جاشر

باب1

1۽ خدا چيو ته ،اچو ته انسان کي پنهنجي صورت تي ،پنهنجي صورت تي بڻايون ،۽ خدا انسان کي پنهنجي صورت تي پيدا ڪيو.
2۽ خدا انسان کي مٽيءَ مان ٺاهيو ،۽ سندس نڪ ۾ زندگيءَ جو ساهه ڦوڪيو ،۽ انسان هڪ جيئرو روح بڻجي ويو جنهن ۾ ڳالهائڻ جي صلاحيت هئي.
3۽ خداوند چيو ته ،انسان لاءِ اڪيلو رهڻ سٺو ناهي ،مان هن لاءِ هڪ مددگار بڻائيندس.
4۽ خداوند آدم تي گهري ننڊ ڪئي ،۽ هو سمهي پيو ،۽ هن سندس هڪ رڳ ڪڍي ،۽ ان تي گوشت ٺاهي ،ان کي ٺاهيو ۽ ان کي آدم ڏانهن آندو ،۽ آدم پنهنجي ننڊ مان جاڳيو ،۽ ڏٺو ته هڪ عورت سندس سامهون بيٺي هئي.
5۽ هن چيو ته" ،هيءَ منهنجي هڏين مان هڪ هڏي آهي ۽ اها عورت سڏبي ،ڇاڪاڻ ته اها انسان مان ڪڍي وئي آهي ".۽ آدم سندس نالو حوا رکيو ،ڇاڪاڻ ته هوءَ سڀني جيئرن جي ماءُ هئي.
6۽ خدا انهن کي برڪت ڏني ۽ انهن جا نالا آدم ۽ حوا رکيا ،جنهن ڏينهن هن انهن کي پيدا ڪيو ،۽ خداوند خدا چيو ته ميويدار ٿيو ۽ وڌندا رهو ۽ زمين کي ڀريو.
7۽ خداوند خدا آدم ۽ سندس زال کي ورتو ،۽ انهن کي عدن جي باغ ۾ رکيو ته جيئن ان کي پوکي ۽ سنڀالي .۽ انهن کي حڪم ڏنو ۽ انهن کي چيو ته ،باغ جي هر وڻ مان توهان کائي سگهو ٿا ،پر نيڪي ۽ بدي جي ڄاڻ واري وڻ مان نه کائو ،ڇاڪاڻ ته جنهن ڏينهن توهان ان مان کائيندا آهيو ،توهان ضرور مرندؤ.
8۽ جڏهن خدا انهن کي برڪت ڏني ۽ حڪم ڏنو ،تڏهن هو انهن کان هليو ويو ،۽ آدم ۽ سندس زال باغ ۾ انهيءَ حڪم جي مطابق رهڻ لڳا جيڪو خداوند انهن کي ڏنو هو.
9۽ اهو نانگ ،جيڪو خدا انهن سان گڏ زمين تي پيدا ڪيو هو ،انهن وٽ آيو ته جيئن انهن کي خدا جي حڪم جي خلاف ورزي ڪرڻ لاءِ اُڀاري جيڪو هن انهن کي ڏنو هو.
10۽ نانگ عورت کي علم جي وڻ مان کائڻ لاءِ ورغلايو ۽ راضي ڪيو ،۽ عورت نانگ جي آواز تي ڌيان ڏنو ،۽ هن خدا جي ڪلام جي خلاف ورزي ڪئي ،۽ نيڪي ۽ بدي جي علم جي وڻ مان ڪڍيو ،۽ هن کاڌو ،۽ هن ان مان ورتو ۽ پنهنجي مڙس کي به ڏنو ۽ هن کاڌو.
11۽ آدم ۽ سندس زال خدا جي حڪم جي خلاف ورزي ڪئي جيڪو هن انهن کي ڏنو هو ،۽ خدا کي خبر هئي ،۽ سندس غضب انهن تي ڀڙڪيو ۽ انهن کي لعنت ڪئي.
12۽ خداوند خدا انهن کي انهيءَ ڏينهن عدن جي باغ مان ڪڍي ڇڏيو ،ته جيئن ان زمين کي کيڙين جنهن مان اهي ڪڍيا ويا هئا ،۽ اهي عدن جي باغ جي اوڀر ۾ وڃي آباد ٿيا؛ ۽ آدم پنهنجي زال حوا سان واقف ٿيو ۽ هن به پٽ ۽ ٽي ڌيئرون پيدا ڪيون.
13۽ هن پهرين ڄاول جو نالو قابيل رکيو ،چيو ته مون خداوند کان هڪ مرد حاصل ڪيو آهي ،۽ ٻئي جو نالو هابيل رکيو ،ڇاڪاڻ ته هن چيو ته ،اسين بيڪار ۾ زمين تي آيا آهيون ،۽ بيڪار ۾ اسان ان مان کنيا ويندا.
14۽ ڇوڪرا وڏا ٿيا ۽ سندن پيءُ کين زمين ۾ ملڪيت ڏني؛ ۽ قابيل زمين جو هاري هو ۽ هابيل رڍن جو چارينڌڙ هو.
15۽ ڪجھ سالن کان پوءِ ،اهي خداوند جي حضور ۾ تقريباً نذرانو پيش ڪيو ،۽ قابيل زمين جي ميوي مان نذرانو پيش ڪيو ،۽ هابيل پنهنجي ڌڻ جي پهرين ٻار مان ان جي چربی مان نذرانو پيش ڪيو ،۽ خدا هابيل ۽ سندس نذراني تي راضي ٿيو ،۽ خداوند کان آسمان مان باهه نازل ٿي ۽ ان کي ساڙي ڇڏيو.
16۽ خداوند قابيل ۽ سندس نذراني ڏانهن نهاريو ،۽ نه ئي هن ان ڏانهن مائل ٿيو ،ڇاڪاڻ ته هن زمين جي خراب ميوي مان خداوند جي اڳيان آندو هو ،۽ قابيل ان جي ڪري پنهنجي ڀاءُ هابيل سان حسد ڪيو ،۽ هن کيس مارڻ جو بهانو ڳوليو.
17۽ ڪجھ وقت کان پوءِ ،قائن ۽ سندس ڀاءُ هابيل ،هڪ ڏينهن پنهنجي ڪم ڪرڻ لاءِ ميدان ۾ ويا؛ ۽ اهي ٻئي ميدان ۾ هئا ،قائن پنهنجي زمين کي کيڙي رهيو هو ۽ هرائي رهيو هو ،۽ هابيل پنهنجي ڌڻ کي چاري رهيو هو؛ ۽ ڌڻ ان حصي تان گذريو جيڪو قابين زمين ۾ جوتو هو ،۽ ان ڪري قابيل کي تمام گهڻو ڏک ٿيو.
18۽ قابيل ڪاوڙ ۾ پنهنجي ڀاءُ هابيل وٽ ويو ،۽ هن کيس چيو ته ،منهنجي ۽ تنهنجي وچ ۾ ڇا آهي جو تون منهنجي ملڪ ۾ رهڻ ۽ پنهنجي ڌڻ کي چرائڻ لاءِ وٺي اچين ٿو؟
19۽ هابيل پنهنجي ڀاءُ قابيل کي جواب ڏنو ۽ کيس چيو ته ،منهنجي ۽ تنهنجي وچ ۾ ڇا آهي جو تون منهنجي رڍ جو گوشت کائيندو ۽ انهن جي اُن سان پاڻ کي ڍڪيندو؟
20۽ هاڻي ،منهنجي رڍن جي اُن لاهي ڇڏ ،جيڪي تو پاڻ کي ڍڪيا آهن ،۽ مون کي انهن جي ميوي ۽ گوشت جو بدلو ڏي جيڪو تو کاڌو آهي ،۽ جڏهن تون اهو ڪندين ،ته پوءِ مان تنهنجي ملڪ مان هليو ويندس جيئن تو چيو آهي؟
21۽ قابيل پنهنجي ڀاءُ هابيل کي چيو ته ،يقيناً جيڪڏهن مان اڄ توکي ماري ڇڏيان ته ڪير مون کان تنهنجي رت جو بدلو وٺندو؟
22۽ هابيل قابيل کي جواب ڏنو ،ته :يقيناً خدا جنهن اسان کي زمين تي پيدا ڪيو آهي ،هو منهنجي ڪيس جو بدلو وٺندو ،۽ جيڪڏهن تون مون کي مارينديں ته هو تو کان منهنجو رت وٺندو ،ڇاڪاڻ ته خداوند جج ۽ ثالث آهي ،۽ اهو ئي آهي جيڪو انسان کي سندس بڇڙائي جو بدلو ڏيندو ،۽ بدڪار کي ان بڇڙائي جو جيڪو هو زمين تي ڪندو.
23۽ هاڻي ،جيڪڏهن توهان مون کي هتي قتل ڪيو ،ته يقيناً خدا توهان جي ڳجهن خيالن کي ڄاڻي ٿو ،۽ توهان کي ان برائي جي سزا ڏيندو جيڪا توهان اڄ مون سان ڪرڻ جو اعلان ڪيو آهي.
24۽ جڏهن قائن پنهنجي ڀاءُ هابيل جون ڳالهيون ٻڌيون ،تڏهن قابين جو غضب پنهنجي ڀاءُ هابيل تي هن ڳالهه جي اعلان ڪرڻ تي ڀڙڪي پيو.
25پوءِ قابيل تڪڙ ڪئي ۽ اٿيو ،۽ پنهنجي هرڻ جي اوزار جو لوهه جو حصو کنيو ،جنهن سان هن اوچتو پنهنجي ڀاءُ کي ماريو ۽ کيس ماري ڇڏيو ،۽ قابيل پنهنجي ڀاءُ هابيل جو رت زمين تي وهائي ڇڏيو ،۽ هابيل جو رت ڌڻ جي اڳيان زمين تي وهي ويو.

26۽ ان کان پوءِ قابيل پنهنجي ڀاءُ کي مارڻ تي پشيمان ٿيو ،۽ هو غمگين ٿي ويو ،۽ هن تي روئيو ۽ ان کيس تمام گهڻو پريشان ڪيو.
27۽ قابيل اٿيو ۽ ميدان ۾ هڪ کڏ کوٽي ،جتي هن پنهنجي ڀاءُ جي لاش کي رکيو ،۽ ان تي مٽي وجهي ڇڏيائين.
28۽ خداوند کي خبر پئي ته قائن پنهنجي ڀاءُ سان ڇا ڪيو هو ،۽ خداوند قائن کي ظاهر ٿيو ۽ کيس چيو ته ،تنهنجو ڀاءُ هابيل ڪٿي آهي جيڪو تو سان گڏ هو؟

29۽ قائن پنهنجو روپ بدلائي چيو" ،مون کي خبر ناهي ،ڇا مان پنهنجي ڀاءُ جو سنڀاليندڙ آهيان؟ "۽ خداوند کيس چيو" ،تو ڇا ڪيو آهي؟ تنهنجي ڀاءُ جي رت جو آواز مون کي ان زمين تان سڏي ٿو جتي تو ان کي ماريو آهي".
30چو ته تو پنهنجي ڀاءُ کي ماريو آهي ۽ منهنجي اڳيان ڀاڻ کي بدنام ڪيو آهي ،۽ پنهنجي دل ۾ تصور ڪيو آهي ته مون توکي نه ڏٺو آهي ۽ نه ئي تنهنجي سڀني ڪمن کي سڃاتو آهي.
31پر تو هي ڪم ڪيو ۽ پنهنجي ڀاءُ کي بي سبب ماريو ۽ ڇاڪاڻ ته هن تو سان سچ ڳالهايو ،۽ هاڻي ،تنهن ڪري ،تو تي لعنت هجي ان زمين کان جنهن پنهنجو وات کوليو ته جيئن تنهنجي ڀاءُ جو رت تنهنجي هٿ مان وٺي ،۽ جتي تو ان کي دفن ڪيو.
32۽ جڏهن اوهين ان کي پوکيندؤ ،تڏهن اهو اوهان کي شروعات وانگر طاقت نه ڏيندو ،ڇاڪاڻ ته زمين ڪنڊا ۽ ڪانڊيرا پيدا ڪندي ، ۽ اوهين پنهنجي موت جي ڏينهن تائين زمين ۾ گهمندا ۽ ڀٽڪندا رهندؤ.
33۽ انهيءَ وقت قابيل خداوند جي حضور مان نڪري ويو ،انهيءَ جاءِ تان جتي هو ،۽ عدن جي اوڀر طرف ملڪ ۾ گهمڻ ڦرڻ لڳو ،هو ۽ سندس سڀ ملڪيت.
34۽ قابيل انهن ڏينهن ۾ پنهنجي زال سان واقف ٿيو ،۽ هوءَ حامله ٿي ۽ هڪ پٽ کي جنم ڏنو ،۽ هن ان جو نالو حنوڪ رکيو ،چيو ته ان وقت ۾ خداوند هن کي زمين تي آرام ۽ سڪون ڏيڻ شروع ڪيو.
35۽ ان وقت قابيل به هڪ شهر ٺاهڻ شروع ڪيو :۽ هن شهر ٺاهيو ۽ هن شهر جو نالو حنوڪ رکيو ،پنهنجي پٽ جي نالي مطابق؛ ڇاڪاڻ ته انهن ڏينهن ۾ خداوند هن کي زمين تي آرام ڏنو هو ،۽ هو شروعات وانگر نه گهمندو هو ۽ نه ئي گهمندو هو.
36۽ عيراد مان حنوڪ پيدا ٿيو ،۽ عيراد مان مڪوئيل پيدا ٿيو ۽ مڪوئيل مان متوسائيل پيدا ٿيو.

باب2

1۽ آدم جي زمين تي زندگي جي هڪ سؤ ٽيهن سالن ۾ ،هن ٻيهر پنهنجي زال حوا کي سڃاتو ،۽ هوءَ حامله ٿي ۽ سندس صورت ۽ صورت ۾ هڪ پٽ پيدا ڪيو ،۽ هن ان جو نالو سيٿ رکيو ،۽ چيو ته ،ڇاڪاڻ ته خدا مون کي هابيل جي جاءِ تي هڪ ٻيو اولاد مقرر ڪيو آهي ،ڇاڪاڻ ته قابيل هن کي قتل ڪيو آهي.
2۽ سيٿ هڪ سؤ پنج سال جيئرو رهيو ،۽ کيس هڪ پٽ ڄاڻو؛ ۽ سيٿ پنهنجي پٽ جو نالو انوش رکيو ،چيو ته ،ڇاڪاڻ ته ان وقت ۾ انسانن جا پٽ وڌڻ لڳا ،۽ پنهنجي جان ۽ دل کي خدا جي خلاف بغاوت ۽ بغاوت ڪري تڪليف ڏيڻ لڳا.
3۽ اهو انوش جي ڏينهن ۾ هو ته انسانن جا پٽ خدا جي خلاف بغاوت ۽ نافرماني ڪندا رهيا ،ته جيئن انسانن جي پٽن تي خداوند جو غضب وڌي.
4۽ ماڻهن جا پٽ ويا ۽ ٻين ديوتائن جي عبادت ڪرڻ لڳا ،۽ انهن خداوند کي وساري ڇڏيو جنهن انهن کي زمين تي پيدا ڪيو هو :۽ انهن ڏينهن ۾ ماڻهن جا پٽ پيتل ،لوهه ،ڪاٺ ۽ پٿر جون بت ٺاهيندا هئا ،۽ انهن کي سجدو ڪندا هئا ۽ انهن جي خدمت ڪندا هئا.
5۽ هر هڪ ماڻهو پنهنجا معبود ٺاهيا ۽ انهن کي سجدو ڪيو ،۽ انسانن انوش ۽ سندس اولاد جي سچي زندگي خداوند کي ڇڏي ڏنو؛ ۽ خداوند جو غضب انهن جي ڪمن ۽ نفرت انگيز ڪمن جي ڪري ڀڙڪي پيو جيڪي انهن زمين تي ڪيا.
6۽ خداوند درياءَ گيحون جي پاڻيءَ کي انهن تي حاوي ڪري ڇڏيو ،۽ هن انهن کي تباهه ۽ برباد ڪري ڇڏيو ،۽ هن زمين جو ٽيون حصو تباهه ڪري ڇڏيو ،۽ ان جي باوجود ،انسانن پنهنجن بڇڙن طريقن کان نه ڦريا ،۽ انهن جا هٿ اڃا تائين خداوند جي نظر ۾ بڇڙا ڪم ڪرڻ لاءِ وڌا ويا.
7۽ انهن ڏينهن ۾ زمين ۾ نه پوک هئي ۽ نه لڻ؛ ۽ انسانن لاءِ کاڌو نه هو ۽ انهن ڏينهن ۾ ڏڪار تمام گهڻو هو.
8۽ انهن ڏينهن ۾ زمين ۾ جيڪو ٻج پوکيو ويو ،اهو ڪنڊا ،ڪانڊيرا ۽ ڪانڊيرا بڻجي ويا؛ ڇاڪاڻ ته آدم جي ڏينهن کان زمين بابت هي اعلان هو ،خدا جي لعنت جو ،جيڪو هن زمين کي لعنت ڏني ،ان گناهه جي ڪري جيڪو آدم خداوند جي اڳيان ڪيو هو.
9۽ جڏهن ماڻهو خدا جي خلاف بغاوت ۾ حد کان لنگهڻ ۽ پنهنجن طريقن کي خراب ڪرڻ جاري رکيو ،ته زمين پڻ خراب ٿي وئي.
10۽ انوش نوانوي سالن جو ٿيو ۽ کيس قينان پيدا ٿيو.
11۽ قينان وڏو ٿيو ۽ چاليهه سالن جو ٿيو ،۽ هو عقلمند ٿيو ۽ سڀني حڪمتن ۾ علم ۽ مهارت حاصل ڪيائين ،۽ هو سڀني ماڻهن جي پٽن تي حڪومت ڪيائين ،۽ ماڻهن جي پٽن کي حڪمت ۽ ڄاڻ ڏانهن وٺي ويو؛ ڇاڪاڻ ته قينان هڪڙو تمام عقلمند ماڻهو هو ۽ سڀني حڪمتن ۾ سمجهه رکندو هو ،۽ پنهنجي حڪمت سان هو روحن ۽ شيطانن تي حڪومت ڪندو هو.
12۽ قينان پنهنجي حڪمت سان ڄاتيو ته خدا انسانن جي پٽن کي زمين تي گناهه ڪرڻ جي ڪري تباهه ڪندو ،۽ خداوند آخري ڏينهن ۾ انهن تي ٻوڏ جو پاڻي آڻيندو.
13۽ انهن ڏينهن ۾ قينان پٿر جي تختين تي لکي ڇڏيو ،جيڪي ايندڙ وقت ۾ ٿيڻ وارا هئا ،۽ هن انهن کي پنهنجي خزانن ۾ رکيو.
14۽ قينان سڄي زمين تي حڪومت ڪئي ،۽ هن ڪجهه انسانن کي خدا جي خدمت لاءِ مجبور ڪيو.
15جڏهن قينان ستر سالن جو ٿيو ته کيس ٽي پٽ ۽ ٻه ڌيئرون پيدا ٿيون.
16۽ قينان جي ٻارن جا نالا هي آهن :پهرئين ڄاول جو نالو محلل ايل ،ٻئي جو نالو عينان ۽ ٽئين جو نالو مريد ،۽ انهن جون ڀينرون هيون عده ۽ ضِلّه؛ اهي قينان جا پنج ٻار آهن جيڪي هن مان پيدا ٿيا.
17۽ متوسائيل جي پٽ لامڪ ،قينان سان شاديءَ سان لاڳاپيل ٿيو ،۽ هن پنهنجون ٻه ڌيئرون شاديون ڪيون ،۽ عدا حامله ٿي ۽ لامڪ لاءِ هڪ پٽ پيدا ٿيو ،۽ هن ان جو نالو يابل رکيو.

18۽ هوءَ وري حامله ٿي ۽ هڪ پٽ ڄڻيائين ،۽ ان جو نالو يوبال رکيو؛ ۽ سندس پيڻ ضِله ،انهن ڏينهن ۾ سنڍ هئي ۽ کيس ڪو به اولاد نه هو.
19چالاءِ جو انهن ڏينهن ۾ ماڻهن جي اولاد خدا جي خلاف گناهه ڪرڻ شروع ڪيو ،۽ انهن حڪمن جي ڀڃڪڙي ڪرڻ شروع ڪئي جيڪي هن آدم کي ڏنا هئا ته جيئن زمين تي ٻار پيدا ٿين ۽ وڌن.
20۽ ڪجھ ماڻهن جي پٽن پنهنجين زالن کي هڪڙو پاڻي پياريو جيڪو انهن کي بانجھ ڪري ڇڏيندو هو ،انهيءَ لاءِ ته اهي پنهنجا جسم برقرار رکن ۽ انهن جي خوبصورتي ختم نه ٿئي.
21۽ جڏهن انسانن جا پٽ پنهنجين ڪجهه زالن کي شراب پياريندا هئا ،ته ضِلّه انهن سان گڏ پيئندي هئي.
22۽ ٻار ڄڻڻ واريون عورتون پنهنجن مڙسن جي نظر ۾ بيواهه لڳيون ،جڏهن ته سندن مڙس جيئرا هئا ،چاڪاڻ ته اهي صرف سندن سان لاڳاپيل هيون.
23۽ ڏينهن ۽ سالن جي آخر ۾ ،جڏهن ضِلّه پوڙهي ٿي ،ته خداوند سندس پيٽ کي کولي ڇڏيو.
24۽ هوءَ حامله ٿي ۽ هڪ پٽ ڄڻيائين ۽ هن ان جو نالو توبل قائن رکيو ،۽ چيو ته" ،مان سڪي وڃڻ کان پوءِ مون هن کي قادرِ مطلق خدا کان حاصل ڪيو آهي".
25۽ هوءَ ٻيهر حامله ٿي ۽ هڪ ڌيءَ کي جنم ڏنو ،۽ هن پنهنجو نالو نعمه رکيو ،چاڪاڻ ته هن چيو ته ،جڏهن مان سڪي ويس ته مون کي خوشي ۽ سڪون مليو آهي.
26۽ لامڪ پوڙهو ۽ وڏي عمر جو هو ،۽ سندس اکيون ڪمزور هيون جو هو ڏسي نه سگهيو ،۽ سندس پٽ توبل قائن ،سندس اڳواٽي ڪري رهيو هو ۽ هڪ ڏينهن اهو ٿيو جو لامڪ ميدان ۾ ويو ۽ سندس پٽ توبل قائن به ساڻس گڏ هو ،۽ جڏهن اهي ميدان ۾ گهمي رهيا هئا ،ته آدم جو پٽ قابين انهن ڏانهن وڌيو؛ چاڪاڻ ته لامڪ تمام پوڙهو هو ۽ گهڻو ڪجهه ڏسي نه سگهيو ،۽ سندس پٽ توبل قائن تمام ننڍو هو.
27۽ توبل قائن پنهنجي پيءُ کي ڪمان کڻڻ لاءِ چيو ،۽ تيرن سان هن قائن کي ماريو ،جيڪو اڃا پري هو ،۽ هن کيس ماري ڇڏيو ، چاڪاڻ ته هو انهن کي هڪ جانور وانگر نظر آيو.
28۽ تير قابيل جي جسم ۾ گهڙي ويا جيتوڻيڪ هو انهن کان پري هو ،۽ هو زمين تي ڪري پيو ۽ مري ويو.
29۽ خداوند قابيل جي بڇڙائي جو بدلو سندس بڇڙائي جي مطابق ڏنو ،جيڪا هن پنهنجي ڀاءُ هابيل سان ڪئي هئي ،خداوند جي ڪلام جي مطابق جيڪو هن ڳالهايو هو.
30۽ جڏهن قائن مري ويو ،ته لامڪ ۽ توبل ان جانور کي ڏسڻ لاءِ ويا جنهن کي انهن ماريو هو ،۽ انهن ڏٺو ،۽ ڏٺائين ته سندن ڏاڏو قائن زمين تي مئل پيو هو.
31۽ لامڪ کي اهو ڪرڻ تي تمام گهڻو ڏک ٿيو ،۽ تاڙيون وڄائيندي هن پنهنجي پٽ کي ڌڪ هنيو ۽ ان جو موت جو سبب بڻيو.
32۽ لامڪ جي زالن ٻڌو ته لامڪ ڇا ڪيو هو ،۽ اهي کيس مارڻ جي ڪوشش ڪرڻ لڳيون.
33۽ لمڪ جون زالون ان ڏينهن کان وٺي هن کان نفرت ڪرڻ لڳيون ،چاڪاڻ ته هن قابيل ۽ توبل قابيل کي ماريو هو ،۽ لمڪ جون زالون هن کان جدا ٿي ويون ،۽ انهن ڏينهن ۾ هن جي نه ٻڌيون.
34۽ لامڪ پنهنجين زالن وٽ آيو ،۽ انهن کي هن معاملي بابت ٻڌڻ لاءِ زور پريو.
35۽ هن پنهنجي زالن عده ۽ ضِلّه کي چيو ،اي لامڪ جون زالون ،منهنجي ڳالهه ٻڌو ،ڇو ته هاڻي توهان تصور ڪيو آهي ۽ چيو آهي ته مون هڪ ماڻهوءَ کي پنهنجن زخمن سان ۽ هڪ ٻار کي پنهنجن زخمن سان ماريو آهي چاڪاڻ ته انهن ڪو به تشدد نه ڪيو آهي ،پر پڪ ڄاڻو ته مان پوڙهو ۽ اڇا وار آهيان ،۽ منهنجيون اکيون عمر جي ڪري ڳريون آهن ،۽ مون اهو ڪم بي خبريءَ سان ڪيو.
36۽ لامڪ جون زالون هن معاملي ۾ هن جي ڳالهه ٻڌيون ،۽ اهي پنهنجي پيءُ آدم جي صلاح سان هن ڏانهن موٽيون ،پر ان وقت کان وٺي انهن کي ڪو به اولاد نه ٿيو ،چاڪاڻ ته انهن کي خبر هئي ته خدا جو غضب انهن ڏينهن ۾ انسانن جي پٽن تي وڌي رهيو هو ،ته جيئن انهن کي انهن جي بڇڙن ڪمن جي ڪري ٻوڏ جي پاڻيءَ سان تباهه ڪري.
37قينان جو پٽ محلل ايل پنجهٺ سالن جي عمر ۾ پيدا ٿيو ۽ ان مان يارد پيدا ٿيو؛ ۽ يارد ٻاهٺ سالن جي عمر ۾ پيدا ٿيو ۽ ان مان حنوڪ پيدا ٿيو.

باب3

1۽ حنوڪ پنجهٺ سالن جو ٿيو ۽ کيس متوسلح پيدا ٿيو؛ ۽ متوسلح پيدا ٿيڻ کان پوءِ حنوڪ خدا سان گڏ هليو ،۽ خداوند جي خدمت ڪئي ،۽ انسانن جي بڇڙن طريقن کي ناپسند ڪيو.
2۽ حنوڪ جو روح خداوند جي هدايت ،علم ۽ سمجھ ۾ لپيٽيل هو؛ ۽ هو عقلمندي سان انسانن جي پٽن کان پري رهيو ،۽ ڪيترن ئي ڏينهن تائين پاڻ کي انهن کان لڪايو.
3۽ ڪيترن سالن کان پوءِ ،جڏهن هو پنهنجي گهر ۾ خداوند جي خدمت ڪري رهيو هو ۽ سندس اڳيان دعا گهري رهيو هو ،ته خداوند جي هڪ ملائڪ آسمان مان کيس سڏ ڪيو ،۽ هن چيو ته" ،هتي آهيان".
4۽ هن چيو ته ،اُٿ ،پنهنجي گهر ۽ ان جاءِ مان نڪري وڃ جتي تون پاڻ کي لڪائين ٿو ،۽ انسانن جي پٽن کي ظاهر ڪر ،ته جيئن تون انهن کي اهو رستو سيکارين جنهن ۾ انهن کي وڃڻ گهرجي ۽ اهو ڪم جيڪو انهن کي خدا جي راهن ۾ داخل ٿيڻ لاءِ پورو ڪرڻ گهرجي.
5۽ حنوڪ خداوند جي ڪلام موجب اٿيو ،۽ پنهنجي گهر مان ،پنهنجي جاءِ مان ۽ ان ڪمري مان نڪري ويو جنهن ۾ هو لڪيل هو؛ ۽ هو انسانن جي پٽن وٽ ويو ۽ انهن کي خداوند جا طريقا سيکاريا ،۽ ان وقت انسانن جي پٽن کي گڏ ڪيو ۽ انهن کي خداوند جي هدايت سان واقف ڪرايو.

6۽ هن حڪم ڏنو ته اهو سڀني هنڌن تي اعلان ڪيو وڃي جتي انسانن جا پٽ رهندا هئا ،۽ چيو ته ،اهو ماڻهو ڪٿي آهي جيڪو خداوند جي طريقن ۽ چڱن ڪمن کي ڄاڻڻ چاهي ٿو؟ ان کي حنوڪ وٽ اچڻ ڏيو.
7۽ پوءِ سڀ انسان سندس وٽ گڏ ٿيا ،ڇاڪاڻ ته جيڪي هن شيءِ جي خواهش رکندا هئا اهي سڀ حنوڪ وٽ ويا ،۽ حنوڪ خداوند جي ڪلام موجب انسانن جي پٽن تي حڪومت ڪئي ،۽ اهي آيا ۽ کيس سجدو ڪيو ۽ انهن سندس ڪلام ٻڌو.
8۽ خدا جو روح حنوڪ تي هو ،۽ هن پنهنجي سڀني ماڻهن کي خدا جي حڪمت ۽ سندس طريقا سيکاريا ،۽ انسانن حنوڪ جي سچي زندگي خداوند جي خدمت ڪئي ،۽ اهي سندس حڪمت ٻڌڻ لاءِ آيا.
9۽ سڀني انسانن جا بادشاهه ،اول ۽ آخر ،پنهنجن سردارن ۽ ججن سان گڏ ،حنوڪ وٽ آيا جڏهن انهن سندس دانائي بابت ٻڌو ،۽ هن کي سجدو ڪيو ،۽ انهن حنوڪ کان به مطالبو ڪيو ته هو انهن تي حڪومت ڪري ،جنهن تي هن رضامندي ڏني.
10۽ انهن سڀني هڪ سو ٽيهه بادشاهن ۽ شهزادن کي گڏ ڪيو ،۽ انهن حنوڪ کي پاڻ تي بادشاهه بڻايو ۽ اهي سڀ سندس طاقت ۽ حڪم هيٺ هئا.
11۽ حنوڪ انهن کي حڪمت ،علم ۽ خداوند جا طريقا سيکاريا؛ ۽ هن انهن جي وچ ۾ امن قائم ڪيو ،۽ حنوڪ جي زندگي ۾ سڄي زمين تي امن هو.
12۽ حنوڪ ٻه سو ٽيتاليهه سال ماڻهن جي پٽن تي حڪومت ڪئي ،۽ هن پنهنجي سڀني ماڻهن سان انصاف ۽ صداقت ڪئي ،۽ انهن کي خداوند جي واٽن تي هلايو.
13۽ هي حنوڪ ،متوسلح ،اليشاف ۽ اليليملڪ جو نسب آهي ،ٽي پٽ؛ ۽ انهن جون ڀينرون ملڪا ۽ نحمه هيون ،۽ متوسلح ستاسي سالن جي عمر ۾ لامڪ پيدا ٿيو.
14۽ اهو لمڪ جي زندگي جي ڇهين سال ۾ هو جڏهن آدم مري ويو؛ هو نو سو ٽيهه سالن جو هو جڏهن هو مري ويو ،۽ سندس ٻن پٽن ، حنوڪ ۽ متوسلح سان گڏ ،کيس وڏي شان و شوڪت سان دفن ڪيو ،جيئن بادشاهن جي دفن تي ،غار ۾ جيڪو خدا کيس ٻڌايو هو.
15۽ انهيءَ جاءِ تي سڀني انسانن آدم جي ڪري وڏو ماتم ڪيو ۽ روئيو؛ تنهن ڪري اهو اڄ تائين انسانن جي پٽن ۾ هڪ رواج بڻجي ويو آهي.
16۽ آدم مري ويو ڇاڪاڻ ته هن علم جي وڻ مان کاڌو؛ هو ۽ سندس اولاد ،جيئن خداوند خدا چيو هو.
17۽ اهو آدم جي وفات جو سال هو جيڪو حنوڪ جي حڪومت جو ٻه سئو ٽيتاليهه سال هو ،ان وقت حنوڪ پاڻ کي انسانن جي پٽن کان الڳ ڪرڻ ۽ پاڻ کي پهرين وانگر لڪائڻ جو ارادو ڪيو ته جيئن خداوند جي خدمت ڪري سگهي.
18۽ حنوڪ ائين ڪيو ،پر پاڻ کي انهن کان مڪمل طور تي لڪايو نه ،پر ٽن ڏينهن تائين انسانن کان پري رهيو ۽ پوءِ هڪ ڏينهن لاءِ انهن وٽ ويو.
19۽ ٽن ڏينهن دوران جڏهن هو پنهنجي ڪمري ۾ رهيو ،هن دعا گهري ،۽ پنهنجي خدا جي تعريف ڪئي ،۽ جنهن ڏينهن هو ويو ۽ پنهنجي رعيت کي ظاهر ٿيو ،هن انهن کي خداوند جا طريقا سيکاريا ،۽ جيڪي به انهن کانئس خداوند بابت پڇيو ،اهو سڀ هن انهن کي ٻڌايو.
20۽ هن ڪيترن سالن تائين اهو ئي ڪيو ،۽ پوءِ هو ڇهن ڏينهن تائين پاڻ کي لڪائي رهيو هو ،۽ ستن ڏينهن ۾ هڪ ڏينهن پنهنجي ماڻهن کي ظاهر ٿيو؛ ۽ ان کان پوءِ مهيني ۾ هڪ ڀيرو ،۽ پوءِ سال ۾ هڪ ڀيرو ،جيستائين سڀئي بادشاهه ،شهزادا ۽ انسان جا پٽ هن کي ڳولي رهيا هئا ،۽ ٻيهر حنوڪ جو چهرو ڏسڻ ۽ سندس ڪلام ٻڌڻ جي خواهش ڪندا هئا؛ پر اهي نه ڪري سگهيا ،ڇاڪاڻ ته سڀئي انسان جا پٽ حنوڪ کان تمام گهڻو ڊڄندا هئا ،۽ اهي خدا جي خوف جي ڪري هن جي ويجهو وڃڻ کان ڊڄندا هئا جيڪو سندس چهري تي ويٺو هو؛ تنهن ڪري ڪو به ماڻهو هن ڏانهن نه ڏسي سگهيو ،ڊڄڻ ۾ ته هو سزا ڏئي ۽ مري وڃي.
21۽ سڀني بادشاهن ۽ شهزادن فيصلو ڪيو ته انسانن جي پٽن کي گڏ ڪن ۽ حنوڪ وٽ اچن ،اهو سوچي ته اهي سڀ هن سان ڳالهائي سگهن جڏهن هو انهن جي وچ ۾ نڪرندو ،۽ انهن ائين ڪيو.
22۽ اهو ڏينهن آيو جڏهن حنوڪ ٻاهر نڪتو ۽ اهي سڀ گڏ ٿيا ۽ هن وٽ آيا ،۽ حنوڪ انهن کي خداوند جا لفظ ٻڌايا ۽ هن انهن کي حڪمت ۽ علم سيکاريو ،۽ اهي هن جي اڳيان سجدو ڪري چوڻ لڳا" ،بادشاهه جيئرو رهي !بادشاهه جيئرو رهي"!
23۽ ڪجه وقت کان پوءِ ،جڏهن بادشاهن ،شهزادن ۽ انسانن جا پٽ حنوڪ سان ڳالهائي رهيا هئا ،۽ حنوڪ انهن کي خدا جا طريقا سيکاري رهيو هو ،تڏهن خداوند جي هڪ ملائڪ آسمان مان حنوڪ کي سڏ ڪيو ،۽ چاهيو ته کيس آسمان تي ڪٺي وڃي ته جيئن هو اتي خدا جي پٽن تي حڪومت ڪري ،جيئن هن زمين تي انسانن جي پٽن تي حڪومت ڪئي هئي.
24جڏهن حنوڪ اهو ٻڌو ته هو ويو ۽ زمين جي سڀني رهاڪن کي گڏ ڪيو ،۽ انهن کي حڪمت ۽ علم سيکاريو ۽ انهن کي الهامي هدايتون ڏنيون ،۽ انهن کي چيو ته مون کي آسمان تي چڙهڻ لاءِ چيو ويو آهي ،تنهنڪري مون کي پنهنجي وڃڻ جو ڏينهن معلوم نه آهي.
25۽ هاڻي مان توهان کي حڪمت ۽ علم سيکاريندس ۽ توهان جي وڃڻ کان اڳ توهان کي هدايت ڏيندس ته زمين تي ڪيئن عمل ڪجي جنهن سان توهان جيئرو رهي سگهو؛ ۽ هن ائين ڪيو.
26۽ هن انهن کي حڪمت ۽ علم سيکاريو ،۽ انهن کي هدايت ڏني ،۽ انهن کي تنبيهه ڪئي ،۽ انهن جي اڳيان زمين تي ڪرڻ لاءِ قانون ۽ فيصلا رکيا ،۽ انهن جي وچ ۾ امن قائم ڪيو ،۽ انهن کي دائمي زندگي سيکاريو ،۽ ڪجهه وقت انهن سان گڏ رهيو ۽ انهن کي اهي سڀ شيون سيکاريو.
27۽ ان وقت انسان جا پٽ حنوڪ سان گڏ هئا ،۽ حنوڪ انهن سان ڳالهائي رهيو هو ،۽ انهن پنهنجون اکيون مٿي ڪيون ۽ هڪ وڏي گهوڙي جي صورت آسمان مان لهي آئي ،۽ گهوڙو هوا ۾ ڊوڙڻ لڳو.
28۽ انهن حنوڪ کي اهو ٻڌايو جيڪو انهن ڏٺو هو ،۽ حنوڪ انهن کي چيو ته” منهنجي ڪري هي گهوڙو زمين تي لهي ٿو .اهو وقت اچي ويو آهي جڏهن مون کي اوهان کان پري وڃڻو پوندو ۽ اوهان کي وري ڪونه ڏسندس“.
29۽ اُن وقت گهوڙو هيٺ لهي آيو ۽ حنوڪ جي اڳيان بيٺو ،۽ سڀني انسانن جيڪي حنوڪ سان گڏ هئا ،کيس ڏٺو.

30۽ حنوڪ وري هڪ آواز ڪي اعلان ڪرڻ جو حڪم ڏنو ،چيو ته ،ڪٿي آهي اهو ماڻهو جيڪو پنهنجي خدا جي خداوند جي طريقن کي ڄاڻڻ چاهي ٿو ،اڄ ان کي حنوڪ وٽ اچڻ ڏيو ان کان اڳ جو هو اسان کان ورتو وڃي.
31۽ سڀ انسان ان ڏينهن گڏ ٿيا ۽ حنوڪ وٽ آيا؛ ۽ زمين جا سڀ بادشاهه پنهنجن سردارن ۽ صلاحڪارن سان گڏ ان ڏينهن هن سان گڏ رهيا؛ ۽ پوءِ حنوڪ انسانن جي پٽن کي حڪمت ۽ علم سيکاريو ،۽ انهن کي الاهي هدايت ڏني؛ ۽ هن انهن کي حڪم ڏنو ته اهي خداوند جي خدمت ڪن ۽ انهن جي زندگي جي سڀني ڏينهن تائين سندس طريقن تي هلن ،۽ هو انهن جي وچ ۾ امن قائم ڪندو رهيو.
32۽ ان کان پوءِ هو اٿيو ۽ گهوڙي تي سوار ٿيو؛ ۽ هو ٻاهر نڪتو ۽ سڀئي انسان سندس پٺيان هليا ،لڳ ڀڳ اٺ لک ماڻهو؛ ۽ اهي هڪ ڏينهن جي سفر سان گڏ هليا.
33ٻئي ڏينهن هن انهن کي چيو ته ،پنهنجن خيمن ڏانهن واپس وڃو ،توهان ڇو ويندا؟ شايد توهان مري وڃو؛ ۽ انهن مان ڪجهه هن کان هليا ويا ،۽ جيڪي باقي رهيا اهي هن سان گڏ ڇهن ڏينهن جي سفر تي هليا ويا؛ ۽ حنوڪ هر روز انهن کي چوندو هو ته ،پنهنجن خيمن ڏانهن واپس وڃو ،متان توهان مري وڃو؛ پر اهي واپس وڃڻ لاءِ تيار نه هئا ،۽ اهي هن سان گڏ هليا ويا.
34۽ ڇهين ڏينهن تي ڪجهه ماڻهو رهيا ۽ هن سان چنبڙي پيا ،۽ انهن هن کي چيو ته ،اسين توهان سان گڏ هلنداسين جتي توهان ويندا ، جيئري خداوند جي قسم ،صرف موت اسان کي الڳ ڪندو.
35۽ انهن کيس سان گڏ هلڻ لاءِ گهڻو زور پريو ،تنهنڪري هن انهن سان ڳالهائڻ ڇڏي ڏنو؛ ۽ اهي سندس پٺيان لڳا ۽ واپس نہ آيا.
36۽ جڏهن بادشاه واپس آيا ته انهن هڪ مردم شماري ڪرائي ،ته جيئن باقي ماڻهن جو تعداد معلوم ڪري سگهجي جيڪي حنوڪ سان گڏ ويا هئا؛ ۽ ستين ڏينهن تي حنوڪ باهه جي گهوڙن ۽ رٿهن سان گڏ هڪ واءُ ۾ آسمان ڏانهن ويو.
37۽ اٺين ڏينهن تي سڀني بادشاهن جيڪي حنوڪ سان گڏ هئا ،انهن ماڻهن جو تعداد واپس آڻڻ لاءِ موڪليو جيڪي حنوڪ سان گڏ هئا ، انهي جاءِ تي جتان هو آسمان ڏانهن ويو هو.
38۽ اهي سڀئي بادشاهه ان جاءِ تي ويا ۽ انهن ڏٺو ته اتي زمين برف سان ڀريل هئي ،۽ برف تي برف جا وڏا پٿر هئا ،۽ هڪ ٻئي کي چيو ،اچو ته برف کي ٽوڙي ڏسون ،شايد اهي ماڻهو جيڪي حنوڪ سان گڏ رهيا هئا مري ويا آهن ،۽ هاڻي برف جي پٿرن هيٺان آهن ،۽ انهن کيس ڳولهيو پر نه ملي سگهيو ،ڇاڪاڻ ته هو آسمان ڏانهن چڙهي ويو هو.

باب4

1۽ حنوڪ جي زمين تي جيترا ڏينهن رهيا ،ٽي سو پنجهٺ سال هئا.
2۽ جڏهن حنوڪ آسمان تي چڙهي ويو ،ته زمين جا سڀ بادشاهه اٿيا ۽ سندس پٽ متوسلح کي ڪٺي مسح ڪيو ،۽ کيس سندس پيءُ جي جاءِ تي پاڻ تي بادشاهي ڏني.
3۽ متوسلح خدا جي نظر ۾ سچائيءَ سان ڪم ڪيو ،جيئن سندس پيءُ حنوڪ کيس سيکاريو هو ،۽ ساڳئي طرح هن پنهنجي سڄي زندگي انسانن جي اولاد کي حڪمت ،علم ۽ خدا جو خوف سيکاريو ،۽ هو سٺي رستي کان ساڄي يا کاٻي طرف نه ڦريو.
4پر متوسلح جي آخري ڏينهن ۾ ،انسانن جا پٽ خداوند کان ڦري ويا ،انهن زمين کي خراب ڪيو ،انهن هڪ ٻئي کي لُٽيو ۽ لُٽيو ،۽ انهن خدا جي خلاف بغاوت ڪئي ۽ انهن حد کان لنگهيو ،۽ انهن پنهنجا طريقا خراب ڪيا ،۽ متوسلح جي آواز کي نه ٻڌو ،پر هن جي خلاف بغاوت ڪئي.
5۽ خداوند انهن تي تمام گهڻو غضبناڪ ٿيو ،۽ خداوند انهن ڏينهن ۾ ٻج کي ناس ڪندو رهيو ،ايتري قدر جو زمين ۾ نه پوکجي ۽ نه لڻجي.
6ڇالاءِ جو جڏهن انهن زمين ۾ پوکيو تہ جيئن پنهنجي مدد لاءِ کاڌو حاصل ڪري سگهن ،تڏهن ڪنڊا ۽ ڪانڊيرا اُڀريا جيڪي انهن نہ پوکيا هئا.
7۽ اڃا تائين انسانن جا پٽ پنهنجن بڇڙن طريقن کان نه ڦريا ،۽ انهن جا هٿ اڃا تائين خدا جي نظر ۾ بڇڙا ڪم ڪرڻ لاءِ ڊگها هئا ،۽ انهن پنهنجي بڇڙن طريقن سان خداوند کي ناراض ڪيو ،۽ خداوند تمام گهڻو غضبناڪ ٿيو ،۽ توبه ڪئي ته هن انسان کي ٺاهيو هو.
8۽ هن انهن کي تباهه ۽ برباد ڪرڻ جو سوچيو ۽ هن ائين ڪيو.
9انهن ڏينهن ۾ جڏهن متوسلح جو پٽ لمڪ هڪ سو سٺ سالن جو هو ،تڏهن آدم جو پٽ سيت مري ويو.
10۽ سيٿ جي جيئري عمر جا سڀ نو سو ٻارهن سال ٿيا ،۽ پوءِ هو مري ويو.
11۽ لمڪ هڪ سؤ اسي سالن جو هو جڏهن هن پنهنجي چاچي حنوڪ جي پٽ اليشاءَ جي ڌيءَ اشموع سان شادي ڪئي ،۽ هوءَ پيٽ سان ٿي.
12۽ انهيءَ وقت انسانن جا پٽ زمين ۾ پوکيندا هئا ،۽ ٿورو کاڌو پيدا ٿيندو هو ،تڏهن به انسانن جا پٽ پنهنجن بڇڙن طريقن کان نه ڦريا ،۽ انهن خدا جي خلاف بغاوت ڪئي ۽ گناهه ڪيو.
13۽ لمڪ جي زال حامله ٿي ۽ ان وقت ،سال جي انقلاب تي ،کيس پٽ ڄائو.
14۽ متوسلح سندس نالو نوح رکيو ،چيو تہ ،زمين سندس ڏينهن ۾ آرام ۽ فساد کان پاڪ هئي ،۽ سندس پيءُ لامڪ سندس نالو مناخيم رکيو ،چيو تہ ،هي اسان کي اسان جي ڪمن ۽ زمين تي ڏکئي محنت ۾ تسلي ڏيندو ،جنهن تي خدا لعنت ڪئي هئي.
15۽ ٻار وڏو ٿيو ۽ کيس ٿڃ ڇڏائي وئي ،۽ هو پنهنجي پيءُ متوسلح جي طريقن تي هليو ،خدا سان ڪامل ۽ سڌو.
16۽ انهن ڏينهن ۾ سڀ انسان خداوند جي طريقن کان هٽي ويا جيئن اهي زمين تي پٽن ۽ ڌيئرن سان گڏ وڌندا ويا ،۽ هڪ ٻئي کي پنهنجا بڇڙا ڪم سيکاريندا رهيا ۽ خداوند جي خلاف گناهه ڪندا رهيا.
17۽ هر ماڻهو پاڻ لاءِ هڪ خدا ٺاهيو ،۽ انهن هر هڪ پنهنجي پاڙيسري ۽ پنهنجي مائٽ کي لُٽيو ۽ لُٽيو ،۽ انهن زمين کي خراب ڪيو ، ۽ زمين تشدد سان ڀرجي وئي.
18۽ انهن جا قاضي ۽ حاڪم انسانن جي ڌيئرن وٽ ويا ۽ انهن جي زالن کي انهن جي مڙسن کان زبردستي انهن جي مرضي مطابق کسي ورتو ،۽ انهن ڏينهن ۾ انسانن جا پٽ زمين جي چوپائي مال ،جهنگلي جانورن ۽ هوا جي پکين مان ڪٺي ويا ،۽ هڪ نسل جي جانورن کي

ٻئي نسل سان ملائي سيکاريائون ،ته جيئن ان سان خداوند کي ناراض ڪري سگهجي؛ ۽ خدا سڄي زمين ڏٺي ۽ اها خراب ٿي وئي ، چاڪاڻ ته سڀني انسانن ،سڀني انسانن ۽ سڀني جانورن ،زمين تي پنهنجا طريقا خراب ڪري ڇڏيا هئا.
19۽ خداوند چيو تہ ،مان انسان کي زمين تان ختم ڪري ڇڏيندس جيڪو مون پيدا ڪيو آهي ،ها انسان کان هوا جي پکين تائين ،ڍورن ۽ جانورن سان گڏ جيڪي ميدان ۾ آهن ،چاڪاڻ تہ مون کي توبه آهي تہ مون انهن کي ٺاهيو.
20۽ سڀ ماڻهو جيڪي خداوند جي واٽن تي هلندا هئا ،انهن ڏينهن ۾ مري ويا ،ان کان اڳ جو خداوند انسان تي اهو برائي آڻي جيڪو هن اعلان ڪيو هو ،چاڪاڻ   تہ اهو خداوند جي طرفان هو ،تہ جيئن اهي اهو برائي نہ ڏسن جيڪا خداوند ماڻهن جي پٽن بابت ڳالهائي هئي.
21۽ نوح خداوند جي نظر ۾ فضل حاصل ڪيو ،۽ خداوند کيس ۽ سندس اولاد کي چونڊيو ته جيئن سڄي زمين تي انهن مان نسل پيدا ڪن.

باب5

1۽ نوح جي زندگي جي چوراسي سال ۾ ،سيت جو پٽ حنوڪ فوت ٿيو ،هو مرڻ وقت نو سو پنج سال جو هو.
2۽ نوح جي حياتيءَ جي هڪ سؤ ستر نائين سال ۾ ،انوش جو پٽ قينان مري ويو ،۽ قينان جي سڄي عمر نو سؤ ڏهه سال هئي ،۽ هو مري ويو.
3۽ نوح جي حياتيءَ جي ٻہ سؤ چوٿين سال ۾ ،قينان جو پٽ محلل ايل مري ويو ،۽ محلل ايل جي عمر اٺ سؤ پنجانوي سال هئي ،۽ هو فوت ٿي ويو.
4۽ محلل ايل جو پٽ يارد انهن ڏينهن ۾ ،نوح جي حياتيءَ جي ٽي سؤ ڇٽيهن سالن ۾ فوت ٿيو؛ ۽ يارد جي سڄي عمر نو سؤ ٻاهٺ سال هئي ،۽ هو فوت ٿي ويو.
5۽ جيڪي خداوند جي پيروي ڪندا هئا ،اهي سڀ انهن ڏينهن ۾ مري ويا ،ان کان اڳ جو اهي خدا جي زمين تي ڪرڻ جو اعلان ڪيل برائي کي ڏسن.
6۽ گهڻن سالن جي گذرڻ کان پوءِ ،نوح جي زندگي جي چار سؤ اٺين سال ۾ ،جڏهن اهي سڀ ماڻهو ،جيڪي خداوند جي پيروي ڪندا هئا ، انسانن جي پٽن مان مري ويا ،۽ صرف متوسلح باقي رهيو ،خدا نوح ۽ متوسلح کي چيو ،
7اوهين چئو ،۽ ماڻهن جي پٽن کي اعلان ڪريو ،چئو تہ خداوند فرمائي ٿو تہ پنهنجن بڇڙن طريقن کان موٽيو ۽ پنهنجا ڪم ڇڏي ڏيو ،۽ خداوند انهيءَ برائي کان توبه ڪندو جيڪا هن اوهان سان ڪرڻ جو اعلان ڪيو هو ،تہ جيئن اهو نہ ٿئي.
8چاڪاڻ ته خداوند فرمائي ٿو ته ،ڏسو ،مان توهان کي هڪ سئو ويهه سالن جو عرصو ڏيان ٿو؛ جيڪڏهن توهان مون ڏانهن موٽندؤ ۽ پنهنجي بڇڙن طريقن کي ڇڏي ڏيندا ،ته پوءِ مان به ان برائي کان منهن موڙيندس جيڪا مون توهان کي ٻڌائي هئي ،۽ اهو موجود نه هوندو ،خداوند فرمائي ٿو.
9۽ نوح ۽ متوسلح خداوند جا سڀ لفظ انسانن کي ،ڏينهن رات ،مسلسل انهن سان ڳالهائيندا رهيا.
10پر انسانن انهن جي ڳالهه نه ٻڌي ۽ نه ئي انهن جي ڳالهين تي ڪن ڏنو ،۽ اهي ضدي هئا.
11۽ خداوند انهن کي هڪ سؤ ويهه سالن جو عرصو ڏنو ،۽ چيو ته جيڪڏهن اهي موٽي ايندا ،ته خدا برائي کان توبه ڪندو ،ته جيئن زمين کي تباهه نه ڪري.
12نوح پٽ لامڪ انهن ڏينهن ۾ ٻار پيدا ڪرڻ لاءِ زال ڪرڻ کان پاسو ڪيو ،چاڪاڻ ته هن چيو ته ،يقيناً هاڻي خدا زمين کي تباهه ڪندو ،پوءِ مان ڇو ٻار پيدا ڪندس؟
13۽ نوح هڪ انصاف پسند ماڻهو هو ،هو پنهنجي نسل ۾ ڪامل هو ،۽ خداوند هن کي چونڊيو ته جيئن زمين تي سندس نسل مان نسل پيدا ڪري.
14۽ خداوند نوح کي چيو تہ ،پاڻ لاءِ زال ڪر ۽ ٻار ڄڻ ،ڇالاءِ   جو مون توکي هن نسل ۾ پنهنجي اڳيان نيڪ ڏٺو آهي.
15۽ تون زمين جي وچ ۾ اولاد ۽ پنهنجي ٻارن کي پيدا ڪندين؛ ۽ نوح ويو ۽ هڪڙي زال شادي ڪئي ،۽ حنوڪ جي ڌيءَ نعمه کي چونڊيو ،۽ اها پنج سو اسي سالن جي هئي.
16۽ نوح چار سو اٺانوي سالن جو هو جڏهن هن نعمه سان شادي ڪئي.
17۽ نعمه حامله ٿي ۽ هڪ پٽ ڄڻيو ،۽ هن پنهنجو نالو يافت رکيو ،چيو ته خدا مون کي زمين ۾ وڌايو آهي؛ ۽ هوءَ ٻيهر حامله ٿي ۽ هڪ پٽ ڄڻيو ،۽ هن پنهنجو نالو شيم رکيو ،چيو ته خدا مون کي زمين جي وچ ۾ ٻج پيدا ڪرڻ لاءِ هڪ بچيل ماڻهو بڻايو آهي.
18۽ نوح پنج سؤ ٻہ سالن جو هو جڏهن نعمه شيم کي جنم ڏنو ،۽ ڇوڪرا وڏا ٿيا ۽ خداوند جي طريقن تي هليا ،جيئن متوسلح ۽ نوح انهن کي سيکاريو هو.
19۽ نوح جو پيءُ لمڪ انهن ڏينهن ۾ فوت ٿي ويو؛ پر حقيقت ۾ هو پنهنجي پوري دل سان پنهنجي پيءُ جي طريقن تي نه هليو ،۽ هو نوح جي زندگي جي هڪ سئو پنجانوي سال ۾ فوت ٿيو.
20۽ لامڪ جي سڄي عمر ست سؤ ستر سال هئي ،۽ هو مري ويو.
21۽ سڀئي انسان جيڪي خداوند کي سڃاڻندا هئا ،انهيءَ سال ۾ خداوند جي طرفان انهن تي برائي آڻڻ کان اڳ مري ويا؛ چاڪاڻ ته خداوند انهن کي مرڻ لاءِ چيو هو ،ته جيئن اهي اهو برائي نه ڏسن جيڪا خدا انهن جي ڀائرن ۽ مائٽن تي آڻيندو ،جيئن هن اعلان ڪيو هو.
22انهيءَ وقت ،خداوند نوح ۽ متوسلح کي چيو ته ،اٿي بيٺا رهو ۽ انسانن جي پٽن کي اهي سڀ ڳالهيون ٻڌايون جيڪي مون انهن ڏينهن ۾ توهان کي ٻڌايون هيون ،شايد اهي پنهنجن بڇڙن طريقن کان ڦري وڃن ،۽ پوءِ مان برائي کان توبه ڪندس ۽ ان کي نه آڻيندس.
23۽ نوح ۽ متوسلح اٿي بيٺا ،۽ انسانن جي ڪنن ۾ سڀ ڪجهه چيو جيڪو خدا انهن بابت چيو هو.
24پر انسانن نه ٻڌو ،۽ نه ئي انهن جي سڀني اعلانن تي ڪن ڏنا.

25۽ ان کان پوءِ خداوند نوح کي چيو تہ سڀني انسانن جو خاتمو منهنجي اڳيان اچي ويو آهي ،انهن جي بڇڙن ڪمن جي ڪري ،۽ ڏسو ، مان زمين کي تباهه ڪندس.
26۽ تون پاڻ لاءِ گوفر ڪاٺي وٺ ،۽ ڪنهن خاص جاءِ تي وڃ ۽ هڪ وڏو صندوق ٺاهي ،۽ ان کي ان جاءِ تي رک.
27۽ تون ان کي اهڙي طرح ٺاهجانءِ؛ ان جي ڊيگهه ٽي سو هٿ ،ويڪر پنجاهه هٿ ۽ اوچائي ٽيهه هٿ هوندي.
28۽ تون پنهنجي لاءِ هڪ دروازو ٺاهيندين ،ان جي پاسي کان ڪليل هوندين ،۽ مٿي هڪ هٿ تائين ختم ڪندين ،۽ ان کي اندر ۽ ٻاهر رال سان ڍڪيندين.
29۽ ڏسو ،مان زمين تي پاڻيءَ جو ٻوڏ آڻيندس ،۽ سڀ انسان تباهه ٿي ويندا ،آسمان هيٺان ،جيڪي به زمين تي آهي ،سڀ تباهه ٿي ويندا.
30۽ تون ۽ تنهنجو گهر وارا وڃو ۽ سڀني جاندار شين جا ٻه ٻه ،نر ۽ مادي ،گڏ ڪريو ،۽ انهن کي ٻيڙيءَ ۾ آڻيو ته جيئن انهن مان زمين تي نسل پيدا ٿئي.
31۽ سڀ کاڌو جيڪو سڀني جانورن کائي ٿو سو پاڻ وٽ گڏ ڪر ،ته جيئن تنهنجي ۽ انهن لاءِ کاڌو هجي.
32۽ تون پنهنجن پٽن لاءِ انسانن جي ڌيئرن مان ٽي ڪنوارين چونڊيندين ،۽ اهي تنهنجي پٽن جون زالون ٿينديون.
33۽ نوح اٿيو ،۽ هن ٻيڙي ٺاهي ،انهي جاءِ تي جتي خدا کيس حڪم ڏنو هو ،۽ نوح ائين ڪيو جيئن خدا کيس حڪم ڏنو هو.
34نوح پنهنجي پنج سؤ پنجانوي سالن ۾ ٻيڙي ٺاهڻ شروع ڪئي ،۽ هن پنجن سالن ۾ ٻيڙي ٺاهي ،جيئن خداوند حڪم ڏنو هو.
35پوءِ نوح متوسلح جي پٽ الياقيم جي ٽن ڌيئرن کي پنهنجي پٽن لاءِ شاديون ڪرايو ،جيئن خداوند نوح کي حڪم ڏنو هو.
36۽ اهو وقت هو جڏهن حنوڪ جو پٽ متوسلح فوت ٿيو ،جڏهن هو نو سو سٺ سالن جو هو.

باب6

1انهيءَ وقت ،متوسلح جي وفات کان پوءِ ،خداوند نوح کي چيو ته ،تون پنهنجي گهر وارن سان ٻيڙيءَ ۾ وڃ ،ڏس ،مان تو وٽ زمين جا سڀ جانور ،جهنگلي جانور ۽ هوا جا پکي گڏ ڪندس ،۽ اهي سڀ اچي ٻيڙيءَ کي گهيرو ڪندا.
2۽ تون وڃي ٻيڙيءَ جي دروازن تي ويهه ،۽ سڀ جانور ،جانور ۽ پکي گڏ ٿي تنهنجي اڳيان ٻيهندا ،۽ انهن مان جيڪي ايندا ۽ تنهنجي اڳيان جهڪندا ،تن کي وٺي پنهنجن پٽن جي هٿن ۾ ڏيندا ،جيڪي انهن کي ٻيڙيءَ ۾ آڻيندا ،۽ جيڪي تنهنجي اڳيان ٻيهندا ،تن سڀني کي تون ڇڏي ويندين.
3۽ خداوند ٻئي ڏينهن تي اهو ڪيو ،۽ جانور ،جانور ۽ پکي وڏي ميڙ ۾ آيا ۽ ٻيڙيءَ کي گهيرو ڪيو.
4۽ نوح وڃي ٻيڙيءَ جي دروازي وٽ ويٺو ،۽ سڀني جانورن کي جيڪي سندس اڳيان جهڪيل هئا ،ٻيڙيءَ ۾ آندو ،۽ جيڪي سندس اڳيان بيٺا هئا ،تن سڀني کي زمين تي ڇڏي ڏنائين.
5۽ هڪ شينهن آئي ،سندس ٻہ ٻچا نر ۽ مادي ،۽ ٽيئي نوح جي اڳيان جهڪيا ،۽ ٻہ ٻچا شينهن جي خلاف اٿيا ۽ ان کي ماريو ،۽ ان کي پنهنجي جاءِ تان ڀڄائي ڇڏيو ،۽ هوءَ هلي وئي ،۽ اهي پنهنجي جاءِ تي موٽي ويا ،۽ نوح جي اڳيان زمين تي جهڪيا.
6۽ شينهن ڀڄي وئي ،۽ شينهن جي جاءِ تي بيٺي.
7نوح اهو ڏٺو ۽ ڏاڍو حيران ٿيو ،۽ هو اٿيو ۽ ٻن ٻچن کي کڻي ٻيڙيءَ ۾ وٺي ويو.
8۽ نوح زمين تي سڀني جاندارن مان ٻيڙيءَ ۾ آندو ،ايتري قدر جو انهن کانسواءِ ٻيو ڪو به نه بچيو جيڪي نوح ٻيڙيءَ ۾ آندو هو.
9ٻہ ٻہ ڪري نوح وٽ ٻيڙيءَ ۾ آيا ،پر پاڪ جانورن ۽ پاڪ پکين مان ،جيئن خدا کيس حڪم ڏنو هو ،ست جوڙا کڻي آيا.
10۽ سڀ جانور ،جانور ۽ پکي اڃا تائين اتي هئا ،۽ انهن هر هنڌ ٻيڙيءَ کي گهيرو ڪيو ،۽ مينهن ست ڏينهن کان پوءِ به نه وسيو هو.
11۽ انهيءَ ڏينهن ،خداوند سڄي زمين کي ڌُنڌليو ،۽ سج اونداهو ٿي ويو ،۽ دنيا جون بنيادون ڌُنڌليون ،۽ سڄي زمين زور سان هلي وئي ، ۽ بجلي چمڪي ،۽ گجگوڙ ٿي ،۽ زمين جا سڀ چشما ڦاٽي پيا ،جيئن اڳ ۾ رهواسين کي خبر نه هئي؛ ۽ خدا هي زبردست ڪم ڪيو ،ته جيئن انسانن جي پٽن کي ڊيڄاري ،ته جيئن زمين تي وڌيڪ برائي نه ٿئي.
12۽ تڏهن به انسانن جا پٽ پنهنجن بڇڙن طريقن کان نه موٽندا هئا ،۽ انهن ان وقت خداوند جو غضب وڌايو ،۽ پنهنجي دل کي انهن سڀني شين ڏانهن به هدايت نه ڪئي.
13۽ ستن ڏينهن جي آخر ۾ ،نوح جي زندگي جي ڇهن سؤ سالن ۾ ،ٻوڏ جو پاڻي زمين تي آيو.
14۽ اونهائي جا سڀ چشما ڦاٽي پيا ،۽ آسمان جون دريون کوليون ويون ،۽ زمين تي چاليهه ڏينهن ۽ چاليهه راتيون مينهن وسندو رهيو.
15۽ نوح ۽ سندس گهر وارا ،۽ سڀ جاندار جيڪي ساڻس گڏ هئا ،ٻوڏ جي پاڻيءَ جي ڪري ٻيڙيءَ ۾ داخل ٿيا ،۽ خداوند کيس اندر بند ڪري ڇڏيو.
16۽ سڀ انسان جيڪي زمين تي بچيا هئا ،مينهن جي ڪري مصيبت جي ڪري ٿڪجي پيا ،چاڪاڻ ته پاڻي زمين تي وڌيڪ زور سان اچي رهيو هو ،۽ جانور اڃا تائين ٻيڙيءَ کي گهيرو ڪري رهيا هئا.
17۽ انسانن جا پٽ گڏ ٿيا ،لڳ ڀڳ ست لک مرد ۽ عورتون ،۽ اهي نوح وٽ ٻيڙيءَ ۾ آيا.
18۽ انهن نوح کي سڏ ڪيو ۽ چيو تہ اسان لاءِ ٻيڙي کولي ڇڏ تہ اسين تو وٽ ٻيڙيءَ ۾ اچون - ۽ اسين ڇو مرون؟
19۽ نوح ،وڏي آواز سان ،ٻيڙيءَ مان انهن کي جواب ڏنو ،ته ڇا توهان سڀني خداوند جي خلاف بغاوت نه ڪئي هئي ،۽ چيو هو ته هو موجود ناهي؟ ۽ تنهن ڪري خداوند توهان تي هي برائي آڻي ،توهان کي تباهه ڪرڻ ۽ زمين جي مٿاڇري تان ڪٽي ڇڏڻ لاءِ.
20ڇا هي اها ڳالهه ناهي جيڪا مون توهان کي هڪ سئو ويهه سال اڳ ٻڌائي هئي ،۽ توهان خداوند جي آواز کي نه ٻڌو ،۽ هاڻي توهان زمين تي رهڻ چاهيو ٿا؟
21۽ انهن نوح کي چيو تہ اسين خداوند ڏانهن موٽڻ لاءِ تيار آهيون؛ رڳو اسان لاءِ دروازو کوليو تہ اسين جيئون ۽ نہ مرون.
22۽ نوح انهن کي جواب ڏنو تہ” ،هاڻي ڏسو تہ اوهين پنهنجن جانن جي مصيبت ڏسي رهيا آهيو ،اوهين خداوند ڏانهن موٽڻ چاهيو ٿا ، اوهين انهن سو ويهه سالن دوران ڇو نہ موٽيا ،جيڪي خداوند اوهان کي مقرر ڪيل مدت طور ڏنا؟

23پر هاڻي توهان پنهنجي جان جي مصيبتن جي ڪري مون کي هي ٻڌايو ٿا ،هاڻي به خداوند توهان جي نه ٻڌندو ،نه ئي هن ڏينهن توهان جي ڪن ڏيندو ،تنهن ڪري هاڻي توهان پنهنجي خواهشن ۾ ڪامياب نه ٿيندا.
24ٻ انسان مينهن جي ڪري ٻيڙيءَ ۾ داخل ٿيڻ لاءِ ويجهو آيا ،ڇاڪاڻ ته اهي پاڻ تي مينهن برداشت نه ڪري سگهيا.
25ٻ خداوند سڀني جانورن ۽ جانورن کي موڪليو جيڪي ٻيڙيءَ جي چوڌاري بيٺا هئا ،ٻ جانورن انهن تي غالب اچي انهن کي اتان ڌڪي ڇڏيو ،ٻ هر هڪ ماڻهو پنهنجي رستي تي هليو ويو ۽ اهي ٻيهر زمين تي ٽڙي پکڙي ويا.
26ٻ مينهن زمين تي اچا تائين وسي رهيو هو ،ٻ چاليهه ڏينهن ۽ چاليهه راتيون وسي رهيو هو ،ٻ پاڻي زمين تي تمام گهڻو غالب رهيو؛ ۽ سڀ جاندار جيڪي زمين تي هئا يا پاڻيءَ ۾ هئا ،ڇا انسان ،ڇا جانور ،ڇا جيتڻ وارا جانور يا هوا جا پکي ،ٻ رڳو نوح ۽ جيڪي ساڻس گڏ ٻيڙيءَ ۾ هئا ،باقي رهيا.
27ٻ پاڻي زور سان وڌيو ۽ زمين تي تمام گهڻو وڌيو ،ٻ انهن ٻيڙي کي کنيو ۽ اهو زمين تان مٿي کنيو ويو.
28ٻ ٻيڙي پاڻيءَ جي مٿان ترندي رهي ،ٻ ان کي پاڻيءَ تي اهڙيءَ طرح اڇلايو ويو جو ان ۾ سڀ جاندار ديڳڙي ۾ رکيل ٿانو وانگر ڦري ويا.
29ٻ وڏي پريشاني ٻيڙيءَ ۾ موجود سڀني جاندارن کي پڪڙي ورتو ،ٻ ٻيڙي ٽٽڻ واري هئي.
30ٻ ٻيڙيءَ ۾ سڀ جاندار ڊڄي ويا ،ٻ شينهن گجگوڙ ڪئي ،ٻڍا رڙيون ڪيون ،ٻ بگهڙ رڙيون ڪيون ،ٻ ٻيڙيءَ ۾ سڀ جاندار پنهنجي پنهنجي ٻولي ۾ ڳالهائي ۽ روئي رهيا هئا ،ايتري قدر جو انهن جا آواز پري پري تائين پهتا ،ٻ نوح ۽ سندس پٽ پنهنجي مصيبت ۾ روئي ۽ روئي رهيا هئا؛ اهي تمام گهڻو ڊڄي ويا ته اهي موت جي دروازن تي پهچي ويا آهن.
31ٻ نوح خداوند کان دعا گهري ،ٻ هن جي ڪري کيس پڪاريو ،ٻ هن چيو ته ،اي خداوند اسان جي مدد ڪر ،ڇاڪاڻ ته اسان ۾ هن برائي کي برداشت ڪرڻ جي طاقت ناهي جيڪا اسان کي گهيرو ڪيو آهي ،ڇاڪاڻ ته پاڻي جي لهرن اسان کي گهيرو ڪيو آهي ، شرارتي وهڪرن اسان کي خوفزده ڪيو آهي ،موت جا ڦندا اسان جي اڳيان اچي ويا آهن .اسان کي جواب ڏيو ،اي خداوند ،اسان کي جواب ڏيو ،اسان ڏانهن پنهنجو چهرو روشن ڪريو ۽ اسان تي رحم ڪريو ،اسان کي ڇڏايو ۽ اسان کي بچايو.
32ٻ خداوند نوح جي آواز کي ٻڌو ،ٻ خداوند کيس ياد ڪيو.
33ٻ زمين تي واءُ لڳو ،ٻ پاڻي بيٺل هو ۽ ٻيڙي بيٺي.
34ٻ اونهائي جا چشما ۽ آسمان جون دريون بند ٿي ويون ،ٻ آسمان مان مينهن بند ٿي ويو.
35ٻ انهن ڏينهن ۾ پاڻي گهٽجي ويو ،ٻ ٻيڙي ارارط جي جبلن تي بيٺي.
36ٻ پوءِ نوح ٻيڙيءَ جون دريون کوليون ،ٻ نوح اڃا تائين ان وقت خداوند کي پڪاريو ۽ چيو ،اي خداوند ،جنهن زمين ۽ آسمان ۽ جيڪي ڪجهه انهن ۾ آهي ،اسان جي روحن کي هن قيد ۽ قيد مان ڪڍيو ،جنهن ۾ تو اسان کي رکيو آهي ،ڇاڪاڻ ته مان آهون ڀريندي ٿڪجي پيو آهيان.
37ٻ خداوند نوح جي آواز کي ٻڌو ،ٻ کيس چيو ته ،جڏهن پورو سال پورو ٿيندو ته پوءِ تون نڪري ويندين.
38ٻ سال جي ڦيري تي ،جڏهن نوح جي ٻيڙي ۾ رهڻ کي پورو سال پورو ٿيو ،پاڻي زمين تان سڪي ويو ،ٻ نوح ٻيڙيءَ جي ڇت کي لاهي ڇڏيو.
39ان وقت ،ٻئي مهيني جي ستائيس تاريخ تي ،زمين سڪي وئي هئي ،پر نوح ،سندس پٽ ۽ جيڪي ساڻس گڏ هئا ،ٻيڙيءَ مان ٻاهر نه نڪتا جيستائين خداوند انهن کي نه چيو.
40ٻ اهو ڏينهن آيو جڏهن خداوند انهن کي ٻاهر نڪرڻ لاءِ چيو ،ٻ اهي سڀ ٻيڙيءَ مان ٻاهر نڪتا.
41ٻ اهي هليا ويا ۽ هر هڪ پنهنجي رستي ۽ پنهنجي جاءِ تي موٽي ويا ،ٻ نوح ۽ سندس پٽ انهيءَ ملڪ ۾ رهيا جيڪو خدا انهن کي ٻڌايو هو ،ٻ انهن پنهنجي سڄي زندگي خداوند جي خدمت ڪئي ،ٻ خداوند نوح ۽ سندس پٽن کي ٻيڙيءَ مان نڪرڻ تي برڪت ڏني.
42ٻ هن انهن کي چيو تہ” ڦُرندڙ ٿيو ۽ سڄي زمين کي ڀريو ،مضبوط ٿيو ۽ زمين ۾ گهڻو وڌو ۽ ان ۾ گهڻا ٿيو“.

باب7

1ٻ نوح جي پٽن جا نالا هي آهن :يافث ،حام ۽ شيم؛ ۽ ٻوڍ کان پوءِ انهن کي ٻار پيدا ٿيا ،ڇاڪاڻ ته انهن ٻوڏ کان اڳ زالون ڪيون هيون.
2يافث جا پٽ هي آهن :گومر ،ماجوج ،مادي ،ياوان ،توبل ،مسڪ ۽ تيراس ،ست پٽ.
3ٻ جُمر جا پٽ اسڪيناز ،رفعت ۽ تجرما هئا.
4ٻ ماجوج جا پٽ اِليخاناف ۽ لُبال هئا.
5ٻ مادائي جا ٻار آخون ،زيلو ،حزوني ۽ لوط هئا.
6ٻ ياوان جا پٽ اليشع ،ترشيش ،ڪتيم ۽ دودونيم هئا.
7ٻ توبل جا پٽ عريفي ،ڪيسد ۽ تاري هئا.
8ٻ مشڪ جا پٽ ددون ،زارون ۽ شبشني هئا.
9ٻ تيراس جا پٽ بنيب ،جيرا ،لُپيريون ۽ گلق هئا؛ اهي يافث جا پٽ پنهنجن گهراڻن موجب هئا ،ٻ انهن ڏينهن ۾ انهن جو تعداد تقريباً چار سو سٺ ماڻهو هو.
10ٻ حام جا پٽ هي آهن :ڪوش ،مِصرائم ،فوط ۽ ڪنعان ،چار پٽ؛ ۽ ڪوش جا پٽ سِبا ،حويله ،سبتا ،رعما ۽ ستحه هئا ،ٻ رعما جا پٽ سِبا ۽ ددان هئا.
11ٻ مِصريم جا پٽ لُود ،انوم ،فتروس ،ڪسلوت ۽ ڪفتور هئا.
12ٻ فوط جا پٽ جبل ،حدان ،بنا ۽ عدن هئا.
13ٻ ڪنعان جا پٽ هئا زيدون ،هٿ ،اموري ،گرگاشي ،حوي ،ارڪي ،سيني ،اروديءَ ،زيمودي ۽ چاموتي.

14اهي حام جا پٽ آهن ،انهن جي گهراڻن موجب ،۽ انهن ڏينهن ۾ انهن جو تعداد تقريباً ست سؤ ٺيهه هو.
15۽ سِم جا پٽ اِهي آهن :عيلام ،آشور ،ارفڪسد ،لُد ۽ ارام ،پنج پٽ؛ ۽ عيلام جا پٽ سوشان ،ماڪُول ۽ هارمون هئا.
16۽ اشار جا پٽ ميروس ۽ موڪيل هئا ،۽ ارفڪسد جا پٽ سلڪ ،انار ۽ اشڪول هئا.
17۽ لُد جا پٽ فطور ۽ بزيون هئا ۽ ارام جا پٽ عُوض ،ڪُل ،گٿر ۽ ماش هئا.
18اهي سام جا پٽ آهن ،انهن جي خاندانن موجب؛ ۽ انهن ڏينهن ۾ انهن جو تعداد تقريباً ٽي سؤ هو.
19هي شيم جو نسل آهي؛ شيم مان ارفڪسد پيدا ٿيو ۽ ارفڪسد مان شلڪ پيدا ٿيو ،۽ شلڪ مان عبر پيدا ٿيو ۽ عبر مان ٻه ٻار پيدا ٿيا ، هڪ جو نالو فلگ هو ،ڇاڪاڻ ته سندس ڏينهن ۾ انسانن جا پٽ ورهائجي ويا ۽ آخري ڏينهن ۾ زمين ورهائجي وئي.
20۽ ٻئي جو نالو يُڪتان هو ،جنهن جو مطلب آهي ته سندس ڏينهن ۾ انسانن جون زندگيون گهٽجي ويون ۽ گهٽجي ويون.
21اِهي يُقطان جا پٽ آهن :الموداد ،شلاف ،خازرمووت ،يراخ ،هدوروم ،اوزل ،دِڪلا ،عوبال ،ابيمايل ،شيبا ،اوفير ،حويله ۽ يوباب؛ اِهي سڀ يُقطان جا پٽ آهن.
22۽ سندس ڀاءُ فلگ مان ين پيدا ٿيو ،۽ ين مان سروگ پيدا ٿيو ،۽ سروگ مان نحور پيدا ٿيو ۽ نحور مان تارح پيدا ٿيو ،۽ تارح اٺيهن سالن جو هو ،۽ ان مان حاران ۽ ناحور پيدا ٿيا.
23۽ نوح جي پٽ حام جي پٽ ڪُش ،انهن ڏينهن ۾ پنهنجي پوڙهي عمر ۾ هڪ زال شادي ڪئي ،۽ هن هڪ پٽ کي جنم ڏنو ،۽ انهن ان جو نالو نمرود رکيو ،ڇيو ته ،ان وقت انسانن جا پٽ ٻيهر خدا جي خلاف بغاوت ۽ ڏوهه ڪرڻ لڳا ،۽ ٻار وڌو ٿيو ،۽ سندس پيءُ هن کي تمام گهڻو پيار ڪندو هو ،ڇاڪاڻ ته هو هن جي پوڙهي عمر جو پٽ هو.
24۽ چمڙي جا ڪپڙا جيڪي خدا آدم ۽ سندس زال لاءِ ٺاهيا هئا ،جڏهن اهي باغ مان نڪتا هئا ،اهي ڪوش کي ڏنا ويا.
25ڇالاءِ جو آدم ۽ سندس زال جي وفات ڪان پوءِ ،اهي ڪپڙا يارد جي پٽ حنوڪ کي ڏنا ويا ،۽ جڏهن حنوڪ کي خدا وٽ مٿي کڻي ويو ،تڏهن هن اهي ڪپڙا پنهنجي پٽ متوسلح کي ڏنا.
26۽ متوسلح جي وفات تي ،نوح انهن کي کڻي ٻيڙيءَ ۾ آندو ،۽ اهي ساڻس گڏ هئا جيستائين هو ٻيڙيءَ مان ٻاهر نه نڪتو.
27۽ جڏهن اهي ٻاهر نڪتا ،حام پنهنجي پيءُ نوح کان اهي ڪپڙا چوري ڪيا ،۽ هن انهن کي کڻي پنهنجن ڀائرن کان لڪايو.
28۽ جڏهن حام پنهنجي پهرين پٽ ڪُش کي پيدا ڪيو ،تڏهن هن کيس ڳجهي طرح ڪپڙا ڏنا ،۽ اهي ڪُش سان ڪيترن ڏينهن تائين رهيا.
29۽ ڪُش انهن کي پنهنجن پٽن ۽ ڀائرن کان به لڪايو ،۽ جڏهن ڪُش نمرود کي پيدا ڪيو ،تڏهن هن پنهنجي پيار جي ڪري کيس اهي ڪپڙا ڏنا ،۽ نمرود وڏو ٿيو ،۽ جڏهن هو ويهن سالن جو ٿيو ته هن اهي ڪپڙا پائي ورتا.
30۽ نمرود مضبوط ٿي ويو جڏهن هن ڪپڙا پائڻ لڳا ،۽ خدا کيس طاقت ۽ طاقت ڏني ،۽ هو زمين تي هڪ طاقتور شڪاري هو ،ها ، هو ميدان ۾ هڪ طاقتور شڪاري هو ،۽ هو جانورن جو شڪار ڪندو هو ۽ هن قربان گاهون ٺاهيون ،۽ هن انهن تي جانورن کي خداوند جي اڳيان پيش ڪيو.
31۽ نمرود پاڻ کي مضبوط ڪيو ،۽ هو پنهنجن ڀائرن مان اٿيو ،۽ هن پنهنجن ڀائرن جي چوڌاري سڀني دشمنن جي خلاف جنگ ڪئي.
32۽ خداوند سندس ڀائرن جي سڀني دشمنن کي سندس هٿ ۾ ڏنو ،۽ خدا کيس وقت بوقت سندس جنگين ۾ ڪامياب ڪيو ،۽ هو زمين تي حڪومت ڪندو رهيو.
33تنهن ڪري انهن ڏينهن ۾ اهو رواج ٻڌجي ويو ،جڏهن ڪو ماڻهو انهن کي ٻاهر ڪڍي ايندو هو جن کي هن جنگ لاءِ تربيت ڏني هئي ، ته هو انهن کي چوندو هو ،جيئن خدا نمرود سان ڪيو ،جيڪو زمين تي هڪ طاقتور شڪاري هو ،۽ جيڪو پنهنجن ڀائرن تي غالب ٿيندڙ جنگين ۾ ڪامياب ٿيو ،ته هن انهن کي انهن جي دشمنن جي هٿن کان بچايو ،تيئن خدا اسان کي مضبوط ڪري ۽ اڄ اسان کي بچائي.
34۽ جڏهن نمرود چاليهه سالن جو ٿيو ،تڏهن سندس ڀائرن ۽ يافث جي اولاد جي وچ ۾ جنگ ٿي ،جنهن ڪري اهي پنهنجن دشمنن جي قبضي ۾ هئا.
35۽ نمرود انهيءَ وقت ٻاهر نڪتو ،۽ هن ڪُش جي سڀني پٽن ۽ انهن جي خاندانن کي گڏ ڪيو ،تقريبن چار سٺ ماڻهو ،۽ هن پنهنجن ڪجهه دوستن ۽ واقفڪارن مان تقريبن اسي ماڻهو نوڪري تي رکيا ،۽ انهن کي انهن جي مزدوري ڏني ،۽ هو انهن سان جنگ ۾ ويو ،۽ جڏهن هو رستي تي هو ،نمرود انهن ماڻهن جي دلين کي مضبوط ڪيو جيڪي هن سان گڏ ويا هئا.
36۽ هن انهن کي چيو ته" ڊڄو نه ،۽ نه ڊڄو ،ڇاڪاڻ ته اسان جا سڀ دشمن اسان جي هٿ ۾ ڏنا ويندا ،۽ توهان انهن سان جيئن چاهيو ڪري سگهو ٿا".
37۽ سڀئي ماڻهو جيڪي ويا هئا ،تقريبن پنج سؤ هئا ،۽ انهن پنهنجن دشمنن سان وڙهيو ،۽ انهن کي تباهه ڪيو ،۽ انهن کي شڪست ڏني ،۽ نمرود انهن جي پنهنجي پنهنجي جاءِ تي انهن تي بيٺل آفيسر مقرر ڪيا.
38۽ هن انهن مان ڪجهه ٻارن کي ضمانت طور ورتو ،۽ اهي سڀ نمرود ۽ سندس ڀائرن جا نوڪر هئا ،۽ نمرود ۽ سڀئي ماڻهو جيڪي ساڻس گڏ هئا ،گهر ڏانهن موٽيا.
39۽ جڏهن نمرود خوشيءَ سان جنگ کان موٽيو ،پنهنجن دشمنن کي فتح ڪرڻ کان پوءِ ،سندس سڀئي ڀائر ،انهن سان گڏ جيڪي کيس اڳ ۾ سڃاڻندا هئا ،گڏ ٿيا ته کيس پاڻ تي بادشاهه بڻائين ،۽ انهن سندس مٿي تي شاهي تاج رکيو.
40۽ هن پنهنجي رعيت ۽ ماڻهن تي ،شهزادن ،ججن ۽ حڪمرانن کي مقرر ڪيو ،جيئن بادشاهن ۾ رواج آهي.
41۽ هن ناحور جي پٽ تارح کي پنهنجي لشڪر جو سردار مقرر ڪيو ،۽ هن کي عزت ڏني ۽ هن کي پنهنجن سڀني سردارن کان مٿي ڪيو.
42۽ جڏهن هو پنهنجي دل جي خواهش مطابق حڪومت ڪري رهيو هو ،پنهنجي چوڌاري سڀني دشمنن کي فتح ڪرڻ کان پوءِ ،هن پنهنجن صلاحڪارن سان صلاح ڪئي ته پنهنجي محل لاءِ هڪ شهر ٺاهيو ،۽ انهن ائين ڪيو.
43۽ انهن کي اوڀر طرف هڪ وڏي وادي ملي ،۽ انهن سندس لاءِ هڪڙو وڏو ۽ وسيع شهر ٺاهيو ،۽ نمرود انهيءَ شهر جو نالو شنار رکيو جيڪو هن ٺاهيو هو ،ڇاڪاڻ ته خداوند پنهنجي دشمنن کي سختيءَ سان هلايو هو ۽ انهن کي ناس ڪيو هو.

44۽ نمرود شنار ۾ رهندو هو ،۽ هن سلامتيءَ سان حڪومت ڪئي ،۽ هن پنهنجن دشمنن سان وڙهيو ۽ انهن کي شڪست ڏني ،۽ هو پنهنجي سڀني جنگين ۾ ڪامياب ٿيو ،۽ سندس بادشاهي تمام وڏي ٿي وئي.
45۽ سڀني قومن ۽ ٻولين سندس شهرت ٻڌي ،۽ اهي پاڻ کي سندس اڳيان گڏ ٿيا ،۽ اهي زمين تي سجدو ڪيو ،۽ انهن کيس نذرانو آندو ،۽ هو انهن جو مالڪ ۽ بادشاهه ٿيو ،۽ اهي سڀئي شنار شهر ۾ هن سان گڏ رهيا ،۽ نمرود نوح جي سڀني پٽن تي زمين تي حڪومت ڪئي ،۽ اهي سڀ سندس طاقت ۽ صلاح هيٺ هئا.
46۽ سڄي زمين هڪ زبان ۽ هڪجهڙائي وارن لفظن جي هئي ،پر نمرود خداوند جي طريقن تي نه هليو ،۽ هو سڀني ماڻهن کان وڌيڪ بڇڙو هو جيڪي هن کان اڳ هئا ،ٻوڏ جي ڏينهن کان وٺي انهن ڏينهن تائين.
47۽ هن ڪاٺ ۽ پٿر جا ديوتا ٺاهيا ،۽ انهن کي سجدو ڪيو ،۽ هن خداوند جي خلاف بغاوت ڪئي ،۽ پنهنجي سڀني رعيت ۽ زمين جي ماڻهن کي پنهنجا بڇڙا طريقا سيکاريا؛ ۽ سندس پٽ مردون پنهنجي پيءُ کان وڌيڪ بڇڙو هو.
48۽ هر ڪو جيڪو نمرود جي پٽ مردون جي ڪمن بابت ٻڌندو هو ،ان بابت چوندو هو ته ،بدڪار مان بڇڙائي نڪرندي آهي؛ تنهن ڪري اهو سڄي دنيا ۾ هڪ چوڻي بڻجي ويو ،چوڻ لڳو ته ،بدڪار مان بڇڙائي نڪرندي آهي ،۽ اهو ان وقت کان وٺي هن وقت تائين ماڻهن جي لفظن ۾ موجود هو.
49۽ نمرود جي لشڪر جو سردار ،نحور جو پٽ تارح ،انهن ڏينهن ۾ بادشاهه ۽ سندس رعيت جي نظر ۾ تمام وڏو هو ،۽ بادشاهه ۽ شهزادا هن کي پيار ڪندا هئا ،۽ انهن هن کي تمام گهڻو بلند ڪيو.
50۽ تارح هڪ زال شادي ڪئي ،جنهن جو نالو امٿيلو هو ،جيڪا ڪرنبو جي ڌيءَ هئي؛ ۽ تارح جي زال حامله ٿي ۽ انهن ڏينهن ۾ هن لاءِ هڪ پٽ پيدا ٿيو.
51جڏهن تارح ستر سالن جو هو ته هن کي جنم ڏنو ،۽ تارح پنهنجي پٽ جو نالو ابرام رکيو ،ڇاڪاڻ ته انهن ڏينهن ۾ بادشاهه هن کي پاليو هو ،۽ هن کي پنهنجن سڀني سردارن کان وڌيڪ عزت ڏني هئي جيڪي هن سان گڏ هئا.

باب8

1۽ اها رات هئي جڏهن ابرام پيدا ٿيو ،ته تارح جا سڀئي نوڪر ،نمرود جا سڀئي عالم ۽ سندس جادوگر آيا ۽ تارح جي گهر ۾ کائيندا ۽ پيئندا هئا ،۽ انهن ان رات ساڻس گڏ خوشي ڪئي.
2۽ جڏهن سڀ ڏاها ۽ جادوگر تاراح جي گهر مان نڪتا ،تڏهن انهن رات جو آسمان ڏانهن اکيون کڻي تارن کي ڏٺو ،۽ انهن ڏٺو ،۽ هڪ تمام وڏو تارو اوڀر کان آيو ۽ آسمان ۾ ڊوڙي ويو ،۽ هن آسمان جي چئني پاسن کان چئني تارن کي نگلي ڇڏيو.
3۽ بادشاهه جا سڀ عقلمند ماڻهو ۽ سندس جادوگر اهو نظارو ڏسي حيران ٿي ويا ،۽ عقلمند هن معاملي کي سمجهي ويا ،۽ انهن کي ان جي اهميت جي خبر هئي.
4۽ انهن هڪ ٻئي کي چيو ته ،هي صرف ان ٻار کي ظاهر ڪري ٿو جيڪو اڄ رات تارح کي ڄائو آهي ،جيڪو وڏو ٿيندو ۽ ميوو ڏيندو ،وڌندو ،۽ سڄي زمين جو مالڪ ٿيندو ،هو ۽ سندس اولاد هميشه لاءِ ،۽ هو ۽ سندس اولاد وڏن بادشاهن کي ماريندا ،۽ انهن جي زمينن جا وارث ٿيندا.
5۽ ڏاها ۽ جادوگر انهيءَ رات گهر هليا ويا ،۽ صبح جو اهي سڀ ڏاها ۽ جادوگر صبح جو اٿيا ،۽ هڪ مقرر ڪيل گهر ۾ گڏ ٿيا.
6۽ انهن هڪ ٻئي سان ڳالهايو ۽ چيو ته ،ڏسو ،اهو نظارو جيڪو اسان گذريل رات ڏٺو هو ،اهو بادشاهه کان ڳجهو آهي ،اهو هن کي معلوم نه ڪيو ويو آهي.
7۽ جيڪڏهن آخري ڏينهن ۾ بادشاهه کي اها ڳالهه معلوم ٿي وڃي ،ته هو اسان کي چوندو ته ،توهان هي معاملو مون کان ڇو لڪايو آهي ، ۽ پوءِ اسان سڀ موت جو شڪار ٿينداسين؛ تنهن ڪري ،هاڻي اچو ته بادشاهه کي اهو نظارو ٻڌايو جيڪو اسان ڏٺو آهي ،۽ ان جي تعبير ، ۽ پوءِ اسان واضح رهنداسين.
8۽ انهن ائين ڪيو ،۽ اهي سڀ بادشاهه وٽ ويا ۽ کيس زمين تي سجدو ڪيو ،۽ چيائون ته بادشاهه جيئرو رهي ،بادشاهه جيئرو رهي.
9اسان ٻڌو ته توهان جي لشڪر جي سردار ناحور جي پٽ تارح کي هڪ پٽ ڄائو آهي ،۽ اسين ڪالهه رات سندس گهر آياسين ،۽ اسان ان رات هن سان گڏ کاڌو پيتو ۽ خوشي ڪئي.
10۽ جڏهن توهان جا نوڪر تاراح جي گهر کان ٻاهر نڪتا ته جيئن اسان جي گهرن ڏانهن وڃي رات گذاري سگهون ،اسان پنهنجون اکيون آسمان ڏانهن کنيون ،۽ اسان هڪ وڏو تارو اوڀر کان ايندو ڏٺو ،۽ اهو ئي تارو وڏي رفتار سان ڊوڙيو ،۽ آسمان جي چئني پاسن کان چار وڏا تارا نگلي ويا.
11۽ تنهنجا نوڪر اسان جي ڏٺل نظاري تي حيران ٿي ويا ،۽ تمام گهڻو ڊڄي ويا ،۽ اسان ان نظاري تي پنهنجو فيصلو ڪيو ،۽ پنهنجي حڪمت سان ان جي صحيح تعبير کي ڄاتيو ،ته هي ڳالهه تارح جي جمڻ واري ٻار تي لاڳو ٿئي ٿي ،جيڪو وڏو ٿيندو ۽ تمام گهڻو وڌندو ، ۽ طاقتور ٿيندو ،۽ زمين جي سڀني بادشاهن کي ماريندو ،۽ انهن جي سڀني زمينن جو وارث ٿيندو ،هو ۽ سندس اولاد هميشه لاءِ.
12۽ هاڻي اسان جا مالڪ ۽ بادشاهه ،ڏسو ،اسان توهان کي هن ٻار بابت جيڪو ڪجهه ڏٺو آهي ان سان سچ پچ واقف ڪيو آهي.
13جيڪڏهن بادشاهه کي هن ٻار جي قيمت ڏيڻ سٺو لڳي ،ته اسين کيس ان کان اڳ ماري ڇڏينداسين جو هو وڏو ٿئي ۽ ملڪ ۾ وڌي ،۽ سندس بڇڙائي اسان تي وڌي ،جو اسين ۽ اسان جا ٻار سندس بڇڙائي جي ڪري تباهه ٿي وڃن.
14۽ بادشاهه انهن جون ڳالهيون ٻڌيون ۽ اهي کيس سٺيون لڳيون ،۽ هن تارح کي سڏايو ،۽ تارح بادشاه جي اڳيان آيو.
15۽ بادشاهه تارح کي چيو ته ،مون کي ٻڌايو ويو آهي ته ڪالهه رات توکي هڪ پٽ ڄائو آهي ،۽ سندس جمڻ تي آسمان ۾ اهڙي طرح ڏٺو ويو.
16۽ هاڻي مون کي ٻار ڏيو ،ته جيئن اسين کيس ماري ڇڏيون ان کان اڳ جو سندس بڇڙائي اسان تي اچي پوي ،۽ مان توکي سندس قيمت ۾ ڏيندس ،تنهنجو گهر چاندي ۽ سون سان ڀريل.

17۽ تارح بادشاھ کي جواب ڏنو ۽ کيس چيو تہ” اي منهنجا مالڪ ۽ بادشاھ ،مون تنهنجون ڳالهيون ٻڌيون آهن ،۽ تنهنجو نوڪر اهو سڀ ڪجهه ڪندو جيڪو سندس بادشاھ چاهيندو.

18پر منهنجا مالڪ ۽ بادشاھ ،مان توهان کي ٻڌائيندس تہ ڪالهه رات مون سان ڇا ٿيو ،تہ جيئن مان ڏسان تہ بادشاھ پنهنجي نوڪر کي ڪهڙي صلاح ڏيندو ،۽ پوءِ مان بادشاھ کي جيڪو هن چيو آهي ان تي جواب ڏيندس؛ ۽ بادشاھ چيو تہ ڳالهايو.

19۽ تارح بادشاھ کي چيو تہ ،عيون ،مورد جو پٽ ،ڪالهه رات مون وٽ آيو ۽ چيائين تہ،

20مون کي اهو وڏو ۽ سهڻو گهوڙو ڏي جيڪو بادشاھ توکي ڏنو آهي ،۽ مان توکي ان جي قيمت تي چاندي ،سون ،ڪڻ ۽ چارا ڏيندس؛ ۽ مون کيس چيو تہ انتظار ڪر جيستائين مان بادشاھ کي تنهنجي ڳالهين بابت نہ ڏسان ،۽ ڏس تہ بادشاھ جيڪو ڪجهه چوي ٿو ،سو ڪندس.

21۽ هاڻي منهنجا مالڪ ۽ بادشاھ ،ڏسو ،مون توهان کي هي ڳالهه ٻڌائي ڇڏي آهي ،۽ جيڪو مشورو منهنجو بادشاھ پنهنجي نوڪر کي ڏيندو ،مان ان تي عمل ڪندس.

22۽ بادشاھ تارح جون ڳالهيون ٻڌيون ،۽ سندس ڪاوڙ ڀڙڪي اٿي ۽ کيس بيوقوف جي نظر ۾ سمجهيو.

23۽ بادشاھ تارح کي جواب ڏنو ،۽ کيس چيو تہ" ڇا تون ايترو بيوقوف ،جاهل ،يا سمجهہ ۾ گهٽ آهين جو هي ڪم ڪرين ٿو ،پنهنجو خوبصورت گهوڙو چاندي ۽ سون يا ڀهو ۽ چاري لاءِ بہ ڏئين ٿو؟"

24ڇا تو وٽ چاندي ۽ سون جي ايتري کوٽ آهي جو تون اهو ڪم ڪرين ،ڇو تہ تون پنهنجي گهوڙي کي کارائڻ لاءِ ڀنگ ۽ چارا حاصل نٿو ڪري سگهين؟ ۽ تو وٽ چاندي ۽ سون ،يا ڀنگ ۽ چارا ڇا آهي ،جو تون اهو سٺو گهوڙو ڏئي ڇڏين جيڪو مون توکي ڏنو آهي ،جنهن جهڙو سڄي زمين تي ڪو بہ ناهي؟

25۽ بادشاھ ڳالهائڻ ڇڏي ڏنو ،۽ تارح بادشاھ کي جواب ڏنو ،تہ" بادشاھ پنهنجي نوڪر سان اهڙي ڳالهہ ڪئي آهي؛"

26مان توکي عرض ٿو ڪريان ،منهنجا مالڪ ۽ بادشاھ ،هي ڇا آهي جيڪو تو مون کي چيو تہ ،پنهنجو پٽ ڏي تہ جيئن اسين کيس قتل ڪريون ،۽ مان توکي ان جي قيمت لاءِ چاندي ۽ سون ڏيندس .پنهنجي پٽ جي موت کان پوءِ مان چاندي ۽ سون سان ڇا ڪندس؟ ڪير منهنجو وارث ٿيندو؟ يقيناً پوءِ منهنجي موت تي ،چاندي ۽ سون منهنجي بادشاھ ڏانهن موٽندا جنهن اهو ڏنو هو.

27۽ جڏهن بادشاھ تارح جون ڳالهيون ۽ اهو مثال ٻڌو جيڪو هن بادشاھ بابت آندو هو ،تڏهن هن کي تمام گهڻو ڏک ٿيو ۽ هو هن ڳالهه تي پريشان ٿيو ،۽ هن جو غضب هن جي اندر ۾ ساڙيو ويو.

28۽ تارح ڏٺو تہ بادشاھ جو غضب مٿس ڀڙڪي رهيو آهي ،۽ هن بادشاھ کي جواب ڏنو تہ” ،مون وٽ جيڪو ڪجهه آهي سو بادشاھ جي اختيار ۾ آهي؛ بادشاھ پنهنجي نوڪر سان جيڪو ڪجهه ڪرڻ گهري ٿو ،اهو کيس ڪرڻ ڏيو ،هائو ،منهنجو پٽ بہ ،اهو بادشاھ جي اختيار ۾ آهي ،بغير ڪنهن قيمت جي ،هو ۽ سندس ٻہ ڀائر جيڪي ڪانئس وڏا آهن.

29۽ بادشاھ تارح کي چيو تہ” نہ ،پر مان تنهنجو ننڍو پٽ مُلهہ ڏئي خريد ڪندس“.

30۽ تارح بادشاھ کي جواب ڏنو" ،مان توهان کي عرض ڪريان ٿو تہ منهنجي مالڪ ۽ بادشاھ توهان جي خادم کي توهان جي اڳيان هڪ لفظ ڳالهائڻ ڏيو ،۽ بادشاھ پنهنجي خادم جي ڳالهه ٻڌي ،۽ تارح چيو ،منهنجي بادشاھ مون کي ٽن ڏينهن جي مهلت ڏيو جيستائين مان هن معاملي تي پاڻ ۾ غور ڪريان ،۽ پنهنجي بادشاھ جي لفظن بابت پنهنجي خاندان سان صلاح ڪريان؛ ۽ هن بادشاھ کي هن تي راضي ٿيڻ لاءِ تمام گهڻو زور ڏنو.

31۽ بادشاھ تارح جي ڳالهہ ٻڌي ،۽ هن ائين ڪيو ۽ کيس ٽي ڏينهن جو وقت ڏنو ،۽ تارح بادشاھ جي حضور مان نڪري ويو ،۽ پنهنجي گهر وارن وٽ گهر آيو ۽ انهن کي بادشاھ جون سڀ ڳالهيون ٻڌايون؛ ۽ ماڻهو تمام ڊڄي ويا.

32۽ ٽئين ڏينهن تي بادشاھ تارح ڏانهن پيغام موڪليو تہ جيئن مون توکي چيو هو تہ پنهنجي پٽ کي مون ڏانهن موڪليو؛ ۽ جيڪڏهن تون ائين نہ ڪندين تہ مان موڪليندس ۽ تنهنجي گهر ۾ جيڪي ڪجهه آهي سو ماري ڇڏيندس ،تہ جيئن تو وٽ هڪ ڪتو بہ نہ بچي.

33۽ تارح تڪڙ ڪئي) ،جيئن تہ بادشاھ جي طرفان اهو ڪم ضروري هو ،(۽ هن پنهنجي هڪ نوڪر کان هڪ ٻار ورتو ،جيڪو هن جي ٻانهيءَ ان ڏينهن کيس ڄائو هو ،۽ تارح ٻار کي بادشاھ وٽ آندو ۽ ان کان قيمت وصول ڪئي.

34۽ خداوند هن معاملي ۾ تارح سان گڏ هو ،تہ جيئن نمرود ابرام جي موت جو سبب نہ بڻجي ،۽ بادشاھ ٻار کي تارح کان وٺي ويو ۽ پنهنجي سڄي طاقت سان ان جو مٿو زمين تي اڇلائي ڇڏيو ،ڇاڪاڻ تہ هن سوچيو تہ اهو ابرام هو؛ ۽ اهو ان ڏينهن کان هن کان لڪايو ويو ،۽ اهو بادشاھ وساري ڇڏيو ،ڇاڪاڻ تہ اهو خدا جي مرضي هئي تہ ابرام جي موت برداشت نہ ڪئي وڃي.

35۽ تارح پنهنجي پٽ ابرام کي ،سندس ماءُ ۽ دائي کي ،لڪايو ۽ انهن کي هڪ غار ۾ لڪائي ڇڏيو ،۽ هر مهيني انهن لاءِ سندن کاڌو آڻيندو رهيو.

36۽ خداوند غار ۾ ابرام سان گڏ هو ۽ هو وڏو ٿيو ،۽ ابرام ڏهہ سال غار ۾ رهيو ،۽ بادشاھ ۽ سندس شهزادن ،ڪافرن ۽ عالمن سوچيو تہ بادشاھ ابرام کي ماري ڇڏيو آهي.

باب9

1۽ انهن ڏينهن ۾ ابرام جي وڏي ڀاءُ تارح جي پٽ هاران هڪ زال شادي ڪئي.

2جڏهن هاران هن سان شادي ڪئي تہ سندس عمر اُنتاليهہ سال هئي؛ ۽ هاران جي زال حاملہ ٿي ۽ هڪ پٽ ڄڻيو ،۽ هن سندس نالو لوط رکيو.

3۽ هوءَ ٻيهر حاملہ ٿي ۽ هڪ ڌيءَ پيدا ٿي ،۽ هن پنهنجو نالو ملڪا رکيو؛ ۽ هوءَ ٻيهر حاملہ ٿي ۽ هڪ ڌيءَ پيدا ٿي ،۽ هن پنهنجو نالو سارائي رکيو.

4جڏهن هاران کي ساره پيدا ٿي تہ سندس عمر ٻہ چاليهہ سال هئي ،جيڪو ابرام جي عمر جو ڏهون سال هو؛ ۽ انهن ڏينهن ۾ ابرام ، سندس ماءُ ۽ دايا غار مان ٻاهر نڪتا ،ڇاڪاڻ تہ بادشاھ ۽ سندس رعيت ابرام جي معاملي کي وساري ڇڪا هئا.

5۽ جڏهن ابرام غار مان ٻاهر نڪتو ،هو نوح ۽ سندس پٽ شيم وٽ ويو ،۽ هو انهن سان گڏ رهيو ته جيئن خداوند جي هدايت ۽ سندس طريقن کي سکي ،۽ ڪو به ماڻهو نه ڄاڻيو ته ابرام ڪٿي آهي ،۽ ابرام گهڻي وقت تائين نوح ۽ سندس پٽ شيم جي خدمت ڪئي.

6۽ ابرام نوح جي گهر ۾ ٽيهه سال رهيو ،۽ ابرام ٽن سالن جي عمر کان خداوند کي سڃاتو ،۽ هو پنهنجي موت جي ڏينهن تائين خداوند جي طريقن تي هلندو رهيو ،جيئن نوح ۽ سندس پٽ شيم کيس سيکاريو هو؛ ۽ انهن ڏينهن ۾ زمين جي سڀني پٽن خداوند جي خلاف تمام گهڻو گناهه ڪيو ،۽ انهن سندس خلاف بغاوت ڪئي ۽ انهن ٻين ديوتائن جي عبادت ڪئي ،۽ انهن خداوند کي وساري ڇڏيو جنهن انهن کي زمين تي پيدا ڪيو هو؛ ۽ زمين جي رهاڪن ان وقت پاڻ لاءِ هر هڪ ماڻهو پنهنجو ديوتا ٺاهيو؛ ڪاٺ ۽ پٿر جا ديوتا جيڪي نه ڳالهائي سگهيا ،نه ٻڌي سگهيا ۽ نه ئي بچائي سگهيا ،۽ انسانن جا پٽ انهن جي خدمت ڪندا هئا ۽ اهي انهن جا ديوتا بڻجي ويا.

7۽ بادشاهه ۽ سندس سڀ نوڪر ،۽ تارح ۽ سندس سڄو گهر وارا پهريون ماڻهو هئا جيڪي ڪاٺ ۽ پٿر جي ديوتائن جي عبادت ڪندا هئا.

8۽ تارح وٽ ٻارهن ديوتا وڏا هئا ،جيڪي ڪاٺ ۽ پٿر جا ٺهيل هئا ،سال جي ٻارهن مهينن کان پوءِ ،۽ هو هر هڪ جي هر مهيني خدمت ڪندو هو ،۽ هر مهيني تارح پنهنجن ديوتائن لاءِ پنهنجي اناج جي قرباني ۽ پيئڻ جي قرباني آڻيندو هو؛ تارح سڀني ڏينهن تائين ائين ڪندو هو.

9۽ اهو سڀ نسل خداوند جي نظر ۾ بڇڙو هو ،۽ اهڙيءَ طرح انهن هر هڪ انسان کي پنهنجو خدا بڻايو ،پر انهن خداوند کي ڇڏي ڏنو جنهن انهن کي پيدا ڪيو هو.

10۽ انهن ڏينهن ۾ سڄي زمين ۾ ڪو به اهڙو ماڻهو نه مليو جيڪو خداوند کي سڃاڻي) ڇاڪاڻ ته اهي هر هڪ پنهنجي خدا جي عبادت ڪندا هئا (سواءِ نوح ۽ سندس گهر وارن جي ،۽ اهي سڀ جيڪي سندس صلاح هيٺ هئا انهن ڏينهن ۾ خداوند کي سڃاڻندا هئا.

11۽ تارح جو پٽ ابرام انهن ڏينهن ۾ نوح جي گهر ۾ وڏو ٿي رهيو هو ،۽ ڪو به ماڻهو ان کي نه ڄاڻي سگهيو ،۽ خداوند هن سان گڏ هو.

12۽ خداوند ابرام کي سمجھ وارو دل ڏنو ،۽ هو ڄاڻي ٿو ته ان نسل جا سڀ ڪم بيڪار هئا ،۽ انهن جا سڀ ديوتا بيڪار هئا ۽ بيڪار هئا.

13۽ ابرام سج کي زمين تي چمڪندي ڏٺو ،۽ ابرام پاڻ کي چيو ته هاڻي يقيناً هي سج جيڪو زمين تي چمڪي ٿو اهو خدا آهي ،۽ مان ان جي عبادت ڪندس.

14۽ ابرام انهيءَ ڏينهن سج جي عبادت ڪئي ۽ کيس دعا گهري ،۽ جڏهن شام ٿي ته سج معمول مطابق لهي ويو ،۽ ابرام پاڻ ۾ چيو ،يقيناً هي خدا نه ٿو ٿي سگهي؟

15۽ ابرام اڃا تائين پنهنجي دل ۾ ڳالهائيندو رهيو" ،اهو ڪير آهي جنهن آسمان ۽ زمين کي ٺاهيو؟ جنهن زمين تي پيدا ڪيو؟ هو ڪٿي آهي؟"

16۽ رات مٿس اونداهي ڪري پئي ،۽ هن پنهنجون اکيون اولهه ،اتر ،ڏکڻ ۽ اوڀر ڏانهن کنيون ،۽ هن ڏٺو ته سج زمين تان غائب ٿي ويو هو ،۽ ڏينهن اونداهو ٿي ويو.

17۽ ابرام پنهنجي اڳيان تارا ۽ چنڊ ڏٺا ،۽ هن چيو ته ،يقيناً هي اهو خدا آهي جنهن سڄي زمين ۽ انسان کي پيدا ڪيو ،۽ ڏسو ته هي سندس ٻانها سندس چوڌاري ديوتا آهن :۽ ابرام چنڊ جي عبادت ڪئي ۽ ان سڄي رات ان کي دعا ڪئي.

18۽ صبح جو جڏهن روشني ٿي ۽ سج هميشه وانگر زمين تي چمڪيو ،تڏهن ابرام اهي سڀ شيون ڏٺيون جيڪي خداوند خدا زمين تي ٺاهيون هيون.

19۽ ابرام پاڻ کي چيو ته يقيناً اهي ديوتا نه آهن جن زمين ۽ سڀني انسانن کي ٺاهيو ،پر اهي خدا جا خادم آهن ،۽ ابرام نوح جي گهر ۾ رهيو ۽ اتي خداوند ۽ سندس طريقن کي سڃاتو' ۽ هن پنهنجي زندگي جي سڀني ڏينهن تائين خداوند جي خدمت ڪئي ،۽ اهو سڀ نسل خداوند کي وساري ڇڏيو ،۽ ڪاٺ ۽ پٿر جي ٻين ديوتائن جي عبادت ڪئي ،۽ انهن جي سڀني ڏينهن ۾ بغاوت ڪئي.

20۽ نمرود بادشاهه سلامتيءَ سان حڪومت ڪئي ،۽ سڄي زمين سندس قبضي هيٺ هئي ،۽ سڄي زمين هڪ زبان ۽ هڪ لفظ جي هئي.

21۽ نمرود جي سڀني سردارن ۽ سندس وڏن ماڻهن گڏجي صلاح ڪئي؛ فوت ،مصر ،ڪوش ۽ ڪنعان پنهنجن خاندانن سان گڏ ،۽ هڪ ٻئي کي چيو ته اچو ته پاڻ لاءِ هڪ شهر ٺاهيون ۽ ان ۾ هڪ مضبوط برج ٺاهيون ،۽ ان جي چوٽي آسمان تائين پهچي ،۽ اسان پاڻ کي مشهور ڪريون ،ته جيئن اسين سڄي دنيا تي حڪومت ڪريون ،ته جيئن اسان جي دشمنن جي بڇڙائي اسان کان ختم ٿئي ،ته جيئن اسين انهن تي زور سان حڪومت ڪريون ،۽ ته جيئن اسين انهن جي جنگين جي ڪري زمين تي ٽڙيل پکڙيل نه ٿيون.

22۽ اهي سڀ بادشاهه جي اڳيان ويا ،۽ انهن بادشاهه کي اهي ڳالهيون ٻڌايون ،۽ بادشاهه هن معاملي ۾ انهن سان متفق ٿيو ،۽ هن ائين ڪيو.

23۽ سڀئي خاندان گڏ ٿيا ،جن ۾ لڳ ڀڳ ڇهه لک ماڻهو هئا ،۽ اهي شهر ۽ منارو ٺاهڻ لاءِ هڪ وڏي زمين جي ڳولا ۾ ويا ،۽ انهن سڄي زمين ۾ ڳولا ڪئي ۽ انهن کي شنار جي ملڪ جي اوڀر ۾ تقريبن ٻن ڏينهن جي پنڌ تي هڪ به وادي جهڙي ڪا نه ملي ،۽ اهي اتي سفر ڪري اتي رهڻ لڳا.

24۽ انهن شهر ۽ منارو ٺاهڻ لاءِ سرون ٺاهڻ ۽ ٻاهه ٻارڻ شروع ڪئي ،جنهن کي انهن مڪمل ڪرڻ جو تصور ڪيو هو.

25۽ منارو جي تعمير انهن لاءِ هڪ گناهه ۽ گناهه هئي ،۽ انهن ان کي تعمير ڪرڻ شروع ڪيو ،۽ جڏهن اهي آسمان جي خداوند خدا جي خلاف تعمير ڪري رهيا هئا ،انهن پنهنجي دلين ۾ هن جي خلاف جنگ ڪرڻ ۽ آسمان ڏانهن چڙهڻ جو تصور ڪيو.

26۽ اهي سڀ ماڻهو ۽ سڀئي خاندان پاڻ کي ٽن حصن ۾ ورهائي ويا؛ پهرين چيو ته اسين آسمان ڏانهن چڙهنداسين ۽ هن سان وڙهنداسين؛ ٻئي چيو ته اسين آسمان ڏانهن چڙهنداسين ۽ اتي پنهنجا ديوتا رکنداسين ۽ انهن جي عبادت ڪنداسين؛ ۽ ٽئين چيو ته اسين آسمان ڏانهن چڙهنداسين ۽ هن کي ڪمانن ۽ نيزن سان ماريندا سين؛ ۽ خدا انهن جي سڀني ڪمن ۽ انهن جي سڀني بڇڙن خيالن کي ڄاڻي ٿو ،۽ هن شهر ۽ منارو ڏٺو جيڪو اهي ٺاهي رهيا هئا.

27۽ جڏهن اهي تعمير ڪري رهيا هئا ته انهن پاڻ لاءِ هڪ وڏو شهر ۽ هڪ تمام اوچو ۽ مضبوط منارو ٺاهيو؛ ۽ ان جي اوچائي جي ڪري ٺڪر ۽ سرون ان تي چڙهڻ وقت ٺڪرن تائين نه پهتيون ،جيستائين متي چڙهڻ وارا هڪ پورو سال پورو نه ڪن ،۽ ان کان پوءِ ، اهي ٺڪرن تائين پهتا ۽ انهن کي ٺڪر ۽ سرون ڏنيون؛ ائين روزانو ڪيو ويندو هو.

28۽ ڏسو اهي متي چڙهندا رهيا ۽ بيا سڄو ڏينهن هيٺ لهندا رهيا؛ ۽ جيڪڏهن ڪا ايٽ سندن هٿن مان ڪري پوي ۽ ٽٽي پوي ،ته سڀ ان تي روئندا ،۽ جيڪڏهن ڪو ماڻهو ڪري پوي ۽ مري وڃي ،ته انهن مان ڪو به ان ڏانهن نه ڏسندو.

29۽ خداوند انهن جي خيالن کي ڄاڻي ورتو ،۽ جڏهن اهي ٺاهي رهيا هئا ته انهن آسمان ڏانهن تير اڇلايا ،۽ سڀئي تير رت سان پريل انهن تي ڪري پيا ،۽ جڏهن انهن انهن کي ڏٺو ته هڪ ٻئي کي چيو ،يقيناً اسان سڀني کي ماري ڇڏيو آهي جيڪي آسمان ۾ آهن.

30ڇالاءِ جو اهو خداوند جي طرفان هو ته جيئن انهن کي گمراهه ڪري ،۽ انهن کي زمين تان ناس ڪري ڇڏي.

31۽ انهن منارو ۽ شهر ٺاهيو ،۽ اهي اهو ڪم روزانو ڪندا رهيا جيستائين ڪيترائي ڏينهن ۽ سال گذري ويا.

32۽ خدا انهن ستر ملائڪن کي چيو جيڪي سندس اڳيان بيٺا هئا ،انهن کي جيڪي سندس ويجهو هئا ،چيو ته اچو ته هيٺ لهي وڃون ۽ انهن جي زبانن کي غلط فهمي ۾ وجهون ته جيئن ڪو ماڻهو پنهنجي پاڙيسري جي ٻولي نه سمجهي ،۽ انهن انهن سان ائين ئي ڪيو.

33۽ ان ڏينهن کان پوءِ ،هر هڪ ماڻهو پنهنجي پاڙيسري جي ٻولي وساري ويٺو ،۽ اهي هڪ ٻولي ۾ ڳالهائڻ سمجهي نه سگهيا ،۽ جڏهن ٺاهيندڙ پنهنجي پاڙيسري جي هٿن مان چونا يا پٿر وٺندو هو جيڪو هن حڪم نه ڏنو هو ،ته ٺاهيندڙ ان کي اڇلائي ڇڏيندو هو ۽ پنهنجي پاڙيسري تي اڇلائي ڇڏيندو هو ،ته هو مري ويندو هو.

34۽ انهن ڪيترائي ڏينهن ائين ڪيو ،۽ انهن مان ڪيترن کي هن طريقي سان ماري ڇڏيو.

35۽ خداوند انهن ٽنهي ٽولن کي ماريو جيڪي اتي هئا ،۽ انهن کي انهن جي ڪمن ۽ ارادن مطابق سزا ڏني؛ جن چيو ته اسين آسمان ڏانهن چڙهنداسين ۽ پنهنجن ديوتائن جي عبادت ڪنداسين ،اهي بندر ۽ هاٿي وانگر ٿي ويا؛ ۽ جن چيو ته اسين آسمان کي تيرن سان ماريندا سين ،خداوند انهن کي ماري ڇڏيو ،هڪ ماڻهو پنهنجي پاڙيسري جي هٿان؛ ۽ انهن جو ٽيون حصو جن چيو ته اسين آسمان ڏانهن چڙهنداسين ۽ هن سان وڙهنداسين ،خداوند انهن کي سڄي زمين ۾ ڇڙوڇڙ ڪري ڇڏيو.

36۽ جيڪي انهن ۾ بچيا هئا ،جڏهن انهن کي خبر پئي ۽ سمجهه ۾ آيو ته انهن تي ڇا اچڻ وارو آهي ،انهن عمارت کي ڇڏي ڏنو ،۽ اهي پڻ سڄي زمين تي ٽڙي پکڙي ويا.

37۽ انهن شهر ۽ منارو ٺاهڻ بند ڪيو؛ تنهن ڪري هن ان جاءِ جو نالو بابل رکيو ،ڇاڪاڻ ته اتي خداوند سڄي زمين جي ٻولي کي غلط ثابت ڪيو؛ ڏسو ،اهو شنار ملڪ جي اوڀر ۾ هو.

38۽ جيئن ته اهو منارو جيڪو انسانن جي پٽن ٺاهيو هو ،زمين پنهنجو وات کوليو ۽ ان جو ٽيون حصو نگليو ،۽ آسمان مان باهه به نازل ٿي ۽ هڪ ٽيون حصو ساڙي ڇڏيو ،۽ ٻيو ٽيون حصو اڄ تائين باقي آهي ،۽ اهو ان حصي جو آهي جيڪو متي هو ،۽ ان جو گهيرو ٽن ڏينهن جي پنڌ تي آهي.

39۽ ڪيترائي انسان انهيءَ مناري ۾ مري ويا ،هڪ اهڙي قوم جنهن جو تعداد نه هو.

باب10

1۽ عبر جو پٽ فلگ انهن ڏينهن ۾ ،تارح جي پٽ ابرام جي عمر جي اٺيتاليهه سال ۾ فوت ٿيو ،۽ فلگ جي سڄي عمر ٻه سو اوڻٽيهه سال هئي.

2۽ جڏهن خداوند انسانن جي پٽن کي انهن جي گناهن جي ڪري برج تي ڇڙوڇڙ ڪري ڇڏيو ،تڏهن اهي ڪيترن ئي حصن ۾ پکڙجي ويا ،۽ سڀئي انسان زمين جي چئن ڪنڊن ۾ پکڙجي ويا.

3۽ سڀئي خاندان پنهنجي ٻولي ،پنهنجي ملڪ ،يا پنهنجي شهر جي مطابق ٿيا.

4۽ انسانن جي پٽن پنهنجي خاندانن جي مطابق گهڻا شهر ٺاهيا ،انهن سڀني جڳهن تي جتي اهي ويا ،۽ سڄي زمين تي جتي خداوند انهن کي ڇڙوڇڙ ڪيو هو.

5۽ انهن مان ڪجهه انهن هنڌن تي شهر ٺاهيا جتان اهي بعد ۾ ڪڍيا ويا هئا ،۽ انهن انهن شهرن کي پنهنجن نالن ،يا پنهنجن ٻارن جي نالن ،يا انهن جي خاص واقعن جي پٺيان رکيو.

6۽ نوح جي پٽ يافت جا پٽ ويا ۽ انهن هنڌن تي پاڻ لاءِ شهر ٺاهيا جتي اهي ٽڙيل پکڙيل هئا ،۽ انهن پنهنجن سڀني شهرن کي انهن جي نالن سان سڏيو ،۽ يافت جا پٽ زمين جي مٿاڇري تي ڪيترن ئي حصن ۾ ٻولين ۾ ورهايل هئا.

7۽ اِهي يافٿ جا پٽ پنهنجي گهراڻن جي مطابق آهن ،گومر ،ماجوج ،ميدائي ،ياوان ،توبل ،ميشڪ ۽ تيراس؛ اِهي پنهنجي نسل جي لحاظ کان يافٿ جا پٽ آهن.

8۽ گومر جا ٻار ،انهن جي شهرن جي مطابق ،فرانڪم هئا ،جيڪي فرانزا جي ملڪ ۾ ،فرانزا نديءَ جي ڪناري ،سينا نديءَ جي ڪناري تي رهندا هئا.

9۽ رفعت جا اولاد بارتونيم آهن ،جيڪي بارتونيا جي ملڪ ۾ لداه نديءَ جي ڪناري تي رهن ٿا ،جيڪو پنهنجو پاڻي وڏي سمنڊ گيحون ، يعني اوشينس ۾ خالي ڪري ٿو.

10۽ تغرما جا ٻار ڏهه خاندان آهن ،۽ انهن جا نالا هي آهن :بُزار ،پرزوناڪ ،بلگار ،اليڪانوم ،رگبب ،تارڪي ،بد ،زبوڪ ،اونگل ۽ تلماز؛ اهي سڀ پکڙجي ويا ۽ اتر ۾ آرام ڪيو ۽ پاڻ لاءِ شهر ٺاهيا.

11۽ انهن پنهنجن شهرن کي پنهنجن نالن تي رکيو ،اهي اهي آهن جيڪي اڄ تائين حتلا ۽ اطالڪ ندين جي ڪناري تي رهن ٿا.

12پر انگولي ،بلگار ۽ پرزوناڪ جا خاندان ،اهي وڏي درياءَ دبني جي ڪناري تي رهن ٿا؛ ۽ انهن جي شهرن جا نالا پڻ انهن جي پنهنجي نالن مطابق آهن.

13۽ ياوان جا اولاد جاوان آهن جيڪي مقدونيا جي ملڪ ۾ رهن ٿا ،۽ ميدياري جا اولاد اوريلوم آهن جيڪي ڪرسن جي ملڪ ۾ رهن ٿا ،۽ توبل جا اولاد اهي آهن جيڪي فاشيا نديءَ جي ڪناري تي تسڪانه جي ملڪ ۾ رهن ٿا.

14۽ ميشڪ جا ٻار شيبشني آهن ۽ تيراس جا ٻار رشش ،ڪُشني ۽ اونگولي آهن؛ اهي سڀ ويا ۽ پاڻ لاءِ شهر ٺاهيا؛ اهي شهر آهن جيڪي سمنڊ جي ڪناري تي جبوس نديءَ جي ڪناري تي واقع آهن ،جيڪو پاڻ کي تراگن نديءَ ۾ خالي ڪري ٿو.

15۽ اليشاه جا ٻار الماني آهن ،۽ انهن پڻ وڃي پاڻ لاءِ شهر ٺاهيا؛ اهي شهر ايوب ۽ شباتمو جي جبلن جي وچ ۾ واقع آهن؛ ۽ انهن مان لمبردي جا ماڻهو هئا جيڪي ايوب ۽ شباتمو جي جبلن جي سامهون رهن ٿا ،۽ انهن اٽلي جي زمين کي فتح ڪيو ۽ اڄ تائين اتي رهيا.

16۽ چِتيم جا اولاد رومي آهن جيڪي تبريو نديءَ جي ڪناري ڪينوپيا جي وادي ۾ رهن ٿا.

17۽ دودونيم جا اولاد اهي آهن جيڪي سمنڊ جي شهر جيحون ۾ ،بوردنه جي ملڪ ۾ رهن ٿا.

18اهي يافت جي اولاد جا خاندان انهن جي شهرن ۽ ٻولين جي مطابق آهن ،جڏهن اهي برج کان پوءِ ٽڙي پکڙي ويا هئا ،۽ انهن پنهنجن شهرن کي انهن جي نالن ۽ واقعن جي مطابق سڏيو؛ ۽ انهن جي سڀني شهرن جا نالا انهن جي خاندانن جي مطابق آهن ،جيڪي انهن انهن ڏينهن ۾ برج کان پوءِ ٺاهيا هئا.

19۽ حام جا ٻار ڪُش ،مِصرائيم ،فوط ۽ ڪنعان سندن نسل ۽ شهرن جي مطابق هئا.

20اهي سڀ ويا ۽ پنهنجي لاءِ مناسب هنڌ ڳولي پاڻ لاءِ شهر ٺاهيا ،۽ انهن پنهنجن شهرن کي پنهنجي پيءُ ڪُش ،مِصرائيم ،فوط ۽ ڪنعان جي نالن تي رکيو.

21۽ مِصرَيم جا ٻار لُودي ،عنامي ،لهابي ،نفتُوخيم ،پطروسيم ،ڪَسلوچيم ۽ ڪفتوريم آهن ،ست خاندان.

22اهي سڀ سيحور نديءَ جي ڪناري تي رهن ٿا ،جيڪا مصر جي ندي آهي ،۽ انهن پاڻ لاءِ شهر ٺاهيا ۽ انهن کي پنهنجن نالن تي رکيو.

23۽ پٿروس ۽ ڪيسلوخ جا ٻار پاڻ ۾ شاديون ڪيون ،۽ انهن مان فلشتيم ،عزاتيم ،۽ جراريم ،گيتيم ۽ اڪرونيم ،پنجن خاندانن ۾ نڪتا؛ انهن پڻ پاڻ لاءِ شهر ٺاهيا ،۽ انهن پنهنجن شهرن کي اڄ تائين پنهنجن ابن ڏاڏن جي نالن تي رکيو.

24۽ ڪنعان جي اولاد به پاڻ لاءِ شهر ٺاهيا ،۽ انهن پنهنجن شهرن کي انهن جي نالن تي رکيو ،يارهن شهر ۽ ٻيا بي شمار.

25۽ حام جي خاندان مان چار ماڻهو ميدان جي ملڪ ڏانهن ويا؛ انهن چئن ماڻهن جا نالا هي آهن :سدوم ،عموره ،ادمه ۽ زبوئيم.

26۽ انهن ماڻهن ميدان جي زمين ۾ پاڻ لاءِ چار شهر تعمير ڪيا ،۽ انهن پنهنجن شهرن جا نالا پنهنجن نالن تي رکيا.

27۽ اهي ۽ انهن جا ٻار ۽ انهن سان لاڳاپيل سڀ ماڻهو انهن شهرن ۾ رهيا ،۽ اهي ميوا ٿيا ۽ تمام گهڻا ٿيا ۽ امن سان رهندا هئا.

28۽ حور جو پٽ ،حوي جو پٽ ،۽ ڪنعان جو پٽ ،سير ويو ۽ فاران جبل جي سامهون هڪ وادي ڳولي لڌي ،۽ اتي هڪ شهر ٺاهيو ،۽ هو ۽ سندس ست پٽ ۽ سندس خاندان اتي رهيا ،۽ هن پنهنجي نالي جي مطابق شهر جو نالو سير رکيو ،جيڪو هن ٺاهيو هو؛ اهو اڄ تائين سير جو ملڪ آهي.

29هي حام جي اولاد جا خاندان آهن ،پنهنجين ٻولين ۽ شهرن جي مطابق ،جڏهن اهي ٽاور کان پوءِ پنهنجن ملڪن ۾ ٽڙيل پکڙيل هئا.

30۽ نوح جي پٽ شيم جي اولاد مان ڪجھ ،جيڪو سڀني عبر جي اولاد جو پيءُ هو ،پڻ ويا ۽ انهن هنڌن تي پاڻ لاءِ شهر ٺاهيا جتي اهي ٽڙيل پکڙيل هئا ،۽ انهن پنهنجن شهرن کي انهن جي نالن تي رکيو.

31۽ شيم جا پٽ عيلام ،آشور ،ارفڪسد ،لُد ۽ ارام هئا ،۽ انهن پاڻ لاءِ شهر تعمير ڪيا ۽ پنهنجن سڀني شهرن جا نالا انهن جي نالن تي رکيا.

32۽ اشور پٽ شيم ۽ سندس ٻار ۽ گهر وارا ان وقت ٻاهر نڪتا ،انهن جو هڪ تمام وڏو لشڪر ،۽ اهي هڪ پري ملڪ ڏانهن ويا جيڪو انهن کي مليو ،۽ انهن کي ان ملڪ ۾ هڪ تمام وڏي وادي ملي جنهن ڏانهن اهي ويا هئا ،۽ انهن پاڻ لاءِ چار شهر ٺاهيا ،۽ انهن انهن کي پنهنجن نالن ۽ واقعن جي مطابق رکيو.

33۽ اهي شهر آهن جيڪي آشور جي ماڻهن تعمير ڪيا ،نينوه ،ريسن ،ڪلخ ۽ رحوبوتر؛ ۽ آشور جا ماڻهو اڄ تائين اتي رهن ٿا.

34۽ ارام جا ٻار به ويا ۽ پاڻ لاءِ هڪ شهر اڏيو ،۽ انهن پنهنجي وڏي ڀاءُ جي نالي تي شهر جو نالو عُز رکيو ،۽ اهي ان ۾ رهن ٿا؛ اهو اڄ تائين عُز جو ملڪ آهي.

35۽ منارو ٺهڻ کان پوءِ ٻئي سال ۾ آشور جي گهراڻي مان هڪ ماڻهو ،جنهن جو نالو بالع هو ،نينوه جي ملڪ مان نڪري ويو ته جيئن پنهنجي گهر وارن سان گڏ جتي به جاءِ ملي سگهي اتي رهي؛ ۽ اهي سدوم جي سامهون ميدان جي شهرن جي سامهون آيا ،۽ اتي رهڻ لڳا.

36پوءِ اهو ماڻهو اُٿيو ۽ اتي هڪڙو ننڍڙو شهر ٺاهيو ،۽ ان جو نالو پنهنجي نالي تي بالع رکيو ،جيڪو اڄ تائين ضُعر جو ملڪ آهي.

37۽ اِهي سام جي اولاد جا خاندان پنهنجي ٻولي ۽ شهرن جي مطابق آهن ،جڏهن اهي ٽاور کان پوءِ زمين تي ٽڙي پکڙي ويا.

38۽ نوح جي اولاد جي خاندانن جي هر بادشاهت ،شهر ۽ خاندان هن کان پوءِ پاڻ لاءِ ڪيترائي شهر تعمير ڪيا.

39۽ انهن پنهنجن سڀني شهرن ۾ حڪومتون قائم ڪيون ،ته جيئن انهن جي حڪمن جي مطابق منظم ٿين؛ نوح جي اولاد جي سڀني خاندانن هميشه لاءِ ائين ڪيو.

باب11

1۽ ڪوش جو پٽ نمرود اڃا تائين شنار جي ملڪ ۾ هو ،۽ هو ان تي حڪومت ڪندو هو ۽ اتي رهندو هو ،۽ هن شنار جي ملڪ ۾ شهر تعمير ڪيا.

2۽ هي چئن شهرن جا نالا آهن جيڪي هن ٺاهيا ،۽ هن انهن جا نالا انهن واقعن جي پٺيان رکيا جيڪي انهن سان ٽاور جي تعمير ۾ پيش آيا.

3۽ هن پهرين جو نالو بابل رکيو ،چيو ته ،ڇاڪاڻ ته اتي خداوند سڄي زمين جي ٻولي کي غلط ثابت ڪيو؛ ۽ ٻئي جو نالو اريخ رکيو ، ڇاڪاڻ ته اتان خدا انهن کي ڇڙوڇڙ ڪيو.

4۽ ٽئين کي هن ايخ سڏيو ،چيو ته ان جاءِ تي هڪ وڏي جنگ ٿي رهي هئي؛ ۽ چوٿين کي هن ڪلنه سڏيو ،ڇاڪاڻ ته هن جا شهزادا ۽ طاقتور ماڻهو اتي ختم ٿي ويا هئا ،۽ انهن خداوند کي ناراض ڪيو ،انهن بغاوت ڪئي ۽ هن جي خلاف بغاوت ڪئي.

5۽ جڏهن نمرود شنار جي ملڪ ۾ اهي شهر ٺاهيا ،تڏهن هن پنهنجي قوم جي باقي ماڻهن ،پنهنجن سردارن ۽ پنهنجن طاقتور ماڻهن کي جيڪي سندس بادشاهت ۾ بچيا هئا ،انهن ۾ رکيو.

6۽ نمرود بابل ۾ رهيو ،۽ اتي هن پنهنجي باقي رعيت تي پنهنجي حڪومت بحال ڪئي ،۽ هو محفوظ طور تي حڪومت ڪندو رهيو ،۽ نمرود جي رعيت ۽ سردارن سندس نالو امرافل رکيو ،۽ چيو ته برج تي سندس سردار ۽ ماڻهو سندس وس آهر ڪري پيا.

7۽ ان جي باوجود ،نمرود خداوند ڏانهن نه موٽيو ،۽ هو بدڪاري ۾ جاري رهيو ۽ انسانن جي پٽن کي بدڪاري سيکاريندو رهيو؛ ۽ سندس پٽ مردون ،پنهنجي پيءُ کان به بدتر هو ،۽ پنهنجي پيءُ جي نفرتن ۾ اضافو ڪندو رهيو.

8۽ هن انسانن جي پٽن کي گناهه ڏانهن ڏکيو ،تنهن ڪري چيو ويندو آهي ته ،بڇڙن مان بڇڙائي نڪرندي آهي.

9ان وقت حام جي اولاد جي خاندانن جي وچ ۾ جنگ ٿي ،ڇاڪاڻ ته اهي انهن شهرن ۾ رهندا هئا جيڪي انهن ٺاهيا هئا.

10۽ عيلام جو بادشاهه ڪدرلاعمر ،حام جي اولاد جي خاندانن کان پاهر نڪري ويو ،۽ انهن سان جنگ ڪئي ۽ انهن کي شڪست ڏني ، ۽ هو ميدان جي پنجن شهرن ڏانهن ويو ۽ انهن سان جنگ ڪئي ۽ انهن کي شڪست ڏني ،۽ اهي سندس قبضي هيٺ هئا.

11۽ انهن ٻارهن سال سندس خدمت ڪئي ،۽ اهي کيس ساليانو ڍل ڏيندا هئا.

12انهن ڏينهن ۾ سروگ جو پٽ نحور ،ابرام پٽ تارح جي عمر جي 49 هين سال ۾ وفات ڪئي.

13۽ تارح جي پٽ ابرام جي زندگي جي پنجاهه سال ۾ ،ابرام نوح جي گهر مان نڪري پنهنجي پيءُ جي گهر ڏانهن ويو.

14۽ ابرام خداوند کي سڃاتو ،۽ هو پنهنجي طريقن ۽ هدايتن تي هليو ،۽ خداوند سندس خدا هن سان گڏ هو.

15۽ تارح انهن ڏينهن ۾ ،اڃا تائين بادشاهه نمرود جي لشڪر جو ڪمانڊر هو ،۽ اڃا تائين عجيب ديوتائن جي پيروي ڪندو هو.

16۽ ابرام پنهنجي پيءُ جي گهر آيو ۽ ٻارهن ديوتا انهن جي مندرن ۾ بيٺا ڏٺا ،۽ جڏهن هن پنهنجي پيءُ جي گهر ۾ اهي بت ڏٺا ته ابرام جو غضب ڀڙڪي پيو.

17۽ ابرام چيو ته ،خداوند جي حياتيءَ جو قسم آهي ته اهي بت منهنجي پيءُ جي گهر ۾ نه رهندا؛ اهڙيءَ طرح خداوند جنهن مون کي پيدا ڪيو آهي ،مون سان ڪندو جيڪڏهن ٽن ڏينهن ۾ آءٌ انهن سڀني کي نه ٽوڙيندس.

18پوءِ ابرام انهن کان هليو ويو ،۽ سندس اندر ۾ غصو ڀڙڪي رهيو هو .۽ ابرام تڪڙ ڪري ڪمري مان پنهنجي پيءُ جي ٻاهرئين صحن ڏانهن ويو ،۽ هن پنهنجي پيءُ کي صحن ۾ ويٺو ڏٺو ،۽ سندس سڀئي نوڪر ساڻس گڏ هئا ،۽ ابرام آيو ۽ سندس اڳيان ويٺو.

19۽ ابرام پنهنجي پيءُ کان پڇيو ،چيو ته ،بابا ،مون کي ٻڌاءِ ته خدا ڪٿي آهي جنهن آسمان ۽ زمين کي پيدا ڪيو ،۽ زمين تي سڀني انسانن کي پيدا ڪيو ،۽ جنهن توکي ۽ مون کي پيدا ڪيو .۽ تارح پنهنجي پٽ ابرام کي جواب ڏنو ۽ چيو ،ڏسو ،جن اسان کي پيدا ڪيو اهي سڀ گهر ۾ اسان سان گڏ آهن.

20۽ ابرام پنهنجي پيءُ کي چيو ته” اي منهنجا مالڪ ،مون کي اهي ڏيکاريو “.۽ تارح ابرام کي اندروني صحن جي ڪمري ۾ وٺي آيو ، ۽ ابرام ڏٺو ،۽ سڄو ڪمرو ڪاٺ ۽ پٿر جي ديوتائن سان ڀريل هو ،ٻارهن وڏيون بتيون ۽ ٻيا به انهن کان گهٽ ،بي شمار.

21۽ تارح پنهنجي پٽ کي چيو ته ،ڏس ،هي اهي آهن جن اهو سڀ ڪجهه ٺاهيو جيڪو تون زمين تي ڏسين ٿو ،۽ جن مون کي ،توکي ۽ سڀني انسانن کي پيدا ڪيو.

22۽ تارح پنهنجن بتن کي سجدو ڪيو ،۽ پوءِ هو انهن کان پري هليو ويو ،۽ سندس پٽ ابرام به ساڻس گڏ هليو ويو.

23جڏهن ابرام انهن کان روانو ٿيو ته هو پنهنجي ماءُ وٽ ويو ۽ سندس اڳيان ويٺو ،۽ پنهنجي ماءُ کي چيائين ته” ڏس ،منهنجي پيءُ مون کي اهي ڏيکاريا آهن جن آسمان ۽ زمين ۽ سڀني ماڻهن کي بڻايو.

24تنهنڪري ،جلدي ڪريو ۽ ڌڻ مان هڪ ٻڪري آڻيو ،۽ ان مان لذيذ گوشت تيار ڪريو ،ته جيئن مان ان کي پنهنجي پيءُ جي ديوتائن لاءِ قرباني طور آڻيان ته جيئن اهي کائي سگهن؛ شايد انهيءَ سان مان انهن کي قبول پوي.

25۽ سندس ماءُ ائين ڪيو ،۽ هڪ ٻڪري ڪٽي آئي ،۽ ان مان لذيذ کاڌو تيار ڪري ،ابرام وٽ آئي ،۽ ابرام پنهنجي ماءُ کان لذيذ کاڌو ڪٽي پنهنجي پيءُ جي ديوتائن جي اڳيان پيش ڪيو ،۽ هو انهن جي ويجهو ويو ته جيئن اهي کائين؛ پر سندس پيءُ تارح کي ان جي خبر نه هئي.

26۽ جڏهن ابرام انهن جي وچ ۾ ويٺو هو ،تڏهن هن ڏٺو ته انهن ۾ نه آواز هو ،نه ٻڌڻ ،نه حرڪت ،۽ نه ئي انهن مان ڪو به کائڻ لاءِ هٿ وڌائي سگهيو.

27۽ ابرام انهن تي ٺٺوليون ڪيون ،۽ چيو ته يقيناً اهو لذيذ گوشت جيڪو مون تيار ڪيو هو انهن کي پسند نه آيو ،يا شايد اهو انهن لاءِ تمام گهٽ هو ،۽ انهي ڪري اهي نه کائيندا؛ تنهن ڪري سڀاڻي مان تازو لذيذ گوشت تيار ڪندس ،جيڪو هن کان بهتر ۽ وڌيڪ ڀرپور هوندو ،ته جيئن مان نتيجو ڏسي سگهان.

28ٻئي ڏينهن تي ابرام پنهنجي ماءُ کي لذيذ کاڌي بابت هدايت ڪئي ،۽ سندس ماءُ اُٿي ۽ ڌڻ مان ٽي سٺا ٻڪريون ڪٽي آئي ،۽ هن انهن مان ڪجهه بهترين لذيذ کاڌو تيار ڪيو ،جيڪو سندس پٽ کي پسند هو ،۽ هن اهو پنهنجي پٽ ابرام کي ڏنو؛ ۽ سندس پيءُ تارح کي ان جي خبر نه هئي.

29۽ ابرام پنهنجي ماءُ کان لذيذ کاڌو ڪٽي پنهنجي پيءُ جي ديوتائن جي اڳيان ڪمري ۾ آندو؛ ۽ هو انهن جي ويجهو آيو ته اهي کائي سگهن ،۽ هن انهن جي اڳيان رکيو ،۽ ابرام سڄو ڏينهن انهن جي اڳيان ويٺو رهيو ،اهو سوچيندي ته شايد اهي کائي سگهن.

30۽ ابرام انهن کي ڏٺو ،۽ ڏٺائين ته انهن ۾ نه آواز هو ۽ نه ٻڌڻ ،۽ نه ئي انهن مان ڪنهن به گوشت کائڻ لاءِ پنهنجو هٿ وڌايو.

31۽ انهيءَ ڏينهن شام جو ابرام انهيءَ گهر ۾ خدا جي روح سان ڍڪيل هو.

32۽ هن رڙ ڪري چيو ته ،افسوس منهنجي پيءُ تي ۽ هن بڇڙي نسل تي ،جن جون دليون سڀ باطل ڏانهن مائل آهن ،جيڪي ڪاٺ ۽ پٿر جي انهن بتن جي پوڄا ڪن ٿا جيڪي نه کائي سگهن ٿا ،نه سونگهي سگهن ٿا ،نه ٻڌي سگهن ٿا ۽ نه ڳالهائي سگهن ٿا ،جن جا وات

بغير ڳالهائڻ جي ،اکيون بغير ڏسڻ جي ،ڪن بغير ٻڌڻ جي ،هٿ بغير احساس جي ۽ پير جيڪي حرڪت نه ڪري سگهن ٿا؛ انهن وانگر آهن جن انهن کي ٺاهيو ۽ انهن تي ڀروسو ڪيو.

33۽ جڏهن ابرام اهي سڀ شيون ڏٺيون ته سندس ڪاوڙ پنهنجي پيءُ تي ڀڙڪي اٿي ،۽ هو تڪڙ ڪري هٿ ۾ ڪُهاڙو کڻي ديوتائن جي ڪمري ۾ آيو ،۽ پنهنجي پيءُ جا سڀ ديوتائون ڀڃي ڇڏيائين.

34۽ جڏهن هو بتن کي ٽوڙي چڪو ،تڏهن هن وڏي ديوتا جي هٿ ۾ ڪُهاڙو ڏنو جيڪو انهن جي اڳيان هو ،۽ هو ٻاهر نڪري ويو؛ ۽ سندس پيءُ تارح گهر آيو ،ڇاڪاڻ ته هن دروازي تي ڪُهاڙي جي لڳڻ جو آواز ٻڌو هو؛ تنهن ڪري تارح گهر ۾ آيو ته اهو ڇا آهي.

35۽ تارح ،بت خاني ۾ ڪُهاڙي جو آواز ٻڌي ،بت خاني ڏانهن ڊوڙيو ،۽ ابرام کي ٻاهر ويندي ڏٺو.

36۽ تارح ڪمري ۾ داخل ٿيو ۽ ڏٺائين ته سڀ بت ڪريل ۽ ٽٽل هئا ،۽ سڀ کان وڏي جي هٿ ۾ ڪهاڙي هئي ،جيڪا نه ٽٽل هئي ،۽ اهو لذيذ کاڌو جيڪو سندس پٽ ابرام ٺاهيو هو ،اڃا تائين انهن جي اڳيان هو.

37۽ جڏهن تارح اهو ڏٺو ته سندس ڪاوڙ تمام گهڻي ڀڙڪي پئي ،۽ هو تڪڙ ڪري ڪمري مان ابرام ڏانهن هليو ويو.

38۽ هن پنهنجي پٽ ابرام کي اڃا تائين گهر ۾ ويٺو ڏٺو ،۽ هن کي چيو ته" ،هي ڪهڙو ڪم آهي جيڪو تو منهنجي ديوتائن سان ڪيو آهي؟"

39۽ ابرام پنهنجي پيءُ تارح کي جواب ڏنو ۽ چيو ته" اي منهنجا مالڪ ،ڇاڪاڻ ته مون انهن جي اڳيان لذيذ گوشت آندو هو ،۽ جڏهن مان انهن جي ويجهو گوشت کڻي آيس ته اهي کائي سگهن ،تڏهن انهن سڀني هڪدم پنهنجا هٿ کائڻ لاءِ ڊگها ڪيا ،ان کان اڳ جو وڏي ماڻهوءَ پنهنجو هٿ کائڻ لاءِ وڌايو.

40۽ وڏي ماڻهوءَ انهن جا ڪم ڏٺا جيڪي انهن پنهنجي اڳيان ڪيا ،۽ سندس غضب انهن تي سخت ڀڙڪي پيو ،۽ هو ويو ۽ گهر ۾ رکيل ڪُهاڙو کڻي انهن وٽ آيو ۽ انهن سڀني کي ٽوڙي ڇڏيو ،۽ ڏسو ته ڪُهاڙو اڃا تائين سندس هٿ ۾ آهي جيئن توهان ڏسي رهيا آهيو.

41۽ جڏهن تارح اِهي ڳالهيون ڪيون ته سندس پٽ ابرام تي ڪاوڙجي پيو؛ ۽ تارح ڪاوڙ ۾ پنهنجي پٽ ابرام کي چيو" ،هي ڪهڙي ڪهاڻي آهي جيڪا تو ٻڌائي آهي؟ تون مون سان ڪوڙ ڳالهائي رهيو آهين".

42ڇا انهن ديوتائن ۾ روح ،روح يا طاقت آهي ته اهي سڀ ڪجهه ڪري سگهن جيڪي تو مون کي ٻڌايو آهي؟ ڇا اهي ڪاٺ ۽ پٿر نه آهن ،۽ ڇا مون انهن کي پاڻ نه ٺاهيو آهي ،۽ ڇا تون اهڙا ڪوڙ ڳالهائي سگهين ٿو ،اهو چئي سگهين ٿو ته جيڪو وڏو ديوتا انهن سان گڏ هو ،انهن کي ماريو؟ اهو تون آهين جنهن هن جي هٿن ۾ ڪهاڙي رکي ،۽ پوءِ چوين ٿو ته هن انهن سڀني کي ماريو.

43۽ ابرام پنهنجي پيءُ کي جواب ڏنو ۽ کيس چيو" ،۽ پوءِ تون انهن بتن جي عبادت ڪيئن ڪري سگهين ٿو جن ۾ ڪجهه به ڪرڻ جي طاقت ناهي؟ ڇا اهي بت جن تي تون ڀروسو ڪرين ٿو ،اهي توکي بچائي سگهن ٿا؟ ڇا اهي تنهنجي دعا ٻڌي سگهن ٿا جڏهن تون انهن کي سڏين ٿو؟ ڇا اهي توکي تنهنجي دشمنن جي هٿن کان بچائي سگهن ٿا ،يا اهي تنهنجي لاءِ تنهنجي دشمنن جي خلاف جنگ وڙهيندا ،ته جيئن تون ڪاٺ ۽ پٿر جي عبادت ڪرين جيڪي نه ڳالهائي سگهن ٿا ۽ نه ٻڌي سگهن ٿا؟

44۽ هاڻي يقيناً اهو توهان لاءِ ۽ نه ئي انسانن جي پٽن لاءِ سٺو آهي جيڪي توهان سان لاڳاپيل آهن ،اهي ڪم ڪرڻ؛ ڇا توهان ايترا بيوقوف ،ايترا بيوقوف يا ايترا گهٽ سمجهه وارا آهيو جو توهان ڪاٺ ۽ پٿر جي عبادت ڪندا ،۽ هن طريقي سان ڪندا؟

45۽ خداوند خدا کي وساريو جنهن آسمان ۽ زمين کي ٺاهيو ،۽ جنهن توهان کي زمين ۾ پيدا ڪيو ،۽ ان طرح پٿر ۽ ڪاٺ جي پوڄا ڪندي پنهنجي روحن تي وڏي برائي آڻيو؟

46ڇا اسان جي ابن ڏاڏن قديم زماني ۾ هن معاملي ۾ گناهه نه ڪيو هو ،۽ ڪائنات جي خداوند خدا انهن تي ٻوڏ جو پاڻي آندو ۽ سڄي زمين کي تباهه ڪري ڇڏيو؟

47۽ توهان اهو ڪيئن جاري رکي سگهو ٿا ۽ ڪاٺ ۽ پٿر جي ديوتائن جي عبادت ڪري سگهو ٿا ،جيڪي نه ٻڌي سگهن ٿا ،نه ڳالهائي سگهن ٿا ،۽ نه ئي توهان کي ظلم کان بچائي سگهن ٿا ،۽ ان سان ڪائنات جي خدا جو غضب توهان تي نازل ٿئي ٿو؟

48تنهنڪري منهنجو پيءُ هاڻي هن کان پاسو ڪر ،۽ پنهنجي ۽ پنهنجي گهر جي ماڻهن تي برائي نه آڻي.

49۽ ابرام تڪڙ ڪئي ۽ پنهنجي پيءُ جي اڳيان کان ٽپي ويو ،۽ پنهنجي پيءُ جي سڀ کان وڏي بت مان ڪُهاڙو کنيو ،جنهن سان ابرام ان کي ٽوڙي ڇڏيو ۽ ڀڄي ويو.

50۽ تارح ،جيڪو ڪجهه ابرام ڪيو هو اهو سڀ ڪجهه ڏٺو ،جلدي پنهنجي گهر مان نڪري ويو ،۽ بادشاهه وٽ ويو ۽ نمرود جي سامهون آيو ۽ سندس اڳيان بيٺو ،۽ بادشاهه کي سجدو ڪيو؛ ۽ بادشاهه چيو ته توهان ڇا چاهيو ٿا؟

51۽ هن چيو ،مان توهان کي عرض ڪريان ٿو ته منهنجي مالڪ ،منهنجي ڳالهه ٻڌو - هاڻي پنجاهه سال اڳ مون وٽ هڪ ٻار پيدا ٿيو هو ،۽ هن منهنجي ديوتائن سان اهڙو سلوڪ ڪيو آهي ۽ هن ائين ڳالهايو آهي؛ ۽ هاڻي ،منهنجا مالڪ ۽ بادشاهه ،هن کي سڏ موڪليو ته هو توهان جي سامهون اچي ،۽ قانون جي مطابق هن جو فيصلو ڪري ،ته جيئن اسان هن جي برائي کان بچي سگهون.

52۽ بادشاهه پنهنجن نوڪرن مان ٽي ماڻهو موڪليا ،۽ اهي ويا ۽ ابرام کي بادشاهه جي اڳيان وٺي آيا .۽ نمرود ۽ سندس سڀ سردار ۽ نوڪر ان ڏينهن سندس اڳيان ويٺا هئا ،۽ تارح پڻ انهن جي اڳيان ويٺو هو.

53۽ بادشاهه ابرام کي چيو ته" تو پنهنجي پيءُ ۽ سندس ديوتائن سان ڇا ڪيو آهي؟ "۽ ابرام بادشاهه کي پنهنجي پيءُ سان ڪيل ڳالهين ۾ جواب ڏنو ،۽ چيائين ته" اهو وڏو ديوتا جيڪو گهر ۾ انهن سان گڏ هو ،تنهن انهن سان اهو ئي ڪيو جيڪو تو ٻڌو آهي".

54۽ بادشاهه ابرام کي چيو ،ڇا انهن کي ڳالهائڻ ۽ کائڻ ۽ ڪرڻ جي طاقت هئي جيئن توهان چيو آهي؟ ۽ ابرام بادشاهه کي جواب ڏنو ،۽ چيو ته ،۽ جيڪڏهن انهن ۾ ڪا طاقت نه آهي ته تون انهن جي خدمت ڇو ٿو ڪرين ۽ پنهنجن بيوقوفين سان ماڻهن جي پٽن کي گمراهه ڇو ٿو ڪرين؟

55ڇا تون اهو سوچين ٿو ته اهي توکي بچائي سگهن ٿا يا ڪو به ننڍو يا وڏو ڪم ڪري سگهن ٿا ،ته تون انهن جي خدمت ڪرين؟ ۽ تون سڄي ڪائنات جي خدا کي ڇو نه ٿو محسوس ڪرين ،جنهن توکي پيدا ڪيو ۽ جنهن جي طاقت ۾ مارڻ ۽ جيئرو رکڻ آهي؟

560بيوقوف ،سادو ۽ جاهل بادشاهه ،توهان تي هميشه لاءِ افسوس هجي.

57مون سوچيو هو ته تون پنهنجن ٻانهن کي سڌي واٽ سيکاريندين ،پر تو ائين نه ڪيو آهي ،پر سڄي زمين کي پنهنجن گناهن سان ۽ پنهنجي ماڻهن جي گناهن سان ڀريو آهي جيڪي تنهنجي رستي تي هليا آهن.
58ڇا توهان کي خبر ناهي ،يا توهان ٻڌو ناهي ،ته هي بڇڙو ڪم جيڪو توهان ڪري رهيا آهيو ،اسان جي ابن ڏاڏن ان ۾ قديم زماني ۾ گناهه ڪيو هو ،۽ دائمي خدا انهن تي ٻوڏ جو پاڻي آندو ۽ انهن سڀني کي تباهه ڪيو ،۽ انهن جي ڪري سڄي زمين کي تباهه ڪيو؟ ۽ ڇا توهان ۽ توهان جا ماڻهو هاڻي اٿي بيٺا ۽ هن ڪم وانگر ڪندا ،ته جيئن ڪائنات جي خداوند خدا جو غضب نازل ٿئي ،۽ توهان تي ۽ سڄي زمين تي برائي آڻين؟
59تنهنڪري هاڻي هي بڇڙو ڪم ڇڏي ڏيو جيڪو توهان ڪري رهيا آهيو ،۽ ڪائنات جي خدا جي عبادت ڪريو ،ڇاڪاڻ ته توهان جي جان سندس هٿن ۾ آهي ،۽ پوءِ توهان جو ڀلو ٿيندو.
60۽ جيڪڏهن توهان جو بڇڙو دل منهنجي لفظن کي نه ٻڌندو ته جيئن توهان کي توهان جي بڇڙن طريقن کي ڇڏي ڏيو ۽ دائمي خدا جي خدمت ڪريو ،ته پوءِ توهان ،توهان جا ماڻهو ۽ اهي سڀئي جيڪي توهان سان ڳنڍيل آهن ،توهان جي لفظن کي ٻڌي يا توهان جي بڇڙن طريقن تي هلندي ،آخري ڏينهن ۾ شرم سان مرندا.
61۽ جڏهن ابرام بادشاهه ۽ شهزادن جي اڳيان ڳالهائڻ بند ڪيو ،تڏهن ابرام پنهنجون اکيون آسمان ڏانهن کنيون ،۽ چيو ته ،خداوند سڀني بدڪارن کي ڏسي ٿو ،۽ هو انهن جو فيصلو ڪندو.

باب12

1۽ جڏهن بادشاهه ابرام جون ڳالهيون ٻڌيون ته هن کي قيد ۾ وجهڻ جو حڪم ڏنو؛ ۽ ابرام ڏهه ڏينهن قيد ۾ رهيو.
2۽ انهن ڏينهن جي آخر ۾ بادشاهه حڪم ڏنو ته سڀئي بادشاهه ،شهزادا ۽ مختلف صوبن جا گورنر ۽ عقلمند سندس اڳيان اچن ،۽ اهي سندس اڳيان ويٺا ،۽ ابرام اڃا تائين قيد جي گهر ۾ هو.
3۽ بادشاهه سردارن ۽ عالمن کي چيو ته ڇا اوهان ٻڌو آهي ته ابرام ،تارح جي پٽ ،پنهنجي پيءُ سان ڇا ڪيو آهي؟ هن هن سان ائين ڪيو آهي ،۽ مون کيس حڪم ڏنو ته مون وٽ آندو وڃي ،۽ هن ائين ڳالهايو آهي؛ سندس دل کيس گمراهه نه ڪيو ،۽ نڪي هن منهنجي اڳيان جهڳڙو ڪيو ،۽ هاڻي هو قيد خاني ۾ بند آهي.
4تنهنڪري فيصلو ڪريو ته هن ماڻهوءَ کي ڪهڙي سزا ڏني وڃي ،جنهن بادشاهه جي بي عزتي ڪئي ۽ جيڪي ڳالهايو ۽ ڪيو سو سڀ اوهان ٻڌو.
5۽ سڀني بادشاهه کي جواب ڏنو ته ،جيڪو ماڻهو بادشاهه جي بي عزتي ڪري ٿو ،ان کي وڻ تي لٽڪايو وڃي .پر اهو سڀ ڪجهه ڪيو جيڪو هن چيو ،۽ اسان جي ديوتائن جي بي عزتي ڪئي ،تنهنڪري کيس ساڙيو وڃي ،ڇاڪاڻ ته هن معاملي ۾ اهو قانون آهي.
6جيڪڏهن بادشاهه کي اهو ڪرڻ ۾ خوشي ٿئي ،ته هو پنهنجن نوڪرن کي حڪم ڏئي ته اهي توهان جي اينٽن جي ڀُٽي ۾ رات ۽ ڏينهن باهه ٻاريندا ،۽ پوءِ اسين هن ماڻهوءَ کي ان ۾ اڇلائينداسين .۽ بادشاهه ائين ڪيو ،۽ هن پنهنجن نوڪرن کي حڪم ڏنو ته اهي بادشاهه جي ڀُٽي ۾ ،جيڪا ڪيسديم ۾ آهي ،ٽن ڏينهن ۽ ٽن راتين لاءِ باهه تيار ڪن؛ ۽ بادشاهه انهن کي حڪم ڏنو ته ابرام کي قيد مان ڪڍي ساڙڻ لاءِ ٻاهر ڪڍو.
7۽ بادشاهه جا سڀ نوڪر ،شهزادا ،سردار ،حاڪم ۽ جج ،۽ ملڪ جا سڀ رهواسي ،لڳ ڀڳ نو لک ماڻهو ،ابرام کي ڏسڻ لاءِ ڀٽي جي سامهون بيٺا هئا.
8۽ سڀئي عورتون ۽ ٻار ڇتين ۽ برجن تي گڏ ٿي ويا ته ڏسو ته ابرام سان ڇا ٿي رهيو آهي ،۽ اهي سڀ هڪ فاصلي تي گڏ بيٺا هئا؛ ۽ ڪو به ماڻهو نه بچيو جيڪو ان ڏينهن اهو منظر ڏسڻ لاءِ نه آيو هجي.
9۽ جڏهن ابرام آيو ،بادشاهه جي جادوگرن ۽ عقلمندن ابرام کي ڏٺو ،۽ بادشاهه کي رڙ ڪري چيو ته ،اسان جا بادشاهه ،يقيناً هي اهو ماڻهو آهي جنهن کي اسان ڄاڻون ٿا ته اهو ٻار هو جنهن جي پيدائش تي وڏو تارو چار تارا نگلي ويو هو ،جنهن بابت اسان پنجاهه سالن کان پوءِ بادشاهه کي ٻڌايو هو.
10۽ هاڻي ڏس ،سندس پيءُ به توهان جي حڪمن جي ڀڃڪڙي ڪئي آهي ،۽ توهان سان مذاق ڪئي آهي ته توهان هڪ ٻيو ٻار آڻيو ، جنهن کي توهان ماري ڇڏيو.
11۽ جڏهن بادشاهه انهن جون ڳالهيون ٻڌيون ،تڏهن هو تمام گهڻو ڪاوڙيو ،۽ هن تارح کي پنهنجي اڳيان آڻڻ جو حڪم ڏنو.
12۽ بادشاهه چيو ،ڇا تو ٻڌو آهي ته جادوگرن ڇا چيو آهي؟ هاڻي مون کي سچ ٻڌاءِ ،ته ڪيئن ڪيو؛ ۽ جيڪڏهن تون سچ ڳالهائين ته توکي آزاد ڪيو ويندو.
13۽ جڏهن ڏٺو ته بادشاهه جو غصو تمام گهڻو ڀڙڪي رهيو هو ،ته تارح بادشاهه کي چيو” ،منهنجا آقا ۽ بادشاهه ،توهان سچ ٻڌو آهي ،۽ جيڪي عقلمندن چيو آهي اهو صحيح آهي “.۽ بادشاهه چيو” ،تون اهو ڪيئن ڪري سگهين ٿو ،ته منهنجي حڪمن جي ڀڃڪڙي ڪرين ۽ مون کي هڪ اهڙو ٻار ڏئين جيڪو تو پيدا نه ڪيو آهي ،۽ ان جي قيمت وٺين؟“
14۽ تارح بادشاهه کي جواب ڏنو ته ،ڇاڪاڻ ته ان وقت منهنجي پٽ لاءِ منهنجي دل ۾ جوش هو ،۽ مون پنهنجي ٻانهي جي پٽ کي ڪٽي بادشاهه وٽ آندو.
15۽ بادشاهه چيو ته توکي ڪنهن هي صلاح ڏني؟ مون کي ٻڌاءِ ته مون کان ڪجهه به نه لڪاءِ ،۽ پوءِ تون نه مرندين.
16۽ تارح بادشاهه جي حضور ۾ تمام گهڻو ڊڄي ويو ،۽ بادشاهه کي چيائين ته" منهنجو وڏو پٽ هاران هو جنهن مون کي هي صلاح ڏني هئي؛ ۽ انهن ڏينهن ۾ ابرام ٻه ٽيهه سالن جو پيدا ٿيو هو".
17پر هاران پنهنجي پيءُ کي ڪجهه به صلاح نه ڏني ،ڇاڪاڻ ته تارح بادشاهه کان پنهنجي جان بچائڻ لاءِ بادشاهه کي اهو چيو ، ڇاڪاڻ ته هو گهڻو ڊڄي ويو؛ ۽ بادشاهه تارح کي چيو ته ،تنهنجو پٽ هاران ،جنهن توکي هي صلاح ڏني هئي ،ابرام سان گڏ باهه ۾ مرندو؛ ڇاڪاڻ ته هن تي موت جي سزا آهي ڇاڪاڻ ته هن بادشاهه جي مرضي جي خلاف بغاوت ڪئي هئي.

18۽ هاران ان وقت ابرام جي طريقن تي هلڻ جو ارادو ڪيو ،پر هن ان کي پاڻ ۾ رکيو.
19۽ هاران پنهنجي دل ۾ چيو ته ڏسو ،بادشاهه ابرام کي انهن ڪمن جي ڪري پڪڙيو آهي جيڪي ابرام ڪيا هئا ،۽ جيڪڏهن ابرام بادشاهه تي غالب ٿيو ته مان سندس پٺيان هلندس ،پر جيڪڏهن بادشاهه غالب ٿيو ته مان بادشاهه جي پٺيان هلندس.
20۽ جڏهن تارح پنهنجي پٽ هاران بابت بادشاهه سان ڳالهه ڪئي ،تڏهن بادشاهه هاران کي ابرام سان گڏ گرفتار ڪرڻ جو حڪم ڏنو.
21۽ اهي ٻنهي کي ،ابرام ۽ سندس ڀاءُ هاران کي ،باهه ۾ وجهڻ لاءِ ڪٺي آيا؛ ۽ ملڪ جا سڀ رهواسي ۽ بادشاهه جا نوڪر ۽ امير ۽ سڀئي عورتون ۽ ننڍڙا ٻار ان ڏينهن انهن جي مٿان بيٺا هئا.
22۽ بادشاهه جي نوڪرن ابرام ۽ سندس ڀاءُ کي پڪڙيو ،۽ انهن کان پنهنجا سڀ ڪپڙا لاهي ڇڏيا سواءِ انهن جي هيٺين ڪپڙن جي جيڪي انهن تي هئا.
23۽ انهن پنهنجا هٿ ۽ پير سُٽن جي رسين سان ٻڌي ڇڏيا ،۽ بادشاهه جي نوڪرن انهن کي مٽي ڪٽي ٻنهي کي تنور ۾ اڇلائي ڇڏيو.
24۽ خداوند ابرام سان پيار ڪيو ۽ ڪيس مٿس رحم آيو ،۽ خداوند هيٺ لٿو ۽ ابرام کي باهه کان بچايو ۽ هو سڙي نه ويو.
25پر اهي سڀ رسيون جن سان انهن ڪيس ٻڌو هو ،سڙي ويون ،جڏهن ته ابرام باهه ۾ گهمي رهيو هو.
26۽ جڏهن هاران کي باهه ۾ اڇلايو ويو ته مري ويو ،۽ هو ساڙي رک ٿي ويو ،چاڪاڻ ته سندس دل خداوند سان ڪامل نه هئي؛ ۽ جن ماڻهن کيس باهه ۾ اڇلايو ،باهه جو شعلو انهن تي پکڙجي ويو ،۽ اهي سڙي ويا ،۽ انهن مان ٻارهن ماڻهو مري ويا.
27۽ ابرام تي ڏينهن ۽ ٽي راتيون باهه جي وچ ۾ گهميو ،۽ بادشاهه جي سڀني نوڪرن هن کي باهه ۾ گهمينديءَ ڏٺو ،۽ اهي آيا ۽ بادشاهه کي ٻڌايو ،ته ڏسو اسان ابرام کي باهه جي وچ ۾ گهميندي ڏٺو آهي ،۽ سندس هيٺيون ڪپڙا به نه سڙيا آهن ،پر اهو رسو جنهن سان هو ٻڌل هو ،ساڙيو ويو آهي.
28۽ جڏهن بادشاهه انهن جون ڳالهيون ٻڌيون ته سندس دل بي هوش ٿي وئي ۽ هو انهن تي يقين نه ڪندو هو؛ تنهن ڪري هن ٻين وفادار شهزادن کي هن معاملي کي ڏسڻ لاءِ موڪليو ،۽ اهي ويا ۽ ان کي ڏٺو ۽ بادشاهه کي ٻڌايو؛ ۽ بادشاهه ان کي ڏسڻ لاءِ اٿيو ،۽ هن ابرام کي باهه جي وچ ۾ گهمندي ڏٺو ،۽ هن هاران جو جسم سڙيل ڏٺو ،۽ بادشاهه تمام گهڻو حيران ٿيو.
29۽ بادشاهه ابرام کي باهه مان ڪڍڻ جو حڪم ڏنو؛ ۽ سندس نوڪر کيس ڪڍڻ لاءِ آيا ۽ اهي ڪري نه سگهيا ،چاڪاڻ ته باهه چوڌاري هئي ۽ باهه پُٺي مان انهن ڏانهن مٿي چڙهي رهي هئي.
30۽ بادشاهه جا نوڪر اتان ڀڄي ويا ،۽ بادشاهه انهن کي ڇڙٻ ڏيندي چيو ته جلدي ڪريو ۽ ابرام کي باهه مان ڪڍو ته جيئن اوهين نه مرو.
31۽ بادشاهه جا نوڪر وري ابرام کي ٻاهر ڪڍڻ لاءِ ويجها آيا ،۽ باهه انهن تي اچي پئي ۽ انهن جا منهن ساڙي ڇڏيا ۽ انهن مان اٺ مري ويا.
32۽ جڏهن بادشاهه ڏٺو ته سندس نوڪر باهه جي ويجهو نه ٿا وڃي سگهن ته جيئن اهي سڙي وڃن ،بادشاهه ابرام کي سڏ ڪيو ،اي خدا جا ٻانها جيڪو آسمان ۾ آهي ،باهه مان نڪري وڃ ۽ هتي منهنجي سامهون اچ؛ ۽ ابرام بادشاهه جي آواز کي ٻڌو ،۽ هو باهه مان نڪري ويو ۽ بادشاهه جي سامهون بيٺو.
33۽ جڏهن ابرام ٻاهر آيو ته بادشاهه ۽ سندس سڀني نوڪرن ابرام کي بادشاهه جي سامهون ايندي ڏٺو ،سندس هيٺيون ڪپڙا هن تي هئا ، چاڪاڻ ته اهي سڙي نه ويا هئا ،پر اهو رسو جنهن سان هو ٻڌل هو ساڙيو ويو هو.
34۽ بادشاهه ابرام کي چيو ته” توکي باهه ۾ ڪيئن نه ساڙيو ويو؟“
35۽ ابرام بادشاهه کي چيو ته آسمان ۽ زمين جو خدا جنهن تي مون کي ڀروسو آهي ۽ جنهن جي قدرت سڀ ڪجهه آهي ،هن مون کي انهيءَ باهه کان بچايو جنهن ۾ تو مون کي اڇلايو هو.
36۽ ابرام جو ڀاءُ هاران ساڙي رک ٿي ويو ،۽ انهن سندس لاش جي ڳولا ڪئي ،۽ انهن ڏٺو ته اهو سڙيل آهي.
37۽ هاران ٻاهٺ سالن جو هو جڏهن هو ڪيسديم جي باهه ۾ فوت ٿيو .۽ بادشاهه ،شهزادا ۽ ملڪ جا رهواسي ،جڏهن ڏٺا ته ابرام باهه مان بچي ويو آهي ،اهي آيا ۽ ابرام کي سجدو ڪيو.
38۽ ابرام انهن کي چيو ته مون کي سجدو نه ڪريو ،پر دنيا جي خدا کي سجدو ڪريو جنهن توهان کي پيدا ڪيو ،۽ ان جي عبادت ڪريو ،۽ ان جي طريقن تي هلو ڇو ته اهو ئي آهي جنهن مون کي هن باهه مان بچايو ،۽ اهو ئي آهي جنهن سڀني انسانن جي روحن ۽ روحن کي پيدا ڪيو ،۽ انسان کي پنهنجي ماءُ جي پيٽ ۾ ٺاهيو ،۽ ان کي دنيا ۾ آندو ،۽ اهو ئي آهي جيڪو انهن کي سڀني تڪليفن کان بچائيندو جيڪي هن تي ڀروسو ڪن ٿا.
39۽ بادشاهه ۽ اميرن جي نظر ۾ هي ڳالهه تمام شاندار لڳي ،ته ابرام کي باهه کان بچايو ويو ۽ حاران کي ساڙيو ويو؛ ۽ بادشاهه ابرام کي گهڻا تحفا ڏنا ۽ کيس بادشاهه جي گهر مان پنهنجا ٻه سردار نوڪر ڏنا؛ هڪ جو نالو اوني ۽ ٻئي جو نالو اليعزر هو.
40۽ سڀني بادشاهن ،شهزادن ۽ نوڪرن ابرام کي چانڊي ،سون ۽ موتي جا ڪيترائي تحفا ڏنا ،۽ بادشاهه ۽ سندس شهزادن کيس موڪل ڏني ،۽ هو سلامتيءَ سان هليو ويو.
41۽ ابرام بادشاهه کان سلامتيءَ سان هليو ويو ،۽ بادشاهه جا ڪيترائي نوڪر سندس پٺيان لڳا ،۽ اٽڪل ٽي سؤ ماڻهو ساڻس شامل ٿيا.
42۽ ابرام انهيءَ ڏينهن موٽي آيو ۽ پنهنجي پيءُ جي گهر ويو ،هو ۽ سندس پٺيان ايندڙ ماڻهو ،۽ ابرام پنهنجي سڄي زندگي خداوند پنهنجي خدا جي خدمت ڪئي ،۽ سندس طريقن تي هلندو رهيو ۽ سندس شريعت تي عمل ڪندو رهيو.
43۽ ان ڏينهن کان وٺي ابرام انسانن جي دلين کي خداوند جي خدمت ڪرڻ لاءِ آماده ڪيو.
44۽ اُن وقت نحور ۽ ابرام پنهنجي ڀاءُ حاران جون ڌيئرون پاڻ ۾ شاديون ڪيون؛ نحور جي زال جو نالو ملڪا هو ۽ ابرام جي زال جو نالو ساراءِي هو .۽ ابرام جي زال ساراءِي سنڍ هئي .انهن ڏينهن ۾ ان کي ڪو به اولاد نه هو.
45۽ ابرام جي باهه مان نڪرڻ کان ٻن سالن جي آخر ۾ ،يعني سندس زندگي جي ٻاونجاهين سال ۾ ،ڏسو ته بادشاهه نمرود بابل ۾ تخت تي ويٺو آهي ،۽ بادشاهه سمهي پيو ۽ خواب ڏٺو ته هو پنهنجي فوج ۽ لشڪر سان گڏ بادشاهه جي پٺي جي سامهون هڪ وادي ۾ بيٺو آهي.

46۽ هن پنهنجون اکيون مٿي ڪيون ۽ ڏٺو ته هڪ ماڻهو ابرام جي صورت ۾ پٽي مان نڪرندو هو ،۽ هو آيو ۽ بادشاهه جي سامهون پنهنجي چڪيل تلوار ڪڍي بيٺو هو ،۽ پوءِ پنهنجي تلوار ڪڍي بادشاهه ڏانهن ڊوڙيو ،جڏهن بادشاهه ان ماڻهوءَ کان ڊڄي ويو ،ڇاڪاڻ ته هو ڊڄي ويو هو؛ ۽ جڏهن هو ڊوڙي رهيو هو ،ته ان ماڻهوءَ بادشاهه جي مٿي تي هڪ آنو اڇلايو ،۽ آنو هڪ وڏو درياهه بڻجي ويو.

47۽ بادشاهه خواب ڏٺو ته سندس سڀ لشڪر انهيءَ درياهه ۾ ٻڏي مري ويو ،۽ بادشاهه ٽن ماڻهن سان گڏ ڀڄي ويو جيڪي سندس اڳيان هئا ۽ هو بچي ويو.

48۽ بادشاهه انهن ماڻهن ڏانهن ڏٺو ۽ اهي بادشاهن جي لباس وانگر شاهي لباس ۾ ملبوس هئا ،۽ انهن ۾ بادشاهن جو ڏيک ۽ شان هو.

49۽ جڏهن اهي ڊوڙي رهيا هئا ،ته درياهه بادشاهه جي اڳيان ٻيهر هڪ بيدي ۾ تبديل ٿي ويو ،۽ انبيدي مان هڪ نوجوان پکي نڪتو جيڪو بادشاهه جي اڳيان آيو ،۽ سندس مٿي تي اڏامي ويو ۽ بادشاهه جي اک ڪڍي ڇڏيائين.

50۽ بادشاهه اهو ڏسي غمگين ٿيو ،۽ هو ننڊ مان جاڳي پيو ۽ سندس روح بيچين ٿي ويو؛ ۽ هن کي وڏو خوف محسوس ٿيو.

51۽ صبح جو بادشاهه ڊڄي پنهنجي بستري تان اٿيو ،۽ سڀني عقلمندن ۽ جادوگرن کي حڪم ڏنو ته هو پنهنجي اڳيان اچن ،جڏهن بادشاهه انهن کي پنهنجو خواب ٻڌايو.

52۽ بادشاهه جي هڪ عقلمند نوڪر ،جنهن جو نالو انوڪي هو ،بادشاهه کي جواب ڏنو ،ته" ،هي ٻيو ڪجهه به نه پر ابرام ۽ سندس اولاد جي بڇڙائي آهي جيڪا آخري ڏينهن ۾ منهنجي رب ۽ بادشاهه جي خلاف اڀرندي.

53۽ ڏسو اهو ڏينهن ايندو جڏهن ابرام ۽ سندس اولاد ۽ سندس گهر جا ٻار منهنجي بادشاهه سان جنگ ڪندا ،۽ اهي بادشاهه جي سڀني لشڪر ۽ سندس لشڪر کي ماريندا.

54۽ جيڪو تو ٽن ماڻهن بابت چيو آهي جيڪي تو پاڻ جهڙا ڏٺا هئا ۽ جيڪي بچي ويا ،ان جو مطلب اهو آهي ته رڳو تون زمين جي بادشاهن مان ٽن بادشاهن سان گڏ بچي سگهندين جيڪي جنگ ۾ تو سان گڏ هوندا.

55۽ جيڪو تو درياءَ ڏٺو جيڪو پهرين وانگر آنڊا بڻجي ويو ،۽ نوجوان پکي تنهنجي اک ڪڍي ڇڏيو ،اهو ٻيو ڪجهه به نه پر ابرام جي اولاد جو مطلب آهي جيڪو آخري ڏينهن ۾ بادشاهه کي ماريندو.

56هي منهنجي بادشاهه جو خواب آهي ،۽ هي ان جي تعبير آهي ،۽ خواب سچو آهي ،۽ جيڪو تعبير توهان جي خادم توهان کي ڏنو آهي اهو صحيح آهي.

57هاڻي منهنجا بادشاهه ،يقيناً توهان کي خبر آهي ته توهان جي ڏاهن ابرام جي پيدائش تي اهو ڏٺو آهي ،۽ جيڪڏهن منهنجو بادشاهه ابرام کي زمين تي رهڻ ڏيندو ته اهو منهنجي مالڪ ۽ بادشاهه جي نقصان لاءِ هوندو ،ڇاڪاڻ ته جيستائين ابرام جيئرو رهندو ،نه ته توهان ۽ نه توهان جي بادشاهي قائم ٿيندي ،ڇاڪاڻ ته اهو اڳ ۾ ئي سندس پيدائش تي معلوم هو؛ ۽ منهنجو بادشاهه ڇو نه ان کي قتل ڪندو ،ته جيئن ايندڙ ڏينهن ۾ سندس برائي توهان کان بچي وڃي؟

58۽ نمرود انوڪي جي آواز تي غور ڪيو ،۽ هن پنهنجن ڪجهه نوڪرن کي راز ۾ موڪليو ته جيئن ابرام کي پڪڙين ،۽ کيس بادشاهه جي اڳيان موت جي سزا ڏيڻ لاءِ وٺي وڃن.

59۽ ابرام جو نوڪر اليعزر ،جيڪو بادشاهه کيس ڏنو هو ،ان وقت بادشاهه جي حضور ۾ هو ،۽ هن ٻڌو ته انوڪي بادشاهه کي ڇا صلاح ڏني هئي ،۽ بادشاهه ڇا چيو هو ته ابرام جي موت جو سبب بڻيو.

60۽ ايليزر ابرام کي چيو ،جلدي ڪر ،اٿي ۽ پنهنجي جان بچائي ،ته جيئن تون بادشاهه جي هٿن سان نه مرين ،ڇاڪاڻ ته هن تنهنجي باري ۾ خواب ۾ ڏٺو هو ،۽ انوڪي ان جي تعبير ڪئي هئي ،۽ انوڪي بادشاهه کي تنهنجي باري ۾ صلاح پڻ ڏني هئي.

61۽ ابرام اليعزر جي آواز تي ٻڌو ،۽ ابرام تڪڙ ڪئي ۽ نوح ۽ سندس پٽ شيم جي گهر ڏانهن ڀڄي ويو ،۽ اتي پاڻ کي لڪايو ۽ هڪ پناهه جي جاءِ ڳولي لڌي؛ ۽ بادشاهه جا نوڪر ابرام جي گهر ۾ کيس ڳولڻ لاءِ آيا ،پر اهي کيس نه ڳولي سگهيا ،۽ انهن سڄي ملڪ ۾ ڳولا ڪئي پر هو نه مليو ،۽ اهي هر طرف ويا ۽ ڳولي لڌو پر هو نه مليو.

62۽ جڏهن بادشاهه جا نوڪر ابرام کي نه ڳولي سگهيا ته اهي بادشاهه وٽ موٽي آيا ،پر بادشاهه جو ابرام تي غضب ٿڌو ٿي ويو ، ڇاڪاڻ ته انهن کيس نه ڳوليو ،۽ بادشاهه ابرام بابت هي ڳالهه سندس ذهن مان ڪڍي ڇڏي.

63۽ ابرام هڪ مهيني تائين نوح جي گهر ۾ لڪايو ويو ،جيستائين بادشاهه هن معاملي کي وساري نه ڇڏيو ،پر ابرام اڃا تائين بادشاهه کان ڊڄندو هو؛ ۽ تارح نوح جي گهر ۾ پنهنجي پٽ ابرام کي لڪائڻ لاءِ آيو ،۽ تارح بادشاهه جي نظر ۾ تمام وڏو هو.

64۽ ابرام پنهنجي پيءُ کي چيو ،ڇا توهان کي خبر ناهي ته بادشاهه پنهنجي بڇڙن صلاحڪارن جي صلاح سان مون کي مارڻ ۽ منهنجو نالو زمين تان ختم ڪرڻ جو ارادو رکي ٿو؟

65هاڻي هتي ڪير آهي ۽ هن ملڪ ۾ توهان وٽ ڇا آهي؟ اُٿ ،اچو ته گڏجي ڪنعان جي ملڪ ڏانهن هلون ،ته جيئن اسان کي سندس هٿ کان بچايو وڃي ،متان آخري ڏينهن ۾ توهان به سندس ذريعي تباهه ٿي وڃو.

66ڇا توهان کي خبر ناهي يا توهان ٻڌو ناهي ته نمرود توهان کي هي سڀ عزت پيار جي ذريعي نٿو ڏئي ،پر اهو صرف پنهنجي فائدي لاءِ آهي ته هو توهان کي هي سڀ نيڪي عطا ڪري ٿو؟

67۽ جيڪڏهن هو توهان سان هن کان وڌيڪ ڀلائي ڪري ٿو ،ته يقيناً اهي صرف دنيا جون بيڪار شيون آهن ،ڇاڪاڻ ته غضب ۽ غضب جي ڏينهن ۾ دولت ۽ دولت ڪم نه ايندي.

68تنهن ڪري هاڻي منهنجي آواز ٻڌو ،۽ اچو ته نمرود جي نقصان کان بچي ،ڪنعان جي ملڪ ڏانهن وڃون؛ ۽ خداوند جي عبادت ڪريو جنهن توهان کي زمين تي پيدا ڪيو ۽ اهو توهان سان سٺو ٿيندو؛ ۽ سڀني بيڪار شين کي اڇلائي ڇڏيو جن جي توهان پيروي ڪري رهيا آهيو.

69۽ ابرام ڳالهائڻ بند ڪيو ،جڏهن نوح ۽ سندس پٽ شيم تارح کي جواب ڏنو ،چيو ته ،اهو سچو آهي جيڪو ابرام توکي چيو آهي.

70۽ تارح پنهنجي پٽ ابرام جي ڳالهه ٻڌي ،۽ تارح اهو سڀ ڪجهه ڪيو جيڪو ابرام چيو ،ڇاڪاڻ ته اهو خداوند جي طرفان هو ،ته جيئن بادشاهه ابرام جي موت جو سبب نه بڻجي.

باب13

1۽ تارح پنهنجي پٽ ابرام ۽ پنهنجي پوٽي لوط ،جيڪو حاران جو پٽ هو ،۽ پنهنجي ڌيءَ سارائي ،جيڪا سندس پٽ ابرام جي زال هئي ، ۽ پنهنجي گھر جي سڀني ماڻهن کي ساڻ ڪري اُر ڪيسديم کان ڪنعان جي ملڪ ڏانهن روانو ٿيو .۽ جڏهن اهي حاران جي ملڪ تائين پهتا تہ اتي رهيا ،چاڪاڻ تہ اهو چراگاهہ لاءِ تمام سٺو ملڪ هو ،۽ انهن سان گڏ ويندڙن لاءِ ڪافي حد تائين هو.

2۽ حاران جي ملڪ جي ماڻهن ڏٺو ته ابرام خدا ۽ ماڻهن سان سٺو ۽ سچو هو ،۽ خداوند سندس خدا هن سان گڏ هو ،۽ حاران جي ملڪ جي ڪجهه ماڻهن اچي ابرام سان شامل ٿيو ،۽ هن انهن کي خداوند جي هدايت ۽ سندس طريقا سيکاريا؛ ۽ اهي ماڻهو ابرام سان سندس گھر ۾ رهيا ۽ اهي هن سان گڏ رهيا.

3۽ ابرام ٽي سال ملڪ ۾ رهيو ،۽ ٽن سالن جي آخر ۾ خداوند ابرام کي ظاهر ٿيو ۽ کيس چيو ته :مان خداوند آهيان جيڪو توکي اُر ڪيسديم مان ڪڍي آيو ۽ توکي سڀني دشمنن جي هٿن کان بچايو.

4۽ هاڻي جيڪڏهن تون منهنجي آواز ٻڌندين ۽ منهنجا حڪم ،منهنجا قانون ۽ منهنجا قانون سنڀاليندين ،ته پوءِ مان تنهنجي دشمنن کي تنهنجي اڳيان ڪيرائي ڇڏيندس ،۽ تنهنجي اولاد کي آسمان جي تارن وانگر وڌائيندس ،۽ مان تنهنجي هٿن جي سڀني ڪمن تي پنهنجون برڪتون موڪليندس ،۽ توکي ڪنهن به شيءِ جي گھٽتائي نه ٿيندي.

5هاڻي اُٿ ،پنهنجي زال ۽ پنهنجي سڀني ملڪيتن کي کڻي ڪنعان جي ملڪ ڏانهن وڃ ۽ اتي رهه ،۽ مان اتي تنهنجي لاءِ خدا ٿيندس ،۽ توکي برڪت ڏيندس .۽ ابرام اٿيو ۽ پنهنجي زال ۽ پنهنجي سڀني ملڪيتن کي کڻي ڪنعان جي ملڪ ڏانهن هليو ويو جيئن خداوند کيس چيو هو؛ ۽ ابرام پنجاهه سالن جو هو جڏهن هو حاران کان روانو ٿيو.

6۽ ابرام ڪنعان جي ملڪ ۾ آيو ۽ شهر جي وچ ۾ رهيو ،۽ اتي هن پنهنجو خيمو ڪنعان جي ٻارن جي وچ ۾ لڳايو ،جيڪي ملڪ جا رهواسي هئا.

7۽ خداوند ابرام کي ظاهر ٿيو جڏهن هو ڪنعان جي ملڪ ۾ آيو ،۽ کيس چيو ته ،هي اهو ملڪ آهي جيڪو مون توکي ۽ تنهنجي اولاد کي هميشه لاءِ ڏنو آهي ،۽ مان تنهنجي اولاد کي آسمان جي تارن وانگر ڪندس ،۽ مان تنهنجي اولاد کي اهي سڀ ملڪ ورثي ۾ ڏيندس جيڪي تون ڏسين ٿو.

8۽ ابرام انهيءَ جاءِ تي هڪ قربانگاهه ٺاهي جتي خدا ساڻس ڳالهايو هو ،۽ اتي ابرام خداوند جو نالو ورتو.

9ان وقت ،ڪنعان جي ملڪ ۾ ابرام جي رهائش جا ٽي سال پورا ٿيڻ تي ،انهيءَ سال نوح فوت ٿيو ،جيڪو ابرام جي زندگي جو اٺون سال هو؛ ۽ نوح جي جيئري رهڻ جا سڀ ڏينهن نو سو پنجاهه سال هئا ۽ هو فوت ٿي ويو.

10۽ ابرام ڪنعان جي ملڪ ۾ رهيو ،هو ،سندس زال ،سندس سڀ ملڪيت ،۽ سڀ جيڪي ساڻس گڏ هئا ،۽ انهن سان گڏ جيڪي ملڪ جي ماڻهن مان ساڻس گڏ هئا؛ پر ابرام جو ڀاءُ ناحور ،سندس پيءُ تارح ،حاران جو پٽ لوط ۽ انهن جا سڀ ملڪيت ،حاران ۾ رهيا.

11ڪنعان جي ملڪ ۾ ابرام جي رهائش جي پنجين سال ۾ ،سدوم ۽ عموره جي ماڻهن ۽ ميدان جي سڀني شهرن عيلام جي بادشاهه ڪدرلاعمر جي طاقت کان بغاوت ڪئي؛ چاڪاڻ ته ميدان جي شهرن جي سڀني بادشاهن ٻارهن سالن تائين ڪدرلاعمر جي خدمت ڪئي هئي ،۽ کيس ساليانو ٽيڪس ڏنو هو ،پر انهن ڏينهن ۾ تيرهين سال ۾ ،انهن سندس خلاف بغاوت ڪئي.

12۽ ابرام جي ڪنعان جي ملڪ ۾ رهڻ جي ڏهين سال ۾ شنار جي بادشاهه نمرود ۽ عيلام جي بادشاهه ڪدرلاعمر جي وچ ۾ جنگ ٿي ، ۽ نمرود ڪدرلاعمر سان جنگ ڪرڻ ۽ کيس شڪست ڏيڻ لاءِ آيو.

13چاڪاڻ ته ڪدرلاعمر ان وقت نمرود جي لشڪر جي سردارن مان هڪ هو ،۽ جڏهن برج تي سڀ ماڻهو ٽڙي پکڙي ويا ۽ جيڪي بچيا هئا اهي به زمين جي مٿاڇري تي ٽڙي پکڙي ويا ،تڏهن ڪدرلاعمر عيلام جي ملڪ ۾ ويو ۽ ان تي حڪومت ڪئي ۽ پنهنجي مالڪ جي خلاف بغاوت ڪئي.

14۽ انهن ڏينهن ۾ جڏهن نمرود ڏٺو ته ميدان جي شهرن بغاوت ڪئي آهي ،تڏهن هو غرور ۽ غصي سان ڪدرلاعمر سان جنگ ڪرڻ لاءِ آيو ،۽ نمرود پنهنجن سڀني سردارن ۽ رعيت کي گڏ ڪيو ،لڳ ڀڳ ست لک ماڻهو ،۽ ڪدرلاعمر جي خلاف ويو ،۽ ڪدرلاعمر پنج هزار ماڻهو کڻي سندس مقابلي لاءِ نڪتو ،۽ انهن بابل جي وادي ۾ جنگ لاءِ تياريون ڪيون ،جيڪا ايلام ۽ شنار جي وچ ۾ آهي.

15۽ اهي سڀئي بادشاهه اتي وڙهيا ،۽ نمرود ۽ سندس ماڻهو ڪدرلاعمر جي ماڻهن کان شڪست کائي ويا ،۽ نمرود جي ماڻهن مان تقريباً ڇهه لک ماڻهو مارجي ويا ،۽ بادشاهه جو پٽ مردون انهن جي وچ ۾ مارجي ويو.

16۽ نمرود ڀڄي ويو ۽ شرم ۽ خواري سان پنهنجي ملڪ ڏانهن موٽيو ،۽ هو گھڻي وقت تائين ڪدرلاعمر جي تابع رهيو ،۽ ڪدرلاعمر پنهنجي ملڪ ڏانهن موٽيو ۽ پنهنجي لشڪر جا سردار پنهنجي چوڌاري رهندڙ بادشاهن ڏانهن ،الاسر جي بادشاهه اريوڪ ۽ گوئيم جي بادشاهه تدال ڏانهن موڪليا ،۽ انهن سان هڪ عهد ڪيو ،۽ اهي سڀ سندس حڪمن جي فرمانبردار هئا.

17۽ اهو ابرام جي ڪنعان جي ملڪ ۾ رهڻ جي پندرهين سال ۾ هو ،جيڪو ابرام جي زندگي جو ستر سال هو ،۽ خداوند ان سال ابرام تي ظاهر ٿيو ۽ هن کي چيو ته مان خداوند آهيان جيڪو توکي اُر ڪيسديم مان ڪڍي آيو آهيان ته توکي هي ملڪ ميراث ۾ ڏيان.

18تنهنڪري هاڻي منهنجي اڳيان هل ۽ ڪامل ٿيءُ ۽ منهنجا حڪم مڃيندؤ ،چو ته مان توکي ۽ تنهنجي اولاد کي هي ملڪ ميراث طور ڏيندس ،مِصرام نديءَ کان وٺي وڏي درياءَ فرات تائين.

19۽ تون پنهنجي پيءُ ڏاڏن وٽ سلامتيءَ ۾ چڱي عمر ۾ ايندين ،۽ چوٿين پيڙهہ هن ملڪ ۾ موٽي ايندي ۽ ان کي هميشه لاءِ وارث ڪندي؛ ۽ ابرام هڪ قربانگاهہ ٺاهي ،۽ خداوند جو نالو ورتو جيڪو کيس ظاهر ٿيو ،۽ خداوند جي لاءِ قربانگاهہ تي قربانيون پيش ڪيائين.

20انهيءَ وقت ابرام موٽي آيو ۽ پنهنجي پيءُ ،ماءُ ۽ پنهنجي پيءُ جي گھر وارن کي ڏسڻ لاءِ حاران ڏانهن ويو ،۽ ابرام ،سندس زال ۽ سندس سڀ ملڪيت ،حاران ڏانهن موٽي آيا ،۽ ابرام پنج سال حاران ۾ رهيو.

21۽ حاران جي ماڻهن مان گھڻا ،لڳ ڀڳ ٻاهتر ماڻهو ،ابرام جي پٺيان لڳا ۽ ابرام انهن کي خداوند جي هدايت ۽ سندس طريقا سيکاريا ،۽ هن انهن کي خداوند کي سڃاڻڻ سيکاريو.

22انهن ڏينهن ۾ خداوند هاران ۾ ابرام کي ظاهر ٿيو ،۽ هن کيس چيو ته” ،ڏس ،مون توسان ويهه سال اڳ ڳالهايو هو ته،

23پنهنجي ملڪ ،پنهنجي ڄمڻ واري جاءِ ۽ پنهنجي پيءُ جي گهر مان نڪري انهيءَ ملڪ ڏانهن وڃو جيڪو مون توکي ۽ تنهنجي اولاد کي ڏيڻ لاءِ ڏيکاريو آهي ،ڇاڪاڻ   ته اتي انهيءَ ملڪ ۾ مان توکي برڪت ڏيندس ،۽ توکي هڪ وڏي قوم بڻائيندس ،۽ تنهنجو نالو وڏو ڪندس ،۽ تنهنجي ڪري دنيا جا ماڻهو برڪت وارا ٿيندا.

24تنهنڪري هاڻي اُٿ ،هتان نڪري وڃ ،تون ،تنهنجي زال ،۽ تنهنجي سڀ ملڪيت ،۽ هر ڪو جيڪو تنهنجي گهر ۾ پيدا ٿيو ۽ سڀ جانيون جيڪي تو حاران ۾ پيدا ڪيون آهن ،۽ انهن کي هتان پاڻ سان گڏ وٺي اچ ،۽ ڪنعان جي ملڪ ڏانهن موٽڻ لاءِ اٿي.

25پوءِ ابرام اٿيو ۽ پنهنجي زال ساره ۽ پنهنجي سڀني ملڪيتن ۽ گهر ۾ پيدا ٿيل سڀني ماڻهن کي ۽ انهن ماڻهن کي جيڪي حاران ۾ پيدا ڪيا هئا ،ساڻ وٺي ڪنعان جي ملڪ ڏانهن هليو ويو.

26۽ ابرام خداوند جي ڪلام موجب ڪنعان جي ملڪ ڏانهن موٽيو ۽ سندس ڀاءُ حاران جو پٽ لوط به ساڻس گڏ هليو ۽ ابرام پنجهتر سالن جو هو جڏهن هو حاران کان ڪنعان جي ملڪ ڏانهن موٽڻ لاءِ نڪتو.

27۽ خداوند جي ڪلام موجب جيئن ابرام کي چيو ويو هو ،هو ڪنعان جي ملڪ ۾ آيو ،۽ هن پنهنجو خيمو لڳايو ۽ ممري جي بلوط ۾ رهيو ،۽ هن سان گڏ سندس ڀاءُ جو پٽ لوط ۽ سندس سڀ ملڪيت هئي.

28۽ خداوند وري ابرام کي ظاهر ٿيو ۽ چيو ته” ،آءٌ تنهنجي اولاد کي هي ملڪ ڏيندس “.۽ اتي هن خداوند لاءِ هڪ قربانگاهه ٺاهي ، جيڪو هن کي ظاهر ٿيو هو ،جيڪا اڄ تائين ممري جي ميدانن ۾ آهي.

باب14

1انهن ڏينهن ۾ شنار جي ملڪ ۾ هڪ عقلمند ماڻهو هو ،جنهن کي هر قسم جي حڪمت جي سمجهه هئي ،۽ هو خوبصورت نظر ايندو هو ، پر هو غريب ۽ محتاج هو؛ سندس نالو رِڪائون هو ۽ هو پاڻ کي سنڀالڻ لاءِ سخت تيار هو.

2۽ هن مصر وڃڻ جو ارادو ڪيو ،مصر جي بادشاهه انوم جي پٽ اوسويرس وٽ ،ته جيئن بادشاهه کي سندس دانائي ڏيکاري؛ ڇاڪاڻ ته شايد هو سندس نظر ۾ فضل حاصل ڪري ،کيس بلند ڪري ۽ سندس پرورش ڪري؛ ۽ رڪيون ائين ئي ڪيو.

3۽ جڏهن رِڪائون مصر آيو ته هن مصر جي رهواسين کان بادشاهه بابت پڇيو ،۽ مصر جي رهواسين کيس مصر جي بادشاهه جي رسم ٻڌائي ،ڇاڪاڻ ته ان وقت مصر جي بادشاهه جو دستور هو ته هو پنهنجي شاهي محل مان ويندو هو ۽ سال ۾ صرف هڪ ڏينهن ٻاهر نظر ايندو هو ،۽ ان کان پوءِ بادشاهه پنهنجي محل ڏانهن موٽندو هو ته جيئن اتي رهي سگهي.

4۽ جنهن ڏينهن بادشاهہ ٻاهر نڪتو ،انهيءَ ڏينهن ملڪ ۾ فيصلو ڪيائين ،۽ هر ڪو ماڻهو جنهن وٽ ڪيس هو ،انهيءَ ڏينهن بادشاهہ جي اڳيان سندس درخواست وٺڻ لاءِ آيو.

5۽ جڏهن رِڪائون مصر ۾ رواج بابت ٻڌو ۽ اهو ته هو بادشاهه جي حضور ۾ نه ٿو اچي سگهي ،تڏهن هو تمام گهڻو غمگين ٿيو ۽ تمام گهڻو غمگين ٿيو.

6۽ شام جو رِڪائون ٻاهر نڪتو ۽ هڪ گهر تباهه ٿيل ڏٺائين ،جيڪو اڳ ۾ مصر ۾ هڪ پڪل گهر هو ،۽ هو سڄي رات اتي دل جي ڪڙڪاٽ ۽ بک ۾ گذاريو ،۽ سندس اکين مان ننڊ هٽي وئي.

7۽ رِڪائون پاڻ ۾ سوچي رهيو هو ته کيس شهر ۾ ڇا ڪرڻ گهرجي جيستائين بادشاهه ظاهر نه ٿيو ،۽ هو اتي پاڻ کي ڪيئن رکي سگهي ٿو.

8۽ هو صبح جو اٿيو ۽ گهمڻ لڳو ،۽ رستي ۾ انهن ماڻهن سان مليو جيڪي ڀاڄيون ۽ مختلف قسمن جا ٻج وڪڻي رهيا هئا جيڪي انهن سان رهاڪن کي ڏيندا هئا.

9۽ رِڪيون به شهر ۾ ڪاڏو حاصل ڪرڻ لاءِ ساڳيو ڪم ڪرڻ چاهيندو هو ،پر هو ماڻهن جي رسمن کان بي خبر هو ،۽ هو انهن ۾ هڪ انڌي وانگر هو.

10۽ هو ويو ۽ پنهنجي مدد لاءِ ڀاڄيون وڪڻڻ لاءِ خريد ڪيون ،۽ هجوم هن جي چوڌاري گڏ ٿي ويو ۽ هن جو مذاق اڏايو ،۽ هن کان ڀاڄيون کسي ورتيون ۽ هن کي ڪجهه به نه ڇڏيو.

11۽ هو دل جي ڏک ۾ اتان اٿيو ،۽ آهون ڀريندي ان پڪي گهر ڏانهن ويو جتي هو سڄي رات رهيو هو ،۽ ٻئي رات اتي سمهيو.

12۽ انهيءَ رات وري هن پاڻ ۾ سوچيو ته ڪيئن پاڻ کي بک کان بچائي سگهي ٿو ،۽ هن هڪ منصوبو ٺاهيو ته ڪيئن عمل ڪجي.

13۽ هو صبح جو اٿيو ۽ هوشياريءَ سان ڪم ڪيو ،۽ وڃي ٿيهه مضبوط ماڻهن کي ڪم تي رکيو ،جن جا جنگي اوزار هٿن ۾ ڪٽي ،۽ انهن کي مصري قبر جي چوٽيءَ تي وٺي ويو ،۽ انهن کي اتي رکيائين.

14۽ هن انهن کي حڪم ڏنو ته ،بادشاهہ چوي ٿو ته پاڻ کي مضبوط ڪريو ۽ بهادر ماڻهو ٿيو ،۽ ڪنهن کي بہ هتي دفن نہ ڪيو وڃي جيستائين بہ سؤ چانديءَ جا سڪا نہ ڏنا وڃن ،۽ پوءِ کيس دفن ڪيو وڃي .۽ انهن ماڻهن سڄي سال مصر جي ماڻهن سان رِڪائون جي حڪم مطابق ڪم ڪيو.

15۽ اٺن مهينن ۾ رڪيون ۽ سندس ماڻهن چاندي ۽ سون جو وڏو خزانو گڏ ڪيو ،۽ رڪيون گهوڙا ۽ ٻيا جانور وڏي مقدار ۾ ڪٽي ويا ،۽ هن وڌيڪ ماڻهو نوڪري تي رکيا ،۽ هن انهن کي گهوڙا ڏنا ۽ اهي هن سان گڏ رهيا.

16۽ جڏهن سال آيو ،جڏهن بادشاهه شهر ۾ نڪتو ،مصر جا سڀ باشندا گڏ ٿيا ته رِڪائون ۽ سندس ماڻهن جي ڪم بابت ساڻس ڳالهايو.

17۽ بادشاهہ مقرر ڪيل ڏينهن تي ٻاهر نڪتو ،۽ سڀ مصري سندس اڳيان آيا ۽ رڙ ڪري چوڻ لڳا ته،

18بادشاهه هميشه جيئرو رهي .توهان شهر ۾ پنهنجن نوڪرن سان ڇا ڪري رهيا آهيو ،ايتري قدر چاندي ۽ سون نه ڏيڻ تائين ڪنهن لاش کي دفن ڪرڻ جي اجازت نه ڏيو؟ ڇا اڳئين بادشاهن جي ڏينهن کان وٺي ،آدم جي ڏينهن کان وٺي ،اڄ تائين ،سڄي زمين ۾ ڪڏهن اهڙو ڪم ٿيو هو ،ته مئلن کي صرف هڪ مقرر قيمت تي دفن نه ڪيو وڃي؟

19اسين چاڻون ٿا ته بادشاهن جو دستور آهي ته جيئرن کان ساليانو ٽيڪس وٺندا آهن ،پر توهان نه رڳو اهو ڪندا آهيو ،پر مئلن کان به روزانو ٽيڪس وٺندا آهيو.
20هاڻي ،اي بادشاهه ،اسان هي وڌيڪ برداشت نٿا ڪري سگهون ،ڇاڪاڻ ته هن جي ڪري سڄو شهر تباهه ٿي ويو آهي ،۽ ڇا توهان کي خبر ناهي؟
21۽ جڏهن بادشاهه اهي سڀ ڳالهيون ٻڌيون ته هو تمام گهڻو ڪاوڙجي پيو ،۽ هن معاملي تي هن جو غضب هن جي اندر ۾ ساڙيو ويو ، ڇاڪاڻ ته هن کي ان جي ڪا به خبر نه هئي.
22۽ بادشاهه چيو ته ،ڪير ۽ ڪٿي آهي جيڪو منهنجي ملڪ ۾ منهنجي حڪم کان سواءِ هي بڇڙو ڪم ڪرڻ جي همت ڪري ٿو؟ ضرور تون مون کي ٻڌائيندين.
23۽ انهن کيس رڪيون ۽ سندس ماڻهن جا سڀ ڪم ٻڌايا ،۽ بادشاهه جو غضب ڀڙڪي پيو ،۽ هن رڪيون ۽ سندس ماڻهن کي پنهنجي اڳيان آڻڻ جو حڪم ڏنو.
24۽ رڪيون لڳ ڀڳ هڪ هزار ٻار ،پٽ ۽ ڌيئرون ڪٺي ،انهن کي ريشم ۽ ڪڙهائي جا ڪپڙا پهرايا ،۽ انهن کي گهوڙن تي سوار ڪيو ۽ پنهنجن ماڻهن جي ذريعي بادشاهه ڏانهن موڪليو ،۽ هن بادشاهه لاءِ تحفي طور تي چاندي ،سون ۽ قيمتي پٿرن جو هڪ وڏو مقدار ۽ هڪ مضبوط ۽ خوبصورت گهوڙو به ڪٺي آيو ،جنهن سان هو بادشاهه جي سامهون آيو ۽ سندس اڳيان زمين تي سجدو ڪيو؛ ۽ بادشاهه ،سندس نوڪر ۽ مصر جا سڀئي رهواسي رڪيون جي ڪم تي حيران ٿيا ،۽ انهن سندس دولت ۽ تحفو ڏٺو جيڪو هو بادشاهه ڏانهن آندو هو.
25۽ اهو بادشاهه کي تمام گهڻو خوش ٿيو ۽ هو ان تي حيران ٿيو؛ ۽ جڏهن رڪيون هن جي سامهون ويٺو ته بادشاهه هن کان سندس سڀني ڪمن بابت پڇيو ،۽ رڪيون بادشاهه ،سندس نوڪرن ۽ مصر جي سڀني رهاڪن جي اڳيان پنهنجون سڀ ڳالهيون عقلمندي سان ٻڌايون.
26۽ جڏهن بادشاهه رڪيون جون ڳالهيون ۽ سندس دانائي ٻڌي ،تڏهن رڪيون سندس نظر ۾ فضل ۽ مهرباني حاصل ڪئي ،۽ بادشاهه جي سڀني نوڪرن ۽ مصر جي سڀني رهاڪن کان سندس دانائي ۽ شاندار تقريرن جي ڪري فضل ۽ مهرباني حاصل ڪئي ،۽ ان وقت کان وٺي اهي هن کي تمام گهڻو پيار ڪرڻ لڳا.
27۽ بادشاهه رِڪائون کي جواب ڏنو ته" ،تنهنجو نالو هاڻي رِڪائون نه سڏبو پر تنهنجو نالو فرعون هوندو ،ڇاڪاڻ ته تو مئلن کان ڍل ورتي هئي؛ ۽ هن سندس نالو فرعون رکيو.
28۽ بادشاهه ۽ سندس رعيت رِڪائون کي سندس دانائي جي ڪري پيار ڪندا هئا ،۽ انهن مصر جي سڀني رهاڪن سان صلاح ڪئي ته کيس بادشاهه جو ماتحت پرفيڪٽر بڻايو وڃي.
29۽ مصر جي سڀني رهاڪن ۽ ان جي عالمن ائين ڪيو ،۽ اهو مصر ۾ هڪ قانون بڻجي ويو.
30۽ انهن رڪيون فرعون کي مصر جي بادشاهه اوسويرس جي ماتحت مقرر ڪيو ،۽ رڪيون فرعون مصر تي حڪومت ڪندو هو ، روزانو سڄي شهر جو انصاف ڪندو هو ،پر اوسويرس بادشاهه سال ۾ هڪ ڏينهن ملڪ جي ماڻهن جو فيصلو ڪندو هو ،جڏهن هو پنهنجو ظهور ڪرڻ لاءِ ٻاهر ويندو هو.
31۽ رِڪائون فرعون چالاڪيءَ سان مصر جي حڪومت تي قبضو ڪيو ،۽ مصر جي سڀني رهاڪن کان ٽيڪس وصول ڪيو.
32۽ مصر جا سڀ باشندا رِڪائون فرعون سان تمام گهڻو پيار ڪندا هئا ،۽ انهن هڪ فرمان جاري ڪيو ته هر بادشاهه کي جيڪو انهن تي ۽ مصر ۾ انهن جي اولاد تي حڪومت ڪري ،فرعون کي سڏيو وڃي.
33تنهن ڪري ،ان وقت کان وٺي اڄ تائين مصر ۾ حڪومت ڪندڙ سڀئي بادشاهه فرعون سڏبا هئا.

باب15

1۽ انهيءَ سال ڪنعان جي سڄي ملڪ ۾ سخت ڏڪار پيو ،۽ ملڪ جا رهواسي ڏڪار جي ڪري رهي نه سگهيا ڇاڪاڻ ته اهو تمام سخت هو.
2پوءِ ابرام ۽ سندس سڀ مائٽ قحط جي ڪري مصر ڏانهن هليا ويا ،۽ جڏهن اهي مصر جي نديءَ تي پهتا ته رستي جي ٿڪاوٽ کان آرام ڪرڻ لاءِ ڪجهه وقت اتي رهيا.
3۽ ابرام ۽ ساره مِصر جي نديءَ جي ڪناري تي گهمي رهيا هئا ،۽ ابرام پنهنجي زال ساره کي ڏٺو ته هوءَ تمام سهڻي هئي.
4۽ ابرام پنهنجي زال ساره کي چيو ته ،جڏهن کان خدا توکي اهڙي خوبصورت صورت سان پيدا ڪيو آهي ،تنهنڪري مون کي مصرين کان ڊپ آهي ته متان اهي مون کي ماري ڇڏين ۽ توکي ڪٺي وڃن ،ڇاڪاڻ ته خدا جو خوف هنن جڳهن ۾ ڪونهي.
5پوءِ ضرور ائين ڪندين ،جيڪي توکان پڇن ٿا ،تن کي چئجانءِ ته تون منهنجي ڀيڻ آهين ،ته جيئن منهنجو ڀلو ٿئي ۽ اسين جيئون ۽ موت جو شڪار نه ٿيون.
6۽ ابرام انهن سڀني کي ساڳيو حڪم ڏنو جيڪي ڏڪار جي ڪري مصر ۾ ساڻس گڏ آيا هئا؛ ۽ پنهنجي ڀائٽي لوط کي به حڪم ڏنو ،ته جيڪڏهن مصري توکان سارائي بابت پڇن ته چئو ته هوءَ ابرام جي ڀيڻ آهي.
7۽ انهن سڀني حڪمن جي باوجود ابرام انهن تي ڀروسو نه ڪيو ،پر هن ساره کي ڪٺي هڪ صندوق ۾ رکيو ۽ ان کي انهن جي ٿانون ۾ لڪائي ڇڏيو ،ڇاڪاڻ ته ابرام مصرين جي بڇڙائيءَ جي ڪري ساره بابت گهڻو پريشان هو.
8۽ ابرام ۽ سندس سڀ ماڻهو مصر جي نديءَ مان اٿيا ۽ مصر ۾ آيا؛ ۽ اهي شهر جي دروازن ۾ داخل ٿيڻ ۾ مشڪل سان پهتا ته محافظ انهن ڏانهن اٿيا ۽ چيو ته جيڪي توهان وٽ آهي ان مان بادشاهه کي ڏهون حصو ڏيو ،۽ پوءِ توهان شهر ۾ داخل ٿي سگهو ٿا؛ ۽ ابرام ۽ جيڪي هن سان گڏ هئا انهن ائين ڪيو.
9۽ ابرام ۽ سندس ماڻهو جيڪي ساڻس گڏ هئا ،مصر ۾ آيا ،۽ جڏهن اهي آيا ته اهي اهو صندوق ڪٺي آيا جنهن ۾ سارئي لڪائي وئي هئي ۽ مصرين اهو صندوق ڏٺو.

10۽ بادشاھ جا نوڪر ابرام وٽ آيا ۽ چيائون ته” هن صندوق ۾ ڇا آهي جيڪو اسان نہ ڏنو آهي؟ هاڻي صندوق کوليو ۽ بادشاھ کي ان جي سڀني شين جو ڏھون حصو ڏيو“.

11۽ ابرام چيو ته” ،آءٌ هي صندوق نہ کوليندس ،پر جيڪو تون ان تي گهرندين سو سڀ ڏيندس “.۽ فرعون جي عملدارن ابرام کي جواب ڏنو ته” ،هي قيمتي پٿرن جو صندوق آهي ،اسان کي ان جو ڏھون حصو ڏيو“.

12ابرام چيو ته” جيڪو ڪجھہ تون چاهين ٿو سو سڀ ڏيندس ،پر صندوق نہ کوليندين“.

13۽ بادشاھ جي عملدارن ابرام کي دٻايو ،۽ انهن صندوق تائين پهچي ان کي زور سان کوليو ،۽ انهن ڏٺو ،۽ هڪڙي خوبصورت عورت صندوق ۾ هئي.

14۽ جڏهن بادشاهه جي آفيسرن سارائي کي ڏٺو ته اهي سندس خوبصورتي تي حيران ٿي ويا ،۽ فرعون جا سڀئي امير ۽ نوڪر سارائي کي ڏسڻ لاءِ گڏ ٿيا ،ڇاڪاڻ ته هوءَ تمام سهڻي هئي .۽ بادشاهه جا آفيسر ڊوڙي ويا ۽ فرعون کي اهو سڀ ڪجهه ٻڌايو جيڪو انهن ڏٺو هو ،۽ انهن بادشاهه کي سارائي جي تعريف ڪئي .۽ فرعون حڪم ڏنو ته ان کي آندو وڃي ،۽ عورت بادشاهه جي سامهون آئي.

15۽ فرعون ساره کي ڏٺو ۽ هوءَ کيس تمام گهڻو خوش ٿي ،۽ هو سندس خوبصورتي تي متاثر ٿيو ،۽ بادشاهه سندس ڪري تمام گهڻو خوش ٿيو ،۽ انهن کي تحفا ڏنا جيڪي هن جي باري ۾ کيس خبر پهچائيندا هئا.

16پوءِ عورت کي فرعون جي گهر آندو ويو ،۽ ابرام پنهنجي زال جي ڪري غمگين ٿيو ،۽ هن خداوند کان دعا گهري ته کيس فرعون جي هٿن کان بچائي.

17۽ سارئي پڻ ان وقت دعا گهري ۽ چيو ،اي خداوند خدا ،تو منهنجي خداوند ابرام کي چيو هو ته پنهنجي ملڪ ۽ پنهنجي پيءُ جي گهر مان نڪري ڪنعان جي ملڪ ڏانهن هليو وڃي ،۽ تو واعدو ڪيو هو ته جيڪڏهن هو توهان جا حڪم پورا ڪندو ته هن سان نيڪي ڪندو؛ هاڻي ڏسو اسان اهو ڪيو آهي جيڪو توهان اسان کي حڪم ڏنو هو ،۽ اسان پنهنجي زمين ۽ پنهنجن خاندانن کي ڇڏي ڏنو ،۽ اسان هڪ اجنبي ملڪ ۽ هڪ اهڙي قوم ڏانهن هليا ويا جن کي اسان اڳ ۾ نہ ڄاتو هو.

18۽ اسين ڏڪار کان بچڻ لاءِ هن ملڪ ۾ آياسين ،۽ هي بڇڙو حادثو مون تي پيش آيو آهي؛ تنهن ڪري هاڻي ،اي خداوند خدا ،اسان کي هن ظالم جي هٿ کان بچائي ۽ بچائي ،۽ پنهنجي رحم جي خاطر مون سان نيڪي ڪر.

19۽ خداوند ساره جي آواز ٻڌو ،۽ خداوند هڪ ملائڪ موڪليو ته ساره کي فرعون جي هٿ کان بچائي.

20۽ بادشاهه آيو ۽ ساره جي اڳيان ويٺو ۽ ڏنائين ته خداوند جو هڪ ملائڪ انهن جي مٿان بيٺو هو ،۽ هن ساره کي ظاهر ڪيو ۽ کيس چيو ته ،ڊڄ نہ ،ڇاڪاڻ ته خداوند تنهنجي دعا ٻڌي آهي.

21۽ بادشاهہ ساره وٽ ويو ۽ کيس چيو ته” اهو ماڻهو ڇا آهي جيڪو توکي هتي وٺي آيو آهي؟ “۽ هن چيو ته” اهو منهنجو ڀاءُ آهي“.

22۽ بادشاھ چيو تہ اسان تي فرض آهي تہ اسين کيس وڏو ڪريون ،کيس بلند ڪريون ۽ سندس سڀ نيڪي ڪريون جيڪا تون اسان کي حڪم ڪندين؛ ۽ انهيءَ وقت بادشاھ ابرام ڏانهن گهڻو ڪري چاندي ،سون ۽ قيمتي پٿر ،ڍورن ،ماڻهن ۽ ٻانهين سان گڏ موڪليا؛ ۽ بادشاھ ابرام کي آڻڻ جو حڪم ڏنو ،۽ هو بادشاھ جي گهر جي صحن ۾ ويٺو رهيو ،۽ بادشاھ انهيءَ رات ابرام کي تمام گهڻو ساراهيو.

23۽ بادشاهہ ساره سان ڳالهائڻ لاءِ ويجهو آيو ،۽ هن پنهنجو هٿ وڌايو ته کيس ڇُهي ،تڏهن ملائڪ کيس سخت مار ڏني ،۽ هو ڊڄي ويو ۽ هن تائين پهچڻ کان پاسو ڪيو.

24۽ جڏهن بادشاهہ سارئي جي ويجهو پهتو ،ته ملائڪ کيس زمين تي ڌڪ هنيو ،۽ سڄي رات هن سان ائين ڪيو ،۽ بادشاهہ ڊڄي ويو.

25۽ انهيءَ رات ملائڪ ساره جي ڪري بادشاهه جي سڀني نوڪرن ۽ سندس سڄي گهر کي سخت ماريو ،۽ انهيءَ رات فرعون جي گهر جي ماڻهن ۾ وڏو ماتم ٿيو.

26۽ فرعون ،جيڪو مصيبت پاڻ تي آئي هئي ،تنهن کي ڏسي چيو ته” يقيناً هن عورت جي ڪري مون سان هي واقعو ٿيو آهي “،۽ هن پاڻ کي هن کان ڪجهه پري هٽائي ڇڏيو ۽ هن سان مٺيون ڳالهيون ڪيون.

27۽ بادشاهہ ساره کي چيو ته” مون کي انهيءَ ماڻهوءَ بابت ٻڌاءِ جنهن سان تون هتي آئي آهين “.ساره چيو ته” هي ماڻهو منهنجو مڙس آهي ،۽ مون توکي چيو تہ اهو منهنجو ڀاءُ آهي ،ڇاڪاڻ   تہ مون کي ڊپ هو تہ متان تون کيس بڇڙائيءَ سان ماري ڇڏين“.

28۽ بادشاهہ ساره کان پري رهيو ،۽ خداوند جي ملائڪ جون آفتون هن ۽ سندس گهر وارن تان ختم ٿي ويون؛ ۽ فرعون کي خبر پئي ته کيس ساره جي ڪري مار ملي آهي ،۽ بادشاهہ هن تي تمام گهڻو حيران ٿيو.

29۽ صبح جو بادشاهه ابرام کي سڏيو ۽ کيس چيو ته" ،تو مون سان هي ڇا ڪيو آهي؟ تو ڇو چيو ته ،هوءَ منهنجي ڀيڻ آهي ،جنهن جي ڪري مون هن کي پنهنجي زال طور ورتو ،۽ تنهن ڪري مون تي ۽ منهنجي گهر تي هي سخت آفت آئي آهي".

30هاڻي هتي توهان جي زال آهي ،ان کي کڻي وڃو ۽ اسان جي ملڪ مان هليا وڃو نہ تہ اسين سڀ هن جي ڪري مري وڃون .۽ فرعون وڌيڪ ڍور ،مرد نوڪر ۽ ٻانهيون ،۽ چاندي ۽ سون کڻي ابرام کي ڏنا ،۽ هن پنهنجي زال سارائي کي واپس ڪيو.

31۽ بادشاهہ پنهنجين ٻانهين مان پيدا ٿيل هڪ ڇوڪريءَ کي ساره کي ٻانهي ڪري ڏنو.

32۽ بادشاهه پنهنجي ڌيءَ کي چيو ته ،منهنجي ڌيءَ ،هن ماڻهوءَ جي گهر ۾ نوڪرياڻي هجڻ کان بهتر آهي ته تون منهنجي گهر ۾ مالڪياڻي هجين ،جڏهن اسان هن عورت جي ڪري اسان تي جيڪا مصيبت آئي آهي ،ان کي ڏٺو آهي.

33پوءِ ابرام اٿيو ،۽ هو ۽ سندس سڀ مال مصر کان روانو ٿيو؛ ۽ فرعون پنهنجن ڪجھ ماڻهن کي حڪم ڏنو تہ ساڻس گڏ هلن ۽ جيڪي ساڻس گڏ ويا هئا ،سي بہ ساڻس گڏ هلن.

34۽ ابرام ڪنعان جي ملڪ ۾ موٽي آيو ،جتي هن قربان گاهه ٺاهي هئي ،جتي هن پهرين پنهنجو خيمو لڳايو هو.

35۽ ابرام جي ڀاءُ ،حاران جي پٽ لوط وٽ ڍورن ،ٻڪرين ،رڍن ۽ خيمن جو وڏو ذخيرو هو ،ڇاڪاڻ ته خداوند ابرام جي ڪري انهن تي فضل ڪيو هو.

36۽ جڏهن ابرام ملڪ ۾ رهيو ته لوط جا ڌنار ابرام جي ڌنار سان جهڳڙو ڪيو ،ڇاڪاڻ ته انهن جي ملڪيت ايتري وڏي هئي جو اهي ملڪ ۾ گڏ رهي نہ سگهيا ،۽ زمين انهن جي چوپائي مال جي ڪري انهن کي برداشت نہ ڪري سگهي.

37۽ جڏهن ابرام جا ڌڻار پنهنجي ڌڻ کي چارڻ لاءِ ويندا هئا ته اهي ملڪ جي ماڻهن جي ٻنين ۾ نه ويندا هئا ،پر لوط جي ڌڻارن جا ڍور بي صورت ۾ ويندا هئا ،ڇاڪاڻ ته انهن کي ملڪ جي ماڻهن جي ٻنين ۾ چرڻ جي اجازت ڏني وئي هئي.
38۽ ملڪ جا ماڻهو روزانو اهو واقعو ڏسندا هئا ،۽ اهي ابرام وٽ ايندا هئا ۽ لوط جي ڌنارن جي ڪري ساڻس جهڳڙو ڪندا هئا.
39۽ ابرام لوط کي چيو ته" تون مون سان ڇا ڪري رهيو آهين ،جو مون کي ملڪ جي رهاڪن جي نظر ۾ حقير بڻائين ،جو تون پنهنجي چرواه کي حڪم ڏئين ٿو ته ٻين ماڻهن جي ٻنين ۾ پنهنجا ڍور چاري؟ ڇا توکي خبر ناهي ته مان هن ملڪ ۾ ڪنعان جي اولاد ۾ پرديسي آهيان ،۽ تون مون سان اهو ڇو ٿو ڪرين؟"
40۽ ابرام روزانو انهيءَ ڪري لوط سان جهڳڙو ڪندو هو ،پر لوط ابرام جي ڳالهه نه ٻڌندو هو ،۽ هو ساڳيو ڪم ڪندو رهيو ۽ ملڪ جا رهواسي اچي ابرام کي ٻڌائيندا هئا.
41۽ ابرام لوط کي چيو ته” تون ڪيترو وقت تائين ملڪ جي رهاڪن سان گڏ مون لاءِ رڪاوٽ بڻجندين؟ هاڻي مان عرض ٿو ڪريان ته اسان جي وچ ۾ وڌيڪ جهڳڙو نه ٿئي ،ڇو ته اسين ڀائر آهيون.
42پر آءٌ تو کي عرض ٿو ڪريان ته مون کان الڳ ٿي وڃ ۽ ڪا اهڙي جاءِ چونڊيو جتي تون پنهنجن ڍورن ۽ پنهنجي سڀني شين سان گڏ رهين ،پر تون ۽ تنهنجي گهر وارا مون کان پري رهه.
43۽ مون کان پري ٿيڻ کان نه ڊڄ ،ڇاڪاڻ ته جيڪڏهن ڪو توکي نقصان پهچائي ته مون کي ٻڌاءِ ۽ مان تنهنجو بدلو انهيءَ کان وٺندس ،پر مون کان پري ٿي وڃ.
44۽ جڏهن ابرام لوط کي اهي سڀ ڳالهيون ٻڌايون ،تڏهن لوط اٿيو ۽ اردن جي ميدان ڏانهن اکيون کڻي ڏٺو.
45۽ هن ڏٺو ته هن سڄي جاءِ تي پاڻي سٺو هو ،۽ انسانن لاءِ سٺو هو ۽ ڍورن ڍورن لاءِ چراگاهه به هو.
46پوءِ لوط ابرام کان اتان نڪري انهيءَ جاءِ تي هليو ويو ،۽ اتي هن پنهنجو خيمو لڳايو ۽ سدوم ۾ رهڻ لڳو ،۽ اهي هڪ ٻئي کان الڳ ٿي ويا.
47۽ ابرام ممري جي بلوط ۾ رهيو ،جيڪو حبرون ۾ آهي ،۽ اتي پنهنجو خيمو لڳايو ،۽ ابرام ڪيترائي سال انهيءَ جاءِ تي رهيو.

باب16

1ان وقت عيلام جي بادشاهه ڪدرلاعمر سڀني پاڙيسري بادشاهن ڏانهن پيغام موڪليو ،شنار جي بادشاهه نمرود ڏانهن ،جيڪو ان وقت سندس اختيار هيٺ هو ،۽ گوئيم جي بادشاهه تدعال ۽ الاسر جي بادشاهه اريوڪ ڏانهن ،جن سان هن هڪ عهد ڪيو ،چيو ته ،منهنجي وٽ اچو ۽ منهنجي مدد ڪريو ،ته جيئن اسين سدوم جي سڀني شهرن ۽ ان جي رهاڪن کي ماريون ،ڇاڪاڻ ته انهن تيرهن سالن کان منهنجي خلاف بغاوت ڪئي آهي.
2۽ اهي چارئي بادشاهه پنهنجن سڀني لشڪرن سان گڏ ،لڳ ڀڳ اٺ لک ماڻهو کڻي ويا ،۽ اهي جيئن هئا تيئن هليا ،۽ هر ماڻهوءَ کي ماريائون جيڪو انهن کي پنهنجي رستي ۾ مليو.
3۽ سدوم ۽ عموره جا پنج بادشاهه ،ادمه جو بادشاهه شناب ،زبوئيم جو بادشاهه شمير ،سدوم جو بادشاهه بيرا ،عموره جو بادشاهه برشا ۽ ضُعر جو بادشاهه بالع ،انهن سان ملڻ لاءِ ٻاهر نڪتا ،۽ اهي سڀ سديم جي وادي ۾ گڏ ٿيا.
4۽ انهن نو بادشاهن سديم جي وادي ۾ جنگ ڪئي؛ ۽ سدوم ۽ عموره جا بادشاه عيلام جي بادشاهن جي اڳيان شڪست کاڌي.
5۽ سديم جي وادي چونا جي کڏن سان ڀريل هئي ۽ عيلام جا بادشاهه سدوم جي بادشاهن جو پيڇو ڪيو ،۽ سدوم جا بادشاهه پنهنجن لشڪرن سان ڀڄي ويا ۽ چونا جي کڏن ۾ ڪري پيا ،۽ جيڪي بچيا اهي سڀ جبل تي حفاظت لاءِ هليا ويا ،۽ عيلام جا پنج بادشاهه انهن جي پٺيان آيا ۽ سدوم جي دروازن تائين انهن جو پيڇو ڪيو ،۽ انهن سدوم ۾ جيڪو ڪجهه هو سو سڀ ڪجهه لٽي ورتو.
6۽ انهن سدوم ۽ عموره جي سڀني شهرن کي لُٽيو ،۽ انهن ابرام جي ڀائٽي جي پٽ لوط کي ۽ سندس ملڪيت کي به پڪڙيو ،۽ سدوم جي شهرن جو سڀ مال انهن کي پڪڙيو ،۽ اهي هليا ويا؛ ۽ ابرام جي نوڪر يونڪ ،جيڪو جنگ ۾ هو ،اهو ڏٺو ،۽ ابرام کي اهو سڀ ڪجهه ٻڌايو جيڪو بادشاهن سدوم جي شهرن سان ڪيو هو ،۽ لوط کي انهن قيد ڪيو هو.
7۽ ابرام اهو ٻڌو ،۽ هو تقريباً ٽي سؤ ارڙهن ماڻهن سان گڏ اٿيو جيڪي ساڻس گڏ هئا ،۽ ان رات هن انهن بادشاهن جو پيڇو ڪيو ۽ انهن کي ماريو ،۽ اهي سڀ ابرام ۽ سندس ماڻهن جي اڳيان ڪري پيا ،۽ ڪو به نه بچيو سواءِ چئن بادشاهن جي جيڪي ڀڄي ويا ،۽ اهي هر هڪ پنهنجي رستي تي هليا ويا.
8۽ ابرام سدوم جي سڄي ملڪيت واپس ورتي ،۽ لوط کي ۽ سندس ملڪيت ،سندس زالون ۽ ٻار ۽ سندس سڀ ملڪيت واپس ورتي ، ايتري قدر جو لوط کي ڪنهن به شيءِ جي گهٽتائي نه ٿي.
9۽ جڏهن هو انهن بادشاهن کي مارڻ کان موٽيو ،ته هو ۽ سندس ماڻهو سديم جي وادي مان گذريا جتي بادشاهن گڏجي جنگ ڪئي هئي.
10۽ سدوم جو بادشاهه بيرا ۽ سندس باقي ماڻهو جيڪي ساڻس گڏ هئا ،انهن چوني جي کڏن مان نڪري آيا جن ۾ اهي ڪري پيا هئا ،ابرام ۽ سندس ماڻهن سان ملڻ لاءِ.
11۽ يروشلم جو بادشاهه ادون صدق ،جيڪو شيم هو ،پنهنجن ماڻهن سان گڏ ابرام ۽ سندس ماڻهن سان ملڻ لاءِ ماني ۽ شراب کڻي نڪتو ، ۽ اهي گڏجي ملڪ جي وادي ۾ رهيا.
12۽ ادون صدق ابرام کي برڪت ڏني ،۽ ابرام کيس دشمنن جي لُٽ مان جيڪو ڪجهه کڻي آيو هو ان جو ڏهون حصو ڏنو ،ڇاڪاڻ ته ادون صدق خدا جي اڳيان ڪاهن هو.
13۽ سدوم ۽ عموره جا سڀئي بادشاهه جيڪي اتي هئا ،پنهنجن نوڪرن سان گڏ ،ابرام وٽ آيا ۽ ان کان التجا ڪئي ته انهن جا نوڪر جن کي هن قيد ڪيو هو ،انهن کي واپس ڪري ،۽ سڄي ملڪيت پاڻ وٽ وٺي.

14۽ ابرام سدوم جي بادشاهن کي جواب ڏنو ،چيو تہ” خداوند جي قسم سان ،جنهن آسمان ۽ زمين پيدا ڪئي ،۽ منهنجي روح کي سپني مصيبتن کان ڇڏايو ،۽ جنهن اڄ مون کي منهنجي دشمنن کان بچايو ،۽ انهن کي منهنجي هٿ ۾ ڏنو ،مان اوهان جي ڪا به شيءِ نه وٺندس ، ته جيئن اوهين سياڻي فخر ڪري نہ چئو تہ ،ابرام اسان جي ملڪيت مان امير ٿيو جيڪا هن بچائي هئي.
15چالاءِ جو خداوند منهنجو خدا جنهن تي مون کي ڀروسو آهي ،مون کي چيو تہ” توکي ڪنهن بہ شيءِ جي گهٽتائي نہ ٿيندي ، چالاءِ جو آءٌ تنهنجي هٿن جي سپني ڪمن ۾ توکي برڪت ڏيندس“.
16۽ هاڻي ڏسو ،هي سڀ ڪجهه توهان جو آهي ،ان کي وٺو ۽ وڃو؛ خداوند جي زندگي جو قسم آهي ته مان توهان کان ڪنهن به جيئري جان کان وٺي بوٽ جي ٽاءِ يا ڌاڳي تائين نه وٺندس ،سواءِ انهن جي کاڌي جي خرچ جي جيڪي مون سان گڏ جنگ ۾ ويا هئا ،۽ انهن ماڻهن جو حصو جيڪي مون سان گڏ ويا هئا ،انار ،اشڪول ۽ ممري ،اهي ۽ انهن جا ماڻهو ،۽ اهي پڻ جيڪي سامان جي نگراني لاءِ رهيا هئا ، اهي لُٽ مان پنهنجو حصو ڪٽندا.
17۽ سدوم جي بادشاهن ابرام کي سندس چوڻ مطابق ڏنو ،۽ انهن کيس زور ڀريو ته جيڪو به چاهي اهو وٺي ،پر هن نه مڃيو.
18۽ هن سدوم جي بادشاهن ۽ انهن جي باقي ماڻهن کي موڪليو ،۽ انهن کي لوط بابت حڪم ڏنو ،۽ اهي پنهنجي پنهنجي هنڌن ڏانهن هليا ويا.
19۽ پنهنجي ڀاءُ لوط کي ،پنهنجي ملڪيت سميت موڪليو ،۽ هو انهن سان گڏ هليو ويو ،۽ لوط پنهنجي گهر ،سدوم ڏانهن موٽيو ،۽ ابرام ۽ سندس ماڻهو پنهنجي گهر ممري جي ميدانن ڏانهن موٽيا ،جيڪو حبرون ۾ آهي.
20انهيءَ وقت خداوند وري ابرام کي حبرون ۾ ظاهر ٿيو ،۽ هن کيس چيو تہ” ڊڄ نه ،تنهنجو اجر منهنجي اڳيان تمام وڏو آهي ،چو تہ مان توکي نہ ڇڏيندس ،جيستائين توکي نہ وڌائيندس ،۽ توکي برڪت نہ ڏيندس ۽ تنهنجو اولاد آسمان ۾ تارن وانگر نہ ڪندس ،جيڪي نہ ماپي سگهجن ٿا ۽ نہ ڳڻيا وڃن ٿا.
21۽ مان تنهنجي اولاد کي اهي سڀ ملڪ ڏيندس جيڪي تون پنهنجين اکين سان ڏسين ٿو ،انهن کي مان هميشه لاءِ ورثي طور ڏيندس ، رڳو مضبوط رهو ۽ نه ڊڄو ،منهنجي اڳيان هلو ۽ ڪامل رهو.
22۽ ابرام جي عمر جي انيتاليهين سال ۾ ،انهي سال ۾ فلج جو پٽ رعو فوت ٿيو ،۽ رعو جي سڄي عمر بہ سو اوڻٽيهه سال هئي ،۽ هو فوت ٿي ويو.
23۽ حاران جي ڌيءَ ساره ،ابرام جي زال ،انهن ڏينهن ۾ اڃا سنڍ هئي ،۽ هن ابرام مان ڪو به پٽ يا ڌيءَ نه ڄڻي.
24۽ جڏهن هن ڏٺو ته هن کي ڪو به اولاد نه ٿيو آهي ته هن پنهنجي ٻانهي هاجره کي ڪٽي ورتو ،جيڪا فرعون هن کي ڏني هئي ،۽ هن پنهنجي مڙس ابرام کي زال طور ڏني.
25چالاءِ جو هاجره ساره جا سڀ طريقا سکي ورتا جيئن ساره کيس سيکاريو هو ،تنهنڪري هوءَ پنهنجي سٺن طريقن تي عمل ڪرڻ ۾ ڪنهن بہ طرح ڪمزور نہ هئي.
26۽ سارئي ابرام کي چيو تہ” ڏس ،منهنجي ٻانهي هاجره آهي ،ان وٽ وڃ تہ جيئن هوءَ منهنجي گوڏن تي ٻار ڄڻي تہ جيئن مان بہ ان جي وسيلي ٻار ڄڻي سگهان“.
27۽ ڪنعان جي ملڪ ۾ ابرام جي ڏهن سالن جي رهائش کان پوءِ ،جيڪو ابرام جي عمر جو پنجاسي سال هو ،سارائي کيس هاجره ڏني.
28۽ ابرام پنهنجي زال ساره جي ڳالهه مڃي ،۽ پنهنجي ٻانهي هاجره کي وٺي ويو ۽ ابرام هن وٽ آيو ۽ هوءَ حامله ٿي.
29۽ جڏهن هاجره ڏٺو ته هوءَ پيٽ سان ٿي آهي ته هوءَ تمام گهڻي خوش ٿي ،۽ سندس مالڪياڻي هن جي نظر ۾ حقير سمجهي وئي ،۽ هن پاڻ ۾ چيو ته ،اهو صرف اهو ٿي سگهي ٿو ته مان خدا جي نظر ۾ پنهنجي مالڪياڻي سارائي کان بهتر آهيان ،چاڪاڻ ته جيترا ڏينهن منهنجي مالڪياڻي منهنجي مالڪ سان رهي آهي ،هن کي پيٽ نه ٿيو ،پر خداوند مون کي هن جي ذريعي ٿوري وقت ۾ پيٽ ۾ پيدا ڪيو آهي.
30۽ جڏهن سارئي ڏٺو ته هاجره ابرام کان پيٽ ۾ آهي ،ته سارئي پنهنجي ٻانهي تي حسد ڪرڻ لڳي ،۽ سارئي پاڻ ۾ چيو ته ،اهو ضرور ٻيو ڪجهه به ناهي پر هوءَ مون کان بهتر هوندي.
31۽ سارئي ابرام کي چيو تہ” منهنجو ظلم تو تي آهي ،چاڪاڻ تہ جڏهن تو خداوند کان اولاد لاءِ دعا گهري هئي تہ تو منهنجي لاءِ دعا چو نہ ڪئي تہ خداوند مون کي تو مان اولاد ڏئي؟“
32۽ جڏهن مان تنهنجي موجودگي ۾ هاجره سان ڳالهائيندس ،ته هوءَ منهنجي ڳالهه کي رد ڪندي ،چاڪاڻ ته هوءَ پيٽ سان آهي ،۽ تون هن کي ڪجهه به نه چوندين .خداوند منهنجي ۽ تنهنجي وچ ۾ فيصلو ڪري ته تو مون سان ڇا ڪيو آهي.
33۽ ابرام ساره کي چيو تہ” ڏس ،تنهنجي ٻانهي تنهنجي هٿ ۾ آهي ،ان سان جيڪو ڪجهہ توکي سٺو لڳي سو ڪر “.۽ ساره کيس ايذايو ،۽ هاجره هن کان ٻاهر بيابان ڏانهن ڀڄي وئي.
34۽ خداوند جي هڪ ملائڪ هن کي انهيءَ جاءِ تي ڏٺو جتي هوءَ ڀڄي وئي هئي ،هڪ کوهه جي ڪناري تي ،۽ هن هن کي چيو ته ڊڄ نه ،چاڪاڻ ته مان تنهنجو اولاد وڌائيندس ،چاڪاڻ ته تون هڪ پٽ کي جنم ڏيندين ۽ تون ان جو نالو اسماعيل رکندين .هاڻي پنهنجي مالڪي سارائي ڏانهن موٽي وڃ ،۽ پاڻ کي سندس هٿ هيٺ ڪر.
35۽ هاجره انهيءَ کوهه جي جاءِ جو نالو بير-لحي-روئي رکيو ،جيڪو قادش ۽ بيرد جي بيابان جي وچ ۾ آهي.
36۽ اُن وقت هاجره پنهنجي مالڪ جي گهر موٽي آئي ،۽ ڏينهن جي آخر ۾ هاجره ابرام لاءِ هڪ پٽ پيدا ڪيو ،۽ ابرام سندس نالو اسماعيل رکيو؛ ۽ ابرام ڇياسي سالن جو هو جڏهن هن کي پيدا ٿيو.

باب17

1۽ انهن ڏينهن ۾ ،ابرام جي زندگي جي ايڪانويهين سال ۾ ،چتيم جي اولاد توبل جي اولاد سان جنگ ڪئي ،چاڪاڻ ته جڏهن خداوند انسانن جي پٽن کي زمين جي مٿاڇري تي ڇڙوڇڙ ڪري ڇڏيو هو ،تڏهن چتيم جا اولاد ويا ۽ پاڻ کي ڪينوپيا جي ميدان ۾ مجسم ڪيو ،۽ انهن اتي پاڻ لاءِ شهر ٺاهيا ۽ تبريو نديءَ جي ڪناري تي رهڻ لڳا.

2۽ توبل جا ٻار ٽسڪنه ۾ رهيا ،۽ انهن جون حدون درياءَ تبريو تائين پهتيون ،۽ توبل جي ٻارن ٽسڪنه ۾ هڪڙو شهر ٺاهيو ،۽ انهن پنهنجي پيءُ توبل جي پٽ سبينه جي نالي تي سبينه جو نالو رکيو ،۽ اهي اڄ تائين اتي رهندا آهن.

3۽ اهو وقت هو جڏهن چتيم جي اولاد توبل جي اولاد سان جنگ ڪئي ،۽ توبل جي اولاد چتيم جي اولاد کان شڪست کاڌي ،۽ چتيم جي اولاد توبل جي اولاد مان ٽي سو ستر ماڻهو ماري ڇڏيا.

4۽ ان وقت توبل جي اولاد چتيم جي اولاد سان قسم کنيو ،چيو ته ،توهان اسان سان شادي نه ڪندا ،۽ ڪو به ماڻهو پنهنجي ڌيءَ چتيم جي پٽن مان ڪنهن کي نه ڏيندو.

5چاڪاڻ ته انهن ڏينهن ۾ توبل جون سڀ ڌيئرون سهڻيون هيون ،چاڪاڻ ته ان وقت سڄي زمين تي توبل جي ڌيئرن وانگر خوبصورت ڪا به عورت نه ملي هئي.

6۽ جيڪي به عورتن جي خوبصورتيءَ ۾ خوش ٿيندا هئا ،سي توبل جي ڌيئرن وٽ ويا ۽ انهن کان زالون ورتيون ،۽ انسانن جا پٽ ، بادشاهه ۽ شهزادا ،جيڪي عورتن جي خوبصورتيءَ ۾ تمام گهڻو خوش ٿيندا هئا ،انهن ڏينهن ۾ توبل جي ڌيئرن مان زالون ورتيون.

7۽ ٽن سالن جي آخر ۾ جڏهن توبل جي اولاد چتيم جي اولاد سان قسم کنيو ته اهي پنهنجون ڌيئرون انهن کي شاديون نه ڏيندا ،ته پوءِ چتيم جي اولاد مان لڳ ڀڳ ويهه ماڻهو توبل جي ڪجهه ڌيئرن کي شادي ڪرڻ لاءِ ويا ،پر انهن کي ڪا به نه ملي.

8چاڪاڻ   تہ توبل جي اولاد پنهنجا قسم پورا ڪيا تہ انهن سان شادي نہ ڪندا ،۽ اهي پنهنجا قسم نہ ڀڃندا.

9۽ فصل جي ڏينهن ۾ توبل جا ٻار پنهنجي فصل جي ڪٽڻ لاءِ پنهنجن ٻنين ۾ ويا ،جڏهن چتيم جا نوجوان گڏ ٿيا ۽ سبينا شهر ڏانهن ويا ،۽ هر هڪ مرد توبل جي ڌيئرن مان هڪ جوان عورت کڻي ويو ،۽ اهي پنهنجن شهرن ڏانهن آيا.

10۽ توبل جي اولاد اهو ٻڌو ۽ انهن سان جنگ ڪرڻ لاءِ ويا ،۽ اهي انهن تي غالب نه ٿي سگهيا ،چاڪاڻ ته جبل انهن کان تمام گهڻو مٿي هو ،۽ جڏهن انهن ڏٺو ته اهي انهن تي غالب نه ٿي سگهن ته اهي پنهنجي ملڪ ڏانهن موٽي ويا.

11۽ سال جي انقلاب تي توبل جا ٻار ويا ۽ انهن شهرن مان جيڪي انهن جي ويجهو هئا ،تقريبن ڏهه هزار ماڻهو نوڪري تي رکيا ،۽ اهي چتيم جي ٻارن سان جنگ ڪرڻ لاءِ ويا.

12۽ توبل جا ٻار چتيم جي ٻارن سان جنگ ڪرڻ لاءِ ويا ،ته جيئن انهن جي ملڪ کي تباهه ڪن ۽ انهن کي پريشان ڪن ،۽ هن جنگ ۾ توبل جا ٻار چتيم جي ٻارن تي غالب آيا ،۽ چتيم جا ٻار ،جڏهن ڏٺائون ته اهي تمام گهڻو پريشان آهن ،ته انهن ٻارن کي جيڪي توبل جي ڌيئرن کان پيدا ٿيا هئا ،ڀت تي کڻي ويا ،جيڪا ٺاهي وئي هئي ،ته جيئن توبل جي ٻارن جي اکين جي سامهون هجن.

13۽ چتيم جي اولاد انهن کي چيو تہ ڇا توهان پنهنجن پٽن ۽ ڌيئرن سان جنگ ڪرڻ آيا آهيو ،۽ ڇا اسان کي ان وقت کان وٺي هاڻي تائين توهان جو گوشت ۽ هڏيون نه سمجهيو ويو آهي؟

14۽ جڏهن توبل جي اولاد اهو ٻڌو ته انهن چتيم جي اولاد سان جنگ ڪرڻ ڇڏي ڏني ،۽ اهي هليا ويا.

15۽ اهي پنهنجن شهرن ڏانهن موٽي ويا ،۽ ان وقت چتيم جا ٻار گڏ ٿيا ۽ سمنڊ جي ڪناري تي ٻه شهر ٺاهيا ،۽ انهن هڪ جو نالو پورتو ۽ ٻئي جو نالو اريزا رکيو.

16۽ تارح جي پٽ ابرام جي عمر ان وقت نوانوي سال هئي.

17انهيءَ وقت خداوند هن کي ظاهر ٿيو ۽ هن کيس چيو ته ،مان پنهنجي ۽ تنهنجي وچ ۾ پنهنجو عهد ڪندس ،۽ مان تنهنجي اولاد کي تمام گهڻو وڌائيندس ،۽ هي اهو عهد آهي جيڪو مان پنهنجي ۽ تنهنجي وچ ۾ ڪريان ٿو ،ته هر هڪ نر ٻار جو ختنو ڪيو وڃي ،تون ۽ تنهنجي اولاد کان پوءِ.

18اٺن ڏينهن جي عمر ۾ ان جو ختنه ڪيو ويندو ،۽ هي عهد توهان جي جسم ۾ هڪ دائمي عهد جي طور تي رهندو.

19۽ هاڻي تنهنجو نالو ابرام نه پر ابراهيم رکيو ويندو ،۽ تنهنجي زال کي ساره نه پر ساره سڏيو ويندو.

20ڇالاءِ   جو آءٌ اوهان ٻنهي کي برڪت ڏيندس ،۽ اوهان کان پوءِ اوهان جو اولاد وڌائيندس تہ اوهين هڪ وڏي قوم بڻجو ،۽ اوهان مان بادشاهہ نڪرندا.

باب18

1پوءِ ابراهيم اٿيو ۽ جيڪو ڪجهہ خدا حڪم ڏنو هو سو سڀ ڪيائين ،۽ پنهنجي گهر جي ماڻهن ۽ پنهنجن پئسن سان خريد ڪيل ماڻهن کي وٺي ويو ،۽ جيئن خداوند کيس حڪم ڏنو هو ،انهن جو طهر ڪيائين.

2۽ ڪو به اهڙو نه بچيو جنهن جو هن ختنو نه ڪيو هجي ،۽ ابراهيم ۽ سندس پٽ اسماعيل جو ختنو انهن جي چمڙي جي چمڙي تي ڪيو ويو هو؛ جڏهن اسماعيل جو ختنو ڪيو ويو ته تيرهن سالن جو هو.

3۽ ٽئين ڏينهن تي ابراهيم پنهنجي خيمي مان ٻاهر نڪتو ۽ پنهنجي جسم جي تڪليف دوران سج جي گرمي مان لطف اندوز ٿيڻ لاءِ دروازي تي ويٺو.

4۽ خداوند ممري جي بلوط ۾ هن کي ظاهر ٿيو ،۽ هن پنهنجي خدمتگار ملائڪن مان ٽن کي موڪليو ته هن جي زيارت ڪن ،۽ هو خيمي جي دروازي تي ويٺو هو ،۽ هن پنهنجون اکيون مٿي کيون ۽ ڏٺو ،۽ ٽي ماڻهو پري کان اچي رهيا هئا ،۽ هو اٿيو ۽ انهن سان ملڻ لاءِ ڊوڙيو ،۽ انهن کي سجدو ڪيو ۽ انهن کي پنهنجي گهر ۾ وٺي آيو.

5۽ هن انهن کي چيو ته جيڪڏهن هاڻي مون تي توهان جي نظر ۾ مهرباني آهي ،ته اندر وڃو ۽ ماني جو ٽڪرو کائو .هن انهن کي دٻايو ، ۽ اهي اندر ويا ۽ هن انهن کي پاڻي ڏنو ۽ انهن پنهنجا پير ڌوتا ،۽ هن انهن کي خيمي جي دروازي تي هڪ وڻ هيٺان رکيو.

6۽ ابراهيم ٻوڙي ويو ۽ هڪ گابي ڪٺي ،نرم ۽ سٺو ،۽ ان کي مارڻ لاءِ جلدي ڪئي ،۽ ان کي پنهنجي نوڪر اليعزر کي تيار ڪرڻ لاءِ ڏنو.
7۽ ابراهيم ساره وٽ خيمي ۾ آيو ،۽ هن کي چيو ته جلدي ٽي ماپ سٺي ماني تيار ڪر ،ان کي ڳڙڪائي ۽ گوشت واري ٿانو کي ڍڪڻ لاءِ ڪيڪون ٺاهيو ،۽ هن ائين ڪيو.
8۽ ابراهيم جلدي ڪئي ۽ انهن جي اڳيان مکڻ ۽ کير ،گوشت ۽ ڍڳي جو گوشت آندو ،۽ انهن کي کائڻ لاءِ ڏنو ان کان اڳ جو گابي جو گوشت ڪافي تيار ٿئي ،۽ انهن کاڌو.
9۽ جڏهن اهي کائي چڪا ته انهن مان هڪ کيس چيو ته ،مان عمر جي وقت تي توهان وٽ واپس ايندس ،۽ توهان جي زال ساره کي پٽ ٿيندو.
10پوءِ اهي ماڻهو روانا ٿي ويا ۽ پنهنجي رستي انهن جڳهن ڏانهن ويا جتي انهن کي موڪليو ويو هو.
11انهن ڏينهن ۾ سدوم ۽ عموره جا سڀئي ماڻهو ،۽ پنجن ئي شهرن جا ماڻهو ،خداوند جي خلاف تمام گهڻو بڇڙا ۽ گنهگار هئا ۽ انهن پنهنجن نفرت انگيز ڪمن سان خداوند کي غضبناڪ ڪيو ،۽ اهي خداوند جي اڳيان نفرت انگيز ۽ حقارت آميز طور تي عمر رسيده ٿيڻ ۾ مضبوط ٿيا ،۽ انهن جي بڇڙائي ۽ ڏوهه انهن ڏينهن ۾ خداوند جي اڳيان تمام وڏا هئا.
12۽ انهن جي ملڪ ۾ هڪ تمام وڏي وادي هئي ،جيڪا تقريباً اڌ ڏينهن جي پنڌ تي هئي ،۽ ان ۾ پاڻي جا چشما هئا ۽ پاڻيءَ جي چوڌاري تمام گهڻي ٻوٽي هئي.
13۽ سدوم ۽ عموره جا سڀ ماڻهو سال ۾ چار ڀيرا اتي ويندا هئا ،انهن جي زالن ،ٻارن ۽ انهن جي سڀني ملڪيتن سان ،۽ اهي اتي دف ۽ ناچ سان خوشي ڪندا هئا.
14۽ خوشي جي وقت ۾ اهي سڀ اٿي پنهنجي پاڙيسري جي زالن کي ۽ ڪجهه پنهنجن پاڙيسرين جي ڪنوارين ڌيئرن کي جهليندا هئا ،۽ انهن مان لطف اندوز ٿيندا هئا ،۽ هر هڪ ماڻهو پنهنجي زال ۽ ڌيءَ کي پنهنجي پاڙيسري جي هٿن ۾ ڏٺو ۽ هڪ لفظ به نه چيو.
15۽ اهي صبح کان رات تائين ائين ڪندا هئا ،۽ پوءِ اهي هر مرد پنهنجي گهر ڏانهن ۽ هر عورت پنهنجي خيمي ڏانهن موٽندا هئا؛ ائين اهي هميشه سال ۾ چار ڀيرا ڪندا هئا.
16۽ جڏهن ڪو اجنبي انهن جي شهرن ۾ ايندو هو ۽ جيڪو سامان خريد ڪيو هو ان کي اتي ويڙهائڻ لاءِ آڻيندو هو ،انهن شهرن جا ماڻهو گڏ ٿيندا هئا ،مرد ،عورتون ۽ ٻار ،جوان ۽ پوڙها ،۽ ان ماڻهوءَ وٽ ويندا هئا ۽ زور سان سندس سامان کسي وٺندا هئا ،هر هڪ کي ٿورو ڏيندا هئا جيستائين مالڪ جو سڀ سامان ختم نه ٿي ويندو هو جيڪو هو زمين ۾ کڻي آيو هو.
17۽ جيڪڏهن مال جو مالڪ انهن سان جهڳڙو ڪندو هو ۽ چوندو هو ته” ،هي ڪهڙو ڪم آهي جيڪو توهان مون سان ڪيو آهي “،ته اهي هڪ هڪ ڪري ان وٽ ايندا هئا ،۽ هر هڪ کيس ٿورو ڏيکاريندو هو جيڪو هن ورتو هو ۽ کيس طعنو ڏيندو هو ۽ چوندو هو ته” ،مون صرف اهو ٿورو ورتو آهي جيڪو توهان مون کي ڏنو هو “.۽ جڏهن هو انهن سڀني کان اهو ٻڌندو هو ،تڏهن هو غمگين ۽ ڏکويل دل ۾ انهن کان اٿي هليو ويندو هو ،جڏهن اهي سڀ اٿي سندس پٺيان لڳندا هئا ۽ وڏي شور ۽ شور سان هن کي شهر مان ڪڍي ڇڏيندا هئا.
18۽ اتي هڪ ماڻهو ايلام جي ملڪ جو هو جيڪو آرام سان رستي تي وڃي رهيو هو ،پنهنجي گڏهه تي ويٺو هو ،جنهن جي پٺيءَ تي مختلف رنگن جو هڪ نفيس چوغو هو ،۽ اهو چوغو گڏهه تي رسيءَ سان ٻڌل هو.
19۽ اهو ماڻهو سفر ڪري رهيو هو ته سدوم جي گهٽي مان گذري رهيو هو جڏهن سج شام جو لهي ويو ،۽ هو رات جو اتي رهڻ لاءِ رهيو ،پر ڪو به کيس پنهنجي گهر ۾ اچڻ نه ڏنو؛ ۽ ان وقت سدوم ۾ هڪ بڇڙو ۽ شرارتي ماڻهو هو ،جيڪو برائي ڪرڻ ۾ ماهر هو ،۽ سندس نالو حداد هو.
20۽ هن اکيون مٿي ڪري شهر جي گهٽي ۾ مسافر کي ڏٺو ،۽ هو ان وٽ آيو ۽ چيو ته تون ڪٿان ٿو اچين ۽ ڪيڏانهن وڃي رهيو آهين؟
21۽ ان ماڻهوءَ کيس چيو ته” ،آءٌ حبرون کان عيلام ڏانهن سفر ڪري رهيو آهيان جتي آءٌ رهان ٿو ،۽ جڏهن سج لهڻ لڳو ته ڪنهن به مون کي سندس گهر ۾ گهڙڻ نه ڏنو ،جيتوڻيڪ مون وٽ ماني ۽ پاڻي ۽ گڏهه لاءِ پرا ۽ چارا هئا ،۽ مون کي ڪنهن به شيءِ جي گهٽتائي نه هئي“.
22۽ حداد جواب ڏنو ۽ کيس چيو ته ،جيڪو ڪجهه توکي گهرجي سو مان فراهم ڪندس ،پر تون سڄي رات گهٽي ۾ نه رهندين.
23۽ حداد کيس پنهنجي گهر وٺي آيو ،۽ گڏهه تان ڪپڙو رسيءَ سان لاهي پنهنجي گهر وٺي آيو ،۽ گڏهه کي پُنگ ۽ چارا ڏنائين جڏهن ته مسافر حداد جي گهر ۾ کائيندو ۽ پيئندو هو ،۽ هو ان رات اتي رهيو.
24۽ صبح جو مسافر پنهنجو سفر جاري رکڻ لاءِ صبح جو اٿيو ،جڏهن حداد کيس چيو ته" ،ترسو ،پنهنجي دل کي مانيءَ جي ٽڪري سان تسلي ڏيو ۽ پوءِ وڃو "،۽ ماڻهوءَ ائين ڪيو؛ ۽ هو ساڻس گڏ رهيو ،۽ ٻئي ڏينهن گڏجي کائيندا ۽ پيئندا رهيا ،جڏهن ماڻهو وڃڻ لاءِ اٿيو.
25۽ حداد کيس چيو ته” ،ڏس ،هاڻي ڏينهن لهي رهيو آهي ،توکي سڄي رات رهڻ گهرجي ها ته جيئن تنهنجي دل کي تسلي ملي سگهي؛ “۽ هن کيس زور ڏنو ته هو سڄي رات اتي رهي ،۽ ٻئي ڏينهن تي هو صبح جو اٿيو ته وڃي ،جڏهن حداد کيس زور ڏنو ته” ،مانيءَ جي هڪ ٽڪري سان پنهنجي دل کي تسلي ڏي ۽ پوءِ هليو وڃ “،۽ هو ٻئي ڏينهن به ساڻس گڏ رهيو ۽ کاڌو کاڌائين ،۽ پوءِ اهو ماڻهو پنهنجو سفر جاري رکڻ لاءِ اٿيو.
26۽ حداد کيس چيو ته” ،ڏس هاڻي ڏينهن لهي رهيو آهي ،پنهنجي دل کي تسلي ڏيڻ لاءِ مون سان گڏ رهو ۽ صبح جو سوير اُٿ ۽ پنهنجي رستي تي هلو“.
27پر اهو ماڻهو نه رهڻ گهريو ،پر اٿيو ۽ پنهنجي گڏهه تي زين وجهيو ،۽ جڏهن هو پنهنجي گڏهه تي زين وجهي رهيو هو ته حداد جي زال پنهنجي مڙس کي چيو" ،ڏس ،هي ماڻهو ٻن ڏينهن کان اسان سان گڏ رهيو آهي ۽ کائيندو پيئندو آهي ۽ هن اسان کي ڪجهه به نه ڏنو آهي ،۽ هاڻي ڇا اهو اسان کان ڪجهه به ڏيڻ کان سواءِ هليو ويندو؟ "۽ حداد هن کي چيو" ،چپ رهو".
28۽ ان ماڻهوءَ پنهنجي گڏهه تي زين ڪيرائي ،۽ هن حداد کان پڇيو ته کيس گڏهه تي ڳنڍڻ لاءِ رسي ۽ چادر ڏئي.

29۽ حداد کيس چيو تہ” تون ڇا ٿو چوين؟ “۽ هن کيس چيو تہ” تون منهنجو مالڪ مون کي اهو رسو ۽ چادر ڏي جيڪو مختلف رنگن سان ٺهيل آهي جيڪو تو پنهنجي گهر ۾ پاڻ سان لڪايو هو تہ جيئن ان جي سنڀال ڪريان“.
30۽ حداد ان ماڻهوءَ کي جواب ڏنو” ،هي تنهنجي خواب جي تعبير آهي ،جيڪا ٻوري تو ڏٺي ،ان جو مطلب آهي ته تنهنجي عمر ٻوري وانگر ڊگهي ٿيندي ،۽ چادر کي هر قسم جي رنگن سان رنگيل ڏسڻ جو مطلب آهي ته تو وٽ هڪ انگورن جو باغ هوندو جنهن ۾ تون سڀني ميون جا وڻ لڳائيندين.
31۽ مسافر جواب ڏنو" ،نه منهنجا مالڪ ،ڇاڪاڻ ته جڏهن مون توهان کي رسو ۽ مختلف رنگن سان ٺهيل هڪ چادر ڏني هئي ،جيڪا توهان گڏهه تان لاهي منهنجي لاءِ ويهاري هئي ،تڏهن مان جاڳيس؛ ۽ حداد جواب ڏنو ۽ چيو" ،يقيناً مون توهان کي توهان جي خواب جي تعبير ٻڌائي آهي ۽ اهو هڪ سٺو خواب آهي ،۽ هي ان جي تعبير آهي".
32هاڻي انسان جا پٽ مون کي چار چاندي جا سڪا ڏين ٿا ،جيڪي خوابن جي تعبير ڪرڻ جو منهنجو فرض آهي ،۽ مون کي توهان کان صرف ٽي چاندي جا سڪا گهرجن ٿا.
33۽ اهو ماڻهو حداد جي لفظن تي ڪاوڙجي ويو ،۽ هو زار زار روئي ،۽ حداد کي سدوم جي قاضي سرق وٽ وٺي ويو.
34۽ ان ماڻهوءَ پنهنجو ڪيس سيرڪ جج جي اڳيان پيش ڪيو ،جڏهن حداد جواب ڏنو ،ته” ،ائين ناهي ،پر معاملو اهڙو آهي؛ ۽ جج مسافر کي چيو” ،هي ماڻهو حداد توکي سچ ٿو ٻڌائي ،ڇاڪاڻ ته هو خوابن جي صحيح تعبير لاءِ شهرن ۾ مشهور آهي.
35۽ اهو ماڻهو جج جي ڳالهہ تي رڙ ڪري چيو تہ” اي خداوند ،ائين نہ ٿئي ،ڇاڪاڻ   تہ اهو ڏينهن هو جڏهن مون کيس گڏهہ تي رکيل رسي ۽ چادر ڏني هئي تہ جيئن انهن کي سندس گهر ۾ رکي سگهي .۽ ٻئي جج جي اڳيان تڪرار ڪرڻ لڳا ،هڪڙي چيو تہ” معاملو ائين هو ،۽ ٻئي چيو تہ ٻيو ڪجهہ“.
36۽ حداد ان ماڻهوءَ کي چيو ته مون کي چار چانديءَ جا سڪا ڏيو جيڪي مان پنهنجي خوابن جي تعبير لاءِ وصول ڪريان ٿو؛ مان ڪو به خرچ نه ڏيندس؛ ۽ مون کي انهن چئن کاڌي جو خرچ ڏيو جيڪي تو منهنجي گهر ۾ کاڌو هو.
37۽ ان ماڻهوءَ حداد کي چيو تہ” سچ پچ ،جيڪو مون تنهنجي گهر ۾ کاڌو هو تنهنجو بدلو توکي ڏيندس ،رڳو اهو رسي ۽ ڪپڙو مون کي ڏي جيڪو تو پنهنجي گهر ۾ لڪايو هو“.
38۽ حداد جج جي اڳيان جواب ڏنو ۽ ان ماڻهوءَ کي چيو" ،ڇا مون توکي تنهنجي خواب جي تعبير نه ٻڌائي هئي؟ ٻوري جو مطلب آهي ته توهان جا ڏينهن ڊگها ٿيندا هڪ ٻوري وانگر ،۽ ڪپڙي جو مطلب آهي ته توهان وٽ هڪ انگورن جو باغ هوندو جنهن ۾ توهان هر قسم جا ميويدار وڻ پوکيندا".
39هي تنهنجي خواب جي صحيح تعبير آهي ،هاڻي مون کي چار چانديءَ جا سڪا ڏيو جيڪي مون کي معاوضي طور گهرجن ٿا ،ڇو ته مان توکي ڪو به الائونس نه ڏيندس.
40۽ اهو ماڻهو حداد جي لفظن تي روئي پيو ۽ اهي ٻئي جج جي اڳيان جهڳڙو ڪرڻ لڳا ،۽ جج پنهنجن نوڪرن کي حڪم ڏنو ،جن انهن کي بي پرواهي سان گهر مان ڪڍي ڇڏيو.
41۽ اهي جج کان جهڳڙو ڪندي هليا ويا ،جڏهن سدوم جي ماڻهن انهن کي ٻڌو ،۽ اهي انهن جي چوڌاري گڏ ٿيا ۽ انهن اجنبي جي خلاف واڪو ڪيو ،۽ انهن کيس بي رحميءَ سان شهر مان ڪڍي ڇڏيو.
42۽ اهو ماڻهو پنهنجي گڏهه تي سخت دل سان ،ماتم ڪندي ۽ روئندي پنهنجو سفر جاري رکيو.
43۽ جڏهن هو رستي تي وڃي رهيو هو ته سدوم جي خراب شهر ۾ جيڪو ڪجهه هن سان ٿيو هو ،تنهن تي روئي رهيو هو.

باب19

1۽ سدوم جي شهرن ۾ چئن شهرن لاءِ چار قاضي هئا ،۽ انهن جا نالا هي هئا :سدوم شهر ۾ سرق ،عموره ۾ شرق ،ادمه ۾ زبناق ،۽ زبوئيم ۾ منون.
2۽ ابراهيم جي نوڪر ايليزر انهن تي مختلف نالا رکيا ،۽ هن سيرڪ کي شاڪرا ،شارڪد کي شاڪرا ،زبناڪ کي ڪزوبيم ۽ مينون کي متزلودين ۾ تبديل ڪيو.
3۽ پنهنجن چئن قاضين جي خواهش سان سدوم ۽ عموره جي ماڻهن شهرن جي گهٽين ۾ بسترا لڳايا هئا ،۽ جيڪڏهن ڪو ماڻهو انهن هنڌن تي ايندو هو ته اهي ان کي پڪڙي پنهنجي بسترن مان هڪ تي آڻيندا هئا ،۽ زبردستي ان کي انهن ۾ ليٽائيندا هئا.
4۽ جڏهن هو ليٽندو هو ،ٽي ماڻهو سندس مٿي تي ۽ ٽي سندس پيرن تي بيٺا هوندا هئا ،۽ کيس بستري جي ڊيگهه سان ماپيندا هئا ،۽ جيڪڏهن اهو ماڻهو بستري کان ننڍو هوندو هو ته اهي ڇهه ماڻهو کيس هر چيڙي تي ڊگهو ڪندا هئا ،۽ جڏهن هو انهن کي رڙ ڪندو هو ته اهي کيس جواب نه ڏيندا هئا.
5۽ جيڪڏهن هو بستري کان ڊگهو هو ته اهي بستري جي ٻنهي پاسن کي هر چيڙي تي گڏ ڪندا ،جيستائين ماڻهو موت جي دروازن تي نه پهچي.
6۽ جيڪڏهن هو انهن کي رڙيون ڪندو رهيو ،تہ اهي کيس جواب ڏيندا تہ” ،جيڪو ماڻهو اسان جي ملڪ ۾ ايندو تنهن سان ائين ئي ڪيو ويندو“.
7۽ جڏهن ماڻهن اهي سڀ ڳالهيون ٻڌيون جيڪي سدوم جي شهرن جي ماڻهن ڪيون ،تڏهن اهي اتي اچڻ کان پاسو ڪيائون.
8۽ جڏهن ڪو غريب ماڻهو سندن ملڪ ۾ ايندو هو ته اهي کيس چاندي ۽ سون ڏيندا هئا ،۽ سڄي شهر ۾ اعلان ڪندا هئا ته کيس ماني جو ٽڪرو به نه کائڻ لاءِ ڏنو وڃي ،۽ جيڪڏهن اجنبي ڪجهه ڏينهن اتي رهي ۽ بک کان مري وڃي ،ماني جو ٽڪرو نه ملڻ ڪري ،ته سندس موت تي شهر جا سڀئي ماڻهو ايندا ۽ پنهنجو چاندي ۽ سون کڻي ويندا جيڪي انهن کيس ڏنا هئا.
9۽ جيڪي ماڻهو ان چاندي يا سون کي سڃاڻي سگهيا جيڪي انهن کيس ڏنو هو ،اهي ان کي واپس وٺي ويا ،۽ سندس موت تي انهن هن جا ڪپڙا به لاهي ڇڏيا ،۽ اهي انهن بابت وڙهندا ،۽ جيڪو پنهنجي پاڙيسري تي غالب ايندو هو ،اهو انهن کي کڻي ويندو هو.

10ان کان پوءِ اهي ڪيس ڪٽي ويندا هئا ۽ ريگستان ۾ ڪجهه بوٽن هيٺان دفن ڪندا هئا؛ تنهن ڪري اهي سڄو ڏينهن هر ان شخص سان ڪندا هئا جيڪو انهن وٽ ايندو هو ۽ انهن جي ملڪ ۾ مري ويندو هو.

11۽ وقت گذرڻ سان گڏ ساره اليعزر کي سدوم ڏانهن موڪليو ته جيئن لوط کي ڏسي ۽ سندس خيريت پڇي.

12۽ اليعزر سدوم ڏانهن ويو ،۽ هن سدوم جي هڪ ماڻهوءَ کي هڪ اجنبي سان وڙهندي ڏٺو ،۽ سدوم جي ماڻهوءَ غريب ماڻهوءَ جا سڀ ڪپڙا لاهي ڇڏيا ۽ هليو ويو.

13۽ هن غريب ماڻهوءَ اليعزر کي فرياد ڪئي ۽ سندس مهربانيءَ لاءِ دعا گهري ته سدوم جي ماڻهوءَ هن سان ڇا ڪيو هو.

14۽ هن کيس چيو ته ،تون غريب ماڻهو سان اهڙو سلوڪ ڇو ٿو ڪرين جيڪو تنهنجي ملڪ ۾ آيو هو؟

15۽ سدوم جي ماڻهوءَ اليعزر کي جواب ڏنو ته” ،ڇا هي ماڻهو تنهنجو ڀاءُ آهي ،يا سدوم جي ماڻهن اڄ توکي جج بڻايو آهي جو تون هن ماڻهوءَ بابت ڳالهائين ٿو؟“

16۽ اليعزر سدوم جي ماڻهوءَ سان غريب ماڻهوءَ جي ڪري جهڳڙو ڪيو ،۽ جڏهن اليعزر سدوم جي ماڻهوءَ کان غريب ماڻهوءَ جا ڪپڙا واپس وٺڻ لاءِ ويجهو آيو ،تڏهن هن تڪڙ ڪئي ۽ پٿر سان اليعزر جي پيشانيءَ تي ڌڪ هنيو.

17۽ رت اليعزر جي پيشانيءَ مان گهڻو وهي رهيو هو ،۽ جڏهن ان ماڻهوءَ رت ڏٺو ته هن اليعزر کي جهلي چيو ته ،مون کي منهنجو اجورو ڏيو جو مون توکي هن خراب رت کان نجات ڏياري آهي جيڪو تنهنجي پيشانيءَ ۾ هو ،ڇاڪاڻ ته اسان جي ملڪ ۾ اهڙو رواج ۽ قانون آهي.

18۽ اليعزر کيس چيو ته” تو مون کي زخمي ڪيو آهي ۽ مون کان مطالبو ڪيو آهي ته توکي پنهنجو ڪمرو ڏيان؛ پر اليعزر سدوم جي ماڻهوءَ جي ڳالهه نه ٻڌي.

19پوءِ ان ماڻهوءَ اليعزر کي پڪڙيو ۽ کيس سدوم جي جج شقرا وٽ فيصلي لاءِ وٺي ويو.

20۽ ان ماڻهوءَ جج کي چيو ته” منهنجا مالڪ ،مان عرض ٿو ڪريان ته هن ماڻهوءَ اهڙو ڪيو آهي ،ڇاڪاڻ ته مون هن کي پٿر سان اهڙو ماريو جو سندس پيشانيءَ مان رت وهي ويو ۽ هو مون کي منهنجي مزدوري ڏيڻ لاءِ تيار ناهي“.

21۽ جج اليعزر کي چيو ته” ،هي ماڻهو تو سان سچ ٿو ڳالهائي ،هن کي سندس مزدوري ڏيو ،ڇو ته اسان جي ملڪ ۾ اهو رواج آهي “.۽ اليعزر جج جون ڳالهيون ٻڌيون ،۽ هڪ پٿر کڻي جج کي ماريو ،۽ پٿر سندس پيشانيءَ تي لڳو ،۽ جج جي پيشانيءَ مان رت وهڻ لڳو ،۽ اليعزر چيو ته” ،جيڪڏهن پوءِ توهان جي ملڪ ۾ اهو رواج آهي ته هن ماڻهوءَ کي اهو ڏيو جيڪو مون کي ڏيڻ گهرجي ها ،ڇاڪاڻ ته هي توهان جو فيصلو هو ،توهان اهو حڪم ڏنو.

22۽ اليعزر سدوم جي ماڻهوءَ کي قاضي وٽ ڇڏي هليو ويو ،۽ هو هليو ويو.

23۽ جڏهن عيلام جي بادشاهن سدوم جي بادشاهن سان جنگ ڪئي ،عيلام جي بادشاهن سدوم جي سڄي ملڪيت تي قبضو ڪيو ،۽ انهن لوط کي سندس ملڪيت سميت قيد ڪيو ،۽ جڏهن ابراهيم کي خبر پئي ته هو ويو ۽ عيلام جي بادشاهن سان جنگ ڪئي ،۽ هن انهن جي هٿن مان لوط جي سڄي ملڪيت ۽ سدوم جي ملڪيت واپس ورتي.

24انهيءَ وقت لوط جي زال کيس ڌيءَ ڄائي ،۽ هن سندس نالو پلتيت رکيو ،ڇاڪاڻ ته خدا کيس ۽ سندس سڄي گهر کي عيلام جي بادشاهن کان بچايو هو؛ ۽ لوط جي ڌيءَ پلتيت وڏي ٿي ،۽ سدوم جي ماڻهن مان هڪڙي کيس شادي ڪئي.

25۽ هڪ غريب ماڻهو شهر ۾ ڪاڌو ڳولڻ لاءِ آيو ،۽ هو ڪجهه ڏينهن شهر ۾ رهيو ،۽ سدوم جي سڀني ماڻهن پنهنجي رسم مطابق اعلان ڪيو ته هن ماڻهوءَ کي ماني جو ٽڪرو به نه کائڻ ڏيو ،جيستائين هو زمين تي مري نه وڃي ،۽ انهن ائين ئي ڪيو.

26۽ لوط جي ڌيءَ پلتيت هن ماڻهوءَ کي گهٽين ۾ بک سان ليٽيل ڏٺو ،۽ ڪو به هن کي جيئرو رکڻ لاءِ ڪجهه به نه ڏنو ،۽ هو مرڻ جي ڪناري تي هو.

27۽ سندس دل ان ماڻهوءَ تي رحم سان پرجي وئي ،۽ هن ڪيترن ڏينهن تائين ڳجهي طرح ماني کارائي ،۽ هن ماڻهوءَ جي روح کي تازو ڪيو ويو.

28ڇالاءِ   جو جڏهن هوءَ پاڻي پرڻ ويندي هئي ته هوءَ پاڻيءَ جي دال ۾ ماني وجهندي هئي ،۽ جڏهن ان جاءِ تي ايندي هئي جتي غريب ماڻهو هوندو هو ،تڏهن دال مان ماني ڪڍي کيس کائڻ لاءِ ڏيندي هئي؛ ائين ئي ڪيترن ڏينهن تائين ڪندي رهي.

29۽ سدوم ۽ عموره جا سڀ ماڻهو حيران هئا ته هي ماڻهو ايترا ڏينهن بک ڪيئن برداشت ڪري سگهيو.

30۽ انهن هڪ ٻئي کي چيو ته ،اهو صرف اهو ٿي سگهي ٿو ته هو کائيندو ۽ پيئندو آهي ،ڇاڪاڻ ته ڪو به ماڻهو ايترا ڏينهن بک برداشت نٿو ڪري سگهي ۽ نه ئي هن وانگر جيئرو رهي سگهي ٿو ،بغير هن جي چهري جي تبديلي جي؛ ۽ ٽي ماڻهو پاڻ کي هڪ جاءِ تي لڪائي ويا جتي غريب ماڻهو رکيل هو ،اهو ڄاڻڻ لاءِ ته ڪير هن کي کائڻ لاءِ ماني کڻي آيو هو.

31۽ لوط جي ڌيءَ پلتيت انهيءَ ڏينهن پاڻي پرڻ لاءِ ٻاهر نڪتي ،۽ هن پنهنجي پاڻيءَ جي دڙي ۾ ماني وجهي ،۽ غريب ماڻهوءَ جي جاءِ تي پاڻي پرڻ لاءِ وئي ،۽ هن دڙي مان ماني ڪڍي غريب ماڻهوءَ کي ڏني ۽ هن اها کائي.

32۽ ٽنهي ماڻهن ڏٺو ته پلٽٿ غريب ماڻهوءَ سان ڇا ڪيو ،۽ انهن هن کي چيو ته ،پوءِ تون ئي آهين جنهن هن کي سهارو ڏنو آهي ،۽ تنهن ڪري هن کي بک نه لڳي ،نه ئي شڪل بدلي ۽ نه ئي ٻين وانگر مري ويو.

33۽ اهي ٽئي ماڻهو انهيءَ جاءِ مان نڪري ويا جتي اهي لڪيل هئا ،۽ انهن پلتيت ۽ ماني جيڪا غريب ماڻهوءَ جي هٿ ۾ هئي ،کڻي ويا.

34۽ انهن پلتيت کي پڪڙيو ۽ ان کي پنهنجن ججن جي اڳيان پيش ڪيو ،۽ انهن کي چيو ته" ،هن ائين ڪيو ،۽ اها ئي هئي جيڪا غريب ماڻهوءَ کي ماني فراهم ڪندي هئي ،تنهن ڪري هو هن سڄي عرصي ۾ نه مريو؛ تنهن ڪري هاڻي اسان کي هن عورت جي سزا ٻڌايو ته هن اسان جي قانون جي ڀڃڪڙي ڪئي هئي".

35پوءِ سدوم ۽ عمورا جا ماڻهو گڏ ٿيا ۽ شهر جي گهٽي ۾ باهه ٻاريائون ،۽ انهن عورت کي کڻي باهه ۾ اڇلائي ڇڏيو ۽ اها ساڙي رک ٿي وئي.

36۽ ادمه شهر ۾ هڪ عورت هئي جنهن سان انهن اهڙو ئي سلوڪ ڪيو.

37چاڪاڻ ته هڪ مسافر ادمه شهر ۾ سڄي رات اتي رهڻ لاءِ آيو ،صبح جو گهر وڃڻ جي ارادي سان ،۽ هو جوان عورت جي پيءُ جي گهر جي دروازي جي سامهون ويٺو رهيو ،ته جيئن اتي رهي ،جيئن سج لهي چڪو هو جڏهن هو ان جاءِ تي پهتو؛ ۽ جوان عورت کيس گهر جي دروازي تي ويٺو ڏٺو.

38۽ هن هن کان پاڻي پيئڻ لاءِ پڇيو ۽ هن کيس چيو" ،تون ڪير آهين؟ "۽ هن کيس چيو" ،مان اڄ رستي تي وڃي رهيو هوس ،۽ سج لهڻ کان پوءِ هتي پهتو آهيان ،تنهن ڪري مان سڄي رات هتي رهندس ،۽ صبح جو سوير اٿندس ۽ پنهنجو سفر جاري رکندس.

39۽ اها جوان عورت گهر ۾ وئي ۽ مڙس کي کائڻ ۽ پيئڻ لاءِ ماني ۽ پاڻي کڻي آئي.

40۽ اِدمه جي ماڻهن کي هي ڳالهه معلوم ٿي وئي ،۽ اهي گڏ ٿيا ۽ ان نوجوان عورت کي ججن جي اڳيان آندو ،ته جيئن اهي هن ڪم جي ڪري هن جو فيصلو ڪن.

41۽ جج چيو ته" هن عورت تي موت جو حڪم اچڻ گهرجي ،ڇالاءِ جو هن اسان جي شريعت جي ڀڃڪڙي ڪئي آهي ،تنهنڪري هن بابت اهو فيصلو آهي".

42۽ انهن شهرن جا ماڻهو گڏ ٿيا ۽ ڇوڪري کي ٻاهر ڪڍيو ،۽ جج جي حڪم مطابق ان کي مٽي کان پيرن تائين ماکي سان مکيو ،۽ انهن ان کي مکين جي هڪ ٽولي جي اڳيان رکيو جيڪي ان وقت پنهنجي ڇتين ۾ هيون ،۽ مکيون ان تي اڏامي ويون ۽ ان کي اهڙو ڇٻاڙيو جو سندس سڄو جسم سُڄي ويو.

43۽ نوجوان عورت مکين جي ڪري رڙيون ڪيون ،پر ڪنهن به هن جو نوٽيس نه ورتو ۽ نه ئي هن تي رحم ڪيو ،۽ هن جون رڙيون آسمان تائين چڙهي ويون.

44۽ خداوند هن تي ۽ سدوم جي شهرن جي سڀني ڪمن تي غضبناڪ ٿيو ،ڇاڪاڻ ته انهن وٽ ڪاڌي جي گهڻائي هئي ،۽ انهن ۾ امن هو ، ۽ اڃا تائين غريبن ۽ ضرورتمندن جي پرورش نه ڪئي ،۽ انهن ڏينهن ۾ انهن جا بڇڙا ڪم ۽ گناهه خداوند جي اڳيان وڏا ٿي ويا.

45۽ خداوند ٻن ملائڪن کي موڪليو جيڪي ابراهيم جي گهر ۾ آيا هئا ،ته جيئن سدوم ۽ ان جي شهرن کي تباهه ڪن.

46۽ ملائڪ ابراهيم جي خيمي جي دروازي مان اٿيا ،جڏهن انهن کاڌو پيتو ،۽ شام جو سدوم پهتا ،۽ لوط سدوم جي دروازي تي ويٺو هو ، ۽ جڏهن هن انهن کي ڏٺو ته انهن سان ملڻ لاءِ اٿيو ،۽ زمين تي سجدو ڪيو.

47۽ هن انهن کي تمام گهڻو زور ڏنو ۽ انهن کي پنهنجي گهر ۾ وٺي آيو ،۽ انهن کي کاڌو ڏنو جيڪو انهن کاڌو ،۽ اهي سڄي رات سندس گهر ۾ رهيا.

48۽ ملائڪن لوط کي چيو ته" اُٿ ،هن جاءِ مان نڪري وڃ ،تون ۽ تنهنجا سڀ ماڻهو ،متان تون هن شهر جي گناهه ۾ ناس ٿي وڃين ، ڇاڪاڻ ته خداوند هن جاءِ کي ناس ڪندو".

49۽ ملائڪن لوط جو هٿ ،سندس زال جو هٿ ،سندس ٻارن جو هٿ ۽ سندس سڀني ملڪيتن کي جهليو ،۽ کيس ٻاهر ڪڍي شهرن کان ٻاهر رکيائون.

50۽ انهن لوط کي چيو ته" پنهنجي جان بچائڻ لاءِ ڀڄ "،۽ هو ۽ سندس سڀ ملڪيت ڀڄي وئي.

51پوءِ خداوند سدوم ۽ عموره ۽ انهن سڀني شهرن تي آسمان مان گندهڪ ۽ باهه جو مينهن وسايو.

52۽ هن انهن شهرن کي ،سڄي ميدان ۽ شهرن جي سڀني رهاڪن کي ،۽ جيڪي زمين تي اُپريو هو ،تباهه ڪري ڇڏيو؛ ۽ لوط جي زال ادو شهرن جي تباهي کي ڏسڻ لاءِ پوئتي ڏٺو ،ڇاڪاڻ ته هن کي پنهنجي ڌيئرن تي رحم آيو جيڪي سدوم ۾ رهيون ،ڇاڪاڻ ته اهي هن سان گڏ نه ويون.

53۽ جڏهن هن پوئتي ڏٺو ته هوءَ لوڻ جو ٿنڀو بڻجي وئي ،۽ اهو اڄ تائين ان جاءِ تي آهي.

54۽ جيڪي ڍڳا ان جاءِ تي بيٺا هئا ،اهي روزانو پنهنجي پيرن جي چوٽين تائين لوڻ چاٽيندا هئا ،۽ صبح جو اهو نئين سر نڪرندو هو ،۽ اهي اڄ تائين ان کي ٻيهر چاٽيندا رهيا آهن.

55۽ لوط ۽ سندس ٻه ڌيئرون جيڪي ساڻس گڏ رهيون هيون ،ڀڄي ويون ۽ عدولام جي غار ۾ ڀڄي ويون ،۽ اهي ڪجهه وقت تائين اتي رهيون.

56۽ ابراهيم صبح جو سوير اٿيو ته سدوم جي شهرن سان ڇا ٿيو هو؛ ۽ هن ڏٺو ته شهرن جو دونهون ڀٽي جي دونهي وانگر مٿي اُڀري رهيو هو.

57۽ لوط ۽ سندس ٻه ڌيئرون غار ۾ رهيون ،۽ انهن پنهنجي پيءُ کي شراب پياريو ،۽ اهي ساڻس گڏ ويٺا ،ڇاڪاڻ ته انهن چيو ته زمين تي ڪوبه ماڻهو ڪونهي جيڪو انهن مان ٻج پيدا ڪري سگهي ،ڇاڪاڻ ته انهن سوچيو ته سڄي زمين تباهه ٿي وئي آهي.

58۽ ٻئي پنهنجي پيءُ سان گڏ ويٺا ،۽ اهي حامله ٿيون ۽ پٽ ڄڻيا ،۽ پهرين ڌيءَ پنهنجي پٽ جو نالو موآب رکيو ،۽ چيو ته ،مون هن کي پنهنجي پيءُ کان جنم ڏنو آهي .هو اڄ تائين موآبي ماڻهن جو پيءُ آهي.

59۽ ننڍي ڌيءَ پنهنجي پٽ جو نالو بنامي رکيو؛ هو اڄ تائين عمون جي اولاد جو پيءُ آهي.

60پوءِ لوط ۽ سندس ٻه ڌيئرون اتان هليا ويا ۽ اردن جي ٻئي پار پنهنجين ٻه ڌيئرن ۽ پٽن سان گڏ رهڻ لڳا ۽ لوط جا پٽ وڏا ٿيا ۽ انهن وڃي ڪنعان جي ملڪ مان شاديون ڪيون ۽ انهن کي ٻار پيدا ٿيا ۽ ٻار وڌندا ۽ وڌندا ويا.

باب20

1۽ ان وقت ابراهيم ممري جي بلوط کان سفر ڪيو ،۽ هو فلستين جي ملڪ ڏانهن ويو ،۽ هو جرار ۾ رهيو؛ اهو ابراهيم جي ڪنعان جي ملڪ ۾ رهڻ جي پنجويهين سال ۾ ،۽ ابراهيم جي زندگي جي سؤ سال ۾ ،هو فلستين جي ملڪ ۾ جرار ۾ آيو.

2۽ جڏهن اهي ملڪ ۾ داخل ٿيا ته هن پنهنجي زال ساره کي چيو ته ،جيڪو به توکان پڇي ،ان کي چئو ته تون منهنجي ڀيڻ آهين ،ته جيئن اسين ملڪ جي رهاڪن جي بڇڙائي کان بچي سگهون.

3۽ جڏهن ابراهيم فلستين جي ملڪ ۾ رهندو هو ،فلستين جي بادشاهه ابي ملڪ جي نوڪرن ڏٺو ته ساره تمام گهڻي سهڻي هئي ،۽ انهن ابراهيم کان هن بابت پڇيو ،۽ هن چيو ته ،هوءَ منهنجي ڀيڻ آهي.
4۽ ابي ملڪ جا نوڪر ابي ملڪ وٽ ويا ۽ چيائون ته” ڪنعان ملڪ مان هڪ ماڻهو ملڪ ۾ رهڻ لاءِ آيو آهي ،۽ ان جي هڪ ڀيڻ آهي جيڪا تمام گهڻي خوبصورت آهي“.
5۽ ابي ملڪ پنهنجن نوڪرن جون ڳالهيون ٻڌيون جيڪي ساره جي تعريف ڪري رهيا هئا ،۽ ابي ملڪ پنهنجن نوڪرن کي موڪليو ، ۽ اهي ساره کي بادشاهه وٽ وٺي آيا.
6۽ ساره ابي ملڪ جي گهر آئي ،۽ بادشاهه ڏٺو ته ساره خوبصورت آهي ،۽ اهو کيس تمام گهڻو خوش ڪيو.
7۽ هو ان جي ويجهو ويو ۽ ان کي چيو ته" ،اهو ماڻهو ڇا آهي جنهن سان توهان اسان جي ملڪ ۾ آيا آهيو؟ "ساره جواب ڏنو ۽ چيو ته هو منهنجو ڀاءُ آهي ،۽ اسين ڪنعان جي ملڪ مان آيا آهيون ته جتي به اسان کي جاءِ ملي اتي رهون".
8۽ ابي ملڪ ساره کي چيو ته” ،ڏس ،منهنجو ملڪ تنهنجي اڳيان آهي ،پنهنجي ڀاءُ کي هن ملڪ جي ڪنهن به حصي ۾ رکي ڇڏ جيڪو توکي پسند اچي ،۽ اسان جو فرض هوندو ته هن کي ملڪ جي سڀني ماڻهن کان مٿي ۽ بلند ڪريون ڇو ته هو تنهنجو ڀاءُ آهي.
9۽ ابي ملڪ ابراهيم کي سڏڻ لاءِ موڪليو ،۽ ابراهيم ابي ملڪ وٽ آيو.
10۽ ابي ملڪ ابراهيم کي چيو ته” ،ڏس ،مون حڪم ڏنو آهي ته جيئن تون چاهين ٿو ،تيئن تنهنجي ڀيڻ ساره جي ڪري عزت ڪئي وڃي.
11پوءِ ابراهيم بادشاهه کان ٻاهر نڪتو ۽ بادشاهه جو تحفو سندس پٺيان هليو.
12جيئن شام جو وقت هوندو هو ،ماڻهن جي آرام ڪرڻ کان اڳ ،بادشاهه پنهنجي تخت تي ويٺو هو ،۽ هن تي گهري ننڊ اچي وئي ،۽ هو تخت تي ليٽيو ۽ صبح تائين سمهي رهيو.
13۽ هن خواب ڏٺو ته خداوند جو هڪ ملائڪ هٿ ۾ هڪ چمڪيل تلوار کڻي هن وٽ آيو ،۽ ملائڪ ابي ملڪ جي مٿان بيٺو هو ،۽ کيس تلوار سان مارڻ چاهيندو هو ،۽ بادشاهه پنهنجي خواب ۾ ڊڄي ويو ،۽ ملائڪ کي چيو ته مون توهان جي خلاف ڪهڙو گناهه ڪيو آهي جو توهان مون کي پنهنجي تلوار سان مارڻ لاءِ آيا آهيو؟
14۽ ملائڪ ابي ملڪ کي جواب ڏنو ۽ چيو ته” ،ڏس ،تون انهيءَ عورت جي ڪري مرندين ٿو جيڪا تو ڪالهه رات پنهنجي گهر ۾ آندي هئين ،ڇاڪاڻ ته هوءَ هڪ شادي شده عورت آهي ،ابراهيم جي زال جيڪا تنهنجي گهر ۾ آئي هئي .هاڻي انهيءَ ماڻهوءَ کي سندس زال موٽائي ڏي ،ڇاڪاڻ ته هوءَ سندس زال آهي؛ ۽ جيڪڏهن تون کيس واپس نه ڪندين ته پوءِ ڄاڻ ته تون ضرور مرندين ،تون ۽ تنهنجا سڀ مالڪ.
15۽ انهيءَ رات فلستين جي ملڪ ۾ وڏو شور مچيو ،۽ ملڪ جي رهواسين هڪ ماڻهوءَ جي شڪل ڏٺي جيڪا هٿ ۾ تلوار کڻي بيٺي هئي ،۽ هن ملڪ جي رهواسين کي تلوار سان ماريو ،ها هو انهن کي مارڻ جاري رکيو.
16۽ خداوند جي ملائڪ انهيءَ رات فلستين جي سڄي ملڪ کي ماريو ،۽ انهيءَ رات ۽ ٻئي صبح جو وڏو شور مچي ويو.
17۽ هر پيٽ بند هو ،۽ انهن جا سڀ ٻار به هئا ،۽ خداوند جو هٿ انهن تي ابراهيم جي زال ساره جي ڪري هو ،جنهن کي ابي ملڪ کڻي ويو هو.
18۽ صبح جو ابي ملڪ ڊڄ ۽ پريشانيءَ ۽ وڏي خوف سان اٿيو ،۽ هن پنهنجا نوڪر موڪليا ۽ انهن کي پنهنجو خواب ٻڌايو ،۽ ماڻهو تمام گهڻو ڊڄي ويا.
19۽ هڪ ماڻهو جيڪو بادشاهه جي نوڪرن جي وچ ۾ بيٺو هو ،بادشاهه کي جواب ڏنو ته ،اي بادشاهه سلامت ،هن عورت کي سندس مڙس ڏانهن موٽائي ڏيو ،ڇاڪاڻ ته هو سندس مڙس آهي ،ڇاڪاڻ ته جڏهن هي ماڻهو مصر ۾ آيو ته مصر جي بادشاهه سان به اهڙو ئي ٿيو هو.
20۽ هن پنهنجي زال بابت چيو ته ،هوءَ منهنجي ڀيڻ آهي ،ڇاڪاڻ ته جڏهن هو ان ملڪ ۾ رهڻ لاءِ ايندو آهي جتي هو اجنبي آهي ته هن جو اهڙو طريقو هوندو آهي.
21پوءِ فرعون هن عورت کي زال بڻائي وٺڻ لاءِ موڪليو ۽ خداوند هن تي سخت آفتون نازل ڪيون ،جيستائين هن عورت کي سندس مڙس وٽ واپس نه ڪيو.
22تنهن ڪري ،اي بادشاهه سلامت ،ڄاڻو ته ڪالهه رات سڄي ملڪ سان ڇا ٿيو ،ڇاڪاڻ ته اتي هڪ تمام وڏو خوف ۽ وڏو درد ۽ ماتم هو ،۽ اسان کي خبر آهي ته اهو ان عورت جي ڪري هو جنهن کي توهان ورتايو هو.
23هاڻي ،هن عورت کي سندس مڙس ڏانهن موٽائي ڏيو ،نه ته اسان تي به ائين ٿئي جيئن مصر جي بادشاهه فرعون ۽ سندس رعيت تي ٿيو هو ،۽ اسان نه مرون؛ ۽ ابي ملڪ جلدي ڪئي ۽ سڏ ڪيو ۽ ساره کي سڏ ڪيو ،۽ هوءَ سندس اڳيان آئي ،۽ هن ابراهيم کي سڏ ڪيو ، ۽ هو سندس اڳيان آيو.
24۽ ابي ملڪ انهن کي چيو ته” ،هي ڪهڙو ڪم آهي جو توهان پاڻ کي ڀاءُ ۽ ڀيڻ چئي رهيا آهيو ،۽ مون هن عورت کي زال بڻايو آهي؟“
25۽ ابراهيم چيو ته ،ڇاڪاڻ ته مون سوچيو ته مون کي پنهنجي زال جي ڪري موت جو شڪار ٿيڻو پوندو؛ ۽ ابي ملڪ ڍڳ ۽ ٻڪريون ،۽ مرد ۽ ٻڪريون ۽ هڪ هزار چانديءَ جا سڪا کڻي ابراهيم کي ڏنائين ،۽ ساره کي به کيس موٽائي ڏنائين.
26۽ ابي ملڪ ابراهيم کي چيو ته” ڏس ،سڄو ملڪ تنهنجي اڳيان آهي ،جتي به تون چاهين اتي رهه“.
27۽ ابراهيم ۽ سندس زال ساره ،عزت ۽ احترام سان بادشاهه جي حضور مان نڪتا ،۽ اهي ملڪ ۾ ،جرار ۾ به رهڻ لڳا.
28۽ فلستين جي ملڪ جا سڀ رهواسي ۽ بادشاهه جا نوڪر اڃا تائين ان وبا جي ڪري ڏک ۾ هئا جيڪا ملائڪ سڄي رات ساره جي ڪري انهن تي وجهي ڇڏي هئي.
29۽ ابي ملڪ ابراهيم کي سڏائي چيو ته هاڻي پنهنجن ٻانهن لاءِ خداوند پنهنجي خدا کان دعا گهرو ته هو اسان مان هن فاني کي ختم ڪري.

30۽ ابراهيم ابي ملڪ ۽ سندس رعيت جي خاطر دعا گهري ،۽ خداوند ابراهيم جي دعا ٻڌي ،۽ هن ابي ملڪ ۽ سندس سڀني رعيت کي شفا ڏني.

باب21

1۽ اهو وقت هو جڏهن ابراهيم فلستين جي ملڪ جرار ۾ رهيو ،هڪ سال ۽ چار مهينا گذري ويا ،ته خدا ساره تي نظر ڪئي ،۽ خداوند هن کي ياد ڪيو ،۽ هوءَ حامله ٿي ۽ ابراهيم لاءِ هڪ پٽ پيدا ٿيو.
2۽ ابراهيم پنهنجي پٽ جو نالو جيڪو ساره مان پيدا ٿيو ،اسحاق رکيو.
3۽ ابراهيم پنهنجي پٽ اسحاق کي اٺن ڏينهن جي عمر ۾ طهر ڪرايو ،جيئن خدا ابراهيم کي حڪم ڏنو هو ته هو سندس اولاد سان ڪري؛ ۽ جڏهن اسحاق انهن مان پيدا ٿيو ته ابراهيم هڪ سؤ ۽ ساره نوي سالن جي هئي.
4ٻار وڏو ٿيو ۽ کيس کير پيارڻ کان ڇڏايو ويو ،۽ جنهن ڏينهن اسحاق کي کير پيارڻ کان ڇڏايو ويو ،ابراهيم هڪ وڏي دعوت ڪئي.
5۽ شيم ،عِبر ۽ ملڪ جا سڀ وڏا ماڻهو ،فلستين جو بادشاهه ابي ملڪ ،۽ سندس نوڪر ،۽ سندس لشڪر جو سردار فيڪول ،ڪائڻ پيئڻ ۽ ان دعوت ۾ خوش ٿيڻ لاءِ آيا جيڪو ابراهيم پنهنجي پٽ اسحاق جي کير ڇڏائڻ جي ڏينهن تي ڪيو هو.
6۽ ابراهيم جو پيءُ تارح ۽ سندس ڀاءُ نحور ،هاران کان آيا ،اهي ۽ انهن جا سڀئي ماڻهو ،ڇاڪاڻ ته اهي ٻڌي تمام خوش ٿيا ته ساره کي پٽ ڄائو آهي.
7پوءِ اهي ابراهيم وٽ آيا ،۽ انهن ان دعوت ۾ کاڌو پيتو جيڪا ابراهيم اسحاق جي کير ڇڏائڻ جي ڏينهن تي ڪئي هئي.
8۽ تارح ۽ نحور ابراهيم سان خوش ٿيا ،۽ اهي فلستين جي ملڪ ۾ گهڻا ڏينهن ساڻس گڏ رهيا.
9ان وقت رعو جو پٽ سروگ ،ابراهيم جي پٽ اسحاق جي پيدائش جي پهرين سال ۾ مري ويو.
10۽ سروگ جي سڄي عمر ٻه سو اوڻٽيهه سال هئي ،۽ هو مري ويو.
11۽ ابراهيم جو پٽ اسماعيل انهن ڏينهن ۾ وڏو ٿيو؛ جڏهن ساره ابراهيم لاءِ اسحاق کي جنم ڏنو ته هو چوڏهن سالن جو هو.
12۽ خدا ابراهيم جي پٽ اسماعيل سان گڏ هو ،۽ هو وڏو ٿيو ،۽ هن ڪمان هلائڻ سکيو ۽ تير انداز ٿيو.
13۽ جڏهن اسحاق پنجن سالن جو ٿيو ته هو اسماعيل سان گڏ خيمي جي دروازي تي ويٺو هو.
14۽ اسماعيل اسحاق وٽ آيو ۽ سندس سامهون ويٺو ،۽ هن ڪمان ڪڍي ان کي ڪڍيو ۽ ان ۾ تير وجهي ڇڏيو ،۽ اسحاق کي مارڻ جو ارادو ڪيو.
15۽ ساره اهو ڪم ڏٺو جيڪو اسماعيل پنهنجي پٽ اسحاق سان ڪرڻ چاهيندو هو ،۽ هن کي پنهنجي پٽ جي ڪري تمام گهڻو ڏک ٿيو ، ۽ هن ابراهيم کي سڏ ڪيو ۽ کيس چيو ته هن ٻانهي ۽ هن جي پٽ کي ٻاهر ڪيو ،ڇاڪاڻ ته هن جو پٽ منهنجي پٽ سان وارث نه ٿيندو ، ڇاڪاڻ ته هن اڄ هن سان ائين ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي هئي.
16۽ ابراهيم ساره جي آواز تي ٻڌو ،۽ صبح جو سوير اٿيو ،۽ ٻارهن مانيون ۽ پاڻي جو هڪ بوتل ڪڍي ويو جيڪو هن هاجره کي ڏنو ،۽ هن کي سندس پٽ سان گڏ موڪليو ،۽ هاجره پنهنجي پٽ سان گڏ بيابان ڏانهن هلي وئي ،۽ اهي فاران جي بيابان ۾ بيابان جي رهاڪن سان گڏ رهيا ،۽ اسماعيل هڪ تير انداز هو ،۽ هو گهڻو وقت بيابان ۾ رهيو.
17پوءِ هو ۽ سندس ماءُ مصر جي ملڪ ڏانهن ويا ،۽ اتي رهڻ لڳا ،۽ هاجره پنهنجي پٽ لاءِ مصر مان هڪ زال ڪڍي آئي ،۽ سندس نالو مريبه هو.
18۽ اسماعيل جي زال حامله ٿي ۽ چار پٽ ۽ ٻه ڌيئرون ڄايون ،۽ اسماعيل ۽ سندس ماءُ ،سندس زال ۽ ٻار پوءِ بيابان ڏانهن موٽي ويا.
19۽ انهن پاڻ لاءِ بيابان ۾ خيما ٺاهيا ،جنهن ۾ اهي رهندا هئا ،۽ اهي سفر ڪندا رهيا ۽ پوءِ مهيني ۾ ساليانو آرام ڪندا رهيا.
20۽ خدا اسماعيل کي سندس پيءُ ابراهيم جي ڪري ڌڻ ،ڍڳا ۽ خيما ڏنا ،۽ ان ماڻهوءَ کي ڍورن ۾ واڌارو ٿيو.
21۽ اسماعيل بيابانن ۽ خيمن ۾ رهيو ،گهڻو وقت سفر ڪندو ۽ آرام ڪندو رهيو ،۽ پنهنجي پيءُ جو منهن نه ڏٺو.
22۽ ڪجھ وقت کان پوءِ ،ابراهيم پنهنجي زال ساره کي چيو ته ،مان پنهنجي پٽ اسماعيل کي ڏسڻ لاءِ ويندس ،ڇاڪاڻ ته مون کي هن کي ڏسڻ جي خواهش آهي ،ڇاڪاڻ ته مون هن کي گهڻي وقت کان نه ڏٺو آهي.
23۽ ابراهيم پنهنجي پٽ اسماعيل کي ڳولڻ لاءِ پنهنجي هڪ اُٺ تي سوار ٿي بيابان ڏانهن ويو ،ڇاڪاڻ ته هن ٻڌو هو ته هو پنهنجي سڀني ملڪيت سان گڏ بيابان ۾ هڪ خيمي ۾ رهي ٿو.
24۽ ابراهيم بيابان ۾ ويو ،۽ هو منجهند ڌاري اسماعيل جي خيمي تي پهتو ،۽ هن اسماعيل کان پڇيو ،۽ هن اسماعيل جي زال کي پنهنجن ٻارن سان گڏ خيمي ۾ ويٺي ڏٺو ،۽ اسماعيل جو مڙس ۽ سندس ماءُ انهن سان گڏ نه هئا.
25۽ ابراهيم اسماعيل جي زال کان پڇيو ته" ،اسمٰعيل ڪٿي ويو آهي؟ "۽ هن چيو ته" ،هو شڪار ڪرڻ لاءِ ميدان ۾ ويو آهي ،۽ ابراهيم اڃا تائين اُٺ تي سوار هو ،ڇاڪاڻ ته هو زمين تي نه لهندو هو جيئن هن پنهنجي زال ساره سان قسم کنيو هو ته هو اُٺ تان نه لهندو".
26۽ ابراهيم اسماعيل جي زال کي چيو ته ،منهنجي ڌيءَ ،مون کي ٿورو پاڻي ڏي ته مان پيئان ،ڇاڪاڻ ته مان سفر کان ٿڪل آهيان.
27۽ اسماعيل جي زال جواب ڏنو ۽ ابراهيم کي چيو ته اسان وٽ نه پاڻي آهي ۽ نه ماني ،۽ هوءَ خيمي ۾ ويٺي رهي ۽ ابراهيم کي نه ڏٺو ۽ نه ئي ڪانئس پڇيو ته هو ڪير آهي.
28پر هوءَ خيمي ۾ پنهنجن ٻارن کي ماريندي هئي ،۽ انهن کي لعنت ڏيندي هئي ،۽ هن پنهنجي مڙس اسماعيل کي به لعنت ڪئي ۽ ان کي ملامت ڪئي ،۽ ابراهيم اسماعيل جي زال جون ڳالهيون پنهنجن ٻارن کي ٻڌيون ،۽ هو تمام گهڻو ناراض ۽ ناراض ٿيو.
29۽ ابراهيم عورت کي خيمي مان ٻاهر اچڻ لاءِ سڏيو ،۽ عورت آئي ۽ ابراهيم جي سامهون بيٺي ،ڇاڪاڻ ته ابراهيم اڃا تائين اُٺ تي سوار هو.
30۽ ابراهيم اسماعيل جي زال کي چيو ته جڏهن تنهنجو مڙس اسماعيل گهر موٽي اچي ته هن کي اهي لفظ چئو:

31فلستين جي ملڪ مان هڪ تمام پوڙهو ماڻهو توکي ڳولڻ لاءِ هتي آيو ۽ سندس شڪل ۽ صورت اهڙي هئي؛ مون هن کان نه پڇيو ته هو ڪير هو ۽ جڏهن ته تون هتي نه هئين، هن مون سان ڳالهايو ۽ چيو، جڏهن تنهنجو مڙس اسماعيل موٽي اچي ته هن کي ٻڌاءِ ته هن ماڻهوءَ چيو هو، جڏهن تون گهر ايندين ته خيمي جي هن ڪوئل کي هٽائي ڇڏ، جيڪو تو هتي لڳايو آهي ۽ ان جي جاءِ تي ٻيو ڪوئل لڳائي ڇڏ.
32۽ ابراهيم عورت کي پنهنجون هدايتون پوريون ڪيون ۽ هو مُڙيو ۽ اُٺ تي سوار ٿي گهر ڏانهن روانو ٿيو.
33۽ ان کان پوءِ اسماعيل ۽ سندس ماءُ شڪار کان موٽي آيا ۽ خيمي ڏانهن موٽي آيا ۽ سندس زال هن کي اهي ڳالهيون چيون،
34فلستين جي ملڪ مان هڪ تمام پوڙهو ماڻهو توکي ڳولڻ آيو ۽ سندس شڪل ۽ صورت اهڙي هئي؛ مون هن کان نه پڇيو ته هو ڪير هو ۽ جڏهن ته تون گهر ۾ نه هئين، هن مون کي چيو، جڏهن تنهنجو مڙس گهر اچي ته کيس ٻڌاءِ، پوڙهو ماڻهو چوي ٿو، خيمي جي ڪوئل کي هٽائي ڇڏ جيڪو تو هتي لڳايو آهي ۽ ان جي جاءِ تي ٻيو ڪوئل لڳايو.
35۽ اسماعيل پنهنجي زال جون ڳالهيون ٻڌيون ۽ هن کي خبر پئي ته اهو سندس پيءُ هو ۽ سندس زال سندس عزت نه ڪئي.
36۽ اسماعيل پنهنجي پيءُ جي ڳالهه سمجهي ويو جيڪي هن پنهنجي زال سان چئي هئي ۽ اسماعيل پنهنجي پيءُ جي ڳالهه ٻڌي ۽ اسماعيل ان عورت کي ڇڏي ڏنو ۽ هوءَ هلي وئي.
37پوءِ اسماعيل ڪنعان جي ملڪ ڏانهن ويو ۽ ٻي زال شادي ڪئي ۽ ان کي پنهنجي خيمي ۾ ان جاءِ تي وٺي آيو جتي هو پوءِ رهندو هو.
38۽ ٽن سالن جي آخر ۾ ابراهيم چيو ته، مان ٻيهر وڃي پنهنجي پٽ اسماعيل کي ڏسندس، چاڪاڻ ته مون هن کي گهڻي وقت کان نه ڏٺو آهي.
39۽ هو پنهنجي اُٺ تي سوار ٿي بيابان ڏانهن ويو ۽ منجهند ڌاري اسماعيل جي خيمي وٽ پهتو.
40۽ هن اسماعيل کان پڇيو ۽ سندس زال خيمي مان ٻاهر آئي ۽ چيو ته، منهنجا مالڪ، هو هتي ناهي، چاڪاڻ ته هو ٻنين ۾ شڪار ڪرڻ ۽ اُٺن کي چارڻ لاءِ ويو آهي ۽ عورت ابراهيم کي چيو ته، منهنجا مالڪ، خيمي ۾ داخل ٿيو ۽ ماني جو ٽڪرو کائو، چاڪاڻ ته توهان جو روح سفر جي ڪري ٿڪجي پيو هوندو.
41۽ ابراهيم کيس چيو ته، مان نه روڪيندس ڇو ته مون کي سفر جاري رکڻ جي تڪڙ آهي، پر مون کي ٿورو پاڻي پيئڻ لاءِ ڏي، ڇو ته مون کي اڃ لڳي آهي؛ ۽ عورت جلدي ڪئي ۽ خيمي ۾ ڊوڙي وئي ۽ ابراهيم لاءِ پاڻي ۽ ماني کڻي آئي، جيڪا هن جي اڳيان رکي ۽ هن کي کائڻ لاءِ زور ڏنو ۽ هن کاڌو پيتو ۽ سندس دل کي تسلي ملي ۽ هن پنهنجي پٽ اسماعيل کي برڪت ڏني.
42۽ هن پنهنجو کاڌو پورو ڪيو ۽ خداوند کي برڪت ڏني ۽ هن اسماعيل جي زال کي چيو ته، جڏهن اسماعيل گهر اچي ته هن کي اهي لفظ چئو:
43فلستين جي ملڪ مان هڪ تمام پوڙهو ماڻهو هتي آيو ۽ توهان کان پڇڻ لڳو ۽ توهان هتي نه هئا؛ ۽ مون هن کي ماني ۽ پاڻي ڏنيو ۽ هن کاڌو پيتو ۽ سندس دل کي تسلي ملي.
44۽ هن مون کي اهي لفظ ٻڌايا: جڏهن تنهنجو مڙس اسماعيل گهر اچي، تڏهن کيس چئو ته، خيمي جو ڪوڪو جيڪو تو وٽ آهي، تمام سٺو آهي، ان کي خيمي کان پري نه لاهيو.
45۽ ابراهيم عورت کي حڪم ڏيڻ کان فارغ ٿيو ۽ هو فلستين جي ملڪ ڏانهن پنهنجي گهر ڏانهن سواري ڪري ويو؛ ۽ جڏهن اسماعيل پنهنجي خيمي ۾ آيو ته سندس زال خوشي ۽ خوش دل سان ساڻس ملڻ لاءِ ٻاهر نڪتي.
46۽ هن کيس چيو ته، هڪ پوڙهو ماڻهو فلستين جي ملڪ مان هتي آيو هو ۽ هن جو ڏيک اهڙو هو ۽ هن توهان کان پڇيو ۽ توهان هتي نه هئا، تنهنڪري مون ماني ۽ پاڻي ڏنيو ۽ هن کاڌو پيتو ۽ سندس دل کي تسلي ملي.
47۽ هن مون کي اهي ڳالهيون ٻڌايون ته جڏهن تنهنجو مڙس اسماعيل گهر اچي ته ان کي چئو ته جيڪو خيمه توهان وٽ آهي ان جو ڪوڪو تمام سٺو آهي، ان کي خيمه کان پري نه لاهيو.
48۽ اسماعيل کي خبر پئي ته اهو سندس پيءُ هو ۽ سندس زال کيس عزت ڏني هئي ۽ خداوند اسماعيل کي برڪت ڏني.

باب22

1پوءِ اسماعيل اٿيو ۽ پنهنجي زال، ٻارن، ڍورن ۽ سڀ ڪجهه ڪٺي اتان روانو ٿيو ۽ فلستين جي ملڪ ۾ پنهنجي پيءُ وٽ ويو.
2۽ ابراهيم پنهنجي پٽ اسماعيل کي پهرين زال سان ڪيل سودي جو احوال ٻڌايو، جيڪا اسماعيل سان ڪئي هئي، جيئن هن ڪيو هو.
3۽ اسماعيل ۽ سندس ٻار ابراهيم سان گڏ ان ملڪ ۾ گهڻا ڏينهن رهيا ۽ ابراهيم فلستين جي ملڪ ۾ گهڻو وقت رهيو.
4۽ ڏينهن وڌندا ويا ۽ ڇهويهه سالن تائين پهتا ۽ ان کان پوءِ ابراهيم پنهنجن نوڪرن ۽ سندس سڀني ملڪيتن سان گڏ فلستين جي ملڪ مان نڪري گهڻو پري هليو ويو ۽ اهي حبرون جي ويجهو آيا ۽ اتي رهيا ۽ ابراهيم جي نوڪرن پاڻي جا کوهه کوٽيا ۽ ابراهيم ۽ سندس سڀني ملڪيتن پاڻي جي ڪناري تي رهڻ لڳا ۽ فلستين جي بادشاهه ابي ملڪ جي نوڪرن اهو ٻڌو ته ابراهيم جي نوڪرن ملڪ جي حدن ۾ پاڻي جا کوهه کوٽيا آهن.
5۽ اهي آيا ۽ ابراهيم جي نوڪرن سان جهڳڙو ڪيو ۽ انهن کان اهو وڏو کوهه ڦري ورتو جيڪو انهن کوٽيو هو.
6۽ فلستين جي بادشاهه ابي ملڪ هن معاملي جي خبر ٻڌي ۽ هو پنهنجي لشڪر جي سردار فيڪول ۽ سندس ويهه ماڻهو ابراهيم وٽ آيو ۽ ابي ملڪ ابراهيم سان سندس نوڪرن جي باري ۾ ڳالهايو ۽ ابراهيم ابي ملڪ کي ان کوهه جي باري ۾ ڇڙٻ ڏني جيڪو سندس نوڪرن کيس لُٽيو هو.
7۽ ابي ملڪ ابراهيم کي چيو ته” جيڪو خداوند سڄي زمين پيدا ڪري ٿو، تنهنجو قسم آهي ته مون اڄ تائين اهو ڪم نه ٻڌو آهي جيڪو منهنجن نوڪرن تنهنجي نوڪرن سان ڪيو.

8۽ ابراهيم ست رڍون ڪٽي ابي ملڪ کي ڏنيون ۽ چيو ته” ،منهنجي هٿان مان هي وٺو ته جيئن اهي منهنجي لاءِ شاهدي ڏين ته مون هي کوهه کوٽيو آهي“.

9۽ ابي ملڪ ست رڍون کنيون جيڪي ابراهيم کيس ڏنيون هيون ،ڇاڪاڻ ته هن کيس ڏور ۽ رڍون گهڻو ڏنو هو ،۽ ابي ملڪ ابراهيم سان کوهه بابت قسم کنيو ،تنهن ڪري هن ان کوهه جو نالو بيرسبع رکيو ،ڇاڪاڻ ته اتي ٻنهي ان بابت قسم کنيو.

10۽ ٻنهي بيرسبع ۾ هڪ عهد ڪيو ،۽ ابي ملڪ پنهنجي لشڪر جي سردار فيڪول ۽ سندس سپني ماڻهن سان گڏ اٿيو ،۽ اهي فلستين جي ملڪ ڏانهن موٽي ويا ،۽ ابراهيم ۽ سندس سڀ ملڪيت بيرسبع ۾ رهي ۽ هو ان ملڪ ۾ گهڻو وقت رهيو.

11۽ ابراهيم بيرسبع ۾ هڪ وڏو وڻ لڳايو ،۽ ان کي زمين جي چئني پاسن ڏانهن منهن ڪري چار دروازا ٺاهيا ،۽ هن ان ۾ هڪ انگورن جو باغ لڳايو ،تنهنڪري جيڪڏهن ڪو مسافر ابراهيم وٽ ايندو هو ته هو پنهنجي رستي ۾ ڪنهن به دروازي ۾ داخل ٿيندو هو ،۽ اتي رهندو هو ۽ کائيندو ۽ پيئندو هو ۽ پوءِ هليو ويندو هو.

12ڇاڪاڻ ته ابراهيم جو گهر هميشه انهن انسانن جي پٽن لاءِ کليل هو جيڪي گذرندا ۽ موٽندا هئا ،جيڪي روزانو ابراهيم جي گهر ۾ کائڻ ۽ پيئڻ لاءِ ايندا هئا.

13۽ جيڪو به ماڻهو بکيو هوندو هو ۽ ابراهيم جي گهر ايندو هو ،ابراهيم ان کي ماني ڏيندو هو ته جيئن هو کائي ۽ پيئي ۽ مطمئن ٿئي ،۽ جيڪو به ننگا سندس گهر ايندو هو ،اهو پنهنجي مرضي مطابق ڪپڙا پائيندو هو ،۽ ان کي چاندي ۽ سون ڏيندو هو ۽ ان کي ان رب کي ظاهر ڪندو هو جنهن هن کي زمين تي پيدا ڪيو هو؛ ابراهيم پنهنجي سڄي زندگي ائين ڪندو رهيو.

14۽ ابراهيم ۽ سندس ٻار ۽ سندس سڀ ملڪيت بيرسبع ۾ رهي ،۽ هن حبرون تائين پنهنجو خيمو لڳايو.

15۽ ابراهيم جو ڀاءُ نحور ،سندس پيءُ ۽ انهن جا سڀئي ماڻهو حاران ۾ رهيا ،ڇاڪاڻ ته اهي ابراهيم سان گڏ ڪنعان جي ملڪ ۾ نه آيا هئا.

16۽ ناحور کي ٻار پيدا ٿيا ،جيڪو ملڪا ،حاران جي ڌيءَ ۽ ابراهيم جي زال ساره جي ڀيڻ هئي ،جنهن مان کيس پيدا ٿيو.

17۽ جيڪي کيس پيدا ٿيا تن جا نالا هي آهن :عُز ،بُز ،قموئيل ،ڪيسد ،حَضُو ،پِلدَش ،تِدلاف ۽ بتُوئيل ،اٺ پٽ هئا ،اِهي ملڪا جا ٻار هئا جيڪي هن ابراهيم جي ڀاءُ نحور مان پيدا ڪيا.

18۽ نحور جي هڪ ڌيءَ هئي ،جنهن جو نالو روما هو ،۽ هن نحور مان زبخ ،گچاش ،تاچاش ۽ ماخا پيدا ٿيا ،جيڪي چار پٽ هئا.

19۽ نحور کي جيڪي ٻار پيدا ٿيا ،انهن مان سندس ڏيئرن کان سواءِ ٻارهن پٽ هئا ،۽ انهن کي به هاران ۾ ٻار پيدا ٿيا.

20۽ نحور جي پهرئين پٽ عُوض جا ٻار ابي ،ڪرِف ،جادين ،ميلوس ۽ سندن ڀيڻ دبورا هئا.

21۽ بُوز جا پٽ برڪيل ،نعمات ،شيوا ۽ مادونُو هئا.

22۽ قموئيل جا پٽ ارام ۽ رخوب هئا.

23۽ ڪيسد جا پٽ انملڪ ،ميشي ،بنون ۽ يفي هئا؛ ۽ حازو جا پٽ پلداس ،مکي ۽ عوفر هئا.

24۽ پلداش جا پٽ ارود ،حاموم ،مريد ۽ مولوچ هئا.

25۽ تدلاف جا پٽ مُشان ،ڪُشان ۽ مُطزي هئا.

26۽ بتوئيل جا ٻار سِڪار ،لابن ۽ سندن ڀيڻ رِبقه هئا.

27هي نحور جي اولاد جا خاندان آهن جيڪي انهن کي حاران ۾ پيدا ٿيا؛ ۽ قموئيل جو پٽ ارام ۽ سندس ڀاءُ رخوب حاران کان نڪري ويا ۽ انهن کي درياءَ فرات جي ڪناري تي ملڪ ۾ هڪ وادي ملي.

28۽ انهن اتي هڪڙو شهر ٺاهيو ،۽ انهن شهر جو نالو ارام جي پٽ فتور جي نالي تي رکيو ،جيڪو اڄ تائين ارام نهرائيم آهي.

29۽ ڪيسد جا ٻار به اتي رهڻ لاءِ ويا جتي انهن کي ڪا جاءِ ملي سگهي ،۽ اهي ويا ۽ انهن کي شنار جي ملڪ جي سامهون هڪ وادي ملي ،۽ اهي اتي رهڻ لڳا.

30۽ انهن اتي پاڻ لاءِ هڪ شهر ٺاهيو ،۽ انهن شهر جو نالو پنهنجي پيءُ جي نالي تي ڪيسد رکيو ،جيڪو اڄ تائين ڪسديم ملڪ آهي ، ۽ ڪسديم ان ملڪ ۾ رهندا هئا ۽ اهي ميويدار ۽ تمام گهڻو وڌندا هئا.

31۽ تارح ،جيڪو نحور ۽ ابراهيم جو پيءُ هو ،پنهنجي پوڙهائپ ۾ ٻي زال شادي ڪئي ،جنهن جو نالو فليله هو ،۽ هوءَ حامله ٿي ۽ هن لاءِ هڪ پٽ ڄڻيو ،۽ هن ان جو نالو ضوبا رکيو.

32۽ ضوبا جي پيدائش کان پوءِ تارح پنجويهه سال جيئرو رهيو.

33۽ تارح انهيءَ سال ۾ ،يعني ابراهيم جي پٽ اسحاق جي پيدائش جي پنجٽيهين سال ۾ وفات ڪئي.

34۽ تارح ٻہ سو پنج سال جي عمر ۾ هو ،۽ کيس حاران ۾ دفن ڪيو ويو.

35۽ تارح جو پٽ ضوبا ٽيهه سال جيئرو رهيو ۽ ان مان ارام ،اخليس ۽ مريڪ پيدا ٿيا.

36۽ ضوبا جي پٽ ،تارح جي پٽ ،ارام کي ٽي زالون هيون ۽ کيس ٻارهن پٽ ۽ ٽي ڌيئرون پيدا ٿيون؛ ۽ خداوند ضوبا جي پٽ ارام کي دولت ۽ ملڪيت ،۽ ڍورن ،ٻڪرين ۽ رڍن جي گهٽائي ڏني ،۽ اهو ماڻهو تمام گهڻو وڌيو.

37۽ ضوبا جو پٽ ارام ،سندس ڀاءُ ۽ سندس سڄو گهر هاران کان سفر ڪيو ،۽ اهي اتي رهڻ لاءِ ويا جتي انهن کي جاءِ ملي ،ڇاڪاڻ ته انهن جي ملڪيت ايتري وڏي هئي جو هاران ۾ رهي نه سگهي؛ ڇاڪاڻ ته اهي پنهنجن ڀائرن ،نحور جي اولاد سان گڏ هاران ۾ رهي نه سگهيا.

38۽ ضوبا جو پٽ ارام پنهنجن ڀائرن سان گڏ هليو ويو ،۽ انهن کي اوڀر واري ملڪ ڏانهن ڪجهه فاصلي تي هڪ وادي ملي ۽ اتي رهڻ لڳا.

39۽ انهن اتي هڪڙو شهر پڻ ٺاهيو ،۽ انهن ان جو نالو پنهنجي وڏي ڀاءُ جي نالي تي ارام رکيو؛ جيڪو اڄ تائين ارام ضوبا سڏجي ٿو.

40۽ ابراهيم جو پٽ اسحاق انهن ڏينهن ۾ وڏو ٿي رهيو هو ،۽ سندس پيءُ ابراهيم کيس خداوند جي سڃاڻپ لاءِ خداوند جو رستو سيکاريو ، ۽ خداوند هن سان گڏ هو.

41۽ جڏهن اسحاق سنٽيهن سالن جو ٿيو ته سندس ڀاءُ اسماعيل ساڻس گڏ خيمي ۾ گهمي رهيو هو.

42۽ اسماعيل اسحاق وٽ پاڻ تي فخر ڪندي چيو تہ” ،مان تيرهن سالن جو هوس جڏهن خداوند منهنجي پيءُ سان اسان جو ختنو ڪرڻ لاءِ ڳالهايو ،۽ مون خداوند جي ڪلام مطابق ڪيو جيڪو هن منهنجي پيءُ سان چيو هو ،۽ مون پنهنجو روح خداوند کي ڏنو ،۽ مون سندس ڪلام جي خلاف ورزي نہ ڪئي جيڪا هن منهنجي پيءُ کي حڪم ڏني هئي.
43اسحاق اسماعيل کي جواب ڏنو تہ” ،تون مون سان ڇو فخر ڪرين ٿو ،پنهنجي ٿوري گوشت جي باري ۾ جيڪو تو پنهنجي جسم مان ورتو آهي ،جنهن بابت خداوند توکي حڪم ڏنو آهي؟“
44منهنجي پيءُ ابراهيم جي خدا ،جيئري خداوند جي قسم سان ،جيڪڏهن خداوند منهنجي پيءُ کي چوي تہ هاڻي پنهنجي پٽ اسحاق کي وٺي وڃ ۽ ان کي منهنجي اڳيان نذرانو پيش ڪر ،تہ مان انڪار نہ ڪندس پر خوشيءَ سان ان کي قبول ڪندس.
45۽ خداوند اسحاق جي ڳالهہ ٻڌي جيڪا اسماعيل سان ڪئي ،۽ اهو خداوند جي نظر ۾ سٺو لڳو ،۽ هن ڳالهہ ۾ ابراهيم کي آزمائڻ جو ارادو ڪيو.
46۽ اهو ڏينهن آيو جڏهن خدا جا پٽ آيا ۽ پاڻ کي خداوند جي اڳيان پيش ڪيو ،۽ شيطان بہ خدا جي پٽن سان گڏ خداوند جي اڳيان آيو.
47۽ خداوند شيطان کي چيو" ،تون ڪٿان آيو آهين؟ "۽ شيطان خداوند کي جواب ڏنو ۽ چيو" ،زمين ۾ گهمڻ ڦرڻ ۽ ان ۾ مٿي ۽ هيٺ هلڻ کان".
48۽ خداوند شيطان کي چيو تہ” ،زمين جي سڀني ٻارن بابت تنهنجو مون سان ڪهڙو ڪلام آهي؟ “شيطان خداوند کي جواب ڏنو تہ” ،مون زمين جي سڀني ٻارن کي ڏٺو آهي جيڪي تنهنجي خدمت ڪن ٿا ۽ جڏهن توکان ڪجھ گهرن ٿا تہ توکي ياد ڪن ٿا.
49۽ جڏهن تون انهن کي اها شيءِ ڏئين ٿو جيڪا اهي تو کان گهرين ٿا ،تڏهن اهي آرام سان ويهندا آهن ،۽ توکي ڇڏي ڏيندا آهن ۽ توکي وڌيڪ ياد نہ ڪندا آهن.
50ڇا تو ابراهيم کي تارح جي پٽ ڏٺو آهي ،جنهن کي پهرين ڪو بہ اولاد نہ هو ،۽ هو تنهنجي خدمت ڪندو هو ۽ جتي بہ ايندو هو اتي تنهنجي لاءِ قربان گاهون ٺاهيندو هو ،۽ انهن تي نذرانو پيش ڪندو هو ،۽ زمين جي سڀني ٻارن کي هميشہ تنهنجو نالو ٻڌائيندو هو.
51۽ هاڻي جڏهن سندس پٽ اسحاق کيس ڄائو آهي ،تڏهن هن توکي ڇڏي ڏنو آهي ،هن ملڪ جي سڀني رهاڪن لاءِ هڪ وڏي دعوت ڪئي آهي ،۽ هو خداوند کي وساري ڇڪو آهي.
52ڇالاءِ جو هن جيڪي ڪجھ ڪيو آهي تنهن جي وچ ۾ هن تو وٽ ڪابہ قرباني نہ آندي ،نہ ساڙڻ جي قرباني ،نہ صلح جي قرباني ، نہ ڍڳو ،نہ ٻڪرو ،نہ ٻڪري ،جيڪي هن پنهنجي پٽ کي کير پيارڻ واري ڏينهن تي ڪٺا ڪيا هئا.
53پنهنجي پٽ جي ڄمڻ کان وٺي هاڻي تائين ،سٺتيهہ سالن جي عمر تائين ،هن توهان جي اڳيان ڪا بہ قربانگاهہ نہ ٺاهي ۽ نہ ئي توهان کي ڪا قرباني پيش ڪئي ،ڇاڪاڻ تہ هن ڏٺو تہ توهان اهو ڏنو جيڪو هن توهان کان اڳ گهريو هو ،۽ تنهن ڪري هن توهان کي ڇڏي ڏنو.
54۽ خداوند شيطان کي چيو ،ڇا تو منهنجي ٻانهي ابراهيم تي اهڙو غور ڪيو آهي؟ ڇاڪاڻ تہ زمين تي هن جهڙو ڪو بہ ناهي ، منهنجي اڳيان هڪ ڪامل ۽ سچو ماڻهو ،جيڪو خدا کان ڊڄي ۽ برائي کان پاسو ڪري .مون کي پنهنجي زندگي جو قسم ،جيڪڏهن مان هن کي چوان ها تہ پنهنجي پٽ اسحاق کي منهنجي اڳيان آڻيو ،تہ هو هن کي مون کان نہ روڪيندو ،وڌيڪ جيڪڏهن مان هن کي چوان ها تہ هو پنهنجي ڌڻ يا ڌڻ مان منهنجي اڳيان ساڙيل قرباني آڻي.
55۽ شيطان خداوند کي جواب ڏنو ۽ چيو تہ ،هاڻي ابراهيم سان ڳالهايو جيئن تو چيو آهي ،۽ تون ڏسندين تہ ڇا هو اڄ نافرماني نہ ڪندو ۽ تنهنجي لفظن کي رد نہ ڪندو.

باب23

1اُن وقت خداوند جو ڪلام ابراهيم تي نازل ٿيو ،۽ هن کيس چيو تہ ،ابراهيم ،۽ هن چيو تہ ،مان هتي آهيان.
2۽ هن کيس چيو تہ هاڻي پنهنجي پٽ کي ،پنهنجي اڪيلي پٽ اسحاق کي ،جنهن کي تون پيار ڪرين ٿو ،وٺي وڃ ۽ موريا جي ملڪ ڏانهن وڃ ،۽ اتي کيس جبلن مان هڪ تي ساڙڻ جي قرباني طور پيش ڪر جيڪو توکي ڏيکاريو ويندو ،ڇاڪاڻ تہ اتي تون ڪڪر ۽ خداوند جو جلال ڏسندين.
3۽ ابراهيم پاڻ ۾ چيو تہ” آءٌ پنهنجي پٽ اسحاق کي سندس ماءُ ساره کان ڪيئن الڳ ڪريان تہ جيئن کيس خداوند جي اڳيان ساڙڻ واري قربانيءَ لاءِ کڻي وڃان؟“
4۽ ابراهيم خيمہ ۾ آيو ،۽ هو پنهنجي زال ساره جي سامهون ويٺو ،۽ هن کي اهي ڳالهيون چيون،
5منهنجو پٽ اسحاق وڏو ٿي ڇڪو آهي ۽ هن ڪجهہ وقت کان پنهنجي خدا جي خدمت جو مطالعو نہ ڪيو آهي ،هاڻي سڀاڻي مان وڃي کيس شيم ۽ سندس پٽ عبر وٽ آڻيندس ،۽ اتي هو خداوند جا طريقا سکندو ،ڇاڪاڻ تہ اهي هن کي خداوند کي سڃاڻڻ سيکاريندا ۽ اهو بہ ڄاڻندا تہ جڏهن هو خداوند جي اڳيان مسلسل دعا ڪندو ،تہ هو کيس جواب ڏيندو ،تنهن ڪري اتي هو خداوند پنهنجي خدا جي خدمت ڪرڻ جو طريقو ڄاڻيندو.
6۽ ساره چيو تہ ،تو سٺو چيو آهي ،منهنجا مالڪ وڃو ۽ جيئن تو چيو آهي ،هن سان ڪريو ،پر هن کي مون کان گهڻو پري نہ هٽايو ،۽ نہ ئي هن کي اتي گهڻو وقت رهڻ ڏيو ،ڇاڪاڻ تہ منهنجو روح هن جي روح ۾ جڪڙيل آهي.
7۽ ابراهيم ساره کي چيو تہ ،منهنجي ڌيءَ ،اچو تہ اسان جي خداوند خدا کان دعا گهرون تہ هو اسان سان ڀلائي ڪري.
8۽ ساره پنهنجي پٽ اسحاق کي کڻي وئي ۽ اهو سڄي رات ساڻس گڏ رهيو ،۽ هن کيس چمي ڏني ،ڀاڪر پائي ،۽ صبح تائين کيس هدايتون ڏيندي رهي.
9۽ هن کيس چيو" ،اي منهنجا پٽ ،منهنجو روح توکان ڪيئن جدا ٿي سگهي ٿو؟ "۽ اڃا تائين هن کي چمي ڏني ۽ هن کي ڀاڪر پاتو ،۽ هن ابراهيم کي هن بابت هدايتون ڏنيون.

10۽ ساره ابراهيم کي چيو ته اي منهنجا مالڪ ،مون کي عرض آهي ته پنهنجي پٽ جو خيال رکجو ۽ پنهنجون نظرون هن تي رکجو ، چو ته هن کان سواءِ منهنجو ٻيو ڪو پٽ يا ڌيءَ ناهي.

11او هن کي نه ڇڏيو .جيڪڏهن هو بکيو آهي ته هن کي ماني ڏيو ،۽ جيڪڏهن هو اڃايل آهي ته هن کي پاڻي پيئڻ ڏيو؛ هن کي پيادل نه وڃڻ ڏيو ،۽ نه ئي هن کي سج ۾ ويهڻ ڏيو.

12نڪي کيس رستي تي اڪيلو وڃڻ ڏيو ،نڪي کيس جيڪو وٽي ان کان مجبور ڪريو ،پر جيئن هو توهان کي چوي ،ان سان ائين ڪريو.

13۽ ساره سڄي رات اسحاق جي ڪري زار زار روئيندي رهي ۽ صبح تائين کيس هدايتون ڏيندي رهي.

14۽ صبح جو ساره گهر ۾ رکيل ڪپڙن مان هڪ تمام سٺو ۽ سهڻو لباس چونڊيو ،جيڪو ابي ملڪ هن کي ڏنو هو.

15۽ هن پنهنجي پٽ اسحاق کي اهو پارايو ،۽ هن جي مٿي تي پگڙي رکي ،۽ پگڙي جي چوٽي تي هڪ قيمتي پٿر لڳائي ،۽ هن انهن کي رستي لاءِ سامان ڏنو ،۽ اهي هليا ويا ،۽ اسحاق پنهنجي پيءُ ابراهيم سان گڏ هليو ويو ،۽ انهن جا ڪجهه نوڪر انهن سان گڏ رستي کان پري ڏسڻ لاءِ ويا.

16۽ ساره انهن سان گڏ ٻاهر نڪتي ،۽ انهن کي موڪلائڻ لاءِ رستي تي انهن سان گڏ هلي ،۽ انهن کيس چيو ته خيمي ڏانهن موٽي وڃ.

17۽ جڏهن ساره پنهنجي پٽ اسحاق جون ڳالهيون ٻڌيون ته هوءَ زار زار روئي ،۽ سندس مڙس ابراهيم به ساڻس گڏ روئي ،۽ سندن پٽ به انهن سان گڏ وڏو روئي ،۽ جيڪي انهن سان گڏ ويا هئا سي به تمام گهڻو روئي رهيا هئا.

18۽ ساره پنهنجي پٽ اسحاق کي جهليو ،۽ کيس پنهنجي ٻانهن ۾ کنيو ،۽ کيس ڀاڪر پائي ساڻس گڏ روئڻ لڳي ،۽ ساره چيو ،ڪير ڄاڻي ٿو ته اڄ کان پوءِ مان توکي وري ڪڏهن ڏسندس؟

19۽ اهي اچا تائين گڏجي روئي رهيا هئا ،ابراهيم ،ساره ۽ اسحاق ،۽ سڀئي جيڪي رستي تي انهن سان گڏ هئا ،انهن سان گڏ روئي رهيا هئا ،۽ پوءِ ساره پنهنجي پٽ کان منهن موڙي ،سخت روئي رهي هئي ،۽ سندس سڀئي مرد نوڪر ۽ ٻانهيون هن سان گڏ خيمي ڏانهن موٽي ويون.

20۽ ابراهيم پنهنجي پٽ اسحاق سان گڏ هليو ويو ته جيئن خداوند جي حڪم مطابق ان کي قربان ڪري پيش ڪري.

21۽ ابراهيم پنهنجن ٻن جوانن ،هاجره جي پٽ اسماعيل ۽ پنهنجي نوڪر اليعزر کي پاڻ سان گڏ کنيو ،۽ اهي انهن سان گڏ هليا ،۽ جڏهن اهي رستي تي هلندا هئا ته انهن جوانن پاڻ ۾ اهي ڳالهيون ڪيون،

22۽ اسماعيل اليعزر کي چيو ته" ،هاڻي منهنجو پيءُ ابراهيم اسحاق سان گڏ وڃي رهيو آهي ته جيئن هو کيس خداوند جي آڏو ساڙڻ واري قرباني طور ڪٽي اڇي ،جيئن هن کيس حڪم ڏنو هو.

23هاڻي جڏهن هو موٽي ايندو ته هو مون کي سڀ ڪجهه ڏيندو جيڪو هن وٽ آهي ،ته جيئن مان هن کان پوءِ وارث ٿي سگهان ، ڇاڪاڻ ته مان هن جو پهريون ڄاول آهيان.

24۽ اليعزر اسماعيل کي جواب ڏنو ۽ چيو ته ،بيشڪ ابراهيم توکي تنهنجي ماءُ سان گڏ رد ڪري ڇڏيو ،۽ قسم کنيو ته توکي سندس ملڪيت مان ڪا به شيءِ وارث نه ٿيندي ،۽ هو جيڪو ڪجهه سندس آهي ،سندس سڀ خزانن سان گڏ ڪنهن کي ڏيندو ،سواءِ مون کي سندس نوڪر جي ،جيڪو پنهنجي گهر ۾ وفادار رهيو آهي ،جنهن رات ڏينهن سندس خدمت ڪئي آهي ،۽ جيڪو ڪجهه هن مون کان چاهيو آهي اهو سڀ ڪجهه ڪيو آهي؟ هو پنهنجي موت تي سڀ ڪجهه جيڪو هن وٽ آهي ،مون کي وصيت ڪندو.

25۽ جڏهن ابراهيم پنهنجي پٽ اسحاق سان گڏ رستي تي وڃي رهيو هو ،ته شيطان آيو ۽ ابراهيم کي هڪ تمام وڏي عمر واري ،عاجز ۽ پشيمان روح جي صورت ۾ ظاهر ٿيو ،۽ ابراهيم وٽ ويو ۽ کيس چيو" ،ڇا تون بيوقوف آهين يا وحشي ،جو اڄ ۾ پنهنجي اڪيلي پٽ سان اهو ڪم ڪرڻ وڃي رهيو آهين؟"

26ڇالاءِ   جو خدا توکي تنهنجي پوڙهي عمر ۾ هڪ پٽ ڏنو آهي ،۽ ڇا تون اڄ وڃي کيس قتل ڪندين چو ته هن ڪو به ظلم نه ڪيو ،۽ ڇا تون پنهنجي اڪيلي پٽ جي روح کي زمين تان ناس ڪندين؟

27ڇا تون نٿو ڄاڻين ۽ سمجهين ٿو ته هي ڪم خداوند کان نه ٿو ٿي سگهي؟ ڇاڪاڻ ته خداوند زمين تي انسان سان اهڙي برائي نٿو ڪري سگهي جو کيس چوي ته ،وڃ پنهنجي ٻار کي ذبح ڪر.

28۽ ابراهيم اهو ٻڌو ۽ ڄاتو ته اهو شيطان جو ڪلام هو جيڪو هن کي خداوند جي رستي کان هٽائڻ جي ڪوشش ڪري رهيو هو ،پر ابراهيم شيطان جي آواز کي نه ٻڌو ،۽ ابراهيم هن کي ڇڙٻ ڏني ته هو هليو ويو.

29۽ شيطان موٽي آيو ۽ اسحاق وٽ آيو؛ ۽ هو اسحاق کي هڪ خوبصورت ۽ خوبصورت نوجوان جي صورت ۾ ظاهر ٿيو.

30۽ هو اسحاق وٽ ويو ۽ کيس چيو ،ڇا توکي خبر ناهي ۽ سمجهه ۾ نٿو اچي ته تنهنجو پوڙهو بيوقوف پيءُ اڄ توکي بيڪار قتل ڪرڻ لاءِ وٺي وڃي ٿو؟

31تنهن ڪري ،منهنجا پٽ ،هن جي ڳالهه نه ٻڌ ۽ نه ئي ڌيان ڏي ،ڇاڪاڻ ته هو هڪ بيوقوف پوڙهو ماڻهو آهي ،۽ پنهنجي قيمتي جان ۽ خوبصورت شڪل کي زمين تان گم نه ٿيڻ ڏي.

32اسحاق اهو ٻڌو ۽ ابراهيم کي چيو ته" ،بابا ،ڇا تو ٻڌو آهي ،هي ماڻهو ڇا چيو آهي؟ هن ائين ئي چيو آهي".

33۽ ابراهيم پنهنجي پٽ اسحاق کي جواب ڏنو ۽ کيس چيو ته هن کان خبردار رهو ۽ هن جي ڳالهين تي نه ٻڌو ۽ نه ئي هن تي ڌيان ڏيو ، ڇاڪاڻ ته هو شيطان آهي ،جيڪو اڄ اسان کي خدا جي حڪمن کان پري ڪرڻ جي ڪوشش ڪري رهيو آهي.

34۽ ابراهيم اڃا تائين شيطان کي ڇڙٻ ڏني ،۽ شيطان انهن کان هليو ويو ،۽ ڏٺو ته هو انهن تي غالب نه ٿي سگهيو ،تنهن ڪري انهن کان پاڻ کي لڪايو ،۽ هو رستي ۾ انهن جي اڳيان گذري ويو؛ ۽ هن پاڻ کي رستي ۾ پاڻي جي هڪ وڏي ندي ۾ تبديل ڪيو ،۽ ابراهيم ، اسحاق ۽ سندس به نوجوان ان جاءِ تي پهتا ،۽ انهن هڪ ندي ڏٺي جيڪا وڏي پاڻي وانگر وڏي ۽ طاقتور هئي.

35۽ اهي نديءَ ۾ داخل ٿيا ۽ ان مان لنگهي ويا ،۽ پاڻي پهرين انهن جي پيرن تائين پهتو.

36۽ اهي نديءَ ۾ وڌيڪ اندر ويا ۽ پاڻي انهن جي ڳچين تائين پهچي ويو ،۽ اهي سڀ پاڻي جي ڪري ڊڄي ويا؛ ۽ جڏهن اهي نديءَ جي پار وڃي رهيا هئا ته ابراهيم ان جاءِ کي سڃاڻي ورتو ،۽ هن کي خبر هئي ته اڳ ۾ اتي پاڻي نه هو.

37۽ ابراهيم پنهنجي پٽ اسحاق کي چيو ته ،مون کي هي جڳهه خبر آهي جتي نه ڪو وهڪرو هو ۽ نه پاڻي ،تنهن ڪري اهو شيطان آهي جيڪو اسان سان اهو سڀ ڪجهه ڪري ٿو ،ته جيئن اڄ اسان کي خدا جي حڪمن کان پري ڪري.

38۽ ابراهيم کيس ڇڙٻ ڏني ۽ چيو ته” اي شيطان ،خداوند توکي ڇڙٻ ڏئي ،اسان کان پري ٿي وڃ ڇو ته اسين خدا جي حڪمن تي هلون ٿا“.

39۽ شيطان ابراهيم جي آواز تي ڊڄي ويو ،۽ انهن کان پري هليو ويو ،۽ جڳهه ٻيهر خشڪ زمين ٿي وئي جيئن اها پهرين هئي.

40۽ ابراهيم اسحاق سان گڏ ان جاءِ ڏانهن ويو جيڪا خدا کيس ٻڌائي هئي.

41ٽئين ڏينهن تي ابراهيم اکيون کڻي ڏٺيون ۽ پري کان اها جاءِ ڏٺي جيڪا خدا کيس ٻڌائي هئي.

42۽ کيس ٻاهه جو هڪ ٿنڀو نظر آيو جيڪو زمين کان آسمان تائين پهتو ،۽ جبل تي جلال جو ڪڪر هو ،۽ خداوند جو جلال ڪڪر ۾ نظر آيو.

43۽ ابراهيم اسحاق کي چيو ته ،منهنجا پٽ ،ڇا تون ان جبل تي ڏسين ٿو ،جيڪو اسان کي پري کان نظر اچي ٿو ،جيڪو مان ان تي ڏسيان ٿو؟

44۽ اسحاق جواب ڏنو ۽ پنهنجي پيءُ کي چيو ته ،مون کي ٻاهه جو ٿنڀو ۽ ڪڪر نظر اچي ٿو ،۽ خداوند جو جلال ڪڪر تي نظر اچي ٿو.

45۽ ابراهيم کي خبر هئي ته سندس پٽ اسحاق خداوند جي اڳيان ساڙڻ واري قرباني لاءِ قبول ڪيو ويو آهي.

46۽ ابراهيم اليعزر ۽ سندس پٽ اسماعيل کي چيو ته ڇا توهان پڻ اهو ڏسو ٿا جيڪو اسان جبل تي ڏسون ٿا جيڪو پري آهي؟

47۽ انهن جواب ڏنو ۽ چيو ته ،اسان کي زمين جي ٻين جبلن کان سواءِ ٻيو ڪجهه به نظر نٿو اچي .۽ ابراهيم کي خبر هئي ته اهي خداوند جي اڳيان انهن سان گڏ وڃڻ لاءِ قبول نه ڪيا ويا آهن ،۽ ابراهيم انهن کي چيو ته ،توهان هتي گڏهه سان گڏ رهو جيستائين مان ۽ منهنجو پٽ اسحاق هن جبل تي وڃون ۽ اتي خداوند جي اڳيان عبادت ڪريون ۽ پوءِ توهان ڏانهن موٽون.

48۽ اِليعزر ۽ اسماعيل انهيءَ جاءِ تي رهيا ،جيئن ابراهيم حڪم ڏنو هو.

49۽ ابراهيم ساڙڻ جي قرباني لاءِ ڪاٺيون کڻي پنهنجي پٽ اسحاق تي رکيون ،۽ هن باهه ۽ چاقو کڻي ،۽ اهي ٻئي ان جاءِ تي ويا.

50۽ جڏهن اهي هليا ويا ته اسحاق پنهنجي پيءُ کي چيو ته ڏسو ،مون کي هتي باهه ۽ ڪاٺيون نظر اچن ٿيون ،۽ پوءِ اهو گهوڙو ڪٿي آهي جيڪو خداوند جي اڳيان ساڙڻ واري قرباني لاءِ آهي؟

51۽ ابراهيم پنهنجي پٽ اسحاق کي جواب ڏنو ته” ،خداوند توکي منهنجي پٽ کي گهيٽي جي بدران مڪمل ساڙڻ واري قرباني طور چونڊيو آهي“.

52۽ اسحاق پنهنجي پيءُ کي چيو ته” ،جيڪي خداوند تو سان چيو آهي ،سو سڀ آءٌ خوشيءَ ۽ دل جي خوشيءَ سان ڪندس“.

53۽ ابراهيم وري پنهنجي پٽ اسحاق کي چيو ،ڇا تنهنجي دل ۾ هن بابت ڪو خيال يا صلاح آهي ،جيڪا مناسب نه آهي؟ مون کي ٻڌاءِ منهنجا پٽ ،مان تو کي عرض ٿو ڪريان ،اي منهنجا پٽ ،مون کان اهو نه لڪاءِ.

54۽ اسحاق پنهنجي پيءُ ابراهيم کي جواب ڏنو ۽ کيس چيو ته ،اي منهنجا پيءُ ،جيئري خداوند ۽ توهان جي روح جي قسم ،منهنجي دل ۾ ڪجهه به ناهي جيڪو مون کي ساڄي يا کاٻي طرف ان ڪلام کان هٽائي ڇڏي جيڪو هن توهان سان ڳالهايو آهي.

55هن تي نه ته ڪو عضوو حرڪت ۾ آيو آهي ۽ نه ئي منهنجي دل ۾ هن بابت ڪو خيال يا ٻچڙو مشورو آهي.

56پر مان هن معاملي ۾ خوش ۽ خوش دل آهيان ،۽ چوان ٿو ته ،مبارڪ آهي خداوند جنهن اڄ مون کي پنهنجي اڳيان ساڙڻ واري قرباني طور چونڊيو آهي.

57۽ ابراهيم اسحاق جي لفظن تي تمام گهڻو خوش ٿيو ،۽ اهي اڳتي وڌيا ۽ ان جاءِ تي گڏ ٿيا جنهن بابت خداوند چيو هو.

58۽ ابراهيم انهيءَ جاءِ تي قربان گاهه ٺاهڻ لاءِ ويجهو آيو ،۽ ابراهيم روئي رهيو هو ،۽ اسحاق پٿر ۽ گاري کڻي ويو جيستائين اهي قربان گاهه ٺاهي مڪمل نه ڪيا.

59۽ ابراهيم ڪاٺيون کڻي ان قربان گاه تي ترتيب سان رکيو جيڪا هن ٺاهي هئي.

60۽ هن پنهنجي پٽ اسحاق کي کنيو ۽ کيس ٻڌو ته جيئن کيس قربان گاهه تي ڪاٺ تي رکي ،ته جيئن کيس خداوند جي اڳيان ساڙڻ واري قرباني طور ذبح ڪري.

61۽ اسحاق پنهنجي پيءُ کي چيو ته مون کي مضبوطيءَ سان ٻڌي ڇڏ ۽ پوءِ مون کي قربانگاهه تي رک ،متان مان ڦري وڃان ۽ چاقوءَ جي زور سان منهنجي جسم تي ڇڪي پوي ۽ اهو ساڙڻ واري قرباني کي ناپاڪ ڪري؛ ۽ ابراهيم ائين ئي ڪيو.

62۽ اسحاق پنهنجي پيءُ کي چيو ته ،اي منهنجا پيءُ ،جڏهن تون مون کي ماري ڇڏيندين ۽ قربانيءَ طور ساڙيندين ،تڏهن منهنجي راهه مان جيڪو بچي ٿو سو پاڻ سان گڏ کڻي وڃ ۽ منهنجي ماءُ ساره کي آڻيندين ،۽ کيس چئو ته ،هي اسحاق جي خوشبوءِ آهي؛ پر جيڪڏهن هوءَ ڪنهن کوهه جي پرسان يا ڪنهن اوچي جاءِ تي ويٺي ته کيس اِهو نه ٻڌاءِ ،متان هوءَ منهنجي پٺيان پنهنجو روح وجهي مري وڃي.

63۽ ابراهيم اسحاق جا لفظ ٻڌا ،۽ جڏهن اسحاق اهي لفظ ٻڌا ته هو پنهنجو آواز بلند ڪري روئي پيو؛ ۽ ابراهيم جا ڳوڙها سندس پٽ اسحاق تي وهي ويا ،۽ اسحاق سخت روئي پيو ،۽ هن پنهنجي پيءُ کي چيو ،اي منهنجا پيءُ ،جلدي ڪر ،۽ مون سان خداوند اسان جي خدا جي مرضي ڪر جيئن هن توکي حڪم ڏنو آهي.

64۽ ابراهيم ۽ اسحاق جون دليون انهيءَ ڳالهه تي خوش ٿيون جيڪو خداوند انهن کي حڪم ڏنو هو؛ پر اکيون روئي رهيون هيون جڏهن ته دل خوش هئي.

65۽ ابراهيم پنهنجي پٽ اسحاق کي ٻڌو ،۽ ان کي قربان گاهه تي ڪاٺ تي رکيو ،۽ اسحاق پنهنجي پيءُ جي اڳيان قربان گاهه تي پنهنجو ڳلو وڌايو ،۽ ابراهيم پنهنجو هٿ ڇُري کڻڻ لاءِ وڌايو ته جيئن پنهنجي پٽ کي خداوند جي اڳيان ساڙڻ واري قرباني طور ذبح ڪري.

66انهيءَ وقت رحمت جا ملائڪ خداوند جي اڳيان آيا ۽ اسحاق بابت هن سان ڳالهايو،

67 0اي منهنجا مالڪ ،تون انهن سڀني تي رحمدل ۽ رحمدل بادشاهه آهين جيڪي تو آسمان ۽ زمين ۾ پيدا ڪيا آهن ،۽ تون انهن سڀني کي سنڀاليندو آهين؛ تنهن ڪري پنهنجي خادم اسحاق جي بدلي ۾ فديو ۽ ڇوٽڪارو ڏي ،۽ ابراهيم ۽ سندس پٽ اسحاق تي رحم ۽ رحم ڪر ،جيڪي اڄ توهان جا حڪم پورا ڪري رهيا آهن.

68ڇا تو ڏٺو آهي ،اي خداوند ،ڪيئن تنهنجي ٻانهي ابراهيم جو پٽ اسحاق هڪ جانور وانگر ذبح ٿيڻ لاءِ ٻڌل آهي؟ تنهن ڪري هاڻي انهن تي رحم ڪر ،اي خداوند!

69ان وقت خداوند ابراهيم تي ظاهر ٿيو ،۽ آسمان مان ڪيس سڏ ڪيو ،۽ ڪيس چيو ته ،پنهنجو هٿ ڇوڪرو تي نه ڪڻ ،۽ نه ئي ان سان ڪجهه ڪر ،ڇو ته هاڻي مون کي خبر آهي ته تون هي ڪم ڪرڻ ۾ خدا کان ڊڄين ٿو ،۽ پنهنجي پٽ ،پنهنجي اڪيلي پٽ ،کي مون کان نه روڪين ٿو.

70پوءِ ابراهيم اکيون کڻي ڏٺو ،۽ ڏٺائين ته هڪ گهوڙو هڪ جهنگ ۾ سندس سڱن سان ڦاسي پيو هو؛ اهو اهو گهوڙو هو جيڪو خداوند خدا زمين ۾ ان ڏينهن پيدا ڪيو هو جڏهن هن زمين ۽ آسمان کي ٺاهيو هو.

71ڇاڪاڻ تہ خداوند انهيءَ ڏينهن کان وٺي اسحاق جي بدران ساڙڻ واري قرباني لاءِ تيار ڪيو هو.

72۽ هي گهوڙو ابراهيم ڏانهن وڌي رهيو هو جڏهن شيطان هن کي پڪڙيو ۽ هن جا سڱ جهنگ ۾ ڦاسائي ڇڏيا ته جيئن هو ابراهيم ڏانهن نه وڌي سگهي ،ته جيئن ابراهيم پنهنجي پٽ کي قتل ڪري سگهي.

73۽ ابراهيم ،ڏٺو ته گهوڙو پاڻ ڏانهن وڌي رهيو آهي ۽ شيطان ڪيس روڪي رهيو آهي ،ان کي وٺي ويو ۽ قربان گاهه جي اڳيان آندو ،۽ هن پنهنجي پٽ اسحاق کي ان جي بندش مان آزاد ڪيو ،۽ هن ان جي جاءِ تي گهوڙو رکيو ،۽ ابراهيم ان گهوڙي کي قربان گاهه تي ذبح ڪيو ،۽ ان کي پنهنجي پٽ اسحاق جي جاءِ تي قرباني طور پيش ڪيو.

74۽ ابراهيم مذبح تي گهيٽي جو ڪجهه رت ڇنڊيو ،۽ چيو تہ” ،هي منهنجي پٽ جي جاءِ تي آهي ،۽ اڄ اهو خداوند جي اڳيان منهنجي پٽ جي رت وانگر سمجهيو وڃي“.

75۽ جيڪو ڪجهه ابراهيم هن موقعي تي قربانگاهه وٽ ڪيو ،اهو سڀ ڪجهه هو چوندو هو ۽ چوندو هو ته ،هي منهنجي پٽ جي ڪمري ۾ آهي ،۽ اڄ اهو منهنجي پٽ جي جاءِ تي خداوند جي سامهون سمجهيو وڃي؛ ۽ ابراهيم قربانگاهه وٽ سڄي خدمت ختم ڪئي ،۽ خدمت خداوند جي اڳيان قبول ڪئي وئي ،۽ اسحاق جي حيثيت سان شمار ڪئي وئي؛ ۽ خداوند انهيءَ ڏينهن ابراهيم ۽ سندس اولاد کي برڪت ڏني.

76۽ شيطان ساره وٽ ويو ،۽ ڪيس هڪ پوڙهي ماڻهوءَ جي صورت ۾ نظر آيو جيڪو تمام گهڻو عاجز ۽ حليم هو ،۽ ابراهيم اڃا تائين خداوند جي اڳيان ساڙڻ واري قرباني ۾ مصروف هو.

77۽ هن ڪيس چيو" ،ڇا توکي خبر ناهي ته ابراهيم اڄ پنهنجي اڪيلي پٽ سان ڇا ڪيو آهي؟ ڇاڪاڻ ته هن اسحاق کي ورتو ۽ هڪ قربان گاهه ٺاهي ،۽ ان کي قتل ڪيو ،۽ ان کي قربان گاهه تي قرباني طور مٿي آندو ،۽ اسحاق پنهنجي پيءُ جي اڳيان روئي ۽ روئي ،پر هن هن ڏانهن نه ڏٺو ،۽ نه ئي هن تي رحم ڪيو".

78۽ شيطان اهي لفظ ورجايا ،۽ هو هن کان پري هليو ويو ،۽ ساره شيطان جون سڀ ڳالهيون ٻڌيون ،۽ هن تصور ڪيو ته اهو انسانن جي پٽن مان هڪ پوڙهو ماڻهو آهي جيڪو هن جي پٽ سان گڏ هو ،۽ آيو ۽ هن کي اهي ڳالهيون ٻڌايون.

79۽ ساره پنهنجو آواز بلند ڪيو ۽ پنهنجي پٽ جي ڪري روئي ۽ روئي؛ ۽ هن پاڻ کي زمين تي ڪري ڇڏيو ۽ پنهنجي مٿي تي مٽي اڇلائي ،۽ چيو ،اي منهنجا پٽ ،منهنجا پٽ اسحاق ،ڪاش اڄ مان تنهنجي بدران مري وڃان ها .۽ هوءَ روئيندي رهي ۽ چيو ،اي منهنجا پٽ ،منهنجا پٽ اسحاق ،ڪاش مان اڄ تنهنجي بدران مري وڃان ها.

80۽ هوءَ اڃا تائين روئي رهي هئي ،۽ چيو" ،مون کي تنهنجي پرورش ڪرڻ ۽ توکي پالڻ کان پوءِ تنهنجي لاءِ ڏک آهي؛ هاڻي منهنجي خوشي تنهنجي لاءِ ماتم ۾ تبديل ٿي وئي آهي ،مون کي تنهنجي لاءِ تمام گهڻي خواهش هئي ،۽ مون روئيندي ۽ خدا کان دعا گهري جيستائين مون توکي نوي سالن جي عمر ۾ جنم نه ڏنو؛ ۽ هاڻي تون اڄ چاقو ۽ باهه جي خدمت ڪئي آهي ،ته جيئن قرباني ڪئي وڃي".

81پر منهنجا پٽ ،مان توسان پاڻ کي تسلي ڏيان ٿو ته اهو خداوند جو ڪلام آهي ،ڇاڪاڻ ته تو پنهنجي خدا جي حڪم تي عمل ڪيو آهي؛ ڇو ته ڪير اسان جي خدا جي ڪلام جي خلاف ورزي ڪري سگهي ٿو ،جنهن جي هٿ ۾ هر جاندار جي روح آهي؟

82اي خداوند اسان جا خدا ،تون انصاف وارو آهين ،ڇو ته تنهنجا سڀ ڪم سٺا ۽ صحيح آهن؛ ڇاڪاڻ ته مان به تنهنجي ڪلام سان خوش آهيان جيڪو تو حڪم ڏنو هو ،۽ جڏهن منهنجيون اکيون سخت روئي رهيون آهن ته منهنجو دل خوش ٿئي ٿو.

83۽ ساره پنهنجو مٿو پنهنجي ٻانهين مان هڪ جي سيني تي رکيو ،۽ هوءَ پٿر وانگر بيٺي رهي.

84پوءِ هوءَ اٿي ۽ پڇا ڳاڇا ڪندي رهي جيستائين هوءَ حبرون نه پهتي ،۽ هن انهن سڀني کان پڇيو جن سان هوءَ رستي ۾ ملندي هئي ،۽ ڪو به هن کي نه ٻڌائي سگهيو ته سندس پٽ سان ڇا ٿيو آهي.

85۽ هوءَ پنهنجي ٻانهين ۽ مرد نوڪرن سان گڏ قريٽ اربع ،جيڪو حبرون آهي ،آئي ،۽ هن پنهنجي پٽ بابت پڇيو ،۽ هوءَ اتي رهي جڏهن ته هن پنهنجن ڪجهه نوڪرن کي ابراهيم اسحاق سان گڏ ڪٿي ويو هو ڳولڻ لاءِ موڪليو؛ اهي ڪيس شيم ۽ عبر جي گهر ۾ ڳولڻ لاءِ ويا ،۽ اهي ڪيس نه ڳولي سگهيا ،۽ انهن سڄي ملڪ ۾ ڳوليو ۽ هو اتي نه هو.

86۽ ڏسو ،شيطان هڪ پوڙهي ماڻهوءَ جي صورت ۾ ساره وٽ آيو ،۽ سندس اڳيان بيٺو ،۽ هن کي چيو ته ،مون تو سان ڪوڙ ڳالهايو ، ڇاڪاڻ ته ابراهيم پنهنجي پٽ کي نه ماريو ۽ نه ئي هو مري ويو آهي؛ ۽ جڏهن هن اهو لفظ ٻڌو ته سندس خوشي پنهنجي پٽ جي ڪري تمام گهڻي سخت هئي ،جو سندس روح خوشيءَ مان نڪري ويو؛ هوءَ مري وئي ۽ پنهنجن ماڻهن سان گڏ ٿي وئي.

87۽ جڏهن ابراهيم پنهنجي خدمت ختم ڪئي ته هو پنهنجي پٽ اسحاق سان گڏ پنهنجن جوانن ڏانهن موٽي آيو ،۽ اهي اٿيا ۽ گڏجي بيرسبع ڏانهن ويا ،۽ اهي گهر آيا.

88۽ ابراهيم ساره کي ڳوليو ،پر ڪيس نه ملي سگهيو ،۽ هن سندس باري ۾ پڇا ڳاڇا ڪئي ،۽ انهن ڪيس چيو ته ،هوءَ توهان ٻنهي کي ڳولڻ لاءِ حبرون تائين وئي هئي جتي توهان ويا هئا ،ڇاڪاڻ ته هن کي اهڙي خبر ڏني وئي هئي.

89۽ ابراهيم ۽ اسحاق هن وٽ حبرون ويا ،۽ جڏهن انهن ڏٺو ته هوءَ مري وئي آهي ته اهي پنهنجا آواز بلند ڪيا ۽ هن تي زار زار روئڻ لڳا؛ ۽ اسحاق پنهنجي ماءُ جي منهن تي ڪري پيو ۽ هن تي روئڻ لڳو ،۽ هن چيو ،اي منهنجي ماءُ ،منهنجي ماءُ ،تون مون کي ڪيئن ڇڏي وئين ،۽ ڪٿي هلي وئين؟ او ڪيئن ،تون مون کي ڪيئن ڇڏي وئين!
90۽ ابراهيم ۽ اسحاق تمام گهڻو روئيا ۽ انهن جا سڀئي نوڪر ساره جي ڪري انهن سان گڏ رويا ،۽ انهن سندس لاءِ وڏو ۽ ڳرو ماتم ڪيو.

باب24

1۽ ساره جي عمر هڪ سؤ ستائيس سال هئي ،۽ ساره مري وئي؛ ۽ ابراهيم پنهنجي مئل جي اڳيان کان اٿي پنهنجي زال ساره کي دفن ڪرڻ لاءِ دفن جي جاءِ ڳولڻ لاءِ؛ ۽ هو ويو ۽ هيٽ جي ٻارن سان ڳالهايو ،جيڪي ملڪ جا رهواسي هئا ،چيو ته:
2مان توهان جي ملڪ ۾ توهان سان گڏ هڪ پرديسي ۽ پرديسي آهيان ،مون کي پنهنجي ملڪ ۾ قبرستان جي ملڪيت ڏيو ،ته جيئن مان پنهنجي مئل کي پنهنجي اڳيان دفن ڪري سگهان.
3۽ هيٽ جي اولاد ابراهيم کي چيو ته ،ڏسو ،هي ملڪ توهان جي سامهون آهي ،اسان جي قبرن جي پسند ۾ پنهنجي مئل کي دفن ڪريو ، ڇاڪاڻ ته ڪو به توهان کي پنهنجي مئل کي دفن ڪرڻ کان نه روڪيندو.
4۽ ابراهيم انهن کي چيو ته جيڪڏهن توهان هن لاءِ راضي آهيو ته وڃو ۽ منهنجي لاءِ صوخر جي پٽ عفرون کي عرض ڪريو ته هو مون کي مڪفيلا جي غار ڏئي ،جيڪا سندس ميدان جي ڇيڙي تي آهي ،۽ مان ان کي ان کان خريد ڪندس جيڪا هو چاهيندو.
5۽ عفرون حيٽ جي اولاد ۾ رهيو ،۽ اهي ويا ۽ ڪيس سڏيائون ،۽ هو ابراهيم جي اڳيان آيو ،۽ عفرون ابراهيم کي چيو" ،ڏس ،جيڪو ڪجهه توهان گهرو ٿا سو اوهان جو نوڪر ڪندو؛ ۽ ابراهيم چيو" ،نه ،پر مان اهو غار ۽ ميدان خريد ڪندس جيڪو توهان وٽ آهي ، قيمت تي ،ته جيئن اهو هميشه لاءِ قبرستان جي ملڪيت هجي".
6۽ عفرون جواب ڏنو ۽ چيو ته ،ڏسو ،ميدان ۽ غار اوهان جي اڳيان آهن ،جيڪو ڪجهه اوهان چاهيو سو ڏيو؛ ۽ ابراهيم چيو ته ،مان اهو صرف اوهان جي هٿ کان ۽ اوهان جي شهر جي دروازي کان ايندڙن جي هٿن کان ۽ اوهان جي اولاد جي هٿ کان هميشه لاءِ خريد ڪندس.
7۽ عِفرون ۽ سندس سڀني پائرن اِهو ڏٺو ،۽ ابراهيم عِفرون ۽ سندس سڀني پائرن جي هٿن ۾ چار سؤ مثقال چانديءَ جو وزن ڪيو؛ ۽ ابراهيم هي معاملو لکيو ،۽ هن ان کي لکيو ۽ چئن شاهدن سان ان جي شاهدي ڏني.
8۽ شاهدن جا نالا هي آهن :اميگل پٽ ابيشنا حِتي ،ادِي خوروم پٽ اشوناخ حوي ،عبدون پٽ اخيرام جمري ،بڪديل پٽ ابوديش صيدوني.
9۽ ابراهيم خريداري جو ڪتاب کڻي پنهنجي خزانن ۾ رکيو ،۽ اهي لفظ آهن جيڪي ابراهيم ڪتاب ۾ لکيا ،يعني:
10ته اِبراهيم اِفرون حِتّي کان ،۽ سندس اولاد کان ،۽ سندس شهر مان نڪرندڙن کان ،۽ سندن اولاد کان ،هميشه لاءِ خريد ڪيل غار ۽ ميدان ،اِبراهيم ۽ سندس اولاد ۽ سندس اولاد مان نڪرندڙن لاءِ ،هميشه لاءِ دفن جي ملڪيت لاءِ خريد ڪيا ويندا؛ ۽ اُن تي مُهر لڳائي ۽ شاهدن سان گڏ اُن جي تصديق ڪئي.
11۽ اهو ميدان ۽ غار جيڪو ان ۾ هو ۽ اهو سڀ ڪجهه ابراهيم ۽ سندس اولاد لاءِ ،حِت جي اولاد مان ،محفوظ ڪيو ويو؛ ڏسو ،اهو ممري جي سامهون حبرون ۾ آهي ،جيڪو ڪنعان جي ملڪ ۾ آهي.
12۽ ان کان پوءِ ابراهيم پنهنجي زال ساره کي اتي دفن ڪيو ،۽ اها جاءِ ۽ ان جي سڄي حد ابراهيم ۽ سندس اولاد لاءِ دفن جي جاءِ جي ملڪيت ٿي وئي.
13۽ ابراهيم ساره کي شان و شوڪت سان دفن ڪيو جيئن بادشاهن جي دفن تي ڏٺو ويندو هو ،۽ هن کي تمام نفيس ۽ خوبصورت ڪپڙن ۾ دفن ڪيو ويو.
14۽ سندس جنازي وٽ سام ،سندس پٽ عبر ۽ ابي ملڪ ،انار ،اشڪول ۽ ممري سان گڏ هئا ،۽ ملڪ جا سڀ امير سندس جنازي جي پٺيان هليا ويا.
15۽ ساره جي عمر هڪ سؤ ستائيس سال هئي ۽ هوءَ مري وئي ،۽ ابراهيم وڏو ۽ ڳرو ماتم ڪيو ،۽ ست ڏينهن سوڳ جون رسمون ادا ڪيون.
16۽ ملڪ جي سڀني باشندن ابراهيم ۽ سندس پٽ اسحاق کي ساره جي ڪري تسلي ڏني.
17۽ جڏهن انهن جي غم جا ڏينهن گذري ويا ته ابراهيم پنهنجي پٽ اسحاق کي موڪليو ،۽ هو شيم ۽ عبر جي گهر ويو ،ته جيئن خداوند جي طريقن ۽ سندس هدايتن کي سکي ،۽ ابراهيم اتي ٽي سال رهيو.
18پوءِ ابراهيم پنهنجن سڀني نوڪرن سان گڏ اٿيو ،۽ اهي هليا ويا ۽ بيرسبع ڏانهن گهر موٽي ويا ،۽ ابراهيم ۽ سندس سڀ نوڪر بيرسبع ۾ رهيا.
19۽ سال جي انقلاب ۾ ،فلستين جو بادشاهه ابي ملڪ انهيءَ سال فوت ٿيو؛ هو پنهنجي وفات وقت هڪ سو ٽيانوي سالن جو هو؛ ۽ ابراهيم پنهنجي ماڻهن سان گڏ فلستين جي ملڪ ڏانهن ويو ،۽ انهن سڄي گهر ۽ سندس سڀني نوڪرن کي تسلي ڏني ،۽ پوءِ هو موٽيو ۽ گهر هليو ويو.
20۽ ابي ملڪ جي وفات کان پوءِ جرار جي ماڻهن سندس پٽ بن ملڪ کي کنيو ،جيڪو صرف ٻارهن سالن جو هو ،۽ انهن کيس سندس پيءُ جي جاءِ تي ليٽايو.
21۽ انهن سندس نالو ابي ملڪ رکيو ،سندس پيءُ جي نالي پٺيان ،ڇاڪاڻ ته جرار ۾ انهن جو دستور هو ته اهي ائين ڪندا هئا ،۽ ابي ملڪ پنهنجي پيءُ ابي ملڪ جي جاءِ تي بادشاهي ڪئي ،۽ هو پنهنجي تخت تي ويٺو.
22۽ حاران جو پٽ لوط به انهن ڏينهن ۾ ،اسحاق جي حياتيءَ جي اوڻٽيهين سال ۾ فوت ٿيو ،۽ لوط جي جيترا ڏينهن جيئرا هئا ،اهي سڀ هڪ سو چاليهه سال هئا ۽ هو فوت ٿي ويو.

23۽ اِهي لوط جا ٻار آهن ،جيڪي سندس ڌيئرن مان پيدا ٿيا ،پهرين جو نالو موآب ۽ ٻئي جو نالو بنامي هو.
24۽ لوط جا ٻه پٽ ويا ۽ ڪنعان جي ملڪ مان پاڻ سان شادي ڪئي ،۽ انهن کي ٻار پيدا ٿيا ،۽ موآب جا ٻار عد ،مايون ،ترسس ۽ ڪنويل هئا ،چار پٽ ،اهي اڄ تائين موآب جي اولاد جا پيءُ آهن.
25۽ لوط جي اولاد جا سڀئي خاندان جتي به پهچن اتي رهڻ لاءِ هليا ويا ،ڇاڪاڻ ته اهي ميويدار هئا ۽ گهڻو وڌيا.
26۽ اهي ويا ۽ پنهنجي ملڪ ۾ شهر ٺاهيا جتي اهي رهندا هئا ،۽ انهن شهرن جا نالا رکيا جيڪي انهن پنهنجي نالن تي ٺاهيا هئا.
27۽ تارح جو پٽ ناحور ،جيڪو ابراهيم جو ڀاءُ هو ،انهن ڏينهن ۾ اسحاق جي عمر جي چاليهين سال ۾ فوت ٿيو ،۽ ناحور جي سڄي عمر هڪ سؤ ٻاهتر سال هئي ۽ هو مري ويو ۽ هاران ۾ دفن ڪيو ويو.
28جڏهن ابراهيم ٻڌو ته سندس ڀاءُ مري ويو آهي ته هو ڏاڍو غمگين ٿيو ۽ ڪيترائي ڏينهن پنهنجي ڀاءُ لاءِ سوڳ ڪندو رهيو.
29۽ ابراهيم پنهنجي سردار نوڪر اليعزر کي سڏيو ،ته جيئن ڪيس پنهنجي گهر بابت حڪم ڏئي ،۽ هو آيو ۽ سندس اڳيان بيٺو.
30۽ ابراهيم ڪيس چيو ته" ڏس ،آءٌ پوڙهو ٿي چڪو آهيان ،مون کي پنهنجي مرڻ جو ڏينهن خبر ناهي ،ڇاڪاڻ ته منهنجي عمر گهٽي ٿي وئي آهي ،تنهنڪري هاڻي اُٿ ،نڪري وڃ ۽ منهنجي پٽ لاءِ هن هنڌ ۾ هن ملڪ مان ،ڪنعاني ماڻهن جي ڌيئرن مان ،جن ۾ اسين رهون ٿا ،زال نه وٺ.
31پر منهنجي ملڪ ۽ منهنجي جمڻ واري جاءِ تي وڃ ،۽ اتان منهنجي پٽ لاءِ زال وٺ ،۽ آسمان ۽ زمين جو خداوند خدا ،جنهن مون کي منهنجي پيءُ جي گهر مان ڪڍيو ۽ مون کي هن جاءِ تي آندو ،۽ مون کي چيو ته ،مان تنهنجي اولاد کي هي ملڪ هميشه لاءِ ورثي ۾ ڏيندس ،هو تنهنجي اڳيان پنهنجو فرشتو موڪليندو ۽ تنهنجي رستي کي ڪامياب ڪندو ،ته جيئن تون منهنجي پٽ لاءِ منهنجي خاندان ۽ منهنجي پيءُ جي گهر مان زال حاصل ڪري سگهين.
32۽ نوڪر پنهنجي مالڪ ابراهيم کي جواب ڏنو ۽ چيو ته ،ڏسو ،مان اوهان جي جمڻ واري جاءِ ۽ اوهان جي پيءُ جي گهر ڏانهن وڃان ٿو ،۽ اتان اوهان جي پٽ لاءِ زال آڻيان ٿو؛ پر جيڪڏهن اها عورت مون سان گڏ هن ملڪ ۾ اچڻ لاءِ تيار نه هجي ،ته ڇا مان اوهان جي پٽ کي اوهان جي جمڻ واري جاءِ ڏانهن واپس وٺي وڃان؟
33۽ ابراهيم ڪيس چيو ته" خبردار ،منهنجي پٽ کي هتي وري نه آڻيندؤ ،ڇاڪاڻ ته خداوند جنهن جي اڳيان مان گهمندو رهيس ،اهو پنهنجو ملائڪ تنهنجي اڳيان موڪليندو ۽ تنهنجو رستو ڪامياب ڪندو".
34۽ اليعزر جيئن ابراهيم کي حڪم ڏنو هو ،تيئن ڪيو ،۽ اليعزر هن معاملي تي پنهنجي مالڪ ابراهيم سان قسم کنيو؛ ۽ اليعزر اٿيو ۽ پنهنجي مالڪ جي اٺن مان ڏهه اُٺ ۽ پنهنجي مالڪ جي نوڪرن مان ڏهه ماڻهو پاڻ سان گڏ ڪٺي ويو ،۽ اهي اٿيا ۽ ابراهيم ۽ ناحور جي شهر هاران ڏانهن ويا ،ته جيئن ابراهيم جي پٽ اسحاق لاءِ زال آڻين؛ ۽ جڏهن اهي هليا ويا ته ابراهيم شيم ۽ عبر جي گهر ڏانهن موڪليو ، ۽ اهي اتان ڪان سندس پٽ اسحاق کي وٺي آيا.
35۽ اسحاق پنهنجي پيءُ جي گهر بيرسبع ۾ آيو ،جڏهن ته اليعزر ۽ سندس ماڻهو حاران ۾ آيا؛ ۽ اهي شهر ۾ پاڻي جي جاءِ تي رڪيا ،۽ هن پنهنجن اٺن کي پاڻي جي ڪناري تي گوڏن ڀر ويهاريو ۽ اهي اتي رهيا.
36۽ ابراهيم جي نوڪر اليعزر دعا گهري ۽ چيو ته ،اي منهنجي مالڪ ابراهيم جا خدا ،مان دعا ڪريان ٿو ته اڄ مون کي نيڪ رفتار سان موڪل ۽ منهنجي مالڪ تي رحم ڪر ،ته اڄ منهنجي مالڪ جي پٽ لاءِ سندس خاندان مان هڪ زال مقرر ڪر.
37۽ خداوند پنهنجي ٻانهي ابراهيم جي خاطر اليعزر جي ڳالهه ٻڌي ،۽ هو اتفاق سان بتوئيل جي ڌيءَ سان مليو ،جيڪو ملڪه جو پٽ هو ۽ ناحور جي زال ،ابراهيم جو ڀاءُ هو ،۽ اليعزر سندس گهر آيو.
38۽ اليعزر انهن کي پنهنجون سڀ پريشانيون ٻڌايون ،۽ اهو به ته هو ابراهيم جو نوڪر هو ،۽ اهي هن تي تمام گهڻو خوش ٿيا.
39۽ انهن سڀني خداوند جي واکاڻ ڪئي جنهن هي ڪم ڪيو ،۽ انهن ڪيس اسحاق لاءِ زال طور بتوئيل جي ڌيءَ رِبقه ڏني.
40۽ اها جوان عورت تمام سهڻي هئي ،هوءَ ڪنواري هئي ،۽ انهن ڏينهن ۾ ربيڪا ڏهه سالن جي هئي.
41۽ بتوئيل ،لابن ۽ سندس ٻارن انهيءَ رات هڪ دعوت ڪئي ،۽ اليعزر ۽ سندس ماڻهو آيا ۽ ان رات اتي کاڌو پيتو ۽ خوشي ڪئي.
42۽ اليعزر صبح جو اٿيو ،هو ۽ سندس ماڻهو جيڪي سندس سان گڏ هئا ،۽ هن بتوئيل جي سڄي گهراڻي کي سڏ ڪري چيو ته مون کي موڪل ڏيو ته مان پنهنجي مالڪ ڏانهن وڃان .۽ اهي اٿيا ۽ ربيڪا ۽ سندس دايا دبورا کي ،عوض جي ڌيءَ کي موڪليو ،۽ انهن ڪيس چاندي ۽ سون ،مرد نوڪر ۽ ٻانهيون ڏنيون ،۽ انهن ڪيس برڪت ڏني.
43پوءِ انهن اليعزر کي سندس ماڻهن سان گڏ موڪليو؛ ۽ نوڪر رِبقه کي کڻي ويا ،۽ هو پنهنجي مالڪ وٽ ڪنعان جي ملڪ ۾ موٽي ويو.
44۽ اسحاق رِبقه کي پرڻيو ۽ اها سندس زال ٿي ،۽ ڪيس خيمي ۾ وٺي آيو.
45۽ اسحاق چاليهن سالن جو هو جڏهن هن پنهنجي چاچي بتوئيل جي ڌيءَ رِبقه سان شادي ڪئي.

باب25

1۽ اهو وقت هو جڏهن ابراهيم پنهنجي پوڙهائپ ۾ ٻيهر هڪ زال شادي ڪئي ،۽ سندس نالو قطوره هو ،جيڪا ڪنعان جي ملڪ مان هئي.
2۽ ڪيس زمران ،يُقشان ،مِدان ،مِديان ،اِشباق ۽ شوخ پيدا ٿيا ،ڇهه پٽ هئا .زمران جا ٻار ابيحين ،موليخ ۽ نريم هئا.
3۽ يُقشان جا پٽ شيبا ۽ ددان هئا ،۽ مِدان جا پٽ اميدا ،يوآب ،جوکي ،اليشع ۽ نوتاڪ هئا؛ ۽ مِدين جا پٽ عِيفه ،عِيفر ،حنوڪ ،ابيدا ۽ الدعا هئا.
4۽ اِشباق جا پٽ مکيرو ،بيودوا ۽ تاطور هئا.
5۽ شواخ جا پٽ بلداد ،ممداد ،منان ۽ ميبان هئا؛ اهي سڀ ڪنعاني عورت قطورا جي اولاد جا خاندان آهن ،جيڪا هن عبراني ابراهيم مان پيدا ڪئي هئي.

6پوءِ ابراهيم انهن سپني کي موڪليو ،۽ انهن کي تحفا ڏنا ،۽ اهي سندس پٽ اسحاق کان پري هليا ويا ته جتي به جاءِ ملن اتي رهن.
7۽ اهي سڀ اوڀر ۾ جبل ڏانهن ويا ،۽ انهن پاڻ لاءِ ڇهه شهر ٺاهيا جن ۾ اهي اڄ تائين رهندا آهن.
8پر شيبا ۽ ددان جا پار ،يُقشان جا پار ،پنهنجن پارن سان گڏ پنهنجن شهرن ۾ پنهنجن پائرن سان گڏ نه رهيا ،۽ اهي سفر ڪري اڄ تائين ملڪن ۽ بيابانن ۾ خيما هڻندا رهيا.
9۽ ابراهيم جي پٽ مديان جا پار ڪُش ملڪ جي اوڀر ۾ ويا ،۽ اتي انهن کي اوڀر واري ملڪ ۾ هڪ وڏي وادي ملي ،۽ اهي اتي رهيا ۽ هڪڙو شهر ٺاهيو ،۽ ان ۾ رهيا ،اهو اڄ تائين مديان جو ملڪ آهي.
10۽ مديان انهيءَ شهر ۾ رهيو جيڪو هن ٺاهيو هو ،هو ۽ سندس پنج پٽ ۽ سڀ سندس ملڪيت.
11۽ مديان جي پٽن جا نالا انهن جي شهرن ۾ انهن جي نالن جي مطابق هي آهن :عِيفَ ،عِيفر ،حنُوخ ،عِبدَع ۽ الدعا.
12۽ عِيفہ جا پٽ ميتاڪ ،ميشار ،اوِوي ۽ تزانوا هئا ،۽ عِيفر جا پٽ عِفرون ،صُور ،عليرون ۽ مدين هئا ،۽ حَنوڪ جا پٽ رعوئيل ،رقم ، عزي ،اليُشوب ۽ علاد هئا.
13۽ ابيدا جا پٽ چور ،ميلود ،ڪروري ،مولڪي هئا؛ ۽ الداه جا پٽ ميڪر ،ربا ،ملڪيا ۽ جبول هئا؛ اهي مديانين جا نالا انهن جي خاندانن جي مطابق آهن؛ ۽ بعد ۾ مديانين جا خاندان سڄي مديان جي ملڪ ۾ پکڙجي ويا.
14۽ اِهي اِبراهيم جي پٽ اسماعيل جو نسب آهن ،جيڪو ساره جي ٻانهي هاجره ،ابراهيم لاءِ ڄايو.
15۽ اسماعيل مصر جي ملڪ مان هڪ زال شادي ڪئي ،جنهن جو نالو ربا هو ،جيڪو مريبا آهي.
16۽ رِباه کي اسماعيل مان نبايوت ،قيدار ،ادبئيل ،مِبسام ۽ سندن ڀيڻ بوسمت پيدا ٿيون.
17۽ اسماعيل پنهنجي زال ربا کي ڇڏي ڏنو ،۽ هوءَ ان کان نڪري وئي ۽ مصر ۾ پنهنجي پيءُ جي گهر موٽي وئي ،۽ اتي رهڻ لڳي ، ڇاڪاڻ ته هوءَ اسماعيل ۽ سندس پيءُ ابراهيم جي نظر ۾ تمام گهڻي خراب هئي.
18پوءِ اسماعيل ڪنعان جي ملڪ مان هڪ زال شادي ڪئي ،جنهن جو نالو ملڪوت هو ،۽ ان مان نِشم ،دومه ،ماسا ،چداد ،تيما ، يطور ،نفيش ۽ ڪيدما پيدا ٿيا.
19اِهي اسماعيل جا پٽ آهن ،۽ انهن جا نالا هي آهن ،پنهنجي پنهنجي قوم جي مطابق ٻارهن سردار هئا؛ ۽ پوءِ اسماعيل جا خاندان پکڙجي ويا ،۽ اسماعيل پنهنجن ٻارن ۽ پنهنجي گهر جي جانين ۽ پنهنجي سڀني ملڪيتن سميت سڀ ڪجهہ کڻي ويو ،۽ جتي انهن کي جاءِ ملندي اتي رهڻ لاءِ ويا.
20۽ اهي فاران جي بيابان جي ويجهو وڃي آباد ٿيا ،۽ انهن جو ٺڪاڻُ حويله کان شور تائين هو ،جيڪو مصر جي سامهون آهي ۽ جيئن توهان اسور ڏانهن اچو ٿا.
21۽ اسماعيل ۽ سندس پٽ ملڪ ۾ رهيا ،۽ انهن کي ٻار پيدا ٿيا ،۽ اهي ميويدار ٿيا ۽ گهڻو وڌيا.
22۽ اسماعيل جي پهرين پٽ نبايوت جي پٽن جا نالا هي آهن :مند ،سيند ،مايون؛ ۽ قيدار جا پٽ اليون ،قصيم ،حماد ۽ عيلي هئا.
23۽ ادبئيل جا پٽ حماد ۽ يابين هئا؛ ۽ مِبسام جا پٽ عوبدياه ،عبدملڪ ۽ يُوش هئا؛ اهي اسماعيل جي زال رِباح جي اولاد جا خاندان هئا.
24۽ اسماعيل جي پٽ مِشماع جا پٽ :سمعوا ،زڪريون ۽ عوبيد؛ ۽ دوما جا پٽ :قصد ،عيلي ،مڪمد ۽ آميد.
25۽ ماسا جا پٽ ميلون ،مولا ۽ عبيدادون هئا؛ ۽ چداد جا پٽ عزور ،منزار ۽ عبيدملڪ هئا؛ ۽ تيما جا پٽ سعير ،صدون ۽ يڪول هئا.
26۽ يتور جا پٽ مريت ،ياش ،اليو ۽ فخوت هئا؛ ۽ نافيش جا پٽ عبد تامد ،ابياساف ۽ مير هئا؛ ۽ ڪيدما جا پٽ خليپ ،تاختي ۽ عمير هئا؛ اهي اسماعيل جي زال ملڪوت جا ٻار هئا ،انهن جي خاندانن موجب.
27اهي سڀ اسماعيل جا خاندان پنهنجي نسل جي مطابق آهن ،۽ اهي انهن زمينن ۾ رهندا هئا جتي انهن اڄ ڏينهن تائين پاڻ لاءِ شهر ٺاهيا هئا.
28۽ ابراهيم جي پٽ اسحاق جي زال بتوئيل جي ڌيءَ ،ربڪا ،انهن ڏينهن ۾ سنڍ هئي ،ڪيس ڪو به اولاد نه هو؛ ۽ اسحاق پنهنجي پيءُ سان گڏ ڪنعان جي ملڪ ۾ رهيو؛ ۽ خداوند اسحاق سان گڏ هو؛ ۽ نوح جي پٽ سِم جو پٽ ارفڪساد انهن ڏينهن ۾ ،اسحاق جي حياتيءَ جي اٺيتاليهن سالن ۾ فوت ٿيو ،۽ ارفڪساد جي جيئري عمر جا سڀ ڏينهن چار سئو اٺتيهه سال هئا ،۽ هو مري ويو.

باب26

1۽ ابراهيم جي پٽ اسحاق جي زندگي جي 59 هين سال ۾ ،سندس زال رِبقہ انهن ڏينهن ۾ اڃا تائين سنڍ هئي.
2۽ ربڪا اسحاق کي چيو تہ” ،مون سچ پچ ٻڌو آهي تہ ،منهنجا مالڪ ،تنهنجي ماءُ ساره پنهنجي ڏينهن ۾ سنڍ هئي جيستائين منهنجي رب ،تنهنجي پيءُ ابراهيم ،هن لاءِ دعا گهري ۽ هوءَ هن کان حامله ٿي.
3تنهنڪري هاڻي اٿي بيهو ،خدا کان دعا گهرو ۽ هو اوهان جي دعا ٻڌندو ۽ پنهنجي رحمت سان اسان کي ياد ڪندو.
4۽ اسحاق پنهنجي زال ربيڪا کي جواب ڏنو ،چيو ته ابراهيم اڳ ۾ ئي منهنجي لاءِ خدا کان دعا گهري آهي ته سندس اولاد وڌائي ،تنهن ڪري هاڻي هي بانجهہ پن توهان کان اسان ڏانهن ضرور ايندو.
5۽ ربيڪا کيس چيو تہ” پر هاڻي تون به اُٿ ۽ دعا ڪر تہ خداوند تنهنجي دعا ٻڌي ۽ مون کي اولاد عطا ڪري “،۽ اسحاق پنهنجي زال جي ڳالهين تي غور ڪيو ،۽ اسحاق ۽ سندس زال اٿيا ۽ موريا جي ملڪ ڏانهن ويا تہ اتي دعا ڪن ۽ خداوند جي ڳولا ڪن ،۽ جڏهن اهي انهيءَ جاءِ تي پهتا تہ اسحاق اٿيو ۽ خداوند کان پنهنجي زال جي خاطر دعا گهري ڇاڪاڻ تہ هو بانجهہ هئي.
6۽ اسحاق چيو تہ ،اي خداوند آسمان ۽ زمين جا خدا ،جنهن جي نيڪي ۽ رحمت زمين کي ڀري ٿي ،تون جنهن منهنجي پيءُ کي سندس پيءُ جي گهر ۽ سندس ڄمڻ واري جاءِ مان ڪڍيو ۽ کيس هن ملڪ ۾ آندو ،۽ کيس چيو تہ ،مان تنهنجي اولاد کي هي ملڪ ڏيندس ،۽ تو کيس واعدو ڪيو ۽ کيس اعلان ڪيو تہ ،مان تنهنجي اولاد کي آسمان جي تارن ۽ سمنڊ جي ريتي وانگر وڌائيندس ،هاڻي تنهنجا لفظ سچا ٿين جيڪي تو منهنجي پيءُ سان ڪيا هئا.

7چو ته تون خداوند اسان جو خدا آهين ،اسان جون اکيون تو ڏانهن آهن ته اسان کي انسانن جو اولاد ڏيو ،جيئن تو اسان سان واعدو ڪيو
هو ،چو ته تون خداوند اسان جو خدا آهين ۽ اسان جون اکيون صرف تو ڏانهن آهن.
8۽ خداوند ابراهيم جي پٽ اسحاق جي دعا ٻڌي ،۽ خداوند هن جي دعا قبول ڪئي ۽ سندس زال ربڪا حامله ٿي.
9۽ اٽڪل ستن مهينن کان پوءِ جڏهن ٻار هن جي پيٽ ۾ پاڻ ۾ وڙهڻ لڳا ،۽ هن کي تمام گهڻو ڏک ٿيو جو هوءَ انهن جي ڪري ٿڪجي
پئي هئي ،۽ هن انهن سڀني عورتن کي چيو جيڪي ان وقت ملڪ ۾ هيون ،ڇا توهان سان به اهڙو ڪجهه ٿيو آهي جيئن مون سان ٿيو
آهي؟ ۽ انهن کيس چيو ،نه.
10۽ هن انهن کي چيو ته" ،مان هن ۾ زمين تي سڀني عورتن ۾ اڪيلي ڇو آهيان؟ ۽ هوءَ هن جي ڪري خداوند جي ڳولا ڪرڻ لاءِ
موريا جي ملڪ ڏانهن وئي؛ ۽ هوءَ شيم ۽ سندس پٽ عبر وٽ وئي ته جيئن انهن کان هن معاملي ۾ پڇا ڳاڇا ڪري ،۽ اهي هن جي حوالي
سان هن معاملي ۾ خداوند جي ڳولا ڪن".
11۽ هن ابراهيم کي اهو به چيو ته هو خداوند کان پڇي ۽ سڀني ڳالهين بابت پڇي جيڪو هن سان ٿيو هو.
12۽ انهن سڀني خداوند کان هن معاملي بابت پڇيو ،۽ انهن خداوند کان ڪلام آندو ۽ هن کي ٻڌايو ته ،ٻه ٻار تنهنجي پيٽ ۾ آهن ،۽ انهن
مان ٻہ قومون پيدا ٿينديون؛ ۽ هڪ قوم ٻي کان وڌيڪ طاقتور هوندي ،۽ وڏو ننڍي جي خدمت ڪندو.
13۽ جڏهن سندس ٻار ڄڻڻ جا ڏينهن پورا ٿيا ،تڏهن هوءَ گوڏن ڀر ڪري ويٺي ،۽ ڏٺائين ته سندس پيٽ ۾ جاڙا ٻار هئا ،جيئن خداوند هن
سان ڳالهايو هو.
14۽ پهريون ٻار سڄو وارن واري ڪپڙي وانگر ڳاڙهو نڪتو ،۽ ملڪ جي سڀني ماڻهن سندس نالو عيسو رکيو ،۽ چيو ته" هي ٻار پيٽ
مان ئي مڪمل ٿيو آهي".
15۽ ان کان پوءِ سندس ڀاءُ آيو ،۽ سندس هٿ عيسو جي ڪڙي کي پڪڙيو ،تنهن ڪري انهن سندس نالو يعقوب رکيو.
16۽ ابراهيم جو پٽ اسحاق سٺ سالن جو هو جڏهن هن انهن کي جنم ڏنو.
17۽ ڇوڪرا پندرهن سالن تائين وڏا ٿيا ،۽ اهي انسانن جي سماج ۾ آيا .عيسو هڪ ٺڳي ڪندڙ ۽ ٺڳي ڪندڙ ماڻهو هو ،۽ ميدان ۾ هڪ
ماهر شڪاري هو ،۽ يعقوب هڪ ڪامل ۽ عقلمند ماڻهو هو ،خيمن ۾ رهندو هو ،ڌڻ چاريندو هو ۽ خداوند جون هدايتون ۽ پنهنجي پيءُ ۽
ماءُ جا حڪم سکندو هو.
18۽ اسحاق ۽ سندس گهر جا ٻار پنهنجي پيءُ ابراهيم سان گڏ ڪنعان جي ملڪ ۾ رهيا ،جيئن خدا انهن کي حڪم ڏنو هو.
19۽ ابراهيم جو پٽ اسماعيل پنهنجي ٻارن ۽ انهن جي سڀني ملڪيت سان گڏ هليو ويو ،۽ اهي اتي حويله جي ملڪ ۾ موٽي آيا ،۽ اتي
رهڻ لڳا.
20۽ ابراهيم جي ٻانهين جا سڀئي ٻار اوڀر جي ملڪ ۾ رهڻ لاءِ هليا ويا ،ڇاڪاڻ ته ابراهيم انهن کي پنهنجي پٽ کان پري موڪليو هو ،۽
انهن کي تحفا ڏنا هئا ،۽ اهي هليا ويا.
21۽ ابراهيم پنهنجو سڀ ڪجهہ پنهنجي پٽ اسحاق کي ڏنو ،۽ هن پنهنجو سڀ خزانو پڻ کيس ڏنو.
22۽ هن کيس حڪم ڏنو ته ،ڇا تون نٿو ڄاڻين ۽ نه ٿو سمجهين ته خداوند آسمان ۽ زمين ۾ خدا آهي ،۽ ان کان سواءِ ٻيو ڪو به ناهي؟
23۽ اهو اهو هو جنهن مون کي منهنجي پيءُ جي گهر ۽ منهنجي ڄمڻ واري جاءِ کان ڪڍيو ،۽ مون کي زمين تي سڀ خوشيون ڏنيون؛
جنهن مون کي بڇڙن جي صلاح کان بچايو ،ڇاڪاڻ ته مون مٿس ڀروسو ڪيو.
24۽ هن مون کي هن جاءِ تي آندو ،۽ هن مون کي اُر ڪيسديم کان بچايو؛ ۽ هن مون کي چيو ته ،مان تنهنجي اولاد کي اهي سڀ ملڪ
ڏيندس ،۽ جڏهن اهي منهنجا حڪم ،منهنجا قانون ۽ منهنجا فيصلا جيڪي مون توکي ڏنا آهن ۽ جيڪي مان انهن کي حڪم ڏيندس ،انهن
تي عمل ڪندا ته اهي انهن جا وارث ٿيندا.
25تنهنڪري هاڻي منهنجا پٽ ،منهنجي ڳالهہ ٻڌ ،۽ خداوند پنهنجي خدا جي حڪمن تي عمل ڪر ،جيڪي مون توکي ڏنا آهن ،ساڄي يا
کاٻي پاسي ساڄي رستي کان نه ڦر ،ته جيئن تنهنجو ۽ تنهنجي اولاد جو هميشہ لاءِ ڀلو ٿئي.
26۽ خداوند جا عجيب ڪم ۽ سندس مهرباني ياد ڪريو جيڪا هن اسان تي ڏيکاري آهي ،جڏهن هن اسان کي اسان جي دشمنن جي هٿن
کان بچايو ،۽ خداوند اسان جي خدا انهن کي اسان جي هٿن ۾ ڪري ڇڏيو؛ ۽ هاڻي انهن سڀني تي عمل ڪريو جيڪي مون توهان کي
حڪم ڏنا آهن ،۽ پنهنجي خدا جي حڪمن کان نه ڦرو ،۽ ان کان سواءِ ڪنهن جي به عبادت نه ڪريو ،ته جيئن توهان ۽ توهان جي اولاد
جو توهان کان پوءِ سٺو ٿئي.
27۽ تون پنهنجي اولاد ۽ پنهنجي اولاد کي خداوند جون هدايتون ۽ سندس حڪم سيکارين ،۽ انهن کي اهو سڌو رستو سيکارين جنهن تي
انهن کي هلڻ گهرجي ،ته جيئن انهن جو هميشه لاءِ ڀلو ٿئي.
28۽ اسحاق پنهنجي پيءُ کي جواب ڏنو ۽ کيس چيو ته ،جيڪو منهنجي خداوند حڪم ڏنو آهي سو آءٌ ڪندس ،۽ آءٌ پنهنجي خداوند جي
حڪمن کان نہ ڦرندس ،آءٌ هر شيءِ تي عمل ڪندس جيڪا هن مون کي حڪم ڏني آهي؛ ۽ ابراهيم پنهنجي پٽ اسحاق ۽ سندس ٻارن کي
برڪت ڏني؛ ۽ ابراهيم يعقوب کي خداوند جي هدايت ۽ سندس طريقا سيکاريا.
29۽ اهو وقت هو جڏهن ابراهيم اسحاق جي پٽن يعقوب ۽ عيسو جي زندگي جي پندرهين سال ۾ فوت ٿيو ،۽ ابراهيم جي سڄي عمر هڪ
سؤ پنجهتر سال هئي ،۽ هو مري ويو ۽ پنهنجي قوم ۾ چڱي عمر ۾ ،پوڙهو ۽ مطمئن ٿي ويو ،۽ سندس پٽن اسحاق ۽ اسماعيل کيس دفن
ڪيو.
30۽ جڏهن ڪنعان جي رهاڪن ٻڌو ته ابراهيم مري ويو آهي ،ته اهي سڀ پنهنجن بادشاهن ،اميرن ۽ پنهنجن سڀني ماڻهن سان گڏ ابراهيم
کي دفن ڪرڻ لاءِ آيا.
31۽ حاران جي ملڪ جا سڀ رهواسي ،۽ ابراهيم جي گهر جا سڀ خاندان ،۽ سڀئي سردار ۽ وڏا ماڻهو ،۽ ابراهيم جي ٻانهين مان پٽ ،
سڀ جڏهن ابراهيم جي موت جي خبر ٻڌي آيا ،تڏهن انهن ابراهيم جي مهرباني جو بدلو ورتو ،۽ سندس پٽ اسحاق کي تسلي ڏني ،۽ انهن
ابراهيم کي ان غار ۾ دفن ڪيو جيڪو هن عفرون هٽي ۽ سندس ٻارن کان دفن جي جاءِ جي ملڪيت لاءِ خريد ڪيو هو.

32۽ ڪنعان جا سڀ باشندا ۽ اهي سڀ جيڪي ابراهيم کي سڃاڻندا هئا ،سڄو سال ابراهيم لاءِ روئندا رهيا ۽ مرد ۽ عورتون سندس لاءِ ماتم ڪندا رهيا.
33۽ سڀ نئڙا پار ۽ ملڪ جا سڀ رهواسي ابراهيم جي ڪري روئڻ لڳا ،ڇاڪاڻ ته ابراهيم انهن سڀني سان سٺو سلوڪ ڪيو هو ،۽ ڇاڪاڻ ته هو خدا ۽ ماڻهن سان سچو هو.
34۽ ڪو به اهڙو ماڻهو پيدا نه ٿيو جيڪو ابراهيم وانگر خدا کان ڊڄندو هجي ،ڇاڪاڻ ته هو پنهنجي جوانيءَ کان پنهنجي خدا کان ڊڄندو هو ،۽ خداوند جي خدمت ڪندو هو ،۽ پنهنجي زندگيءَ ۾ ،پنهنجي ٻاروتڻ کان وٺي پنهنجي موت جي ڏينهن تائين ،پنهنجي سڀني طريقن سان هلندو هو.
35۽ خداوند هن سان گڏ هو ۽ هن کي نمرود ۽ سندس ماڻهن جي صلاح کان بچايو ،۽ جڏهن هن ايلام جي چئن بادشاهن سان جنگ ڪئي ته هن انهن کي فتح ڪيو.
36۽ هن زمين جي سڀني ٻارن کي خدا جي خدمت ۾ آندو ،۽ انهن کي خداوند جا طريقا سيکاريا ،۽ انهن کي خداوند کي سڃاڻڻ جو سبب ٻڌايائين.
37۽ هن هڪ جهنگ ٺاهيو ۽ ان ۾ انگورن جو باغ لڳايو ،۽ هو هميشه پنهنجي خيمي ۾ انهن ماڻهن لاءِ گوشت ۽ پيئڻ تيار ڪندو هو جيڪي ملڪ مان لنگهندا هئا ،ته جيئن اهي سندس گهر ۾ مطمئن ٿين.
38۽ خداوند خدا ابراهيم جي ڪري سڄي زمين کي بچائي ورتو.
39۽ ابراهيم جي وفات کان پوءِ خدا سندس پٽ اسحاق ۽ سندس ٻارن کي برڪت ڏني ،۽ خداوند اسحاق سان گڏ هو جيئن هو پنهنجي پيءُ ابراهيم سان هو ،ڇاڪاڻ ته اسحاق خداوند جي سڀني حڪمن تي عمل ڪيو جيئن سندس پيءُ ابراهيم کيس حڪم ڏنو هو؛ هو ساڄي يا کاٻي طرف نه مُڙيو جيڪو سندس پيءُ کيس حڪم ڏنو هو.

باب27

1۽ عيسو انهيءَ وقت ،ابراهيم جي وفات کان پوءِ ،اڪثر شڪار ڪرڻ لاءِ ميدان ۾ ويندو هو.
2۽ بابل جو بادشاهه نمرود ،جيڪو امرافل هو ،پڻ اڪثر پنهنجن طاقتور ماڻهن سان گڏ ميدان ۾ شڪار ڪرڻ ۽ ڏينهن جي ٿڌي موسم ۾ پنهنجن ماڻهن سان گڏ گهمڻ لاءِ ويندو هو.
3۽ نمرود سڄو ڏينهن عيسو تي نظر رکندو هو ،ڇاڪاڻ ته نمرود جي دل ۾ عيسو جي خلاف هر ڏينهن حسد پيدا ٿي چڪو هو.
4۽ هڪ ڏينهن عيسو شڪار ڪرڻ لاءِ ميدان ۾ ويو ،۽ هن نمرود کي پنهنجن ٻن ماڻهن سان گڏ بيابان ۾ گهمندي ڏٺو.
5۽ سندس سڀ طاقتور ماڻهو ۽ سندس ماڻهو بيابان ۾ ساڻس گڏ هئا ،پر اهي هن کان پري هليا ويا ،۽ اهي هن کان مختلف طرفن ۾ شڪار ڪرڻ لاءِ ويا ،۽ عيسو پاڻ کي نمرود لاءِ لڪايو ،۽ هو هن لاءِ بيابان ۾ لڪي رهيو هو.
6۽ نمرود ۽ سندس ماڻهو جيڪي ساڻس گڏ هئا ،انهن کيس نه سڃاتو ،۽ نمرود ۽ سندس ماڻهو اڪثر ڏينهن جي ٿڌي وقت ميدان ۾ گهمندا هئا ،۽ اهو ڄاڻڻ لاءِ ته سندس ماڻهو ميدان ۾ ڪٿي شڪار ڪري رهيا آهن.
7۽ نمرود ۽ سندس ٻہ ماڻهو جيڪي ساڻس گڏ هئا ،انهيءَ جاءِ تي پهتا جتي اهي هئا ،تڏهن عيسو اوچتو پنهنجي لڪيل جاءِ تان روانو ٿيو ۽ پنهنجي تلوار ڪڍي ،جلدي ڪري نمرود ڏانهن ڊوڙيو ۽ سندس مٿو ڪٽي ڇڏيو.
8۽ عيسي نمرود سان گڏ ٻن ماڻهن سان سخت جنگ ڪئي ،۽ جڏهن انهن کيس سڏ ڪيو ،تڏهن عيسي انهن ڏانهن مُڙيو ۽ پنهنجي تلوار سان انهن کي ماري ڇڏيو.
9۽ نمرود جا سڀئي طاقتور ماڻهو ،جيڪي کيس ڇڏي بيابان ۾ ويا هئا ،پري کان رڙ ٻڌي ،۽ انهن ٻن ماڻهن جا آواز سڃاڻي ورتا ،۽ اهي ان جو سبب ڄاڻڻ لاءِ ڊوڙيا ،جڏهن انهن پنهنجي بادشاهه ۽ ٻن ماڻهن کي جيڪي هن سان گڏ هئا ،ريگستان ۾ مئل پيل ڏٺا.
10۽ جڏهن عيسيو نمرود جي طاقتور ماڻهن کي پري کان ايندو ڏٺو ،تڏهن ڀڄي ويو ،۽ انهيءَ طرح بچي ويو؛ ۽ عيسيو نمرود جا قيمتي ڪپڙا کنيا ،جيڪي نمرود جي پيءُ نمرود کي ورثي ۾ ڏنا هئا ،۽ جن سان نمرود سڄي ملڪ تي غالب ٿيو ،۽ ڀڄي ويو ۽ انهن کي پنهنجي گهر ۾ لڪائي ڇڏيو.
11۽ عيسي اهي ڪپڙا ڪٽي نمرود جي ماڻهن جي ڪري شهر ۾ ڀڄي ويو ،۽ هو پنهنجي پيءُ جي گهر ۾ ٿڪل ۽ جنگ کان ٿڪل آيو ،۽ هو غم ۾ مرڻ لاءِ تيار هو جڏهن هو پنهنجي ڀاءُ يعقوب وٽ ويو ۽ سندس اڳيان ويٺو.
12۽ هن پنهنجي ڀاءُ يعقوب کي چيو" ،ڏس ،مان اڄ مرندس ،۽ پوءِ مان پيدائشي حق جو ڇا ڪندس؟ "؛ ۽ يعقوب هن معاملي ۾ عيسو سان عقلمندي سان ڪم ڪيو ،۽ عيسو پنهنجو پيدائشي حق يعقوب کي وڪڻي ڇڏيو ،ڇاڪاڻ ته اهو خداوند طرفان ائين ڪيو ويو هو.
13۽ عيسو جو مڪفيلا جي ميدان جي غار ۾ حصو ،جيڪو ابراهيم حيٿ جي اولاد کان قبرستان جي ملڪيت لاءِ خريد ڪيو هو ،عيسو پڻ يعقوب کي وڪرو ڪيو ،۽ يعقوب اهو سڀ ڪجهه پنهنجي ڀاءُ عيسو کان ڏنل قيمت تي خريد ڪيو.
14۽ يعقوب اهو سڄو ڪتاب ۾ لکيو ،۽ شاهدن سان گڏ ان جي شاهدي ڏني ،۽ ان تي مُهر لڳائي ،۽ ڪتاب يعقوب جي هٿن ۾ رهيو.
15۽ جڏهن ڪوش جو پٽ نمرود مري ويو ،تڏهن سندس ماڻهن کيس کڻي ويا ۽ کيس حيران ڪري آندو ۽ سندس شهر ۾ دفن ڪيو ،۽ نمرود جي جيترا ڏينهن جيئرا رهيا ،اهي ٻہ سو پندرهن سال ٿيا ۽ پوءِ هو فوت ٿي ويو.
16۽ نمرود ملڪ جي ماڻهن تي هڪ سؤ پنجاسي سال حڪومت ڪئي؛ ۽ نمرود عيسو جي تلوار سان شرم ۽ حقارت سان مري ويو ،۽ ابراهيم جي اولاد سندس موت جو سبب بڻيو جيئن هن پنهنجي خواب ۾ ڏٺو هو.
17۽ نمرود جي وفات تي سندس بادشاهي ڪيترن ئي حصن ۾ ورهائجي وئي ،۽ اهي سڀئي حصا جن تي نمرود حڪومت ڪندو هو ، ملڪ جي لاڳاپيل بادشاهن کي واپس ڪيا ويا ،جن نمرود جي وفات کان پوءِ انهن کي واپس ڪيو ،۽ نمرود جي گهر جا سڀئي ماڻهو ڊگهي عرصي تائين ملڪ جي ٻين سڀني بادشاهن جا غلام رهيا.

باب28

1۽ انهن ڏينهن ۾ ،ابراهيم جي وفات کان پوءِ ،انهيءَ سال خداوند ملڪ ۾ سخت ڏڪار آندو ،۽ جڏهن ڪنعان جي ملڪ ۾ ڏڪار سخت هو ،اسحاق پنهنجي پيءُ ابراهيم وانگر ،قحط جي ڪري مصر ڏانهن وڃڻ لاءِ اٿيو.
2۽ خداوند انهيءَ رات اسحاق کي ظاهر ٿيو ۽ کيس چيو ته” ،مصر ڏانهن نه وڃ ،پر اُٿ ۽ جرار ڏانهن فلستين جي بادشاهه ابي ملڪ ڏانهن وڃ ،۽ اتي رهو جيستائين ڏڪار ختم نه ٿئي.
3۽ اسحاق اٿيو ۽ جرار ڏانهن ويو ،جيئن خداوند کيس حڪم ڏنو هو ،۽ اتي پورو هڪ سال رهيو.
4۽ جڏهن اسحاق جرار ۾ پهتو ،تڏهن ملڪ جي ماڻهن ڏٺو ته سندس زال رِبقہ ڏاڍي سهڻي هئي ،۽ جرار جي ماڻهن اسحاق کان سندس زال بابت پڇيو ،۽ هن چيو ته” ،هوءَ منهنجي ڀيڻ آهي “،ڇاڪاڻ ته هو ڊڄندو هو ته هوءَ سندس زال آهي ،متان ملڪ جا ماڻهو کيس سندس ڪري قتل ڪري ڇڏين.
5۽ ابي ملڪ جا سردار ويا ۽ بادشاهه وٽ عورت جي تعريف ڪئي ،پر هن انهن کي ڪو به جواب نه ڏنو ،۽ نه ئي انهن جي ڳالهين تي ڌيان ڏنو.
6پر هن انهن کي اهو چوندي ٻڌو ته اسحاق هن کي پنهنجي ڀيڻ قرار ڏنو ،تنهن ڪري بادشاهه اهو پاڻ ۾ محفوظ رکيو.
7۽ جڏهن اسحاق ملڪ ۾ ٽي مهينا رهيو ،ابي ملڪ دريءَ مان ٻاهر ڏٺو ،۽ ڏٺائين ته اسحاق پنهنجي زال رِبقہ سان کيڏندو رهيو آهي ، ڇاڪاڻ ته اسحاق بادشاهه جي ٻاهرين گهر ۾ رهندو هو ،تنهنڪري اسحاق جو گهر بادشاهه جي گهر جي سامهون هو.
8۽ بادشاهه اسحاق کي چيو ته” ،تو اسان سان هي ڇا ڪيو آهي جو پنهنجي زال کي چيو ته هوءَ منهنجي ڀيڻ آهي؟ ڪيتري آساني سان ماڻهن جي وڏن ماڻهن مان ڪو هن سان ليٽيو هجي ها ،۽ پوءِ تون اسان تي ڏوهه آڻين ها“.
9۽ اسحاق ابي ملڪ کي چيو تہ ،مون کي ڊپ هو تہ متان منهنجي زال جي ڪري مري وڃان ،تنهن ڪري مون چيو تہ ،هوءَ منهنجي ڀيڻ آهي.
10ان وقت ابي ملڪ پنهنجن سڀني سردارن ۽ وڏن ماڻهن کي حڪم ڏنو ،۽ اهي اسحاق ۽ سندس زال رِبقہ کي کڻي بادشاهه جي اڳيان حاضر ٿيا.
11۽ بادشاهه حڪم ڏنو تہ انهن کي شاندار لباس پهرايو وڃي ،۽ انهن کي شهر جي گهٽين ۾ سوار ڪرايو وڃي ،۽ انهن جي اڳيان سڄي ملڪ ۾ اعلان ڪيو وڃي تہ ،هي اهو ماڻهو آهي ۽ هي سندس زال آهي .جيڪو بہ هن ماڻهوءَ يا سندس زال کي هٿ لائيندو ،سو ضرور مرندو .۽ اسحاق پنهنجي زال سان گڏ بادشاهہ جي گهر ڏانهن موٽيو ،۽ خداوند اسحاق سان گڏ هو ۽ هو وڌو ٿيندو رهيو ۽ ڪنهن بہ شيءِ جي گهٽتائي نہ ڪئي.
12۽ خداوند اسحاق کي ابي ملڪ ۽ سندس سڀني رعيت جي نظر ۾ پسند ڪيو ،۽ ابي ملڪ اسحاق سان سٺو سلوڪ ڪيو ،ڇاڪاڻ ته ابي ملڪ کي سندس پيءُ ۽ ابراهيم جي وچ ۾ ٿيل قسم ۽ عهد ياد آيو.
13۽ ابي ملڪ اسحاق کي چيو تہ” ،ڏس ،سڄي زمين تنهنجي اڳيان آهي؛ جتي به توکي سٺو لڳي اتي رهو جيستائين تون پنهنجي ملڪ ۾ واپس نه وڃ؛ ۽ ابي ملڪ اسحاق کي زمينون ۽ انگورن جا باغ ۽ جرار جي زمين جو بهترين حصو ڏنو تہ جيئن پوکي ۽ لڻي ۽ زمين جو ميوو کائي جيستائين ڏڪار جا ڏينهن گذري نه وڃن.
14۽ اسحاق انهيءَ زمين ۾ پوک ڪئي ،۽ ساڳئي سال ۾ سؤ ڀيرا حاصل ڪيو ،۽ خداوند کيس برڪت ڏني.
15۽ اهو ماڻهو وڏو ٿيو ،۽ هن وٽ ڌڻ ۽ ڌڻ جو مال ۽ نوڪرن جو وڏو ذخيرو هو.
16۽ جڏهن ڏڪار جا ڏينهن گذري ويا ته خداوند اسحاق کي ظاهر ٿيو ۽ کيس چيو ته اُٿ ،هن جاءِ مان نڪري پنهنجي ملڪ ،ڪنعان جي ملڪ ڏانهن موٽي وڃ؛ ۽ اسحاق اٿيو ۽ حبرون ڏانهن موٽيو جيڪو ڪنعان جي ملڪ ۾ آهي ،هو ۽ سندس سڀ ملڪيت جيئن خداوند کيس حڪم ڏنو هو.
17۽ ان کان پوءِ ارفڪسد جو پٽ شلک انهيءَ سال ۾ مري ويو ،جيڪو يعقوب ۽ عيسو جي حياتيءَ جو ارڙهون سال هو؛ ۽ شلک جي جيڏري عمر چار سو ٽيٽيهه سال هئي ۽ هو مري ويو.
18ان وقت اسحاق پنهنجي ننڍي پٽ يعقوب کي شيم ۽ عبر جي گهر موڪليو ،۽ هن خداوند جي هدايتن کي سکيو ،۽ يعقوب شيم ۽ عبر جي گهر ۾ ٻٽيهه سال رهيو ،۽ سندس ڀاءُ عيسو نه ويو ،ڇاڪاڻ تہ هو وڃڻ لاءِ تيار نه هو ،۽ هو ڪنعان جي ملڪ ۾ پنهنجي پيءُ جي گهر ۾ رهيو.
19۽ عيسو هر وقت ٻنين ۾ شڪار ڪري گهر آڻيندو هو ،۽ عيسو سڄو ڏينهن ائين ڪندو رهيو.
20۽ عيسيو هڪ چالاڪ ۽ ٺڳي ڪندڙ ماڻهو هو ،جيڪو ماڻهن جي دلين جو شڪار ڪندو هو ۽ انهن کي گمراه ڪندو هو ،۽ عيسيو ميدان ۾ هڪ بهادر ماڻهو هو ،۽ وقت سان گڏ معمول مطابق شڪار ڪرڻ لاءِ ويو؛ ۽ هو سعير جي ميدان تائين پهتو ،جيڪو ادوم آهي.
21۽ هو سعير جي ملڪ ۾ هڪ سال ۽ چار مهينا شڪار ڪندو رهيو.
22۽ عيساؤ اتي سعير جي ملڪ ۾ هڪ ڪنعاني ماڻهوءَ جي ڌيءَ کي ڏٺو ،۽ سندس نالو يهوديت هو ،جيڪا بيري جي ڌيءَ هئي ،جيڪو عفر جو پٽ هو ۽ ڪنعان جي پٽ هيت جي خاندانن مان هو.
23۽ عِيسو کيس زال بڻايو ،۽ هو ان وٽ آيو؛ جڏهن عِيسو کيس شادي ڪئي ته چاليهه سالن جو هو ،۽ هو ان کي حبرون ۾ وٺي آيو ، جيڪو سندس پيءُ جو رهائش جو ملڪ هو ،۽ اتي رهڻ لڳو.
24۽ انهن ڏينهن ۾ ،اسحاق جي زندگي جي سؤ ڏهين سال ۾ ،جيڪو يعقوب جي زندگي جي پنجاهه سال ۾ آهي ،نوح جو پٽ سام فوت ٿيو؛ سام جي وفات وقت سندس عمر ڇهه سئو سال هئي.
25۽ جڏهن شيم مري ويو ته يعقوب پنهنجي پيءُ وٽ حبرون ۾ موٽي آيو جيڪو ڪنعان جي ملڪ ۾ آهي.
26۽ يعقوب جي زندگي جي ڇهين سال ۾ ،ماڻهو حاران کان آيا ،۽ ربڪا کي سندس ڀاءُ لابن ،بتوئيل جي پٽ بابت ٻڌايو ويو.
27ڇاڪاڻ ته انهن ڏينهن ۾ لابن جي زال سنڍ هئي ۽ کيس ڪو به اولاد نه هو ،۽ سندس سڀني ٻانهين کي به ڪو به اولاد نه ٿيو.

28پوءِ خداوند لابن جي زال عدينه کي ياد ڪيو ،۽ هوءَ حامله ٿي ۽ ان مان به ڏيئرون پيدا ٿيون ،۽ لابن پنهنجي ڏيئرن جا نالا رکيا ،وڏي جو نالو ليا ۽ ننڍي جو نالو راحيل.
29۽ انهن ماڻهن اڳي ربيڪا کي اهي ڳالهيون ٻڌايون ،۽ ربيڪا ڏاڍي خوش ٿي ته خداوند سندس پاءُ تي نظر ڪئي آهي ۽ کيس ٻار ٿيا آهن.

باب29

1۽ ابراهيم جو پٽ اسحاق پوڙهو ۽ عمر ۾ وڏو ٿيو ،۽ سندس اکيون عمر جي ڪري ڳريون ٿي ويون؛ اهي ڪمزور ٿي ويون ۽ ڏسي نه ٿي سگهيون.
2ان وقت اسحاق پنهنجي پٽ عيسو کي سڏ ڪيو ۽ چيو ته” ،مان عرض ٿو ڪريان ته پنهنجا هٿيار ،پنهنجو ترڪش ۽ پنهنجو ڪمان کڻي اچ ،اُٿ ۽ ميدان ۾ وڃ ۽ مون لاءِ شڪار جو شڪار آڻي ،۽ مون لاءِ لذيذ گوشت تيار ڪري مون وٽ آڻ ،ته جيئن مان کائيان ته جيئن پنهنجي موت کان اڳ توکي برڪت ڏيان ،ڇاڪاڻ ته هاڻي مان پوڙهو ۽ اچو ٿي چڪو آهيان.
3۽ عِيسو ائين ڪيو؛ ۽ هو پنهنجو هٿيار کڻي ميدان ۾ ويو ته جيئن هميشه وانگر شڪار جو شڪار ڪري ،پنهنجي پيءُ وٽ آڻي جيئن هن کيس حڪم ڏنو هو ،ته جيئن هو کيس برڪت ڏئي.
4۽ ربيڪا اهي سڀ ڳالهيون ٻڌيون جيڪي اسحاق عيسو سان ڪيون هيون ،۽ هن جلدي ڪئي ۽ پنهنجي پٽ يعقوب کي سڏ ڪري چيو ته” ،تنهنجي پيءُ تنهنجي ڀاءُ عيسو سان اهڙيون ڳالهيون ڪيون هيون ،۽ مون اهڙيون ٻڌيون آهن ،تنهن ڪري هاڻي جلدي ڪر ۽ جيڪو مان توکي ٻڌايان اهو ڪر“.
5اُٿ ۽ ڌڻ ۾ وڃ ۽ ٻه سٺا ٻڪريون مون وٽ آڻي ڏي ،۽ مان تنهنجي پيءُ لاءِ لذيذ کاڌو آڻيندس ،۽ تون لذيذ کاڌو آڻيندين جيڪو هو کائي ان کان اڳ جو تنهنجو ڀاءُ شڪار تان موٽي اچي ،ته جيئن تنهنجو پيءُ توکي برڪت ڏئي.
6۽ يعقوب جلدي ڪئي ۽ جيئن سندس ماءُ کيس حڪم ڏنو هو ،۽ هن لذيذ کاڌو تيار ڪيو ۽ عيسو جي شڪار کان اچڻ کان اڳ پنهنجي پيءُ جي اڳيان آندو.
7اسحاق يعقوب کي چيو ته” منهنجا پٽ ،تون ڪير آهين؟ “۽ هن چيو ته” آءٌ تنهنجو پهريون ڄاول عيسو آهيان ،مون ائين ڪيو آهي جيئن تو مون کي حڪم ڏنو هو ،تنهنڪري هاڻي اُٿ ۽ منهنجو شڪار کاءُ ،ته جيئن تنهنجو روح مون کي برڪت ڏئي جيئن تو مون سان ڳالهايو هو“.
8۽ اسحاق اٿيو ۽ کاڌو پيتو ،۽ سندس دل کي تسلي ملي ،۽ هن يعقوب کي برڪت ڏني ۽ يعقوب پنهنجي پيءُ کان هليو ويو؛ ۽ جيئن ئي اسحاق يعقوب کي برڪت ڏني ۽ هو هن کان هليو ويو ،ته ڏسو عيسو ميدان مان شڪار تان آيو ،۽ هن به لذيذ کاڌو تيار ڪيو ۽ پنهنجي پيءُ وٽ کڻي آيو ته ان مان کائي ۽ کيس برڪت ڏئي.
9اسحاق عيساؤ کي چيو ته" ۽ اهو ڪير هو جنهن شڪار ڪري مون کي تنهنجي اچڻ کان اڳ آندو ۽ جنهن کي مون برڪت ڏني؟ ۽ عيساؤ کي خبر پئي ته سندس ڀاءُ يعقوب هي ڪيو آهي ،۽ عيساؤ جو غضب پنهنجي ڀاءُ يعقوب تي ڀڙڪو کاڌو ته هن ساڻس اهڙو سلوڪ ڪيو".
10۽ عيسيو چيو ته" ڇا هن جو نالو صحيح طور تي يعقوب نه رکيو ويو آهي؟ ڇاڪاڻ ته هن مون کي ٻه ڀيرا غلط استعمال ڪيو آهي ، هن منهنجو پهريون حق کسي ورتو آهي ۽ هاڻي هن منهنجي نعمت کسي ورتي آهي ".۽ عيسيو تمام گهڻو روئيو ،۽ جڏهن اسحاق پنهنجي پٽ عيسيو جي روئڻ جو آواز ٻڌو ،اسحاق عيسيو کي چيو ته" مان ڇا ڪريان ،منهنجا پٽ ،تنهنجو ڀاءُ چالاڪيءَ سان آيو ۽ تنهنجون نعمت کسي ورتيون ".۽ عيسيو پنهنجي ڀاءُ يعقوب کان نفرت ڪئي ،ڇاڪاڻ ته سندس پيءُ کيس جيڪا نعمت ڏني هئي ،۽ سندس غضب مٿس تمام گهڻو ڀڙڪيو.
11۽ يعقوب پنهنجي ڀاءُ عيساؤ کان تمام گهڻو ڊڄي ويو ،۽ هو اٿيو ۽ شيم جي پٽ عبر جي گهر ڀڄي ويو ،۽ هن پنهنجي ڀاءُ جي ڪري اتي پاڻ کي لڪايو ،۽ يعقوب ٽيهه ٽيهن سالن جو هو جڏهن هو حبرون کان ڪنعان جي ملڪ مان نڪتو ،۽ يعقوب پنهنجي ڀاءُ عيساؤ جي ڪري چوڏهن سالن تائين عبر جي گهر ۾ لڪايو ويو ،۽ هو اتي خداوند جي طريقن ۽ سندس حڪمن کي سکندو رهيو.
12۽ جڏهن عيساؤ ڏٺو ته يعقوب ڀڄي ويو آهي ۽ هن کان بچي ويو آهي ،۽ يعقوب چالاڪيءَ سان برڪت حاصل ڪئي آهي ،تڏهن عيساؤ تمام گهڻو غمگين ٿيو ،۽ هو پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ تي به ناراض ٿيو؛ ۽ هو به اٿيو ۽ پنهنجي زال کي کڻي پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ کان سعير جي ملڪ ڏانهن هليو ويو ،۽ اتي رهڻ لڳو؛ ۽ عيساؤ اتي هيٿ جي ڌيئرن مان هڪ عورت ڏٺي جنهن جو نالو بوسمت هو ،جيڪا ايلون هٽي جي ڌيءَ هئي ،۽ هن ان کي پنهنجي پهرين زال سان گڏ شادي ڪئي ،۽ عيساؤ ان جو نالو عده رکيو ،اهو چئي ته ان وقت ۾ برڪت هن کان گذري وئي هئي.
13۽ عِيسو ڇهن مهينن تائين سعير جي ملڪ ۾ رهيو ۽ پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ کي نه ڏٺو ،۽ پوءِ عِيسو پنهنجون زالون کڻي اٿيو ۽ ڪنعان جي ملڪ ڏانهن موٽي آيو ،۽ عِيسو پنهنجين ٻن زالن کي پنهنجي پيءُ جي گهر حبرون ۾ رکيو.
14۽ عيسو جون زالون پنهنجن ڪمن سان اسحاق ۽ ربيڪا کي تنگ ۽ ناراض ڪيو ،ڇاڪاڻ ته اهي خداوند جي طريقن تي نه هليا ،پر پنهنجي پيءُ جي ڪاٺ ۽ پٿر جي ديوتائن جي عبادت ڪندا هئا جيئن انهن جي پيءُ انهن کي سيکاريو هو ،۽ اهي پنهنجي پيءُ کان وڌيڪ بڇڙا هئا.
15۽ اهي پنهنجي دلين جي بڇڙي خواهشن موجب هليا ،۽ انهن بعل بتن کي قرباني ڏني ۽ بخور ساڙيو ،۽ اسحاق ۽ ربيڪا انهن کان بيزار ٿي ويا.
16۽ ربيڪا چيو ته” ،مون کي حِت جي ڌيئرن جي ڪري پنهنجي زندگي کان تنگ ڪيو ويو آهي .جيڪڏهن يعقوب حِت جي ڌيئرن مان ڪنهن سان شادي ڪري ،جيئن ته اهي ملڪ جون ڌيئرون آهن ،ته پوءِ مون کي جيئڻ جو ڪهڙو فائدو؟“

17۽ انهن ڏينهن ۾ عدي جي زال عدي حامله ٿي ۽ هن کي پٽ ڄائو ،۽ عدي پنهنجي پٽ جو نالو اليفاز رکيو ،۽ عدي پنجاهه سالن جو هو جڏهن هن کيس جنم ڏنو.

18۽ ابراهيم جو پٽ اسماعيل انهن ڏينهن ۾ ،يعقوب جي عمر جي چوٿين سال ۾ فوت ٿيو ،۽ اسماعيل جي جيڏي عمر هڪ سو ستٽيهه سال هئي ۽ هو فوت ٿي ويو.

19۽ جڏهن اسحاق ٻڌو ته اسماعيل مري ويو آهي ،تڏهن هن سندس لاءِ سوڳ ڪيو ،۽ اسحاق ڪيترائي ڏينهن سندس لاءِ سوڳ ڪندو رهيو.

20۽ جڏهن يعقوب عبر جي گهر ۾ چوڏهن سال رهيو ،تڏهن يعقوب پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ کي ڏسڻ جي خواهش ڪئي ،۽ يعقوب حبرون ۾ پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ جي گهر آيو ،۽ عيسي انهن ڏينهن ۾ اهو وساري ڇڏيو هو ته يعقوب انهن ڏينهن ۾ هن کان برڪت کسي ورتي هئي.

21۽ جڏهن عِيسو يعقوب کي پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ وٽ ايندي ڏٺو ته کيس ياد آيو ته يعقوب هن سان ڇا ڪيو هو ،۽ هو هن تي تمام گهڻو ڪاوڙيو ۽ هن کي مارڻ جي ڪوشش ڪئي.

22۽ ابراهيم جو پٽ اسحاق پوڙهو ۽ عمر ۾ وڏو ٿي چڪو هو ،۽ عيسو چيو ته" هاڻي منهنجي پيءُ جو وقت ويجهو آهي جو سندس مرڻ گهرجي ،۽ جڏهن هو مري ويندو ته مان پنهنجي ڀاءُ يعقوب کي ماري ڇڏيندس".

23۽ اهو ربيڪا کي ٻڌايو ويو ،۽ هن جلدي ڪئي ۽ پنهنجي پٽ يعقوب کي سڏايو ،۽ هن کي چيو ته ،اُٿ ،منهنجي ڀاءُ لابن وٽ هاران ڏانهن ڀڄي وڃ ،۽ ڪجهه وقت اتي رهو ،جيستائين توهان جي ڀاءُ جو غضب توهان کان نه ٽٽي ۽ پوءِ توهان موٽي ايندا.

24۽ اسحاق يعقوب کي سڏيو ۽ کيس چيو ته" ڪنعان جي ڌيئرن مان ڪا به زال نه ڪر ،ڇاڪاڻ ته اسان جي پيءُ ابراهيم اسان کي خداوند جي ڪلام موجب حڪم ڏنو هو ،جيڪو هن کيس حڪم ڏنو هو ته" ،آءٌ اوهان جي اولاد کي هي ملڪ ڏيندس؛ جيڪڏهن اوهان جا ٻار منهنجو اهو عهد برقرار رکندا جيڪو مون اوهان سان ڪيو آهي ،ته پوءِ آءٌ اوهان جي اولاد سان به اهو ڪندس جيڪو مون اوهان سان ڳالهايو آهي ۽ انهن کي نه ڇڏيندس".

25تنهن ڪري هاڻي منهنجو پٽ منهنجي ڳالهه ٻڌ ،جيڪي مان توکي حڪم ڏيان ٿو ،۽ ڪنعان جي ڌيئرن مان ڪنهن به عورت سان شادي ڪرڻ کان پاسو ڪر؛ اُٿ ،پنهنجي ماءُ جي پيءُ بتوئيل جي گهر حاران ڏانهن وڃ ،۽ اتان پنهنجي مامي جي ڀاءُ لابن جي ڌيئرن مان هڪ عورت سان شادي ڪر.

26تنهن ڪري خبردار رهو ،متان تون پنهنجي خداوند خدا کي ۽ ان جي سڀني طريقن کي وساري ڇڏين ،جنهن ملڪ ۾ تون وڃي رهيو آهين ،۽ ملڪ جي ماڻهن سان تعلق قائم ڪرين ۽ باطل جي پيروي ڪرين ۽ پنهنجي خداوند خدا کي ڇڏي ڏي.

27پر جڏهن تون ملڪ ۾ پهچين ته اتي خداوند جي عبادت ڪر ،انهيءَ رستي کان ساڄي يا کاٻي نه مُڙ جيڪو مون توکي حڪم ڏنو آهي ۽ جيڪو تو سکيو آهي.

28۽ قادر مطلق خدا تو کي زمين جي ماڻهن جي نظر ۾ فضل عطا ڪري ،ته جيئن تون اتي پنهنجي پسند جي زال چونڊين ،جيڪا خداوند جي طريقن ۾ نيڪ ۽ سڌي هجي.

29۽ خدا توکي ۽ تنهنجي اولاد کي تنهنجي پيءُ ابراهيم جي برڪت ڏئي ،۽ توکي ميوو ڏئي ۽ توکي وڌائي ،۽ تون ان ملڪ ۾ جتي تون وڃي رهيو آهين ،ماڻهن جي هڪ وڏي ميڙ بڻجي ،۽ خدا توکي هن ملڪ ۾ ،تنهنجي پيءُ جي رهائش جي ملڪ ۾ ،ٻارن ۽ وڏي دولت سان ،خوشي ۽ مسرت سان واپس آڻي.

30۽ اسحاق يعقوب کي حڪم ڏيڻ ۽ برڪت ڏيڻ کان فارغ ڪيو ،۽ کيس چاندي ۽ سون سان گڏ ڪيترائي تحفا ڏنا ،۽ کيس موڪل ڏني؛ ۽ يعقوب پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ جي ڳالهه مڃي؛ انهن کي چمي ڏني ۽ اٿيو ۽ پدران ارام ڏانهن هليو ويو؛ ۽ يعقوب ستر سالن جو هو جڏهن هو ڪنعان جي ملڪ مان بيرسبع کان ٻاهر نڪتو.

31۽ جڏهن يعقوب حاران ڏانهن وڃڻ لاءِ روانو ٿيو ته عيسو پنهنجي پٽ اليفاز کي سڏي ڳجهي طرح سان چيو ته هاڻي جلدي ڪر ، پنهنجي تلوار هٿ ۾ کڻي يعقوب جي پٺيان وڃ ۽ رستي ۾ سندس اڳيان لنگهه ۽ سندس لاءِ لڪي وڃ ۽ پنهنجي تلوار سان کيس جبلن مان هڪ تي ماري ڇڏ ۽ سندس سڀ ڪجهه کڻي موٽي اچ.

32۽ عيسو جو پٽ اليفاز هڪ چالاڪ ماڻهو هو ۽ تير انداز ۾ ماهر هو جيئن سندس پيءُ کيس سيکاريو هو ،۽ هو ميدان ۾ هڪ مشهور شڪاري ۽ بهادر ماڻهو هو.

33۽ اليفز جيئن سندس پيءُ کيس حڪم ڏنو هو ،تيئن ڪيو ،۽ اليفز ان وقت تيرهن سالن جو هو ،۽ اليفز اٿيو ۽ پنهنجي ماءُ جي ڏهن پائرن کي پاڻ سان گڏ وٺي يعقوب جي پٺيان لڳو.

34۽ هو يعقوب جي پٺيان لڳو ،۽ هو شڪم شهر جي سامهون ڪنعان ملڪ جي سرحد تي سندس لاءِ لڪي ويو.

35۽ يعقوب ڏٺو ته اِلفز ۽ سندس ماڻهو سندس پيڇو ڪري رهيا آهن ،۽ يعقوب ان جاءِ تي بيٺو رهيو جتي هو وڃي رهيو هو ،انهي لاءِ ته اهو ڄاڻي ته هي ڇا آهي ،ڇاڪاڻ ته هن کي خبر نه هئي؛ ۽ اِلفز پنهنجي تلوار ڪڍي ۽ هو ۽ سندس ماڻهو يعقوب ڏانهن وڌيا؛ ۽ يعقوب انهن کي چيو ته توهان کي ڇا ٿيو آهي جو توهان هتي آيا آهيو ،۽ توهان پنهنجين تلوارن سان پيڇو ڪري رهيا آهيو؟

36۽ اِلفز يعقوب جي ويجهو آيو ۽ هن جواب ڏنو ۽ کيس چيو ته ،منهنجي پيءُ مون کي اهڙي طرح حڪم ڏنو هو ،۽ هاڻي مان انهن حڪمن کان نه هٽندس جيڪي منهنجي پيءُ مون کي ڏنا هئا؛ ۽ جڏهن يعقوب ڏٺو ته عيسيو اِلفَز کي زور استعمال ڪرڻ لاءِ چيو هو ،تڏهن يعقوب ويجهو آيو ۽ اِلفَز ۽ سندس ماڻهن کي عرض ڪيو ،۽ کيس چيو ته،

37ڏسو ،جيڪو مون وٽ آهي ۽ جيڪو منهنجي پيءُ ۽ ماءُ مون کي ڏنو آهي ،اهو سڀ ڪجهه توهان وٽ وٺي وڃو ۽ مون کان پري وڃو ،۽ مون کي نه ماريو ،۽ هي ڳالهه توهان لاءِ صداقت سمجهي وڃي.

38۽ خداوند يعقوب کي عيسو جي پٽ اليفاز ۽ سندس ماڻهن جي نظر ۾ قبول ڪيو ،۽ انهن يعقوب جي ڳالهه ٻڌي ،۽ انهن کيس قتل نه ڪيو ،۽ اليفاز ۽ سندس ماڻهن يعقوب جو سڀ ڪجهه کڻي ويا ،چاندي ۽ سون سان گڏ جيڪو هو بيرسبع کان پاڻ سان گڏ کڻي آيو هو ، انهن کيس ڪجهه به نه ڇڏيو.

39پوءِ اِلَفاز ۽ سندس ماڻهو هن کان نڪري ويا ۽ عِيسو وٽ بِر سبع ڏانهن موٽي آيا ، ۽ انهن کيس سڀ ڪجهه ٻڌايو جيڪو يعقوب سان گڏ
ٿيو هو ، ۽ انهن کيس سڀ ڪجهه ڏنو جيڪو انهن يعقوب کان ورتو هو.
40۽ عيسو پنهنجي پٽ اليفاز ۽ سندس ساٿين تي ڪاوڙيو ،ڇاڪاڻ ته انهن يعقوب کي قتل نه ڪيو هو.
41۽ انهن عيسو کي جواب ڏنو ۽ چيو ته ،ڇاڪاڻ ته يعقوب اسان کي هن معاملي ۾ منٿ ڪئي ته کيس نه ماريو ،اسان کي هن تي رحم
آيو ، ۽ اسان سندس سڀ ملڪيت کڻي توهان وٽ آندو؛ ۽ عيسو سڀ چاندي ۽ سون کڻي ويو جيڪو اليفاز يعقوب کان ورتو هو ۽ هن انهن
کي پنهنجي گهر ۾ رکيو.
42ان وقت جڏهن عيساؤ ڏٺو ته اسحاق يعقوب کي برڪت ڏني آهي ، ۽ کيس حڪم ڏنو آهي ته" ،تون ڪنعان جي ڌيئرن مان ڪنهن سان
شادي نه ڪر ، ۽ ڪنعان جون ڌيئرون اسحاق ۽ ربڪا جي نظر ۾ خراب هيون"،
43پوءِ هو پنهنجي چاچي اسماعيل جي گهر ويو ، ۽ پنهنجين وڏين زالن کان علاوه هن اسماعيل جي ڌيءَ مڪلات ۽ نبايوت جي ڀيڻ سان
شادي ڪئي.

باب30

1۽ يعقوب حاران ڏانهن پنهنجو رستو جاري رکيو ، ۽ هو موريا جبل تائين پهتو ، ۽ هو سڄي رات اتي لُوز شهر جي ويجهو رهيو؛ ۽
خداوند ان رات اتي يعقوب کي ظاهر ٿيو ، ۽ هن کيس چيو ته ،مان ابراهيم جو خداوند خدا ۽ تنهنجي پيءُ اسحاق جو خدا آهيان؛ اها زمين
جنهن تي تون ليٽي آهين ،مان توکي ۽ تنهنجي اولاد کي ڏيندس.
2۽ ڏسو ،مان توهان سان گڏ آهيان ۽ جتي به توهان ويندا ،توهان جي حفاظت ڪندس ، ۽ مان توهان جي اولاد کي آسمان جي تارن وانگر
وڌائيندس ، ۽ مان توهان جي سڀني دشمنن کي توهان جي اڳيان ڪيرائي ڇڏيندس؛ ۽ جڏهن اهي توهان سان جنگ ڪندا ته اهي توهان تي
غالب نه ٿيندا ، ۽ مان توهان کي خوشي سان ،ٻارن ۽ وڏي دولت سان هن ملڪ ۾ واپس آڻيندس.
3۽ يعقوب ننڊ مان جاڳيو ۽ جيڪو رويا هن ڏٺو هو ،تنهن تي هو تمام گهڻو خوش ٿيو ۽ هن ان جاءِ جو نالو بيت ايل رکيو.
4۽ يعقوب خوشيءَ سان اُٿي اُٿيو ، ۽ جڏهن هو هليو ته سندس پير خوشيءَ ۾ هلڪا محسوس ٿيا ، ۽ هو اتان اوڀر جي ٻارن جي ملڪ ڏانهن
ويو ، ۽ هو هاران ڏانهن موٽي آيو ۽ ريڍار جي کوهه جي ڀرسان ويٺو.
5اتي کيس ڪجھ ماڻهو مليا جيڪي حاران کان پنهنجن ڌڻن کي چارڻ لاءِ وڃي رهيا هئا ، ۽ يعقوب انهن کان پڇيو تہ انهن چيو تہ اسين
حاران کان آهيون.
6۽ هن انهن کي چيو" ،ڇا توهان ناحور جي پٽ لابن کي سڃاڻو ٿا؟ "۽ انهن چيو" ،اسين هن کي سڃاڻون ٿا ، ۽ ڏسو ته هن جي ڌيءَ
راحيل پنهنجي پيءُ جي ڌڻ کي چارڻ لاءِ اچي رهي آهي".
7جڏهن هو اڃا انهن سان ڳالهائي رهيو هو ته لابن جي ڌيءَ راحيل پنهنجي پيءُ جون رڍون چارڻ لاءِ آئي ،ڇاڪاڻ ته هوءَ ڌنار هئي.
8۽ جڏهن يعقوب پنهنجي مامي لابن جي ڌيءَ راحيل کي ڏٺو ،تڏهن هو ڊوڙي ويو ۽ کيس چمي ڏنائين ۽ رڙ ڪري روئڻ لڳو.
9۽ يعقوب راحيل کي ٻڌايو ته هو سندس پيءُ جي ڀيڻ ،ربيڪا جو پٽ آهي ، ۽ راحيل ڊوڙي پنهنجي پيءُ کي ٻڌايو ، ۽ يعقوب روئيندو
رهيو ڇاڪاڻ ته هن وٽ لابن جي گهر ۾ آڻڻ لاءِ ڪجهه به نه هو.
10۽ جڏهن لابن ٻڌو ته سندس ڀيڻ جو پٽ يعقوب آيو آهي ،تڏهن هو ڊوڙي ويو ۽ کيس چمي ڏني ۽ ڀاڪر پائي گهر ۾ وٺي ويو ۽ کيس
ماني ڏني ، ۽ هن کاڌو.
11۽ يعقوب لابن کي ٻڌايو ته سندس ڀاءُ عيسو ساڻس ڇا ڪيو هو ۽ سندس پٽ اليفاز رستي تي ساڻس ڇا ڪيو هو.
12۽ يعقوب هڪ مهينو لابن جي گهر ۾ رهيو ، ۽ يعقوب لابن جي گهر ۾ کاڌو پيتو ، ۽ پوءِ لابن يعقوب کي چيو ،مون کي ٻڌاءِ ته تنهنجي
مزدوري ڇا هوندي ،ڇو ته تون منهنجي مفت خدمت ڪيئن ڪري سگهندين؟
13۽ لابن کي ڪو به پٽ نه هو پر صرف ڌيئرون هيون ، ۽ سندس ٻيون زالون ۽ ٻانهيون انهن ڏينهن ۾ اڃا تائين سنڍ هيون؛ ۽ لابن جي
ڌيئرن جا نالا هي آهن جيڪي سندس زال عدينه کيس پيدا ڪيون هيون؛ وڏي جو نالو ليا هو ۽ ننڍي جو نالو راحيل هو؛ ۽ ليا جون اکيون
نرم هيون ،پر راحيل خوبصورت ۽ خوبصورت هئي ، ۽ يعقوب هن کي پيار ڪندو هو.
14۽ يعقوب لابن کي چيو تہ” آءٌ تنهنجي ننڍي ڌيءَ راحيل جي عيوض ست سال تنهنجي خدمت ڪندس “.لابن هن لاءِ راضي ٿيو ۽
يعقوب پنهنجي ڌيءَ راحيل جي عيوض ست سال لابن جي خدمت ڪئي.
15۽ يعقوب جي حاران ۾ رهڻ جي ٻئي سال ۾ ،جيڪو يعقوب جي زندگي جو ستر نوانوے سال آهي ،انهيءَ سال ۾ شيم جو پٽ عبر فوت
ٿيو ،سندس عمر چار سو چوهٺ سال هئي.
16۽ جڏهن يعقوب ٻڌو ته عِبر مري ويو آهي ته هو تمام گهڻو غمگين ٿيو ، ۽ هن ڪيترائي ڏينهن تائين سندس لاءِ ماتم ۽ ماتم ڪيو.
17۽ يعقوب جي حاران ۾ رهڻ جي ٽئين سال ۾ ،اسماعيل جي ڌيءَ ،عيسو جي زال ،بوسمت کي هڪ پٽ ڄائو ، ۽ عيسو ان جو نالو
رعوئيل رکيو.
18۽ يعقوب جي لابن جي گهر ۾ رهڻ جي چوٿين سال ۾ ،خداوند لابن جي زيارت ڪئي ۽ يعقوب جي ڪري کيس ياد ڪيو ، ۽ کيس پٽ
پيدا ٿيا ، ۽ سندس پهريون پٽ بعور ،سندس ٻيو عليب ، ۽ ٽيون چوراش هو.
19۽ خداوند لابن کي دولت ۽ عزت ڏني ،پٽ ۽ ڌيئرون ، ۽ اهو ماڻهو يعقوب جي ڪري تمام گهڻو وڌيو.
20۽ يعقوب انهن ڏينهن ۾ لابن جي هر ڪم ۾ خدمت ڪندو هو ،گهر ۾ ۽ ٻنيءَ ۾ ، ۽ خداوند جي برڪت لابن جي هر شيءِ تي هئي جيڪا
گهر ۾ ۽ ٻنيءَ ۾ هئي.
21۽ پنجين سال ۾ عيسو جي زال ۽ بيري جي ڌيءَ يهوديت ،ڪنعان جي ملڪ ۾ فوت ٿي وئي ، ۽ کيس پٽ نه هئا پر رڳو ڌيئرون هيون.
22۽ اِهي سندس ڌيئرن جا نالا آهن جيڪي کيس عيسو مان ٿيون ،وڏي جو نالو مرصيت ۽ ننڍي جو نالو پويت هو.

23۽ جڏهن يهوديت مري ويو ،عيسو اٿيو ۽ معمول موجب ميدان ۾ شڪار ڪرڻ لاءِ عيسو ڏانهن ويو ،۽ عيسو گهڻو وقت عيسو جي ملڪ ۾ رهيو.

24۽ ڇهين سال ۾ عيسي پنهنجين ٻين زالن سان گڏ ،اهليبامه سان شادي ڪئي ،جيڪا زبعون حوي جي ڌيءَ هئي ،۽ عيسي کيس ڪنعان جي ملڪ ۾ وٺي آيو.

25۽ اُهليبامه حامله ٿي ۽ عيسو مان ٽي پٽ ڄاڻيا ،يُوش ،يعلان ۽ قورح.

26۽ انهن ڏينهن ۾ ،ڪنعان جي ملڪ ۾ ،عيسو جي ڌنارن ۽ ڪنعان جي ملڪ جي رهواسين جي ڌنارن جي وچ ۾ جهڳڙو ٿيو ،ڇاڪاڻ ته عيسو جا ڍور ۽ مال ايترو گهڻو هو جو هو ڪنعان جي ملڪ ۾ ،پنهنجي پيءُ جي گهر ۾ رهي نه سگهيو ،۽ ڪنعان جي ملڪ سندس ڍورن جي ڪري کيس برداشت نه ڪري سگهيو.

27جڏهن عيساؤ ڏٺو ته سندس ڪنعان جي رهاڪن سان جهڳڙو وڌي ويو آهي ،تڏهن هو اٿيو ۽ پنهنجون زالون ،پٽ ۽ ڌيئرون ،۽ پنهنجو سڀ ڪجهه ،۽ ڍور جيڪي سندس ملڪيت هئا ،۽ پنهنجي سڀ ملڪيت جيڪا هن ڪنعان جي ملڪ ۾ حاصل ڪئي هئي ،سا سڀ ڪٺي ويو ،۽ ملڪ جي رهاڪن کان ٻاهر سعير جي ملڪ ڏانهن هليو ويو ،۽ عيساؤ ۽ سندس سڀ ڪجهه سعير جي ملڪ ۾ رهڻ لڳا.

28پر ڪڏهن ڪڏهن عيسو پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ کي ڏسڻ لاءِ ڪنعان جي ملڪ ۾ ويندو هو ،۽ عيسو حورين سان شادي ڪئي ،۽ هن پنهنجون ڌيئرون سعير حورين جي پٽن کي ڏنيون.

29۽ هن پنهنجي وڏي ڌيءَ مرصِت کي پنهنجي زال جي ڀاءُ زبعون جي پٽ عنا کي ڏنو ،۽ پوت کي بلحان حوري جي پٽ آزر کي ڏنو؛ ۽ عيسو ۽ سندس ٻار جبل تي رهيا ،۽ اهي ميوا ۽ وڌندا ويا.

باب31

1۽ ستين سال ۾ ،يعقوب جي خدمت جيڪا هن لابن جي خدمت ڪئي هئي ،پوري ٿي ،۽ يعقوب لابن کي چيو ته ،مون کي منهنجي زال ڏيو ،ڇو ته منهنجي خدمت جا ڏينهن پورا ٿيا آهن؛ ۽ لابن ائين ڪيو ،۽ لابن ۽ يعقوب ان جڳهه جي سڀني ماڻهن کي گڏ ڪيو ۽ انهن هڪ دعوت ڪئي.

2۽ شام جو لابن گهر ۾ آيو ،۽ پوءِ يعقوب دعوت وارن سان گڏ اتي آيو ،۽ لابن گهر ۾ سڀ بتيون وسائي ڇڏيون جيڪي اتي هيون.

3۽ يعقوب لابن کي چيو ته" تون اسان سان ائين ڇو ٿو ڪرين؟ "لابن جواب ڏنو ته" اسان جو هن ملڪ ۾ اهڙو ئي ڪرڻ جو دستور آهي".

4پوءِ لابن پنهنجي ڌيءَ ليا کي ڪٺي يعقوب وٽ آيو ،۽ هو ان وٽ آيو پر يعقوب کي خبر نه هئي ته اها ليا آهي.

5۽ لابن پنهنجي ڌيءَ ليا کي پنهنجي ٻانهي زلفه ٻانهي ڪري ڏني.

6۽ دعوت ۾ موجود سڀني ماڻهن کي خبر پئي ته لابن يعقوب سان ڇا ڪيو هو ،پر انهن يعقوب کي اها ڳالهه نه ٻڌائي.

7۽ سڀئي پاڙيسري انهيءَ رات يعقوب جي گهر آيا ،۽ اهي کائيندا پيئندا ۽ خوش ٿيندا رهيا ،۽ ليا جي اڳيان دفن ۽ ناچ سان وڄائيندا رهيا ، ۽ انهن يعقوب جي اڳيان جواب ڏنو ،هليا ،هليا.

8۽ يعقوب انهن جون ڳالهيون ٻڌيون پر انهن جو مطلب نه سمجهي ،پر هن سوچيو ته شايد هن ملڪ ۾ انهن جو اهو رواج هجي.

9۽ پاڙيسرين رات جو يعقوب کي اهي لفظ ٻڌايا ،۽ سڀ بتيون جيڪي لابن جي گهر ۾ هيون ،ان رات وسامي ويون.

10۽ صبح جو ،جڏهن ڏينهن روشن ٿيو ،يعقوب پنهنجي زال ڏانهن مُڙيو ۽ هن ڏٺو ،۽ ڏٺو ته اها ليا هئي جيڪا هن جي ڳچيءَ ۾ ليٽي هئي ،۽ يعقوب چيو" ،ڏس هاڻي مون کي خبر آهي ته پاڙيسرين گذريل رات ڇا چيو ،هليا "،انهن چيو ،۽ مون کي خبر نه هئي.

11۽ يعقوب لابن کي سڏ ڪري چيو ته" تو مون سان هي ڇا ڪيو؟ بيشڪ مون راحيل جي لاءِ تنهنجي خدمت ڪئي ،۽ تو مون کي ڇو ٺڳيو ۽ مون کي ليا ڏني؟"

12لابن يعقوب کي جواب ڏنو ته" ،اسان جي ملڪ ۾ هاڻي ننڍي کي وڏي کان اڳ ڏيڻ جو رواج ناهي ،تنهن ڪري جيڪڏهن توهان هن جي ڀيڻ کي به اهڙي طرح سان وٺڻ چاهيو ٿا ،ته پوءِ ان کي پاڻ وٽ وٺي وڃو ،جيڪا توهان منهنجي خدمت ست سال وڌيڪ ڪندا".

13۽ يعقوب ائين ڪيو ،۽ راحيل کي به زال بڻايو ،۽ ست سال وڌيڪ لابن جي خدمت ڪئي ،۽ يعقوب پڻ راحيل وٽ آيو ،۽ هو راحيل کي ليا کان وڌيڪ پيار ڪندو هو ،۽ لابن ان کي پنهنجي ٻانهي بلها کي ٻانهي ڪري ڏنو.

14۽ جڏهن خداوند ڏٺو ته ليا کي نفرت ڪئي وئي آهي ،تڏهن خداوند هن جي پيٽ کي کوليو ،۽ هوءَ حامله ٿي ۽ انهن ڏينهن ۾ يعقوب کي چار پٽ ڄاڻيا.

15۽ انهن جا نالا هي آهن :روبن شمعون ،لاوي ۽ يهودا ،۽ ان کان پوءِ هن ٻار ڄڻڻ ڇڏي ڏنو.

16۽ ان وقت راحيل سنڍ هئي ،۽ کيس ڪو به اولاد نه هو ،۽ راحيل پنهنجي ڀيڻ ليا تي حسد ڪندي هئي ،۽ جڏهن راحيل ڏٺو ته هن کي يعقوب لاءِ ڪو به اولاد نه ٿيو ،تڏهن هن پنهنجي ٻانهي بلها کي ڪٺي ورتو ،۽ هن يعقوب کي به پٽ ،دان ۽ نفتالي ڄاوا.

17جڏهن ليا ڏٺو ته هن ٻار ڄڻڻ ڇڏي ڏنو آهي ،تڏهن هن پنهنجي ٻانهي زلفه کي به کڻي يعقوب کي زال طور ڏنو ،۽ يعقوب به زلفه وٽ آيو ،۽ ان مان به يعقوب جا ٻه پٽ ،جاد ۽ آشر ڄاوا.

18۽ ليا وري حامله ٿي ۽ انهن ڏينهن ۾ يعقوب کي ٻه پٽ ۽ هڪ ڌيءَ ڄائي ،۽ انهن جا نالا اِيساڪار ،زبولون ۽ انهن جي ڀيڻ دينه آهن.

19۽ راحيل انهن ڏينهن ۾ اڃا تائين بانجهه هئي ،۽ راحيل ان وقت خداوند کان دعا گهري ،۽ هن چيو ته ،اي خداوند خدا مون کي ياد ڪر ۽ منهنجي زيارت ڪر ،مان تو کي عرض ڪريان ٿو ،ڇو ته هاڻي منهنجو مڙس مون کي رد ڪندو ،ڇاڪاڻ ته مون هن کي ڪو به اولاد نه ڏنو آهي.

20هاڻي اي خداوند خدا ،منهنجي دعا ٻڌ ،۽ منهنجي مصيبت کي ڏس ،۽ مون کي ٻانهين وانگر اولاد ڏي ،ته جيئن مان وڌيڪ منهنجي بدنامي برداشت نه ڪريان.

21۽ خدا سندس ٻڌي ۽ سندس پيٽ کولي ڇڏيو ،۽ راحيل حامله ٿي ۽ پٽ کي جنم ڏنو ،۽ هن چيو ته خداوند منهنجي بي عزتي دور ڪئي آهي ،۽ هن ان جو نالو يوسف رکيو ،۽ چيو ته خداوند مون کي ٻيو پٽ عطا ڪري .۽ يعقوب ايڪانوي سالن جو هو جڏهن هن کيس جنم ڏنو.

22اُن وقت يعقوب جي ماءُ ،رِبقه ،پنهنجي دائي دبورا ،جيڪا عُز جي ڌيءَ هئي ،۽ اسحاق جي ٻن نوڪرن کي يعقوب ڏانهن موڪليو.

23۽ اهي يعقوب وٽ هاران ۾ آيا ۽ انهن کيس چيو ته ،ربيڪا اسان کي توهان ڏانهن موڪليو آهي ته توهان پنهنجي پيءُ جي گهر ڪنعان جي ملڪ ڏانهن موٽي وڃو؛ ۽ يعقوب انهن جي ڳالهه ٻڌي جيڪا هن جي ماءُ چئي هئي.

24انهيءَ وقت ،باقي ست سال جيڪي يعقوب راحيل لاءِ لابن جي خدمت ڪئي هئي ،اهي پورا ٿيا ،۽ چوڏهن سالن جي آخر ۾ جڏهن هو حاران ۾ رهيو ته يعقوب لابن کي چيو ته ،مون کي منهنجيون زالون ڏيو ۽ مون کي موڪل ڏيو ته جيئن مان پنهنجي ملڪ ڏانهن وڃان ، ڇاڪاڻ ته ڏسو ،منهنجي ماءُ مون کي ڪنعان جي ملڪ مان موڪليو هو ته مان پنهنجي پيءُ جي گهر موٽي وڃان.

25لابن کيس چيو ته” ائين نه ٿئي ،جيڪڏهن مون تي تنهنجي نظر ۾ مهرباني آهي ته مون کي نه ڇڏ ،مون کي پنهنجو مزدوري مقرر ڪر ته آءٌ اهي ڏيندس ۽ مون سان گڏ رهندس“.

26۽ يعقوب کيس چيو ته” تون مون کي اُجرت جي طور تي هي ڏيندس ته اج آءٌ تنهنجي سڀني ڌڻن مان لنگهندس ۽ انهن مان هر هڪ ڌڻ جيڪو چٽو ۽ چٽو ۽ ناسي آهي ۽ رڍن ۽ ٻڪرين مان آهيان ،۽ جيڪڏهن تون مون لاءِ هي ڪم ڪندين ته مان موٽي ايندس ۽ تنهنجي ڌڻ کي کارائيندس ۽ انهن کي ڀهرين وانگر سنڀاليندس“.

27لابن ائين ئي ڪيو ،۽ لابن پنهنجي ڌڻ مان يعقوب جي چوڻ موجب سڀ شيون ڪڍي کيس ڏنيون.

28۽ يعقوب لابن جي ڌڻ مان جيڪي ڪڍيو هو سو سڀ پنهنجن پٽن جي هٿن ۾ ڏئي ڇڏيو ،۽ يعقوب لابن جي ڌڻ جي باقي بچيل کي چاري رهيو هو.

29۽ جڏهن اسحاق جا نوڪر جيڪي هن يعقوب ڏانهن موڪليا هئا ،ڏٺائين ته يعقوب پوءِ انهن سان گڏ ڪنعان جي ملڪ ۾ پنهنجي پيءُ ڏانهن واپس نه ويندو ،تڏهن اهي هن کان پري هليا ويا ،۽ اهي ڪنعان جي ملڪ ڏانهن گهر موٽي ويا.

30۽ دبورا يعقوب سان گڏ حاران ۾ رهي ،۽ هوءَ اسحاق جي نوڪرن سان گڏ ڪنعان جي ملڪ ۾ واپس نه آئي ،۽ دبورا يعقوب جي زالن ۽ ٻارن سان گڏ حاران ۾ رهي.

31۽ يعقوب ڇهن سالن تائين لابن جي خدمت ڪئي ،۽ جڏهن رڍون ٻاريون ،ته يعقوب انهن مان چٽيل ۽ چٽيل رڍون ڪڍي ڇڏيون ،جيئن هن لابن سان طئي ڪيو هو ،۽ يعقوب ڇهن سالن تائين لابن وٽ ائين ئي ڪيو ،۽ اهو ماڻهو گهڻو وڌيو ۽ هن وٽ ڍور ،ٻانهيون ۽ نوڪر ، اُٺ ۽ گڏهه هئا.

32۽ يعقوب وٽ ٻه سؤ ڍور هئا ،۽ سندس ڍور وڏا ۽ سهڻا هئا ۽ تمام گهڻا پيداوار ڏيندڙ هئا ،۽ سڀني بني آدم جي خاندانن يعقوب جي ڍورن مان ڪجهه حاصل ڪرڻ جي خواهش ڪئي ،ڇاڪاڻ ته اهي تمام گهڻا خوشحال هئا.

33۽ گهڻا ماڻهو يعقوب جي ڌڻ مان ڪجهه وٺڻ لاءِ آيا ،۽ يعقوب انهن کي هڪ نوڪر يا ٻانهي يا گڏهه يا اُٺ لاءِ رڍ ڏني ،يا جيڪو ڪجهه يعقوب انهن کان گهريو ،انهن کيس ڏنو.

34۽ يعقوب انسانن جي پٽن سان انهن واپار جي ذريعي دولت ،عزت ۽ ملڪيت حاصل ڪئي ،۽ لابن جا ٻار هن عزت تي حسد ڪندا هئا.

35۽ وقت گذرڻ سان گڏ هن لابن جي پٽن جون ڳالهيون ٻڌيون ،جيڪي چون پيا ته ،يعقوب اسان جي پيءُ جو سڀ ڪجهه کسي ورتو آهي ،۽ جيڪو اسان جي پيءُ جو هو ان مان هن هي سڀ شان و شوڪت حاصل ڪئي آهي.

36۽ يعقوب لابن ۽ سندس ٻارن جي چهري تي نظر ڪئي ،۽ ڏٺو ته اهو انهن ڏينهن ۾ هن ڏانهن اڳ وانگر نه هو.

37۽ ڇهن سالن جي پڇاڙيءَ تي خداوند يعقوب کي ظاهر ٿيو ،۽ کيس چيو ته اُٿ ،هن ملڪ مان نڪري وڃ ،۽ پنهنجي جنم ڀومي جي ملڪ ڏانهن موٽي وڃ ۽ مان توسان گڏ هوندس.

38۽ انهيءَ وقت يعقوب اٿيو ۽ پنهنجن ٻارن ،زالن ۽ پنهنجي سڀني ملڪيت کي اُٺن تي سوار ڪيو ،۽ پنهنجي پيءُ اسحاق وٽ ڪنعان جي ملڪ ڏانهن وڃڻ لاءِ روانو ٿيو.

39۽ لابن کي خبر نه هئي ته يعقوب کيس ڇڏي هليو ويو آهي ،ڇاڪاڻ ته لابن ان ڏينهن رڍن جي ڏاڙهڻ جو ڪم ڪيو هو.

40۽ راحيل پنهنجي پيءُ جا بت چوري ڪيا ،۽ انهن کي ڪٺي اُٺ تي لڪائي ڇڏيو ،جنهن تي هوءَ ويٺي هئي ،۽ هوءَ هلي وئي.

41۽ بتن جو طريقو هي آهي :هڪ ماڻهوءَ کي ڪٽڻ ۾ جيڪو پهريون ڄاول آهي ۽ ان کي مارڻ ۽ ان جي مٿي جا وار ڪڍڻ ،۽ لوڻ ڪٽڻ ۽ مٿي کي لوڻ لڳائڻ ۽ ان کي تيل سان مسح ڪرڻ ،پوءِ ٽامي جي هڪ ننڍڙي تختي يا سون جي تختي ڪٽڻ ۽ ان تي نالو لکڻ ،۽ تختي کي پنهنجي زبان هيٺ رکڻ ،۽ سر کي زبان هيٺ رکڻ ۽ ان کي گهر ۾ رکڻ ،۽ ان جي اڳيان بتيون روشن ڪرڻ ۽ ان کي سجدو ڪرڻ.

42۽ جڏهن اهي ان جي اڳيان سجدو ڪندا آهن ،ته اهو انهن سان هر معاملي ۾ ڳالهائيندو آهي جيڪو اهي ان کان پڇندا آهن ،ان نالي جي طاقت ذريعي جيڪو ان ۾ لکيل آهي.

43۽ ڪجهه انهن کي انسانن جي شڪلن ۾ ٺاهيندا آهن ،سون ۽ چانديءَ جا ،۽ انهن کي انهن جي سڃاتل وقتن ۾ ويندا آهن ،۽ اهي شڪلون تارن جو اثر حاصل ڪنديون آهن ،۽ انهن کي مستقبل جون شيون ٻڌائينديون آهن ،۽ هن طريقي سان اهي تصويرون هيون جيڪي راحيل پنهنجي پيءُ کان چوري ڪيون هيون.

44۽ راحيل اهي بت چوري ڪيا جيڪي سندس پيءُ جا هئا ،ته جيئن لابن کي انهن جي ذريعي خبر نه پوي ته يعقوب ڪٿي ويو آهي.

45۽ لابن گهر آيو ۽ يعقوب ۽ سندس گهر وارن بابت پڇيو ،پر هو نه مليو ،۽ لابن پنهنجن بتن کي ڳوليو ته يعقوب ڪٿي ويو آهي ،۽ اهي نه مليا ،۽ هو ڪجهه ٻين بتن ڏانهن ويو ،۽ هن انهن کان پڇيو ۽ انهن کيس ٻڌايو ته يعقوب هن کان ڀڄي پنهنجي پيءُ جي ملڪ ڪنعان ڏانهن ويو آهي.

46پوءِ لابن اٿيو ۽ پنهنجن ڀائرن ۽ سڀني نوڪرن کي ساڻ ڪري ٻاهر نڪري يعقوب جي پٺيان لڳو ۽ کيس جبل جلعاد تي لڌو.

47۽ لابن يعقوب کي چيو ته” تو مون سان ڇا ڪيو آهي جو ڀڄي ويو ۽ مون کي ٺڳيو ۽ منهنجين ڌيئرن ۽ انهن جي ٻارن کي تلوار سان قيد ڪري وٺي ويو؟“

48۽ تو مون کي انهن کي چمي ڏيڻ ۽ خوشيءَ سان موڪلڻ جي اجازت نه ڏني ،۽ تو منهنجا ديوتا چوري ڪري هليا ويا.

49تڏهن يعقوب لابن کي جواب ڏنو ته” ،چاڪاڻ ته مون کي ڊپ هو ته متان تون پنهنجين ڌيئرن کي زور سان مون کان کسي وٺندين ،۽ هاڻي جنهن وٽ تو پنهنجا بت ڳوليندين ،اهو ضرور ماريو ويندو“.

50۽ لابن بتن جي ڳولا ڪئي ۽ يعقوب جي سڀني خيمن ۽ فرنيچر ۾ جاچيو ،پر اهي نه مليا.

51۽ لابن يعقوب کي چيو ته اسين گڏجي هڪ عهد ڪنداسين ۽ اهو منهنجي ۽ اوهان جي وچ ۾ شاهدي هوندو ،جيڪڏهن اوهين منهنجي ڌيئرن کي ڏک ڏيندا ،يا منهنجي ڌيئرن کان سواءِ ٻيون زالون پرڻندؤ ،ته خدا به هن معاملي ۾ منهنجي ۽ اوهان جي وچ ۾ شاهد هوندو.

52۽ انهن پٿر ڪٺي هڪ ڍير ٺاهيو ،۽ لابن چيو ته ،هي ڍير منهنجي ۽ توهان جي وچ ۾ هڪ شاهد آهي ،تنهن ڪري هن ان جو نالو جلعاد رکيو.

53۽ يعقوب ۽ لابن جبل تي قرباني پيش ڪئي ،۽ اتي ڍير وٽ کاڌو کاڌائون ،۽ سڄي رات جبل تي رهيا ،۽ لابن صبح جو سوير اٿيو ،۽ پنهنجين ڌيئرن سان گڏ روئيو ۽ انهن کي چمي ڏنائين ،۽ پنهنجي جاءِ تي موٽي ويو.

54پوءِ هن تڪڙ ڪئي ۽ پنهنجي پٽ بعور کي ،جيڪو سترهن سالن جو هو ،ابي خوروف کي ،جيڪو عوض جو پٽ هو ۽ نحور جو پٽ هو ،۽ انهن سان گڏ ڏهه ماڻهو موڪليا.

55۽ اهي تڪڙا ٿيا ۽ يعقوب جي اڳيان رستي تي گذري ويا ،۽ اهي ٻئي رستي کان سعير جي ملڪ ڏانهن آيا.

56۽ اهي عيسو وٽ آيا ۽ کيس چيائون ته” ،تنهنجو ڀاءُ ۽ مائٽ ،تنهنجي ماءُ جو ڀاءُ لابن ،بتوئيل جو پٽ ،چوي ٿو ته:

57ڇا تو ٻڌو آهي ته تنهنجي ڀاءُ يعقوب مون سان ڇا ڪيو آهي ،جيڪو پهريون پيرو مون وٽ ننگا ۽ ننگا آيو ،۽ مان هن سان ملڻ ويس ، ۽ هن کي عزت سان پنهنجي گهر وٺي آيس ،۽ مون هن کي عظيم بڻايو ،۽ مون هن کي پنهنجون ٻه ڌيئرون شاديون ڪيون ۽ پنهنجون ٻه نوڪرياڻيون به ڏنيون.

58۽ خدا هن کي منهنجي ڪري برڪت ڏني ،۽ هو گهڻو وڌيو ،۽ کيس پٽ ،ڌيئرون ۽ ٻانهيون هيون.

59هن وٽ ڌڻ ۽ ڍڳا ،اُٺ ۽ گڏهه ،۽ چاندي ۽ سون جو هڪ وڏو ذخيرو پڻ آهي؛ ۽ جڏهن هن ڏٺو ته سندس دولت وڌي وئي آهي ،تڏهن هو مون کي ڇڏي ويو جڏهن مان پنهنجين رڍن جي ڪترڻ لاءِ ويس ،۽ هو اٿيو ۽ لڪي ڀڄي ويو.

60۽ هن پنهنجين زالن ۽ ٻارن کي اُٺن تي چاڙهيو ،۽ پنهنجي سڀني ڍورن ۽ ملڪيت کي ڪٺي ويو جيڪو هن منهنجي ملڪ ۾ حاصل ڪيو هو ،۽ هن پنهنجو چهرو مٿي ڪيو ته هو پنهنجي پيءُ اسحاق ڏانهن ،ڪنعان جي ملڪ ڏانهن وڃي.

61۽ هن مون کي منهنجين ڌيئرن ۽ انهن جي ٻارن کي چمي ڏيڻ جي اجازت نه ڏني ،۽ هن منهنجين ڌيئرن کي تلوار سان قيد ڪري ورتو ،۽ هن منهنجا ديوتا به چوري ڪيا ۽ ڀڄي ويو.

62۽ هاڻي مون هن کي يبوڪ نديءَ جي جبل تي ڇڏيو آهي ،هن کي ۽ هن جي سڀني ملڪيتن کي؛ هن کي ڪنهن به شيءِ جي گهٽتائي ناهي.

63جيڪڏهن توهان هن وٽ وڃڻ چاهيو ٿا ،ته پوءِ وڃو ۽ اتي توهان کي اهو ملندو ،۽ توهان ان سان جيڪو توهان جي دل چاهي ڪري سگهو ٿا ڪري سگهو ٿا؛ ۽ لابن جا قاصد آيا ۽ اهي سڀ ڳالهيون عيسو کي ٻڌايون.

64۽ عِيسو لابن جي قاصدن جون سڀ ڳالهيون ٻڌيون ،۽ سندس غضب يعقوب تي تمام گهڻو ڀڙڪيو ،۽ کيس پنهنجي نفرت ياد آئي ،۽ سندس غَضب سندس اندر ۾ ساڙيو.

65پوءِ عيسي تڪڙ ڪئي ۽ پنهنجن ٻارن ،نوڪرن ۽ پنهنجي گهر جي ماڻهن کي ،جيڪي سٺ ماڻهو هئا ،ساڻ ڪري ،شعير حوري جي سڀني ٻارن ۽ انهن جي ماڻهن کي گڏ ڪيو ،جيڪي ٽي سؤ چاليهه ماڻهو هئا ،۽ چار سؤ ماڻهن کي ڪڍيل تلوارن سان گڏ ڪري ،۽ يعقوب وٽ کيس مارڻ لاءِ ويو.

66۽ عيسي هن انگ کي ڪيترن ئي حصن ۾ ورهايو ،۽ هن پنهنجي ٻارن ۽ نوڪرن ۽ پنهنجي گهر جي سٺ ماڻهن کي هڪ سردار طور ورتو ،۽ انهن کي پنهنجي وڏي پٽ اليفاز جي سنڀال ۾ ڏنو.

67۽ باقي سر هن سعير حوري جي ڇهن پٽن جي سنڀال لاءِ ڏنا ،۽ هن هر هڪ ماڻهوءَ کي سندس نسلن ۽ اولاد تي مقرر ڪيو.

68۽ سڄي ٽيم جيئن هئي تيئن هلي وئي ،۽ عيسو انهن جي وچ ۾ يعقوب ڏانهن ويو ،۽ هن انهن کي تيزيءَ سان هلائي ڇڏيو.

69۽ لابن جا قاصد عيسو کان نڪري ڪنعان جي ملڪ ڏانهن ويا ،۽ اهي يعقوب ۽ عيسو جي ماءُ ربقه جي گهر آيا.

70۽ انهن کيس ٻڌايو ته” ،ڏس ،تنهنجو پٽ عيسو چار سؤ ماڻهن سان گڏ پنهنجي ڀاءُ يعقوب جي خلاف نڪتو آهي ،چاڪاڻ ته هن ٻڌو هو ته هو اچي رهيو آهي ،۽ هو ان سان جنگ ڪرڻ ۽ ان کي مارڻ ۽ جيڪو ڪجهه سندس آهي سو سڀ ڪجهه وٺڻ لاءِ ويو آهي“.

71۽ رِبقه تڪڙ ڪئي ۽ اسحاق جي ٻانهن مان ٻاهتر ماڻهو رستي تي يعقوب سان ملڻ لاءِ موڪليا ،چاڪاڻ ته هن چيو ته شايد عيسو رستي ۾ جنگ ڪري جڏهن هو ساڻس ملندو.

72۽ اهي قاصد يعقوب سان ملڻ لاءِ رستي تي هليا ،۽ اهي هن کي يبوڪ نديءَ جي ٻئي پاسي واري نديءَ جي رستي تي مليا ،۽ يعقوب انهن کي ڏسي چيو ته ،هي خيمو خدا جي طرفان مون لاءِ مقرر ڪيو ويو آهي ،۽ يعقوب ان جاءِ جو نالو مڪنائيم رکيو.

73۽ يعقوب پنهنجي پيءُ جي سڀني ماڻهن کي سڃاڻندو هو ،۽ هن انهن کي چميو ۽ انهن کي ڀاڪر پائي انهن سان گڏ آيو ،۽ يعقوب انهن کان پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ بابت پڇيو ،۽ انهن چيو ته ،اهي خيريت سان آهن.

74۽ انهن قاصدن يعقوب کي چيو ته” تنهنجي ماءُ ربيڪا اسان کي تو ڏانهن موڪليو آهي ،۽ چيو ته” مون ٻڌو آهي ته منهنجا پٽ ،تنهنجو ڀاءُ عيسو ،سعير حوري جي اولاد مان ماڻهن سان گڏ رستي تي تنهنجي خلاف نڪتو آهي“.

75۽ تنهن ڪري ،منهنجا پٽ ،منهنجي ڳالهه ٻڌ ۽ پنهنجي صلاح سان ڏس ته تون ڇا ڪندين ،۽ جڏهن هو تو وٽ اچي ،ته ان کي دعا ڪر ،۽ ان سان تڪڙ ۾ نه ڳالهائي ،۽ ان کي تحفو ڏي جيڪو تو وٽ آهي ،۽ ان مان جيڪو خدا تو تي فضل ڪيو آهي.

76۽ جڏهن هو توکان تنهنجي معاملن بابت پڇي ته ان کان ڪجهه به نه لڪايو ،شايد هو توکان پنهنجي ڪاوڙ کان ڦري وڃي ۽ تون ان سان پنهنجي جان بچائيندين ،تون ۽ تنهنجا سڀ ماڻهو ،ڇو ته اهو تنهنجو فرض آهي ته هن جي عزت ڪريو ،چاڪاڻ ته هو تنهنجو وڏو ڀاءُ آهي.

77۽ جڏهن يعقوب پنهنجي ماءُ جون ڳالهيون ٻڌيون جيڪي قاصدن کيس چيون هيون ،تڏهن يعقوب پنهنجو آواز بلند ڪيو ۽ زار زار روئيو ،۽ جيئن سندس ماءُ کيس حڪم ڏنو هو ،اهو ئي ڪيو.

باب32

1۽ ان وقت يعقوب پنهنجي پاءُ عيسو ڏانهن سعير جي ملڪ ڏانهن قاصد موڪليا ،۽ هن کيس دعا جا لفظ ٻڌا.
2۽ هن انهن کي حڪم ڏنو ته" ،اوهين منهنجي مالڪ ،عيسو کي ائين چئو ،تنهنجو ٻانهو يعقوب چوي ٿو ته ،منهنجا مالڪ اهو نه سمجهو ته منهنجي پيءُ جي نعمت جيڪا هن مون کي ڏني هئي ،مون لاءِ فائديمند ثابت ٿي آهي".
3ڇالاءِ جو آءٌ لابن سان ويهه سال رهيو آهيان ،۽ هن مون کي ٺڳيو ۽ ڏهه ڀيرا منهنجي مزدوري بدلائي ،جيئن اهو سڀ ڪجھ منهنجي مالڪ کي اڳي ئي ٻڌايو ويو آهي.
4۽ مون سندس گهر ۾ ڏاڍي محنت سان سندس خدمت ڪئي ،۽ پوءِ خدا منهنجي مصيبت ،منهنجي محنت ۽ منهنجي هٿن جي ڪم کي ڏٺو ، ۽ هن مون کي پنهنجي نظر ۾ فضل ۽ مهرباني حاصل ڪرائي.
5۽ پوءِ مون خدا جي وڏي رحم ۽ مهرباني سان ڍڳا ،گڏهه ۽ ڍور ،۽ مرد نوڪر ۽ ٻانهيون حاصل ڪيون.
6۽ هاڻي مان پنهنجي ملڪ ۽ پنهنجي گهر ۾ پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ وٽ ،جيڪي ڪنعان جي ملڪ ۾ آهن ،اچي رهيو آهيان؛ ۽ مون پنهنجي مالڪ کي هي سڀ ڪجهه ٻڌائڻ لاءِ موڪليو آهي ته جيئن پنهنجي مالڪ جي نظر ۾ مهرباني حاصل ڪريان ،ته جيئن هو اهو نه سمجهي ته مون پاڻ دولت ڪمائي آهي ،يا منهنجي پيءُ جي برڪت مون کي فائدو ڏنو آهي.
7۽ اهي قاصد عيساؤ ڏانهن ويا ۽ کيس ادوم جي ملڪ جي سرحدن تي يعقوب ڏانهن ويندي ڏٺائون ،۽ سعير حوري جي اولاد مان چار سؤ ماڻهو تلوارون کڻي بيٺا هئا.
8۽ يعقوب جي قاصدن عيسو کي اهي سڀ ڳالهيون ٻڌائي جيڪي يعقوب انهن کي عيسو بابت چيو هو.
9۽ عيسي انهن کي فخر ۽ حقارت سان جواب ڏنو ته ،۽ انهن کي چيو ته ،يقيناً مون ٻڌو آهي ۽ مون کي سچ پچ ٻڌايو ويو آهي ته يعقوب لابن سان ڇا ڪيو آهي ،جنهن هن کي پنهنجي گهر ۾ عزت ڏني ۽ هن کي پنهنجون ڌيئرون شاديون ڏنيون ،۽ هن کي پٽ ۽ ڌيئرون پيدا ٿيون ،۽ هن جي وسيلن ذريعي لابن جي گهر ۾ دولت ۽ دولت ۾ تمام گهڻو واڌارو ٿيو.
10۽ جڏهن هن ڏٺو ته سندس دولت گهڻي آهي ۽ سندس دولت تمام گهڻي آهي ته هو لابن جي گهر مان پنهنجي سڀني ملڪيتن سان ڀڄي ويو ،۽ هن لابن جي ڌيئرن کي انهن جي پيءُ جي سامهون کان تلوار سان قيدي بڻائي کڻي ويو ،بغير ان جي.
11۽ يعقوب نه رڳو لابن سان پر مون سان پڻ ائين ڪيو آهي ۽ مون کي ٻه ڀيرا ڦاسايو آهي ،۽ ڇا مان خاموش رهندس؟
12تنهن ڪري اڄ آئون پنهنجن لشڪر سان گڏ هن سان ملڻ آيو آهيان ،۽ مان هن سان پنهنجي دل جي مرضي مطابق ڪندس.
13پوءِ قاصد موٽي آيا ۽ يعقوب وٽ آيا ۽ کيس چيائون ته اسين تنهنجي ڀاءُ عيسو وٽ ويا هئاسين ۽ کيس تنهنجون سڀ ڳالهيون ٻڌايون ،۽ هن اسان کي هن طرح جواب ڏنو آهي ،۽ ڏسو ته هو چار سؤ ماڻهن سان گڏ تو سان ملڻ لاءِ اچي رهيو آهي.
14هاڻي ڄاڻو ۽ ڏسو ته توهان کي ڇا ڪرڻو آهي ،۽ خدا کان دعا گهرو ته توهان کي هن کان بچائي.
15۽ جڏهن هن پنهنجي ڀاءُ جون ڳالهيون ٻڌيون جيڪي هن يعقوب جي قاصدن کي چيون هيون ،تڏهن يعقوب تمام گهڻو ڊڄي ويو ۽ پريشان ٿي ويو.
16۽ يعقوب خداوند پنهنجي خدا کان دعا گهري ،۽ چيو ته اي خداوند منهنجي ابن ڏاڏن ،ابراهيم ۽ اسحاق جا خدا ،جڏهن آءٌ پنهنجي پيءُ جي گهر کان روانو ٿيس ته تو مون کي چيو هو ته،
17مان تنهنجي پيءُ ابراهيم جو خدا ۽ اسحاق جو خدا آهيان ،مان توکي هي ملڪ ۽ تنهنجي اولاد ڏيندس ،۽ مان تنهنجي اولاد کي آسمان جي تارن وانگر ڪندس ،۽ تون آسمان جي چئني پاسن تائين پکڙجي ويندين ،۽ تو ۾ ۽ تنهنجي اولاد ۾ زمين جا سڀ خاندان برڪت وارا هوندا.
18۽ تو پنهنجا واعدا پورا ڪيا ،۽ مون کي دولت ،بار ۽ ڍور ڏنا ،جيئن منهنجي دل جي تمام گهڻي خواهش هئي ،پنهنجي ٻانهي کي ڏنائين؛ تو مون کي اهو سڀ ڪجھ ڏنو جيڪو مون تو کان گهريو هو ،تنهنڪري مون کي ڪنهن به شيءِ جي گهٽتائي نه ٿي.
19۽ پوءِ تو مون کي چيو ته ،پنهنجي ماءُ پيءُ ۽ پنهنجي جمڻ واري جاءِ ڏانهن موٽي وڃ ۽ مان اڃا تائين تو سان ڀلائي ڪندس.
20۽ هاڻي جڏهن مان آيو آهيان ،۽ تو مون کي لابن کان بچايو آهي ،ته مان عيسو جي هٿن ۾ پوندس جيڪو مون کي ماريندو ،ها ،منهنجي ٻارن جي مائرن سان گڏ.
21تنهنڪري هاڻي ،اي خداوند خدا ،مون کي ٻه منهنجي ڀاءُ عيسو جي هٿن کان بچائي ،ڇو ته مون کي هن کان گهڻو ڊپ آهي.
22۽ جيڪڏهن مون ۾ ڪا به صداقت نه آهي ،ته پوءِ ابراهيم ۽ منهنجي پيءُ اسحاق جي خاطر اهو ڪر.
23ڇاڪاڻ ته مون کي خبر آهي ته مون مهرباني ۽ رحم سان هي دولت حاصل ڪئي آهي؛ تنهن ڪري هاڻي مان توهان کي عرض ڪريان ٿو ته اڄ مون کي پنهنجي مهرباني سان بچايو ۽ مون کي جواب ڏيو.
24۽ يعقوب خداوند کان دعا گهرڻ جاري رکيو ،۽ هن انهن ماڻهن کي جيڪي پاڻ سان گڏ هئا ،ڌڻ ۽ ڍورن کي ٻن ٽولن ۾ ورهايو ،۽ هن اڌ حصو ابراهيم جي نوڪر اليعزر جي پٽ دمسڪ جي سنڀال لاءِ ڏنو ،سندس ٻارن سان گڏ هڪ ڪئمپ لاءِ ،۽ ٻيو اڌ هن پنهنجي ڀاءُ اليعزر جي پٽ اليعزر جي سنڀال لاءِ ڏنو ،ته جيئن سندس ٻارن سان گڏ ڪئمپ لاءِ رهي.
25۽ هن انهن کي حڪم ڏنو ته" ،پنهنجي ڪئمپن کان پري رهو ۽ هڪ ٻئي جي ويجهو نه وڃو ،۽ جيڪڏهن عيسو هڪ ڪئمپ ۾ اچي ان کي ماريندو ،ته ٻي ٽيم ان کان پري ڀڄي ويندي.
26۽ يعقوب اُها رات اتي رهيو ،۽ سڄي رات هن پنهنجن نوڪرن کي لشڪر ۽ پنهنجن ٻارن بابت هدايتون ڏنيون.
27۽ خداوند انهيءَ ڏينهن يعقوب جي دعا ٻڌي ،۽ پوءِ خداوند يعقوب کي سندس ڀاءُ عيسو جي هٿن کان بچايو.
28۽ خداوند آسمان جي ملائڪن مان ٽي ملائڪ موڪليا ،۽ اهي عيسو کان اڳ ۾ ويا ۽ وٽس آيا.

29۽ اهي ملائڪ عيسو ۽ سندس ماڻهن کي ٻه هزار ماڻهو نظر آيا ،جيڪي هر قسم جي جنگي اوزارن سان ليس گهوڙن تي سوار هئا ،۽ اهي عيسو ۽ سندس سڀني ماڻهن جي نظر ۾ چئن ٽولن ۾ ورهايل نظر آيا ،جن ۾ چار سردار هئا.

30۽ هڪ لشڪر اڳتي وڌيو ۽ انهن ڏٺو ته عيسو چار سؤ ماڻهن سان گڏ سندس پاءُ يعقوب ڏانهن اچي رهيو هو ،۽ اهو لشڪر عيسو ۽ سندس ماڻهن ڏانهن ڊوڙيو ۽ انهن کي ڊڄاريو ،۽ عيسو ڊڄي گهوڙي تان ڪري پيو ،۽ سندس سڀئي ماڻهو انهيءَ جاءِ تي هن کان الڳ ٿي ويا ،ڇاڪاڻ ته اهي تمام ڊڄي ويا هئا.

31۽ جڏهن اهي عيسو کان ڀڄي رهيا هئا ته سڄي لشڪر انهن جي پٺيان رڙ ڪئي ،۽ سڀني جنگي ماڻهن جواب ڏنو ،چيو ته:

32بيشڪ اسين يعقوب جا نوڪر آهيون ،جيڪو خدا جو نوڪر آهي ،۽ پوءِ ڪير اسان جي خلاف بيهي سگهي ٿو؟ ۽ عيسو انهن کي چيو ،ته پوءِ ،منهنجو مالڪ ۽ ڀاءُ يعقوب توهان جو مالڪ آهي ،جنهن کي مون انهن ويهن سالن کان نه ڏٺو آهي ،۽ هاڻي جڏهن مان اڄ هن کي ڏسڻ آيو آهيان ،ته ڇا توهان مون سان اهڙو سلوڪ ڪندا آهيو؟

33۽ ملائڪن کيس جواب ڏنو ته” خداوند جي جيئري هجڻ جو قسم ،جيڪڏهن يعقوب نه هجي ها جنهن بابت تون پنهنجو ڀاءُ چوين ٿو ،ته اسان تو ۽ تنهنجي قوم مان هڪ به باقي نه ڇڏيو ها ،پر صرف يعقوب جي ڪري اسين انهن سان ڪجهه به نه ڪنداسين“.

34۽ هي لشڪر عيسو ۽ سندس ماڻهن کان گذري ويو ۽ هليو ويو ،۽ عيسو ۽ سندس ماڻهو انهن کان لڳ ڀڳ هڪ لک هليا ويا هئا جڏهن ٻيو لشڪر هر قسم جي هٿيارن سان هن ڏانهن آيو ،۽ انهن عيسو ۽ سندس ماڻهن سان پڻ اهڙو ئي سلوڪ ڪيو جيئن پهرين لشڪر انهن سان ڪيو هو.

35۽ جڏهن اهي اڳتي وڌڻ لاءِ ڇڏي ويا ،ته ٽيون لشڪر هن ڏانهن آيو ۽ اهي سڀ ڊڄي ويا ،۽ عيسو گهوڙي تان ڪري پيو ،۽ سڄي لشڪر رڙ ڪئي ۽ چيو ته ،يقيناً اسين يعقوب جا ٻانها آهيون ،جيڪو خدا جو ٻانهو آهي ،۽ ڪير اسان جي خلاف بيهي سگهي ٿو؟

36۽ عيسي وري انهن کي جواب ڏنو ته ،اي منهنجا مالڪ ،يعقوب ۽ اوهان جو مالڪ منهنجو ڀاءُ آهي ،۽ ويهن سالن کان مون سندس چهرو نه ڏٺو آهي ۽ اڄ ٻڌو آهي ته هو اچي رهيو آهي ،مان اڄ کيس ملڻ لاءِ ويو آهيان ،۽ ڇا توهان مون سان اهڙو سلوڪ ڪيو ٿا؟

37۽ انهن کيس جواب ڏنو ،۽ کيس چيو ته” ،خداوند جيئري قسم ،ڇا يعقوب اوهان جو ڀاءُ نه هو جيئن اوهان چيو هو ،اسان اوهان ۽ اوهان جي ماڻهن مان ڪوبه بچيل نه ڇڏيو هو ،پر يعقوب جي ڪري ،جنهن بابت اوهين چئو ٿا ته اوهان جو ڀاءُ آهيو ،اسين اوهان سان يا اوهان جي ماڻهن سان مداخلت نه ڪنداسين.

38۽ ٽيون لشڪر به انهن کان گذري ويو ،۽ هو اڃا تائين پنهنجن ماڻهن سان گڏ يعقوب ڏانهن پنهنجو رستو جاري رکيو ،جڏهن چوٿون لشڪر هن ڏانهن آيو ،۽ انهن پڻ هن ۽ سندس ماڻهن سان ائين ڪيو جيئن ٻين ڪيو هو.

39۽ جڏهن عيسي ڏٺو ته چئن ملائڪن هن ۽ سندس ماڻهن سان ڇا ڪيو هو ،تڏهن هو پنهنجي ڀاءُ يعقوب کان تمام گهڻو ڊڄي ويو ،۽ هو سلامتيءَ سان ملڻ لاءِ هليو ويو.

40۽ عيسو يعقوب جي خلاف پنهنجي نفرت کي لڪايو ،ڇاڪاڻ ته هو پنهنجي ڀاءُ يعقوب جي ڪري پنهنجي جان کان ڊڄندو هو ،۽ ڇاڪاڻ ته هن تصور ڪيو ته اهي چار لشڪر جن تي هن روشني ڪئي هئي اهي يعقوب جا نوڪر آهن.

41۽ يعقوب رات جو پنهنجن نوڪرن سان گڏ سندن خيمن ۾ رهيو ،۽ پنهنجن نوڪرن سان گڏجي فيصلو ڪيو ته جيڪي ڪجهه وٽس آهي تنهن مان ۽ پنهنجي سڄي ملڪيت مان عيسو کي تحفو ڏئي؛ ۽ يعقوب ۽ سندس ماڻهو صبح جو اٿيا ،۽ انهن ڍورن مان عيسو لاءِ تحفو چونڊيو.

42۽ هي اهو تحفو هو جيڪو يعقوب پنهنجي ڌڻ مان پنهنجي ڀاءُ عيسو کي ڏيڻ لاءِ چونڊيو هو :۽ هن ڌڻ مان ٻه سو چاليهه مڻ چونڊيا ،۽ اُٺن ۽ گڏهن مان ٽيهه ٽيهه ،۽ ڌڻ مان پنجاهه ڳئون چونڊيا.

43۽ هن انهن سڀني کي ڏهن ڌڻن ۾ ورهايو ،۽ هر ڌڻ کي الڳ الڳ رکيو ،۽ انهن کي پنهنجن ڏهن نوڪرن جي هٿن ۾ ڏنو ،هر ڌڻ الڳ الڳ.

44۽ هن انهن کي حڪم ڏنو ۽ چيو ته هڪ ٻئي کان پري رهو ۽ ڌڻن جي وچ ۾ فاصلو رکو ،۽ جڏهن عيسو ۽ ان سان گڏ ماڻهو توهان سان ملن ۽ توهان کان پڇن ته توهان ڪنهن جا آهيو ،۽ ڪٿي وڃو ٿا ،۽ توهان جي اڳيان هي سڀ ڪنهن جو آهي ،ته توهان انهن کي چئو ته اسين يعقوب جا نوڪر آهيون ،۽ اسين عيسو سان ملڻ لاءِ صلح سان ايندا آهيون ،۽ ڏسو يعقوب اسان جي پٺيان اچي ٿو.

45۽ جيڪو اسان جي اڳيان آهي اهو يعقوب کان سندس ڀاءُ عيسو ڏانهن موڪليل تحفو آهي.

46۽ جيڪڏهن اهي توهان کي چون ته ،هو پنهنجي ڀاءُ سان ملڻ ۽ سندس منهن ڏسڻ کان توهان کان ڇو دير ڪري رهيو آهي ،ته پوءِ توهان انهن کي چئو ته ،يقيناً هو پنهنجي ڀاءُ سان ملڻ لاءِ اسان جي پٺيان خوشيءَ سان اچي رهيو آهي ،ڇاڪاڻ ته هن چيو ته ،مان هن کي تحفي سان راضي ڪندس جيڪو هن ڏانهن ويندو ،۽ ان کان پوءِ مان هن جو منهن ڏسندس ،شايد هو مون کان قبول ڪندو.

47پوءِ سڄو تحفو سندس نوڪرن جي هٿن ۾ هليو ويو ،۽ ان ڏينهن سندس اڳيان هليو ويو ،۽ هو ان رات جبوڪ نديءَ جي ڪناري تي پنهنجن ڪئمپن سان گڏ رهيو ،۽ هو رات جي وچ ۾ اٿيو ،۽ هن پنهنجين زالن ،ٻانهين ۽ پنهنجي سڀني ملڪيتن کي ڪٺي ڪيو ،۽ ان رات هو انهن کي جبوڪ جي ڪناري تي پار ڪري ويو.

48۽ جڏهن هو پنهنجي سڀني شين کي نديءَ تان پار ڪري ويو ،تڏهن يعقوب اڪيلو رهجي ويو ،۽ هڪ ماڻهو هن سان مليو ،۽ هو ان رات ڏينهن جي شروعات تائين هن سان وڙهندو رهيو ،۽ يعقوب جي ران جو سوراخ هن سان وڙهڻ جي ڪري بند ٿي ويو.

49۽ صبح جو سوير اهو ماڻهو يعقوب کي اتي ڇڏي ويو ،۽ هن کيس برڪت ڏني ۽ هليو ويو ،۽ يعقوب صبح جو سوير نديءَ تان لنگهيو ، ۽ پنهنجي ران تي ٽنگيو.

50۽ جڏهن هو نديءَ مان لنگهي ويو ته سج اڀريو ،۽ هو پنهنجي ڍورن ۽ ٻارن جي جاءِ تي آيو.

51۽ اهي منجهند تائين هليا ،۽ جڏهن اهي هلي رهيا هئا ته تحفو انهن جي اڳيان گذري رهيو هو.

52۽ يعقوب اکيون کڻي ڏٺيون ته ڏٺائين ته عيسو پري کان اچي رهيو هو ،۽ گهڻن ماڻهن سان گڏ ،لڳ ڀڳ چار سؤ ،۽ يعقوب پنهنجي ڀاءُ کان تمام گهڻو ڊڄي ويو.

53۽ يعقوب تڪڙ ڪئي ۽ پنهنجن ٻارن کي پنهنجين زالن ۽ ٻانهين ۾ ورهايو ،۽ پنهنجي ڌيءَ دينا کي هڪڙي صندوق ۾ رکي پنهنجن نوڪرن جي هٿن ۾ ڏنو.

54۽ هو پنهنجي پاءُ سان ملڻ لاءِ پنهنجن ٻارن ۽ زالن جي اڳيان لنگهيو ،۽ زمين تي جهڪيو ،ها ،ست ڀيرا جهڪيو جيستائين هو پنهنجي پاءُ جي ويجهو نه آيو ،۽ خدا يعقوب کي عيسو ۽ سندس ماڻهن جي نظر ۾ فضل ۽ مهرباني ڏني ،ڇاڪاڻ ته خدا يعقوب جي دعا ٻڌي هئي.

55۽ يعقوب جو خوف ۽ سندس خوف سندس پاءُ عيسو تي ڇانئجي ويو ،ڇاڪاڻ ته عيسو يعقوب کان تمام گهڻو ڊڄندو هو ،ڇاڪاڻ ته خدا جي ملائڪن عيسو سان ڇا ڪيو هو ،۽ عيسو جو يعقوب تي غصو رحم ۾ بدلجي ويو.

56۽ جڏهن عِيسو ڏٺو ته يعقوب پاڻ ڏانهن ڊوڙندو آهي ،تڏهن هو به ڊوڙندو سندس طرف آيو ۽ کيس ڀاڪر پائي سندس ڳچيءَ ۾ پئجي ويو ،۽ اهي چمي ڏنائون ۽ روئڻ لڳا.

57۽ خدا عيسو سان گڏ آيل ماڻهن جي دلين ۾ يعقوب لاءِ خوف ۽ رحم پيدا ڪيو ،۽ انهن پڻ يعقوب کي چميو ۽ کيس ڀاڪر پائي ورتو.

58۽ عيسو جو پٽ اِلفز ،سندس چار ڀائر ،عيسو جا پٽ ،يعقوب سان گڏ روئيا ،۽ انهن کيس چمي ڏني ۽ کيس ڀاڪر پائي ورتو ،ڇاڪاڻ ته يعقوب جو خوف انهن سڀني تي ڇانئجي ويو هو.

59۽ عيسي اکيون کڻي ڏٺيون ۽ ڏٺائين ته عورتون سندن اولاد سان گڏ ،يعقوب جي اولاد ،يعقوب جي پٺيان هلي رهيون هيون ۽ عيسو جي رستي تي سجدو ڪري رهيون هيون.

60۽ عيسي يعقوب کي چيو ته" منهنجا پاءُ ،هي اوهان سان ڪير آهن؟ ڇا اهي اوهان جا ٻار آهن يا اوهان جا نوڪر؟ "۽ يعقوب عيسو کي جواب ڏنو ته" اهي منهنجا ٻار آهن جيڪي خدا پنهنجي خادم کي فضل سان ڏنا آهن".

61۽ جڏهن يعقوب عيسو ۽ سندس ماڻهن سان ڳالهائي رهيو هو ،عيسو سڄي لشڪر کي ڏٺو ،۽ هن يعقوب کي چيو" ،توکي سڄي لشڪر ڪٿان مليو جيڪو ڪالهه رات مون سان مليو هو؟ "۽ يعقوب چيو" ،منهنجي مالڪ جي نظر ۾ مهرباني حاصل ڪرڻ لاءِ ،اهو اهو آهي جيڪو خدا توهان جي خادم کي فضل سان ڏنو آهي".

62۽ سوغات عيسو جي اڳيان آئي ،۽ يعقوب عيسو کي زور ڏنو ۽ چيو ته" مون کي عرض آهي ته هي سوغات جيڪو مان پنهنجي مالڪ لاءِ آندو آهي ،کڻي وڃ ".۽ عيسو چيو ته" منهنجو هي مقصد ڇو آهي؟ جيڪو تو وٽ آهي سو پاڻ وٽ رک".

63۽ يعقوب چيو ته" ،مون تي واجب آهي ته هي سڀ ڪجهه ڏيان ،ڇاڪاڻ   ته مون تنهنجو منهن ڏٺو آهي ،ته جيئن تون اڃا تائين امن سان رهين".

64پر عِيسو سوغات وٺڻ کان انڪار ڪيو ،۽ يعقوب کيس چيو ته" اي منهنجا مالڪ ،جيڪڏهن هاڻي مون تي توهان جي نظر ۾ مهرباني آهي ،ته پوءِ منهنجي سوغات منهنجي هٿ کان قبول ڪريو ،ڇاڪاڻ ته مون توهان جو چهرو ڏٺو آهي ،ڇڻ ته مون هڪ خدا جهڙو چهرو ڏٺو آهي ،ڇاڪاڻ ته توهان مون سان خوش ٿيا آهيو".

65۽ عِيسو سوکڙي کڻي ويو ،۽ يعقوب به عِيسو کي چاندي ،سون ۽ چاندي ڏني ،ڇاڪاڻ ته هن کيس تمام گهڻو زور ڏنو جو هن اهي کڻي ورتا.

66۽ عِيسو ڊور جيڪي ڪئمپ ۾ هئا ،ورهائي ڇڏيا ،۽ اڌ انهن ماڻهن کي ڏنو جيڪي ساڻس گڏ آيا هئا ،ڇاڪاڻ ته اهي مزدوري تي آيا هئا ،۽ باقي اڌ هن پنهنجن ٻارن جي هٿن ۾ ڏنو.

67۽ چاندي ،سون ۽ بتيليم هن پنهنجي وڏي پٽ اليفاز جي هٿ ۾ ڏنو ،۽ عيسو يعقوب کي چيو ته اسان کي توهان سان گڏ رهڻ ڏيو ،۽ اسين توهان سان گڏ آهستي آهستي هلنداسين جيستائين توهان مون سان گڏ منهنجي جاءِ تي نه اچو ،ته جيئن اسين اتي گڏ رهون.

68۽ يعقوب پنهنجي پاءُ کي جواب ڏنو ۽ چيو ته ،مان ائين ڪندس جيئن منهنجو مالڪ مون کي چوي ٿو ،پر منهنجو مالڪ ڄاڻي ٿو ته ٻار نرم آهن ،۽ ٻڪريون ۽ رڍون ۽ انهن جا ٻار جيڪي مون سان گڏ آهن ،پر آهستي آهستي هلن ٿا ،ڇاڪاڻ ته جيڪڏهن اهي جلدي هلن ها ته اهي سڀ مري وڃن ها ،ڇاڪاڻ ته توهان انهن جي بار ۽ انهن جي ٿڪاوٽ کي ڄاڻو ٿا.

69تنهن ڪري منهنجو مالڪ پنهنجي نوڪر کان اڳ ۾ هليو وڃي ،۽ مان ٻارن ۽ رڍن جي خاطر آهستي آهستي هلندو رهندس ،جيستائين مان پنهنجي مالڪ جي جاءِ سعير ۾ نه پهچان.

70۽ عيساؤ يعقوب کي چيو ته" ،مان ڪجهه ماڻهن کي جيڪي مون سان گڏ آهن ،تنهنجي رستي ۾ سنڀال ڪرڻ ۽ تنهنجي ٿڪاوٽ ۽ بار کڻڻ لاءِ توسان گڏ ڪندس "،۽ هن چيو ته" اي خداوند ،جيڪڏهن مون تي تنهنجي فضل هجي ته ان جي ڪهڙي ضرورت آهي؟"

71ڏس ،مان تو وٽ سعير ۾ ايندس ته جيئن تو چيو آهي ته اتي گڏجي رهان ،پوءِ تون پنهنجي قوم سان گڏ وڃ ڇو ته مان تنهنجي پٺيان ايندس.

72۽ يعقوب عيسو کي اِهو چيو ته جيئن عيسو ۽ سندس ماڻهن کي پاڻ کان پري ڪري ،ته جيئن يعقوب بعد ۾ پنهنجي پيءُ جي گهر ڪنعان جي ملڪ ۾ وڃي سگهي.

73۽ عيسيو يعقوب جي ڳالهه ٻڌي ،۽ عيسي چار سؤ ماڻهن سان گڏ موٽي آيو جيڪي ساڻس گڏ سعير ڏانهن وڃي رهيا هئا ،۽ يعقوب ۽ سندس سڀ مال انهيءَ ڏينهن ڪنعان جي ملڪ جي سرحدن جي ڇيڙي تائين ويا ،۽ هو ڪجه وقت اتي رهيو.

باب33

1۽ ڪجه وقت کان پوءِ جڏهن يعقوب ملڪ جي حدن کان ٻاهر هليو ويو ،۽ هو شالم جي ملڪ ۾ آيو ،جيڪو شڪم جو شهر آهي ،جيڪو ڪنعان جي ملڪ ۾ آهي ،۽ هن شهر جي سامهون آرام ڪيو.

2۽ هن اتي موجود زمين جو هڪ ٽڪرو ،ملڪ جي ماڻهن حمور جي اولاد کان ،پنج شيڪل ۾ خريد ڪيو.

3۽ يعقوب اتي پاڻ لاءِ هڪ گهر ٺاهيو ،۽ اتي پنهنجو خيمو لڳايو ،۽ پنهنجي ڍورن لاءِ جهوپڙيون ٺاهيون ،تنهن ڪري هن ان جاءِ جو نالو سُڪوت رکيو.

4۽ يعقوب سُڪوت ۾ هڪ سال ۽ ڇهه مهينا رهيو.

5ان وقت ملڪ جي رهواسين جون ڪجھ عورتون شڪم شهر ۾ شهر جي ماڻهن جي ڌيئرن سان گڏ ناچ ڪرڻ ۽ خوشيون ڪرڻ لاءِ ويون ،۽ جڏهن اهي ٻاهر نڪتيون ته پوءِ راحيل ۽ ليا ،يعقوب جون زالون پنهنجن خاندانن سان گڏ شهر جي ڌيئرن جي خوشي ڏسڻ لاءِ ويون.

6۽ يعقوب جي ڌيءَ دينه به انهن سان گڏ هلي ۽ شهر جي ڌيئرن کي ڏٺو ،۽ اهي اتي انهن ڌيئرن جي اڳيان بيٺيون رهيون جڏهن ته شهر جا سڀ ماڻهو انهن جي خوشي ڏسڻ لاءِ انهن جي پرسان بيٺا هئا ،۽ شهر جا سڀ وڏا ماڻهو اتي هئا.

7۽ ملڪ جو سردار حمور جو پٽ شڪم پڻ انهن کي ڏسڻ لاءِ اتي بيٺو هو.

8۽ شڪم يعقوب جي ڌيءَ دينه کي شهر جي ڌيئرن جي سامهون پنهنجي ماءُ سان گڏ ويٺي ڏٺو ،۽ ڇوڪري کيس تمام گهڻي خوش ٿي ،۽ اتي هن پنهنجي دوستن ۽ پنهنجي ماڻهن کان پڇيو ته” ،هن شهر ۾ عورتن ۾ ويٺي ڪنهن جي ڌيءَ آهي ،جن کي مان نٿو سڃاڻان؟“

9۽ انهن کيس چيو تہ ،بيشڪ هيءَ اسحاق عبراني جي پٽ يعقوب جي ڌيءَ آهي ،جيڪو ڪجهه وقت کان هن شهر ۾ رهي ٿو ،۽ جڏهن خبر پئي تہ ملڪ جون ڌيئرون خوشيءَ لاءِ ٻاهر وڃي رهيون آهن ،تڏهن هوءَ پنهنجي ماءُ ۽ ٻانهين سان گڏ انهن جي وچ ۾ ويٺي جيئن تون ڏسين ٿو.

10۽ شڪم يعقوب جي ڌيءَ دينه کي ڏٺو ،۽ جڏهن هن ان ڏانهن ڏٺو ته سندس روح دينه تي پرجي ويو.

11۽ هن ماڻهن کي زور سان پڪڙيو ،۽ دينه شڪم جي گهر ۾ آئي ۽ هن کيس زور سان پڪڙيو ۽ ان سان لٽ هڻي ان کي ذليل ڪيو ،۽ هن کيس تمام گهڻو پيار ڪيو ۽ هن کي پنهنجي گهر ۾ رکيو.

12پوءِ اهي آيا ۽ يعقوب کي اها ڳالهه ٻڌائي ،۽ جڏهن يعقوب ٻڌو ته شڪم سندس ڌيءَ دينا کي بي عزت ڪيو آهي ،تڏهن يعقوب پنهنجن ٻارهن نوڪرن کي شڪم جي گهر مان دينا کي ڪيڻ لاءِ موڪليو ،۽ اهي وڃي شڪم جي گهر ۾ آيا ته جيئن دينا کي اتان ڪڍي وڃن.

13۽ جڏهن اهي آيا ته شڪم پنهنجن ماڻهن سان گڏ انهن ڏانهن ٻاهر نڪتو ۽ انهن کي پنهنجي گهر مان ڪڍي ڇڏيو ،۽ هن انهن کي دينا جي اڳيان اچڻ جي اجازت نه ڏني ،پر شڪم انهن جي اکين جي سامهون دينا سان گڏ ويٺو هو ۽ کيس چمي ۽ ڀاڪر پائي رهيو هو.

14۽ يعقوب جا نوڪر موٽي آيا ۽ کيس ٻڌايو تہ” ،جڏهن اسين آياسين ،تڏهن هن ۽ سندس ماڻهن اسان کي ڌڪي ڪڍيو ۽ شڪم اسان جي اکين اڳيان دينہ سان ائين ڪيو.

15۽ يعقوب کي وڌيڪ خبر پئي ته شڪم سندس ڌيءَ کي بي عزت ڪيو آهي ،پر هن ڪجهه به نه چيو ،۽ سندس پٽ ميدان ۾ سندس ڍور چاري رهيا هئا ،۽ يعقوب انهن جي واپسي تائين خاموش رهيو.

16۽ سندس پٽن جي گهر اچڻ کان اڳ ،يعقوب پنهنجي ٻانهين جي ڌيئرن مان ٻہ ڪنوارين کي شِڪم جي گهر ۾ دينا جي سنڀال ڪرڻ ۽ ان سان گڏ رهڻ لاءِ موڪليو ،۽ شِڪم پنهنجن ٽن دوستن کي پنهنجي پيءُ حمور ،ڇِدڪم جي پٽ ،فارد جي پٽ ڏانهن موڪليو ،ته هن ڇوڪريءَ کي مون سان شادي ڪرائي ڏيو.

17۽ حوي ڇديڪيم جو پٽ حمور پنهنجي پٽ شڪم جي گهر آيو ،۽ هو سندس اڳيان ويٺو ،۽ حمور پنهنجي پٽ کي چيو ،شڪم ،ڇا تنهنجي قوم جي ڌيئرن ۾ ڪا به عورت ناهي جيڪا تون ڪنهن عبراني عورت سان شادي ڪندين جيڪا تنهنجي قوم مان نه هجي؟

18شِڪم کيس چيو تہ” تون مون لاءِ رڳو اها ئي کڻي اچ ،ڇاڪاڻ تہ هوءَ منهنجي نظر ۾ تمام سٺي آهي “.۽ حمور پنهنجي پٽ جي چوڻ مطابق ڪيو ،ڇاڪاڻ ته هو کيس تمام گهڻو پيارو هو.

19۽ حمور يعقوب سان هن معاملي بابت ڳالهائڻ لاءِ ٻاهر نڪتو ،۽ جڏهن هو پنهنجي پٽ شڪم جي گهر کان نڪري ويو ،ان کان اڳ جو هو يعقوب سان ڳالهائڻ لاءِ اچي ،ته ڏسو يعقوب جا پٽ ميدان مان آيا ،جڏهن انهن ٻڌو ته حمور جي پٽ شڪم ڇا ڪيو هو.

20۽ ماڻهو پنهنجي ڀيڻ لاءِ تمام گهڻو غمگين ٿيا ،۽ اهي سڀ غصي ۾ گهر موٽي آيا ،پنهنجي ڍورن کي گڏ ڪرڻ جي وقت کان اڳ.

21پوءِ اهي آيا ۽ پنهنجي پيءُ جي اڳيان ويٺا ۽ ڪاوڙ ۾ هن سان ڳالهايو ،۽ چيائون ته” ،يقيناً هن ماڻهوءَ ۽ سندس گهراڻي لاءِ موت آهي ، ڇاڪاڻ ته سڄي زمين جي خدا نوح ۽ سندس اولاد کي حڪم ڏنو هو ته ماڻهو ڪڏهن به لُٽي نه ۽ زنا نه ڪري .هاڻي ڏسو ،شڪم اسان جي ڀيڻ سان بدڪاري ڪئي آهي ۽ زنا ڪئي آهي ،۽ شهر جي سڀني ماڻهن مان ڪنهن به هن سان هڪ لفظ به نه ڳالهايو.

22بيشڪ تون ڄاڻين ٿو ۽ سمجهين ٿو ته شڪم ،سندس پيءُ ۽ سڄي شهر تي سندس ڪيل ڪم جي ڪري موت جو فيصلو اچڻ وارو آهي.

23۽ جڏهن اهي پنهنجي پيءُ سان هن معاملي بابت ڳالهائي رهيا هئا ،ته ڏسو ،شڪم جو پيءُ حمور يعقوب سان دينہ بابت پنهنجي پٽ جون ڳالهيون ڪرڻ لاءِ آيو ،۽ هو يعقوب ۽ سندس پٽن جي سامهون ويٺو هو.

24۽ حمور انهن سان ڳالهايو ،۽ چيو تہ" منهنجي پٽ شڪم جو دل توهان جي ڌيءَ لاءِ تمام گهڻو چاهي ٿو ،مون کي عرض آهي تہ توهان هن کي زال بڻايو ۽ اسان سان شادي ڪريو؛ اسان کي پنهنجون ڌيئرون ڏيو ۽ اسين توهان کي پنهنجون ڌيئرون ڏينداسين ،۽ توهان اسان سان گڏ اسان جي ملڪ ۾ رهندا ۽ اسين ملڪ ۾ هڪ قوم وانگر هونداسين".

25ڇاڪاڻ ته اسان جو ملڪ تمام وسيع آهي ،تنهن ڪري توهان ان ۾ رهو ۽ واپار ڪريو ۽ ان ۾ ملڪيت حاصل ڪريو ،۽ ان ۾ جيئن چاهيو ٿا ڪريو ،۽ ڪو به توهان کي هڪ لفظ به نه چوندو.

26۽ حمور يعقوب ۽ سندس پٽن سان ڳالهائڻ ڇڏي ڏنو ،۽ ڏسو ته سندس پٽ شڪم سندس پٺيان آيو ،۽ هو انهن جي اڳيان ويٺو هو.

27۽ شڪم يعقوب ۽ سندس پٽن جي اڳيان چيو تہ” مون تي اوهان جي نظر ۾ مهرباني ٿئي تہ اوهين پنهنجي ڌيءَ مون کي ڏيو ۽ جيڪو ڪجهہ اوهين مون کي چئو ٿا سو مان سندس لاءِ ڪندس“.

28مون کان گهڻي ڏاج ۽ تحفو گهريو ،۽ مان اهو ڏيندس ،۽ جيڪو به تون مون کي چوندين اهو ڪندس ،۽ جيڪو به تنهنجي حڪم جي خلاف بغاوت ڪندو ،اهو ضرور مرندو؛ صرف مون کي ڇوڪريءَ سان شادي ڪر.

29۽ شمعون ۽ لاوي حمور ۽ سندس پٽ شڪم کي ٺڳيءَ سان جواب ڏنو ،۽ چيو تہ” جيڪي اوهان اسان کي چيو آهي سو اسين اوهان لاءِ ڪنداسين“.

30۽ ڏسو اسان جي ڀيڻ توهان جي گهر ۾ آهي ،پر هن کان پري رهو جيستائين اسان پنهنجي پيءُ اسحاق ڏانهن هن معاملي بابت نه موڪليون ،ڇاڪاڻ ته اسان هن جي رضامندي کان سواءِ ڪجهه به نٿا ڪري سگهون.

31چالاءِ جو هو اسان جي پيءُ ابراهيم جي طريقن کي ڄاڻي ٿو ،۽ جيڪو ڪجهه هو اسان کي چوندو سو اسين اوهان کي ٻڌائيندا سين ، اسين اوهان کان ڪجهه به نه لڪائيندا سون.
32۽ شمعون ۽ لاوي شڪم ۽ سندس پيءُ سان اهو ڳالهايو ته جيئن ڪو بهانو ڳولين ۽ صلاح ڪن ته شڪم ۽ سندس شهر سان هن معاملي ۾ ڇا ڪيو وڃي.
33جڏهن شڪم ۽ سندس پيءُ شمعون ۽ لاوي جون ڳالهيون ٻڌيون ،تڏهن انهن کي اهو سٺو لڳو ،۽ شڪم ۽ سندس پيءُ گهر وڃڻ لاءِ نڪري آيا.
34۽ جڏهن اهي هليا ويا ،تڏهن يعقوب جي پٽن پنهنجي پيءُ کي چيو ته” ڏسو ،اسان کي خبر آهي ته موت انهن بڇڙن ماڻهن ۽ انهن جي شهر جي ڪري آهي ،ڇاڪاڻ ته انهن اهو حڪم نه مڃيو جيڪو خدا نوح ۽ سندس اولاد ۽ انهن کان پوءِ سندس اولاد کي ڏنو هو.
35۽ ڇاڪاڻ ته شڪم اسان جي ڀيڻ دينا سان هي ڪم ڪيو ۽ ڪيس پليت ڪيو ،ڇو ته اهڙو بڇڙو ڪم اسان ۾ ڪڏهن به نه ٿيندو.
36تنهن ڪري هاڻي ڄاڻو ۽ ڏسو ته توهان ڇا ڪندا ،۽ صلاح ۽ بهانو ڳوليو ته انهن سان ڇا ڪيو وڃي ،ته جيئن هن شهر جي سڀني رهاڪن کي قتل ڪري سگهجي.
37شمعون انهن کي چيو ته” هتي اوهان لاءِ هڪ مناسب صلاح آهي ته انهن کي چئو ته پنهنجين هر هڪ مرد جو ختنو ڪن جيئن اسان جو ختنو ڪيو ويندو آهي ،۽ جيڪڏهن اهي ائين ڪرڻ نه گهرندا ته اسين پنهنجي ڌيءَ انهن کان وٺي هليا ويندا سين.
38۽ جيڪڏهن اهي اهو ڪرڻ لاءِ راضي ٿين ٿا ۽ ڪندا ،ته پوءِ جڏهن اهي درد سان ٻڏي ويندا ،ته اسين انهن تي پنهنجين تلوارن سان حملو ڪندا سين ،جيئن ڪنهن خاموش ۽ امن پسند تي ،۽ اسين انهن مان هر مرد کي قتل ڪندا سين.
39۽ شمعون جي صلاح انهن کي پسند آئي ،۽ شمعون ۽ لاوي فيصلو ڪيو ته جيئن تجويز ڪيو ويو هو ،انهن سان ائين ئي ڪن.
40ٻئي ڏينهن صبح جو شڪم ۽ سندس پيءُ حمور وري يعقوب ۽ سندس پٽن وٽ آيا ،ته جيئن دينه بابت ڳالهائين ۽ ٻڌن ته يعقوب جا پٽ انهن جي ڳالهين تي ڪهڙو جواب ڏيندا.
41۽ يعقوب جي پٽن انهن سان ٺڳيءَ سان ڳالهايو ،۽ چيائون ته اسان توهان جون سڀ ڳالهيون پنهنجي پيءُ اسحاق کي ٻڌايون ،۽ توهان جون ڳالهيون هن کي پسند آيون.
42پر هن اسان سان ڳالهائيندي چيو ته’ سندس پيءُ ابراهيم کيس خدا ،جيڪو سڄيءَ دنيا جو پالڻهار آهي ،کان هيئن حڪم ڏنو هو ته جيڪو به سندس اولاد مان نه آهي ۽ سندس ڌيءَ مان ڪنهن هڪ کي شادي ڪرڻ گهري ،سو پنهنجي هر هڪ پٽ جو طهر ڪرائي ، جيئن اسان جو طهر ٿيل آهي ،۽ پوءِ اسين پنهنجي ڌيءَ ڪيس شادي ڪري سگهون ٿا‘.
43هاڻي اسان توهان کي پنهنجون سڀ ڳالهيون ٻڌائي ڇڏيون آهن جيڪي اسان جي پيءُ اسان سان ڳالهايو هو ،ڇاڪاڻ ته اسان اهو نٿا ڪري سگهون جيڪو توهان اسان سان چيو هو ته پنهنجي ڌيءَ کي ڪنهن غير طهر ٿيل مرد کي ڏيون ،ڇاڪاڻ ته اهو اسان لاءِ شرمندگي آهي.
44پر هتي اسين توهان سان راضي ٿيندا سين ته توهان کي پنهنجي ڌيءَ ڏيون ،۽ اسين توهان جون ڌيئرون به پاڻ سان ڪٽندا سين ،۽ توهان جي وچ ۾ رهندا سين ۽ هڪ قوم ٿيندا سين جيئن توهان چيو آهي ،جيڪڏهن توهان اسان جي ڳالهه ٻڌو ۽ اسان وانگر رهڻ تي راضي ٿيو ته توهان جي هر مرد جو ختنو ڪيو وڃي ،جيئن اسان جو ختنو ڪيو ويو آهي.
45۽ جيڪڏهن توهان اسان جي ڳالهه نه ٻڌندا ته جيئن اسان جي حڪم مطابق هر مرد جو ختنو ڪيو وڃي ،ته پوءِ اسين توهان وٽ ايندا سين ۽ پنهنجي ڌيءَ کي توهان کان وٺي هليا ويندا سين.
46۽ شڪم ۽ سندس پيءُ حمور يعقوب جي پٽن جون ڳالهيون ٻڌيون ،۽ اهو ڪم انهن کي تمام گهڻو پسند آيو ،۽ شڪم ۽ سندس پيءُ حمور يعقوب جي پٽن جي خواهش پوري ڪرڻ لاءِ تڪڙ ڪئي ،ڇاڪاڻ ته شڪم دينه کي تمام گهڻو پسند ڪندو هو ،۽ سندس دل ان سان پيار ڪندي هئي.
47۽ شڪيم ۽ سندس پيءُ حمور شهر جي دروازي تي تڪڙ ۾ ويا ،۽ انهن پنهنجي شهر جي سڀني ماڻهن کي گڏ ڪيو ۽ انهن کي يعقوب جي پٽن جون ڳالهيون ٻڌايون ،چيو ته:
48اسين انهن ماڻهن وٽ آيا سين ،جيڪي يعقوب جا پٽ هئا ،۽ اسان انهن سان انهن جي ڌيءَ بابت ڳالهايو ،۽ اهي ماڻهو اسان جي مرضي مطابق ڪرڻ لاءِ راضي ٿيندا ،۽ ڏسو اسان جي زمين انهن لاءِ تمام گهڻي آهي ،۽ اهي ان ۾ رهندا ،۽ ان ۾ واپار ڪندا ،۽ اسين هڪ قوم ٿيندا سين؛ اسين انهن جون ڌيئرون وٺندا سين ،۽ اسان پنهنجون ڌيئرون انهن کي شاديون ڪندا سين.
49پر صرف هن شرط تي اهي ماڻهو اهو ڪم ڪرڻ لاءِ راضي ٿيندا ته اسان مان هر هڪ مرد جو ختنو ڪيو وڃي جيئن انهن جو ختنو ڪيو وڃي ،جيئن انهن جي خدا انهن کي حڪم ڏنو آهي ،۽ جڏهن اسين انهن جي ختنو ڪرڻ جي هدايتن مطابق ڪندا سين ،تڏهن اهي اسان ۾ ،پنهنجن ڍورن ۽ مال سان گڏ رهندا ،۽ اسين انهن سان گڏ هڪ قوم وانگر هوندا سين.
50۽ جڏهن شهر جي سڀني ماڻهن شڪم ۽ سندس پيءُ حمور جون ڳالهيون ٻڌيون ،تڏهن انهن جي شهر جا سڀئي ماڻهو هن تجويز تي راضي ٿيا ،۽ انهن طهر ڪرائڻ جي فرمانبرداري ڪئي ،ڇاڪاڻ ته شڪم ۽ سندس پيءُ حمور ملڪ جا سردار هجڻ ڪري انهن جي تمام گهڻي عزت ڪندا هئا.
51ٻئي ڏينهن تي ،شڪم ۽ سندس پيءُ حمور صبح جو سوير اٿيا ،۽ انهن پنهنجي شهر جي سڀني ماڻهن کي شهر جي وچ ۾ گڏ ڪيو ،۽ انهن يعقوب جي پٽن کي گهرايو ،جن ان ڏينهن ۽ ٻئي ڏينهن پنهنجي سڀني مردن جو طهر ڪيو.
52۽ انهن شڪم ۽ سندس پيءُ حمور ۽ شڪم جي پنجن پائرن جو طهر ڪرايو ،۽ پوءِ هر ڪو اٿي گهر هليو ويو ،ڇاڪاڻ ته هي ڪم شڪم شهر جي خلاف خداوند جي طرفان هو ،۽ خداوند کان شمعون جي صلاح هئي ،ته جيئن خداوند شڪم شهر کي يعقوب جي ٻن پٽن جي هٿن ۾ ڏئي.

باب34

1۽ سڀني مردن جو ختنو ڪيو ويو ،انهن جو تعداد ڇهه سئو پنجتاليهه مرد ۽ ٻه سئو ڇائيتاليهه ٻار هئا.
2پر همور جي پيءُ ،فارد جي پٽ ڇديڪيم ۽ سندس ڇهن ڀائرن شڪم ۽ سندس پيءُ حمور جي ڳالهه نه ٻڌي ،۽ انهن جو طهر ڪرائڻ نه چاهيو ،ڇاڪاڻ ته يعقوب جي پٽن جو تجويز انهن جي نظر ۾ نفرت انگيز هو ،۽ انهن جو غضب ان تي تمام گهڻو ڀڙڪيو ،ڇاڪاڻ ته شهر جي ماڻهن انهن جي ڳالهه نه ٻڌي هئي.
3۽ ٻئي ڏينهن شام جو ،انهن کي اٺ ننڍڙا ٻار مليا جن جو طهر نه ڪرايو ويو هو ،ڇاڪاڻ ته انهن جي مائرن انهن کي شڪم ،سندس پيءُ حمور ۽ شهر جي ماڻهن کان لڪايو هو.
4۽ شڪم ۽ سندس پيءُ حمور انهن کي ختنو ڪرائڻ لاءِ موڪليو ،جڏهن ڇديڪيم ۽ سندس ڇهه ڀائر تلوارن سان انهن تي حملو ڪيو ۽ انهن کي مارڻ جي ڪوشش ڪئي.
5۽ انهن شڪم ۽ سندس پيءُ حمور کي به مارڻ جي ڪوشش ڪئي ۽ انهن هن معاملي جي ڪري انهن سان گڏ دينه کي به مارڻ جي ڪوشش ڪئي.
6۽ انهن انهن کي چيو تہ” ،هي ڇا ڪيو آهي جيڪو توهان ڪيو آهي؟ ڇا توهان جي ڀائرن ڪنعاني جي ڌيئرن ۾ ڪا به عورت ناهي ، جو توهان عبراني ماڻهن جون ڌيئرون پاڻ سان وٺڻ چاهيو ٿا ،جن کي توهان اڳ ۾ نه سڃاڻندا هئا ،۽ اهو ڪم ڪندا جنهن جو توهان جي ابن ڏاڏن توهان کي ڪڏهن به حڪم نه ڏنو هو؟“
7ڇا توهان سوچيو ٿا ته توهان هن ڪم ۾ ڪامياب ٿيندا جيڪو توهان ڪيو آهي؟ ۽ توهان هن معاملي ۾ پنهنجن ڀائرن ڪنعاني ماڻهن کي ڇا جواب ڏيندا ،جيڪي سڀاڻي ايندا ۽ توهان کان هن شيءِ بابت پڇندا؟
8۽ جيڪڏهن توهان جو ڪم انهن جي نظر ۾ انصاف ۽ سٺو نه لڳندو ،ته پوءِ توهان پنهنجين زندگين لاءِ ڇا ڪندا ۽ مان اسان جي زندگين لاءِ ڇا ڪندس ،جڏهن ته توهان اسان جي آوازن کي نه ٻڌو آهي؟
9۽ جيڪڏهن ملڪ جا رهواسي ۽ توهان جا سڀئي ڀائر ،حام جا اولاد ،توهان جي عمل بابت ٻڌن ۽ چون،
10هڪ عبراني عورت جي ڪري شڪم ۽ سندس پيءُ حمور ۽ سندن شهر جي سڀني رهاڪن اهو ڪيو جنهن سان اهي اڻ واقف هئا ۽ جنهن جو سندن ابن ڏاڏن ڪڏهن به حڪم نه ڏنو هو ،پوءِ توهان ڪٿي ڀڄندا يا ڪٿي پنهنجي شرم کي لڪائيندا ،پنهنجن سڀني ڏينهن ۾ پنهنجن ڀائرن ،ڪنعان جي ملڪ جي رهاڪن جي اڳيان؟
11تنهن ڪري هاڻي اسين توهان جي ڪيل ڪم کي برداشت نٿا ڪري سگهون ،۽ نه ئي اسان تي هي جوءِ بار ڪري سگهون ٿا ،جيڪو اسان جي ابن ڏاڏن اسان کي حڪم نه ڏنو هو.
12ڏسو ،سڀاڻي اسين وڃي پنهنجن سڀني ڀائرن کي ،ڪنعاني ڀائرن کي گڏ ڪنداسين جيڪي ملڪ ۾ رهن ٿا ،۽ اسين سڀ اچي اوهان کي ۽ انهن سڀني کي مارينداسين جيڪي اوهان تي ڀروسو ڪن ٿا ،ته جيئن اوهان مان يا انهن مان ڪو به بچيل نه رهي.
13۽ جڏهن حمور ،سندس پٽ شڪم ۽ شهر جي سڀني ماڻهن ڇديڪيم ۽ سندس ڀائرن جون ڳالهيون ٻڌيون ،تڏهن اهي انهن جي ڳالهين تي پنهنجي جان کان تمام گهڻو ڊڄي ويا ،۽ انهن پنهنجي ڪيل ڪم کان توبه ڪئي.
14۽ شڪيم ۽ سندس پيءُ حمور پنهنجي پيءُ ڪيڊڪيم ۽ سندس ڀائرن کي جواب ڏنو ،۽ انهن انهن کي چيو ته" ،جيڪي ڳالهيون توهان اسان سان ڪيون اهي سڀ سچيون آهن".
15هاڻي ائين نه چئو ۽ نه ئي پنهنجي دلين ۾ اهو تصور ڪريو ته اسان عبرانين جي محبت جي ڪري اهو ڪم ڪيو جيڪو اسان جي ابن ڏاڏن اسان کي حڪم نه ڏنو هو.
16پر ڇاڪاڻ ته اسان ڏٺو ته اهو انهن جو ارادو ۽ خواهش نه هئي ته اسان جي ڌيءَ جي حوالي سان اسان جي خواهشن کي تسليم ڪن ، جيئن اسان هن شرط کان سواءِ ،تنهن ڪري اسان انهن جي آوازن کي ٻڌو ۽ اهو ڪم ڪيو جيڪو توهان ڏٺو ،ته جيئن انهن کان اسان جي خواهش حاصل ڪري سگهجي.
17۽ جڏهن اسان انهن کان اسان جي درخواست حاصل ڪنداسين ،ته پوءِ اسين انهن ڏانهن موٽنداسين ۽ انهن سان اهو ڪنداسين جيڪو توهان اسان کي چئو ٿا.
18پوءِ اسين توهان کي گذارش ڪريون ٿا ته انتظار ڪريو ۽ ترسو جيستائين اسان جو جسم ٺيڪ نه ٿئي ۽ اسان ٻيهر مضبوط نه ٿيون ، ۽ پوءِ اسين گڏجي انهن جي خلاف وينداسين ،۽ انهن سان اهو ڪنداسين جيڪو توهان جي دلين ۾ ۽ اسان جي دلين ۾ آهي.
19۽ يعقوب جي ڌيءَ دينه اهي سڀ ڳالهيون ٻڌيون جيڪي ڇدڪم ۽ سندس ڀائرن چيو هو ۽ جيڪو حمور ۽ سندس پٽ شڪم ۽ سندن شهر جي ماڻهن انهن کي جواب ڏنو هو.
20۽ هوءَ جلدي ڪئي ۽ پنهنجين ڪنوارين مان هڪ کي موڪلي ،جيڪا سندس پيءُ شڪم جي گهر ۾ سندس سنڀال ڪرڻ لاءِ موڪلي هئي ،پنهنجي پيءُ يعقوب ۽ پنهنجن ڀائرن ڏانهن ،چوڻ لڳي:
21اهڙي طرح ڇديڪيم ۽ سندس ڀائرن توهان بابت صلاح ڏني ،۽ اهڙي طرح حمور ،شڪم ۽ شهر جي ماڻهن انهن کي جواب ڏنو.
22جڏهن يعقوب اهي ڳالهيون ٻڌيون تہ هو ڪاوڙ ۾ ڀرجي ويو ،۽ انهن تي ڪاوڙجي پيو ،۽ سندس غضب انهن تي ڀڙڪي پيو.
23۽ شمعون ۽ لاوي قسم کڻي چيو تہ” سڄي دنيا جي خدا جي جيئري خداوند جي قسم سان ،سڀاڻي هن وقت تائين ،سڄي شهر ۾ هڪ به بچيل نه رهندو“.
24۽ ويهه نوجوان لڪيل هئا جن جو طهر نه ڪرايو ويو هو ،۽ اهي نوجوان شمعون ۽ لاوي سان وڙهيا ،۽ شمعون ۽ لاوي انهن مان ارڙهن کي ماري ڇڏيو ،۽ ٻه انهن کان ڀڄي ويا ۽ شهر ۾ ڪجهه چوني جي کڏن ڏانهن ڀڄي ويا ،۽ شمعون ۽ لاوي انهن کي ڳولي لڌو ،پر انهن کي نه ملي سگهيو.
25شمعون ۽ لاوي شهر ۾ گهمندا رهيا ۽ شهر جي سڀني ماڻهن کي تلوار جي ڌڙ سان ماري ڇڏيو ۽ ڪنهن کي به باقي نه ڇڏيو.
26۽ شهر جي وچ ۾ وڏو خوف هو ،۽ شهر جي ماڻهن جو روئڻ آسمان تائين چڙهي ويو ،۽ سڀئي عورتون ۽ ٻار زور سان روئڻ لڳا.
27شمعون ۽ لاوي سڄي شهر کي ماري ڇڏيو ۽ سڄي شهر ۾ هڪ به مرد باقي نه ڇڏيو.
28۽ انهن حمور ۽ سندس پٽ شڪم کي تلوار جي ڌڙ سان قتل ڪيو ،۽ اهي شڪم جي گهر مان دينه کي ڪڍي ويا ۽ اتان هليا ويا.

29۽ يعقوب جا پٽ ويا ۽ موٽي آيا ،۽ مقتولن تي پهتا ،۽ انهن جي سڄي ملڪيت کي لُٽي ڇڏيو جيڪو شهر ۽ ميدان ۾ هو.

30۽ جڏهن اهي مال غنيمت کڻي رهيا هئا ،ته سؤ ماڻهو اٿي بيٺا ۽ انهن تي مٽي اڇلائي ۽ انهن کي پٿرن سان ماريو ،تڏهن شمعون انهن ڏانهن مُڙيو ۽ انهن سڀني کي تلوار جي ڌوڙ سان ماري ڇڏيو ،۽ شمعون لاوي جي اڳيان مُڙيو ۽ شهر ۾ آيو.

31۽ انهن پنهنجون رڍون ،ڍڳا ۽ ڍور ،۽ باقي عورتون ۽ ٻار به کڻي ويا ،۽ انهن سڀني کي کڻي ويا ،۽ هڪ دروازو کوليو ۽ ٻاهر نڪري پنهنجي پيءُ يعقوب وٽ زور سان آيا.

32۽ جڏهن يعقوب ڏٺو ته انهن شهر سان ڇا ڪيو هو ،۽ انهن کان لُٽ ڪيل مال ڏٺو ،يعقوب انهن تي تمام گهڻو ڪاوڙيو ،۽ يعقوب انهن کي چيو ته" ،توهان مون سان ڇا ڪيو آهي؟ ڏسو ،مون کي ملڪ جي ڪنعاني رهاڪن ۾ آرام مليو ،۽ انهن مان ڪنهن به مون سان مداخلت نه ڪئي".

33۽ هاڻي تو مون کي ملڪ جي رهاڪن ،ڪنعاني ۽ فرزي ماڻهن جي وچ ۾ نفرت انگيز بڻايو آهي ،۽ مان صرف هڪ ننڍڙو تعداد ۾ آهيان ،۽ اهي سڀ منهنجي خلاف گڏ ٿيندا ۽ جڏهن اهي پنهنجن پائرن سان گڏ تنهنجي ڪم جي باري ۾ ٻڌندا ته مون کي ماري ڇڏيندا ،۽ مان ۽ منهنجو گهر تباهه ٿي وينداسين.

34شمعون ۽ لاوي ۽ انهن جي سڀني پائرن پنهنجي پيءُ يعقوب کي جواب ڏنو ۽ هن کي چيو ته ڏسو ،اسين ملڪ ۾ رهون ٿا ،۽ ڇا شڪم اسان جي ڀيڻ سان اهو ڪندو؟ توهان چو خاموش آهيو ،جيڪو شڪم ڪيو آهي؟ ۽ ڇا هو اسان جي ڀيڻ سان گهٽين ۾ هڪ فاحشه سان سلوڪ ڪندو؟

35۽ شمعون ۽ لاوي شڪم شهر مان جن عورتن کي قيد ڪري کڻي ويا هئا ،انهن جو تعداد پنجاسي هو ،جن کي مرد سان واقفيت نه هئي.

36۽ انهن مان هڪ خوبصورت ۽ خوبصورت ڇوڪري هئي ،جنهن جو نالو بونا هو ،۽ شمعون ان کي شادي ڪئي ،۽ انهن ماڻهن جو تعداد جن کي انهن قيد ڪيو ۽ قتل نه ڪيو ،ستيتاليهه ماڻهو هئا ،۽ باقي انهن کي قتل ڪيو.

37۽ سڀئي جوان مرد ۽ عورتون جن کي شمعون ۽ لاوي شڪم شهر مان قيد ڪري کڻي ويا هئا ،اهي يعقوب جي پٽن ۽ انهن جي ٻارن جا نوڪر رهيا ،جيستائين يعقوب جا پٽ مصر جي ملڪ مان نڪتا.

38۽ جڏهن شمعون ۽ لاوي شهر مان نڪتا ،ته اهي ٻہ نوجوان جيڪي بچيا هئا ،جيڪي پاڻ کي شهر ۾ لڪايو هو ۽ شهر جي ماڻهن ۾ نه مري ويا هئا ،اُٿيا ،۽ اهي نوجوان شهر ۾ ويا ۽ ان ۾ گهمندا رهيا ،۽ شهر کي مردن کان سواءِ ويران ڏٺو ،۽ رڳو عورتون روئي رهيون هيون ،۽ انهن نوجوانن رڙ ڪري چيو ،ڏسو ،هي اهو بڇڙو ڪم آهي جيڪو يعقوب عبراني جي پٽن هن شهر سان ڪيو جڏهن انهن اڄ ڪنعاني شهرن مان هڪ کي تباهه ڪيو ،۽ ڪنعان جي سڄي ملڪ جي پنهنجي جان کان نه ڊڄيا.

39۽ اهي ماڻهو شهر مان نڪري تپناخ شهر ڏانهن ويا ،۽ اتي پهچي تپناخ جي رهواسين کي اهو سڀ ڪجهه ٻڌايو جيڪو انهن سان ٿيو هو ۽ اهو سڀ ڪجهه جيڪو يعقوب جي پٽن شڪم شهر سان ڪيو هو.

40۽ اها خبر تپناخ جي بادشاهه ياشوب تائين پهتي ،۽ هن شڪم شهر ڏانهن ماڻهو موڪليا ته جيئن انهن نوجوانن کي ڏسي سگهن ، ڇاڪاڻ ته بادشاهه انهن تي هن ڳالهه تي يقين نه ڪيو ،۽ چيو ته ،ٻہ ماڻهو شڪم جهڙي وڏي شهر کي ڪيئن برباد ڪري سگهن ٿا؟

41۽ ياشوب جا قاصد موٽي آيا ۽ کيس ٻڌايو تہ" ،اسين شهر ۾ آياسين ،۽ اهو تباهه ٿي ويو آهي ،اتي ڪو به مرد ناهي ،رڳو روئندڙ عورتون آهن؛ نه ئي ڪو ڌڻ آهي ۽ نه ئي ڍور ،ڇاڪاڻ ته شهر ۾ جيڪو ڪجهه هو سو سڀ يعقوب جي پٽن کڻي ويا.

42ياشوب هن تي حيران ٿي ويو ۽ چيائين تہ" ٻہ ماڻهو ڪيئن اهڙو ڪم ڪري سگهن ٿا جو اهڙو وڏو شهر تباهہ ڪن ۽ هڪڙو بہ انهن جي سامهون بيهي نہ سگهي؟"

43ڇاڪاڻ ته نمرود جي ڏينهن کان وٺي اهڙو واقعو ڪڏهن به نه ٿيو آهي ،۽ نه ئي پري کان ،اهڙو واقعو ٿيو آهي؛ ۽ تپنچ جي بادشاهه ياشوب پنهنجي ماڻهن کي چيو ته ،همت ڪريو ۽ اسين انهن عبراني ماڻهن سان وڙهنداسين ،۽ انهن سان اهڙو ئي ڪنداسين جيئن انهن شهر سان ڪيو هو ،۽ اسين شهر جي ماڻهن جو بدلو وٺنداسين.

44۽ تپناخ جي بادشاهه ياشوب ،هن معاملي بابت پنهنجن صلاحڪارن سان صلاح ڪئي ،۽ سندس صلاحڪارن کيس چيو ته" ،تون اڪيلي سر عبراني ماڻهن تي غالب نه ايندين ،ڇاڪاڻ ته انهن کي سڄي شهر ۾ هي ڪم ڪرڻ لاءِ طاقتور هجڻ گهرجي.

45جيڪڏهن انهن مان ٻه ماڻهو سڄي شهر کي برباد ڪن ۽ ڪو به انهن جي خلاف نه بيٺو ،ته پوءِ جيڪڏهن تون انهن جي خلاف ويندين ته اهي سڀ اسان جي خلاف اٿي کڙا ٿيندا ۽ اسان کي به اهڙي طرح تباهه ڪندا.

46پر جيڪڏهن تون اسان جي چوڌاري سڀني بادشاهن ڏانهن موڪلين ۽ انهن کي گڏ ڪرين ،ته پوءِ اسين انهن سان گڏ وينداسين ۽ يعقوب جي پٽن سان وڙهنداسين؛ پوءِ تون انهن تي غالب ايندين.

47۽ يشوب پنهنجن صلاحڪارن جون ڳالهيون ٻڌيون ،۽ انهن جون ڳالهيون هن ۽ سندس ماڻهن کي پسند آيون ،۽ هن ائين ڪيو؛ ۽ يشوب تپناخ جي بادشاهه سشم ۽ تپناخ جي چوڌاري امورين جي سڀني بادشاهن ڏانهن پيغام موڪليو ،ته:

48مون سان گڏ مٿي وڃو ۽ مون کي مدد ڪريو ،۽ اسين عبراني يعقوب ۽ سندس سڀني پٽن کي مارينداسين ،۽ انهن کي زمين تان ناس ڪنداسين ،ڇاڪاڻ تہ هن شڪم شهر سان ائين ڪيو هو ،۽ اوهان کي خبر ناهي ڇا؟

49۽ امورين جي سڀني بادشاهن ٻڌو ته يعقوب جي پٽن شڪم شهر سان ڇا ڪيو هو ،۽ اهي انهن تي تمام گهڻو حيران ٿيا.

50۽ امورين جا ست بادشاهه پنهنجي سڀني لشڪرن سان گڏ گڏ ٿيا ،لڳ ڀڳ ڏهه هزار ماڻهو تلوارون کڻي ،۽ اهي يعقوب جي پٽن سان وڙهڻ لاءِ آيا؛ ۽ يعقوب ٻڌو ته امورين جا بادشاهه سندس پٽن سان وڙهڻ لاءِ گڏ ٿيا آهن ،۽ يعقوب تمام گهڻو ڊڄي ويو ،۽ اهو هن کي پريشان ڪيو.

51۽ يعقوب شمعون ۽ لاوي جي خلاف رڙ ڪري چيو تہ" هي ڪهڙو ڪم آهي جيڪو توهان ڪيو؟ توهان مون کي ڇو نقصان پهچايو آهي ،ته جيئن مون کي ۽ منهنجي گهر کي تباهه ڪرڻ لاءِ سڀني ڪنعان جي ٻارن کي منهنجي خلاف آڻيو؟ ڇاڪاڻ ته مان ۽ منهنجو گهر آرام ۾ هو ،۽ توهان مون سان اهو ڪيو آهي ،۽ توهان پنهنجي ڪم سان ملڪ جي رهاڪن کي منهنجي خلاف ڀڙڪايو آهي.

52۽ يهوداه پنهنجي پيءُ کي جواب ڏنو ته” ،ڇا منهنجي ڀائرن شمعون ۽ لاوي شڪم جي سڀني رهواسين کي بي سبب ماريو هو؟ يقيناً اهو انهيءَ ڪري هو جو شڪم اسان جي ڀيڻ کي بي عزت ڪيو هو ،۽ نوح ۽ سندس ٻارن لاءِ اسان جي خدا جي حڪم جي خلاف ورزي ڪئي هئي ،ڇاڪاڻ ته شڪم اسان جي ڀيڻ کي زور سان ڪٽي ويو ۽ ان سان زنا ڪيو.

53۽ شڪم هي سڀ بڇڙا ڪم ڪيا ۽ سندس شهر جي رهاڪن مان ڪنهن به هن کي مداخلت نه ڪئي ته ڇيو ته” ،تون هي ڇو ٿو ڪرين؟ يقيناً انهيءَ لاءِ منهنجا ڀائر ويا ۽ شهر تي حملو ڪيو ،۽ خداوند ان کي انهن جي هٿن ۾ ڏنو ،ڇاڪاڻ ته ان جي رهاڪن اسان جي خدا جي حڪمن جي ڀڃڪڙي ڪئي هئي .پوءِ ڇا اهو سڀ ڪجهه بيڪار آهي ته انهن ڪيو آهي؟

54۽ هاڻي تون ڇو ڊڄين ٿو يا پريشان آهين ،۽ منهنجي ڀائرن تي ڇو ناراض آهين ،۽ انهن تي تنهنجو غضب ڇو ٻڙڪي رهيو آهي؟

55يقيناً اسان جو خدا جنهن شڪم شهر ۽ ان جي ماڻهن کي انهن جي هٿ ۾ ڏنو ،اهو ئي سڀني ڪنعاني بادشاهن کي به اسان جي هٿ ۾ ڏيندو جيڪي اسان جي خلاف اچي رهيا آهن ،۽ اسين انهن سان ائين ئي ڪنداسين جيئن منهنجن ڀائرن شڪم سان ڪيو.

56هاڻي انهن جي باري ۾ پرسڪون رهو ۽ پنهنجا خوف دور ڪريو ،پر اسان جي خداوند خدا تي ڀروسو ڪريو ،۽ ان کان دعا گهرو ته اسان جي مدد ڪري ۽ اسان کي بچائي ،۽ اسان جي دشمنن کي اسان جي هٿن ۾ ڏئي.

57۽ يهوداه پنهنجي پيءُ جي هڪ نوڪر کي سڏ ڪيو ته” هاڻي وڃ ۽ ڏس ته اهي بادشاهه ،جيڪي اسان تي حملو ڪري رهيا آهن ، پنهنجن لشڪرن سان ڪٿي آهن“.

58۽ نوڪر ويو ۽ پري کان ڏٺو ،۽ سيحون جبل جي سامهون مٿي ويو ،۽ ڏٺائين ته بادشاهن جون سڀئي لشڪر ميدانن ۾ بيٺيون آهن ،۽ هو يهوداه ڏانهن موٽي آيو ۽ چيو ،ڏسو ته بادشاهن پنهنجن سڀني لشڪرن سان ميدان ۾ واقع آهن ،هڪ قوم تمام گهڻي آهي ،سمنڊ جي ڪناري تي واريءَ وانگر.

59۽ يهوداه شمعون ۽ لاوي ۽ پنهنجي سڀني ڀائرن کي چيو ته پاڻ کي مضبوط ڪريو ۽ بهادر ٿيو ،ڇاڪاڻ ته خداوند اسان جو خدا اسان سان گڏ آهي ،انهن کان نه ڊڄو.

60هر هڪ ماڻهو اٿي بيٺو ،پنهنجي جنگي هٿيارن ،پنهنجي ڪمان ۽ پنهنجي تلوار سان گڏ ،۽ اسين وڃي انهن غير طهر ٿيل ماڻهن سان وڙهنداسين؛ خداوند اسان جو خدا آهي ،هو اسان کي بچائيندو.

61۽ اهي اٿيا ،۽ هر هڪ پنهنجا جنگي هٿيار ڪنيا ،وڏا ۽ ننڍا ،يعقوب جا يارهن پٽ ،۽ يعقوب جا سڀ نوڪر انهن سان گڏ.

62۽ اسحاق جا سڀئي نوڪر جيڪي حبرون ۾ اسحاق سان گڏ هئا ،اهي سڀ هر قسم جي جنگي اوزارن سان ليس ٿي انهن وٽ آيا ،۽ يعقوب جا پٽ ۽ انهن جا نوڪر ،جيڪي هڪ سؤ ٻارهن ماڻهو هئا ،انهن بادشاهن ڏانهن ويا ،۽ يعقوب به انهن سان گڏ هليو.

63۽ يعقوب جي پٽن پنهنجي پيءُ اسحاق ڏانهن جيڪو ابراهيم جو پٽ هو ،حبرون ڏانهن موڪليو ،جيڪو قريث اربع آهي ،۽ چيائين ته،

64اسان توهان کي اسان جي لاءِ خداوند اسان جي خدا کان دعا گهرون ٿا ته اسان کي ڪنعاني ماڻهن جي هٿن کان بچائي جيڪي اسان جي خلاف اچي رهيا آهن ،۽ انهن کي اسان جي هٿن ۾ ڏئي.

65۽ ابراهيم جي پٽ اسحاق پنهنجي پٽن لاءِ خداوند کان دعا گهري ،۽ هن چيو ته ،اي خداوند خدا ،تو منهنجي پيءُ سان واعدو ڪيو هو ته ،مان تنهنجي اولاد کي آسمان جي تارن وانگر وڌائيندس ،۽ تو مون سان به واعدو ڪيو هو ،۽ پنهنجو واعدو پورو ڪيو هو ،هاڻي جڏهن ڪنعان جا بادشاهه گڏ ٿي رهيا آهن ،منهنجي ٻارن سان جنگ ڪرڻ لاءِ ڇاڪاڻ ته انهن ڪو به تشدد نه ڪيو.

66تنهن ڪري ،اي خداوند خدا ،سڄي زمين جا خدا ،مان تو کي عرض ٿو ڪريان ته انهن بادشاهن جي صلاح کي بگاڙي ڇڏ ته اهي منهنجي پٽن سان نه وڙهن.

67۽ انهن بادشاهن ۽ انهن جي ماڻهن جي دلين کي منهنجي پٽن جي خوف سان متاثر ڪر ۽ انهن جي غرور کي گهٽ ڪر ،۽ اهي منهنجي پٽن کان منهن موڙين.

68۽ پنهنجي مضبوط هٿ ۽ ڊگهي هٿ سان منهنجي پٽن ۽ انهن جي نوڪرن کي انهن کان بچائي ،ڇاڪاڻ ته طاقت ۽ طاقت تنهنجي هٿن ۾ آهي ته اهو سڀ ڪجهه ڪري.

69۽ يعقوب جا پٽ ۽ سندن نوڪر انهن بادشاهن ڏانهن ويا ،۽ انهن پنهنجي خداوند خدا تي ڀروسو ڪيو ،۽ جڏهن اهي وڃي رهيا هئا ،ته انهن جي پيءُ يعقوب پڻ خداوند کان دعا گهري ۽ چيو ،اي خداوند خدا ،طاقتور ۽ بلند خدا ،جيڪو قديم زماني کان وٺي ،اتان کان وٺي هاڻي تائين ۽ هميشه لاءِ حڪومت ڪري رهيو آهي.

70تون ئي آهين جيڪو جنگيون شروع ڪري ٿو ۽ انهن کي بند ڪري ٿو ،تنهنجي هٿ ۾ طاقت ۽ طاقت آهي ته مان بلند ڪريان ۽ هيٺ ڪريان؛ منهنجي دعا تنهنجي اڳيان قبول ٿئي ته تون پنهنجي رحمت سان مون ڏانهن رجوع ڪرين ،انهن بادشاهن ۽ انهن جي ماڻهن جي دلين کي منهنجي پٽن جي خوف سان متاثر ڪرين ،۽ انهن کي ۽ انهن جي ڪئمپن کي ڊيڄارين ،۽ پنهنجي وڏي مهرباني سان انهن سڀني کي نجات ڏي جيڪي تو تي ڀروسو ڪن ٿا ،ڇاڪاڻ ته اهو تون ئي آهين جيڪو ماڻهن کي اسان جي هيٺان آڻي سگهين ٿو ۽ قومن کي اسان جي طاقت هيٺ ڪري سگهين ٿو.

باب35

1۽ امورين جا سڀ بادشاهه آيا ۽ ميدان ۾ بيٺا رهيا ته پنهنجن صلاحڪارن سان صلاح ڪن ته يعقوب جي پٽن سان ڇا ڪيو وڃي ، ڇاڪاڻ ته اهي اڃا تائين انهن کان ڊڄي رهيا هئا ۽ چوڻ لڳا ته ،ڏسو ،انهن مان ٻن شڪم شهر جي سڄي ماڻهن کي ماري ڇڏيو آهي.

2۽ خداوند اسحاق ۽ يعقوب جون دعائون ٻڌيون ،۽ انهن سڀني بادشاهن جي صلاحڪارن جي دلين کي وڏي خوف ۽ دهشت سان ڀريو جو انهن هڪ آواز سان چيو،

3ڇا اڄ تون بيوقوف آهين ،يا تو ۾ ڪا سمجهه ناهي ،جو تون عبرانين سان وڙهندين ،۽ اڄ پنهنجي تباهي تي ڇو خوش ٿيندين؟

4ڏسو ،انهن مان ٻه ماڻهو بنا ڪنهن خوف ۽ هراس جي شڪم شهر ۾ آيا ،۽ انهن شهر جي سڀني رهاڪن کي ماري ڇڏيو ،جو ڪو به انهن جي خلاف نه بيٺو ،۽ توهان انهن سڀني سان ڪيئن وڙهندا؟

5بيشڪ اوهان کي خبر آهي ته انهن جو خدا انهن سان تمام گهڻو پيار ڪري ٿو ، ۽ انهن لاءِ اهڙا زبردست ڪم ڪيا آهن جيڪي قديم زماني کان نه ڪيا ويا آهن ، ۽ قومن جي سڀني ديوتائن ۾ ، ڪو به سندس اهڙن عظيم ڪمن جهڙو ڪم نٿو ڪري سگهي.
6يقيناً هن انهن جي پيءُ ابراهيم کي ، جيڪو عبراني هو ، نمرود جي هٿ کان ۽ انهن سڀني ماڻهن جي هٿ کان بچايو جيڪي ڪيترائي پيرا هن کي مارڻ جي ڪوشش ڪئي هئي.
7هن ڪيس ان باهه کان به بچايو جنهن ۾ نمرود بادشاهه ڪيس اڇلايو هو ، ۽ سندس خدا ڪيس ان مان بچايو.
8۽ ٻيو ڪير اهڙو ڪري سگهي ٿو؟ يقيناً اهو ابراهيم هو جنهن عيلام جي پنجن بادشاهن کي قتل ڪيو ، جڏهن انهن سندس پاءُ جي پٽ کي هٿ لڳايو هو جيڪو انهن ڏينهن ۾ سدوم ۾ رهندو هو.
9۽ پنهنجي نوڪر کي جيڪو سندس گهر ۾ وفادار هو ۽ سندس ڪجهه ماڻهن کي گرفتار ڪيو ، ۽ انهن هڪڙي رات ۾ عيلام جي بادشاهن جو پيڇو ڪيو ۽ انهن کي ماري ڇڏيو ، ۽ سندس پاءُ جي پٽ کي سندس سڀ ملڪيت واپس ڏني جيڪا انهن کانئس کسي ورتي هئي.
10۽ اوهان کي خبر آهي ته انهن عبرانين جو خدا انهن سان گهڻو خوش آهي ، ۽ اهي پڻ ساڻس خوش آهن ، ڇاڪاڻ ته اهي ڄاڻن ٿا ته هن انهن کي انهن جي سڀني دشمنن کان بچايو.
11۽ ڏسو ، پنهنجي خدا سان پيار جي ڪري ، ابراهيم پنهنجي اڪيلي ۽ قيمتي پٽ کي ورتو ۽ ارادو ڪيو ته ان کي پنهنجي خدا جي لاءِ ساڙيل قرباني طور پالي ، ۽ جيڪڏهن خدا هن کي اهو ڪرڻ کان نه روڪيو هجي ها ، ته پوءِ هو پنهنجي خدا سان پيار جي ڪري اهو ڪري ها.
12۽ خدا سندس سڀ ڪم ڏٺا ، ۽ ڪيس قسم کنيو ، ۽ ڪيس واعدو ڪيو ته هو سندس پٽن ۽ سندس سڀني اولاد کي هر مصيبت کان بچائيندو جيڪو انهن تي ايندو ، ڇاڪاڻ ته هن اهو ڪم ڪيو هو ، ۽ پنهنجي خدا سان پنهنجي پيار جي ڪري سندس پٽ لاءِ رحم کي روڪيو.
13۽ ڇا توهان اهو نه ٻڌو آهي ته انهن جي خدا مصر جي بادشاهه فرعون ۽ جرار جي بادشاهه ابي ملڪ سان ڇا ڪيو ، ابراهيم جي زال کي کڻي ، جنهن هن بابت چيو ته ، هوءَ منهنجي ڀيڻ آهي ، متان اهي هن کي ان جي ڪري قتل ڪن ۽ هن کي زال بڻائڻ جو سوچين؟ ۽ خدا انهن ۽ انهن جي ماڻهن سان اهو سڀ ڪجهه ڪيو جيڪو توهان ٻڌو آهي.
14۽ ڏسو ، اسان پاڻ پنهنجي اکين سان ڏٺو ته يعقوب جو ڀاءُ عيسو چار سؤ ماڻهن سان گڏ هن وٽ آيو ، ان کي مارڻ جي ارادي سان ، ڇاڪاڻ ته هن کي ياد آيو ته هن کان هن جي پيءُ جي نعمت کسي ورتي هئي.
15۽ جڏهن هو شام کان آيو ته هو ان سان ملڻ ويو ، ٻارن سان گڏ ماءُ کي مارڻ لاءِ ، ۽ ڪير هن کي هن جي هٿن کان بچايو سواءِ هن جي خدا جي جنهن تي هن ڀروسو ڪيو؟ هن هن کي پنهنجي ڀاءُ جي هٿ کان ۽ هن جي دشمنن جي هٿن کان بچايو ، ۽ يقيناً هو ٻيهر انهن جي حفاظت ڪندو.
16ڪير نه ٿو ڄاڻي ته اهو انهن جو خدا هو جنهن انهن کي طاقت سان الهام ڏنو ته شڪم شهر سان اهو برائي ڪن جنهن جي باري ۾ توهان ٻڌو آهي؟
17ڇا پوءِ اهو پنهنجي طاقت سان ٿي سگهي ٿو ته ٻه ماڻهو شڪم جهڙي وڏي شهر کي تباهه ڪري سگهن ها جيڪڏهن اهو انهن جو خدا نه هجي ها جنهن تي اهي ڀروسو ڪندا هئا؟ هن اهو سڀ ڪجهه انهن سان ڪيو ته جيئن شهر جي رهاڪن کي انهن جي شهر ۾ قتل ڪري سگهجي.
18۽ ڇا توهان انهن تي غالب اچي سگهيا ٿو جيڪي توهانجي شهر مان گڏجي انهن سڀني سان وڙهڻ لاءِ نڪتا آهن ، جيتوڻيڪ هڪ هزار ڀيرا وڌيڪ توهانجي مدد لاءِ اچن؟
19يقيناً توهان ڄاڻو ٿا ۽ سمجهو ٿا ته توهان انهن سان وڙهڻ لاءِ نه آيا آهيو ، پر توهان انهن جي خدا سان وڙهڻ لاءِ آيا آهيو جنهن انهن کي چونڊيو آهي ، ۽ تنهن ڪري توهان سڀ اڄ تباهه ٿيڻ لاءِ آيا آهيو.
20تنهن ڪري هاڻي هن برائي کان پاسو ڪريو جيڪا توهان پاڻ تي آڻڻ جي ڪوشش ڪري رهيا آهيو ، ۽ اهو توهان لاءِ بهتر ٿيندو ته توهان انهن سان جنگ ۾ نه وڃو ، جيتوڻيڪ اهي تعداد ۾ ٿورا آهن ، ڇاڪاڻ ته انهن جو خدا انهن سان گڏ آهي.
21۽ جڏهن امورين جي بادشاهن پنهنجن صلاحڪارن جون سڀ ڳالهيون ٻڌيون ، تڏهن سندن دليون ڊڄڻ لڳيون ، ۽ اهي يعقوب جي پٽن کان ڊڄڻ لڳا ۽ انهن سان جنگ نه ڪرڻ لڳا.
22۽ انهن پنهنجن صلاحڪارن جي ڳالهين تي ڌيان ڏنو ، ۽ انهن انهن جون سڀ ڳالهيون ٻڌيون ، ۽ صلاحڪارن جون ڳالهيون بادشاهن کي تمام گهڻيون خوش ٿيون ، ۽ انهن ائين ڪيو.
23۽ بادشاهن مُڙيا ۽ يعقوب جي پٽن کان پاسو ڪيو ، ڇاڪاڻ ته انهن انهن سان جنگ ڪرڻ جي جرئت نه ڪئي ، ڇاڪاڻ ته اهي انهن کان تمام گهڻو ڊڄندا هئا ، ۽ انهن جون دليون انهن جي خوف کان انهن جي اندر ڳري ويون.
24ڇالاءِ جو اهو خداوند جي طرفان انهن تي نازل ٿيو ، ڇاڪاڻ ته هن پنهنجن ٻانهن اسحاق ۽ يعقوب جون دعائون ٻڌيون ، ڇاڪاڻ ته انهن مٿس ڀروسو ڪيو ؛ ۽ اهي سڀ بادشاهه انهيءَ ڏينهن پنهنجن ڪئمپن سان گڏ ، هر هڪ پنهنجي شهر ڏانهن موٽي ويا ، ۽ انهن انهيءَ وقت يعقوب جي پٽن سان جنگ نه ڪئي.
25۽ يعقوب جا پٽ ان ڏينهن شام تائين سيحون جبل جي سامهون بيٺا رهيا ، ۽ جڏهن ڏٺائون ته اهي بادشاهه انهن سان جنگ ڪرڻ لاءِ نه آيا آهن ، ته يعقوب جا پٽ گهر موٽي ويا.

باب36

1انهيءَ وقت خداوند يعقوب کي ظاهر ٿي چيو ته اُٿ ، بيت ل ڏانهن وڃ ۽ اتي رهه ، ۽ اتي خداوند جي لاءِ هڪ قربان گاهه ٺاهه ، جيڪو تو کي ظاهر ٿيو آهي ، جنهن توکي ۽ تنهنجي پٽن کي مصيبت کان بچايو آهي.
2پوءِ يعقوب پنهنجن پٽن ۽ پنهنجي سڀني ملڪيت سان گڏ اٿيو ، ۽ اهي خداوند جي ڪلام موجب بيت ل ڏانهن ويا.

3۽ يعقوب نوانوي سالن جو هو جڏهن هو بيت ايل ڏانهن ويو ،۽ يعقوب ۽ سندس پٽ ۽ سڀ ماڻهو جيڪي ساڻس گڏ هئا ،لوز ۾ بيت ايل ۾ رهيا ،۽ اتي هن خداوند لاءِ هڪ قربانگاهه ٺاهي جيڪا هن کي ظاهر ٿي هئي ،۽ يعقوب ۽ سندس پٽ ڇهه مهينا بيت ايل ۾ رهيا.

4انهن ڏينهن ۾ عُز جي ڌيءَ دبورا ،جيڪا رِبقه جي دائي هئي ،جيڪا يعقوب سان گڏ رهي هئي ،مري وئي ،۽ يعقوب کيس بيت ايل جي هيٺان هڪ بلوط جي وڻ هيٺان دفن ڪيو جيڪو اتي هو.

5۽ يعقوب جي ماءُ بتوئيل جي ڌيءَ رِبقه پڻ اُن وقت حبرون ۾ فوت ٿي ،جيڪو قريٿ اربع آهي ،۽ کيس مڪفيلا جي غار ۾ دفن ڪيو ويو ، جيڪو ابراهيم حِت جي اولاد کان خريد ڪيو هو.

6ربڪا جي عمر هڪ سو ٽيٽيهه سال هئي ۽ هوءَ مري وئي ۽ جڏهن يعقوب ٻڌو ته سندس ماءُ ربڪا مري وئي آهي ته هو پنهنجي ماءُ لاءِ زار زار روئي ،۽ سندس لاءِ ۽ سندس دايا دبورا لاءِ جيڪو بلوط جي وڻ هيٺان هئي ،وڏو ماتم ڪيو ،۽ هن ان جاءِ جو نالو الون باخوت رکيو.

7۽ لابن شامي انهن ڏينهن ۾ مري ويو ،ڇاڪاڻ ته خدا هن کي ماريو ڇاڪاڻ ته هن عهد جي ڀڃڪڙي ڪئي جيڪا هن ۽ يعقوب جي وچ ۾ هئي.

8۽ يعقوب سؤ سالن جو هو جڏهن خداوند هن کي ظاهر ڪيو ،۽ هن کي برڪت ڏني ۽ هن جو نالو اسرائيل رکيو ،۽ يعقوب جي زال راحيل انهن ڏينهن ۾ حامله ٿي.

9۽ اُن وقت يعقوب ۽ سندس سڀ ملڪيت بيت ايل کان پنهنجي پيءُ جي گهر ،حبرون ڏانهن سفر ڪيو.

10۽ جڏهن اهي رستي تي هلي رهيا هئا ،۽ اجا افرات تائين پهچڻ ۾ ٿورو رستو هو ،راحيل هڪ پٽ کي جنم ڏنو ۽ هن کي سخت درد ٿيو ۽ هوءَ مري وئي.

11۽ يعقوب کيس اِفرات ،جيڪو بيت لحم آهي ،رستي تي دفن ڪيو ،۽ سندس قبر تي هڪ ٿنڀو رکيو ،جيڪو اڄ تائين اتي آهي؛ ۽ راحيل جي عمر پنجيتاليهه سال هئي ۽ هوءَ فوت ٿي وئي.

12۽ يعقوب پنهنجي پٽ جو نالو بنيامين رکيو ،جيڪو کيس راحيل مان پيدا ٿيو ،ڇاڪاڻ ته اهو سندس ساڄي پاسي واري ملڪ ۾ پيدا ٿيو هو.

13۽ راحيل جي وفات کان پوءِ ،يعقوب سندس ٻانهي بلها جي خيمي ۾ پنهنجو خيمو لڳايو.

14۽ روبن کي هن سبب ڪري پنهنجي ماءُ ليا لاءِ حسد ٿيو ،۽ هو ڪاوڙ ۾ ڀرجي ويو ،۽ هو پنهنجي ڪاوڙ ۾ اٿيو ۽ بلها جي خيمي ۾ داخل ٿيو ۽ اتان پنهنجي پيءُ جو بسترو لاهي ڇڏيو.

15انهيءَ وقت روبن جي پٽن کان بادشاهي ۽ پادري عهدن سان گڏ پيدائشي حق جو حصو هٽايو ويو ،ڇاڪاڻ ته هن پنهنجي پيءُ جي بستري کي بي حرمت ڪيو هو ،۽ پيدائشي حق يوسف کي ڏنو ويو ،بادشاهي عهدو يهوداه کي ۽ پادري ليوي کي ،ڇاڪاڻ ته روبن پنهنجي پيءُ جي بستري کي ناپاڪ ڪيو هو.

16۽ اهي يعقوب جا نسل آهن جيڪي کيس پدان ارام ۾ پيدا ٿيا ،۽ يعقوب جا ٻارهن پٽ هئا.

17ليه جا پٽ :پهريون پٽ روبين ،شمعون ،لاوي ،يهوداه ،اشڪار ،زبولون ۽ سندن ڀيڻ دينه؛ ۽ راحيل جا پٽ :يوسف ۽ بنيامين.

18ليه جي ٻانهي زلفه جا پٽ جاد ۽ آشر هئا ۽ راحيل جي ٻانهي بِلها جا پٽ دان ۽ نفتالي هئا؛ اهي يعقوب جا پٽ آهن جيڪي کيس پدان ارام ۾ پيدا ٿيا هئا.

19پوءِ يعقوب ۽ سندس پٽ ۽ سندس سڀ ملڪيت سفر ڪري ممري ۾ آيا ،جيڪو قريت اربع آهي ،جيڪو حبرون ۾ آهي ،جتي ابراهيم ۽ اسحاق رهيا هئا ،۽ يعقوب پنهنجن پٽن ۽ سندس سڀ ملڪيت سان گڏ حبرون ۾ پنهنجي پيءُ سان گڏ رهيو.

20۽ سندس ڀاءُ عيسيو ۽ سندس پٽ ۽ سندس سڀ ملڪيت سعير جي ملڪ ۾ ويا ۽ اتي رهيا ،۽ سعير جي ملڪ ۾ ملڪيت حاصل ڪئي ، ۽ عيسي جو اولاد سعير جي ملڪ ۾ ميوو ۽ تمام گهڻو وڌيو.

21۽ اِهي عِيسو جا نسل آهن جيڪي ڪنعان جي ملڪ ۾ پيدا ٿيا ۽ عِيسو جا پنج پٽ هئا.

22۽ عَدّه عِيسو مان سندس پهريون پٽ اِليفاز ڄايو ،۽ کيس رعوئيل به ڄايو ،۽ آهليبامه مان يعُوس ،يعلام ۽ قورح ڄايا.

23اِهي عِيسو جا ٻار آهن جيڪي ڪنعان جي ملڪ ۾ پيدا ٿيا ۽ عِيسو جي پٽ اِليفز جا پٽ تيمان ،اومر ،صفو ،جعتام ،قنز ۽ عماليڪس هئا ۽ رعوئيل جا پٽ ناحت ،زرح ،شام ۽ مِزه هئا.

24۽ يعوش جا پٽ تمنا ،علوا ،يتيٿ هئا ۽ يعالام جا پٽ الاه ،فينور ۽ قناز هئا.

25۽ قورح جا پٽ تيمان ،مِبصار ،مجديئيل ۽ عرام هئا ،اهي عيساؤ جي پٽن جا خاندان آهن جيڪي ملڪ سعير ۾ انهن جي سردارن جي مطابق هئا.

26۽ شعير حوري جي پٽن جا نالا هي آهن ،جيڪي شعير جي ملڪ جا رهواسي هئا :لوطان ،شوبال ،صبعون ،آنا ،ديشان ،ايصر ۽ ديسون ،ست پٽ هئا.

27لوطان جا ٻار حوري ،هيمان ۽ سندن ڀيڻ تمنا هئا ،يعني تمنا جيڪا يعقوب ۽ سندس پٽن وٽ آئي ،پر انهن سندس ڳالهه نه مڃي ،۽ هوءَ وڃي عيسو جي پٽ اليفاز جي ڌيءَ ٿي ،۽ ان مان عمالق پيدا ٿيو.

28۽ شوبال جا پٽ علوان ،مناحت ،عيبال ،شيفو ۽ اونام هئا ،۽ صبعون جا پٽ آيا ۽ آنا هئا ،هي اهو آنا هو جنهن يميم کي بيابان ۾ مليو جڏهن هو پنهنجي پيءُ صبعون جا گڏهه چاري رهيو هو.

29۽ جڏهن هو پنهنجي پيءُ جي گڏهن کي چاري رهيو هو ته هو انهن کي مختلف وقتن تي ريگستان ۾ وٺي ويو ته جيئن انهن کي کارائي سگهي.

30۽ هڪ ڏينهن هو جڏهن هو انهن کي سمنڊ جي ڪناري تي هڪ ريگستان ۾ وٺي ويو ،ماڻهن جي بيابان جي سامهون ،۽ جڏهن هو انهن کي کارائي رهيو هو ،ته ڏسو سمنڊ جي ٻئي پاسي کان هڪ تمام وڏو طوفان آيو ۽ گڏهن تي اچي ويٺو جيڪي اتي چاري رهيا هئا ،۽ اهي سڀ بيٺا رهيا.

31۽ پوءِ سمنڊ جي ڀرئي ڪناري تي بيابان مان اڪيلو هڪ سؤ ويهه وڏا ۽ خوفناڪ جانور نڪتا ،۽ اهي سڀ ان جاءِ تي پهتا جتي گڏهه هئا ،۽ اتي پاڻ کي رکيائون.
32۽ اهي جانور ،وچ کان هيٺ ،انسان جي ٻارن جي شڪل ۾ هئا ،۽ وچ کان مٿي ،ڪجهه رڇن جي شڪل ۾ هئا ،۽ ڪجهه ڪيف جي شڪل ۾ هئا ،جن جي پڇن جي پويان انهن جي ڪلهن جي وچ کان زمين تائين پهتي هئي ،جيئن ٻوڪيفٽ جون پڇون ،۽ اهي جانور آيا ۽ انهن گڏهن تي سوار ٿيا ۽ سوار ٿيا ،۽ انهن کي ڪٽي ويا ،۽ اهي اڄ تائين هليا ويا آهن.
33۽ انهن جانورن مان هڪ آنا جي ويجهو آيو ۽ پنهنجي پڇ سان هن کي ماريو ،۽ پوءِ ان جاءِ تان ڀڄي ويو.
34۽ جڏهن هن هي ڪم ڏٺو ته هو پنهنجي جان کان تمام گهڻو ڊڄي ويو ،۽ هو ڀڄي شهر ڏانهن ڀڄي ويو.
35۽ هن پنهنجن پٽن ۽ ڀائرن کي اهو سڀ ڪجهه ٻڌايو جيڪو هن سان ٿيو هو ،۽ ڪيترائي ماڻهو گڏهن کي ڳولڻ لاءِ ويا پر انهن کي نه مليا ،۽ انا ۽ سندس ڀائر ان ڏينهن کان پوءِ ان هنڌ تي نه ويا ،ڇاڪاڻ ته اهي پنهنجي جان کان تمام گهڻو ڊڄي ويا هئا.
36۽ سعير جي پٽ آنا جا ٻار ديسون ۽ سندس ڌيءُ اهليبامه هئا ،۽ ديسون جا ٻار حمدان ،اشبان ،يتران ۽ ڪران هئا ،۽ ايزر جا ٻار بِلهان ، زعوان ۽ عقان هئا ،۽ ديسون جا ٻار عوض ۽ اران هئا.
37شعير حوري جي اولاد جا خاندان ،شعير جي ملڪ ۾ سندن سردارن جي مطابق هي آهن.
38۽ عيسي ۽ سندس اولاد شعير حوري جي ملڪ ۾ رهيا ،جيڪو ملڪ جو رهاڪو هو ،۽ انهن وٽ ان ۾ ملڪيت هئي ۽ اهي ميوا ۽ گهڻا ٿيا ،۽ يعقوب ۽ سندس اولاد ۽ انهن جا سڀ مالڪ پنهنجي پيءُ اسحاق سان گڏ ڪنعان جي ملڪ ۾ رهيا ،جيئن خداوند انهن جي پيءُ ابراهيم کي حڪم ڏنو هو.

باب37

1۽ يعقوب جي زندگي جي هڪ سئو پنجين سال ۾ ،جيڪو يعقوب جي پنهنجي ٻارن سان گڏ ڪنعان جي ملڪ ۾ رهڻ جو نائين سال آهي ، هو پدان ارام کان آيو.
2۽ انهن ڏينهن ۾ يعقوب پنهنجن ٻارن سان حبرون کان سفر ڪيو ،۽ اهي ۽ انهن جا سڀ مال شڪم شهر ڏانهن ويا ۽ اتي رهڻ لڳا ، ڇاڪاڻ ته يعقوب جي اولاد شڪم شهر ۾ پنهنجن ڍورن لاءِ سٺي ۽ سرسبز چراگاهه حاصل ڪئي ،شڪم شهر پوءِ ٻيهر تعمير ڪيو ويو هو ،۽ ان ۾ لڳ ڀڳ ٽي سؤ مرد ۽ عورتون هئا.
3۽ يعقوب ۽ سندس ٻار ۽ سندس سڀ ملڪيت ان زمين جي حصي ۾ رهندا هئا جيڪو يعقوب شِڪم جي پيءُ حمور کان خريد ڪيو هو ، جڏهن هو شمعون ۽ لاوي جي شهر تي حملو ڪرڻ کان اڳ پادان ارام کان آيو هو.
4۽ ڪنعاني ۽ اموري بادشاهن جي سڀني بادشاهن جيڪي شڪم شهر جي چوڌاري هئا ،ٻڌو ته يعقوب جا پٽ وري شڪم ۾ آيا آهن ۽ اتي رهڻ لڳا آهن.
5۽ انهن چيو ته ڇا يعقوب عبراني جا پٽ وري شهر ۾ ايندا ۽ ان ۾ رهندا ،جڏهن انهن ان جي رهاڪن کي ماريو ۽ انهن کي ڪڍي ڇڏيو؟ ڇا هاڻي اهي واپس ايندا ۽ انهن کي به ڪيندا جيڪي شهر ۾ رهن ٿا يا انهن کي قتل ڪندا؟
6۽ ڪنعان جا سڀ بادشاهه ٻيهر گڏ ٿيا ،۽ يعقوب ۽ سندس پٽن سان جنگ ڪرڻ لاءِ گڏ ٿيا.
7۽ تَپناخ جي بادشاهه ياشُوب پنهنجي سڀني پاڙيسري بادشاهن ڏانهن ،گاش جي بادشاهه ايلان ڏانهن ،شيلو جي بادشاهه اِهُوري ڏانهن ، چازر جي بادشاهه پاراتون ڏانهن ،سارتون جي بادشاهه سُوسي ڏانهن ،بيتڪوران جي بادشاهه لابن ڏانهن ،۽ عُتنيُما جي بادشاهه شبير ڏانهن ،چيو ته،
8مون وٽ اچو ۽ منهنجي مدد ڪريو ،۽ اچو ته عبراني يعقوب ۽ سندس پٽن ۽ سندس سڀني ملڪيتن کي ماريون ،ڇاڪاڻ ته اهي ٻيهر شڪم ۾ آيا آهن ته ان تي قبضو ڪن ۽ ان جي رهاڪن کي اڳ وانگر قتل ڪن.
9۽ اهي سڀئي بادشاهه گڏ ٿيا ۽ پنهنجن سڀني لشڪرن سان گڏ آيا ،هڪ قوم سمنڊ جي ڪناري تي واريءَ جيتري تمام گهڻي هئي ،۽ اهي سڀ تپناخ جي سامهون هئا.
10۽ تَپناخ جو بادشاهه ياشُوب پنهنجي سڄي فوج سان انهن ڏانهن نڪتو ،۽ هن شهر کان ٻاهر تَپناخ جي سامهون انهن سان گڏ خيمو لڳايو ،۽ انهن سڀني بادشاهن کي ستن ٽولن ۾ ورهايو ،جيڪي يعقوب جي پٽن جي خلاف ست ٽولا هئا.
11۽ انهن يعقوب ۽ سندس پٽ کي هڪ اعلان موڪليو ته” ،اوهين سڀ اسان وٽ اچو ته ميدان ۾ گڏجي هڪٻئي سان ڳالهايون ۽ شڪم جي ماڻهن جو بدلو وٺون جن کي اوهان انهن جي شهر ۾ ماريو هو ،۽ اوهين هاڻي شڪم شهر ڏانهن موٽي ويندا ۽ ان ۾ رهندا ۽ اڳ وانگر ان جي رهاڪن کي ماريندا“.
12۽ يعقوب جي پٽن اهو ٻڌو ۽ ڪنعان جي بادشاهن جي ڳالهين تي انهن جو غضب تمام گهڻو پڙڪيو ،۽ يعقوب جي ڏهه پٽ تڪڙ ۾ اٿيا ۽ هر هڪ پنهنجي جنگي هٿيارن تي چڙهيا؛ ۽ انهن سان گڏ انهن جا هڪ سؤ ٻه نوڪر جنگي صفن ۾ ليس هئا.
13۽ اهي سڀ ماڻهو ،يعقوب جا پٽ پنهنجن نوڪرن سان گڏ ،انهن بادشاهن ڏانهن ويا ،۽ انهن جو پيءُ يعقوب انهن سان گڏ هو ،۽ اهي سڀ شڪم جي ڍير تي بيٺا هئا.
14۽ يعقوب پنهنجي پٽن لاءِ خداوند کان دعا گهري ،۽ خداوند ڏانهن پنهنجا هٿ وڌائيندي چيو ،اي خدا ،تون قادر مطلق خدا آهين ،تون اسان جو پيءُ آهين ،تو اسان کي ٺاهيو آهي ۽ اسين تنهنجي هٿن جا ڪم آهيون .مان دعا ڪيان ٿو ته تون پنهنجي رحمت سان منهنجي پٽن کي انهن جي دشمنن جي هٿ کان بچائي ،جيڪي اڄ انهن سان وڙهڻ ۽ انهن کي انهن جي هٿ کان بچائڻ لاءِ اچي رهيا آهن ،ڇاڪاڻ ته تنهنجي هٿ ۾ طاقت ۽ طاقت آهي ،ته ٿورن کي گهڻن کان بچائين.
15۽ منهنجي پٽن ،پنهنجن ٻانهن کي ،دل جي طاقت ۽ طاقت ڏيو ته جيئن اهي پنهنجن دشمنن سان وڙهن ،انهن کي مات ڏين ،۽ انهن جي دشمنن کي انهن جي اڳيان ڪري ڇڏين ،۽ منهنجا پٽ ۽ انهن جا ٻانها ڪنعان جي ماڻهن جي هٿان نه مرن.

16پر جيڪڏهن توهان جي نظر ۾ منهنجي پٽن ۽ انهن جي نوڪرن جون جانيون وڻڻ سڻو لڳي ٿو ،ته انهن کي پنهنجي وڏي رحم سان پنهنجن وزيرن جي هٿن ۾ وڃي وڃ ،ته جيئن اهي اڄ امورين جي بادشاهن جي هٿن مان تباهه نه ٿين.

17۽ جڏهن يعقوب خداوند کان دعا گهرڻ بند ڪيو ته زمين پنهنجي جاءِ تان ڏڏي وئي ،۽ سج ڪارو ٿي ويو ،۽ اهي سڀ بادشاهه ڊڄي ويا ۽ هڪ وڏي خوف انهن کي پڪڙيو.

18۽ خداوند يعقوب جي دعا ٻڌي ،۽ خداوند سڀني بادشاهن ۽ انهن جي لشڪر جي دلين کي يعقوب جي پٽن جي خوف ۽ هيبت سان متاثر ڪيو.

19چاڪاڻ ته خداوند انهن کي يعقوب جي پٽن جي رٿهن جو آواز ۽ طاقتور گهوڙن جو آواز ۽ انهن سان گڏ هڪ وڏي لشڪر جو آواز ٻڌو.

20۽ اهي بادشاه يعقوب جي پٽن تي وڏي خوف سان گرفتار ٿيا ،۽ جڏهن اهي پنهنجن گهرن ۾ ويٺا هئا ،ته ڏسو يعقوب جا پٽ هڪ سؤ ٻارهن ماڻهن سان گڏ ،هڪ وڏي ۽ زبردست نعري سان ،انهن تي چڙهي آيا.

21۽ جڏهن بادشاهن يعقوب جي پٽن کي پاڻ ڏانهن وڌندي ڏٺو ،تڏهن اهي اڃا به وڌيڪ ڊڄي ويا ،۽ اهي پهرين وانگر يعقوب جي پٽن کان پوئتي هٽڻ ۽ انهن سان نه وڙهڻ لاءِ تيار ٿيا.

22پر اهي پوئتي نہ هٽيا ۽ چيائون تہ” اهڙو بہ پيرا عبرانين جي اڳيان پوئتي هٽڻ اسان لاءِ شرمندگي جي ڳالهه ٿيندي“.

23۽ يعقوب جا پٽ ويجهو آيا ۽ انهن سڀني بادشاهن ۽ انهن جي لشڪر جي خلاف اڳتي وڌيا ،۽ انهن ڏٺو ،۽ ڏٺو ته اهو هڪ تمام طاقتور ماڻهو هو ،سمنڊ جي واريءَ جيتري تعداد ۾.

24۽ يعقوب جي پٽن خداوند کي پڪاريو ۽ چيو تہ اي خداوند اسان جي مدد ڪر ،اسان جي مدد ڪر ۽ اسان کي جواب ڏي ،ڇو تہ اسان تو تي ڀروسو ڪريون ٿا ،۽ اسان کي انهن غير طهريل ماڻهن جي هٿان نه مرڻ ڏيو ،جيڪي اڄ اسان جي خلاف آيا آهن.

25۽ يعقوب جا پٽ پنهنجا جنگي هٿيار ويڙهيا ،۽ هر هڪ پنهنجي ڍال ۽ نيزي هٿن ۾ کڻي ،۽ جنگ لاءِ ويجها ٿيا.

26۽ يعقوب جو پٽ يهودا ،پهرين پنهنجن ڀائرن ۽ پنهنجن ڏهن نوڪرن کان اڳ ڊوڙيو ،۽ هو انهن بادشاهن ڏانهن ويو.

27۽ تپناخ جو بادشاهه ياشوب پڻ پنهنجي فوج سان گڏ يهودا جي اڳيان آيو ،۽ يهودا يهوب ۽ سندس فوج کي پاڻ ڏانهن ايندي ڏٺو ،۽ يهودا جو غضب ڀڙڪي پيو ،۽ سندس غضب هن جي اندر ۾ ساڙيو ،۽ هو جنگ ڏانهن ويجهو آيو جنهن ۾ يهودا پنهنجي جان ڏني.

28۽ ياشوب ۽ سندس سڀ لشڪر يهودا ڏانهن وڌي رهيا هئا ،۽ هو هڪ تمام مضبوط ۽ طاقتور گهوڙي تي سوار هو ،۽ ياشوب هڪ تمام بهادر ماڻهو هو ،۽ مٿي کان پيرن تائين لوهه ۽ پيتل سان ڍڪيل هو.

29۽ جڏهن هو گهوڙي تي سوار هو ،تڏهن هو اڳيان ۽ پٺيان ٻنهي هٿن سان تير هلائيندو هو ،جيئن سندس سڀني جنگين ۾ هو ،۽ هو ڪڏهن به اهو هنڌ نه وڃائيندو هو جتي هو پنهنجا تير نشانو بڻائيندو هو.

30۽ جڏهن ياشوب يهودا سان جنگ ڪرڻ لاءِ آيو ،۽ يهودا تي ڪيترائي تير هلائي رهيو هو ،تڏهن خداوند ياشوب جو هٿ ٻڌي ڇڏيو ،۽ جيڪي تير هن هلايا هئا ،اهي سڀ سندس پنهنجي ماڻهن تي هليا ويا.

31۽ ان جي باوجود ،ياشوب يهودا ڏانهن وڌي رهيو هو ،ته جيئن تيرن سان کيس چئلينج ڪري ،پر انهن جي وچ ۾ فاصلو تقريباً ٽيهه هٿ هو ،۽ جڏهن يهودا يهودا کي پنهنجي خلاف تير هلائيندي ڏٺو ،ته هو پنهنجي غضب جي جوش سان ان ڏانهن ڊوڙيو.

32۽ يهوداه زمين تان هڪڙو وڏو پٿر کنيو ،۽ ان جو وزن سٺ مثقال هو ،۽ يهوداه يشوب ڏانهن ڊوڙيو ،۽ اهو پٿر سندس ڍال تي لڳو ، جو يشوب ڌڪ سان حيران ٿي ويو ،۽ پنهنجي گهوڙي تان زمين تي ڪري پيو.

33۽ ڍال ياشوب جي هٿ مان ڦاٽي پئي ،۽ ڌڪ جي زور سان تقريباً پندرهن هٿ پري تائين پکڙجي وئي ،۽ ڍال ٻئي لشڪر جي اڳيان ڪري پئي.

34۽ جيڪي بادشاهہ يشوب سان گڏ آيا هئا ،تن پري کان يعقوب جي پٽ يهوداه جي طاقت ۽ يشوب سان جيڪو ڪيو هو ،ڏٺو ،۽ اهي يهوداه کان تمام گهڻو ڊڄي ويا.

35۽ اهي ياشوب جي ڪئمپ جي ويجهو گڏ ٿيا ،سندس پريشاني ڏسي ،۽ يهودا پنهنجي تلوار ڪڍي ۽ ياشوب جي ڪئمپ جي ٻائيتاليهه ماڻهن کي ماريو ،۽ ياشوب جي سڄي ٽيم يهودا جي اڳيان ڀڄي وئي ،۽ ڪو به سندس خلاف نه بيٺو ،۽ اهي ياشوب کي ڇڏي ڀڄي ويا ،۽ ياشوب اڃا تائين زمين تي سجدو ڪري رهيو هو.

36۽ ياشوب ڏٺو تہ سندس لشڪر جا سڀ ماڻهو سندس اڳيان ڀڄي ويا آهن ،تڏهن تڪڙ ڪئي ۽ يهوداه جي خلاف ڊڄي اٿيو ۽ يهوداه جي سامهون پنهنجن پيرن تي بيٺو رهيو.

37۽ ياشوب يهوداه سان هڪ پيرو جنگ ڪئي ،ڍال کي ڍال سان ڳنڍيو ،۽ ياشوب جا سڀ ماڻهو ڀڄي ويا ،چاڪاڻ تہ اهي يهوداه کان گهڻو ڊڄي ويا هئا.

38۽ يشوب پنهنجو نيزو هٿ ۾ کنيو ته يهودا جي مٿي تي وار ڪري ،پر يهودا جلدي ۾ پنهنجي ڍال يشوب جي نيزي جي مقابلي ۾ پنهنجي مٿي تي رکي ،تنهن ڪري يهودا جي ڍال کي يشوب جي نيزي سان ڌڪ لڳو ،۽ ڍال به ڦاٽي پئي.

39۽ جڏهن يهودا ڏٺو ته سندس ڍال ڦاٽي پئي آهي ،تڏهن هن جلدي ۾ پنهنجي تلوار ڪڍي ۽ يشوب جي پيرن تي وار ڪيو ۽ سندس پير ڪٽي ڇڏيا ته يشوب زمين تي ڪري پيو ۽ نيزو سندس هٿ مان ڪري پيو.

40۽ يهودا جلدي ۾ ياشوب جو ڀولو کنيو ،جنهن سان هن پنهنجو مٿو ڪٽي پنهنجي پيرن جي ڀرسان اڇلائي ڇڏيو.

41۽ جڏهن يعقوب جي پٽن ڏٺو ته يهودا يشوب سان ڇا ڪيو ،اهي سڀ ٻين بادشاهن جي صفن ۾ ڀڄي ويا ،۽ يعقوب جي پٽ يشوب جي فوج ۽ اتي موجود سڀني بادشاهن جي فوجن سان وڙهيا.

42۽ يعقوب جي پٽن پندرهن هزار ماڻهن کي ماريو ،۽ انهن انهن کي ائين ماريو جيئن ڪدوءَ کي ماريندا آهن ،۽ باقي پنهنجي جان بچائڻ لاءِ ڀڄي ويا.

43۽ يهودا اڃا تائين ياشوب جي لاش جي ڀرسان بيٺو هو ،۽ ياشوب کان سندس زره لاهي ڇڏيائين.

44۽ يهوداه پڻ لوھ ۽ پيتل کي لاهي ڇڏيو جيڪو يشوب جي چوڌاري هو ،۽ ڏسو يشوب جي سردارن مان نو ماڻهو يهوداه سان جنگ ڪرڻ لاءِ آيا.
45۽ يهودا تڪڙ ڪئي ۽ زمين تان هڪ پٿر کنيو ،۽ ان سان انهن مان هڪ جي مٿي تي لڳو ،۽ سندس کوپڙي ڦاٽي وئي ،۽ لاش پڻ گهوڙي تان زمين تي ڪري پيو.
46۽ اُٺ سردار جيڪي باقي رهيا ،يهوداه جي طاقت ڏسي ،تمام ڊڄي ويا ۽ ڀڄي ويا ،۽ يهوداه پنهنجن ڏهن ماڻهن سان گڏ انهن جو پيڇو ڪيو ،۽ انهن کي پڪڙيو ۽ انهن کي ماري ڇڏيو.
47۽ يعقوب جا پٽ اڃا تائين بادشاهن جي لشڪر کي ماري رهيا هئا ،۽ انهن مان ڪيترن کي ماري ڇڏيو ،پر اهي بادشاهه بهادريءَ سان پنهنجن سردارن سان گڏ پنهنجي موقف تي قائم رهيا ،۽ پنهنجي جاءِ تان پوئتي نه هٽيا ،۽ انهن پنهنجي فوجن جي خلاف آواز بلند ڪيو جيڪي يعقوب جي پٽن کان ڀڄي ويا هئا ،پر ڪنهن به انهن جي ڳالهه نه ٻڌي ،ڇاڪاڻ ته اهي پنهنجي جان کان ڊڄندا هئا ته متان اهي مري وڃن.
48۽ يعقوب جا سڀئي پٽ ،بادشاهن جي لشڪر کي مارڻ کان پوءِ ،موٽي آيا ۽ يهوداه جي اڳيان آيا ،۽ يهوداه اڃا تائين يشوب جي اٺن سردارن کي قتل ڪري رهيو هو ،۽ انهن جا ڪپڙا لاهي رهيو هو.
49۽ لاوي ڏٺو تہ جاش جو بادشاهه ايلون ،پنهنجن چوڏهن سردارن سان گڏ کيس مارڻ لاءِ پاڻ ڏانهن وڌي رهيو آهي ،پر لاوي کي پڪ سان خبر نه هئي.
50۽ ايلون پنهنجن سردارن سان گڏ ويجهو آيو ،۽ ليوي پوئتي ڏٺو ۽ ڏٺو ته هن کي پوئين پاسي جنگ ڏني وئي هئي ،۽ ليوي پنهنجن ٻارهن نوڪرن سان گڏ ڊوڙيو ،۽ انهن وڃي ايلون ۽ سندس سردارن کي تلوار جي ڌار سان ماريو.

باب38

1۽ شيلو جو بادشاهه اِهوري ايلون جي مدد ڪرڻ لاءِ آيو ،۽ هو يعقوب جي ويجهو آيو ،جڏهن يعقوب پنهنجو ڪمان ڪڍيو جيڪو سندس هٿ ۾ هو ۽ هڪ تير اِهوري کي لڳو جنهن جي ڪري هو مري ويو.
2۽ جڏهن شيلو جو بادشاهه اِهوري مري ويو ،ته باقي چار بادشاهه باقي سردارن سان گڏ پنهنجي جاءِ تان ڀڄي ويا ،۽ انهن پوئتي هٽڻ جي ڪوشش ڪئي ،۽ چيو ته ،اسان ۾ عبرانين سان وڙهڻ جي طاقت ناهي جڏهن انهن ٽنهي بادشاهن ۽ انهن جي سردارن کي ماري ڇڏيو آهي جيڪي اسان کان وڌيڪ طاقتور هئا.
3۽ جڏهن يعقوب جي پٽن ڏٺو ته باقي بادشاه پنهنجي جاءِ تان هٽي ويا آهن ،تڏهن انهن انهن جو پيڇو ڪيو ،۽ يعقوب به شڪم جي ڍير مان اتان آيو جتي هو بيٺو هو ،۽ اهي بادشاهن جي پٺيان ويا ۽ پنهنجن نوڪرن سان گڏ انهن جي ويجهو پهتا.
4۽ بادشاهن ۽ سردارن پنهنجي باقي فوجن سان گڏ ،جڏهن ڏٺو ته يعقوب جا پٽ انهن جي ويجهو اچي رهيا آهن ،ته اهي پنهنجي جان کان ڊڄي ويا ۽ ڀڄي ويا جيستائين اهي خاصر شهر ۾ پهتا.
5۽ يعقوب جا پٽ انهن جو تعاقب ڪري شهر جي دروازي تائين پهتا ،۽ انهن بادشاهن ۽ انهن جي فوجن مان هڪ وڏي مار ڪٽ ڪئي ، تقريبن چار هزار ماڻهو ،۽ جڏهن اهي بادشاهن جي فوج کي ماري رهيا هئا ،يعقوب پنهنجي ڪمان ۾ مصروف هو ۽ پاڻ کي بادشاهن کي مارڻ لاءِ محدود ڪري ڇڏيو ،۽ هن انهن سڀني کي ماري ڇڏيو.
6۽ هن چازر جي بادشاهه پراتون کي چازر شهر جي دروازي تي ماريو ،۽ بعد ۾ هن سارتون جي بادشاهه سوسي ،بيت هورين جي بادشاهه لابن ۽ مکنايمه جي بادشاهه شبير کي ماريو ،۽ هن انهن سڀني کي تيرن سان ماريو ،انهن مان هر هڪ کي هڪ تير ،۽ اهي مري ويا.
7۽ يعقوب جي پٽن ڏٺو ته سڀ بادشاهه مري ويا آهن ۽ اهي ٽٽي پيا آهن ۽ پوئتي هٽي رهيا آهن ،انهن بادشاهن جي فوجن سان چازر جي دروازي جي سامهون جنگ جاري رکي ،۽ انهن اڃا تائين انهن جي لڳ ڀڳ چار سؤ ماڻهن کي ماريو.
8۽ يعقوب جا ٽي نوڪر انهيءَ جنگ ۾ مارجي ويا ،۽ جڏهن يهودا ڏٺو ته سندس ٽي نوڪر مري ويا آهن ،ته هن کي تمام گهڻو ڏک ٿيو ،۽ هن جو اندر امورين جي خلاف غضب ۾ ڀڙڪي رهيو هو.
9۽ بادشاهن جي لشڪر مان باقي بچيل سڀئي ماڻهو پنهنجي جان کان تمام گهڻو ڊڄي ويا ،۽ اهي ڀڄي ويا ۽ چازر شهر جي پٽين جو دروازو ڀڃي ڇڏيو ،۽ اهي سڀ حفاظت لاءِ شهر ۾ داخل ٿيا.
10۽ اهي پاڻ کي خاصر شهر جي وچ ۾ لڪي ويا ،ڇاڪاڻ ته خاصر شهر تمام وڏو ۽ وسيع هو ،۽ جڏهن اهي سڀئي لشڪر شهر ۾ داخل ٿيا ،ته يعقوب جا پٽ انهن جي پٺيان شهر ڏانهن ڀڄي ويا.
11۽ چارئي طاقتور ماڻهو ،جيڪي جنگ ۾ تجربيڪار هئا ،شهر مان نڪري شهر جي دروازي تي بيٺا هئا ،هٿن ۾ تلوارون ۽ نيزي کڻي ، ۽ يعقوب جي پٽن جي سامهون بيٺا رهيا ،۽ انهن کي شهر ۾ داخل ٿيڻ نه ڏنو.
12۽ نفتالي ڊوڙي انهن جي وچ ۾ آيو ۽ پنهنجي تلوار سان انهن مان ٻن کي ماري ڇڏيو ۽ هڪ ئي وار ۾ انهن جا مٿا ڪٽي ڇڏيا.
13۽ هو ٻين ٻن ڏانهن مُڙيو ،۽ ڏٺائين ته اهي ڀڄي ويا هئا ،۽ هن انهن جو پيڇو ڪيو ،انهن کي پڪڙيو ،انهن کي ماريو ۽ انهن کي ماري ڇڏيو.
14۽ يعقوب جا پٽ شهر ۾ آيا ۽ ڏٺائون ته شهر جي سامهون ٻي ڀت هئي ،۽ انهن ڀت جي دروازي جي ڳولا ڪئي پر ان کي نه ڳولي سگهيا ،۽ يهودا ڀت جي چوٽي تي چڙهي ويو ،۽ شمعون ۽ لاوي سندس پٺيان آيا ،۽ اهي ٽئي ڀت تان شهر ۾ لٿا.
15۽ شمعون ۽ لاوي سڀني ماڻهن کي قتل ڪيو جيڪي شهر ۾ حفاظت لاءِ ڀڄي ويا ،۽ شهر جي رهاڪن کي پڻ سندن زالن ۽ ننڍڙن ٻارن سميت ،انهن تلوار جي ڌار سان قتل ڪيو ،۽ شهر جون رڙيون آسمان تائين چڙهي ويون.
16۽ دان ۽ نفتالي ڀت تي چڙهي ويا ته ڏسو ته ماتم جو شور ڇا سبب آهي ،ڇاڪاڻ ته يعقوب جا پٽ پنهنجن ڀائرن لاءِ پريشان ٿيا ،۽ انهن شهر جي رهاڪن کي روئندي ۽ منٿون ڪندي ٻڌو ،ته شهر ۾ اسان جو سڀ ڪجهه وٺو ۽ هليا وڃو ،پر اسان کي نه ماريو.

17۽ جڏهن يهودا ،شمعون ۽ لاوي شهر جي رهاڪن کي مارڻ بند ڪيو ،تڏهن اهي پٽ تي چڙهندا ۽ دان ۽ نفتاليءَ کي سڏيندا ،جيڪي پٽ تي هئا ،۽ پنهنجن باقي ڀائرن کي ،۽ شمعون ۽ لاوي انهن کي شهر ۾ داخل ٿيڻ جي خبر ڏني ،۽ يعقوب جا سڀئي پٽ مال غنيمت ڪٺڻ لاءِ آيا.

18۽ يعقوب جا پٽ خاضر شهر جي لُٽ ،ڍڳ ۽ مال ،۽ سڀ ڪجهه جيڪو لُٽجي سگهيو سو ڪٺي ويا ،۽ انهيءَ ڏينهن شهر مان هليا ويا.

19۽ ٻئي ڏينهن تي يعقوب جا پٽ سارٽن ڏانهن ويا ،ڇاڪاڻ ته انهن ٻڌو ته سارٽن جا ماڻهو جيڪي شهر ۾ رهجي ويا هئا ،انهن سان وڙهڻ لاءِ گڏ ٿي رهيا آهن ڇاڪاڻ ته انهن پنهنجي بادشاهه کي قتل ڪيو هو ،۽ سارٽن هڪ تمام بلند ۽ مضبوط شهر هو ،۽ ان جي چوڌاري هڪ ٻڳهو قلعو هو.

20۽ قلعي جو ٿنيو تقريباً پنجاهه هٿ ۽ ويڪر چاليهه هٿ هو ،۽ قلعي جي ڪري شهر ۾ داخل ٿيڻ لاءِ ڪا به جاءِ نه هئي ،۽ يعقوب جي پٽن شهر جي قلعي کي ڏٺو ،۽ انهن ان ۾ داخل ٿيڻ لاءِ دروازو ڳوليو پر اهو نه ملي سگهيو.

21ڇاڪاڻ ته شهر جو دروازو پوئين پاسي هو ،۽ جيڪو به ماڻهو شهر ۾ اچڻ چاهيندو هو ،اهو انهيءَ رستي تان ايندو هو ۽ سڄي شهر ۾ گهمندو هو ،۽ پوءِ هو شهر ۾ داخل ٿيندو هو.

22۽ يعقوب جي پٽن ڏٺو ته اهي شهر ۾ داخل ٿيڻ جو رستو نه ڳولي سگهيا ،انهن جو غضب تمام گهڻو ڀڙڪي ويو ،۽ شهر جا رهواسي اهو ڏسي ته يعقوب جا پٽ انهن ڏانهن اچي رهيا آهن ،انهن کان تمام گهڻو ڊڄي ويا ،ڇاڪاڻ ته انهن انهن جي طاقت ۽ انهن جي ڪزر سان ڪيل ڪم بابت ٻڌو هو.

23۽ سارٽن شهر جا رهواسي يعقوب جي پٽن ڏانهن ٻاهر نه وڃي سگهيا جڏهن اهي شهر ۾ گڏ ٿيا هئا ته جيئن انهن سان وڙهجي سگهن ، متان اهي شهر ۾ داخل ٿي سگهن ،پر جڏهن انهن ڏٺو ته اهي انهن ڏانهن اچي رهيا آهن ،اهي انهن کان تمام گهڻو ڊڄي ويا ،ڇاڪاڻ ته انهن انهن جي طاقت ۽ انهن چازر سان ڇا ڪيو هو بابت ٻڌو هو.

24تنهن ڪري سارٽن جي رهواسين يعقوب جي پٽن جي اچڻ کان اڳ ئي شهر جي رستي جي پل کي ان جي جاءِ تان هٽائي ڇڏيو ۽ ان کي شهر ۾ آندو.

25۽ يعقوب جا پٽ آيا ۽ شهر ۾ داخل ٿيڻ جو رستو ڳولي رهيا هئا ،پر اهو نه ملي سگهيو ۽ شهر جا رهواسي ڀت جي چوٽيءَ تي چڙهي ويا ۽ ڏٺائون ته يعقوب جا پٽ شهر ۾ داخل ٿيڻ جو رستو ڳولي رهيا هئا.

26۽ شهر جي رهواسين ڀت جي چوٽيءَ تان يعقوب جي پٽن کي ملامت ڪئي ،۽ انهن کي لعنت ڪئي ،۽ يعقوب جي پٽن اهي ملامتون ٻڌيون ،۽ اهي تمام گهڻو ڪاوڙيا ،۽ انهن جو غضب انهن جي اندر ۾ ساڙيو ويو.

27۽ يعقوب جا پٽ انهن تي ڪاوڙيا ،۽ اهي سڀ اٿيا ۽ پنهنجي طاقت جي زور سان قلعي تي ٽپي پيا ،۽ پنهنجي طاقت سان قلعي جي چاليهه هٿ ويڪر کان گذري ويا.

28۽ جڏهن اهي قلعي کان گذري ويا ته اهي شهر جي ڀت جي هيٺان بيٺا رهيا ،۽ انهن شهر جا سڀئي دروازا لوهي دروازن سان بند ٿيل ڏٺا.

29۽ يعقوب جا پٽ شهر جي دروازن جا دروازا کولڻ لاءِ ويجهو آيا ،۽ رهواسين انهن کي اجازت نه ڏني ،ڇاڪاڻ ته اهي ڀت جي چوٽيءَ تان انهن تي پٿر ۽ تير اڇلائي رهيا هئا.

30۽ ڀت تي ويٺل ماڻهن جو تعداد تقريباً چار سؤ هو ،۽ جڏهن يعقوب جي پٽن ڏٺو ته شهر جا ماڻهو انهن کي شهر جا دروازا نه کولڻ ڏيندا ،تڏهن اهي پهچي ويا ۽ ڀت جي چوٽيءَ تي چڙهي ويا ،۽ يهودا ڀرين شهر جي اوڀر واري حصي ڏانهن مٿي چڙهي ويو.

31۽ جاد ۽ آشر سندس پٺيان شهر جي اولهه ڪنڌ تي چڙهيا ،شمعون ۽ لاوي اتر ۾ ،۽ دان ۽ روبن ڏکڻ ۾.

32۽ جيڪي ماڻهو ڀت جي چوٽيءَ تي هئا ،جيڪي شهر جا رهاڪو هئا ،جڏهن ڏٺائون ته يعقوب جا پٽ انهن ڏانهن اچي رهيا آهن ،تڏهن اهي سڀ ڀت تان ڀڄي ويا ،شهر ۾ لٿا ،۽ پاڻ کي شهر جي وچ ۾ لڪايو.

33۽ اِشڪار ۽ نفتالي جيڪي ڀت جي هيٺان رهيا هئا ،ويجهو آيا ۽ شهر جا دروازا ڀڃي ڇڏيا ،۽ شهر جي دروازن تي باهه ٻاري ،ته لوهه ڳري ويو ،۽ يعقوب جا سڀئي پٽ ،اهي ۽ انهن جا سڀئي ماڻهو ،۽ انهن سارتون شهر جي رهاڪن سان جنگ ڪئي ،۽ انهن کي تلوار جي ڌڙ سان ماريو ،۽ ڪو به انهن جي سامهون نه بيٺو.

34۽ اٽڪل ٻه سؤ ماڻهو شهر مان ڀڄي ويا ،۽ اهي سڀ وڃي شهر جي هڪڙي برج ۾ لڪا ،۽ يهوداه انهن جو تعاقب ڪندي برج تائين پهتو ۽ برج کي ڊاهيو ،جيڪو ماڻهن تي ڪري پيو ،۽ اهي سڀ مري ويا.

35۽ يعقوب جا پٽ انهيءَ مناري جي ڇت واري رستي تي چڙهيا ،۽ انهن ڏٺو ته شهر ۾ ڪجهه فاصلي تي هڪ ٻيو مضبوط ۽ بلند منارو هو ،۽ ان جي چوٽي آسمان تائين پهتي ،۽ يعقوب جا پٽ تڪڙ ۾ هيٺ لٿا ،۽ پنهنجن سڀني ماڻهن سان گڏ انهيءَ مناري ڏانهن ويا ،۽ ڏٺائون ته اهو تقريباً ٽي سؤ مردن ،عورتن ۽ ننڍڙن ٻارن سان ڀريل هو.

36۽ يعقوب جي پٽن مناري ۾ انهن ماڻهن کي سخت مار ڏني ۽ اهي ڀڄي ويا ۽ انهن کان ڀڄي ويا.

37۽ شمعون ۽ لاوي انهن جو پيڇو ڪيو ،جڏهن ٻارهن طاقتور ۽ بهادر ماڻهو ان جاءِ مان نڪتا جتي اهي لڪيل هئا.

38۽ انهن ٻارهن ماڻهن شمعون ۽ ليوي جي خلاف سخت جنگ جاري رکي ،۽ شمعون ۽ ليوي انهن تي غالب نه اچي سگهيا ،۽ انهن بهادر ماڻهن شمعون ۽ ليوي جي ڍالن کي ٽوڙي ڇڏيو ،۽ انهن مان هڪ پنهنجي تلوار سان ليوي جي مٿي تي وار ڪيو ،جڏهن ليوي جلدي ۾ پنهنجو هٿ سندس مٿي تي رکيو ،ڇاڪاڻ ته هو تلوار کان ڊڄي ويو ،۽ تلوار ليوي جي هٿ تي لڳي ،۽ اهو ليوي جي هٿ کي ڪٽڻ کان ٿورو ئي بچيو.

39۽ لاوي ان بهادر مرد جي تلوار پنهنجي هٿ ۾ کنئي ۽ ان کان زور سان کسي ورتي ،۽ ان سان هن طاقتور مرد جي مٿي تي وار ڪيو ۽ ان جو مٿو ڪٽي ڇڏيو.

40۽ يارهن ماڻهو لاوي سان وڙهڻ لاءِ ويجهو آيا ،ڇاڪاڻ ته انهن ڏٺو ته انهن مان هڪ مارجي ويو آهي ،۽ يعقوب جا پٽ وڙهيا ،پر يعقوب جا پٽ انهن تي غالب نه ٿي سگهيا ،ڇاڪاڻ ته اهي ماڻهو تمام طاقتور هئا.

41۽ يعقوب جي پٽن ڏٺو ته اهي انهن تي غالب نه ٿي سگهيا ،شمعون هڪ وڏي ۽ وڏي رڙ ڪئي ،۽ يارهن طاقتور ماڻهو شمعون جي رڙ جي آواز تي حيران ٿي ويا.
42۽ يهودا پري کان شمعون جي رڙ جو آواز سڃاڻي ورتو ،۽ نفتالي ۽ يهودا پنهنجون ڍالون ڪٽي شمعون ۽ لاوي ڏانهن ڊوڙيا ،۽ انهن کي انهن طاقتور ماڻهن سان وڙهندي ڏٺو ،پر انهن تي غالب نه اچي سگهيا ڇاڪاڻ ته انهن جون ڍالون ٽٽي ويون هيون.
43۽ نفتالي ڏٺو ته شمعون ۽ لاوي جون ڍالون ٽٽي ويون آهن ،۽ هن پنهنجن نوڪرن کان ٻه ڍالون ورتيون ۽ انهن کي شمعون ۽ لاوي وٽ آندو.
44۽ شمعون ،لاوي ۽ يهوداه انهيءَ ڏينهن تي ٽيئي يارهن بهادر ماڻهن سان سج لهڻ تائين وڙهيا ،پر اهي انهن تي غالب نه اچي سگهيا.
45۽ يعقوب کي اها ڳالهه ٻڌائي وئي ،۽ هو تمام گهڻو غمگين ٿيو ،۽ هن خداوند کان دعا گهري ،۽ هو ۽ سندس پٽ نفتالي انهن طاقتور ماڻهن جي خلاف ويا.
46۽ يعقوب ويجهو آيو ۽ پنهنجو ڪمان ڪڍيو ،۽ طاقتور ماڻهن جي ويجهو آيو ،۽ انهن جي ٽن ماڻهن کي ڪمان سان ماري ڇڏيو ،۽ باقي اٺ پوئتي موٽيا ،۽ ڏسو ،جنگ انهن جي اڳيان ۽ پويان وڙهي رهي هئي ،۽ اهي پنهنجي جان کان تمام گهڻو ڊڄي ويا ،۽ يعقوب جي پٽن جي سامهون بيهي نه سگهيا ،۽ اهي انهن جي اڳيان ڀڄي ويا.
47۽ ڀڄڻ ۾ انهن کي دان ۽ آشر مليا جيڪي انهن ڏانهن اچي رهيا هئا ،۽ اهي اوچتو انهن تي ڪري پيا ،۽ انهن سان وڙهندا رهيا ۽ انهن مان ٻن کي ماري ڇڏيو ،۽ يهودا ۽ سندس ڀائرن انهن جو پيڇو ڪيو ،۽ انهن مان باقي ماڻهن کي ماريو ۽ انهن کي ماري ڇڏيو.
48۽ يعقوب جا سڀ پٽ موٽي آيا ۽ شهر ۾ گهمڻ لڳا ،ڳولا ڪئي ته ڇا اهي ڪو ماڻهو ڳولي سگهن ٿا ،۽ انهن کي شهر جي هڪ غار ۾ لڳ ڀڳ ويهه نوجوان مليا ،۽ جاد ۽ آشر انهن سڀني کي ماريو ،۽ دان ۽ نفتالي باقي ماڻهن تي حملو ڪيو جيڪي ٻئي برج مان ڀڄي ويا هئا ۽ انهن سڀني کي ماريو.
49۽ يعقوب جي پٽن سارتون شهر جي سڀني رهاڪن کي ماريو ،پر عورتون ۽ ننڍڙا ٻار شهر ۾ ڇڏي ويا ۽ انهن کي قتل نه ڪيو.
50۽ سارتن شهر جا سڀئي رهواسي طاقتور ماڻهو هئا ،انهن مان هڪ هزار جو پيڇو ڪندو هو ،۽ انهن مان ٻه باقي ڏهه هزار ماڻهن کان ڀڄي نه ويندا هئا.
51۽ يعقوب جي پٽن سارتون شهر جي سڀني رهاڪن کي تلوار جي ڌڙ سان قتل ڪيو ،جو ڪو به ماڻهو انهن جي خلاف نه بيٺو ،۽ انهن عورتن کي شهر ۾ ڇڏي ڏنو.
52۽ يعقوب جي پٽن شهر جو سڀ مال غنيمت ڪٽي ورتو ،۽ جيڪي انهن چاهيو سو قبضو ڪري ورتو ،۽ انهن شهر مان ڌڻ ۽ رڍ ۽ ملڪيت ڪٽي ويا ،۽ يعقوب جي پٽن سارتن ۽ ان جي رهاڪن سان ائين ڪيو جيئن انهن چزار ۽ ان جي رهاڪن سان ڪيو هو ،۽ اهي ڦري ويا ۽ هليا ويا.

باب39

1۽ جڏهن يعقوب جا پٽ سارتون شهر کان نڪري رهيا هئا ،اهي تقريباً ٻه سو هٿ هليا هئا جڏهن اهي تپناخ جي رهاڪن سان مليا جيڪي انهن ڏانهن اچي رهيا هئا ،ڇاڪاڻ ته اهي انهن سان جنگ ڪرڻ لاءِ نڪتا هئا ،ڇاڪاڻ ته انهن تپناخ جي بادشاهه ۽ سندس سڀني ماڻهن کي ماريو هو.
2تنهنڪري جيڪي تپناخ شهر ۾ رهيا هئا ،سي يعقوب جي پٽن سان وڙهڻ لاءِ نڪتا ،۽ انهن سوچيو ته انهن کان اهو مال ۽ لُوٽ واپس وٺن جيڪو انهن چازر ۽ سارتون کان قبضو ڪيو هو.
3۽ باقي تَپناخ جا ماڻهو انهيءَ جاءِ تي يعقوب جي پٽن سان وڙهيا ،۽ يعقوب جي پٽن انهن کي ماريو ،۽ اهي انهن جي اڳيان ڀڄي ويا ،۽ انهن اربيلان شهر تائين انهن جو پيڇو ڪيو ،۽ اهي سڀ يعقوب جي پٽن جي اڳيان ڪري پيا.
4۽ يعقوب جا پٽ موٽي آيا ۽ تپناخ ۾ آيا ته جيئن تپناخ جو مال لُٽي وٺن ،۽ جڏهن اهي تپناخ ۾ آيا ته انهن ٻڌو ته اربيلان جا ماڻهو انهن سان ملڻ لاءِ نڪتا آهن ته جيئن انهن جي ڀائرن جي مال لُٽي بچائي سگهن ،۽ يعقوب جا پٽ پنهنجن ڏهن ماڻهن کي تپناخ ۾ شهر کي لُٽڻ لاءِ ڇڏي ويا ،۽ اهي اربيلان جي ماڻهن ڏانهن نڪري ويا.
5۽ اربيلان جا ماڻهو پنهنجين زالن سان گڏ يعقوب جي پٽن سان جنگ ڪرڻ لاءِ نڪتا ،ڇاڪاڻ ته انهن جون زالون جنگ ۾ تجربيڪار هيون ،۽ اهي نڪتا ،لڳ ڀڳ چار سؤ مرد ۽ عورتون.
6۽ يعقوب جا سڀئي پٽ وڏي آواز سان رڙيون ڪرڻ لڳا ،۽ اهي سڀ اربيلان جي رهواسين ڏانهن ڊوڙيا ،۽ هڪ وڏي ۽ زبردست آواز سان.
7۽ اربيلان جي رهواسين يعقوب جي پٽن جي رڙ جو آواز ٻڌو ،۽ انهن جي گجگوڙ شينهن جي گوڙ وانگر ۽ سمنڊ ۽ ان جي لهرن جي گجگوڙ وانگر.
8۽ يعقوب جي پٽن جي ڪري سندن دلين ۾ خوف ۽ دهشت ڇانيل هئي ،۽ اهي انهن کان تمام گهڻو ڊڄي ويا ،۽ اهي پوئتي هٽي شهر ۾ ڀڄي ويا ،۽ يعقوب جا پٽ شهر جي دروازي تائين انهن جو پيڇو ڪيو ،۽ اهي شهر ۾ انهن کي مليا.
9۽ يعقوب جا پٽ شهر ۾ انهن سان وڙهيا ،۽ انهن جون سڀ عورتون يعقوب جي پٽن تي گولي هڻڻ ۾ مصروف هيون ،۽ انهن جي وچ ۾ جنگ ان ڏينهن جي سڄي شام تائين تمام سخت رهي.
10۽ يعقوب جا پٽ انهن تي غالب نه اچي سگهيا ،۽ يعقوب جا پٽ ان جنگ ۾ تقريبن ختم ٿي چڪا هئا ،۽ يعقوب جا پٽ خداوند کي سڏيندا هئا ۽ شام تائين تمام گهڻو طاقت حاصل ڪندا هئا ،۽ يعقوب جي پٽن اربيلان جي سڀني رهاڪن کي تلوار جي ڌڙ سان ماري ڇڏيو ،مرد ، عورتون ۽ ننڍڙا ٻار.

11۽ باقي بچيل ماڻهو جيڪي سارڻن کان پڇي ويا هئا ،يعقوب جي پٽن انهن کي اربيلان ۾ ماريو ،۽ يعقوب جي پٽن اربيلان ۽ ٽپنچ سان ائين ڪيو جيئن انهن چزار ۽ سارڻن سان ڪيو هو ،۽ جڏهن عورتن ڏٺو ته سڀئي مرد مري ويا آهن ،اهي شهر جي ڇتين تي ويون ۽ مينهن وانگر پٿر وسائي يعقوب جي پٽن کي ماريو.

12۽ يعقوب جا پٽ تڪڙا ٿيا ۽ شهر ۾ داخل ٿيا ۽ سڀني عورتن کي پڪڙي تلوار جي ڌڻ سان قتل ڪيو ،۽ يعقوب جا پٽ سڀ لُوٽ ۽ مال ، ڌڻ ۽ ڍور ڪٽي ويا.

13۽ يعقوب جي پٽن مڪنيما سان ائين ڪيو جيئن انهن ٽپناخ ،خاصر ۽ شيلو سان ڪيو هو ،۽ اهي اتان کان ڦري ويا ۽ هليا ويا.

14۽ پنجين ڏينهن تي يعقوب جي پٽن ٻڌو ته گاش جا ماڻهو انهن جي خلاف جنگ ڪرڻ لاءِ گڏ ٿيا آهن ،ڇاڪاڻ ته انهن پنهنجي بادشاهه ۽ پنهنجن سردارن کي ماري ڇڏيو هو ،ڇاڪاڻ ته گاش شهر ۾ چوڏهن سردار هئا ،۽ يعقوب جي پٽن انهن سڀني کي پهرين جنگ ۾ ماري ڇڏيو هو.

15۽ ان ڏينهن يعقوب جا پٽ پنهنجا جنگي هٿيار پهرايا ،۽ اهي گاش جي رهواسين سان جنگ ڪرڻ لاءِ روانا ٿيا ،۽ گاش ۾ امورين جي ماڻهن جو هڪ مضبوط ۽ طاقتور ماڻهو هو ،۽ گاش امورين جي سڀني شهرن مان مضبوط ۽ بهترين قلعو وارو شهر هو ،۽ ان جون ٽي پٽيون هيون.

16۽ يعقوب جا پٽ گاش ۾ آيا ۽ ڏٺائون ته شهر جا دروازا بند ٿيل آهن ،۽ لڳ ڀڳ پنج سؤ ماڻهو ٻاهرين پٽ جي چوٽيءَ تي بيٺا آهن ،۽ سمنڊ جي ڪناري تي واريءَ جيتري تعداد ۾ ماڻهو شهر جي ٻاهران يعقوب جي پٽن جي لاءِ گهيرو ڪري رهيا هئا.

17۽ يعقوب جا پٽ شهر جا دروازا کولڻ لاءِ ويجهو آيا ،۽ جڏهن اهي ويجهو آيا ،تڏهن ڏسو ته جيڪي شهر جي پوئين پاسي گهيرو ڪري ويٺا هئا ،اهي پنهنجين جاين تان نڪري آيا ۽ يعقوب جي پٽن کي گهيرو ڪري ورتو.

18۽ يعقوب جا پٽ جاعش جي ماڻهن جي وچ ۾ گهيريل هئا ،۽ جنگ انهن جي اڳيان ۽ پويان ٻنهي طرف هئي ،۽ جيڪي ماڻهو پٽ تي هئا ،اهي پٽ تان تير ۽ پٿر انهن تي اڇلائي رهيا هئا.

19۽ يهودا ڏٺو ته جاش جا ماڻهو انهن لاءِ تمام گهڻا ڳرا ٿي رهيا آهن ،هڪ تمام تيز ۽ زبردست چيخ ڪئي ۽ جاش جا سڀئي ماڻهو يهودا جي رڙ جي آواز تي ڊڄي ويا ،۽ ماڻهو سندس زوردار چيخ تي پٽ تان ڪري پيا ،۽ شهر کان ٻاهر ۽ اندر سڀ پنهنجي جان کان تمام گهڻو ڊڄي ويا.

20۽ يعقوب جا پٽ اچا شهر جا دروازا ٽوڙڻ لاءِ ويجها آيا ،تڏهن گاش جي ماڻهن پٽ جي چوٽيءَ تان انهن تي پٿر ۽ تير اڇلايا ۽ انهن کي دروازي کان ڀڄائي ڇڏيو.

21۽ يعقوب جا پٽ گاش جي ماڻهن تي حملو ڪرڻ لاءِ موٽي آيا جيڪي شهر کان ٻاهر انهن سان گڏ هئا ،۽ انهن کي ڏاڍو ماريو ،جيئن ڪدوءَ تي لڳندا آهن ،۽ اهي يعقوب جي پٽن تي بيهي نہ سگهيا ،ڇاڪاڻ تہ يهوداه جي چيخ تي انهن کي خوف ۽ دهشت اچي وئي هئي.

22۽ يعقوب جي پٽن انهن سڀني ماڻهن کي قتل ڪيو جيڪي شهر کان ٻاهر هئا ،۽ يعقوب جا پٽ اچا تائين شهر ۾ داخل ٿيڻ ۽ شهر جي پٽين جي هيٺان وڙهڻ جي ويجهو هئا ،پر اهي نه ڪري سگهيا ڇاڪاڻ ته گاش جا سڀئي رهواسي جيڪي شهر ۾ رهيا هئا ،هر طرف کان گاش جي پٽين کي گهيرو ڪري ڇڏيو هو ،تنهن ڪري يعقوب جا پٽ انهن سان وڙهڻ لاءِ شهر جي ويجهو نه پهچي سگهيا.

23۽ يعقوب جا پٽ پٽ جي هيٺان وڙهڻ لاءِ هڪ ڪنڊ جي ويجهو آيا ،گاش جي رهواسين مينهن جي مينهن وانگر انهن تي تير ۽ پٿر اڇلايا ،۽ اهي پٽ جي هيٺان ڀڄي ويا.

24۽ جعاش جي ماڻهن جيڪي پٽ تي هئا ،ڏٺو ته يعقوب جا پٽ پٽ جي هيٺان کان انهن تي غالب نه ٿي سگهيا ،انهن يعقوب جي پٽن کي انهن لفظن ۾ ملامت ڪئي ،چيو ته:

25توهان کي جنگ ۾ ڇا ٿيو آهي جنهن تي توهان غالب نه اچي سگهو؟ ڇا توهان گاش جي طاقتور شهر ۽ ان جي رهواسين سان ائين ڪري سگهو ٿا جيئن توهان امورين جي شهرن سان ڪيو هو جيڪي ايترا طاقتور نه هئا؟ يقيناً توهان اسان مان انهن ڪمزورن سان اهي ڪم ڪيا ،۽ انهن کي شهر جي دروازي تي قتل ڪيو ،ڇاڪاڻ ته جڏهن اهي توهان جي چيخ جي آواز تي ڊڄي ويا ته انهن ۾ ڪا طاقت نه هئي.

26۽ ڇا هاڻي توهان هن جاءِ تي جنگ ڪري سگهندا؟ يقيناً هتي توهان سڀ مرندا ،۽ اسين انهن شهرن جو بدلو وٺنداسين جيڪي توهان برباد ڪيا آهن.

27۽ گاش جي رهواسين يعقوب جي پٽن کي تمام گهڻو بدنام ڪيو ۽ انهن جي ديوتائن سان انهن کي بدنام ڪيو ،۽ پٽ تان انهن تي تير ۽ پٿر اڇلائڻ جاري رکيا.

28۽ يهوداه ۽ سندس ڀائرن گاش جي رهاڪن جون ڳالهيون ٻڌيون ۽ انهن جو غضب تمام گهڻو ڀڙڪي ويو ،۽ يهوداه هن معاملي ۾ پنهنجي خدا سان حسد ڪيو ،۽ هن رڙ ڪري چيو تہ اي خداوند ،مدد ڪر ،اسان کي ۽ اسان جي ڀائرن کي مدد موڪل.

29۽ هو پنهنجي سڄي طاقت سان ،پنهنجي هٿ ۾ ڇڪيل تلوار ڪٽي ،پري تائين ڊوڙيو ،۽ زمين تان اُڏاميو ۽ پنهنجي طاقت جي زور سان پٽ تي چڙهندو رهيو ،۽ سندس تلوار سندس هٿ مان ڪري پئي.

30۽ يهوداه پٽ تي رڙ ڪئي ،۽ سڀ ماڻهو جيڪي پٽ تي هئا ڊڄي ويا ،۽ انهن مان ڪجھ پٽ تان ڪري شهر ۾ مري ويا ،۽ جيڪي اڃا پٽ تي هئا ،جڏهن انهن يهوداه جي طاقت ڏٺي ،تڏهن تمام ڊڄي ويا ۽ پنهنجي جان بچائڻ لاءِ شهر ۾ ڀڄي ويا.

31۽ ڪجھ ماڻهن کي ديوار تي يهودا سان وڙهڻ جي همت ٿي ،۽ جڏهن انهن ڏٺو ته يهودا جي هٿ ۾ تلوار نه هئي ته اهي کيس مارڻ لاءِ ويجهو آيا ،۽ انهن سوچيو ته هن کي پٽ تان سندس ڀائرن ڏانهن اڇلائي ڇڏيو ،۽ شهر جا ويهه ماڻهو انهن جي مدد لاءِ آيا ،۽ انهن يهودا کي گهيرو ڪيو ۽ اهي سڀ هن تي رڙيون ڪرڻ لڳا ،۽ تلوارون ڪٽي هن جي ويجهو آيا ،۽ انهن يهودا کي ڊڄاريو ،۽ يهودا پٽ تان پنهنجن ڀائرن کي رڙ ڪئي.

32۽ يعقوب ۽ سندس پٽن پٽ جي هيٺان کان ڪمان ڪڍي ،۽ پٽ جي چوٽيءَ تي ويٺل ٽن ماڻهن کي ماريو ،۽ يهودا روئيندو رهيو ۽ رڙ ڪندو رهيو ،اي خداوند اسان جي مدد ڪر ،اي خداوند اسان کي بچائي ،۽ هن پٽ تي وڏي آواز سان رڙ ڪئي ،۽ رڙ تمام پري تائين ٻڌڻ ۾ آئي.

33۽ هن رڙ ڪان پوءِ هن ٻيهر رڙ ڪئي ،۽ اهي سڀئي ماڻهو جيڪي يهودا کي پٽ جي چوٽي تي گهيرو ڪري رهيا هئا ڊڄي ويا ،۽ انهن مان هر هڪ يهودا جي رڙ ۽ سندس ڏڙڪن جي آواز تي پنهنجي تلوار پنهنجي هٿ مان اڇلائي ڇڏي ۽ ڀڄي ويا.

34۽ يهوداه تلوارون کنيون جيڪي سندن هٿن مان ڪري پيون هيون ،۽ يهوداه انهن سان وڙهيو ۽ پٽ تي سندن ويهه ماڻهو ماري ڇڏيا.

35۽ لڳ ڀڳ اسي مرد ۽ عورتون اچا تائين شهر کان پٽ تي چڙهي ويا ۽ انهن سڀني يهوداه کي گهيرو ڪيو ،۽ خداوند انهن جي دلين ۾ يهوداه جو خوف پيدا ڪيو ،جو اهي هن جي ويجهو نه وڃي سگهيا.

36۽ يعقوب ۽ سندس سڀني ساٿين پٽ جي هيٺان کان ڪمان کڍي ،۽ ڏهه ماڻهو پٽ تي ماري ڇڏيا ،۽ اهي يعقوب ۽ سندس پٽن جي اڳيان پٽ کان هيٺ ڪري پيا.

37۽ پٽ تي ويٺل ماڻهن ڏٺو ته سندن ويهه ماڻهو ڪري پيا آهن ،تڏهن به اهي تلوارون کڻي يهوداه ڏانهن ڀڄي ويا ،پر اهي هن جي ويجهو نه پهچي سگهيا ڇاڪاڻ ته اهي يهوداه جي طاقت کان تمام گهڻو ڊڄي ويا هئا.

38۽ انهن مان هڪ طاقتور ماڻهو جنهن جو نالو ارود هو ،يهودا جي مٿي تي تلوار هڻڻ لاءِ ويجهو آيو ،جڏهن يهودا جلدي ۾ پنهنجي ڍال پنهنجي مٿي تي رکي ،۽ تلوار ڍال تي لڳي ،۽ اها ٻن حصن ۾ ورهائجي وئي.

39۽ هي طاقتور ماڻهو يهودا کي مارڻ کان پوءِ ،يهودا جي ڊپ کان پنهنجي جان بچائڻ لاءِ ڀڄي ويو ،۽ سندس پير پٽ تي چڙهي ويو ۽ هو يعقوب جي پٽن جي وچ ۾ ڪري پيو جيڪي پٽ کان هيٺ هئا ،۽ يعقوب جي پٽن هن کي ماريو ۽ ماري ڇڏيو.

40۽ طاقتور ماڻهوءَ جي ڏک سبب يهودا جو مٿو سور ڪري رهيو هو ،۽ يهودا ان جي ڪري مرڻ جي ويجهو هو.

41۽ يهوداه پٽ تي رڙ ڪئي ،ڇاڪاڻ ته ڏک جي ڪري پيدا ٿيندڙ درد جي ڪري ،جڏهن دان هن کي ٻڌو ،۽ هن جو غضب هن جي اندر ۾ ساڙيو ،۽ هو پڻ اٿيو ۽ پري هليو ويو ۽ ڀڄي ويو ۽ زمين تان ٽپي ويو ۽ پنهنجي غضب جي زور سان پٽ تي چڙهائي ڪئي.

42۽ جڏهن دان يهودا جي ويجهو پٽ تي پهتو ته سڀئي ماڻهو پٽ تي ڀڄي ويا ،جيڪي يهودا جي خلاف بيٺا هئا ،۽ اهي ٻئي پٽ تي چڙهي ويا ،۽ انهن ٻئي پٽ کان دان ۽ يهودا تي تير ۽ پٿر اڇلايا ،۽ انهن کي پٽ کان پڇڻ جي ڪوشش ڪئي.

43۽ تير ۽ پٿر دان ۽ يهودا تي لڳيا ،۽ اهي پٽ تي مارجي ويا هئا ،۽ جتي به دان ۽ يهودا پٽ کان ڀڄي ويا ،انهن تي ٻئي پٽ کان تيرن ۽ پٿرن سان حملو ڪيو ويو.

44۽ يعقوب ۽ سندس پٽ اڃا تائين ٻيهرين پٽ جي هيٺان شهر جي دروازي تي هئا ،۽ اهي شهر جي رهاڪن جي خلاف پنهنجو ڪمان نه ڪڍي سگهيا ،ڇاڪاڻ ته اهي ٻئي پٽ تي هجڻ ڪري انهن کي نظر نه پئي آيا.

45۽ جڏهن دان ۽ يهودا ٻئي پٽ تان ڪرندڙ پٿر ۽ تير برداشت نه ڪري سگهيا ،ته اهي ٻئي شهر جي ماڻهن جي ويجهو ٻئي پٽ تي چڙهي ويا ،۽ جڏهن شهر جا ماڻهو جيڪي ٻئي پٽ تي هئا ،انهن ڏٺو ته دان ۽ يهودا ٻئي پٽ تي انهن وٽ آيا آهن ،تڏهن اهي سڀ رڙ ڪري پٽين جي وچ ۾ هيٺ لهي ويا.

46۽ يعقوب ۽ سندس پٽن شهر جي ماڻهن کان شور جو آواز ٻڌو ،۽ اهي اڃا تائين شهر جي دروازي تي هئا ،۽ اهي دان ۽ يهودا بابت پريشان هئا جيڪي انهن کي نظر نه آيا ،ڇاڪاڻ ته اهي ٻئي پٽ تي هئا.

47۽ نفتالي پنهنجي غضب جي جوش سان مٿي چڙهي ويو ۽ ٻيهرين پٽ تي ٽپي پيو ته ڏسو ته شهر ۾ شور جي آواز جو سبب ڇا آهي ،۽ اِشڪار ۽ زبولون شهر جا دروازا ٽوڙڻ لاءِ ويجهو آيا ،۽ انهن شهر جا دروازا کوليا ۽ شهر ۾ داخل ٿيا.

48۽ نفتالي ٻيهرين پٽ تان ٻئي پٽ تي ٽپو ڏنو ،۽ پنهنجن ڀائرن ۽ گعش جي رهاڪن جي مدد ڪرڻ لاءِ آيو جيڪي پٽ تي هئا ،جڏهن ڏٺائين ته نفتالي ٿيون هو جيڪو پنهنجن ڀائرن جي مدد ڪرڻ لاءِ آيو هو ،اهي سڀ ڀڄي ويا ۽ شهر ۾ لٿا ،۽ يعقوب ۽ سندس سڀئي پٽ ۽ انهن جا سڀئي جوان شهر ۾ انهن وٽ آيا.

49۽ يهوداه ،دان ۽ نفتالي پٽ تان لٿا ۽ شهر ۾ رهندڙن جو پيڇو ڪيو ،۽ شمعون ۽ لاوي شهر کان ٻاهر هئا ۽ انهن کي خبر نه هئي ته دروازو کوليو ويو آهي ،۽ اهي اتان پٽ تي چڙهي ويا ۽ پنهنجن ڀائرن وٽ شهر ۾ لٿا.

50۽ شهر جا سڀ رهواسي شهر ۾ لٿا هئا ،۽ يعقوب جا پٽ مختلف طرفن کان انهن وٽ آيا ،۽ انهن جي خلاف جنگ اڳيان ۽ پويان کان ٿي ،۽ يعقوب جي پٽن انهن کي تمام گهڻو ماريو ،۽ انهن مان تقريباً ويهه هزار مرد ۽ عورتون ماري ڇڏيون ،انهن مان ڪو به يعقوب جي پٽن جي خلاف بيهي نه سگهيو.

51۽ شهر ۾ رت تمام گهڻو وهي رهيو هو ،۽ اهو پاڻي جي وهڪري وانگر هو ،۽ رت شهر جي ٻاهرئين حصي ڏانهن وهي رهيو هو ،۽ بيت چورين جي ريگستان تائين پهتو.

52۽ بيت خورين جي ماڻهن پري کان گعش شهر مان رت وهندي ڏٺو ،۽ انهن مان اٽڪل ستر ماڻهو رت ڏسڻ لاءِ ڊوڙيا ،۽ اهي ان جاءِ تي پهتا جتي رت هو.

53۽ اهي رت جي نشان جي پٺيان لڳا ۽ گاش شهر جي پٽ وٽ آيا ،۽ انهن شهر مان رت وهندي ڏٺو ،۽ انهن گاش جي رهواسين جي روئڻ جو آواز ٻڌو ،ڇاڪاڻ ته اهو آسمان ڏانهن چڙهي ويو ،۽ رت پاڻيءَ جي ندي وانگر گهڻو وهندو رهيو.

54۽ يعقوب جا سڀ پٽ اڃا تائين گاش جي رهاڪن کي ماري رهيا هئا ،۽ شام تائين انهن کي مارڻ ۾ مصروف هئا ،تقريبن ويهه هزار مرد ۽ عورتون ،۽ چورين جي ماڻهن چيو ته ،يقيناً هي عبراني ماڻهن جو ڪم آهي ،ڇاڪاڻ ته اهي اڃا تائين امورين جي سڀني شهرن ۾ جنگ ڪري رهيا آهن.

55۽ اهي ماڻهو تڪڙ ۾ بيت هورين ڏانهن ڀڄي ويا ،۽ هر هڪ پنهنجا جنگي هٿيار کنيا ،۽ بيت هورين جي سڀني رهاڪن کي رڙ ڪئي ، جيڪي پڻ يعقوب جي پٽن سان وڙهڻ لاءِ پنهنجا جنگي هٿيار پهريل هئا.

56۽ جڏهن يعقوب جا پٽ گاش جي رهاڪن کي مارڻ کان پوءِ شهر ۾ گهميا ته سڀني مقتولن کي لُٽي ڇڏين ،۽ شهر جي اندرئين حصي ۾ پهتا ۽ اڳتي هلي انهن کي ٽي تمام طاقتور ماڻهو مليا ،۽ انهن جي هٿ ۾ ڪا به تلوار نه هئي.

57۽ يعقوب جا پٽ ان جاءِ تي آيا جتي اهي هئا ،۽ طاقتور ماڻهو ڀڄي ويا ،۽ انهن مان هڪ زبولون کي پڪڙي ورتو هو ،جيڪو هن ڏٺو ته هڪ نوجوان ڇوڪرو ۽ ننڍو قد جو هو ،۽ پنهنجي طاقت سان ان کي زمين تي ڪيرائي ڇڏيو.

58۽ يعقوب پنهنجي تلوار ڪڍي ڊوڙيو ۽ يعقوب تلوار سان ڪيس سندس ڳچي هيٺان ماريو ۽ ڪيس ٻه ٽڪرا ڪري ڇڏيو ،۽ لاش زبولون تي ڪري پيو.
59۽ ٻئي ويجهو آيو ۽ يعقوب کي پڪڙي زمين تي ڪري ڇڏيو ،۽ يعقوب هن ڏانهن مُڙيو ۽ رڙ ڪئي ،جڏهن ته شمعون ۽ لاوي ڊوڙي ويا ۽ تلوار سان هن کي ڪلهي تي ماريو ۽ زمين تي ڪري ڇڏيو.
60۽ طاقتور ماڻهو غضب جي جوش سان زمين تان اٿيو ،۽ يهودا هن جي پير پڪڙڻ کان اڳ هن وٽ آيو ،۽ تلوار سان هن جي مٿي تي وار ڪيو ،۽ هن جو مٿو ڦاٽي پيو ۽ هو مري ويو.
61۽ ٽيون طاقتور ماڻهو ،جڏهن ڏٺو ته سندس ساٿي مارجي ويا آهن ،ته هو يعقوب جي پٽن کان ڀڄي ويو ،۽ يعقوب جا پٽ شهر ۾ سندس پيڇو ڪيو؛ ۽ جڏهن طاقتور ماڻهو ڀڄي رهيو هو ته هن شهر جي رهاڪن جي تلوارن مان هڪ ڏٺي ،۽ ان کي کنيو ۽ يعقوب جي پٽن ڏانهن رخ ڪيو ۽ انهن سان ان تلوار سان وڙهيو.
62۽ طاقتور ماڻهو يهودا ڏانهن ڀڄي ويو ته ڪيس تلوار سان مٿي تي مارڻ لاءِ ،۽ يهودا جي هٿ ۾ ڪا به ڍال نه هئي؛ ۽ جڏهن هو ڪيس مارڻ جو ارادو ڪري رهيو هو ،نفتالي جلدي ۾ پنهنجي ڍال ڪڍي يهودا جي مٿي تي رکي ،۽ طاقتور ماڻهو جي تلوار نفتالي جي ڍال تي لڳي ۽ يهودا تلوار کان بچي ويو.
63۽ شمعون ۽ ليوي پنهنجين تلوارن سان طاقتور ماڻهوءَ تي ڀڄي ويا ۽ پنهنجين تلوارن سان زور سان ان تي وار ڪيو ،۽ ٻئي تلوارون طاقتور ماڻهوءَ جي جسم ۾ داخل ٿي ويون ۽ ان کي ڊيگهه جي لحاظ کان ٻن حصن ۾ ورهائي ڇڏيون.
64۽ يعقوب جي پٽن ان وقت ٽنهي طاقتورن کي ،۽ گاش جي سڀني رهاڪن کي به ماريو ،۽ ڏينهن لهڻ وارو هو.
65۽ يعقوب جا پٽ گاش ۾ گهمندا رهيا ۽ شهر جو سڀ مال غنيمت ڪڍي ويا ،ننڍڙن ٻارن ۽ عورتن کي به جيئڻ نه ڏنو ،۽ يعقوب جي پٽن گاش سان ائين ڪيو جيئن انهن سارٿن ۽ شيلو سان ڪيو هو.

باب40

1۽ يعقوب جا پٽ جعاش جو سڀ مال غنيمت ڪڍي ويا ۽ رات جو شهر کان ٻاهر نڪري ويا.
2اهي بيت هورين جي قلعي ڏانهن مارچ ڪندي نڪري رهيا هئا ،۽ بيت هورين جا رهواسي انهن سان ملڻ لاءِ قلعي ڏانهن وڃي رهيا هئا ،۽ انهيءَ رات يعقوب جا پٽ بيت هورين جي قلعي ۾ بيت هورين جي رهواسين سان وڙهيا.
3۽ بيت چورين جا سڀ رهواسي طاقتور ماڻهو هئا ،انهن مان هڪ به هزار ماڻهن کان ڀڄي نه سگهيو ،۽ اهي ان رات قلعي تي وڙهيا ،۽ انهن جا آواز ان رات پري کان ٻڌا ويا ،۽ زمين انهن جي آواز تي ڏڪي وئي.
4۽ يعقوب جا سڀ پٽ انهن ماڻهن کان ڊڄندا هئا ،ڇاڪاڻ ته اهي اونداهي ۾ وڙهڻ جا عادي نه هئا ،۽ اهي تمام گهڻو پريشان ٿي ويا ،۽ يعقوب جا پٽ خداوند کي سڏيندا هئا ،ته اي خداوند اسان جي مدد ڪر ،اسان کي نجات ڏي ته جيئن اسين انهن غير طهر ٿيل ماڻهن جي هٿان نه مرون.
5۽ خداوند يعقوب جي پٽن جو آواز ٻڌو ،۽ خداوند بيت هورين جي ماڻهن کي پڪڙڻ لاءِ وڏو دهشت ۽ انتشار پيدا ڪيو ،۽ اهي رات جي اونداهي ۾ هڪ ٻئي سان وڙهندا رهيا ،۽ هڪ ٻئي کي تمام گهڻو ماريندا رهيا.
6۽ يعقوب جا پٽ ،جڏهن ڄاڻن پيا ته خداوند انهن ماڻهن ۾ بچڙائي جو روح آندو آهي ،۽ اهي هر هڪ پنهنجي پاڙيسري سان وڙهي رهيا آهن ،ته پوءِ اهي بيت هورين جي ماڻهن جي ٽولن مان نڪري بيت هورين جي قلعي جي لهڻ تائين ۽ اڳتي وڌيا ،۽ اهي ان رات پنهنجن جوانن سان گڏ اتي محفوظ طور تي رهيا.
7۽ بيت خورين جا ماڻهو سڄي رات وڙهندا رهيا ،هڪ ماڻهو پنهنجي پاءُ سان ،۽ ٻيو پنهنجي پاڙيسري سان ،۽ اهي قلعي جي هر طرف کان رڙيون ڪندا رهيا ،۽ انهن جو روئڻ پري تائين ٻڌو ويو ،۽ سڄي زمين انهن جي آواز تي ڏڪي وئي ،ڇاڪاڻ ته اهي زمين جي سڀني ماڻهن کان وڌيڪ طاقتور هئا.
8۽ ڪنعاني شهرن جي سڀني رهاڪن ،حِتّين ،امورين ،حوّين ۽ ڪنعان جي سڀني بادشاهن ،۽ اهي جيڪي اردن جي هن پار هئا ،انهن رات لڙڪن جو آواز ٻڌو.
9۽ چيائون ته ،بيشڪ اِهي عبراني جنگيون آهن جيڪي ستن شهرن جي خلاف وڙهي رهيا آهن ،جيڪي انهن جي ويجهو آيا هئا؛ ۽ ڪير انهن عبراني جي خلاف بيهي سگهي ٿو؟
10۽ ڪنعاني شهرن جا سڀ رهواسي ۽ اردن جي پار جا سڀ ماڻهو يعقوب جي پٽن کان تمام گهڻو ڊڄي ويا ،ڇاڪاڻ ته انهن چيو ته ڏسو ،اسان سان به اهو ئي ڪيو ويندو جيئن انهن شهرن سان ڪيو ويو هو ،ڇاڪاڻ ته ڪير انهن جي زبردست طاقت جي سامهون بيهي سگهي ٿو؟
11۽ چورينين جا رڙيون ان رات تمام وڏا هئا ،۽ وڌندا رهيا؛ ۽ اهي صبح تائين هڪ ٻئي کي ماريندا رهيا ،۽ انهن مان ڪيترائي مارجي ويا.
12۽ صبح ٿيو ،۽ يعقوب جا سڀ پٽ صبح جو اٿيا ۽ قلعي ڏانهن ويا ،۽ انهن چورينين مان باقي بچيل ماڻهن کي سخت مار ڏني ،۽ اهي سڀ قلعي ۾ مارجي ويا.
13۽ ڇهون ڏينهن ظاهر ٿيو ،۽ ڪنعان جي سڀني رهاڪن پري کان بيت هورين جي سڀني ماڻهن کي بيت هورين جي قلعي ۾ مئل پيل ڏٺو ،۽ اهي رڍن ۽ ٻڪرين جي لاشن وانگر پکڙجي رهيا هئا.
14۽ يعقوب جا پٽ سڀ مال غنيمت ڪڍي ويا جيڪو انهن گاش مان هٿ ڪيو هو ۽ بيت حورين ڏانهن ويا ،۽ انهن شهر کي ماڻهن سان پريل ڏٺو جيئن سمنڊ جي واري ،۽ انهن سان وڙهندا رهيا ،۽ يعقوب جا پٽ شام تائين انهن کي اتي ماريندا رهيا.
15۽ يعقوب جي پٽن بيت حورين سان ائين ڪيو جيئن انهن جعش ۽ تپناخ سان ڪيو هو ،۽ جيئن انهن خاصر ،سارتون ۽ شيلو سان ڪيو هو.

16۽ يعقوب جا پٽ بيت هورين جي لُوٽ ۽ شهرن جي سڀني لُوٽ کي پاڻ سان کڻي ويا ،۽ ان ڏينهن شڪم ڏانهن پنهنجي گهر هليا ويا.

17۽ يعقوب جا پٽ شڪم شهر ۾ گهر آيا ،۽ اهي شهر کان ٻاهر رهيا ،۽ پوءِ انهن جنگ کان پوءِ اتي آرام ڪيو ،۽ سڄي رات اتي رهيا.

18۽ پنهنجا سڀ نوڪر گڏجي سڀني لُوٽن سان گڏ جيڪي انهن شهرن مان لٽيا هئا ،شهر کان ٻاهر نڪري ويا ،۽ شهر ۾ داخل نه ٿيا ، ڇاڪاڻ تہ انهن چيو تہ شايد اسان جي خلاف اچا وڌيڪ جنگ ٿئي ۽ اهي شڪم ۾ اسان کي گهيرو ڪرڻ لاءِ اچن.

19۽ يعقوب ،سندس پٽ ۽ سندن نوڪر انهيءَ رات ۽ ٻئي ڏينهن زمين جي انهيءَ حصي ۾ رهيا ،جيڪو يعقوب حمور کان پنج مثقال ۾ خريد ڪيو هو ،۽ جيڪو ڪجهه انهن قبضو ڪيو هو اهو سڀ انهن سان گڏ هو.

20۽ سڀ مال جيڪو يعقوب جي پٽن هٿ ڪيو هو ،سو ميدان جي حصي ۾ هو ،سمنڊ جي ڪناري تي واريءَ وانگر تمام گهڻو هو.

21۽ ملڪ جا رهواسي پري کان انهن کي ڏسندا هئا ،۽ ملڪ جا سڀئي رهواسي يعقوب جي پٽن کان ڊڄندا هئا جن اهو ڪم ڪيو هو ، ڇاڪاڻ ته قديم زماني کان ڪنهن به بادشاهه اهڙو ڪم نه ڪيو هو.

22۽ ڪنعاني ماڻهن جي ستن بادشاهن يعقوب جي پٽن سان صلح ڪرڻ جو فيصلو ڪيو ،ڇاڪاڻ ته اهي يعقوب جي پٽن جي ڪري پنهنجي جان کان تمام گهڻو ڊڄي ويا هئا.

23۽ انهيءَ ڏينهن ،جيڪو ستين ڏينهن هو ،حبرون جي بادشاهه يافيا ،عائي جي بادشاهه ،جبعون جي بادشاهه ،شاليم جي بادشاهه ،عدولام جي بادشاهه ،لکش جي بادشاهه ،چضر جي بادشاهه ۽ سڀني ڪنعاني بادشاهن ڏانهن جيڪي انهن جي تابع هئا ،خفيه طور تي پيغام موڪليو ،چوڻ لڳو ته:

24مون سان گڏ مٿي وڃو ۽ مون وٽ اچو ته اسين يعقوب جي پٽن وٽ وڃون ،۽ مان انهن سان صلح ڪندس ۽ انهن سان هڪ عهد ڪندس ،متان اوهان جا سڀ ملڪ يعقوب جي پٽن جي تلوارن سان ناس نه ٿين ،جيئن انهن شڪم ۽ ان جي آس پاس جي شهرن سان ڪيو ، جيئن اوهان ٻڌو ۽ ڏٺو آهي.

25۽ جڏهن تون مون وٽ اچين ،ته گهڻن ماڻهن سان نه اچ ،پر هر بادشاهه کي پنهنجا ٽي سردار ڪپتان آڻڻ گهرجن ،۽ هر ڪپتان پنهنجا ٽي آفيسر آڻڻ گهرجن.

26۽ اوهين سڀ حبرون ۾ اچو ،۽ اسين گڏجي يعقوب جي پٽن وٽ وڃون ،۽ انهن کي منٿ ڪريون ته اهي اسان سان صلح جو معاهدو ڪن.

27۽ انهن سڀني بادشاهن ائين ڪيو جيئن حبرون جي بادشاهه انهن ڏانهن موڪليو هو ،ڇاڪاڻ ته اهي سڀ سندس صلاح ۽ حڪم هيٺ هئا ،۽ ڪنعان جا سڀ بادشاهه يعقوب جي پٽن وٽ وڃڻ لاءِ گڏ ٿيا ،انهن سان صلح ڪرڻ لاءِ؛ ۽ يعقوب جا پٽ موٽي آيا ۽ شڪم ۾ زمين جي حصي ڏانهن ويا ،ڇاڪاڻ ته انهن ملڪ جي بادشاهن تي ڀروسو نه ڪيو.

28۽ يعقوب جا پٽ موٽي آيا ۽ ڏهه ڏينهن تائين ميدان جي حصي ۾ رهيا ،۽ ڪو به انهن سان جنگ ڪرڻ لاءِ نه آيو.

29۽ جڏهن يعقوب جا پٽ ڏٺا ته جنگ جو ڪو به امڪان ناهي ،اهي سڀ گڏ ٿيا ۽ شڪم شهر ڏانهن ويا ،۽ يعقوب جا پٽ شڪم ۾ رهيا.

30۽ چاليهن ڏينهن جي آخر ۾ ،امورين جا سڀ بادشاهه پنهنجي سڀني هنڌن تان گڏ ٿيا ۽ حبرون ۾ حبرون جي بادشاهه يافيا وٽ آيا.

31۽ جيڪي بادشاه يعقوب جي پٽن سان صلح ڪرڻ لاءِ حبرون آيا ،انهن جو تعداد ايڪويهه هو ،۽ انهن سان گڏ آيل سردارن جو تعداد اُنهٺ هو ،۽ انهن جا ماڻهو هڪ سئو اَناسي هئا ،۽ اهي سڀ بادشاهه ۽ انهن جا ماڻهو حبرون جبل تي آرام ڪيو.

32۽ حبرون جو بادشاهه پنهنجن ٽن سردارن ۽ نو ماڻهن سان گڏ ٻاهر نڪتو ،۽ انهن بادشاهن يعقوب جي پٽن وٽ صلح ڪرڻ لاءِ وڃڻ جو ارادو ڪيو.

33۽ انهن حبرون جي بادشاهه کي چيو ته ،توهان پنهنجن ماڻهن سان گڏ اسان جي اڳيان هلو ۽ اسان جي طرفان يعقوب جي پٽن سان ڳالهايو ،۽ اسين توهان جي پٺيان ايندا سين ۽ توهان جي لفظن جي تصديق ڪنداسين ،۽ حبرون جي بادشاهه ائين ئي ڪيو.

34۽ يعقوب جي پٽن ٻڌو ته ڪنعان جا سڀ بادشاهه گڏ ٿيا آهن ۽ حبرون ۾ آرام ڪيو آهي ،۽ يعقوب جي پٽن پنهنجن چار نوڪرن کي جاسوس طور موڪليو ،۽ چيو ته وڃو ۽ انهن بادشاهن جي جاسوسي ڪريو ،۽ انهن جي ماڻهن کي ڳوليو ۽ جانچيو ته اهي ٿورا آهن يا گهڻا ،۽ جيڪڏهن اهي تعداد ۾ ٿورا آهن ،انهن سڀني کي ڳڻيو ۽ واپس اچو.

35۽ يعقوب جا نوڪر ڳجهي طرح انهن بادشاهن وٽ ويا ،۽ جيئن يعقوب جي پٽن انهن کي حڪم ڏنو هو ،ائين ڪيو ،۽ ان ڏينهن اهي يعقوب جي پٽن وٽ واپس آيا ،۽ انهن کي چيو ،اسان انهن بادشاهن وٽ آيا هئاسين ،۽ اهي تعداد ۾ ٿورا آهن ،۽ اسان انهن سڀني کي ڳڻيو ،۽ ڏسو ،اهي ٻه سو اٺاسي هئا ،بادشاهه ۽ ماڻهو.

36۽ يعقوب جي پٽن چيو تہ" اهي تعداد ۾ ٿورا آهن ،تنهنڪري اسين سڀ انهن ڏانهن نہ وينداسين؛ ۽ صبح جو يعقوب جا پٽ اٿيا ۽ پنهنجن ماڻهن مان ٻاهٺ ماڻهو چونڊيا ،۽ يعقوب جي پٽن مان ڏه انهن سان گڏ ويا؛ ۽ انهن پنهنجا جنگي هٿيار ڪنيا ،ڇاڪاڻ تہ انهن چيو تہ" اهي اسان سان جنگ ڪرڻ لاءِ اچي رهيا آهن ،ڇاڪاڻ تہ انهن کي خبر نہ هئي تہ اهي انهن سان صلح ڪرڻ لاءِ اچي رهيا آهن".

37۽ يعقوب جا پٽ پنهنجن نوڪرن سان گڏ شڪم جي دروازي تي انهن بادشاهن ڏانهن ويا ،۽ انهن جو پيءُ يعقوب انهن سان گڏ هو.

38۽ جڏهن اهي ٻاهر نڪتا ،ته ڏسو ته حبرون جو بادشاهه ۽ سندس ٽي سردار ۽ نو ماڻهو ساڻس گڏ رستي تي يعقوب جي پٽن جي خلاف اچي رهيا هئا ،۽ يعقوب جي پٽن پنهنجون اکيون مٿي کيون ۽ پري کان حبرون جي بادشاهه يافيا کي پنهنجن سردارن سان گڏ ڏٺو ،۽ يعقوب جا پٽ شڪم جي دروازي جي جاءِ تي بيٺا هئا ،۽ اڳتي نه وڌيا.

39۽ حبرون جو بادشاهه ۽ سندس سردار اڳتي وڌندا رهيا ،جيستائين هو يعقوب جي پٽن جي ويجهو نه پهتو ،۽ هو ۽ سندس سردار انهن کي زمين تي سجدو ڪيو ،۽ حبرون جو بادشاهه پنهنجن سردارن سان گڏ يعقوب ۽ سندس پٽن جي اڳيان ويٺو.

40۽ يعقوب جي پٽن کيس چيو تہ ،اي حبرون جي بادشاهه ،توکي ڇا ٿيو آهي؟ اڄ تون اسان وٽ ڇو آيو آهين؟ اسان کان ڇا گهرين ٿو؟ ۽ حبرون جي بادشاهه يعقوب کي چيو تہ” ،منهنجا مالڪ ،مان توهان کي عرض ٿو ڪريان تہ اڄ ڪنعاني جا سڀ بادشاهه توهان سان صلح ڪرڻ لاءِ آيا آهن“.

41۽ يعقوب جي پٽن حبرون جي بادشاهه جون ڳالهيون ٻڌيون ،۽ اهي سندس تجويزن تي راضي نه ٿيا ،ڇاڪاڻ ته يعقوب جي پٽن کي هن تي يقين نه هو ،ڇاڪاڻ ته انهن سمجهيو ته حبرون جي بادشاهه انهن سان ٺڳي ڪئي آهي.

42۽ حبرون جي بادشاهه يعقوب جي پٽن جي ڳالهين مان چاتو ته اهي سندس ڳالهين تي يقين نه ڪندا ،۽ حبرون جو بادشاهه يعقوب جي ويجهو آيو ۽ کيس چيو ته ،منهنجا مالڪ ،مان توهان کي عرض ڪريان ٿو ته پڪ ڪريو ته اهي سڀئي بادشاهه توهان وٽ امن جي شرطن تي آيا آهن ،چاڪاڻ ته اهي پنهنجن سڀني ماڻهن سان گڏ نه آيا آهن ،۽ نه ئي اهي پنهنجا جنگي هٿيار پاڻ سان گڏ کڻي آيا آهن ، چاڪاڻ ته اهي منهنجي مالڪ ۽ سندس پٽن کان امن جي طلب ڪرڻ لاءِ آيا آهن.
43۽ يعقوب جي پٽن حبرون جي بادشاهه کي جواب ڏنو ته” ،انهن سڀني بادشاهن ڏانهن موڪليو ،۽ جيڪڏهن توهان اسان سان سچ ڳالهايو ٿا ،ته انهن مان هر هڪ کي اسان جي اڳيان اڪيلو اچڻ ڏيو ،۽ جيڪڏهن اهي اسان وٽ بي هٿيار اچن ٿا ،ته پوءِ اسان کي خبر پوندي ته اهي اسان کان امن چاهين ٿا.
44۽ حبرون جي بادشاهه يافيا پنهنجي هڪ ماڻهو کي بادشاهن ڏانهن موڪليو ،۽ اهي سڀ يعقوب جي پٽن جي اڳيان آيا ،۽ انهن کي زمين تي سجدو ڪيو ،۽ اهي بادشاهه يعقوب ۽ سندس پٽن جي اڳيان ويٺا ،۽ انهن سان ڳالهايو ،چيو ته،
45اسان ٻڌو آهي ته توهان امورين جي بادشاهن سان پنهنجي تلوار ۽ انتهائي طاقتور هٿ سان ڇا ڪيو ،ايتري قدر جو ڪو به توهان جي سامهون نه بيهي سگهيو ،۽ اسان پنهنجي جان جي خاطر توهان کان ڊڄندا هئاسين ،متان اهو اسان تي به ائين نه ٿئي جيئن انهن سان ٿيو هو.
46تنهنڪري اسان توهان وٽ آيا آهيون ته اسان جي وچ ۾ امن جو معاهدو ڪريون ،۽ هاڻي اسان سان امن ۽ سچائي جو عهد ڪريو ،ته جيئن اسان توهان سان مداخلت نه ڪئي آهي ،توهان اسان سان مداخلت نه ڪندا.
47۽ يعقوب جي پٽن کي خبر پئي ته اهي واقعي انهن کان صلح جي طلب ڪرڻ آيا آهن ،۽ يعقوب جي پٽن انهن جي ڳالهه ٻڌي ۽ انهن سان هڪ عهد ڪيو.
48۽ يعقوب جي پٽن انهن سان قسم کنيو ته اهي انهن سان دخل نه ڏيندا ،۽ ڪنعاني ماڻهن جي سڀني بادشاهن پڻ انهن سان قسم کنيو ،۽ يعقوب جي پٽن انهن کي انهيءَ ڏينهن کان وٺي غلام بڻايو.
49۽ ان کان پوءِ انهن سڀني بادشاهن جا سردار پنهنجن ماڻهن سان گڏ يعقوب جي اڳيان آيا ،يعقوب ۽ سندس پٽن لاءِ پنهنجن هٿن ۾ تحفا کڻي ،۽ انهن کيس زمين تي سجدو ڪيو.
50۽ پوءِ انهن بادشاهن يعقوب جي پٽن کي زور ڏنو ۽ انهن کان عرض ڪيو ته اهي سڀ مال واپس ڪن جيڪي انهن امورين جي ستن شهرن مان قبضو ڪيو هو ،۽ يعقوب جي پٽن ائين ڪيو ،۽ انهن سڀ ڪجهه واپس ڪيو جيڪو انهن قبضو ڪيو هو ،عورتون ،ٻار ،ڍور ۽ سڀ مال جيڪو انهن کنيو هو ،۽ انهن کي موڪلي ڇڏيو ،۽ اهي هر هڪ پنهنجي شهر ڏانهن هليا ويا.
51۽ اهي سڀئي بادشاهه وري يعقوب جي پٽن کي سجدو ڪيو ،۽ انهن ڏينهن ۾ انهن لاءِ ڪيترائي تحفا موڪليا يا آندا ،۽ يعقوب جي پٽن انهن بادشاهن ۽ انهن جي ماڻهن کي موڪل ڏني ،۽ اهي انهن کان امن سان پنهنجن شهرن ڏانهن هليا ويا ،۽ يعقوب جا پٽ پڻ پنهنجي گهر ، شڪم ڏانهن موٽي آيا.
52۽ ان ڏينهن کان وٺي يعقوب جي پٽن ۽ ڪنعاني بادشاهن جي وچ ۾ امن رهيو ،جيستائين بني اسرائيل ڪنعان جي ملڪ جو وارث نه ٿيا.

باب41

1۽ سال جي انقلاب تي يعقوب جا پٽ شڪم کان سفر ڪري حبرون ۾ پنهنجي پيءُ اسحاق وٽ آيا ،۽ اهي اتي رهيا ،پر اهي روزانو شڪم ۾ پنهنجا ٻچا ۽ ڍڳا چاريندا هئا ،چاڪاڻ ته انهن ڏينهن ۾ اتي سٺي ۽ گهاٽي چراگاهه هئي ،۽ يعقوب ۽ سندس پٽ ۽ انهن جو سڄو گهر حبرون جي وادي ۾ رهندو هو.
2۽ اهو انهن ڏينهن ۾ ٿيو ،انهي سال ۾ ،جيڪو يعقوب جي زندگي جو هڪ سؤ ڇهون سال هو ،يعقوب جي پدان ارام کان نڪرڻ جي ڏهين سال ۾ ،يعقوب جي زال ليا فوت ٿي وئي؛ جڏهن هوءَ حبرون ۾ فوت ٿي وئي ته هوءَ ايڪونجاه سالن جي هئي.
3۽ يعقوب ۽ سندس پٽن کيس مڪفيلا جي ميدان جي غار ۾ دفن ڪيو ،جيڪو حبرون ۾ آهي ،جيڪو ابراهيم حيٿ جي اولاد کان قبرستان جي ملڪيت لاءِ خريد ڪيو هو.
4۽ يعقوب جا پٽ پنهنجي پيءُ سان گڏ حبرون جي وادي ۾ رهندا هئا ،۽ ملڪ جا سڀئي رهواسي انهن جي طاقت کي سڃاڻندا هئا ۽ انهن جي شهرت سڄي ملڪ ۾ پکڙجي وئي.
5۽ يعقوب جو پٽ يوسف ۽ سندس ڀاءُ بنيامين ،يعقوب جي زال راحيل جا پٽ ،انهن ڏينهن ۾ اڃا ننڍا هئا ،۽ امورين جي سڀني شهرن ۾ پنهنجن ڀائرن سان گڏ جنگين ۾ نه ويا.
6۽ جڏهن يوسف پنهنجن ڀائرن جي طاقت ۽ انهن جي عظمت ڏٺي ،تڏهن هن انهن جي تعريف ڪئي ۽ انهن جي تعريف ڪئي ،پر هن پاڻ کي انهن کان وڏو سمجهيو ،۽ پاڻ کي انهن کان مٿي سمجهيو؛ ۽ سندس پيءُ يعقوب به کيس پنهنجن سڀني پٽن کان وڌيڪ پيار ڪيو ، چاڪاڻ ته هو سندس وڏي عمر جو پٽ هو ،۽ هن جي پيار جي ڪري ،هن کيس ڪيترن ئي رنگن جو ڪوٽ ٺاهيو.
7۽ جڏهن يوسف ڏٺو ته سندس پيءُ کيس پنهنجن ڀائرن کان وڌيڪ پيار ڪري ٿو ،تڏهن هو پاڻ کي پنهنجن ڀائرن کان وڌيڪ بلند ڪرڻ لڳو ،۽ هن پنهنجي پيءُ کي انهن جي باري ۾ خراب خبرون آنديون.
8۽ يعقوب جي پٽن يوسف جو انهن سان ڪيل سڄو سلوڪ ڏٺو ،۽ اهو ته سندن پيءُ انهن سڀني کان وڌيڪ کيس پيار ڪندو هو ،اهي هن کان نفرت ڪندا هئا ۽ سڄو ڏينهن هن سان سلامتيءَ سان ڳالهائي نه سگهندا هئا.
9۽ يوسف سترهن سالن جو هو ،۽ هو اڃا تائين پاڻ کي پنهنجن ڀائرن کان مٿي ڪري رهيو هو ،۽ پاڻ کي انهن کان مٿي ڪرڻ جو سوچي رهيو هو.

10ان وقت هن هڪ خواب ڏٺو ،۽ پنهنجن ڀائرن وٽ آيو ۽ انهن کي پنهنجو خواب ٻڌايو ،۽ انهن کي چيائين ته مون هڪ خواب ڏٺو ،۽ ڏسو ته اسين سڀ ميدان ۾ ڀٽا ٻڌي رهيا هئاسين ،۽ منهنجو ڀٽو اٿي زمين تي ڪري پيو ۽ توهان جي ڀٽن ان کي گهيرو ڪيو ۽ ان کي سجدو ڪيو.

11۽ سندس ڀائرن کيس جواب ڏنو ۽ کيس چيو ته" ،هي خواب ڇا مطلب آهي جيڪو تو ڏٺو؟ ڇا تون پنهنجي دل ۾ اسان تي حڪومت ڪرڻ يا حڪومت ڪرڻ جو تصور ڪرين ٿو؟"

12۽ اڃا تائين هو آيو ،۽ پنهنجي پيءُ يعقوب کي ڳالهه ٻڌائي ،۽ يعقوب يوسف جي وات مان اهي لفظ ٻڌي چمي ڏني ،۽ يعقوب يوسف کي برڪت ڏني.

13۽ جڏهن يعقوب جي پٽن ڏٺو ته سندن پيءُ يوسف کي برڪت ڏني هئي ۽ کيس چمي ڏني هئي ،۽ هو کيس تمام گهڻو پيار ڪندو هو ، تڏهن اهي ساڻس حسد ڪرڻ لڳا ۽ وڌيڪ نفرت ڪرڻ لڳا.

14ان کان پوءِ يوسف ٻيو خواب ڏٺو ۽ اهو خواب پنهنجي ڀائرن جي سامهون پنهنجي پيءُ کي ٻڌايو ،۽ يوسف پنهنجي پيءُ ۽ ڀائرن کي چيو ته ،ڏسو ،مون وري هڪ خواب ڏٺو آهي ،۽ ڏسو ته سج ،چنڊ ۽ يارهن تارا مون کي سجدو ڪري رهيا آهن.

15۽ سندس پيءُ يوسف جون ڳالهيون ۽ سندس خواب ٻڌو ،۽ ڏٺو ته سندس ڀائر هن معاملي جي ڪري يوسف کان نفرت ڪن ٿا ،تنهن ڪري يعقوب هن ڳالهه جي ڪري يوسف کي پنهنجن ڀائرن جي سامهون ڇڙٻ ڏني ،۽ چيو ته ،هي خواب جيڪو تو ڏٺو آهي ۽ پنهنجن ڀائرن جي اڳيان جيڪي تو کان وڏا آهن ،پاڻ کي وڏي ڪرڻ جو ڇا مطلب آهي؟

16ڇا تون پنهنجي دل ۾ تصور ڪرين ٿو ته مان ،تنهنجي ماءُ ۽ تنهنجا يارهن ڀائر اچي توکي سجدو ڪنداسين ،۽ تون اهي ڳالهيون ڪندين؟

17۽ سندس ڀائر سندس لفظن ۽ خوابن جي ڪري ساڻس حسد ڪندا هئا ،۽ اهي هن کان نفرت ڪندا رهيا ،۽ يعقوب خوابن کي پنهنجي دل ۾ محفوظ ڪري ڇڏيو.

18۽ يعقوب جا پٽ هڪ ڏينهن شڪم ۾ پنهنجي پيءُ جي ڌڻ چارڻ لاءِ ويا ،ڇاڪاڻ ته اهي انهن ڏينهن ۾ اڃا تائين ڌڻ چاريندا هئا؛ ۽ جڏهن يعقوب جا پٽ ان ڏينهن شڪم ۾ چاري رهيا هئا ته انهن دير ڪئي ،۽ ڍورن کي گڏ ڪرڻ جو وقت گذري ويو ،۽ اهي نه پهتا.

19۽ يعقوب ڏٺو ته سندس پٽ شڪم ۾ دير سان آهن ،۽ يعقوب پاڻ ۾ چيو ته شايد شڪم جا ماڻهو انهن سان جنگ ڪرڻ لاءِ اٿيا آهن ،تنهن ڪري انهن اڄ اچڻ ۾ دير ڪئي آهي.

20۽ يعقوب پنهنجي پٽ يوسف کي سڏيو ۽ کيس حڪم ڏنو ته" ،ڏس ،تنهنجا ڀائر اڄ شڪم ۾ چري رهيا آهن ،۽ اهي اڃا تائين واپس نه آيا آهن ،تنهنڪري هاڻي وڃو ۽ ڏسو ته اهي ڪٿي آهن ۽ مون کي پنهنجن ڀائرن جي ڀلائي ۽ ڌڻ جي ڀلائي جي خبر ڏيو".

21۽ يعقوب پنهنجي پٽ يوسف کي حبرون جي وادي ڏانهن موڪليو ،۽ يوسف پنهنجن ڀائرن کي شڪم ڏانهن وٺي آيو ،پر انهن کي نه ڳولي سگهيو ،۽ يوسف شڪم جي ويجهو ميدان ۾ گهمڻ لڳو ،ڏسڻ لاءِ ته سندس ڀائر ڪٿي ڦري ويا آهن ،۽ هو بيابان ۾ پنهنجو رستو وڃائي ويٺو ،۽ کيس خبر نه هئي ته ڪهڙي طرف وڃي.

22۽ خداوند جي هڪ ملائڪ کيس ميدان ڏانهن رستي تي ڀٽڪندي ڏٺو ،۽ يوسف خداوند جي ملائڪ کي چيو" ،مان پنهنجن ڀائرن کي ڳوليان ٿو؛ ڇا توهان ٻڌو ناهي ته اهي ڪٿي ڪارائي رهيا آهن؟ "۽ خداوند جي ملائڪ يوسف کي چيو" ،مون توهان جي ڀائرن کي هتي ڪارائيندي ڏٺو ،۽ مون انهن کي ٻڌو ته اهي دوٿان ۾ چاريندا.

23۽ يوسف خداوند جي ملائڪ جو آواز ٻڌو ،۽ هو دوٿن ۾ پنهنجن ڀائرن وٽ ويو ۽ هن انهن کي دوٿن ۾ ڌڻ چاريندي ڏٺو.

24پوءِ يوسف پنهنجن ڀائرن ڏانهن وڌيو ،۽ ان کان اڳ جو هو انهن جي ويجهو پهچي ،انهن کيس مارڻ جو ارادو ڪيو.

25۽ شمعون پنهنجن ڀائرن کي چيو تہ ڏسو ،خوابن وارو ماڻهو اڄ اسان وٽ اچي رهيو آهي ،تنهن ڪري هاڻي اچو تہ کيس ماري ڇڏيون ۽ کيس بيابان ۾ هڪ کڏ ۾ اڇلائي ڇڏيون ،۽ جڏهن سندس پيءُ اسان کان کيس ڳوليندو ،تڏهن اسين چونداسين تہ ڪو بڇڙو جانور کيس کائي ويو آهي.

26۽ روبن پنهنجن ڀائرن جون يوسف بابت ڳالهيون ٻڌيون ،۽ انهن کي چيو ته توهان کي اهو ڪم نه ڪرڻ گهرجي ،ڇو ته اسان پنهنجي پيءُ يعقوب ڏانهن ڪيئن ڏسي سگهون ٿا؟ هن کي هن کڏ ۾ اڇلايو ته جيئن اتي مري وڃي ،پر هن تي هٿ نه وڌايو ته جيئن هن جو رت وهائي .۽ روبن اهو چيو ته هن کي انهن جي هٿن کان بچائي ،هن کي پنهنجي پيءُ ڏانهن واپس آڻي.

27۽ جڏهن يوسف پنهنجن ڀائرن وٽ آيو ته هو انهن جي اڳيان ويٺو ،۽ اهي هن تي چڙهي ويا ۽ هن کي پڪڙيو ۽ زمين تي ڌڪ هنيو ،۽ ڪيترن ئي رنگن جو ڪوٽ لاهي ڇڏيو جيڪو هن تي هو.

28۽ انهن کيس ڪٽي هڪ کڏ ۾ اڇلائي ڇڏيو ،۽ کڏ ۾ پاڻي نه هو ،پر نانگ ۽ وڇون هئا .۽ يوسف کڏ ۾ موجود نانگن ۽ وڇون کان ڊڄندو هو .۽ يوسف وڏي آواز سان رڙ ڪئي ،۽ خداوند نانگن ۽ وڇون کي کڏ جي پاسن ۾ لڪائي ڇڏيو ،۽ انهن يوسف کي ڪو به نقصان نه پهچايو.

29۽ يوسف کڏ مان پنهنجن ڀائرن کي سڏ ڪيو ۽ انهن کي چيو تہ" مون اوهان سان ڇا ڪيو آهي ،۽ ڪهڙي گناهہ ۾ مون ڪيو آهي؟ اوهين منهنجي باري ۾ خداوند کان ڇو نہ ٿا ڊڄو؟ ڇا مان اوهان جي هڏين ۽ گوشت مان نہ آهيان ،۽ ڇا اوهان جو پيءُ يعقوب نہ آهيان ، منهنجو پيءُ؟ اوهين اڄ مون سان هي ڪم ڇو ٿا ڪريو ،۽ اوهين اسان جي پيءُ يعقوب ڏانهن ڪيئن ڏسي سگهندؤ؟"

30۽ هو رڙيون ڪندو رهيو ۽ پنهنجي ڀائرن کي کڏ مان سڏيندو رهيو ،۽ هن چيو ،اي يهوداه ،شمعون ۽ لاوي ،منهنجا ڀائرو ،مون کي اونداهي جي جاءِ مان ڪڍو جنهن ۾ توهان مون کي رکيو آهي ،۽ اڄ مون تي رحم ڪرڻ لاءِ اچو ،اي خداوند جا ٻار ،۽ منهنجي پيءُ يعقوب جا پٽ .۽ جيڪڏهن مون توهان سان گناهه ڪيو آهي ،ته ڇا توهان ابراهيم ،اسحاق ۽ يعقوب جا پٽ نه آهيو؟ جيڪڏهن انهن ڪو يتيم ڏٺو ته انهن کي ان تي رحم آيو ،يا ڪو بکيو هو ،انهن کي کائڻ لاءِ ماني ڏني ،يا ڪو اڃايل هو ،انهن کي پيئڻ لاءِ پاڻي ڏنو ،يا ڪو ننگو هو ،انهن کي ڪپڙن سان ڍڪيو!

31۽ پوءِ تون پنهنجي ڀاءُ تي رحم ڪيئن ڪندين ،ڇاڪاڻ ته مان تنهنجي گوشت ۽ هڏين جو نهيل آهيان ،۽ جيڪڏهن مون توسان گناهه ڪيو آهي ،ته ضرور تون منهنجي پيءُ جي ڪري اهو ڪندين!

32۽ يوسف ڪڏ مان اهي ڳالهيون ڪيون ،۽ سندس ڀائر سندس ڳالهه ٻڌي نه سگهيا ،۽ نه ئي يوسف جي ڳالهين تي ڪن ڏئي سگهيا ،۽ يوسف ڪڏ ۾ روئي رهيو هو ۽ روئي رهيو هو.
33۽ يوسف چيو ته” جيڪر منهنجو پيءُ اڄ جاٽي ها ته منهنجي ڀائرن مون سان ڪهڙو ڪم ڪيو آهي ۽ اڄ اهي ڳالهيون جيڪي انهن مون سان ڳالهايون آهن“.
34۽ سندس سيني ڀائرن ڪڏ ۾ سندس رڙيون ۽ روئڻ ٻڌو ،۽ سندس ڀائر ويا ۽ ڀاڻ ڪي ڪڏ مان ڪڍيائون ،ته جيئن اهي يوسف جي رڙيون ۽ ڪڏ ۾ سندس روئڻ نه ٻڌي سگهن.

باب42

1۽ اهي ويا ۽ ٻئي پاسي ويٺا ،تقريباً هڪ تير اندازي جي مفاصلي تي ،۽ اهي اتي ماني کائڻ لاءِ ويٺا ،۽ جڏهن اهي کائي رهيا هئا ،تڏهن انهن صلاح ڪئي ته هن سان ڇا ڪجي ،ڇا هن کي مارڻ يا هن کي سندس پيءُ وٽ واپس آڻڻ.
2اهي صلاح ڪري رهيا هئا ،جڏهن انهن پنهنجون اکيون مٿي ڪيون ۽ ڏٺو ،ته اسماعيلين جو هڪ لشڪر جلعاد جي رستي کان پري اچي رهيو هو ،۽ مصر ڏانهن وڃي رهيو هو.
3۽ يهوداه انهن کي چيو ته اسان کي ڪهڙو فائدو ٿيندو جيڪڏهن اسين پنهنجي ڀاءُ کي ماريون؟ شايد خدا اسان کان ان جي گهر ڪندو . پوءِ اهو صلاح آهي جيڪا هن بابت تجويز ڪئي وئي آهي ،جيڪا اوهين هن سان ڪندا :ڏسو اسماعيلين جو هي لشڪر مصر ڏانهن وڃي رهيو آهي.
4تنهنڪري هاڻي اچو ته ڪيس انهن جي حوالي ڪريون ،۽ اسان جو هٿ مٿس نه هجي ،۽ اهي ڪيس پاڻ سان گڏ وٺي ويندا ،۽ هو ملڪ جي ماڻهن ۾ گم ٿي ويندو ،۽ اسين ڪيس پنهنجن هٿن سان قتل نه ڪنداسين .۽ اهو تجويز سندس ڀائرن کي پسند آئي ۽ انهن يهوداه جي چوڻ مطابق ڪيو.
5۽ جڏهن اهي هن معاملي تي بحث ڪري رهيا هئا ،۽ اسماعيلين جي ٽولي جي انهن وٽ اچڻ کان اڳ ،ست مدين واپاري انهن جي پرسان گذريا ،۽ جيئن اهي گذري رهيا هئا ته اهي اڃايل هئا ،۽ انهن پنهنجون اکيون مٿي ڪري اهو ڪڏ ڏٺو جنهن ۾ يوسف کي موتي ڏنو ويو هو ،۽ انهن ڏٺو ،۽ پکين جي هر قسم هن تي هئي.
6۽ اهي مديان پاڻي پيئڻ لاءِ ڪڏ ڏانهن ڀڄي ويا ،ڇاڪاڻ ته انهن سمجهيو ته ان ۾ پاڻي آهي ،۽ جڏهن ڪڏ جي اڳيان آيا ته انهن يوسف جي روئڻ ۽ ڪڏ ۾ روئڻ جو آواز ٻڌو ،۽ انهن ڪڏ ۾ هيٺ ڏٺو ،۽ انهن ڏٺو ته اتي هڪ سهڻو ۽ سهڻو نوجوان هو.
7۽ انهن ڪيس سڏ ڪيو ۽ چيو ته" تون ڪير آهين ۽ ڪير توکي هتي آندو ،۽ ڪنهن توکي بيابان ۾ هن ڪڏ ۾ رکيو؟ "۽ انهن سڀني يوسف کي اٿارڻ ۾ مدد ڪئي ۽ انهن ڪيس ٻاهر ڪڍيو ،۽ ڪڏ مان ڪڍيو ،۽ ڪيس ڪٺي پنهنجي سفر تي هليا ويا ۽ سندس ڀائرن وٽان گذريا.
8۽ انهن انهن کي چيو ته ،توهان اهو ڇو ٿا ڪريو ،اسان جي نوڪر کي اسان کان وٺي هليو وڃو؟ يقيناً اسان هن نوجوان کي ڪڏ ۾ وجهي ڇڏيو آهي ڇاڪاڻ ته هن اسان جي خلاف بغاوت ڪئي هئي ،۽ توهان اچو ۽ هن کي مٿي ڪٺي وڃو .هاڻي اسان کي اسان جو نوڪر واپس ڏيو.
9۽ مديانين يعقوب جي پٽن کي جواب ڏنو ۽ چيو ته" ڇا هي توهان جو نوڪر آهي ،يا هي ماڻهو توهان جي خدمت ڪري ٿو؟ شايد توهان سڀ سندس نوڪر آهيو ،ڇاڪاڻ ته هو توهان مان ڪنهن کان وڌيڪ سهڻو ۽ پسنديده آهي ،۽ توهان سڀ اسان سان ڇو ڪوڙ ڳالهايو ٿا؟"
10تنهن ڪري هاڻي اسين توهان جون ڳالهيون نه ٻڌنداسين ۽ نه ئي توهان تي ڌيان ڏينداسين ،ڇاڪاڻ ته اسان نوجوان کي بيابان ۾ ڪڏ ۾ ڏٺو ،۽ اسان ڪيس ڪڍيو؛ تنهن ڪري اسين اڳتي وڌنداسين.
11۽ يعقوب جا سڀ پٽ انهن جي ويجهو آيا ۽ انهن ڏانهن اٿيا ۽ انهن کي چيائون ته ،اسان کي اسان جو نوڪر واپس ڏيو ،۽ توهان سڀ تلوار جي ڌڙ سان ڇو مرندا؟ ۽ مديانين انهن جي خلاف رڙيون ڪيون ،۽ انهن پنهنجون تلوارون ڪڍيون ،۽ يعقوب جي پٽن سان وڙهڻ لاءِ ويجهو آيا.
12۽ ڏسو شمعون انهن جي مقابلي ۾ پنهنجي جاءِ تان اٿيو ،۽ زمين تي ٽپو ڏنو ۽ پنهنجي تلوار ڪڍي مديانين جي ويجهو آيو ۽ انهن جي اڳيان هڪ خوفناڪ رڙ ڪئي ،ايتري قدر جو سندس رڙ پري تائين ٻڌڻ ۾ آئي ،۽ شمعون جي رڙ تي زمين ڏڪي وئي.
13۽ مديان وارا شمعون ۽ سندس رڙ جي آواز کان ڏڄي ويا ،۽ منهن ڀر ڪري پيا ،۽ تمام گهڻو ڏڄي ويا.
14۽ شمعون انهن کي چيو ته” ،سچ پچ ،مان شمعون آهيان ،يعقوب عبراني جو پٽ ،جنهن صرف پنهنجي ڀاءُ سان گڏ شڪم شهر ۽ امورين جي شهرن کي تباهه ڪيو آهي؛ خدا مون سان به ائين ڪندو ،جيڪڏهن توهان جا سڀئي ڀائر ،مديان جا ماڻهو ۽ ڪنعان جا بادشاهه ،توهان سان گڏ اچن ها ،ته اهي مون سان نه وڙهي سگهن ها.
15تنهنڪري هاڻي اسان کي اهو نوجوان موٽائي ڏيو جيڪو توهان ورتو آهي ،متان مان توهان جو گوشت آسمان جي پکين ۽ زمين جي جانورن کي نه ڏيندس.
16۽ مديان وارا شمعون کان وڌيڪ ڏڄي ويا ،۽ اهي يعقوب جي پٽن وٽ خوف ۽ هراس سان ،۽ رحمدل لفظن سان آيا ،۽ چيائون ته:
17بيشڪ تو چيو آهي ته اهو نوجوان تنهنجو نوڪر آهي ،۽ هن تنهنجي خلاف بغاوت ڪئي ،۽ تنهن ڪري تو ان کي ڪڏ ۾ وجهي ڇڏيو؛ پوءِ تون هڪ اهڙي نوڪر سان ڇا ڪندين جيڪو پنهنجي مالڪ جي خلاف بغاوت ڪري؟ تنهن ڪري هاڻي هن کي اسان کي وڪڻي ڇڏ ،۽ اسين توکي اهو سڀ ڪجهه ڏينداسين جيڪو توکي هن لاءِ گهربل آهي؛ ۽ خداوند اهو ڪرڻ ۾ راضي ٿيو ته جيئن يعقوب جا پٽ پنهنجي ڀاءُ کي قتل نه ڪن.
18۽ مديان وارن ڏٺو ته يوسف هڪ سهڻو ۽ سهڻو ماڻهو آهي ،سو انهن پنهنجي دلين ۾ سندس خواهش ڪئي ۽ ڪيس سندس ڀائرن کان خريد ڪرڻ لاءِ تڪڙ ڪئي.
19۽ يعقوب جي پٽن مديانين جي ڳالهه مڃي ۽ انهن پنهنجي ڀاءُ يوسف کي ويهن چانديءَ جي سڪن ۾ انهن کي وڪڻي ڇڏيو ،۽ انهن جو ڀاءُ روبن انهن سان گڏ نه هو ،۽ مديانين يوسف کي وٺي ويا ۽ جلعاد ڏانهن پنهنجو سفر جاري رکيو.

20اهي رستي تي وڃي رهيا هئا ،۽ مديانين پنهنجي ڪيل ڪم تي پشيمان ٿيا ،جو هن نوجوان کي خريد ڪيو هو ،۽ هڪ ٻئي کي چيو ته ، اسان هي ڇا ڪيو آهي جو هن نوجوان کي عبراني ماڻهن کان ورتو آهي ،جيڪو ڏسڻ ۾ سهڻو ۽ پسند جو آهي؟
21شايد هي نوجوان عبراني ملڪ مان چوري ڪيو ويو آهي ،۽ پوءِ اسان اهو ڪم ڇو ڪيو آهي؟ ۽ جيڪڏهن هن کي ڳوليو وڃي ۽ اسان جي هٿن ۾ مليو ته اسان هن جي ذريعي مري وينداسين.
22هاڻي يقيناً سخت ۽ طاقتور ماڻهن هن کي اسان کي وڪرو ڪيو آهي ،هڪ اهڙي طاقت جنهن کي توهان اڄ ڏٺو آهي؛ شايد انهن هن کي پنهنجي طاقت ۽ پنهنجي طاقتور هٿ سان هن جي ملڪ مان چوري ڪيو هجي ،۽ تنهن ڪري هن کي اسان کي ان ٿوري قيمت تي وڪرو ڪيو هجي جيڪو اسان انهن کي ڏنو هو.
23۽ جڏهن اهي اهڙي طرح ڳالهائي رهيا هئا ،انهن ڏٺو ،۽ اسماعيلين جي ٽولي کي ڏٺو جيڪو پهريان اچي رهيو هو ،۽ جيڪو يعقوب جي پٽن ڏٺو هو ،مديانين ڏانهن وڌي رهيو هو ،۽ مديانين هڪ ٻئي کي چيو" ،اچو ته هن نوجوان کي اسماعيلين جي ٽولي کي وڪرو ڪريون جيڪي اسان ڏانهن اچي رهيا آهن ،۽ اسين ان لاءِ اهو ٿورو وٺنداسين جيڪو اسان ان لاءِ ڏنو هو ،۽ اسان هن جي برائي کان بچي وينداسين".
24۽ انهن ائين ڪيو ،۽ اهي اسماعيلين وٽ پهتا ،۽ مدينين يوسف کي اسماعيلين وٽ ويھ چانديءَ جي سِڪن ۾ وڪڻي ڇڏيو ،جيڪي انهن سندس پائرن کي ڏنا هئا.
25۽ مديان وارا جلعاد ڏانهن پنهنجي رستي تي هليا ويا ،۽ اسماعيلين يوسف کي کڻي ويا ۽ انهن کيس هڪ اُٺ تي سوار ڪيو ،۽ اهي کيس مصر ڏانهن وٺي وڃي رهيا هئا.
26۽ يوسف ٻڌو ته اسماعيلي مصر ڏانهن وڃي رهيا آهن ،۽ يوسف هن ڳالهه تي افسوس ڪيو ۽ روئيو ته هو پنهنجي پيءُ کان ڪنعان جي ملڪ کان ايترو پري وڃڻ وارو هو ،۽ هو اُٺ تي سوار ٿي روئي پيو ،۽ انهن مان هڪ ماڻهو کيس ڏٺو ،۽ کيس اُٺ تان لاٿو ۽ پيادل هلڻ لاءِ چيو ،پر ان جي باوجود يوسف روئيندو رهيو ،۽ هن چيو ،اي منهنجا پيءُ ،منهنجا پيءُ.
27۽ اسماعيلين مان هڪ اٿيو ۽ يوسف جي ڳل تي ڌڪ هنيو ،۽ هو اڃا تائين روئيندو رهيو؛ ۽ يوسف رستي ۾ ٿڪجي پيو هو ،۽ پنهنجي روح جي تلخي جي ڪري اڳتي وڌي نه سگهيو ،۽ انهن سڀني کيس ماريو ۽ رستي ۾ تڪليف ڏني ،۽ انهن کيس ڊڄاريو ته جيئن هو روئڻ کان روڪي.
28۽ خداوند يوسف جي خواهش ۽ سندس مصيبت ڏٺي ،۽ خداوند انهن ماڻهن تي اونداهي ۽ مونجهارو نازل ڪيو ،۽ هر ڪنهن جو هٿ جيڪو هن کي ماريندو هو سڪي ويو.
29۽ اهي هڪ ٻئي کي چوڻ لڳا ته" ،خدا اسان سان رستي ۾ ڇا ڪيو آهي؟ ۽ انهن کي خبر نه هئي ته هي يوسف جي ڪري انهن تي ٿيو آهي ".۽ اهي ماڻهو رستي تي هليا ،۽ اهي افرات جي رستي تي گذريا جتي راحيل کي دفن ڪيو ويو هو.
30۽ يوسف پنهنجي ماءُ جي قبر تي پهتو ،۽ يوسف جلدي ڪري پنهنجي ماءُ جي قبر ڏانهن ڊوڙيو ،۽ قبر تي ڪري پيو ۽ روئي پيو.
31۽ يوسف پنهنجي ماءُ جي قبر تي وڏي آواز سان رڙ ڪئي ،۽ چيو ،اي منهنجي ماءُ ،منهنجي ماءُ ،اي جنهن مون کي جنم ڏنو ،هاڻي جاڳ ۽ اٿ ۽ پنهنجي پٽ کي ڏس ،ته ڪيئن هو غلام جي حيثيت ۾ وڪرو ڪيو ويو آهي ،۽ ڪو به هن تي رحم ڪرڻ وارو ناهي.
32اُٿ ۽ پنهنجي پٽ کي ڏس ،منهنجي مصيبتن تي مون سان گڏ روءِ ،۽ منهنجي ڀائرن جي دل ڏس.
33منهنجي ماءُ کي جاڳايو ،جاڳايو ،منهنجي لاءِ پنهنجي ننڊ مان جاڳايو ،۽ منهنجي ڀائرن جي خلاف پنهنجين جنگين جي هدايت ڪريو . او ڪيئن انهن مون کان منهنجو ڪوٽ کسي ورتو آهي ،۽ مون کي اڳ ۾ ئي ٻه ڀيرا غلام طور وڪڻي ڇڏيو آهي ،۽ مون کي منهنجي پيءُ کان الڳ ڪيو آهي ،۽ ڪو به مون تي رحم ڪرڻ وارو ناهي.
34اٿاريو ۽ خدا جي اڳيان انهن جي خلاف پنهنجو دليل پيش ڪريو ،۽ ڏسو ته خدا ڪنهن کي فيصلي ۾ سچو ٺهرائيندو ،۽ ڪنهن کي ڏوهاري ٺهرائيندو.
35اي منهنجي ماءُ ،اُٿ ،پنهنجي ننڊ مان جاڳي ۽ منهنجي پيءُ کي ڏس ته اڄ هن جو روح مون سان ڪيئن آهي ،۽ هن کي تسلي ڏي ۽ هن جي دل کي آرام ڏي.
36۽ يوسف اهي ڳالهيون ڪندو رهيو ،۽ يوسف زور سان روئيندو رهيو ۽ پنهنجي ماءُ جي قبر تي زار زار روئيندو رهيو؛ ۽ ڳالهائڻ بند ڪري ڇڏيو ،۽ دل جي ڪڙڪاٽ سبب قبر تي پٿر وانگر بيٺو رهيو.
37۽ يوسف زمين جي هيٺان کان هڪ آواز ٻڌو ،جيڪو کيس دل جي تلخي ۽ روئڻ ۽ دعا جي آواز سان انهن لفظن ۾ جواب ڏنو:
38منهنجا پٽ ،منهنجا پٽ يوسف ،مون تنهنجي روئڻ جو آواز ۽ تنهنجي ماتم جو آواز ٻڌو آهي؛ مون تنهنجا ڳوڙها ڏٺا آهن؛ مون کي تنهنجي مصيبتن جي خبر آهي ،منهنجا پٽ ،۽ اهو مون کي تنهنجي خاطر غمگين ڪري ٿو ،۽ منهنجي غم ۾ گهڻو غم شامل ڪيو ويو آهي.
39تنهن ڪري هاڻي منهنجا پٽ ،يوسف منهنجا پٽ ،خداوند تي اميد رک ،۽ سندس انتظار ڪر ۽ ڊڄ نه ،ڇاڪاڻ ته خداوند تو سان گڏ آهي ،هو توکي سڀني مصيبتن کان بچائيندو.
40منهنجا پٽ اٿي ،پنهنجن مالڪن سان گڏ مصر ڏانهن وڃ ،۽ ڊڄ نه ،ڇو ته خداوند تو سان گڏ آهي ،منهنجا پٽ “.۽ هوءَ يوسف سان انهن لفظن وانگر ڳالهائيندي رهي ،۽ هوءَ بيٺي رهي.
41۽ يوسف اهو ٻڌو ،۽ هن تي تمام گهڻو حيران ٿيو ،۽ روئڻ لڳو؛ ۽ ان کان پوءِ اسماعيلين مان هڪ کيس قبر تي روئندي ۽ روئندي ڏٺو ، ۽ سندس غضب مٿس ڀڙڪي پيو ،۽ هن کيس اتان ڪڍي ڇڏيو ،۽ هن کيس مار ڏني ۽ لعنت ڪئي.
42۽ يوسف ماڻهن کي چيو ته” مون تي اوهان جي مهرباني هجي ته مون کي پنهنجي پيءُ جي گهر واپس وٺي وڃو ،۽ هو اوهان کي گهڻو مال ڏيندو“.
43انهن کيس جواب ڏنو ته” ڇا تون غلام نه آهين ۽ تنهنجو پيءُ ڪٿي آهي؟ ۽ جيڪڏهن تنهنجو پيءُ هجي ها ته تون ٻه ڀيرا غلام جي عيوض ايتري گهٽ قيمت تي نه وڪڻي ها “.۽ انهن جو غضب اڃا تائين مٿس ڀڙڪي رهيو ،۽ اهي کيس مارڻ ۽ سزا ڏيڻ لڳا ،۽ يوسف زار زار روئڻ لڳو.

44۽ خداوند يوسف جي مصيبت ڏٺي ،۽ خداوند وري انهن ماڻهن کي ماريو ،۽ انهن کي سزا ڏني ،۽ خداوند انهن کي زمين تي اونداهو ڪري ڇڏيو ،۽ بجلي چمڪي ۽ گجگوڙ ڪئي ،۽ زمين گجگوڙ ۽ تيز هوا جي آواز تي ڏڏي وئي ،۽ ماڻهو ڊڄي ويا ۽ نه ڄاڻندا هئا ته ڪٿي وڃن.
45۽ جانور ۽ اُٺ بيٺا رهيا ،۽ انهن کي وٺي ويا ،پر اهي وڃڻ کان انڪار ڪيو ،انهن انهن کي ماريو ،۽ اهي زمين تي ڪري پيا؛ ۽ ماڻهو هڪ ٻئي کي چوڻ لڳا" ،هي ڇا آهي جيڪو خدا اسان سان ڪيو آهي؟ اسان جا ڪهڙا ڏوهه آهن ،۽ اسان جا ڪهڙا گناهه آهن جو هي ڳالهه اسان سان ٿي آهي؟"
46۽ انهن مان هڪ جواب ڏنو ۽ انهن کي چيو ته ،شايد هن غلام کي ايذائڻ جي گناهه جي ڪري اڄ اسان سان هي واقعو ٿيو آهي؛ تنهن ڪري هاڻي هن کي سختي سان دعا ڪريو ته اسان کي معاف ڪري ،۽ پوءِ اسان کي خبر پوندي ته هي برائي ڪنهن جي ڪري اسان تي آئي آهي ،۽ جيڪڏهن خدا اسان تي رحم ڪندو ،ته پوءِ اسان کي خبر پوندي ته هي سڀ ڪجهه اسان تي هن غلام کي ايذائڻ جي گناهه جي ڪري ٿيو آهي.
47۽ ماڻهن ائين ڪيو ،۽ انهن يوسف کي منٿ ڪئي ۽ کيس معاف ڪرڻ لاءِ چيو؛ ۽ چيائون ته اسان خداوند ۽ اوهان جو گناهه ڪيو آهي ،تنهنڪري هاڻي پنهنجي خدا کان دعا گهرو ته هو اسان مان هن موت کي دور ڪري ،ڇاڪاڻ   ته اسان سندس گناهه ڪيو آهي.
48۽ يوسف انهن جي چوڻ مطابق ڪيو ،۽ خداوند يوسف جي ٻڌي ،۽ خداوند اها وبا دور ڪئي جيڪا هن يوسف جي ڪري انهن ماڻهن تي نازل ڪئي هئي ،۽ جانور زمين تان اٿيا ۽ انهن کي هلائيندا رهيا ،۽ اهي اڳتي وڌيا ،۽ طوفان گهٽجي ويو ۽ زمين خاموش ٿي وئي ،۽ ماڻهو مصر ڏانهن وڃڻ لاءِ پنهنجي سفر تي هليا ،۽ ماڻهن کي خبر پئي ته هي آفت يوسف جي ڪري انهن تي آئي آهي.
49۽ اهي هڪٻئي کي چوڻ لڳا ته” ڏسو ،اسان کي خبر آهي ته هن جي مصيبت جي ڪري ئي اسان تي هي مصيبت آئي آهي .هاڻي اسين پنهنجي جان تي هي موت ڇو آڻيون؟ اچو ته صلاح ڪريون ته هن غلام سان ڇا ڪجي“.
50۽ هڪ جواب ڏنو ۽ چيو ته ،يقيناً هن اسان کي چيو هو ته هن کي سندس پيءُ وٽ واپس آڻيو؛ تنهن ڪري هاڻي اچو ته هن کي واپس وٺي هلون ۽ اسان ان جاءِ تي وڃون جيڪا هو اسان کي ٻڌائيندو ،۽ سندس خاندان کان اها قيمت وٺي وڃون جيڪا اسان هن لاءِ ڏني هئي ۽ پوءِ هليا وينداسين.
51۽ هڪ وري جواب ڏنو ۽ چيو ،ڏسو هي صلاح تمام سٺي آهي ،پر اسان ائين نٿا ڪري سگهون ڇاڪاڻ ته رستو اسان کان تمام پري آهي ،۽ اسان پنهنجي رستي کان ٻاهر نه ٿا وڃي سگهون.
52۽ هڪ ٻئي جواب ڏنو ۽ انهن کي چيو ته ،هي صلاح آهي جيڪا اختيار ڪئي وڃي ،اسين ان کان نه هٽنداسين؛ ڏسو اسين اڄ مصر وڃي رهيا آهيون ،۽ جڏهن اسين مصر پهچنداسين ،اسين کيس اتي وڏي قيمت تي وڪڻنداسين ،۽ اسين سندس بڇڙائي کان بچي وينداسين.
53۽ اهو ڳالهه ماڻهن کي پسند آئي ۽ انهن ائين ئي ڪيو ،۽ انهن يوسف سان گڏ مصر ڏانهن پنهنجو سفر جاري رکيو.

باب43

1۽ جڏهن يعقوب جي پٽن پنهنجي پاءُ يوسف کي مديانين کي وڪڻي ڇڏيو ،تڏهن انهن جون دليون هن جي ڪري ڏک ۾ پرجي ويون ،۽ انهن پنهنجن ڪمن کان توبه ڪئي ،۽ هن کي واپس آڻڻ لاءِ ڳولي رهيا هئا ،پر هن کي نه ملي سگهيا.
2۽ روبن ان کڏ ڏانهن موٽي آيو جنهن ۾ يوسف کي رکيو ويو هو ،ته جيئن کيس ٻاهر ڪڍي سندس پيءُ وٽ واپس ڪري ،۽ روبن کڏ جي پرسان بيٺو رهيو ،۽ هن هڪ به لفظ نه ٻڌو ،۽ هن يوسف کي سڏيو ،يوسف !۽ ڪنهن به جواب نه ڏنو يا هڪ لفظ به نه چيو.
3۽ روبن چيو ته ،يوسف ڊڄڻ ڪري مري ويو آهي ،يا ڪنهن نانگ هن کي ماريو آهي؛ ۽ روبن کڏ ۾ لٿو ،۽ هن يوسف کي ڳوليو پر کيس کڏ ۾ نه مليو ،۽ هو ٻيهر ٻاهر آيو.
4۽ روبن پنهنجا ڪپڙا ڦاڙي چيو" ،ٻار هتي ناهي ،۽ جيڪڏهن هو مري ويو آهي ته مان پنهنجي پيءُ سان ڪيئن صلح ڪرائيندس؟ "۽ هو پنهنجن ڀائرن وٽ ويو ۽ ڏٺائين ته اهي يوسف جي ڪري غمگين آهن ،۽ گڏجي صلاح ڪري رهيا آهن ته ڪيئن پنهنجي پيءُ سان صلح ڪرائين ،۽ روبن پنهنجن ڀائرن کي چيو" ،مان کڏ تي آيس ۽ ڏسو ته يوسف اتي نه هو ،پوءِ اسان پنهنجي پيءُ کي ڇا چئون ،ڇاڪاڻ ته منهنجو پيءُ مون کان صرف ڇوڪرو ڳوليندو".
5۽ سندس ڀائرن کيس جواب ڏنو ته ،اسان ائين ۽ ائين ڪيو ،۽ پوءِ اسان جون دليون هن ڪم جي ڪري اسان کي ڏکوئينديون هيون ،۽ هاڻي اسين هڪ بهانو ڳولڻ لاءِ ويٺا آهيون ته ڪيئن اسان پنهنجي پيءُ کي ان سان ملائي سگهون.
6۽ روبين انهن کي چيو ته" ،اهو ڇا آهي جو توهان اسان جي پيءُ جا ٻڍا وار غم ۾ قبر ۾ لاٿا آهن؟ اهو ڪم سٺو ناهي ،جيڪو توهان ڪيو آهي".
7۽ روبن انهن سان گڏ ويٺو ،۽ اهي سڀ اٿيا ۽ هڪ ٻئي سان قسم کنيو ته اهي يعقوب کي اها ڳالهه نه ٻڌائيندا ،۽ انهن سڀني چيو ته جيڪو ماڻهو اسان جي پيءُ يا سندس گهر وارن کي اها ڳالهه ٻڌائيندو ،يا جيڪو ملڪ جي ڪنهن به اولاد کي اها خبر ڏيندو ،اسين سڀ سندس خلاف اٿي بيهنداسين ۽ کيس تلوار سان مارينداسين.
8۽ يعقوب جا پٽ هن معاملي ۾ هڪ ٻئي کان ڊڄندا هئا ،ننڍين کان وڏن تائين ،۽ ڪو به هڪ لفظ به نه ڳالهايو ،۽ انهن اهو ڳالهه پنهنجن دلين ۾ لڪائي ڇڏي.
9پوءِ اهي ويهي رهيا ته ڪجهه سوچين ۽ سوچين ته پنهنجي پيءُ يعقوب کي انهن سڀني ڳالهين بابت ٻڌائين.
10۽ اِشڪار انهن کي چيو ته” ،جيڪڏهن توهان کي هي ڪم ڪرڻ سٺو لڳي ته توهان لاءِ هڪ صلاح آهي ،ته يوسف جو ڪوٽ ڪٽي ان کي ڦاڙيو ۽ هڪ ٻڪري کي ماري ان جي رت ۾ ٻوڙيو.
11۽ اهو اسان جي پيءُ ڏانهن موڪليو ۽ جڏهن هو ان کي ڏسندو ته چوندو ته هڪ بڇڙو جانور هن کي کائي ويو آهي ،تنهن ڪري هن جو ڪوٽ ڦاڙيو ۽ ڏسو ته هن جو رت هن جي ڪوٽ تي هوندو ،۽ توهان جي ائين ڪرڻ سان اسان پنهنجي پيءُ جي شڪايتن کان آزاد ٿينداسين.

12۽ اِشڪار جي صلاح انهن کي پسند آئي ،۽ انهن سندس ڳالهه ٻڌي ۽ اِشڪار جي ڳالهه مطابق ڪم ڪيو جيڪو هن انهن کي صلاح ڏني هئي.

13۽ انهن تڪڙ ڪئي ۽ يوسف جو ڪوٽ ڪڍي ان کي ڦاڙيو ،۽ انهن ٻڪرين مان هڪ ٻڪري کي ماريو ۽ ڪوٽ کي ٻڪري جي رت ۾ ٻوڙيو ،۽ پوءِ ان کي مٽيءَ ۾ لتاڙيو ،۽ انهن ڪوٽ کي نفتالي جي هٿان پنهنجي پيءُ يعقوب ڏانهن موڪليو ،۽ انهن ڪيس حڪم ڏنو ته اهي ڳالهيون چئو:

14اسين ڍور گڏ ڪيا هئاسون ۽ شڪم جي رستي تي ۽ اڳتي آيا هئاسين ،جڏهن اسان کي هي ڪوٽ رستي تي بيابان ۾ رت ۽ مٽيءَ سان پريل مليو ،تنهنڪري هاڻي ڄاڻو ته اهو توهان جي پٽ جو ڪوٽ آهي يا نه.

15۽ نفتالي ويو ۽ پنهنجي پيءُ وٽ آيو ۽ هن ڪيس ڪوٽ ڏنو ،۽ هن ڪيس اهي سڀ ڳالهيون ٻڌايون جيڪي سندس ڀائرن ڪيس حڪم ڏنيون هيون.

16۽ يعقوب يوسف جو ڪوٽ ڏٺو ۽ ان کي سڃاڻي ورتو ۽ هو منهن پر زمين تي ڪري پيو ،۽ پٿر وانگر بيٺو رهيو ،۽ پوءِ هو اٿيو ۽ وڏي آواز سان رڙ ڪري چيو” ،هي منهنجي پٽ يوسف جو ڪوٽ آهي“!

17تڏهن يعقوب تڪڙ ڪئي ۽ پنهنجي هڪڙي نوڪر کي پنهنجن پٽن ڏانهن موڪليو ،جيڪو انهن وٽ ويو ۽ ڏٺائين ته اهي رستي تي ڌڻ سان گڏ اچي رهيا آهن.

18۽ يعقوب جا پٽ شام جو پنهنجي پيءُ وٽ آيا ۽ ڏٺائون ته سندن ڪپڙا ڦاٽل هئا ۽ سندن مٿي تي مٽي هئي ،۽ انهن پنهنجي پيءُ کي وڏي آواز سان روئندي ۽ رڙيون ڪندي ڏٺو.

19۽ يعقوب پنهنجن پٽن کي چيو ته" مون کي سچ ٻڌاءِ ته اوهان اڄ اوچتو مون تي ڪهڙي بڇڙائي آندي آهي؟ "۽ انهن پنهنجي پيءُ يعقوب کي جواب ڏنو ته" اسين اڄ رڍن جي گڏ ٿيڻ کان پوءِ اچي رهيا هئاسين ،۽ اسين بيابان ۾ رستي تي شڪم شهر تائين پهتاسين ،۽ اسان کي زمين تي رت سان پريل هي ڪوٽ مليو ،۽ اسان کي خبر هئي ۽ جيڪڏهن اوهين ڄاڻندا ته اسان اوهان ڏانهن موڪليو".

20۽ يعقوب پنهنجن پٽن جون ڳالهيون ٻڌيون ۽ وڏي آواز سان رڙ ڪئي ،۽ چيو ته” هي منهنجي پٽ جو ڪوٽ آهي ،هڪ بڇڙو جانور کيس کائي ويو آهي؛ يوسف ٽڪر ٽڪر ٿي ويو آهي ،ڇاڪاڻ ته مون اڄ هن کي موڪليو آهي ته ڏسان ته توهان ۽ ٻڪرين جو خير آهي يا نه ۽ مون کي توهان کان خبر ڏي ،۽ هو جيئن مون ڪيس حڪم ڏنو هو ،هليو ويو ۽ اڄ هن سان اهو ٿيو آهي جڏهن مون سوچيو هو ته منهنجو پٽ توهان سان آهي.

21۽ يعقوب جي پٽن جواب ڏنو ته” ،هو اسان وٽ نه آيو آهي ۽ نه ئي اسان ڪيس توهان کان نڪرڻ کان وٺي اڄ تائين ڏٺو آهي“.

22۽ جڏهن يعقوب انهن جون ڳالهيون ٻڌيون ته ٻيهر زور سان رڙ ڪئي ،۽ هو اٿيو ۽ پنهنجا ڪپڙا ڦاڙيا ،۽ پنهنجي ڪمر تي ٽاٽ وجهي ،۽ هو زار زار روئي ۽ ماتم ڪيو ۽ روئڻ ۾ پنهنجو آواز بلند ڪيو ۽ چيو ته:

23منهنجا پٽ يوسف ،اي منهنجا پٽ يوسف ،اڄ مون توکي تنهنجي ڀائرن جي ڀلائي کان پوءِ موڪليو آهي ،۽ ڏسو ته توکي ٽڪرا ٽڪرا ڪيو ويو آهي؛ منهنجي هٿ سان منهنجي پٽ سان هي ٿيو آهي.

24منهنجا پٽ يوسف ،مون کي تنهنجي لاءِ ڏک آهي ،مون کي تنهنجي لاءِ ڏک آهي ،زندگي ۾ تون مون لاءِ ڪيترو پيارو هئين ،۽ هاڻي تنهنجي موت مون لاءِ ڪيتري تلخ آهي.

250ته مان تنهنجي جاءِ تي مري ويس ،منهنجا پٽ يوسف ،چو ته اهو مون کي تنهنجي لاءِ غمگين ڪري ٿو ،منهنجا پٽ ،منهنجا پٽ . منهنجا پٽ يوسف ،تون ڪٿي آهين ،۽ توکي ڪٿي ڇڪيو ويو آهي؟ اُٿي ،پنهنجي جاءِ تان اُٿي ،۽ اچي منهنجي غم کي ڏس ،منهنجا پٽ يوسف.

26هاڻي اچو ۽ منهنجي اکين مان ڳوڙها ڳڙي منهنجي ڳلن تي ڳڻيو ،۽ انهن کي خداوند جي اڳيان آڻيو ،ته جيئن سندس غضب مون کان ٽري وڃي.

0 27يوسف منهنجا پٽ ،تون ڪيئن ڪري پيو ،هڪ اهڙي شخص جي هٿان جنهن جي هٿان دنيا جي شروعات کان وٺي اڄ تائين ڪو به نه ڪري پيو هو؛ چو ته تون هڪ دشمن جي مار سان ماريو ويو آهين ،ظلم سان ،پر يقيناً مان ڄاڻان ٿو ته اهو تو سان ٿيو آهي ،منهنجي گناهن جي ڪثرت جي ڪري.

28هاڻي جاڳ ۽ ڏس ته منهنجي تڪليف تنهنجي لاءِ ڪيتري سخت آهي منهنجا پٽ ،جيتوڻيڪ مون توکي نه پاليو ،نه توکي ٺاهيو ،۽ نه توکي ساهه ۽ روح ڏنو ،پر اهو خدا هو جنهن توکي ٺاهيو ۽ تنهنجيون هڏيون ٺاهيون ۽ انهن کي گوشت سان ڍڪيو ،۽ تنهنجي نڪ ۾ زندگي جو ساهه ڦوڪيو ،۽ پوءِ هن توکي مون کي ڏنو.

29هاڻي سچ پچ خدا ،جنهن توکي مون کي ڏنو ،تنهن توکي مون کان کسي ورتو آهي ،۽ پوءِ تو تي اهڙو ئي ٿيو آهي.

30۽ يعقوب يوسف بابت انهن لفظن وانگر ڳالهائيندو رهيو ،۽ هو زار زار روئي؛ هو زمين تي ڪري پيو ۽ خاموش ٿي ويو.

31۽ يعقوب جا سڀئي پٽ پنهنجي پيءُ جي مصيبت کي ڏسي ،پنهنجي ڪيل ڪم کان توبه ڪئي ،۽ اهي پڻ زار زار روئڻ لڳا.

32۽ يهودا اٿيو ۽ پنهنجي پيءُ جو مٿو زمين تان کنيو ،۽ ان کي پنهنجي گود ۾ رکيو ،۽ هن پنهنجي پيءُ جا ڳوڙها پنهنجي ڳلن تان پونچهيا ،۽ يهودا تمام گهڻو روئيو ،جڏهن ته سندس پيءُ جو مٿو سندس گود ۾ ٽيڪ ڏئي رهيو هو ،پٿر وانگر.

33۽ يعقوب جي پٽن پنهنجي پيءُ جي مصيبت ڏٺي ،۽ اهي پنهنجا آواز بلند ڪيا ۽ روئڻ لڳا ،۽ يعقوب اڃا تائين پٿر وانگر زمين تي پيو هو.

34۽ سندس سڀ پٽ ،سندس نوڪر ۽ سندس نوڪر جا ٻار اٿيا ۽ کيس تسلي ڏيڻ لاءِ سندس چوڌاري بيٺا ،پر هن تسلي وٺڻ کان انڪار ڪيو.

35۽ يعقوب جو سڄو گهراڻو اٿيو ۽ يوسف ۽ پنهنجي پيءُ جي مصيبت جي ڪري وڏو ماتم ڪيو ،۽ اِها خبر يعقوب جي پيءُ ابراهيم جي پٽ اسحاق کي پهتي ،۽ هو ۽ سندس سڄو گهراڻو يوسف جي ڪري زار زار روئي رهيو ،۽ هو حبرون ۾ رهڻ واري جاءِ کان ۽ پنهنجن ماڻهن سان گڏ هليو ويو ،۽ پنهنجي پٽ يعقوب کي تسلي ڏني ،پر هن تسلي قبول ڪرڻ کان انڪار ڪيو.

36۽ ان کان پوءِ ،يعقوب زمين تان اٿيو ،۽ سندس ڳوڙها سندس ڳلن تان وهي رهيا هئا ،۽ هن پنهنجن پٽن کي چيو ته ،اٿو ۽ پنهنجون تلوارون ۽ ڪمان کڻي ميدان ۾ وڃو ،۽ ڏسو ته ڇا توهان منهنجي پٽ جو لاش ڳولي سگهو ٿا ۽ ان کي مون وٽ آڻيو ته جيئن مان ان کي دفن ڪريان.

37۽ مان توهان کي عرض ٿو ڪريان ته جانورن مان به ڳولا ڪريو ۽ انهن جو شڪار ڪريو ،۽ جيڪو توهان جي قبضي کان اڳ پهرين ايندو ۽ ان کي مون وٽ آڻيو ،شايد خداوند اڄ منهنجي مصيبت تي رحم ڪندو ،۽ توهان جي اڳيان ان کي تيار ڪندو جنهن منهنجي پٽ کي ٽڪرا ٽڪرا ڪيو ،۽ ان کي مون وٽ آڻيندو ،۽ مان پنهنجي پٽ جي سبب جو بدلو وٺندس.

38۽ سندس پٽن ائين ڪيو جيئن سندن پيءُ کين حڪم ڏنو هو ،۽ اهي صبح جو سوير اُٿيا ،۽ هر هڪ پنهنجي تلوار ۽ ڪمان هٿ ۾ ڪنيو ، ۽ اهي جانورن جو شڪار ڪرڻ لاءِ ميدان ۾ نڪري ويا.

39۽ يعقوب اڃا تائين زور سان روئي رهيو هو ۽ روئي رهيو هو ۽ گهر ۾ هيڏانهن هوڏانهن گهمي رهيو هو ۽ هٿ ملائي رهيو هو" ،منهنجو پٽ يوسف ،منهنجو پٽ يوسف".

40۽ يعقوب جا پٽ جانورن کي پڪڙڻ لاءِ بيابان ۾ ويا ،۽ ڏسو ته هڪ بگهڙ انهن ڏانهن آيو ،۽ انهن هن کي پڪڙيو ،۽ هن کي پنهنجي پيءُ وٽ وٺي آيا ،۽ انهن هن کي چيو ته ،هي پهريون آهي جيڪو اسان کي مليو آهي ،۽ اسان هن کي توهان وٽ آندو آهي جيئن توهان اسان کي حڪم ڏنو هو ،۽ اسان توهان جي پٽ جو لاش نه ڳولي سگهياسين.

41۽ يعقوب پنهنجي پٽن جي هٿن مان جانور ورتو ،۽ وڏي ۽ روئيندڙ آواز سان رڙ ڪئي ،جانور کي پنهنجي هٿ ۾ جهليو ،۽ هن ڪاوڙيل دل سان جانور کي چيو" ،تون منهنجي پٽ يوسف کي ڇو کائي ويو ،۽ توکي زمين جي خدا کان ،يا منهنجي پٽ يوسف لاءِ منهنجي مصيبت کان ڪيئن نه ڊڄيو؟"

42۽ تو منهنجي پٽ کي بيڪار کائي ڇڏيو ،ڇاڪاڻ ته هن ڪو به ظلم نه ڪيو ،۽ ان ڪري مون کي سندس سبب مجرم بڻايو ،تنهن ڪري خدا ان کان حساب وٺندو جيڪو ستايو ويو آهي.

43۽ خداوند يعقوب کي پنهنجن لفظن سان تسلي ڏيڻ لاءِ جانور جو وات کوليو ،۽ ان يعقوب کي جواب ڏنو ۽ هن کي اهي لفظ ٻڌايا،

44قسم آهي خدا جي جيئري جنهن اسان کي زمين تي پيدا ڪيو ،۽ قسم آهي توهان جي روح جي ،منهنجا مالڪ ،مون توهان جو پٽ نه ڏٺو ،۽ نه ئي مون ان کي ٽڪرا ٽڪرا ڪيو ،پر هڪ پري ملڪ کان مان پنهنجي پٽ کي ڳولڻ لاءِ آيو هوس جيڪو اڄ مون کان هليو ويو ،۽ مون کي خبر ناهي ته هو جيئرو آهي يا مري ويو.

45۽ اڄ مان پنهنجي پٽ کي ڳولڻ لاءِ ميدان ۾ آيس ،۽ توهان جي پٽن مون کي ڳولي لڌو ،۽ مون کي پڪڙيو ۽ منهنجو غم وڌايو ،۽ اڄ مون کي توهان جي اڳيان آندو آهي ،۽ هاڻي مون پنهنجون سڀ ڳالهيون توهان کي ٻڌايون آهن.

46۽ هاڻي ،اي انسان جا پٽ ،مان تنهنجي هٿن ۾ آهيان ،۽ اڄ مون سان اهو ڪر جيڪو توکي سٺو لڳي ،پر خدا جي حياتيءَ جو قسم جنهن مون کي پيدا ڪيو ،مون تنهنجو پٽ نه ڏٺو ،نه ئي مون ڪيس ٽڪرا ٽڪرا ڪيو ،نه ئي انسان جو گوشت منهنجي زندگيءَ جي سڀني ڏينهن ۾ منهنجي وات ۾ داخل ٿيو آهي.

47۽ جڏهن يعقوب جانور جون ڳالهيون ٻڌيون ته هو ڏاڍو حيران ٿي ويو ،۽ جانور کي سندس هٿ مان ڪڍي ڇڏيو ،۽ هوءَ پنهنجي رستي تي هلي وئي.

48۽ يعقوب اڃا تائين يوسف لاءِ روزانو روئيندو ۽ روئندو رهيو ،۽ هو ڪيترائي ڏينهن پنهنجي پٽ لاءِ سوگ ڪندو رهيو.

باب44

1۽ اسماعيل جا پٽ ،جن يوسف کي مديانين کان خريد ڪيو هو ،۽ جن ڪيس سندس ڀائرن کان خريد ڪيو هو ،يوسف سان گڏ مصر ڏانهن ويا ،۽ اهي مصر جي سرحدن تي پهتا ،۽ جڏهن اهي مصر جي ويجهو پهتا ،ته انهن کي ابراهيم جي پٽ مدان جي پٽن مان چار ماڻهو مليا ، جيڪي مصر جي ملڪ کان پنهنجي سفر تي نڪتا هئا.

2۽ اسماعيلين انهن کي چيو ،ڇا توهان هن غلام کي اسان کان خريد ڪرڻ چاهيو ٿا؟ ۽ انهن چيو ،هن کي اسان جي حوالي ڪريو ،۽ انهن يوسف کي انهن جي حوالي ڪيو ،۽ انهن هن کي ڏٺو ،ته هو هڪ تمام سهڻو نوجوان هو ۽ انهن هن کي ويهه شيڪل ۾ خريد ڪيو.

3۽ اسماعيلي مصر ڏانهن پنهنجو سفر جاري رکيو ۽ مداني به ان ڏينهن مصر ڏانهن موٽي آيا ،۽ مداني هڪ ٻئي کي چيو ،ڏسو اسان ٻڌو آهي ته فرعون جو هڪ آفيسر ،محافظن جو سردار ،پوطيفار هڪ سٺي نوڪر جي ڳولا ۾ آهي جيڪو هن جي خدمت ڪرڻ لاءِ هن جي اڳيان بيٺو هجي ،۽ هن کي پنهنجي گهر ۽ پنهنجي سڀني ملڪيتن جو نگران بڻائي.

4تنهنڪري هاڻي اچو ته ڪيس سندس مرضيءَ موجب وڪڻي ڇڏيون ،جيڪڏهن هو اسان کي اهو ڏئي سگهي ٿو جيڪو اسان ڪيس گهرون ٿا.

5۽ اهي مدانيم ويا ۽ پوٽيفار جي گهر آيا ،۽ ڪيس چيو ته ،اسان ٻڌو آهي ته توهان هڪ سٺي نوڪر جي ڳولا ۾ آهيو جيڪو توهان جي خدمت ڪري ،ڏسو اسان وٽ هڪ نوڪر آهي جيڪو توهان کي خوش ڪندو ،جيڪڏهن توهان اسان کي اهو ڏئي سگهو ٿا جيڪو اسان چاهيون ٿا ،۽ اسين ان کي توهان کي وڪرو ڪنداسين.

6۽ پوٽيفار چيو ته ،ڪيس منهنجي اڳيان آڻيو ،۽ مان ڪيس ڏسندس ،۽ جيڪڏهن هو مون کي راضي ڪري ته مان توکي اهو ڏيندس جيڪو تون ڪيس گهرين ٿو.

7۽ مداني وڃي يوسف کي وٺي آيا ۽ ڪيس پوٽيفار جي اڳيان رکيو ،۽ هن ڪيس ڏٺو ،۽ هو ڪيس تمام گهڻو خوش ٿيو ،۽ پوٽيفار انهن کي چيو ،مون کي ٻڌايو ته توهان کي هن نوجوان لاءِ ڇا گهرجي؟

8۽ انهن چيو ته ،اسان کي هن لاءِ چار سؤ چانديءَ جا سڪا گهرجن ٿا ،۽ پوٽيفار چيو ته ،جيڪڏهن توهان مون کي هن جي وڪري جو رڪارڊ آڻيندؤ ۽ مون کي هن جي تاريخ ٻڌائيندؤ ته مان توهان کي ڏيندس ،ڇاڪاڻ ته شايد هو چوري ٿيل هجي ،ڇاڪاڻ ته هي نوجوان نه غلام آهي ۽ نه ئي ڪنهن غلام جو پٽ ،پر مان هن ۾ هڪ سهڻي ۽ سهڻي ماڻهوءَ جي صورت ڏسان ٿو.

9۽ مداني ويا ۽ اسماعيلين کي وٽي آيا جن هن کي انهن کي وڪرو ڪيو هو ،۽ انهن کيس ٻڌايو ته' ،هو هڪ غلام آهي ۽ اسان هن کي انهن کي وڪرو ڪيو'.

10۽ پوطيفار اسماعيلين جون ڳالهيون ٻڌيون جڏهن هو مداني ماڻهن کي چاندي ڏئي رهيو هو ،۽ مداني ماڻهو چاندي ڪٽي پنهنجي سفر تي هليا ويا ،۽ اسماعيلي پڻ گهر موٽي آيا.

11۽ پوٽيفار يوسف کي وٽي پنهنجي گهر ۾ وٺي آيو ته جيئن سندس خدمت ڪري ،۽ يوسف پوٽيفار جي نظر ۾ پسند آيو ،۽ هن مٿس پروسو ڪيو ،۽ کيس پنهنجي گهر جو نگران بڻايو ،۽ جيڪو ڪجهه سندس ملڪيت هو تنهن کي سندس هٿ ۾ ڏنو.

12۽ خداوند يوسف سان گڏ هو ۽ هو هڪ خوشحال ماڻهو ٿيو ،۽ خداوند يوسف جي خاطر فوطيفار جي گهر کي برڪت ڏني.

13۽ پوٽيفار پنهنجو سڀ ڪجهه يوسف جي هٿ ۾ ڇڏي ڏنو ،۽ يوسف اهڙو هو جيڪو شين کي اندر ۽ ٻاهر موڪليندو هو ،۽ پوٽيفار جي گهر ۾ هر شيءِ سندس مرضي سان منظم ٿيندي هئي.

14۽ يوسف ارڙهن سالن جو هو ،هڪ خوبصورت اکين وارو نوجوان ۽ ڏسڻ ۾ سهڻو هو ،۽ هن جهڙو مصر جي سڄي ملڪ ۾ ڪو به نه هو.

15ان وقت جڏهن هو پنهنجي مالڪ جي گهر ۾ هو ،گهر ۾ ۽ ٻاهر وڃي پنهنجي مالڪ جي خدمت ڪندو هو ،تڏهن سندس مالڪ جي زال زليڪا پنهنجون اکيون يوسف ڏانهن کنيون ۽ هن کيس ڏٺو ،۽ ڏٺائين ته هو هڪ سهڻو ۽ سهڻو نوجوان هو.

16۽ هن پنهنجي دل ۾ سندس خوبصورتي جي خواهش ڪئي ،۽ سندس روح يوسف تي لڳل هئي ،۽ هوءَ هر روز کيس لالچائيندي هئي ، ۽ زليڪا هر روز يوسف کي قائل ڪندي هئي ،پر يوسف پنهنجي مالڪ جي زال کي ڏسڻ لاءِ اکيون نه مٿي ڪيون.

17۽ زليڪا کيس چيو ته” ،تنهنجو روپ ۽ شڪل ڪيتري سٺي آهي ،سچ پچ مون سڀني غلامن کي ڏٺو آهي ،۽ تو وانگر سهڻو ٻانهو نه ڏٺو آهي؛ ۽ يوسف کيس چيو ته” ،يقيناً جنهن مون کي منهنجي ماءُ جي پيٽ ۾ پيدا ڪيو ،انهيءَ سڀني انسانن کي پيدا ڪيو آهي“.

18۽ هن کيس چيو” ،تنهنجون اکيون ڪيتريون سهڻيون آهن ،جن سان تو مصر جي سڀني رهاڪن ،مردن ۽ عورتن کي حيران ڪري ڇڏيو آهي؛ ۽ هن کيس چيو ،جڏهن ته اسان جيئرا آهيون ،اهي ڪيتريون سهڻيون آهن ،پر جيڪڏهن تون انهن کي قبر ۾ ڏسندين ،ته ضرور تون انهن کان پري ٿي ويندين“.

19۽ هن کيس چيو” ،تنهنجا سڀ لفظ ڪيترا سهڻا ۽ وڻندڙ آهن .هاڻي ،مان توکي عرض ٿو ڪريان ،گهر ۾ موجود بربط ڪڻي ،پنهنجن هٿن سان وڄائي ۽ اسان کي تنهنجا لفظ ٻڌاءِ“.

20۽ هن کيس چيو ،منهنجا لفظ ڪيترا سهڻا ۽ وڻندڙ آهن جڏهن مان پنهنجي خدا جي تعريف ۽ سندس شان بيان ڪريان ٿو؛ ۽ هن کيس چيو ،توهان جي مٿي جا وار ڪيترا سهڻا آهن ،ڏسو ته سون جي ڪنگهي جيڪا گهر ۾ آهي ،مهرباني ڪري ان کي کڻي وڃو ۽ پنهنجي مٿي جا وار ويڙهو.

21۽ هن کيس چيو ته” ،تون ڪيتري وقت تائين اهي ڳالهيون ڪندين؟ اهي ڳالهيون مون کي چوڻ بند ڪر ،۽ اُٿي پنهنجي گهريلو ڪمن ۾ مشغول رهه“.

22۽ هن کيس چيو ته ،منهنجي گهر ۾ ڪو به ناهي ،۽ توهان جي ڳالهين ۽ توهان جي خواهش کان سواءِ ٻيو ڪجهه به ناهي .پر انهن سڀني جي باوجود ،هوءَ يوسف کي پاڻ وٽ نه آڻي سگهي ،نه ئي هن پنهنجي نظر هن تي رکي ،پر پنهنجون اکيون هيٺ زمين ڏانهن رکيون.

23۽ زليڪا پنهنجي دل ۾ يوسف کي چاهيو ته هو هن سان سمهي ،۽ جڏهن يوسف گهر ۾ پنهنجو ڪم ڪري رهيو هو ،ته زليڪا آئي ۽ سندس اڳيان ويٺي ،۽ هوءَ روزانو پنهنجي گفتگو سان کيس لالچائيندي هئي ته هو هن سان سمهي ،يا ڪڏهن به هن ڏانهن ڏسي ،پر يوسف سندس ڳالهه نه ٻڌي.

24۽ هن کيس چيو ته ،جيڪڏهن تون منهنجي چوڻ مطابق نه ڪندين ،ته مان توکي موت جي سزا ڏيندس ،۽ تو تي لوهه جو جوڙو وجهندس.

25۽ يوسف کيس چيو ته ،بيشڪ خدا جنهن ماڻهوءَ کي پيدا ڪيو آهي ،قيدين جا زنجيرون کوليندو آهي ،۽ اهو ئي آهي جيڪو مون کي تنهنجي قيد ۽ تنهنجي فيصلي کان ڇڏائيندو.

26۽ جڏهن هوءَ کيس قائل ڪرڻ لاءِ مٿس غالب نه ٿي سگهي ،۽ سندس روح اڃا تائين مٿس لڳل هئي ،ته سندس خواهش هن کي هڪ ڏکوئيندڙ بيماري ۾ وجهي ڇڏيو.

27۽ مصر جون سڀ عورتون هن سان ملڻ لاءِ آيون ،۽ انهن کيس چيو ته" ،تون هن خراب حالت ۾ ڇو آهين؟ تون جنهن کي ڪنهن به شيءِ جي گهٽتائي ناهي .يقيناً تنهنجو مڙس بادشاهه جي نظر ۾ هڪ وڏو ۽ معزز شهزادو آهي ،ڇا توکي پنهنجي دل جي خواهش جي ڪا به گهٽتائي هجڻ گهرجي؟"

28۽ زليڪا انهن کي جواب ڏيندي چيو ته” ،اڄ توهان کي خبر پوندي ته هي آفت ڪٿان پيدا ٿئي ٿي جنهن ۾ توهان مون کي ڏسندا آهيو ،۽ هن پنهنجين ٻانهين کي حڪم ڏنو ته سڀني عورتن لاءِ کاڌو تيار ڪن ،۽ هن انهن لاءِ هڪ ضيافت ڪئي ،۽ سڀني عورتن زليڪا جي گهر ۾ کاڌو کاڌو.

29۽ هن انهن کي ليمن جا ٽڪرا ڇلڻ لاءِ چاقو ڏنا ته جيئن اهي کائي سگهن ،۽ هن حڪم ڏنو ته اهي يوسف کي قيمتي ڪپڙا پهرائين ،۽ هو انهن جي سامهون اچي ،۽ يوسف انهن جي اکين اڳيان آيو ۽ سڀئي عورتون يوسف ڏانهن ڏسڻ لڳيون ،۽ هن کان اکيون هٽائي نه سگهيون ، ۽ انهن سڀني پنهنجن هٿن ۾ چاقو سان پنهنجا هٿ ڪٽي ڇڏيا ،۽ جيڪي ليمن جا ٽڪرا انهن جي هٿن ۾ هئا اهي رت سان ڀريل هئا.

30۽ انهن کي خبر نه هئي ته انهن ڇا ڪيو آهي پر اهي يوسف جي خوبصورتي کي ڏسندا رهيا ،۽ پنهنجون اکيون هن کان نه ڦيرايون.

31۽ زليڪا ڏٺو ته انهن ڇا ڪيو هو ،۽ هن انهن کي چيو ته ،هي ڪهڙو ڪم آهي جيڪو توهان ڪيو آهي؟ ڏسو ،مون توهان کي کائڻ لاءِ ليمو ڏنو ۽ توهان سڀني پنهنجا هٿ ڪٽي ڇڏيا آهن.

32۽ سپني عورتن پنهنجا هٿ ڏنا ،۽ ڏٺائون ته اهي رت سان ڀريل هئا ،۽ انهن جو رت انهن جي ڪپڙن تي وهي رهيو هو ،۽ انهن ان کي چيو ته ،توهان جي گهر ۾ هي غلام اسان تي غالب آيو آهي ،۽ اسان هن جي خوبصورتي جي ڪري پنهنجون اکيون هن کان نه هٽائي سگهياسين.

33۽ هن انهن کي چيو ،يقيناً هي توهان سان ان وقت ٿيو جڏهن توهان هن ڏانهن ڏٺو ،۽ توهان پاڻ کي هن کان روڪي نه سگهيا .پوءِ مان ڪيئن روڪي سگهان ٿي جڏهن هو مسلسل منهنجي گهر ۾ هوندو آهي ،۽ مان هن کي روزانو پنهنجي گهر مان اندر ۽ ٻاهر ايندي ڏسان ٿي؟ پوءِ مان ڪيئن گهٽجڻ يا هن جي ڪري تباهه ٿيڻ کان بچي سگهان ٿي؟

34۽ انهن کيس چيو ته ،لفظ سچا آهن ،چو ته ڪير گهر ۾ هي سهڻو روپ ڏسي سگهي ٿو ۽ ان کان روڪي سگهي ٿو ،۽ ڇا هو توهان جي گهر ۾ توهان جو غلام ۽ نوڪر ناهي ،۽ توهان هن کي اهو ڇو نه ٿا ٻڌايو جيڪو توهان جي دل ۾ آهي ،۽ توهان جي روح کي هن معاملي ذريعي تباهه ٿيڻ ڏيو ٿا؟

35۽ هن انهن کي چيو ،مان روزانو هن کي قائل ڪرڻ جي ڪوشش ڪري رهي آهيان ،۽ هو منهنجي خواهشن تي راضي نه ٿيندو ،۽ مون هن کي هر شيءِ جو واعدو ڪيو هو جيڪو سٺو آهي ،۽ تڏهن به مان هن کان واپسي سان نه ملي سگهيس؛ تنهن ڪري مان هڪ زوال پذير حالت ۾ آهيان جيئن توهان ڏسو ٿا.

36۽ زليڪا يوسف لاءِ پنهنجي خواهش جي ڪري تمام گهڻي بيمار ٿي پئي ،۽ هوءَ ان جي ڪري تمام گهڻي پيار جي بيمار ٿي پئي ،۽ زليڪا جي گهر جي سپني ماڻهن ۽ سندس مڙس کي هن ڳالهه جي ڪا به خبر نه هئي ،ته زليڪا يوسف لاءِ پنهنجي محبت جي ڪري بيمار آهي.

37۽ سندس گهر جي سپني ماڻهن کانئس پڇيو ته” تون بيمار ۽ ڪمزور ڇو آهين ۽ ڪنهن به شيءِ جي ڪمي ڇو نٿي ڪرين؟ “۽ هن انهن کي چيو ته” مون کي خبر نه آهي ته هي ڳالهه روزانو مون تي ڇا ڇا ٿي رهيو آهي“.

38۽ سپ عورتون ۽ سندس دوست روزانو کيس ڏسڻ لاءِ ايندا هئا ،۽ اهي هن سان ڳالهائيندا هئا ،۽ هن انهن کي چيو ته ،اهو صرف يوسف جي پيار جي ڪري ٿي سگهي ٿو؛ ۽ انهن کيس چيو ته ،هن کي ورغلايو ۽ ڳجهي طرح پڪڙيو ،شايد هو توهان جي ڳالهه ٻڌي ،۽ توهان کان هن موت کي هٽائي ڇڏي.

39۽ زليڪا يوسف سان پنهنجي محبت کان وڌيڪ خراب ٿي وئي ،۽ هوءَ گهٽجي وئي ،ايتري تائين جو هن کي بيهڻ جي طاقت نه رهي.

40۽ هڪ ڏينهن يوسف گهر ۾ پنهنجي مالڪ جو ڪم ڪري رهيو هو ،۽ زليڪا لڪي لڪي آئي ۽ اوچتو هن تي ڪري پئي ،۽ يوسف هن جي خلاف اٿيو ،۽ هو هن کان وڌيڪ طاقتور هو ،۽ هن کي زمين تي ڪري ڇڏيو.

41۽ زليڪا پنهنجي دل جي خواهش جي ڪري روئي ،۽ هن روئيندي کيس دعا ڪئي ،۽ هن جا ڳوڙها هن جي ڳلن تان وهي ويا ،۽ هن کيس دعا جي آواز ۾ ۽ روح جي تلخي ۾ چيو،

42ڇا تو ڪڏهن مون جهڙي سهڻي عورت ٻڌي ،ڏٺي يا سڃاڻي آهي ،جيڪا روزانو توسان ڳالهائي ٿي ،تو لاءِ پيار جي ڪري زوال ۾ اچي ٿي ،تو کي هي سپ اعزاز ڏئي ٿي ،۽ پوءِ به تون منهنجي آواز کي نه ٻڌندين؟

43۽ جيڪڏهن اهو توهان جي مالڪ جي خوف جي ڪري آهي ته جيئن هو توهان کي سزا نه ڏئي ،قسم آهي ته بادشاهه زنده آهي ته توهان جي مالڪ کان هن شيءِ جي ذريعي توهان کي ڪو به نقصان نه پهچندو؛ هاڻي ،تنهن ڪري دعا ڪريو ته منهنجي ڳالهه ٻڌو ،۽ ان عزت جي خاطر رضامندي ڏيو جيڪو مون توهان کي عطا ڪيو آهي ،۽ مون کان هن موت کي هٽايو ،۽ مان توهان جي خاطر ڇو مران؟ ۽ هن ڳالهائڻ بند ڪيو.

44يوسف کيس جواب ڏنو ته” ،مون کان پري رهو ۽ هي معاملو منهنجي مالڪ تي ڇڏي ڏيو ،ڏسو ،منهنجو مالڪ نٿو ڄاڻي ته گهر ۾ مون وٽ ڇا آهي ،ڇاڪاڻ ته جيڪو ڪجهه سندس آهي سو هن منهنجي هٿ ۾ ڏنو آهي ،۽ مان پنهنجي مالڪ جي گهر ۾ اهي ڪم ڪيئن ڪريان؟

45ڇاڪاڻ ته هن مون کي پنهنجي گهر ۾ تمام گهڻو عزت ڏني آهي ،۽ هن مون کي پنهنجي گهر جو نگران پڻ بڻايو آهي ،۽ هن مون کي بلند ڪيو آهي ،۽ هن گهر ۾ مون کان وڏو ڪو به ناهي ،۽ منهنجي مالڪ مون کان ڪجهه به نه روڪيو آهي ،سواءِ توهان جي جيڪو هن جي زال آهي ،پوءِ توهان مون کي اهي لفظ ڪيئن چئي سگهو ٿا ،۽ مان خدا ۽ توهان جي مڙس سان هي وڏو بڇڙو ۽ گناهه ڪيئن ڪري سگهان ٿو؟

46تنهنڪري هاڻي مون کان پاسو ڪر ،۽ اهڙا لفظ وڌيڪ نہ ڳالهاءِ ،ڇو ته مان تنهنجون ڳالهيون نہ ٻڌندس .پر زليڪا يوسف جي ڳالهه نه ٻڌي جڏهن هن کيس اهي ڳالهيون ٻڌايون ،پر هوءَ روزانو کيس پنهنجي ڳالهه ٻڌڻ لاءِ لالچائيندي هئي.

47۽ ان کان پوءِ مصر جو وهڪرو پنهنجي سپني پاسن کان پرجي ويو ،۽ مصر جا سپ رهواسي ٻاهر نڪتا ،۽ بادشاهه ۽ شهزادا به دفن ۽ ناچ سان نڪتا ،ڇاڪاڻ ته اهو مصر ۾ هڪ وڏو خوشي جو ڏينهن هو ،۽ سمنڊ جي سيحور جي ٻوڏ جي وقت هڪ موڪل جو ڏينهن هو ،۽ اهي سڄو ڏينهن خوشي ڪرڻ لاءِ اتي ويا.

48۽ جڏهن مصري پنهنجي دستور مطابق خوشي ڪرڻ لاءِ درياءَ تي نڪتا ،تڏهن پوٽيفار جي گهر جا سپ ماڻهو انهن سان گڏ ويا ،پر زليڪا انهن سان گڏ نه وئي ،ڇاڪاڻ ته هن چيو ته ،مان بيمار آهيان ،۽ هوءَ گهر ۾ اڪيلي رهي ،۽ گهر ۾ ٻيو ڪو به ماڻهو هن سان گڏ نه هو.

49۽ هوءَ اُٿي ۽ گهر ۾ پنهنجي مندر ڏانهن وئي ،۽ پاڻ کي شاهي لباس پهريل ،۽ هن پنهنجي مٿي تي سوني پٿر جا قيمتي پٿر رکيا ،جيڪي چاندي ۽ سون سان جڙيل هئا ،۽ هن پنهنجي چهري ۽ چمڙي کي عورتن جي پاڪ ڪرڻ واري هر قسم جي مائع سان سينگاريو ،۽ هن مندر ۽ گهر کي ڪيسيا ۽ لوبان سان خوشبوءِ ڏني ،۽ هن مُر ۽ عود پکيڙيو ،۽ پوءِ هوءَ مندر جي دروازي تي ،گهر جي رستي تي ويٺي ، جتان يوسف پنهنجو ڪم ڪرڻ لاءِ گذريو ،۽ ڏسو يوسف ميدان مان آيو ،۽ پنهنجي مالڪ جو ڪم ڪرڻ لاءِ گهر ۾ داخل ٿيو.

50۽ هو انهيءَ جاءِ تي پهتو جتان هن کي گذرڻو هو ،۽ هن زليڪا جو سپ ڪم ڏٺو ،۽ هو پوئتي موٽيو.

51۽ زليڪا يوسف کي پاڻ کان پوئتي هٽندي ڏٺو ،۽ هن کيس سڏ ڪيو ،چيو ته توهان کي ڇا ٿيو آهي يوسف؟ پنهنجي ڪم تي اچو ،۽ ڏسو ته مان توهان لاءِ جاءِ ڏيندس جيستائين توهان پنهنجي جاءِ تي نه پهچو.

52۽ يوسف موٽي آيو ۽ گهر ۾ آيو ،۽ اتان کان پنهنجي جاءِ تي هليو ويو ،۽ هو معمول مطابق پنهنجي مالڪ جو ڪم ڪرڻ لاءِ ويٺو ۽ ڏسو زليڪا هن وٽ آئي ۽ شاهي لباس ۾ هن جي سامهون بيٺي ،۽ هن جي ڪپڙن مان خوشبو پري تائين پکڙجي وئي.

53۽ هن جلدي ڪئي ۽ يوسف ۽ سندس ڪپڙن کي پڪڙيو ،۽ هن کي چيو ته ،بادشاهه جي زندگي جو قسم آهي ته جيڪڏهن توهان منهنجي درخواست پوري نه ڪندا ته توهان اڄ مري ويندا ،۽ هن جلدي ڪئي ۽ پنهنجو ٻيو هٿ وڌايو ۽ پنهنجي ڪپڙن جي هيٺان تلوار ڪڍي ،۽ ان کي يوسف جي ڳچيءَ تي رکيو ،۽ هن چيو ته ،اٿ ۽ منهنجي درخواست پوري ڪر ،۽ جيڪڏهن نه ته اڄ ئي مري ويندين.

54۽ يوسف هن جي اهڙي ڪم ڪرڻ کان ڊڄي ويو ،۽ هو هن کان پڇڻ لاءِ اٿيو ،۽ هن سندس ڪپڙن جو اڳيون حصو پڪڙيو ،۽ سندس پڇڻ جي خوف ۾ اهو لباس جيڪو زليڪا پڪڙيو هو ڦاٽل هو ،۽ يوسف اهو لباس زليڪا جي هٿ ۾ ڇڏي ڏنو ،۽ هو ڀڄي ويو ۽ ٻاهر نڪري ويو ،ڇاڪاڻ ته هو ڊڄي ويو هو.

55۽ جڏهن زليڪا ڏٺو ته يوسف جو ڪپڙو ڦاٽل هو ،۽ هو ان کي سندس هٿ ۾ ڇڏي ڀڄي ويو هو ،تڏهن هوءَ پنهنجي جان کان ڊڄي وئي ،متان اها خبر سندس باري ۾ پکڙجي وڃي ،۽ هوءَ اُٿي ۽ چالاڪيءَ سان ڪم ڪيو ،۽ جيڪي ڪپڙا پائي رهي هئي اهي لاهي ڇڏيا ، ۽ پنهنجا ٻيا ڪپڙا پائي ورتا.

56۽ هن يوسف جو ڪپڙو ڪٽي پنهنجي پرسان رکيو ،۽ هوءَ وڃي ان جاءِ تي ويٺي جتي هوءَ پنهنجي بيماري ۾ ويٺي هئي ،ان کان اڳ جو سندس گهر جا ماڻهو درياءَ تي وڃن ،۽ هن هڪ نوجوان ڇوڪري کي سڏيو جيڪو ان وقت گهر ۾ هو ،۽ هن کي حڪم ڏنو ته گهر جي ماڻهن کي پاڻ وٽ سڏي.

57۽ جڏهن هن انهن کي ڏٺو ته وڏي آواز ۽ ماتم سان انهن کي چيو ته ڏسو ته توهان جو مالڪ هڪ عبراني کي گهر ۾ مون وٽ آندو آهي ،ڇاڪاڻ ته هو اڄ مون سان سمهڻ لاءِ آيو آهي.

58ڇالاءِ جو جڏهن اوهين ٻاهر نڪتا هئا تہ هو گهر ۾ آيو ،۽ ڏٺائين تہ گهر ۾ ڪوبہ ڪونهي ،تڏهن هو مون وٽ آيو ،۽ مون کي پڪڙيو ،مون سان ليٽڻ جي ارادي سان.

59۽ مون سندس ڪپڙا پڪڙيا ۽ ڦاڙي ڇڏيا ۽ وڏي آواز سان سندس خلاف رڙ ڪئي ،۽ جڏهن مون پنهنجو آواز بلند ڪيو ته هو پنهنجي جان کان ڊڄي ويو ۽ پنهنجو ڪپڙو منهنجي اڳيان ڇڏي ڀڄي ويو.

60۽ سندس گهر وارن ڪجھ بہ نہ ڳالهايو ،پر سندن غضب يوسف تي تمام گهڻو پڙڪيو ،۽ اهي سندس مالڪ وٽ ويا ۽ ڪيس سندس مڪر جون ڳالهيون ٻڌايون.

61پوٽيفار غصي ۾ گهر آيو ،۽ سندس زال ڪيس رڙ ڪري چيو تہ” تو مون سان ڇا ڪيو جو هڪ عيسائي نوڪر کي منهنجي گهر ۾ آندو ،ڇو تہ هو اڄ مون سان ڪيڏڻ لاءِ آيو آهي .هن اڄ مون سان ائين ڪيو.

62۽ پوٽيفار پنهنجي زال جون ڳالهيون ٻڌيون ،۽ هن يوسف کي سخت ڪوڙن سان سزا ڏيڻ جو حڪم ڏنو ،۽ انهن هن سان ائين ئي ڪيو.

63۽ جڏهن اهي ڪيس ماري رهيا هئا ،يوسف وڏي آواز سان رڙ ڪئي ،۽ هن پنهنجون اکيون آسمان ڏانهن کنيون ،۽ چيو ،اي خداوند خدا ، توهان ڄاڻو ٿا ته مان انهن سڀني شين کان بيزار آهيان ،۽ مان اڄ انهن غير طهر ٿيل بدڪار ماڻهن جي هٿان ڪوڙ سان ڇو مرندس ،جن کي توهان ڄاڻو ٿا؟

64۽ جڏهن پوٽيفار جا ماڻهو يوسف کي ماري رهيا هئا ،تڏهن هو روئيندو ۽ روئندو رهيو ،۽ اتي يارهن مهينن جو هڪ ٻار هو ،۽ خداوند ٻار جو وات کوليو ،۽ هن اهي لفظ پوٽيفار جي ماڻهن جي سامهون چيا ،جيڪي يوسف کي ماري رهيا هئا ،چيو ته:

65توهان هن ماڻهوءَ کان ڇا چاهيو ٿا ،۽ توهان هن سان هي برائي ڇو ٿا ڪريو؟ منهنجي ماءُ ڪوڙ ڳالهائي ٿي ۽ ڪوڙ ڳالهائي ٿي؛ اهڙي طرح معاملو ٿيو.

66۽ ٻار انهن کي سڀ ڪجهه صحيح طور تي ٻڌايو ،۽ زليڪا جون سڀ ڳالهيون جيڪي يوسف کي روزانو ٻڌائيندو هو.

67۽ سڀني ماڻهن ٻار جون ڳالهيون ٻڌيون ۽ ٻار جي ڳالهين تي ڏاڍا حيران ٿيا ،۽ ٻار ڳالهائڻ ڇڏي ڏنو ۽ خاموش ٿي ويو.

68۽ پوٽيفار پنهنجي پٽ جي لفظن تي تمام گهڻو شرمسار ٿيو ،۽ هن پنهنجن ماڻهن کي حڪم ڏنو ته يوسف کي وڌيڪ نه ماريو ،۽ ماڻهن يوسف کي مارڻ بند ڪيو.

69۽ پوٽيفار يوسف کي وٺي ويو ۽ حڪم ڏنو ته ڪيس پادرين جي اڳيان پيش ڪيو وڃي ،جيڪي بادشاهه جا جج هئا ،ته جيئن هن معاملي ۾ سندس فيصلو ڪري سگهن.

70۽ پوٽيفار ۽ يوسف پادرين جي اڳيان آيا جيڪي بادشاهه جا جج هئا ،۽ هن انهن کي چيو ته ،مان توهان کي عرض ڪريان ٿو ته فيصلو ڪريو ته نوڪر جو ڪهڙو فيصلو آهي ،ڇاڪاڻ ته هن ائين ڪيو آهي.

71۽ پادرين يوسف کي چيو تہ" تو پنهنجي مالڪ سان هي ڪم ڇو ڪيو؟ "۽ يوسف انهن کي جواب ڏنو تہ" منهنجا مالڪ ائين نہ آهن ، معاملو ائين هو؛ ۽ پوٽيفار يوسف کي چيو تہ" يقيناً مون پنهنجو سڀ ڪجھ اوهان جي هٿن ۾ سونپيو آهي ،۽ مون اوهان کان ڪجھ بہ نہ ڇڏيو سواءِ پنهنجي زال جي ،۽ اوهين هي بڇڙو ڪم ڪيئن ڪري سگهو ٿا؟"

72۽ يوسف جواب ڏنو تہ ،اي منهنجا مالڪ ،جيئري خداوند ۽ توهان جي روح جي قسم ،اي منهنجا مالڪ ،جيڪو لفظ توهان پنهنجي زال کان ٻڌو آهي اهو ڪوڙو آهي ،ڇاڪاڻ ته اڄ جو معاملو اهڙو ئي هو.

73مون کي هڪ سال گذري ويو آهي جڏهن کان مان توهان جي گهر ۾ آهيان ،ڇا توهان مون ۾ ڪا بدڪاري ڏٺي آهي ،يا ڪا اهڙي شيءِ جيڪا توهان کي منهنجي جان وٺڻ تي مجبور ڪري سگهي ٿي؟

74۽ پادرين پوٽيفار کي چيو ته ،اسان کي عرض آهي ته موڪليو ،۽ اهي اسان جي اڳيان يوسف جو ڦاٽل ڪپڙو آڻين ،۽ اسان کي ان ۾ ڦاٽل ڏسڻ ڏيو ،۽ جيڪڏهن اهو ڦاٽل ڪپڙي جي سامهون هجي ،ته پوءِ سندس چهرو ضرور هن جي سامهون هوندو ۽ هن ضرور هن کي پڪڙيو هوندو ،پاڻ وٽ اچڻ لاءِ ،۽ توهان جي زال اهو سڀ ڪجهه ٺڳيءَ سان ڪيو جيڪو هن چيو آهي.

75ع اهي يوسف جو لباس قاضين جي اڳيان ڪٽي آيا ؛ ۽ انهن ڏٺو ۽ ڏٺو ته يوسف جي اڳيان ڳوڙها هئا ؛ ۽ سڀني قاضين کي خبر پئي ته هن کيس دٻايو هو ؛ ۽ انهن چيو ته موت جو فيصلو هن غلام جي ڪري نه آهي ڇاڪاڻ ته هن ڪجهه به نه ڪيو آهي ؛ پر هن جو فيصلو اهو آهي ته هن کي قيد خاني ۾ رکيو وڃي ان خبر جي ڪري ؛ جيڪا هن جي ذريعي تو هان جي زال جي خلاف هلي وئي آهي.
76ع پوٽيفار انهن جون ڳالهيون ٻڌيون ؛ ۽ هن کيس قيد خاني ۾ رکيو ؛ اها جاءِ جتي بادشاهه جا قيدي قيد هوندا آهن ؛ ۽ يوسف ٻارهن سال قيد خاني ۾ رهيو.
77ع ان جي باوجود ؛ سندس مالڪ جي زال هن کان نه ڦري ؛ ۽ هوءَ روزانو هن سان ڳالهائڻ کان نه روڪي ته جيئن هن جي ڳالهه ٻڌي ، ۽ ٽن مهينن جي آخر ۾ زليڪا روزانو يوسف وٽ قيد خاني ۾ ويندي رهي ؛ ۽ هن کيس پنهنجي ڳالهه ٻڌڻ لاءِ آماده ڪيو ؛ ۽ زليڪا يوسف کي چيو" ؛ تون هن گهر ۾ ڪيترو وقت رهندين؟ پر هاڻي منهنجي ڳالهه ٻڌ ؛ ۽ مان توکي هن گهر مان ڪڍندس".
78ع يوسف کيس جواب ڏنو ؛ چيو ته" ؛ منهنجي لاءِ هن گهر ۾ رهڻ بهتر آهي ؛ ان کان جو مان تنهنجيون ڳالهيون ٻڌان ۽ خدا جي خلاف گناهه ڪريان ".ع هن کيس چيو ته" ؛ جيڪڏهن تون منهنجي مرضي پوري نه ڪندين ته ؛ مان تنهنجون اکيون ڪڍي ڇڏيندس ؛ تنهنجي پيرن ۾ زنجيرون لڳائيندس ۽ توکي انهن جي هٿن ۾ ڏيندس جن کي تون اڳ ۾ نہ سڃاڻندي هئين".
79ع يوسف کيس جواب ڏنو ۽ چيو ته" ؛ ڏس ؛ سڄي زمين جو خدا مون کي انهن سڀني کان بچائي سگهي ٿو جيڪي تون مون سان ڪري سگهين ٿو ؛ ڇاڪاڻ تہ هو انڌن جون اکيون کوليندو آهي ؛ ۽ جيڪي بند ٿيل آهن تن کي آزاد ڪندو آهي ؛ ۽ سڀني اجنبي ماڻهن کي بچائيندو آهي جيڪي زمين کان بي خبر آهن.
80ع جڏهن زليڪا يوسف کي قائل نه ڪري سگهي ته هو سندس ڳالهه ٻڌي ؛ تڏهن هن کيس لالچائڻ ڇڏي ڏنو ؛ ۽ يوسف اجا تائين قيد خاني ۾ بند هو .ع يوسف جو پيءُ يعقوب ۽ سندس سڀ ڀائر جيڪي ڪنعان جي ملڪ ۾ هئا ؛ انهن ڏينهن ۾ يوسف جي ڪري ماتم ڪندا هئا ۽ روئندا هئا ؛ ڇاڪاڻ ته يعقوب پنهنجي پٽ يوسف جي لاءِ تسلي ڏيڻ کان انڪار ڪيو ؛ ۽ يعقوب وڏي آواز سان روئندو هو ؛ ۽ اهي سڀ ڏينهن روئندو ۽ ماتم ڪندو هو.

باب45

1ع اهو سال هو جڏهن يوسف پنهنجي ڀائرن جي وڪڻڻ کان پوءِ مصر ڏانهن ويو هو ؛ تڏهن يعقوب جو پٽ روبن تمنا ڏانهن ويو ۽ ڪنعاني عوي جي ڌيءَ اليورام سان شادي ڪئي ؛ ۽ هو ان وٽ آيو.
2ع روبن جي زال اليورام حاملہ ٿي ۽ کيس چار پٽ پيدا ٿيا ؛ حنوڪ ؛ پالو ؛ قطزرون ۽ ڪرمي؛ ۽ سندس ڀاءُ شمعون سندس ڀيڻ دينه سان شادي ڪئي ؛ ۽ ان کيس مموئيل ؛ يامين ؛ اُهد ؛ ياڪين ۽ ضوڪر ؛ پنج پٽ پيدا ٿيا.
3ع پوءِ هو ڪنعاني عورت بونه وٽ آيو ؛ اها بونه هئي جنهن کي شمعون شڪم شهر مان قيد ڪري ڪٽي ويو هو ؛ ۽ بونه دينه جي اڳيان هئي ۽ هن جي خدمت ڪئي ؛ ۽ شمعون هن وٽ آيو ؛ ۽ هن سان شائول پيدا ٿيو.
4ع يهوداه انهيءَ وقت عدولام ڏانهن ويو ؛ ۽ هو عدولام جي هڪڙي ماڻهوءَ وٽ آيو ؛ جنهن جو نالو حيرا هو ؛ ۽ يهوداه اتي ڪنعان جي هڪڙي ماڻهوءَ جي ڌيءَ کي ڏٺو ؛ ۽ سندس نالو عليات هو ؛ جيڪا شوع جي ڌيءَ هئي ؛ ۽ هن ان کي شادي ڪئي ؛ ۽ ان وٽ آيو ؛ ۽ عليات يهوداه کي عير ؛ اونان ۽ شيلو پيدا ٿيا؛ ٽي پٽ.
5ع لاوي ۽ اِشڪار اوپر واري ملڪ ڏانهن ويا ؛ ۽ انهن عبر جي پٽ يُقطان جي پٽ يوباب جي ڌيئرن سان شادي ڪئي؛ ۽ يُقطان جي پٽ يوباب کي ٻہ ڌيئرون هيون؛ وڏي جو نالو عدينه هو ۽ ننڍي جو نالو عريده هو.
6ع لاوي عدينه کي پرڻايو ؛ ۽ اِشڪار عريده کي پرڻايو ؛ ۽ اهي ڪنعان جي ملڪ ۾ ؛ پنهنجي پيءُ جي گهر آيا ؛ ۽ عدينه کي لاوي مان ، گيرشون ؛ ڪهت ۽ مراري پيدا ٿيا؛ ٽي پٽ.
7ع اريدا کي ايساڪار لاءِ تولا ؛ فوا ؛ ايوب ۽ سامرون ؛ چار پٽ پيدا ٿيا؛ ۽ دان موآب جي ملڪ ڏانهن ويو ۽ موآبي چمودان جي ڌيءَ افلالٽ سان شادي ڪئي ؛ ۽ هو کيس ڪنعان جي ملڪ ۾ وٺي آيو.
8ع افلالٽ سنڍ هئي ؛ کيس ڪو به اولاد نه هو ؛ ۽ پوءِ خدا دان جي زال افلالٽ کي ياد ڪيو ؛ ۽ هوءَ حاملہ ٿي ۽ هڪ پٽ کي جنم ڏنو ؛ ۽ هن ان جو نالو حُشيم رکيو.
9ع جاد ۽ نفتالي حاران ڏانهن ويا ۽ اتان عُض جي پٽ عُمُرام جي ڌيئرن کي شاديون ڪيون ؛ جيڪو ناحور جو پٽ هو.
10ع عمورام جي ڌيئرن جا نالا هي آهن؛ وڏي جو نالو مريمه ۽ ننڍي جو نالو عُزيه هو؛ ۽ نفتالي مريمه کي ورتو ؛ ۽ جاد عُزيه کي ورتو؛ ۽ انهن کي ڪنعان جي ملڪ ۾ ؛ انهن جي پيءُ جي گهر ۾ وٺي آيو.
11ع مريمہ کي نفتالي مان يحصيل ؛ گُوني ؛ يعزر ۽ شالم ؛ چار پٽ پيدا ٿيا؛ ۽ عُزيت کي جاد مان صفيون ؛ چاجي ؛ شوني ؛ عزبون ؛ عيري ، ارودي ۽ ارالي ؛ ست پٽ پيدا ٿيا.
12ع آشر ٻاهر نڪتو ۽ افلال جي ڌيءَ عدون سان شادي ڪئي ؛ جيڪا حدد جي پٽ ۽ اسماعيل جي پٽ هئي ؛ ۽ کيس ڪنعان جي ملڪ ۾ وٺي آيو.
13ع آشر جي زال عدون انهن ڏينهن ۾ فوت ٿي وئي :هن کي ڪو به اولاد نه هو؛ ۽ عدون جي وفات کان پوءِ آشر درياءَ جي پار ويو ۽ ابي مائيل جي ڌيءَ هدوره سان شادي ڪئي ؛ جيڪو عبر جو پٽ ۽ سام جو پٽ هو.
14ع اها جوان عورت سهڻي شڪل جي هئي ؛ ۽ عقلمند عورت هئي ؛ ۽ هوءَ شيم جي پٽ عيلام جي پٽ ملڪي ايل جي زال هئي.
15ع حدوره ملڪيئيل لاءِ هڪ ڌيءَ پيدا ٿي ؛ ۽ هن ان جو نالو سيرخ رکيو ؛ ۽ ملڪيئيل ان کان پوءِ مري ويو ؛ ۽ حدوره وڃي پنهنجي پيءُ جي گهر ۾ رهي.
16ع آشر ۾ زال جي وفات کان پوءِ ؛ هو ويو ۽ هدوره سان شادي ڪئي ؛ ۽ ان کي ڪنعان جي ملڪ ۾ وٺي آيو ؛ ۽ ان جي ڌيءَ سيرخ کي به انهن سان گڏ وٺي آيو ؛ ۽ اها ٽن سالن جي هئي ؛ ۽ ڇوڪري يعقوب جي گهر ۾ پالي وئي.

17۽ چوڪري ڏسڻ ۾ ڏاڍي سهڻي هئي ،۽ هوءَ يعقوب جي اولاد جي پاڪ طريقن تي هلي رهي هئي؛ هن کي ڪنهن به شيءِ جي گهٽتائي نه هئي ،۽ خداوند هن کي حڪمت ۽ سمجھ ڏني.
18۽ آشر جي زال حدوره حامله ٿي ۽ کيس يمنه ،يشوا ،يشوي ۽ بريعا پيدا ٿيا؛ چار پٽ.
19۽ زبولون مديان ڏانهن ويو ۽ ابيدا جي پٽ ،مديان جي پٽ ،مولاد جي ڌيءَ مريشه سان شادي ڪئي ،۽ کيس ڪنعان جي ملڪ ۾ وٺي آيو.
20وَلَمَرُوْسَ عَلَى زِبولُون سِرِدَ ،ايلون ۽ يَچلِيل .ٽي پٽ.
21۽ يعقوب ضوبا جي پٽ ،تارح جي پٽ ،ارام ڏانهن موڪليو ،۽ هن پنهنجي پٽ لاءِ بنيامين مڪليا کي ارا جي ڌيءَ سان شادي ڪئي ،۽ هوءَ ڪنعان جي ملڪ ۾ يعقوب جي گهر ۾ آئي؛ ۽ بنيامين ڏهن سالن جو هو جڏهن هن ارام جي ڌيءَ مڪليا سان شادي ڪئي.
22۽ ميڪاليا حامله ٿي ۽ بنيامين مان بيلا ،بکر ،اشبيل ،جيرا ۽ نعمان ،پنج پٽ پيدا ٿيا؛ ۽ بنيامين بعد ۾ ويو ۽ ابراهيم جي پٽ سامرون جي ڌيءَ اريباٿ سان شادي ڪئي ،پنهنجي پهرين زال کان علاوه ،۽ هو ارڙهن سالن جو هو؛ ۽ اريباٿ بنيامين مان آخي ،ووش ،موپيم ،چوپيم ۽ ارد پيدا ٿيا؛ پنج پٽ.
23۽ انهن ڏينهن ۾ يهودا شيم جي گهر ويو ۽ شيم جي پٽ عيلام جي ڌيءَ تمر کي پنهنجي پهرين چاول عير جي زال ڪري پرڻايو.
24۽ عير پنهنجي زال تمر وٽ آيو ،۽ اها سندس زال ٿي ،۽ جڏهن هو ان وٽ آيو ته هن پنهنجي نسل کي ظاهري طور تي تباهه ڪيو ،۽ سندس ڪم خداوند جي نظر ۾ بڇڙو هو ،۽ خداوند کيس ماري ڇڏيو.
25۽ يهوداه جي پهرين پٽ عير جي وفات کان پوءِ ،يهوداه اونان کي چيو تہ پنهنجي ڀاءُ جي زال وٽ وڃ ۽ ان سان شادي ڪر جيئن سندس ويجهو مائٽ هجي ،۽ پنهنجي ڀاءُ لاءِ اولاد پيدا ڪر.
26۽ اونان تمر کي زال بڻايو ۽ هو ان سان گڏ آيو ،۽ اونان به پنهنجي ڀاءُ جي ڪم وانگر ڪيو ،۽ سندس ڪم خداوند جي نظر ۾ بڇڙو هو ،۽ هن ان کي به ماري ڇڏيو.
27۽ جڏهن اونان مري ويو ،يهودا تمر کي چيو ته ،پنهنجي پيءُ جي گهر ۾ رهو جيستائين منهنجو پٽ شيلو وڏو نه ٿئي ،۽ يهودا وڌيڪ تمر تي راضي نه ٿيو ته ان کي شيلو کي ڏئي ،چاڪاڻ ته هن چيو ته شايد هو به پنهنجن ڀائرن وانگر مري وڃي.
28تڏهن تمر اُٿي ۽ هلي وئي ۽ پنهنجي پيءُ جي گهر ۾ رهي ،۽ تمر ڪجهه وقت لاءِ پنهنجي پيءُ جي گهر ۾ رهي.
29۽ سال جي انقلاب تي ،يهوداه جي زال عليات مري وئي؛ ۽ يهوداه کي پنهنجي زال جي لاءِ تسلي ڏني وئي ،۽ عليات جي موت کان پوءِ ،يهوداه پنهنجي دوست حيره سان گڏ پنهنجي رڍن جي ڪترڻ لاءِ تمنا ڏانهن ويو.
30۽ تمر ٻڌو تہ يهوداه رڍن جي ڪُترڻ لاءِ تمناه ويو آهي ،۽ شيلوه وڏي ٿي چڪي آهي ،۽ يهوداه هن کان خوش نہ آهي.
31تڏهن تمر اُٿي ۽ پنهنجي رنواڻ جا ڪپڙا لاهي ڇڏيا ،۽ پاڻ تي پردو وجهي ،۽ پاڻ کي مڪمل طور تي ڍڪيو ،۽ وڃي عام رستي تي ويٺي ،جيڪو تمنا جي رستي تي آهي.
32۽ يهوداه گذريو ۽ کيس ڏٺو ۽ کيس کڻي ويو ۽ سندس وٽ آيو ،۽ هوءَ ان سان حامله ٿي ،۽ ٻار ڄڻڻ وقت ،ڏسو ته سندس پيٽ ۾ جاڙا ٻار هئا ،۽ هن پهرين جو نالو فارص ۽ ٻئي جو نالو زارح رکيو.

باب46

1انهن ڏينهن ۾ يوسف اڃا تائين مصر جي ملڪ ۾ جيل خاني ۾ قيد هو.
2اُن وقت فرعون جا نوڪر ،يعني مصر جي بادشاهه جي ساقين ۽ نانبائين جو سردار ،سندس اڳيان بيٺا هئا.
3۽ ساقي شراب کڻي بادشاهه جي اڳيان پيئڻ لاءِ رکيو ،۽ نانبائي بادشاهه جي اڳيان کائڻ لاءِ ماني رکي ،۽ بادشاهه شراب پيتو ۽ ماني کائي ،هن ۽ سندس نوڪرن ۽ وزيرن ،جيڪي بادشاهه جي دسترخوان تي کائيندا هئا.
4۽ جڏهن اهي کائي پي رهيا هئا ،ساقي ۽ نانوائي اتي ئي رهيا ،۽ فرعون جي وزيرن شراب ۾ ڪيترئي مکيون ڏٺيون ،جيڪا ساقي آڻيندي هئي ،۽ نانوائي جي مانيءَ ۾ نائٽر جا پٿر مليا.
5۽ محافظن جي سردار يوسف کي فرعون جي آفيسرن تي نوڪر مقرر ڪيو ،۽ فرعون جا آفيسر هڪ سال قيد ۾ رهيا.
6۽ سال جي آخر ۾ ،ٻنهي هڪ رات خواب ڏٺا ،قيد خاني ۾ جتي اهي هئا ،۽ صبح جو يوسف معمول مطابق انهن جي خدمت ڪرڻ لاءِ انهن وٽ آيو ،۽ هن انهن کي ڏٺو ،۽ ڏٺائين ته انهن جا چهرا اداس ۽ اداس هئا.
7۽ يوسف انهن کان پڇيو ته" ،اڄ توهان جا چهرا اداس ۽ اداس ڇو آهن؟ "۽ انهن کيس چيو ته" ،اسان هڪ خواب ڏٺو آهي ،۽ ڪو به ان جي تعبير ڪرڻ وارو ناهي ".۽ يوسف انهن کي چيو ته" ،مون کي پنهنجو خواب ٻڌايو ،۽ خدا توهان کي امن جو جواب ڏيندو جيئن توهان چاهيو ٿا".
8۽ ساقي يوسف کي پنهنجو خواب ٻڌايو ،۽ هن چيو ته مون خواب ۾ ڏٺو ،۽ هڪ وڏو ڊاک منهنجي اڳيان هو ،۽ ان ڊاک تي مون ٽي ٽاريون ڏٺيون ،۽ ڊاک جلدي ڦُلي ۽ وڏي اوچائي تي پهتي ،۽ ان جا ڳُچا پڪا ٿي ويا ۽ انگور ٿي ويا.
9۽ مون انگور کڻي پيالي ۾ نچوڙيا ،۽ فرعون جي هٿ ۾ ڏنائين ۽ هن پيتو؛ ۽ يوسف کيس چيو ته ،ٽي ٽاريون جيڪي انگورن جي وڻ تي هيون ،اهي ٽي ڏينهن آهن.
10پر ٽن ڏينهن اندر ،بادشاهه حڪم ڏيندو ته توکي ٻاهر آندو وڃي ۽ هو توکي تنهنجي عهدي تي بحال ڪندو ،۽ تون بادشاهه کي سندس شراب پيارينديـن جيئن پهرين جڏهن تون سندس ساقي هئين؛ پر مون تي پنهنجي مهرباني ڪر ،ته جڏهن تنهنجو ڀلو ٿيندو ته تون مون کي فرعون سان ياد ڪندين ،۽ مون تي مهرباني ڪر ،۽ مون کي هن قيد مان ڪڍي آڻيندين ،چاڪاڻ ته مون کي ڪنعان جي ملڪ مان چوري ڪيو ويو هو ۽ هن جاءِ تي غلام طور وڪرو ڪيو ويو هو.

11۽ جيڪو ڪجهہ توکي منهنجي مالڪ جي زال بابت ٻڌايو ويو آهي اهو به ڪوڙو آهي ،ڇاڪاڻ ته انهن مون کي مفت ۾ هن قيدخاني ۾ رکيو هو؛ ۽ ساقي يوسف کي جواب ڏنو ،ته جيڪڏهن بادشاهه مون سان پهرين وانگر سٺو سلوڪ ڪري ،جيئن تو مون کي آخري پيرو تعبير ڪيو هو ،ته مان سڀ ڪجهه ڪندس جيڪو تون چاهين ٿو ،۽ توکي هن قيدخاني مان ٻاهر ڪيندس.
12۽ نانبائي ،جڏهن ڏٺو ته يوسف ساقي جي خواب جي صحيح تعبير ڪئي آهي ،ته هو به ويجهو آيو ۽ پنهنجي خواب جو سڄو احوال يوسف کي ٻڌايو.
13۽ هن کيس چيو ته ،مون خواب ۾ ڏٺو ۽ منهنجي مٿي تي ٽي اڇا ٽوڪريون ڏٺيون ،۽ مون ڏٺو ،۽ ڏسو ته مٿين ٽوڪري ۾ فرعون لاءِ هر قسم جا پڪل گوشت هئا ،۽ ڏسو ته پکي منهنجي مٿي تان انهن کي کائي رهيا هئا.
14يوسف کيس چيو تہ” جيڪي ٽي ٽوڪريون تو ڏٺيون آهن ،سي ٽي ڏينهن آهن ،پر ٽن ڏينهن اندر فرعون تنهنجو مٿو لاهي توکي وڻ تي ٽنگندو ،۽ پکي تنهنجو گوشت کائي ويندا ،جيئن تو خواب ۾ ڏٺو هو“.
15انهن ڏينهن ۾ راڻي جي ٻار ڄڻڻ واري هئي ،۽ ان ڏينهن هن مصر جي بادشاهه کي پٽ ڄاتو ،۽ انهن اعلان ڪيو ته بادشاهه پنهنجو پهريون پٽ پيدا ڪيو آهي ۽ مصر جا سڀ ماڻهو فرعون جي آفيسرن ۽ نوڪرن سان گڏ تمام گهڻو خوش ٿيا.
16۽ سندس ڄمڻ جي ٽئين ڏينهن تي فرعون پنهنجن آفيسرن ۽ نوڪرن لاءِ ،ضُعر ملڪ ۽ مصر ملڪ جي لشڪر لاءِ هڪ دعوت ڪئي.
17۽ مصر جا سڀ ماڻهو ۽ فرعون جا نوڪر بادشاهه سان گڏ سندس پٽ جي دعوت تي کائڻ پيئڻ ۽ بادشاهه جي خوشي ۾ خوش ٿيڻ لاءِ آيا.
18۽ بادشاهه جا سڀ آفيسر ۽ سندس نوڪر انهيءَ وقت اٺن ڏينهن تائين عيد ۾ خوشيءَ سان گذاريندا رهيا ،۽ اهي اٺن ڏينهن تائين بادشاهه جي گهر ۾ هر قسم جي موسيقي جي سازن ،دفن ۽ ناچ سان خوشيون ملهائيندا رهيا.
19۽ ساقي ،جنهن کي يوسف پنهنجي خواب جو تعبير ٻڌايو هو ،يوسف کي وساري ڇڏيو ،۽ هن بادشاهه سان ان جو ذڪر نه ڪيو جيئن هن واعدو ڪيو هو ،ڇاڪاڻ ته اهو ڪم خداوند جي طرفان يوسف کي سزا ڏيڻ لاءِ هو ڇاڪاڻ ته هن انسان تي ڀروسو ڪيو هو.
20۽ ان کان پوءِ يوسف ٻہ سال قيد خاني ۾ رهيو ،جيستائين ٻارهن سال پورا نه ٿيا.

باب47

1۽ ابراهيم جو پٽ اسحاق اڃا تائين انهن ڏينهن ۾ ڪنعان جي ملڪ ۾ رهندو هو؛ هو تمام پوڙهو هو ،هڪ سو اسي سالن جو ،۽ سندس پٽ عيسو ،يعقوب جو ڀاءُ ،ادوم جي ملڪ ۾ هو ،۽ هن ۽ سندس پٽن کي سعير جي اولاد سان گڏ ان ۾ ملڪيت هئي.
2۽ عِيسو ٻڌو تہ سندس پيءُ جي وفات جو وقت ويجهو آيو آهي ،۽ هو ۽ سندس پٽ ۽ سندس گهر وارا ڪنعان جي ملڪ ۾ ،پنهنجي پيءُ جي گهر ۾ آيا ،۽ يعقوب ۽ سندس پٽ حبرون ۾ رهڻ واري جاءِ کان نڪري ويا ،۽ اهي سڀ پنهنجي پيءُ اسحاق وٽ آيا ،۽ انهن عِيسو ۽ سندس پٽن کي خيمي ۾ ڏٺو.
3۽ يعقوب ۽ سندس پٽ پنهنجي پيءُ اسحاق جي اڳيان ويٺا هئا ،۽ يعقوب اڃا تائين پنهنجي پٽ يوسف لاءِ ماتم ڪري رهيو هو.
4۽ اسحاق يعقوب کي چيو تہ” پنهنجن پٽن کي مون وٽ آڻيو تہ مان انهن کي برڪت ڏيندس “.۽ يعقوب پنهنجن يارهن ٻارن کي پنهنجي پيءُ اسحاق جي اڳيان آندو.
5۽ اسحاق پنهنجا هٿ يعقوب جي سڀني پٽن تي رکيا ،۽ انهن کي جهليو ۽ انهن کي ڀاڪر پاتو ،۽ هڪ هڪ ڪري انهن کي چمي ڏنائين ، ۽ اسحاق انهن کي ان ڏينهن برڪت ڏني ،۽ انهن کي چيو ته ،توهان جي ابن ڏاڏن جو خدا توهان کي برڪت ڏئي ۽ توهان جي اولاد کي آسمان جي تارن وانگر وڌائي.
6۽ اسحاق عيسو جي پٽن کي به برڪت ڏني ،۽ چيو تہ خدا اوهان کي انهن سڀني لاءِ جيڪي اوهان کي ڏسن ٿا ۽ اوهان جي سڀني دشمنن لاءِ خوف ۽ دهشت جو سبب بڻائي.
7۽ اسحاق يعقوب ۽ سندس پٽن کي سڏيو ،۽ اهي سڀ آيا ۽ اسحاق جي اڳيان ويٺا ،۽ اسحاق يعقوب کي چيو ،سڄي زمين جي خداوند مون کي چيو ته ،مان تنهنجي اولاد کي هي ملڪ ورثي ۾ ڏيندس جيڪڏهن تنهنجا ٻار منهنجا قانون ۽ منهنجي طريقن تي عمل ڪن ،۽ مان انهن سان اهو قسم پورو ڪندس جيڪو مون تنهنجي پيءُ ابراهيم سان قسم کنيو هو.
8تنهنڪري هاڻي منهنجا پٽ ،پنهنجن ٻارن ۽ پنهنجن ٻارن جي ٻارن کي سيکاريو ته خداوند کان ڊڄن ،۽ انهيءَ سٺي رستي تي هلن جيڪو خداوند اوهان جي خدا کي پسند اچي ،ڇاڪاڻ تہ جيڪڏهن اوهين خداوند جي طريقن ۽ سندس قانونن تي عمل ڪندا تہ خداوند اوهان سان ابراهيم سان پنهنجو عهد به قائم رکندو ،۽ اوهان سان ۽ اوهان جي اولاد سان هر ڏينهن خير ڪندو.
9۽ جڏهن اسحاق يعقوب ۽ سندس ٻارن کي حڪم ڏيڻ کان فارغ ٿيو ،تڏهن هن دم ڏنو ۽ مري ويو ،۽ پنهنجي ماڻهن سان گڏ ويو.
10۽ يعقوب ۽ عيسي پنهنجي پيءُ اسحاق جي منهن تي ڪري پيا ۽ روئي رهيا هئا ،۽ اسحاق هڪ سؤ اسي سالن جو هو جڏهن هو ڪنعان جي ملڪ ۾ ،حبرون ۾ فوت ٿيو ،۽ سندس پٽ کيس مڪفيلا جي غار ۾ کڻي ويا ،جيڪو ابراهيم هيت جي اولاد کان قبرستان جي ملڪيت لاءِ خريد ڪيو هو.
11۽ ڪنعان ملڪ جا سڀ بادشاهه اسحاق کي دفن ڪرڻ لاءِ يعقوب ۽ عيسو سان گڏ ويا ،۽ ڪنعان جي سڀني بادشاهن اسحاق جي وفات تي سندس وڏي عزت ڪئي.
12۽ يعقوب جا پٽ ۽ عيسو جا پٽ اگهاڙا پير گهمندا ۽ روئندا رهيا ،جيستائين قريت اربع ۾ پهتا.
13۽ يعقوب ۽ عيسي پنهنجي پيءُ اسحاق کي مڪفيلا جي غار ۾ دفن ڪيو ،جيڪو حبرون ۾ قريت اربع ۾ آهي ،۽ انهن کيس تمام وڏي عزت سان دفن ڪيو ،جيئن بادشاهن جي جنازي تي.
14۽ يعقوب ،سندس پٽ ،عيسي ۽ سندس پٽ ،۽ ڪنعان جي سڀني بادشاهن وڏو ۽ سخت ماتم ڪيو ،۽ انهن کيس دفن ڪيو ۽ ڪيترائي ڏينهن سندس لاءِ سوڳ ڪيو.

15۽ اسحاق جي وفات تي ،هن پنهنجا ڍور ،پنهنجون ملڪيتون ۽ سڀ ڪجهه پنهنجي پٽن کي ڇڏي ڏنو؛ ۽ عيسو يعقوب کي چيو" ،ڏس ، مان دعا ڪريان ٿو ،جيڪو ڪجهه اسان جي پيءُ ڇڏيو آهي ،اسان ان کي ٻن حصن ۾ ورهائينداسين ،۽ مون وٽ چونڊ هوندي "،۽ يعقوب چيو" ،اسين ائين ڪنداسين".

16۽ يعقوب سڀ ڪجهه جيڪو اسحاق ڪنعان جي ملڪ ۾ ڇڏيو هو ،يعني ڍور ۽ ملڪيت ،۽ انهن کي ٻه حصا ڪري عيسي ۽ سندس پٽن جي اڳيان رکيائين ،۽ عيسي کي چيو ته ڏسو ،هي سڀ ڪجهه توهان جي اڳيان آهي ،توهان پاڻ لاءِ اڌ چونڊيو جيڪو توهان کي وڻٽو آهي.

17۽ يعقوب عيسو کي چيو ته” مان تو کي عرض ٿو ڪريان ته ٻڌ ،جيڪو مان تو کي ٻڌايان ٿو ته آسمان ۽ زمين جي خداوند اسان جي پيءُ ڏاڏي ابراهيم ۽ اسحاق سان چيو ته آءٌ تنهنجي اولاد کي هي ملڪ هميشه لاءِ ميراث طور ڏيندس“.

18هاڻي اسان جي پيءُ جيڪو ڪجهه ڇڏيو آهي اهو سڀ ڪجهه توهان جي سامهون آهي ،۽ ڏسو سڄو ملڪ توهان جي سامهون آهي ، انهن مان جيڪو توهان چاهيو اهو چونڊيو.

19جيڪڏهن توهان چاهيو ٿا ته سڄي زمين توهان ۽ توهان جي ٻارن لاءِ هميشه لاءِ وٺي وٺو ،۽ مان هي دولت وٺندس ،۽ جيڪڏهن توهان چاهيو ٿا ته دولت توهان لاءِ وٺي وڃو ،۽ مان هي زمين پاڻ لاءِ ۽ منهنجي ٻارن لاءِ هميشه لاءِ وارث بڻائيندس.

20۽ نبايوت ،اسماعيل جو پٽ ،ان وقت پنهنجي ٻارن سان گڏ ملڪ ۾ هو ،۽ عيسو ان ڏينهن تي ويو ۽ هن سان صلاح ڪندي چيو:

21يعقوب مون سان اهڙي طرح ڳالهايو آهي ،۽ اهڙي طرح هن مون کي جواب ڏنو آهي ،هاڻي پنهنجو مشورو ڏيو ۽ اسين ٻڌنداسين.

22۽ نبايوت چيو ته ،يعقوب تو سان ڇا ڳالهايو آهي؟ ڏسو ته سڀ ڪنعان جا ٻار پنهنجي ملڪ ۾ سلامتيءَ سان رهن ٿا ،۽ يعقوب چوي ٿو ته هو پنهنجي اولاد سان گڏ ان جو وارث ٿيندو.

23تنهنڪري هاڻي وڃ ۽ پنهنجي پيءُ جي سڄي ملڪيت کڻي وڃ ۽ پنهنجي ڀاءُ يعقوب کي ملڪ ۾ ڇڏي وڃ ،جيئن هن چيو آهي.

24پوءِ عيسيو اٿيو ۽ يعقوب وٽ موٽي آيو ،۽ اسماعيل جي پٽ نبايوت جي صلاح موجب سڀ ڪجهه ڪيو؛ ۽ عيسي اسحاق جي ڇڏيل سڀ دولت ،جان ،جانور ،ڍور ۽ ملڪيت ،۽ سڀ دولت کڻي ويو؛ هن پنهنجي ڀاءُ يعقوب کي ڪجهه به نه ڏنو؛ ۽ يعقوب مصر جي نديءَ کان وٺي فرات نديءَ تائين ڪنعان جي سڄي زمين ورتي ،۽ ان کي دائمي ملڪيت طور ورتو ،۽ پنهنجي ٻارن ۽ پنهنجي اولاد لاءِ هميشه لاءِ.

25يعقوب پنهنجي ڀاءُ عيسو کان مڪفيلا جي غار به ورتي ،جيڪا حبرون ۾ آهي ،جيڪا ابراهيم عفرون کان خريد ڪئي هئي ته جيئن هن ۽ سندس اولاد لاءِ هميشه لاءِ دفن جي جاءِ جي ملڪيت هجي.

26۽ يعقوب اهي سڀ شيون خريداري جي ڪتاب ۾ لکي ڇڏيون ،۽ ان تي صحيح ڪئي ،۽ هن چار وفادار شاهدن سان انهن سڀني جي شاهدي ڏني.

27۽ اهي ڳالهيون آهن جيڪي يعقوب ڪتاب ۾ لکيون ،ته” ڪنعان جو ملڪ ۽ حِتّين ،حويين ،يبوسيين ،امورِيين ،فرزيين ۽ جرگاشيين جا سڀ شهر ،مصر جي نديءَ کان وٺي فرات نديءَ تائين سڀ ست قومون.

28۽ حبرون قريث اربع شهر ۽ ان ۾ موجود غار ،سڄو يعقوب پنهنجي ڀاءُ عيساؤ کان قيمت تي ،ملڪيت ۽ پنهنجي اولاد لاءِ هميشه لاءِ ورثي طور خريد ڪيو.

29۽ يعقوب خريد ڪيل ڪتاب ،دستخط ،حڪم ،قانون ۽ ظاهر ڪيل ڪتاب کڻي ،انهن کي مٽيءَ جي ٿانءَ ۾ رکيو ته جيئن اهي گهڻي وقت تائين رهن ،۽ انهن کي پنهنجن ٻارن جي هٿن ۾ ڏئي ڇڏيائين.

30عيسو پنهنجي ڀاءُ يعقوب کان اهو سڀ ڪجهه ورتو جيڪو سندس پيءُ سندس وفات کان پوءِ ڇڏيو هو ،۽ سڀ ملڪيت ،انسان ۽ جانور ،اُٺ ۽ گڏهه ،ڍڳون ۽ ٻڪري ،چاندي ۽ سون ،پٿر ۽ بت ،۽ ابراهيم جي پٽ اسحاق جي ملڪيت جون سڀ شيون کسي ورتيون؛ اهڙو ڪجهه به نه بچيو جيڪو عيسو پاڻ لاءِ نه کڻي ويو هجي ،اسحاق جي وفات کان پوءِ جيڪو ڪجهه ڇڏي ويو هو ان مان.

31۽ عِيسو اهو سڀ ڪجهه کڻي ويو ،۽ هو ۽ سندس ٻار پنهنجي ڀاءُ يعقوب ۽ سندس ٻارن کان پري ،سعير حوري جي ملڪ ڏانهن گهر ويا.

32۽ عِيسو کي سعير جي اولاد ۾ ملڪيت هئي ،۽ عِيسو ان ڏينهن کان پوءِ ڪنعان جي ملڪ ۾ واپس نه آيو.

33۽ ڪنعان جو سڄو ملڪ بني اسرائيل جي لاءِ دائمي ميراث طور ورثو ٿيو ،۽ عيساؤ پنهنجي سڀني اولاد سان گڏ سعير جبل جو وارث ٿيو.

باب48

1انهن ڏينهن ۾ ،اسحاق جي وفات کان پوءِ ،خداوند حڪم ڏنو ۽ سڄي زمين تي ڏڪار آندو.

2اُن وقت مصر جو بادشاهه فرعون مصر جي ملڪ ۾ پنهنجي تخت تي ويٺو هو ۽ پنهنجي بستري تي ليٽيو ۽ خواب ڏٺا ،۽ فرعون خواب ۾ ڏٺو ته هو مصر جي درياءَ جي ڪناري تي بيٺو آهي.

3جڏهن هو بيٺو هو ته هن ڏٺو ته درياءَ مان ست ٿلها ۽ خوبصورت ڍڳون نڪرنديون هيون.

4۽ انهن کان پوءِ ست ٻيون ڍڳون ،ڏٻريون ۽ بدصورت ،نڪتيون ،۽ ست بدصورت ڍڳون ،سٺين ڍڳن کي نگلي ويون ،۽ انهن جو ظاهر پهرين وانگر ئي بدصورت هو.

5۽ هو جاڳيو ،۽ ٻيهر سمهي پيو ۽ ٻيو خواب ڏٺائين ،۽ ڏٺائين ته هڪ ٻگهيءَ تي ست اناج جا سنگ نڪتا ،جيڪي سٺا ۽ سٺا هئا ،۽ انهن کان پوءِ ست پتلا سنگ نڪتا جيڪي اوڀر جي هوا سان ڦٽيل هئا ،۽ اهي پتلا سنگ پورا ڳهي ويا ،۽ فرعون پنهنجي خواب مان جاڳي پيو.

6صبح جو بادشاهه کي پنهنجا خواب ياد آيا ،۽ سندس روح خوابن جي ڪري پريشان ٿي ويو ،۽ بادشاهه جلدي ڪئي ۽ مصر جي سڀني جادوگرن ۽ ڏاهن کي گهرايو ،۽ اهي آيا ۽ فرعون جي اڳيان بيٺا.

7۽ بادشاه انهن کي چيو ته مون خواب ڏٺا آهن ،۽ انهن جي تعبير ڪرڻ وارو ڪوبه ڪونهي؛ ۽ انهن بادشاه کي چيو ته پنهنجا خواب پنهنجن نوڪرن کي ٻڌاءِ ۽ اسان کي انهن کي ٻڌڻ ڏيو.

8۽ بادشاهه پنهنجا خواب انهن کي ٻڌايا ،۽ انهن سڀني هڪ آواز سان بادشاهه کي جواب ڏنو ۽ چيو ته بادشاهه هميشه جيئرو رهي؛ ۽ هي اوهان جي خوابن جي تعبير آهي.

9اهي ست سٺيون ڳئون جيڪي تو ڏٺيون آهن اهي ست ڌيئرون ظاهر ڪن ٿيون جيڪي آخري ڏينهن ۾ توکي پيدا ٿينديون ،۽ اهي ست ڳئون جيڪي تو ڏٺيون هيون انهن کان پوءِ آيون ۽ انهن کي نگلي ويون ،اهي نشانيون آهن ته جيڪي ڌيئرون توکي پيدا ٿينديون اهي سڀ بادشاهه جي حياتيءَ ۾ مري وينديون.

10۽ جيڪو تو ٻئي خواب ۾ ڏٺو ته هڪ ئي ڳنڍ تي ست سٺا اناج جا ڳوڙها نڪرندا ،اهو انهن جي تعبير آهي ،ته تون آخري ڏينهن ۾ مصر جي ملڪ ۾ پنهنجي لاءِ ست شهر ٺاهيندين؛ ۽ جيڪو تو ڏٺو ته ست سڪل اناج جا ڳوڙها انهن کان پوءِ اُڀرندا ۽ انهن کي نگليندا جڏهن ته تون انهن کي پنهنجين اکين سان ڏسندي هئين ،اهو هڪ نشاني آهي ته جيڪي شهر تون ٺاهيندين اهي سڀ آخري ڏينهن ۾ ، بادشاهه جي حياتيءَ ۾ تباهه ٿي ويندا.

11۽ جڏهن اهي اهي ڳالهيون چئي رهيا هئا ،تڏهن بادشاهه انهن جي ڳالهين تي ڌيان نه ڏنو ،۽ نه ئي هن پنهنجو دل انهن تي لڳايو ، ڇاڪاڻ ته بادشاهه پنهنجي حڪمت ۾ ڄاڻي ٿو ته اهي خوابن جي صحيح تعبير نه ٿا ڏين؛ ۽ جڏهن اهي بادشاهه جي اڳيان ڳالهائڻ ختم ڪري چڪا هئا ،تڏهن بادشاهه انهن کي جواب ڏنو ،ته" ،هي ڪهڙي ڳالهه آهي جيڪا توهان مون سان ڪئي آهي؟ يقيناً توهان ڪوڙ ڳالهايو آهي ۽ ڪوڙ ڳالهايو آهي .تنهن ڪري هاڻي منهنجي خوابن جي صحيح تعبير ڏيو ته جيئن توهان مري نه وڃو.

12۽ بادشاهه هن کان پوءِ حڪم ڏنو ،۽ هن ٻين دانشورن کي وري گهرايو ،۽ اهي آيا ۽ بادشاهه جي اڳيان بيٺا رهيا ،۽ بادشاهه پنهنجا خواب انهن کي ٻڌايا ،۽ انهن سڀني کيس ٻهرين تعبير موجب جواب ڏنو ،۽ بادشاهه جو غضب ڀڙڪي پيو ۽ هو تمام گهڻو غضب ۾ هو ،۽ بادشاهه انهن کي چيو ته ،يقيناً اوهين ڪوڙ ڳالهائيندا آهيو ۽ جيڪي چيو آهي تنهن ۾ ڪوڙ ڳالهائيندا آهيو.

13۽ بادشاهه حڪم ڏنو ته سڄي مصر ۾ هڪ اعلان ڪيو وڃي ،جنهن ۾ چيو ويو ته بادشاهه ۽ سندس وڏن ماڻهن فيصلو ڪيو آهي ته جيڪو به عقلمند ماڻهو خوابن جي تعبير ڄاڻي ٿو ۽ سمجهي ٿو ،۽ اڄ بادشاهه جي اڳيان نه ايندو ،سو مرندو.

14۽ جيڪو ماڻهو بادشاهه کي سندس خوابن جي صحيح تعبير ٻڌائيندو ،ان کي اهو سڀ ڪجهه ڏنو ويندو جيڪو هو بادشاهه کان گهريندو .۽ مصر جي ملڪ جا سڀ دانشور بادشاهه جي اڳيان آيا ،سڀني جادوگرن ۽ جادوگرن سان گڏ جيڪي مصر ۽ گوشن ،رعمسيس ، تخپنچس ،ضُعر ۽ مصر جي سرحدن تي سڀني هنڌن تي هئا ،۽ اهي سڀ بادشاهه جي اڳيان بيٺا هئا.

15۽ سڀ امير ،امير ۽ بادشاهه جا نوڪر ،مصر جي سڀني شهرن مان گڏ ٿيا ،۽ اهي سڀ بادشاه جي اڳيان ويٺا ،۽ بادشاه پنهنجا خواب عقلمندن ۽ اميرن جي اڳيان بيان ڪيا ،۽ جيڪي بادشاه جي اڳيان ويٺا هئا ،سڀ خواب ڏسي حيران ٿي ويا.

16۽ سڀيئي ڏاها جيڪي بادشاه کان اڳ هئا ،سندس خوابن جي تعبير ۾ ڏاڍا ورهايل هئا؛ انهن مان ڪجهه بادشاه کي انهن جي تعبير ڪندي چيو ته ،ست سٺيون ڳئون ست بادشاه آهن ،جيڪي بادشاه جي اولاد مان مصر تي اُڀرنديون.

17۽ ست بڇڙيون ڳئون ست شهزادا آهن ،جيڪي آخري ڏينهن ۾ انهن جي خلاف اٿي بيٺيون ۽ انهن کي تباهه ڪنديون؛ ۽ ست سنگ مصر جا ست وڏا شهزادا آهن ،جيڪي اسان جي مالڪ بادشاهه جي جنگين ۾ پنهنجن دشمنن جي ستن گهٽ طاقتور شهزادن جي هٿن ۾ ڪرندا.

18۽ انهن مان ڪجهه بادشاهه کي هن طرح تعبير ڪئي ،چيو ته ست سٺيون ڳئون مصر جا مضبوط شهر آهن ،۽ ست خراب ڳئون ڪنعان ملڪ جون ست قومون آهن ،جيڪي آخري ڏينهن ۾ مصر جي ستن شهرن تي حملو ڪنديون ۽ انهن کي تباهه ڪنديون.

19۽ جيڪو تو ٻئي خواب ۾ ڏٺو ،ست سٺا ۽ خراب اناج جا سنگ ،اهو هڪ نشاني آهي ته مصر جي حڪومت ٻيهر تنهنجي اولاد ڏانهن ٻهرين وانگر موٽندي.

20۽ سندس حڪومت ۾ مصر جي شهرن جا ماڻهو ڪنعان جي ستن شهرن جي خلاف ٿيندا جيڪي انهن کان وڌيڪ طاقتور آهن ،۽ انهن کي تباهه ڪندا ،۽ مصر جي حڪومت تنهنجي اولاد ڏانهن موٽندي.

21۽ انهن مان ڪجهه بادشاهه کي چيو ته ،هي توهان جي خوابن جي تعبير آهي؛ ست سٺيون ڳئون ست راڻيون آهن ،جن کي توهان آخري ڏينهن ۾ شادي ڪندين ،۽ ست خراب ڳئون ظاهر ڪن ٿيون ته اهي سڀئي عورتون بادشاهه جي حياتيءَ ۾ مري وينديون.

22۽ ست سٺا ۽ خراب اناج جا سنگ جيڪي تو ٻئي خواب ۾ ڏٺا ،اهي چوڏهن ٻار آهن ،۽ آخري ڏينهن ۾ اهي اٿي بيٺا ۽ پاڻ ۾ وڙهندا ،۽ انهن مان ست انهن ستن کي ماريندا جيڪي وڌيڪ طاقتور آهن.

23۽ انهن مان ڪجهه بادشاهه کي اهي لفظ چيو ،ته ،ست سٺيون ڳئون ظاهر ڪن ٿيون ته توکي ست ٻار پيدا ٿيندا ،۽ اهي آخري ڏينهن ۾ تنهنجي ٻارن جي ستن کي ماريندا؛ ۽ ست سٺا اناج جا سنگ جيڪي تو ٻئي خواب ۾ ڏٺا ،اهي شهزادا آهن جن جي خلاف ست ٻيا گهٽ طاقتور شهزادا وڙهندا ۽ آخري ڏينهن ۾ انهن کي تباهه ڪندا ،۽ تنهنجي ٻارن جي ڪيس جو بدلو وٺندا ،۽ حڪومت ٻيهر تنهنجي اولاد ڏانهن موٽندي.

24۽ بادشاهه مصر جي دانشورن جون سڀ ڳالهيون ۽ پنهنجي خوابن جي تعبير ٻڌي ،۽ انهن مان ڪنهن به بادشاهه کي خوشي نه ٿي.

25۽ بادشاهه پنهنجي دانائي ۾ ڄاتو ته اهي سڀ ڳالهيون صحيح نه ٿا ڳالهائين ،ڇاڪاڻ ته اهو خداوند جي طرفان مصر جي دانشمندن جي ڳالهين کي ناڪام ڪرڻ لاءِ هو ،ته جيئن يوسف قيد خاني مان نڪري سگهي ،۽ مصر ۾ وڏو ٿئي.

26۽ بادشاه ڏٺو ته مصر جي سڀني دانشورن ۽ جادوگرن مان ڪو به ساڻس صحيح نه ڳالهائي ،تنهنڪري بادشاهه جو غضب ڀڙڪي پيو ،۽ سندس غضب سندس اندر ۾ ساڙيو.

27۽ بادشاهه حڪم ڏنو ته سڀ عقلمند ۽ جادوگر سندس اڳيان کان نڪري وڃن ،۽ اهي سڀ بادشاهه جي اڳيان شرم ۽ خواري سان نڪري ويا.

28۽ بادشاهه حڪم ڏنو ته سڄي مصر ۾ اعلان ڪيو وڃي ته مصر ۾ سڀني جادوگرن کي قتل ڪيو وڃي ۽ انهن مان ڪنهن کي به جيئرو نه رهڻ ڏنو وڃي.

29۽ بادشاهه جي محافظن جا سردار اٿيا ،۽ هر هڪ پنهنجي تلوار ڪڍي ،۽ مصر جي جادوگرن ۽ ڏاهن کي مارڻ لڳا.
30۽ ان کان پوءِ ميرود ،جيڪو بادشاهه جو مکيه ساقي هو ،آيو ۽ بادشاهه جي اڳيان سجدو ڪيو ۽ سندس اڳيان ويٺو.
31۽ ساقي بادشاهه کي چيو ته ،بادشاهه هميشه جيئرو رهي ،۽ سندس حڪومت ملڪ ۾ بلند ٿئي.
32تون انهن ڏينهن ۾ پنهنجي نوڪر سان ناراض هئين ،هاڻي ٻه سال اڳ ،۽ مون کي جيل ۾ رکيو هو ،۽ مان ڪجهه وقت لاءِ جيل ۾ هوس ،مان ۽ نانبائي جو سردار.
33۽ اسان سان گڏ هڪ عبراني نوڪر هو جيڪو محافظن جي سردار جو هو ،جنهن جو نالو يوسف هو ،ڇاڪاڻ ته سندس مالڪ هن تي ڪاوڙيل هو ۽ هن کي قيد خاني ۾ رکيو هو ،۽ هن اتي اسان جي خدمت ڪئي.
34۽ ڪجهه وقت کان پوءِ جڏهن اسين وارڊ ۾ هئاسين ،اسان هڪ رات خواب ڏٺا ،مون ۽ نانبائي جي سردار؛ اسان خواب ڏٺا ،هر هڪ ماڻهو پنهنجي خواب جي تعبير مطابق.
35۽ اسين صبح جو آياسين ۽ انهن کي ان نوڪر کي ٻڌايو ،۽ هن اسان کي اسان جي خوابن جو تعبير ڪيو ،هر هڪ کي سندس خواب مطابق ،ڇا هن صحيح تعبير ڪئي.
36۽ جيئن هن اسان کي تعبير ڪئي ،تيئن ئي ٿيو؛ سندس ڪو به لفظ زمين تي نه ڪري پيو.
37۽ هاڻي منهنجا مالڪ ۽ بادشاهه مصر جي ماڻهن کي بنا ڪنهن سبب جي نه ماريو؛ ڏسو ته اهو غلام اجا تائين گهر ۾ قيد آهي ،محافظ جي سردار پنهنجي مالڪ جي هٿان.
38جيڪڏهن بادشاهه کي مرضي هجي ته ڪيس سڏائي موڪلي ته جيئن هو توهان جي اڳيان اچي ۽ توهان کي ان خواب جي صحيح تعبير ٻڌائي جيڪو توهان ڏٺو آهي.
39۽ بادشاهه سردار ساقي جون ڳالهيون ٻڌيون ،۽ بادشاهہ حڪم ڏنو تہ مصر جا عقلمند ماڻهو قتل نہ ڪيا وڃن.
40۽ بادشاهہ پنهنجن نوڪرن کي حڪم ڏنو تہ يوسف کي سندس اڳيان آڻيو ،۽ بادشاهہ انهن کي چيو تہ" هن وٽ وڃو ۽ ڪيس نہ ڊڄو ،متان هو پريشان ٿي وڃي ۽ چڱيءَ طرح ڳالهائڻ نہ ڄاڻي".
41۽ بادشاهہ جا نوڪر يوسف وٽ ويا ،۽ انهن ڪيس جلدي قيد خاني مان ڪڍيو ،۽ بادشاهہ جي نوڪرن سندس ڏند ڪٽي ڇڏيا ،۽ هن پنهنجو قيد خانو بدلايو ۽ بادشاهہ جي اڳيان پيش ٿيو.
42۽ بادشاهه پنهنجي شاهي تخت تي هڪ شاهي لباس ۾ ويٺو هو ،جنهن جي چوڌاري سون جو ايفود هو ،۽ ان تي لڳل خالص سون چمڪي رهيو هو ،۽ ڪارونجهر ،ياقوت ۽ زمرد ،۽ بادشاهه جي مٿي تي موجود سڀئي قيمتي پٿر ،اکين کي حيران ڪري رهيا هئا ،۽ يوسف بادشاهه تي تمام گهڻو حيران ٿي ويو.
43۽ اهو تخت جنهن تي بادشاهه ويٺو هو ،سون ،چاندي ۽ سُليماني پٿرن سان ڍڪيل هو ،۽ ان ۾ ستر ڏاڪا هئا.
44۽ مصر جي سڄي ملڪ ۾ سندن دستور هو ،ته هر ڪو ماڻهو جيڪو بادشاهه سان ڳالهائڻ لاءِ ايندو هو ،جيڪڏهن هو ڪو شهزادو هوندو هو يا بادشاهه جي نظر ۾ عزت وارو هوندو هو ،ته هو بادشاهه جي تخت تي ٽيٽيهين ڏاڪڻ تائين چڙهندو هو ،۽ بادشاهه ڇٽيهين ڏاڪڻ تي لهندو هو ،۽ ان سان ڳالهائيندو هو.
45جيڪڏهن هو عام ماڻهن مان هڪ هجي ها ،ته هو ٽئين ڏاڪڻ تي چڙهندو هو ،۽ بادشاهه چوٿين ڏاڪڻ تي لهي ايندو هو ۽ ان سان ڳالهائيندو هو ،۽ انهن جو رواج اهو هو ته ڪو به ماڻهو جيڪو سڀني ستر ٻولين ۾ ڳالهائڻ سمجهي ٿو ،هو ستر ڏاڪڻ تي چڙهندو هو ،۽ مٿي چڙهي ڳالهائيندو هو جيستائين هو بادشاهه تائين نه پهچندو هو.
46۽ جيڪو به ماڻهو ستر مڪمل نه ڪري سگهيو ،اهو انهن ٻولين جيترا ڏاڪڻ چڙهندو هو جيڪي هو ڳالهائڻ ڄاڻيندو هو.
47۽ انهن ڏينهن ۾ مصر ۾ اهو رواج هو ته ڪو به انهن تي حڪومت نه ڪري ،سواءِ ان جي جيڪو ستر ٻوليون ڳالهائڻ سمجهي.
48۽ جڏهن يوسف بادشاهه جي اڳيان آيو ته هن بادشاهه جي اڳيان زمين تي جهڪي سجدو ڪيو ،۽ هو ٽئين ڏاڪڻ تي چڙهي ويو ،۽ بادشاهه چوٿين ڏاڪڻ تي ويٺو ۽ يوسف سان ڳالهايو.
49۽ بادشاهه يوسف کي چيو تہ مون هڪ خواب ڏٺو آهي ،۽ ڪو بہ تعبير ڪندڙ ڪونهي جيڪو ان جو صحيح تعبير ڪري ،۽ مون اڄ حڪم ڏنو آهي تہ مصر جا سڀ جادوگر ۽ انهن جا عقلمند منهنجي اڳيان اچن ،۽ مون پنهنجا خواب انهن کي ٻڌايا ،پر ڪنهن بہ مون کي انهن جو صحيح تعبير نہ ڪيو آهي.
50۽ ان کان پوءِ اڄ مون تنهنجي باري ۾ ٻڌو ته تون هڪ عقلمند ماڻهو آهين ،۽ هر خواب جو صحيح تعبير ڪري سگهين ٿو جيڪو تون ٻڌندو آهين.
51۽ يوسف فرعون کي جواب ڏنو تہ" ،فرعون کي پنهنجا خواب ٻڌاءِ جيڪي هن ڏٺا هئا ،بيشڪ تعبير خدا وٽ آهن؛ ۽ فرعون پنهنجا خواب يوسف کي ٻڌايا ،ڳئون جو خواب ۽ اناج جي سنگن جو خواب ،۽ بادشاهه ڳالهائڻ ڇڏي ڏنو.
52۽ پوءِ يوسف بادشاهه جي سامهون خدا جي روح سان ڍڪيل هو ،۽ هو سڀ ڪجهه ڄاڻيندو هو جيڪو ان ڏينهن کان بادشاهه تي ٿيندو ، ۽ هن کي بادشاهه جي خواب جي صحيح تعبير جي خبر هئي ،۽ هن بادشاهه جي سامهون ڳالهايو.
53۽ يوسف کي بادشاهہ جي نظر ۾ پسند آيو ،۽ بادشاهہ پنهنجا ڪن ۽ دل موڙيا ،۽ هن يوسف جون سڀ ڳالهيون ٻڌيون .۽ يوسف بادشاهہ کي چيو تہ ،اهو نہ سمجهو تہ اهي ٻہ خواب آهن ،ڇاڪاڻ تہ اهو رڳو هڪڙو خواب آهي ،ڇاڪاڻ تہ اهو جيڪو خدا چونڊيو آهي تہ سڄي ملڪ ۾ ڪري ،هن بادشاهہ کي پنهنجي خواب ۾ ڏيکاريو آهي ،۽ هي تنهنجي خواب جي صحيح تعبير آهي:
54ست سٺيون ڳئون ۽ اناج جا سنگ ست سال آهن ،۽ ست خراب ڳئون ۽ اناج جا سنگ پڻ ست سال آهن؛ اهو هڪ خواب آهي.
55ڏسو ،اهي ست سال جيڪي اچي رهيا آهن ،ملڪ ۾ تمام گهڻي آسودگي ٿيندي ،۽ ان کان پوءِ ست سال ڏڪار جا ايندا ،هڪ تمام سخت ڏڪار؛ ۽ ملڪ مان سڀ آسودگي وسري ويندي ،۽ ڏڪار ملڪ جي رهاڪن کي کائي ويندو.
56بادشاهه هڪ خواب ڏٺو ،۽ اهو خواب فرعون کي ورجايو ويو ڇاڪاڻ تہ اهو ڪم خدا جي طرفان قائم ٿيل آهي ،۽ خدا جلد ئي ان کي پورو ڪندو.

57تنهن ڪري هاڻي مان توکي صلاح ڏيندس ۽ تنهنجي ۽ ملڪ جي رهاڪن جي جان کي ڏڪار جي برائي کان بچائيندس ،ته تون پنهنجي بادشاهت ۾ هڪ اهڙي ماڻهو جي ڳولا ڪر جيڪو تمام هوشيار ۽ عقلمند هجي ،جيڪو حڪومت جي سڀني معاملن کي ڄاڻي ،۽ ان کي مصر جي ملڪ تي نگران مقرر ڪر.

58۽ جيڪو ماڻهو توهان مصر تي مقرر ڪريو ٿا ،ان کي پنهنجي هيٺان آفيسر مقرر ڪرڻ گهرجن ،ته جيئن اهي ايندڙ ستن سالن جي سڀني کاڌي کي گڏ ڪن ،۽ انهن کي اناج گڏ ڪرڻ گهرجي ۽ ان کي توهان جي مقرر ڪيل گودامن ۾ جمع ڪرڻ گهرجي.

59۽ انهن کي اهو کاڌو ستن سالن جي ڏڪار لاءِ رکڻ گهرجي ،ته جيئن اهو توهان لاءِ ،توهان جي ماڻهن لاءِ ۽ توهان جي سڄي ملڪ لاءِ ملي سگهي ،۽ توهان ۽ توهان جي زمين ڏڪار جي ڪري تباهه نه ٿين.

60ملڪ جي سڀني رهاڪن کي اهو به حڪم ڏنو وڃي ته اهي ستن سٺن سالن دوران پنهنجي زمين جي پيداوار ،هر قسم جي کاڌي مان گڏ ڪن ،۽ ان کي پنهنجن گودامن ۾ رکن ،ته جيئن اهو انهن لاءِ ڏڪار جي ڏينهن ۾ ملي سگهي ۽ اهي ان تي گذاري سگهن.

61هي تنهنجي خواب جي صحيح تعبير آهي ،۽ هي صلاح آهي جيڪا تنهنجي ۽ تنهنجي سڀني رعيت جي روحن کي بچائڻ لاءِ ڏني وئي آهي.

62۽ بادشاهه جواب ڏنو ۽ يوسف کي چيو ته ،ڪير چوي ٿو ۽ ڪير ڄاڻي ٿو ته اوهان جا لفظ صحيح آهن؟ ۽ هن بادشاهه کي چيو ته ، هي اوهان لاءِ منهنجي سڀني ڳالهين جي حوالي سان هڪ نشاني هوندي ،ته اهي سچيون آهن ۽ منهنجي صلاح اوهان لاءِ سٺي آهي.

63ڏس ،تنهنجي زال اڄ ٻار ڄڻڻ جي ڪرسي تي ويٺي آهي ،۽ هوءَ توکي پٽ ڄمائيندي ۽ تون ان سان خوش ٿيندين؛ جڏهن تنهنجو ٻار پنهنجي ماءُ جي پيٽ مان نڪرندو ،تنهنجو پهريون پٽ جيڪو ٻه سال اڳ پيدا ٿيو هو ،مري ويندو ،۽ تون ان ٻار ۾ آرام ڪندين جيڪو اڄ توکي پيدا ٿيندو.

64۽ يوسف بادشاهه سان اهي ڳالهيون ڪري چڪو ،۽ بادشاهه کي سجدو ڪيو ۽ هو ٻاهر هليو ويو ،۽ جڏهن يوسف بادشاهه جي حضور مان نڪري ويو ،ته اهي نشانيون جيڪي يوسف بادشاهه سان ڳالهايون هيون ،ان ڏينهن تي پوريون ٿيون.

65۽ راڻي ان ڏينهن هڪ پٽ کي جنم ڏنو ۽ بادشاهه پنهنجي پٽ جي خوشخبري ٻڌي ،۽ هو خوش ٿيو ،۽ جڏهن رپورٽر بادشاهه جي حضور کان ٻاهر هليو ويو ،ته بادشاهه جي نوڪرن بادشاهه جو پهريون ڄاول پٽ زمين تي مئل ڏٺو.

66۽ بادشاهه جي گهر ۾ وڏو ماتم ۽ شور هو ،۽ بادشاهه اهو ٻڌو ،۽ هن چيو" ،اهو شور ۽ ماتم ڇا آهي جيڪو مون گهر ۾ ٻڌو آهي؟ "۽ انهن بادشاهه کي ٻڌايو ته سندس پهريون پٽ مري ويو آهي؛ پوءِ بادشاهه کي خبر پئي ته يوسف جا سڀ لفظ جيڪي هن ٻڌا هئا اهي صحيح هئا ،۽ بادشاهه کي پنهنجي پٽ لاءِ تسلي ڏني وئي ،جيڪو ان ڏينهن ڪيس ڄائو هو جيئن يوسف چيو هو.

باب49

1انهن ڳالهين کان پوءِ بادشاهه موڪلي پنهنجن سڀني آفيسرن ۽ نوڪرن ۽ بادشاهه جي سڀني سردارن ۽ اميرن کي گڏ ڪيو ،۽ اهي سڀ بادشاهه جي اڳيان آيا.

2۽ بادشاهه انهن کي چيو ته" ڏسو ،اوهان هن عبراني ماڻهوءَ جون سڀ ڳالهيون ڏٺيون ۽ ٻڌيون آهن ،۽ اهي سڀ نشانيون جيڪي هن بيان ڪيون هيون ته پوريون ٿينديون ،۽ سندس ڪوبه لفظ زمين تي نه ڪري پيو آهي.

3اوهان کي خبر آهي ته هن خواب جي صحيح تعبير ڏني آهي ،۽ اهو ضرور پورو ٿيندو ،تنهنڪري هاڻي صلاح ڪريو ۽ ڄاڻو ته ڇا ڪندا ۽ ملڪ کي ڏڪار کان ڪيئن بچايو ويندو.

4هاڻي ڳوليو ۽ ڏسو ته ڇا اهڙو ڪو ماڻهو ملي سگهي ٿو ،جنهن جي دل ۾ حڪمت ۽ علم هجي ،۽ مان ان کي ملڪ تي مقرر ڪندس.

5ڇو ته توهان ٻڌو آهي ته عبراني ماڻهو هن بابت ڇا صلاح ڏني آهي ته ان سان زمين کي ڏڪار کان بچايو وڃي ،۽ مون کي خبر آهي ته ملڪ کي ڏڪار کان نه بچايو ويندو سواءِ ان عبراني ماڻهو جي صلاح سان ،جنهن مون کي صلاح ڏني هئي.

6۽ سڀني بادشاهه کي جواب ڏنو ۽ چيو ته ،عبراني صلاح جيڪا هن بابت ڏني آهي سا سٺي آهي؛ تنهنڪري هاڻي ،اسان جا مالڪ ۽ بادشاهه ،ڏسو سڄو ملڪ اوهان جي هٿ ۾ آهي ،جيڪو اوهان جي نظر ۾ سٺو لڳي سو ڪريو.

7جنهن کي تون چونڊين ٿو ،۽ جنهن کي تون پنهنجي دانائي ۾ ڄاڻين ٿو ته هو عقلمند آهي ۽ پنهنجي دانائي سان ملڪ کي بچائڻ جي قابل آهين ،تنهن کي بادشاهه ملڪ تي پنهنجي ماتحت مقرر ڪندو.

8۽ بادشاهه سڀني آفيسرن کي چيو ته" مون سوچيو آهي ته جڏهن کان خدا عبراني ماڻهوءَ کي سڀ ڪجهه ٻڌايو آهي جيڪو هن چيو آهي ، تنهنڪري سڄي ملڪ ۾ ڪوبه سمجهدار ۽ عقلمند ڪونهي ،جيڪڏهن اوهان جي نظر ۾ اهو سٺو لڳندو ته مان ڪيس ملڪ تي مقرر ڪندس ،ڇاڪاڻ ته هو پنهنجي حڪمت سان ملڪ کي بچائيندو".

9۽ سڀني آفيسرن بادشاهه کي جواب ڏنو ۽ چيو ته ،پر يقيناً اهو مصر جي قانونن ۾ لکيل آهي ،۽ ان جي خلاف ورزي نه ڪرڻ گهرجي ،ته ڪو به ماڻهو مصر تي حڪومت نه ڪندو ،۽ نه ئي بادشاهه کان ٻيو ڪو ٿيندو ،پر اهو جيڪو ماڻهن جي پٽن جي سڀني ٻولين ۾ ڄاڻ رکي ٿو.

10هاڻي اسان جا مالڪ ۽ بادشاهه ،ڏسو ته هي عبراني ماڻهو صرف عبراني ٻولي ڳالهائي سگهي ٿو ،۽ پوءِ اهو اسان تي ٻيو حڪومتي عهدو ڪيئن حاصل ڪري سگهي ٿو ،هڪ اهڙو ماڻهو جيڪو اسان جي ٻولي به نٿو ڄاڻي؟

11هاڻي اسين عرض ٿا ڪريون ته هن کي گهرايو ،۽ هن کي توهان جي اڳيان اچڻ ڏيو ،۽ هن کي سڀني شين ۾ آزمايو ،۽ جيئن توهان کي مناسب لڳي اهو ڪريو.

12۽ بادشاهه چيو ته سڀاڻي ڪيو ويندو ،۽ جيڪو ڪجهه تو چيو آهي سو سٺو آهي؛ ۽ سڀ آفيسر انهيءَ ڏينهن بادشاهه جي اڳيان آيا.

13۽ انهيءَ رات خداوند پنهنجي خدمتگار ملائڪن مان هڪ کي موڪليو ،۽ هو مصر جي ملڪ ۾ يوسف وٽ آيو ،۽ خداوند جو ملائڪ يوسف جي مٿان بيٺو هو ،۽ ڏسو ته يوسف رات جو پنهنجي مالڪ جي گهر ۾ قيد خاني ۾ بستري تي ليٽي پيو هو ،ڇاڪاڻ ته سندس مالڪ ڪيس سندس زال جي ڪري قيد خاني ۾ واپس وجهي ڇڏيو هو.

14۽ ملائڪ کيس ننڊ مان جاڳايو ،۽ يوسف اٿيو ۽ سندس پيرن تي بيٺو ،۽ ڏسو ته خداوند جو ملائڪ سندس سامهون بيٺو هو؛ ۽ خداوند جو ملائڪ يوسف سان ڳالهايو ،۽ هن ان رات کيس سڀني انساني ٻولين کي سيکاريو ،۽ هن سندس نالو يوسف رکيو.

15۽ خداوند جو ملائڪ هن کان هليو ويو ۽ يوسف موٽي پنهنجي بستري تي ليٽيو ،۽ يوسف ان رويا تي حيران ٿي ويو جيڪا هن ڏٺي.

16۽ صبح جو ائين ٿيو ته بادشاھ پنهنجن سڀني آفيسرن ۽ نوڪرن کي گهرايو ،۽ اهي سڀ اچي بادشاھ جي اڳيان ويٺا ،۽ بادشاھ يوسف کي آڻڻ جو حڪم ڏنو ،۽ بادشاھ جا نوڪر ويا ۽ يوسف کي فرعون جي اڳيان ڪٺي آيا.

17۽ بادشاهه ٻاهر آيو ۽ تخت جي ڏاڪڻين تي چڙهيو ،۽ يوسف بادشاهه سان سڀني ٻولين ۾ ڳالهايو ،۽ يوسف هن وٽ ويو ۽ بادشاهه سان ڳالهايو جيستائين هو سترهين ڏاڪي تي بادشاهه جي سامهون پهتو ،۽ هو بادشاهه جي سامهون ويٺو.

18۽ بادشاهه يوسف جي ڪري تمام گهڻو خوش ٿيو ،۽ بادشاهه جا سڀ آفيسر يوسف جون سڀ ڳالهيون ٻڌي بادشاهه سان گڏ تمام گهڻو خوش ٿيا.

19۽ بادشاهہ ۽ آفيسرن جي نظر ۾ اهو ڳالهہ چڱي لڳي تہ يوسف کي سڄي مصر جي ملڪ تي بادشاهہ کان ٻيو نمبر مقرر ڪيو وڃي ، ۽ بادشاهہ يوسف سان ڳالهائيندي چيو تہ،

20هاڻي تو مون کي صلاح ڏني ته مصر جي ملڪ تي هڪ عقلمند ماڻهو مقرر ڪريان ،ته جيئن پنهنجي عقل سان ملڪ کي ڏڪار کان بچائي سگهي؛ تنهن ڪري ،هاڻي جڏهن کان خدا توکي هي سڀ ڪجهه ٻڌايو آهي ،۽ اهي سڀ ڳالهيون جيڪي تو ڳالهايون آهن ،تنهن ڪري سڄي ملڪ ۾ ڪو به عقلمند ۽ عقلمند ماڻهو ناهي.

21۽ هاڻي توهان جو نالو يوسف نه سڏيو ويندو ،پر صفنٿ پانيه توهان جو نالو هوندو؛ توهان مون کان ٻئي نمبر تي هوندا ،۽ توهان جي چوڻ مطابق منهنجي حڪومت جا سڀ ڪم ٿيندا ،۽ توهان جي چوڻ تي منهنجا ماڻهو ٻاهر نڪرندا ۽ ايندا.

22۽ منهنجي نوڪرن ۽ آفيسرن کي توهان جي هٿ هيٺان هر مهيني پگهار ملندي ،۽ ملڪ جا سڀ ماڻهو توهان جي اڳيان سجدو ڪندا؛ صرف منهنجي تخت تي مان توهان کان وڏو هوندس.

23۽ بادشاهہ پنهنجي هٿ مان پنهنجي منڊي لاهي يوسف جي هٿ ۾ رکي ،۽ بادشاهہ يوسف کي شاهي لباس پهرايو ،۽ سندس مٿي تي سون جو تاج رکيو ،۽ سندس ڳچيءَ ۾ سون جي زنجير وجهي.

24۽ بادشاھ پنهنجن نوڪرن کي حڪم ڏنو ،۽ انهن کيس بادشاھ جي ٻئي رٿ ۾ سوار ڪيو ،جيڪو بادشاھ جي رٿ جي سامهون هو ،۽ هن کيس بادشاھ جي گهوڙن مان هڪڙي وڏي ۽ مضبوط گهوڙي تي سوار ڪيو ،۽ مصر جي ملڪ جي گهٽين ۾ گهمايو ويو.

25۽ بادشاهه حڪم ڏنو تہ جيڪي بہ دف ،بربط ۽ ٻيا ساز وڄائيندا هئا ،سي سڀ يوسف سان گڏ هلن؛ هڪ هزار دف ،هڪ هزار ميچولوت ،۽ هڪ هزار نيبليم سندس پٺيان هليا.

26۽ پنج هزار ماڻهو ،هٿن ۾ چمڪندڙ تلوارون کڻي ،۽ يوسف جي اڳيان مارچ ڪندا ۽ راند ڪندا هليا ،۽ بادشاهه جا ويهه هزار وڏا ماڻهو چمڙي جا پٽڪا سون سان ڍڪيل ٻڌي ،يوسف جي ساڄي هٿ ۽ ويهه هزار سندس کاٻي هٿ ۾ مارچ ڪندا رهيا ،۽ سڀئي عورتون ۽ ڪنواريون ڇتين تي ويون يا گهٽين ۾ بيٺيون يوسف تي ڪيڏنديون ۽ خوش ٿينديون رهيون ،۽ يوسف جي صورت ۽ سندس خوبصورتي کي ڏسندي رهيون.

27۽ بادشاهہ جا ماڻهو سندس اڳيان ۽ پٺيان هلندا هئا ،۽ رستي تي لوبان ،عطر ۽ هر قسم جي نفيس عطر سان خوشبوءِ لڳائيندا هئا ،۽ رستي تي مُر ۽ عود چڙڪي ويندا هئا ،۽ ويه ماڻهو سندس اڳيان سڄي ملڪ ۾ وڏي آواز سان هي ڳالهيون ٻڌائيندا هئا:

28ڇا توهان هن ماڻهوءَ کي ڏسو ٿا جنهن کي بادشاهه پنهنجو ٻيو نمبر چونڊيو آهي؟ حڪومت جا سڀ ڪم هن جي طرفان منظم ڪيا ويندا ،۽ جيڪو سندس حڪمن جي ڀڃڪڙي ڪندو ،يا جيڪو هن جي اڳيان زمين تي نه جهڪيندو ،اهو مرندو ،ڇاڪاڻ ته هو بادشاهه ۽ سندس ٻئي نمبر جي خلاف بغاوت ڪري ٿو.

29۽ جڏهن قاصدن اعلان ڪرڻ بند ڪيو ،تڏهن مصر جا سڀ ماڻهو يوسف جي اڳيان زمين تي ڪري پيا ۽ چيائون ته ،بادشاهه جيئرو رهي ،سندس ٻيو به جيئرو رهي .۽ مصر جا سڀ باشندا رستي تي ڪري پيا ،۽ جڏهن قاصدن انهن جي ويجهو آيا ،تڏهن اهي جهڪي پيا ، ۽ هر قسم جي دفن ،ميڪول ۽ نيبل سان يوسف جي اڳيان خوش ٿيا.

30۽ يوسف پنهنجي گهوڙي تي سوار ٿي آسمان ڏانهن اکيون کڻي چيو ،هو غريب کي مٽيءَ مان اٿاريندو آهي ،هو ضرورتمند کي گندگي مان اٿاريندو آهي .اي لشڪرن جا پالڻهار ،خوش نصيب آهي اهو ماڻهو جيڪو توهان تي ڀروسو ڪري ٿو.

31۽ يوسف فرعون جي نوڪرن ۽ عملدارن سان گڏ مصر جي سڄي ملڪ ۾ لنگهيو ،۽ انهن کيس مصر جو سڄو ملڪ ۽ بادشاهه جا سڀ خزانا ڏيکاريا.

32۽ يوسف موٽي آيو ۽ انهيءَ ڏينهن فرعون جي حضور ۾ آيو ،۽ بادشاهه يوسف کي مصر جي ملڪ ۾ زمين ڏني ،زمينن ۽ انگورن جي باغن جي ملڪيت ،۽ بادشاهه يوسف کي ٽي هزار تولا چاندي ۽ هڪ هزار تولا سون ،اونڪس پٿر ۽ بتيليم ۽ ڪيترين ئي تحفا ڏنيون.

33۽ ٻئي ڏينهن تي بادشاهه مصر جي سڀني ماڻهن کي حڪم ڏنو ته يوسف لاءِ نذرانا ۽ تحفا آڻين ،۽ جيڪو به بادشاهه جي حڪم جي خلاف ورزي ڪندو اهو ماريو ويندو؛ ۽ انهن شهر جي گهٽي ۾ هڪ اوچي جاءِ ناهي ،۽ انهن اتي ڪپڙا پکيڙيا ،۽ جيڪو به يوسف لاءِ ڪجهه آڻيندو هو ،اهو ان کي اوچي جاءِ تي رکي ڇڏيندو هو.

34۽ مصر جي سڀني ماڻهن اعليٰ جاءِ تي ڪجهه نه ڪجهه اڇلايو ،هڪ ماڻهو هڪ سون جي ڪنن جي چٽي ،۽ ٻئي ۾ ڪنگڻ ۽ ڪنن جون چٽيون ،۽ سون ۽ چانديءَ جي ڪم جا مختلف برتن ،۽ سُليماني پٿر ۽ بديليم هن اعليٰ جاءِ تي اڇلايا؛ هر هڪ پنهنجي ملڪيت مان ڪجهه نه ڪجهه ڏنو.

35۽ يوسف اهي سڀ ڪٺي پنهنجي خزاني ۾ رکيا ،۽ بادشاهه جي سڀني آفيسرن ۽ اميرن يوسف جي عزت ڪئي ،۽ انهن کيس ڪيترائي تحفا ڏنا ،ڇاڪاڻ ته بادشاهه هن کي پنهنجو ٻيو نمبر چونڊيو هو.

36۽ بادشاهہ اون جي پادري احيرام جي پٽ پوٽيفيرا ڏانهن موڪليو ،۽ هن پنهنجي ننڍي ڌيءَ آسنٿ کي وٺي يوسف کي شادي لاءِ ڏنو.

37۽ چوڪري ڏاڍي سهڻي هئي ،ڪنواري ،جنهن کي ڪو ماڻهو نه سڃاڻندو هو ،۽ يوسف ان کي زال ڪري ورتو؛ ۽ بادشاهه يوسف کي چيو ته ،مان فرعون آهيان ،۽ توهان کان سواءِ ڪو به پنهنجي هٿ يا پير کي مٿي ڪري منهنجي ماڻهن کي مصر جي سڄي ملڪ ۾ حڪومت ڪرڻ جي همت نه ڪندو.
38۽ يوسف ٽيهن سالن جو هو جڏهن هو فرعون جي سامهون بيٺو هو ،۽ يوسف بادشاهه جي سامهون کان ٻاهر هليو ويو ،۽ هو مصر ۾ بادشاهه جو ٻيو نمبر ٿيو.
39۽ بادشاهه يوسف کي پنهنجي گهر ۾ خدمت ڪرڻ لاءِ هڪ سؤ نوڪر ڏنا ،۽ يوسف پڻ موڪليا ۽ ڪيترائي نوڪر خريد ڪيا ۽ اهي يوسف جي گهر ۾ رهيا.
40پوءِ يوسف پنهنجي لاءِ بادشاهه جي محل جي دربار جي سامهون بادشاهن جي گهرن وانگر هڪ تمام شاندار گهر ٺاهيو ،۽ هن گهر ۾ هڪ وڏو مندر ٺاهيو ،جيڪو ڏسڻ ۾ تمام خوبصورت ۽ پنهنجي رهائش لاءِ آسان هو؛ يوسف کي پنهنجو گهر ٺاهڻ ۾ ٽي سال لڳا.
41۽ يوسف پاڻ لاءِ سون ۽ چانديءَ جي ڪثرت سان هڪ تمام شاندار تخت ٺاهيو ،۽ ان کي سُليماني پٿرن ۽ بڊيليم سان ڍڪيو ،۽ ان تي مصر جي سڄي ملڪ جي شڪل ۽ مصر جي نديءَ جي شڪل ٺاهي جيڪا مصر جي سڄي ملڪ کي پاڻي ڏئي ٿي؛ ۽ يوسف پنهنجي گهر ۾ پنهنجي تخت تي آرام سان ويٺو ۽ خداوند يوسف جي حڪمت وڌائي.
42۽ مصر جا سڀ باشندا ۽ فرعون جا نوڪر ۽ سندس امير يوسف سان تمام گهڻو پيار ڪندا هئا ،ڇاڪاڻ ته هي ڪم خداوند کان يوسف تائين هو.
43۽ يوسف وٽ هڪ لشڪر هو جيڪو جنگ ڪندو هو ،چاليهه هزار ڇهه سئو ماڻهن جي لشڪر ۽ لشڪر ۾ نڪرندو هو ،جيڪي بادشاهه ۽ يوسف کي دشمن جي خلاف مدد ڪرڻ لاءِ هٿيار ڪٽي سگهندا هئا ،ان کان علاوه بادشاهه جي آفيسرن ،سندس نوڪرن ۽ مصر جي رهواسين جو تعداد بي شمار هو.
44۽ يوسف پنهنجي طاقتور ماڻهن ۽ پنهنجي سڄي لشڪر کي ڍالون ۽ نيزي ،توپيون ۽ زره جا ڪوٽ ۽ ڦڙڪائڻ لاءِ پٿر ڏنا.

باب50

1ان وقت ترشيش جا ماڻهو اسماعيل جي پٽن جي خلاف آيا ۽ انهن سان جنگ ڪئي ،۽ ترشيش جا ماڻهو اسماعيلين کي گهڻي وقت تائين خراب ڪندا رهيا.
2۽ انهن ڏينهن ۾ اسماعيل جا ٻار ٿورا هئا ،۽ اهي ترشيش جي ٻارن تي غالب نه ٿي سگهيا ،۽ انهن تي سخت ظلم ڪيو ويو.
3۽ اسماعيلين جي بزرگن مصر جي بادشاهه ڏانهن هڪ خط موڪليو ،جنهن ۾ چيو ويو ته ،مان توهان کي دعا ڪريان ٿو ته توهان پنهنجن نوڪرن جي آفيسرن ۽ لشڪر کي موڪليو ته جيئن اسان کي ترشيش جي ٻارن سان جنگ ڪرڻ ۾ مدد ڪن ،ڇاڪاڻ ته اسان گهڻي وقت کان تباهه ٿي رهيا آهيون.
4۽ فرعون يوسف کي طاقتور ماڻهن ۽ لشڪر سان گڏ موڪليو جيڪي ساڻس گڏ هئا ،۽ بادشاهه جي گهر مان پنهنجي طاقتور ماڻهن کي پڻ.
5۽ اهي حويله جي ملڪ ۾ اسماعيل جي اولاد ڏانهن ويا ته جيئن انهن کي ترشيش جي اولاد جي خلاف مدد ڪن ،۽ اسماعيل جي اولاد ترشيش جي اولاد سان جنگ ڪئي ،۽ يوسف ترشيش کي ماريو ۽ انهن جي سڄي زمين کي فتح ڪيو ،۽ اسماعيل جا اولاد اڄ ڏينهن تائين ان ۾ رهن ٿا.
6۽ جڏهن ترشيش جو ملڪ فتح ڪيو ويو ،ته سڀئي ترشيش ڀڄي ويا ،۽ پنهنجن ڀائرن ،ياوان جي اولاد جي سرحد تي آيا ،۽ يوسف پنهنجي سڀني طاقتور ماڻهن ۽ لشڪر سان مصر ڏانهن موٽيو ،انهن مان هڪ به گم نه ٿيو.
7۽ سال جي انقلاب تي ،يوسف جي مصر تي حڪومت ڪرڻ جي ٻئي سال ۾ ،خداوند يوسف جي چوڻ مطابق ستن سالن تائين ملڪ ۾ وڏي ڪثرت ڏني ،ڇاڪاڻ ته خداوند انهن ڏينهن ۾ ستن سالن تائين زمين جي سڀني پيداوار تي برڪت ڏني ،۽ اهي کائيندا ۽ تمام گهڻو مطمئن ٿيا.
8۽ اُن وقت يوسف وٽ سندس ماتحت آفيسر هئا ،۽ اهي سٺن سالن جو سڀ اناج گڏ ڪندا هئا ،۽ سال به سال اناج جا ڍير لڳائيندا هئا ،۽ ان کي يوسف جي خزانن ۾ رکندا هئا.
9۽ جڏهن به اهي ڪاڻو گڏ ڪندا هئا ته يوسف حڪم ڏنو ته اهي سنگن ۾ اناج آڻين ۽ ان سان گڏ ڪجهه زمين جي مٽي به آڻين ته جيئن اهو خراب نه ٿئي.
10۽ يوسف سال به سال ائين ڪيو ،۽ سمنڊ جي واريءَ وانگر اناج جي ڍير ڪري گڏ ڪيو ،ڇاڪاڻ ته سندس ذخيرا تمام گهڻا هئا ۽ ڪثرت جي ڪري ڳڻپ نه ٿي سگهيا.
11۽ مصر جي سڀني رهاڪن ستن سٺن سالن دوران پنهنجي ذخيرن ۾ هر قسم جو ڪاڻو تمام گهڻو گڏ ڪيو ،پر انهن ان سان يوسف وانگر نه ڪيو.
12۽ يوسف ۽ مصرين ستن سالن جي سخاوت دوران جيڪو ڪاڻو گڏ ڪيو هو ،اهو سڀ ڪجهه ملڪ لاءِ ڏڪار جي ستن سالن لاءِ ذخيرو ڪيو ويو ،سڄي ملڪ جي مدد لاءِ.
13۽ مصر جي رهاڪن هر هڪ ماڻهو پنهنجي گودام ۽ پنهنجي لڪيل جاءِ کي اناج سان ڀريو ،ته جيئن ڏڪار جي وقت ۾ مدد ڪري سگهجي.
14۽ يوسف سڀ ڪاڻو جيڪو گڏ ڪيو هو ،مصر جي سڀني شهرن ۾ رکي ڇڏيو ،۽ سڀني گودامن کي بند ڪري ڇڏيو ۽ انهن تي پهريدار مقرر ڪيا.
15۽ يوسف جي زال آسنت ،جيڪا پوٽيفيرا جي ڌيءَ هئي ،کيس ٻه پٽ ،منسي ۽ افرائيم ڄاوا ،۽ يوسف جڏهن انهن کي پيدا ڪيو ته چوڏهن سالن جو هو.

16۽ ڇوڪرا وڏا ٿيا ۽ سندس طريقن ۽ هدايتن تي هليا ،اهي پنهنجي پيءُ جي سيکاريل طريقي کان نه هٽيا ،نه ساڄي طرف ۽ نه کاٻي طرف.

17۽ خداوند ڇوڪرن سان گڏ هو ،۽ اهي وڏا ٿيا ۽ سڀني حڪمت ۽ حڪومت جي سڀني معاملن ۾ سمجھ ۽ مهارت حاصل ڪئي ،۽ بادشاهه جي سڀني آفيسرن ۽ مصر جي رهواسين جي سندس وڏن ڇوڪرن کي بلند ڪيو ،۽ انهن کي بادشاهه جي ٻارن ۾ پاليو ويو.

18۽ ست سال جيڪي ملڪ ۾ ڪثرت جا هئا ،اهي ختم ٿي ويا ،۽ جيئن يوسف چيو هو ،انهن کان پوءِ ست سال ڏڪار جا آيا ،۽ ملڪ ۾ ڏڪار پئجي ويو.

19۽ مصر جي سڀني ماڻهن ڏٺو ته مصر جي ملڪ ۾ ڏڪار شروع ٿي چڪو آهي ،۽ سڀني مصري ماڻهن پنهنجا اناج جا گودام کولي ڇڏيا ڇاڪاڻ ته ڏڪار انهن تي غالب هو.

20۽ انهن کي سڀ کاڌو مليو جيڪو انهن جي گودامن ۾ هو ،جيت سان ڀريل ۽ کائڻ جي لائق نه هو ،۽ سڄي ملڪ ۾ ڏڪار پئجي ويو ،۽ مصر جا سڀ باشندا آيا ۽ فرعون جي اڳيان روئڻ لڳا ،ڇاڪاڻ ته ڏڪار انهن تي سخت هو.

21۽ انهن فرعون کي چيو تہ پنهنجن نوڪرن کي کاڌو ڏيو ،پوءِ اسين ۽ اسان جا ٻار ڇو اوهان جي اکين اڳيان بک ۾ مرون؟

22۽ فرعون انهن کي جواب ڏنو" ،۽ توهان مون کي ڇو روئي رهيا آهيو؟ ڇا يوسف حڪم نه ڏنو هو ته ستن سالن جي گهٽائي دوران ڏڪار جي سالن لاءِ اناج ذخيرو ڪيو وڃي؟ ۽ توهان سندس آواز ڇو نه ٻڌو؟"

23۽ مصر جي ماڻهن بادشاهه کي جواب ڏنو ته” ،اسان جا مالڪ ،توهان جي جان جي قسم سان ،توهان جي نوڪرن اهو سڀ ڪجھ ڪيو آهي جيڪو يوسف حڪم ڏنو هو ،ڇو ته توهان جي نوڪرن ستن سالن جي خوشحالي دوران پنهنجي زمين جي سڀني پيداوار کي گڏ ڪيو ۽ ان کي اڄ تائين گودامن ۾ رکيو.

24۽ جڏهن توهان جي ٻانهن تي ڏڪار پئجي ويو ته اسان پنهنجا گودام کوليا ،۽ ڏسو ته اسان جو سڀ فصل جيت سان ڀريل هو ۽ کائڻ جي لائق نه هو.

25۽ جڏهن بادشاهه اهو سڀ ٻڌو جيڪو مصر جي رهاڪن تي آيو هو ،تڏهن بادشاهه ڏڪار جي ڪري تمام گهڻو ڊڄي ويو ،۽ هو تمام گهڻو ڊڄي ويو؛ ۽ بادشاهه مصر جي ماڻهن کي جواب ڏنو ،ته جڏهن کان هي سڀ ڪجھ توهان سان ٿي چڪو آهي ،يوسف وٽ وڃو ، جيڪو ڪجھ هو توهان کي چوي اهو ڪريو ،سندس حڪمن جي خلاف ورزي نه ڪريو.

26۽ مصر جا سڀ ماڻهو نڪري يوسف وٽ آيا ۽ کيس چيائون ته اسان کي کاڌو ڏي ،پوءِ اسان توهان جي اڳيان بک ۾ ڇو مرون؟ ڇو ته اسان ستن سالن دوران پنهنجي پيداوار گڏ ڪئي جيئن توهان حڪم ڪيو هو ،۽ اسان ان کي ذخيرو ڪيو ،۽ اهو اسان تي ٿيو آهي.

27۽ جڏهن يوسف مصر جي ماڻهن جون سڀ ڳالهيون ۽ جيڪي انهن تي آيو هو ،ٻڌو ،تڏهن يوسف پنهنجي پيداوار جا سڀ گودام کوليا ۽ ان کي مصر جي ماڻهن کي وڪڻي ڇڏيو.

28۽ سڄي ملڪ ۾ ڏڪار پيو ،۽ سڀني ملڪن ۾ ڏڪار هو ،پر مصر جي ملڪ ۾ وڪري لاءِ پيداوار هئي.

29۽ مصر جا سڀ باشندا يوسف وٽ اناج خريد ڪرڻ لاءِ آيا ،ڇاڪاڻ ته ڏڪار انهن تي سخت هو ،۽ انهن جو سمورو اناج خراب ٿي ويو هو ،۽ يوسف روزانو اهو مصر جي سڀني ماڻهن کي وڪڻندو هو.

30۽ ڪنعان جي ملڪ جي سڀني رهاڪن ،فلستين ،اردن جي پار وارن ،اوڀر جي ماڻهن ۽ پري ۽ ويجهن ملڪن جي سڀني شهرن ٻڌو ته مصر ۾ اناج آهي ،۽ اهي سڀ اناج خريد ڪرڻ لاءِ مصر ۾ آيا ،ڇاڪاڻ ته انهن تي ڏڪار تمام گهڻو هو.

31۽ يوسف اناج جا گودام کوليا ۽ انهن تي عملدار مقرر ڪيا ،۽ اهي روزانو بيٺا رهندا هئا ۽ سڀني کي وڪرو ڪندا هئا جيڪي ايندا هئا.

32۽ يوسف کي خبر هئي ته سندس ڀائر به اناج خريد ڪرڻ لاءِ مصر ايندا ،ڇاڪاڻ ته سڄي ملڪ ۾ ڏڪار پئجي ويو هو .۽ يوسف پنهنجي سڀني ماڻهن کي حڪم ڏنو ته اهي مصر جي سڄي ملڪ ۾ ان جو اعلان ڪن ،۽ چيو ته:

33بادشاهه ،سندس ٻئي ۽ انهن جي وڏن جي مرضي آهي ته ڪو به ماڻهو جيڪو مصر ۾ اناج خريد ڪرڻ چاهي ٿو ،اهو پنهنجن نوڪرن کي خريد ڪرڻ لاءِ مصر نه موڪلي ،پر سندس پٽ ،۽ ڪو به مصري يا ڪنعاني ،جيڪو مصر ۾ اناج خريد ڪرڻ کان پوءِ ڪنهن به دڪان مان ايندو ،۽ ان کي سڄي ملڪ ۾ وڪڻندو ،اهو مري ويندو ،ڇاڪاڻ ته ڪو به ماڻهو پنهنجي گھر جي مدد ڪانسواءِ خريد نه ڪندو.

34۽ جيڪو به ٻن يا ٽن جانورن کي هلائيندو ،اهو مرندو ،ڇاڪاڻ ته ماڻهو صرف پنهنجي جانور کي هلائيندو.

35۽ يوسف مصر جي دروازن تي پهريدار مقرر ڪيا ،۽ انهن کي حڪم ڏنو ته ،جيڪو به اناج خريد ڪرڻ لاءِ اچي ،ان کي اندر نه اچڻ ڏيو جيستائين سندس نالو ،سندس پيءُ جو نالو ،۽ سندس پيءُ جي پيءُ جو نالو نه لکيو وڃي ،۽ جيڪو ڪجھ ڏينهن ۾ لکيل آهي ،انهن جا نالا شام جو مون ڏانهن موڪليو ته جيئن مان انهن جا نالا ڄاڻان.

36۽ يوسف سڄي مصر ۾ آفيسر مقرر ڪيا ،۽ انهن کي حڪم ڏنو تہ اهي سڀ ڪم ڪن.

37۽ يوسف اهي سڀ ڪم ڪيا ،۽ اهي قانون ٺاهيا ،ته جيئن هن کي خبر پوي ته سندس ڀائر ڪڏهن مصر ۾ اناج خريد ڪرڻ لاءِ اچن؛ ۽ يوسف جي ماڻهن روزانو مصر ۾ انهن لفظن ۽ قانونن جي مطابق اعلان ڪيو جيڪي يوسف حڪم ڏنا هئا.

38۽ اوڀر ۽ اولهه ملڪ ۽ سڄي زمين جي سڀني باشندن ،انهن قانونن ۽ قاعدن بابت ٻڌو جيڪي يوسف مصر ۾ لاڳو ڪيا هئا ،۽ زمين جي آخري حصن جا رهواسي ايندا هئا ۽ روزانو مصر ۾ اناج خريد ڪندا هئا ،۽ پوءِ هليا ويندا هئا.

39۽ مصر جي سڀني آفيسرن يوسف جي حڪم مطابق ڪيو ،۽ جيڪي به مصر ۾ اناج خريد ڪرڻ لاءِ ايندا هئا ،دربان پنهنجا نالا ۽ پنهنجي پيءُ جا نالا لکندا هئا ،۽ روزانو شام جو يوسف جي اڳيان آڻيندا هئا.

باب51

1پوءِ يعقوب ڀڳو ته مصر ۾ اناج آهي ،۽ هن پنهنجن پٽن کي سڏيو ته مصر وڃي اناج خريد ڪن ،ڇاڪاڻ ته انهن تي به ڏڪار پئجي ويو هو ،۽ هن پنهنجن پٽن کي سڏيو ۽ چيو:

2ڏسو ،مون ٻڌو آهي ته مصر ۾ اناج آهي ،۽ دنيا جا سڀ ماڻهو اتي خريد ڪرڻ لاءِ وڃن ٿا ،هاڻي توهان سڄي دنيا جي سامهون پاڻ کي مطمئن ڇو ٿا ڏيکاريو؟ توهان پڻ مصر ڏانهن وڃو ۽ اتي ايندڙن مان اسان لاءِ ٿورو اناج خريد ڪريو ،ته جيئن اسان مري نه وڃون.

3۽ يعقوب جي پٽن پنهنجي پيءُ جي ڳالهه مڃي ،۽ اهي مصر ڏانهن وڃڻ لاءِ اٿيا ته جيئن اتي آيل ٻين ماڻهن مان اناج خريد ڪري سگهن.

4۽ سندن پيءُ يعقوب انهن کي حڪم ڏنو ته جڏهن اوهين شهر ۾ داخل ٿيو ته ملڪ جي رهاڪن جي ڪري هڪ دروازي مان گڏ نه وڃو.

5۽ يعقوب جا پٽ نڪري ويا ۽ مصر ڏانهن هليا ويا ،۽ يعقوب جي پٽن سڀ ڪجهه ڪيو جيئن سندن پيءُ انهن کي حڪم ڏنو هو ،۽ يعقوب بنيامين کي نه موڪليو ،ڇاڪاڻ ته هن چيو ته متان رستي ۾ هن سان سندس ڀاءُ وانگر ڪو حادثو ٿئي؛ ۽ يعقوب جا ڏهه پٽ نڪري ويا.

6۽ جڏهن يعقوب جا پٽ رستي تي وڃي رهيا هئا ،تڏهن انهن يوسف سان ڪيل ڪم تي پشيمان ٿيا ،۽ هڪ ٻئي سان ڳالهائڻ لڳا ،ته اسان کي خبر آهي ته اسان جو ڀاءُ يوسف مصر ڏانهن ويو هو ،۽ هاڻي اسين جتي به وڃون ٿا اتي کيس ڳولينداسين ،۽ جيڪڏهن اسان کي اهو ملي وڃي ته اسين کيس سندس مالڪ کان فديه ۾ وٺي ڇڏينداسين ،۽ جيڪڏهن نه مليو ته زور سان ،۽ اسين سندس لاءِ مري وينداسين.

7۽ يعقوب جا پٽ هن ڳالهه تي راضي ٿيا ۽ يوسف جي خاطر پاڻ کي مضبوط ڪيو ،ته جيئن کيس سندس مالڪ جي هٿ کان بچائي سگهن ،۽ يعقوب جا پٽ مصر ڏانهن ويا؛ ۽ جڏهن اهي مصر جي ويجهو آيا ته اهي هڪ ٻئي کان الڳ ٿي ويا ،۽ اهي مصر جي ڏهن دروازن مان آيا ،۽ دربان ان ڏينهن پنهنجا نالا لکيا ،۽ شام جو انهن کي يوسف وٽ آندو.

8۽ يوسف شهر جي دربانن جي هٿن مان نالا پڙهيا ،۽ هن ڏٺو ته سندس ڀائر شهر جي ڏهن دروازن مان داخل ٿيا هئا ،۽ ان وقت يوسف حڪم ڏنو ته اهو مصر جي سڄي ملڪ ۾ اعلان ڪيو وڃي ،چيو ته،

9اي سڀ گودام جا محافظو ،ٻاهر وڃو ،سڀ اناج جا گودام بند ڪريو ۽ رڳو هڪ کي کليل رهڻ ڏيو ،ته جيئن ايندڙ ان مان خريد ڪري سگهن.

10۽ يوسف جي سڀني عملدارن ان وقت ائين ڪيو ،۽ انهن سڀني دڪانن کي بند ڪيو ۽ صرف هڪ کليل ڇڏيو.

11۽ يوسف پنهنجن ڀائرن جا لکيل نالا ان شخص کي ڏنا جيڪو کليل گودام تي مقرر ٿيل هو ،۽ هن کيس چيو ته جيڪو به تو وٽ اناج خريد ڪرڻ لاءِ اچي ،ان جو نالو پڇ ،۽ جڏهن انهن نالن وارا ماڻهو تو وٽ اچن ،انهن کي پڪڙي موڪليو ،۽ انهن ائين ئي ڪيو.

12۽ جڏهن يعقوب جا پٽ شهر ۾ آيا ،ته اهي شهر ۾ گڏ ٿيا ته جيئن پاڻ لاءِ اناج خريد ڪرڻ کان اڳ يوسف کي ڳولين.

13۽ اهي ڪسبياڻين جي ڀتين وٽ ويا ،۽ ٽن ڏينهن تائين ڪسبياڻين جي ڀتين ۾ يوسف کي ڳوليندا رهيا ،ڇاڪاڻ ته انهن سوچيو ته يوسف ڪسبياڻين جي ڀتين ۾ ايندو ،ڇاڪاڻ ته يوسف تمام سهڻو ۽ پيارو هو ،۽ يعقوب جي پٽن ٽن ڏينهن تائين ڪسبياڻين جي ڀتين کي ڳوليو ،۽ انهن کي کيس نه مليو.

14۽ جيڪو ماڻهو کليل دڪان تي مقرر هو ،انهن نالن جي ڳولا ڪئي جيڪي يوسف کيس ڏنا هئا ،پر هن کي اهي نه مليا.

15۽ هن يوسف ڏانهن پيغام موڪليو ته" ،ٽي ڏينهن گذري ويا آهن ،۽ اهي ماڻهو نه آيا آهن جن جا نالا تو مون کي ڏنا هئا؛ ۽ يوسف نوڪر موڪليا ته سڄي مصر ۾ انهن ماڻهن کي ڳولين ۽ انهن کي يوسف جي اڳيان آڻين.

16۽ يوسف جا نوڪر ويا ۽ مصر ۾ ويا ۽ انهن کي نه ڳولي سگهيا ،۽ گوشن ڏانهن ويا ۽ اهي اتي نه هئا ،۽ پوءِ رعمسيس شهر ڏانهن ويا ۽ انهن کي نه ڳولي سگهيا.

17۽ يوسف پنهنجن ڀائرن کي ڳولڻ لاءِ سورهن نوڪر موڪليا ،۽ اهي شهر جي چئني ڪنڊن ۾ پکڙجي ويا ،۽ چار نوڪر ڪسبياڻين جي گهر ۾ ويا ،۽ انهن ڏهه ماڻهو اتي پنهنجي ڀاءُ کي ڳولي رهيا ڏٺا.

18۽ انهن چئن ماڻهن انهن کي ڪٺي سندس اڳيان آندو ،۽ اهي کيس زمين تي سجدو ڪيو ،۽ يوسف پنهنجي مندر ۾ پنهنجي تخت تي ويٺو هو ،شاهي لباس پهريل هو ،۽ سندس مٿي تي سون جو هڪ وڏو تاج هو ،۽ سڀئي طاقتور ماڻهو سندس چوڌاري ويٺا هئا.

19۽ يعقوب جي پٽن يوسف کي ڏٺو ،۽ سندس شڪل ۽ خوبصورتي ۽ شان و شوڪت سندن اکين ۾ عجيب لڳي ،۽ اهي ٻيهر زمين تي ڪري کيس سجدو ڪرڻ لڳا.

20۽ يوسف پنهنجن ڀائرن کي ڏٺو ،۽ انهن کي سڃاڻي ورتو ،پر اهي کيس نه سڃاڻندا هئا ،ڇاڪاڻ ته يوسف انهن جي نظر ۾ تمام وڏو هو ، تنهن ڪري اهي هن کي نه سڃاڻندا هئا.

21يوسف انهن کان پڇيو" ،توهان ڪٿان آيا آهيو؟ "۽ انهن سڀني جواب ڏنو ۽ چيو" ،توهان جا نوڪر ڪنعان جي ملڪ کان اناج خريد ڪرڻ لاءِ آيا آهن ،ڇاڪاڻ ته سڄي ملڪ ۾ ڏڪار آهي ،۽ توهان جي نوڪرن ٻڌو ته مصر ۾ اناج آهي ،تنهنڪري اهي ٻين ايندڙن جي وچ ۾ انهن جي مدد لاءِ اناج خريد ڪرڻ لاءِ آيا آهن".

22يوسف انهن کي جواب ڏنو ته" ،جيڪڏهن اوهين خريد ڪرڻ آيا آهيو جيئن اوهان چئو ٿا ،ته پوءِ شهر جي ڏهن دروازن مان ڇو آيا آهيو؟ اهو رڳو اهو ٿي سگهي ٿو ته اوهين ملڪ جي جاسوسي ڪرڻ آيا آهيو".

23۽ سڀني گڏجي يوسف کي جواب ڏنو ۽ چيو ته" اي مالڪ ،اسان صحيح آهيون ،توهان جا نوڪر جاسوس نه آهيون ،پر اسان اناج خريد ڪرڻ آيا آهيون ،ڇاڪاڻ ته توهان جا نوڪر سڀ ڀائر آهن ،ڪنعان جي ملڪ ۾ هڪ ئي ماڻهوءَ جا پٽ آهن ،۽ اسان جي پيءُ اسان کي حڪم ڏنو آهي ته جڏهن توهان شهر ۾ اچو ته ملڪ جي رهاڪن جي ڪري هڪ ئي دروازي تي گڏ نه ٿيو".

24۽ يوسف وري انهن کي جواب ڏنو ۽ چيو ته" اهو ئي ڳالهه آهي جيڪا مون اوهان کي ٻڌائي هئي ته اوهين ملڪ جي جاسوسي ڪرڻ لاءِ آيا آهيو ،تنهنڪري اوهين سڀ شهر جي ڏهن دروازن مان آيا آهيو؛ اوهين ملڪ جي ننگي حالت ڏسڻ لاءِ آيا آهيو.

25يقيناً جيڪو به اناج خريد ڪرڻ لاءِ ايندو آهي ،اهو پنهنجي رستي تي ويندو آهي ،۽ توهان ملڪ ۾ ٽي ڏينهن اڳ ئي آهين ،۽ توهان انهن ٽن ڏينهن کان ڪسبياڻين جي ڀتين ۾ ڇا ڪري رهيا آهين؟ يقيناً جاسوس به اهڙيون شيون ڪندا آهن.

26۽ انهن يوسف کي چيو ته” اسان جي پالڻهار کان ائين چوڻ پري آهي ،ڇاڪاڻ ته اسين ٻارهن ڀائر آهيون ،ڀنهنجي پيءُ يعقوب جا پٽ ،ڪنعان جي ملڪ ۾ ،اسحاق جو پٽ ،ابراهيم جو پٽ ،عبراني ،۽ ڏسو ،ننڍو اڄ اسان جي پيءُ سان ڪنعان جي ملڪ ۾ آهي ،۽ هڪڙو ڪونهي ،ڇاڪاڻ ته هو اسان کان گم ٿي ويو هو ،۽ اسان سوچيو ته شايد هو هن ملڪ ۾ هجي ،تنهنڪري اسين ڪيس سڄي ملڪ ۾ ڳولي رهيا آهيون ،۽ اتي ڪيس ڳولڻ لاءِ ڪسبياڻين جي گهرن تائين آيا آهيون.

27۽ يوسف انهن کي چيو ،۽ ڇا توهان هن کي سڄي زمين ۾ ڳوليو آهي ،جو توهان کي هن کي ڳولڻ لاءِ صرف مصر ئي بچيو آهي؟ ۽ توهان جو ڀاءُ ڪسبياڻين جي گهرن ۾ ڇا ڪرڻ گهرجي ،جيتوڻيڪ هو مصر ۾ هو؟ ڇا توهان اهو نه چيو هو ته توهان ابراهيم جي پٽ اسحاق جي اولاد مان آهيو ،۽ پوءِ يعقوب جا پٽ ڪسبياڻين جي گهرن ۾ ڇا ڪندا؟

28۽ انهن کيس چيو ته ،ڇاڪاڻ ته اسان ٻڌو آهي ته اسماعيلين هن کي اسان کان چوري ڪيو آهي ،۽ اسان کي ٻڌايو ويو آهي ته انهن هن کي مصر ۾ وڪرو ڪيو آهي ،۽ توهان جو خادم ،اسان جو ڀاءُ ،تمام سهڻو ۽ پسنديده آهي ،تنهنڪري اسان سوچيو ته هو ضرور ڪسبياڻين جي گهرن ۾ هوندو ،تنهن ڪري توهان جا خادم هن کي ڳولڻ ۽ هن لاءِ فديو ڏيڻ لاءِ اتي ويا هئا.

29پر يوسف وري انهن کي جواب ڏنو ته” ،يقيناً اوهين ڪوڙ ڳالهائيندا آهيو ۽ ڪوڙ ڳالهائيندا آهيو ،ڀاڻ کي ابراهيم جو اولاد چئو ٿا؛ فرعون جي زندگي جي قسم سان ته اوهين جاسوس آهيو ،تنهنڪري اوهين ڪسبياڻين جي گهرن ۾ آيا آهيو ته جيئن اوهان کي سڃاڻي نه سگهجي.

30۽ يوسف انهن کي چيو ته ،۽ هاڻي جيڪڏهن توهان هن کي ڳوليو ۽ سندس مالڪ توهان کان وڏي قيمت گهري ،ته ڇا توهان ان جي بدلي ۾ ان کي ڏيندا؟ ۽ انهن چيو ته ،اهو ڏنو ويندو.

31۽ هن انهن کي چيو ته" ،۽ جيڪڏهن سندس مالڪ وڏي قيمت تي ڪيس ڇڏڻ تي راضي نه ٿيندو ،ته پوءِ توهان هن جي لاءِ ڇا ڪندا؟ " ۽ انهن کيس جواب ڏنو ته" ،جيڪڏهن هو هن کي اسان جي حوالي نه ڪندو ته اسين هن کي ماري ڇڏينداسين ۽ پنهنجي ڀاءُ کي ڪٽي هليا وينداسين".

32۽ يوسف انهن کي چيو ته" اهو ئي ڳالهه آهي جيڪا مون اوهان کي ٻڌائي آهي ته اوهين جاسوس آهيو ،ڇو ته اوهين ملڪ جي رهاڪن کي مارڻ لاءِ آيا آهيو ،ڇاڪاڻ ته اسان ٻڌو آهي ته اوهان جي ٻن ڀائرن اوهان جي پيڻ جي ڪري ،ڪنعان جي ملڪ ۾ شڪم جي سڀني رهاڪن کي ماريو آهي ،۽ هاڻي اوهين پنهنجي ڀاءُ جي ڪري مصر ۾ به ائين ڪرڻ لاءِ آيا آهيو".

33رڳو انهيءَ سان مون کي خبر پوندي ته توهان سچا ماڻهو آهيو؛ جيڪڏهن توهان ڀاڻ مان هڪ کي گهر موڪليندا ته توهان جي ننڍي ڀاءُ کي توهان جي پيءُ کان وٺي اچي ،۽ ان کي هتي مون وٽ آڻي ،۽ اهو ڪم ڪرڻ سان مان ڄاڻندس ته توهان صحيح آهيو.

34پوءِ يوسف پنهنجن ستر طاقتور سپاهين کي سڏيو ۽ انهن کي چيو ته انهن ماڻهن کي وٺي وڃو ۽ انهن کي جيل ۾ وٺي اچو.

35۽ طاقتور ماڻهن ڏهن ماڻهن کي پڪڙيو ،انهن کي پڪڙي جيل ۾ بند ڪيو ،۽ اهي ٽي ڏينهن جيل ۾ رهيا.

36ٽئين ڏينهن تي يوسف انهن کي قيد خاني مان ٻاهر ڪڍيو ۽ انهن کي چيو ته جيڪڏهن توهان سچا ماڻهو آهيو ته اهو ڀاڻ ڪريو ته جيئن توهان جيئرو رهي ،جڏهن توهان پنهنجي گهر لاءِ اناج ڪنعان جي ملڪ ڏانهن وڃو ۽ پنهنجي ننڍي ڀاءُ کي هتي مون وٽ آڻيو ته جيئن مان ڄاڻان ته جڏهن توهان هي ڪم ڪندا ته توهان سچا ماڻهو آهيو.

37۽ يوسف انهن کان ٻاهر نڪري ڪمري ۾ آيو ،۽ تمام گهڻو روئڻ لڳو ،ڇاڪاڻ ته هن کي انهن تي رحم آيو ،۽ هن پنهنجو منهن ڌوئي ڇڏيو ،۽ ٻيهر انهن ڏانهن موٽي آيو ،۽ شمعون کي انهن کان وٺي ويو ۽ حڪم ڏنو ته ڪيس ٻڌو وڃي ،پر شمعون ائين ڪرڻ لاءِ تيار نه هو ، ڇاڪاڻ ته هو هڪ تمام طاقتور ماڻهو هو ۽ اهي ڪيس ٻڌي نه سگهيا.

38پوءِ يوسف پنهنجن طاقتور ماڻهن کي سڏيائين ۽ ستر بهادر ماڻهو هٿن ۾ ڇڪيل تلوارون کڻي سندس اڳيان آيا ،۽ يعقوب جا پٽ انهن کان ڊڄي ويا.

39۽ يوسف انهن کي چيو ته هن ماڻهوءَ کي پڪڙيو ۽ ڪيس قيد ۾ بند ڪريو جيستائين سندس ڀائر وٽس نه اچن ،۽ يوسف جا بهادر ماڻهو تڪڙ ۾ آيا ۽ سڀني شمعون کي پڪڙي ڪيس ٻڌو ،۽ شمعون هڪ وڏي ۽ خوفناڪ چيخ ڪئي ۽ رڙ پري کان ٻڌڻ ۾ آئي.

40۽ يوسف جا سڀ بهادر ماڻهو انهيءَ شور جي آواز تي ڊڄي ويا ،۽ منهن پر ڪري پيا ،۽ تمام گهڻو ڊڄي ڀڄي ويا.

41۽ سڀئي ماڻهو جيڪي يوسف سان گڏ هئا ڀڄي ويا ،ڇاڪاڻ ته اهي پنهنجي جان کان تمام گهڻو ڊڄي ويا هئا ،۽ صرف يوسف ۽ سندس پٽ منسي اتي رهيا ،۽ يوسف جي پٽ منسي شمعون جي طاقت ڏٺي ،۽ هو تمام گهڻو ڪاوڙجي ويو.

42۽ يوسف جو پٽ منسا شمعون ڏانهن وڌيو ،۽ منسا پنهنجي مُٺي سان شمعون کي سندس ڳچيءَ جي پٺيءَ تي ڌڪ هنيو ،۽ شمعون پنهنجي غصي کان بچي ويو.

43۽ منسا شمعون کي پڪڙيو ۽ ڪيس زور سان پڪڙيو ۽ ڪيس قيد خاني ۾ وٺي ويو ،۽ يعقوب جا سڀ پٽ نوجوان جي ڪم تي حيران ٿي ويا.

44شمعون پنهنجن ڀائرن کي چيو ته” اوهان مان ڪو به ائين نه چوندو ته هي ڪنهن مصريءَ جو قتل آهي ،پر اهو منهنجي پيءُ جي گهر جو قتل آهي“.

45۽ ان کان پوءِ يوسف حڪم ڏنو ته ان کي سڏيو وڃي جيڪو گودام تي مقرر ڪيو ويو هو ،ته جيئن انهن جون ٻوريون اناج سان ڀرين جيترو اهي کڻي سگهن ،۽ هر هڪ ماڻهو جا پئسا سندس ٻوري ۾ واپس ڪري ،۽ انهن کي رستي لاءِ کاڌو ڏئي ،۽ هن انهن سان ائين ڪيو.

46۽ يوسف انهن کي حڪم ڏنو ته” ،خبردار ،متان اوهين منهنجو حڪم نه ٽوڙيو ته پنهنجي ڀاءُ کي آڻيو جيئن مون اوهان کي چيو آهي ،۽ جڏهن اوهين پنهنجي ڀاءُ کي مون وٽ آڻيندؤ ،تڏهن مون کي خبر پوندي ته اوهين سچا ماڻهو آهيو ،۽ اوهين ملڪ ۾ واپار ڪندا ،۽ آءٌ اوهان جو ڀاءُ اوهان کي موٽائي ڏيندس ،۽ اوهين سلامتيءَ سان پنهنجي پيءُ وٽ موٽندؤ.

47۽ انهن سڀني جواب ڏنو ۽ چيو ته جيئن اسان جو پالڻهار چوي ٿو ،تيئن ڪنداسين ،۽ اهي ڪيس زمين تي سجدو ڪيو.

48۽ هر هڪ ماڻهو پنهنجو اناج پنهنجي گڏهه تي لاٿو ،۽ اهي پنهنجي پيءُ وٽ ڪنعان جي ملڪ ڏانهن وڃڻ لاءِ نڪتا؛ ۽ اهي سراءِ ۾ آيا ۽ لاوي پنهنجي گڏهه کي چارا ڏيڻ لاءِ پنهنجو ٿيلهو پکيڙيو ،جڏهن هن ڏٺو ته سندس پورو وزن اڃا تائين سندس ٿيلهي ۾ هو.

49۽ اهو ماڻهو تمام گهڻو ڊڄي ويو ،۽ هن پنهنجن ڀائرن کي چيو ته منهنجا پئسا واپس ڪيا ويا آهن ،۽ ڏسو ،اهي منهنجي ٿيلهي ۾ به آهن ، ۽ ماڻهو تمام گهڻو ڊڄي ويا ،۽ چيائون ته ،خدا اسان سان ڇا ڪيو آهي؟

50۽ سڀني چيو ته" ۽ خداوند جي اسان جي ابن ڏاڏن ،ابراهيم ،اسحاق ۽ يعقوب سان جيڪا مهرباني هئي ،اها ڪٿي آهي جو خداوند اڄ اسان کي مصر جي بادشاهه جي هٿ ۾ ڏنو آهي ته جيئن اسان جي خلاف سازش ڪري؟"

51۽ يهوداه انهن کي چيو ته ،بيشڪ اسين خداوند پنهنجي خدا جي اڳيان گنهگار آهيون جو اسان پنهنجي ڀاءُ ،پنهنجو گوشت وڪڻيو آهيون ،۽ اوهين ڇو ٿا چئو ته خداوند جي اسان جي ابن ڏاڏن سان مهرباني ڪٿي آهي؟

52۽ روبين انهن کي چيو ته ،مون اوهان کي نه چيو هو ته ڇوڪرو سان گناهه نه ڪريو ،۽ اوهان منهنجي نه ٻڌي؟ هاڻي خدا اسان کان کيس گهري ٿو ،۽ اوهان کي ڪيئن چوڻ جي جرئت ٿي ته ،اسان جي ابن ڏاڏن سان خداوند جي مهرباني ڪٿي آهي ،جڏهن ته اوهان خداوند سان گناهه ڪيو آهي؟

53۽ اهي رات انهيءَ جاءِ تي رهيا ،۽ صبح جو سوير اُٿيا ۽ پنهنجن گڏهن تي اناج ڪڻي ويا ،۽ انهن کي وٺي ويا ۽ اڳتي وڌيا ۽ ڪنعان جي ملڪ ۾ پنهنجي پيءُ جي گهر آيا.

54۽ يعقوب ۽ سندس گهر وارا پنهنجن پٽن سان ملڻ لاءِ ٻاهر ويا ،۽ يعقوب ڏٺو ۽ ڏٺائين ته سندن ڀاءُ شمعون انهن سان گڏ نه آهي ،۽ يعقوب پنهنجن پٽن کي چيو ته اوهان جو ڀاءُ شمعون ڪٿي آهي ،جنهن کي مان نٿو ڏسيان؟ ۽ سندس پٽن کيس سڀ ڪجهه ٻڌايو جيڪو انهن سان مصر ۾ ٿيو هو.

باب52

1۽ اهي پنهنجي گهر ۾ داخل ٿيا ،۽ هر هڪ ماڻهو پنهنجو ٿيلهو کوليو ۽ انهن ڏٺو ته هر هڪ جي پئسن جي ٿيلهي اتي هئي ،جنهن تي اهي ۽ انهن جو پيءُ تمام گهڻو ڊڄي ويا.

2۽ يعقوب انهن کي چيو ته" ،توهان مون سان هي ڇا ڪيو آهي؟ مون توهان جي ڀاءُ يوسف کي توهان جي خيريت پڇڻ لاءِ موڪليو هو ۽ توهان مون کي چيو هو ته هڪ جهنگلي جانور ان کي کائي ويو آهي".

3۽ شمعون اوهان سان گڏ کاڌو خريد ڪرڻ لاءِ ويو ۽ اوهين چئو ٿا ته مصر جي بادشاهه کيس قيد ۾ بند ڪيو آهي ،۽ اوهين بنيامين کي به سندس موت لاءِ وٺي وڃڻ چاهيو ٿا ،۽ بنيامين ۽ سندس ڀاءُ يوسف جي ڪري منهنجا اڇا وار غم سان قبر ۾ لاهڻ چاهيو ٿا.

4تنهن ڪري منهنجو پٽ توهان سان گڏ نه ويندو ،ڇاڪاڻ ته هن جو ڀاءُ مري ويو آهي ۽ هو اڪيلو رهجي ويو آهي ،۽ شايد توهان جي رستي ۾ هن تي مصيبت اچي ،جيئن هن جي ڀاءُ تي آئي هئي.

5۽ روبن پنهنجي پيءُ کي چيو ته جيڪڏهن آءٌ تنهنجي پٽ کي نه آڻيان ۽ تنهنجي اڳيان نه رکان ته تون منهنجا ٻه پٽ ماري ڇڏيندين؛ ۽ يعقوب پنهنجن پٽن کي چيو ته اوهين هتي رهو ۽ مصر ڏانهن نه وڃو ،ڇاڪاڻ ته منهنجو پٽ اوهان سان گڏ مصر ڏانهن نه ويندو ۽ نڪي پنهنجي ڀاءُ وانگر مرندو.

6۽ يهوداه انهن کي چيو ته جيستائين اناج پورو نه ٿئي ،تيستائين اوهين ان کان پري رهو ،۽ پوءِ هو چوندو ته پنهنجي ڀاءُ کي هيٺ لهي وڃو ،جڏهن هو پنهنجي ۽ پنهنجي گهر وارن جي جان کي ڏڪار جي ڪري خطري ۾ ڏسندو.

7۽ انهن ڏينهن ۾ سڄي ملڪ ۾ ڏڪار سخت هو ،۽ دنيا جا سڀ ماڻهو اناج خريد ڪرڻ لاءِ مصر ڏانهن ويا ،ڇاڪاڻ ته انهن ۾ ڏڪار تمام گهڻو هو ،۽ يعقوب جا پٽ هڪ سال ۽ ٻه مهينا ڪنعان ۾ رهيا جيستائين انهن جو اناج ختم نه ٿيو.

8۽ جڏهن سندن اناج ختم ٿي ويو ،ته يعقوب جو سڄو گهر بک سان تنگ ٿي ويو ،۽ يعقوب جي پٽن جا سڀ ٻار گڏ ٿيا ۽ يعقوب جي ويجهو آيا ،۽ سڀني کيس گهيرو ڪيو ،۽ انهن کيس چيو ته ،اسان کي ماني ڏي ،۽ اسين سڀ توهان جي سامهون بک ۾ ڇو مرون؟

9يعقوب پنهنجي پٽن جون ڳالهيون ٻڌيون ،۽ هو تمام گهڻو روئي پيو ،۽ هن کي انهن تي رحم آيو ،۽ يعقوب پنهنجن پٽن کي سڏيو ۽ اهي سڀئي آيا ۽ هن جي اڳيان ويٺا.

10۽ يعقوب انهن کي چيو" ،۽ ڇا توهان نه ڏٺو آهي ته توهان جا ٻار اڄ مون تي ڪيئن روئي رهيا آهن ،چون ٿا ته اسان کي ماني ڏيو ،۽ ڪا به ناهي؟ هاڻي واپس وڃو ۽ اسان لاءِ ٿورو کاڌو خريد ڪريو".

11۽ يهوداه پنهنجي پيءُ کي جواب ڏنو ته جيڪڏهن اوهين اسان جي ڀاءُ کي اسان سان گڏ موڪليندؤ ته اسين هيٺ وينداسين ۽ اوهان لاءِ اناج خريد ڪنداسين ،۽ جيڪڏهن اوهين کيس نه موڪليندؤ ته اسين هيٺ نه وينداسين ،ڇو ته مصر جي بادشاهه اسان کي خاص طور تي حڪم ڏنو آهي ته جيستائين اوهان جو ڀاءُ اوهان سان گڏ نه هجي ،اوهين منهن نه ڏسندا ،ڇاڪاڻ ته مصر جو بادشاهه هڪ طاقتور ۽ طاقتور بادشاهه آهي ،۽ ڏسو ته جيڪڏهن اسين پنهنجي ڀاءُ کان سواءِ سندس وٽ وينداسين ته اسان سڀني کي ماريو ويندو.

12ڇا توهان کي خبر ناهي ۽ ڇا توهان ٻڌو ناهي ته هي بادشاهه تمام گهڻو طاقتور ۽ عقلمند آهي ،۽ سڄي زمين ۾ هن جهڙو ڪو به ناهي؟ ڏسو اسان زمين جي سڀني بادشاهن کي ڏٺو آهي ۽ اسان ان بادشاهه جهڙو ڪو به نه ڏٺو آهي ،مصر جو بادشاهه؛ يقيناً زمين جي سڀني بادشاهن ۾ ڪو به فلستين جي بادشاهه ابي ملڪ کان وڏو ناهي ،پر مصر جو بادشاهه هن کان وڏو ۽ طاقتور آهي ،۽ ابي ملڪ صرف سندس هڪ آفيسر سان مقابلو ڪري سگهجي ٿو.

13پيءُ ،تو سندس محل ۽ تخت ۽ سندس سڀني نوڪرن کي سندس اڳيان بيٺا نه ڏٺو آهي؛ تو ان بادشاهه کي پنهنجي شان ۽ شوڪت سان پنهنجي تخت تي ويٺل نه ڏٺو آهي ،پنهنجي شاهي پوشاڪ ۾ ملبوس ،پنهنجي مٿي تي هڪ وڏو سون جو تاج؛ تو اهو اعزاز ۽ شان نه ڏٺو آهي جيڪو خدا کيس ڏنو آهي ،ڇاڪاڻ ته سڄي زمين ۾ هن جهڙو ڪو به ناهي.

14پيءُ ،تو اها حڪمت ،سمجهه ۽ علم نه ڏٺو آهي جيڪو خدا سندس دل ۾ ڏنو آهي ،۽ نه ئي سندس مٺي آواز ٻڌي جڏهن هو اسان سان ڳالهائي رهيو هو.

15اسان کي خبر ناهي ،بابا ،جنهن هن کي اسان جي نالن ۽ اسان تي آيل سڀني مصيبتن کان واقف ڪرايو ،تڏهن به هن توهان کان پڇيو ته ،ڇا توهان جو پيءُ اڃا تائين جيئرو آهي ،۽ هو خيريت سان آهي؟

16تو مصر جي حڪومت جا ڪم نه ڏنا آهن جيڪي هن پنهنجي مالڪ فرعون کان پڇڻ کان سواءِ ڪيا هئا؛ تو اهو خوف ۽ خوف نه
ڏنو آهي جيڪو هن سڀني مصرين تي مسلط ڪيو هو.
17۽ جڏهن اسين هن کان هليا ويا هئاسين ،تڏهن اسان مصر سان امورين جي ٻين شهرن وانگر ڪرڻ جي ڌمڪي ڏني هئي ،۽ اسان
سندس سڀني ڳالهين تي تمام گهڻو ناراض هئاسين جيڪي هن اسان بابت جاسوسن وانگر ڳالهايو هو ،۽ هاڻي جڏهن اسين ٻيهر هن جي
سامهون اينداسين ته سندس خوف اسان سڀني تي پوندو ،۽ اسان مان ڪو به هن سان ٿوري يا وڏي ڳالهه نه ڳالهائي سگهندو.
18هاڻي پيءُ ،اسان کي عرض آهي ته هن ڇوڪري کي اسان سان گڏ موڪليو ،۽ اسين هيٺ وڃون ۽ توهان جي مدد لاءِ کاڌو خريد
ڪريون ،۽ بک کان نه مرون .۽ يعقوب چيو" ،تون مون سان اهڙو ظلم ڇو ڪيو جو بادشاهه کي ٻڌايو ته تنهنجو هڪ ڀاءُ آهي؟ هي ڇا
آهي جيڪو تو مون سان ڪيو آهي؟"
19۽ يهوداه پنهنجي پيءُ يعقوب کي چيو ته” ڇوڪري کي مون کي سنڀالڻ ڏيو ۽ اسين اُٿنداسين ۽ مصر ڏانهن ويندياسين ۽ اناج خريد
ڪنداسين ۽ پوءِ موٽي ايندياسين ،۽ جڏهن اسين موٽي ايندياسين ته جيڪڏهن ڇوڪرو اسان سان گڏ نه هوندو ته پوءِ اوهان جو گناهه هميشه
مون تي رهندو“.
20ڇا تو ڏٺو آهي ته اسان جا سڀ ٻار بک سبب تو تي روئي رهيا آهن ۽ تو ۾ انهن کي مطمئن ڪرڻ جي طاقت ناهي؟ هاڻي تون انهن تي
رحم ڪر ۽ اسان جي ڀاءُ کي اسان سان گڏ موڪل ته اسين هلون.
21ڇاڪاڻ ته جڏهن توهان ڇئو ٿا ته مصر جو بادشاهه توهان جي پٽ کي ڪٿي ويندو ته خداوند جي اسان جي ابن ڏاڏن تي مهرباني
توهان تي ڪيئن ظاهر ٿيندي؟ خداوند جي زندگي جو قسم آهي ته مان هن کي نه ڇڏيندس جيستائين مان هن کي نه آڻيان ۽ توهان جي اڳيان
نه رکان .پر خداوند کان اسان لاءِ دعا ڪريو ته هو اسان سان مهرباني ڪري ،ته جيئن اسان کي مصر جي بادشاهه ۽ سندس ماڻهن جي
اڳيان مهرباني ۽ مهرباني سان قبول ڪيو وڃي ،ڇاڪاڻ ته جيڪڏهن اسان دير نه ڪئي هئي ته هاڻي اسان توهان جي پٽ سان گڏ ٻيو
ڀيرو واپس آيا هئاسين.
22۽ يعقوب پنهنجن پٽن کي چيو ته مون کي خداوند خدا تي ڀروسو آهي ته هو اوهان کي بچائي ۽ اوهان کي مصر جي بادشاهه ۽ سندس
سڀني ماڻهن جي نظر ۾ فضل عطا ڪري.
23تنهنڪري هاڻي اُٿ ۽ انهيءَ ماڻهوءَ وٽ وڃو ،۽ ملڪ ۾ جيڪي ڪجهه ملي سگهي ٿو تنهن مان سندس لاءِ تحفو ڪٽي اچو ،۽ قادرِ
مطلق خدا اوهان تي سندس اڳيان رحم ڪري ته جيئن اوهان جي ڀائرن بنيامين ۽ شمعون کي اوهان سان گڏ موڪلي.
24پوءِ سڀ ماڻهو اٿيا ،۽ پنهنجي ڀاءُ بنيامين کي ڪٽي ويا ،۽ انهن پنهنجي هٿن ۾ ملڪ جي بهترين شيءِ مان هڪڙو وڏو تحفو ڪنيو ،۽
انهن چانديءَ جو ٻه حصو به ڪنيو.
25۽ يعقوب پنهنجن پٽن کي بنيامين بابت سختيءَ سان حڪم ڏنو ته” ،جنهن رستي تي اوهين وڃو ٿا ،تنهن ۾ سندس خيال رکجو ۽ رستي ۾
۽ مصر ۾ به پاڻ کي ان کان جدا نه ڪريو“.
26۽ يعقوب پنهنجن پٽن مان اٿيو ۽ پنهنجا هٿ ڊگهيائين ۽ پنهنجن پٽن جي خاطر خداوند کان دعا گهريائين ته ،اي خداوند آسمان ۽ زمين
جا خدا ،اسان جي پيءُ ابراهيم سان ڪيل پنهنجو عهد ياد ڪر ،منهنجي پيءُ اسحاق سان ڪيل پنهنجو عهد ياد ڪر ۽ منهنجي پٽن سان
رحم ڪر ۽ انهن کي مصر جي بادشاهه جي هٿن ۾ نه ڏي .اي خدا ،پنهنجي رحم جي خاطر ،منهنجا سڀ ٻار ڇڏاءِ ۽ انهن کي مصري
طاقت کان ڇڏاءِ ،۽ انهن جي ڀنهي ڀائرن کي انهن ڏانهن موڪليو.
27۽ يعقوب جي پٽن جون سڀ زالون ۽ سندن اولاد پنهنجون اکيون آسمان ڏانهن کٽي ويون ۽ اهي سڀ خداوند جي اڳيان روئي ۽ هن کي
دعا گهري ته هو پنهنجن ابن ڏاڏن کي مصر جي بادشاهه جي هٿ کان بچائي.
28۽ يعقوب مصر جي بادشاهه ڏانهن هڪ ڪتاب لکيو ۽ ان کي يهودا جي هٿ ۾ ۽ مصر جي بادشاهه لاءِ سندس پٽن جي هٿن ۾ ڏنو ،
چيو ته:
29تنهنجي ٻانهي يعقوب جي طرفان ،اسحاق جي پٽ ،ابراهيم جي پٽ ،عبراني ،خدا جي سردار جي طرفان ،طاقتور ۽ حڪمت واري
بادشاهه ،رازن کي ظاهر ڪندڙ ،مصر جي بادشاهه کي ،سلام.
30منهنجي مالڪ ،مصر جي بادشاهه کي خبر هجي ته ڪنعان جي ملڪ ۾ اسان تي سخت ڏڪار پيو هو ،۽ مون پنهنجا پٽ توهان ڏانهن
موڪليا آهن ته اسان جي مدد لاءِ توهان کان ٿورو کاڌو خريد ڪن.
31ڇاڪاڻ ته منهنجا پٽ مون کي گهيرو ڪري رهيا هئا ۽ مان تمام پوڙهو هجڻ ڪري پنهنجين اکين سان ڏسي نه ٿو سگهان ،ڇاڪاڻ
ته منهنجون اکيون عمر جي ڪري تمام ڳريون ٿي ويون آهن ،۽ روزانو پنهنجي پٽ لاءِ روئڻ سان ،يوسف لاءِ جيڪو منهنجي اڳيان گم
ٿي ويو هو ،۽ مون پنهنجن پٽن کي حڪم ڏنو هو ته جڏهن اهي مصر ۾ اچن ته شهر جي دروازن ۾ داخل نه ٿين ،ملڪ جي رهاڪن جي
ڪري.
32۽ مون انهن کي اهو به حڪم ڏنو ته منهنجي پٽ يوسف کي ڳولڻ لاءِ مصر ۾ گهمو ،شايد اهي ڪيس اتي ڳولي سگهن ،۽ انهن ائين
ڪيو ،۽ توهان انهن کي ملڪ جا جاسوس سمجهيو.
33ڇا اسان توهان بابت نه ٻڌو آهي ته توهان فرعون جي خواب جي تعبير ڪئي ۽ ان سان سچ ڳالهايو؟ پوءِ توهان پنهنجي حڪمت ۾
ڪيئن نٿا ڄاڻو ته منهنجا پٽ جاسوس آهن يا نه؟
34تنهن ڪري ،منهنجا مالڪ ۽ بادشاهه ،ڏسو ،مون پنهنجي پٽ کي توهان جي اڳيان موڪليو آهي ،جيئن توهان منهنجي پٽن سان ڳالهايو
هو؛ مان توهان کي عرض ڪريان ٿو ته پنهنجون نظرون هن تي رکو جيستائين هو پنهنجن ڀائرن سان گڏ سلامتيءَ سان مون وٽ واپس نه
اچي.
35ڇا توهان کي خبر ناهي ،يا توهان اهو نه ٻڌو آهي ته اسان جي خدا فرعون سان ڇا ڪيو جڏهن هن منهنجي ماءُ ساره کي ورتو ،۽ هن
فلستين جي بادشاهه ابي ملڪ سان ڇا ڪيو ان جي ڪري ،۽ اسان جي پيءُ ابراهيم عيلام جي نو بادشاهن سان ڇا ڪيو ،ڪيئن هن انهن
سڀني کي ماريو ڪجهه ماڻهن سان جيڪي هن سان گڏ هئا؟
36۽ منهنجي ٻن پٽن شمعون ۽ لاوي امورين جي اٺن شهرن سان ڇا ڪيو ،ڪيئن انهن پنهنجي ڀيڻ دينه جي ڪري انهن کي تباهه ڪيو؟

37۽ پنهنجي ڀاءُ بنيامين جي ڪري انهن پنهنجي ڀاءُ يوسف جي وفات تي ڀاڻ ڪي تسلي ڏني .پوءِ جڏهن اهي ڏسندا تہ ڪنهن قوم جو هٿ انهن تي غالب ايندو ،تڏهن اهي سندس لاءِ ڇا ڪندا؟
38ڇا توکي خبر ناهي ،اي مصر جا بادشاهه ،تہ خدا جي قدرت اسان سان آهي ،۽ اهو پڻ تہ خدا هميشه اسان جون دعائون ٻڌندو آهي ۽ اسان کي هر وقت نہ ڇڏيندو آهي؟
39۽ جڏهن منهنجن پٽن مون کي ٻڌايو تہ توهان انهن سان ڇا ڪيو ،مون توهان جي ڪري خداوند کي نہ سڏيو ،ڇاڪاڻ تہ پوءِ توهان منهنجي پٽ بنيامين جي توهان جي اڳيان اچڻ کان اڳ پنهنجن ماڻهن سان گڏ تباهه ٿي وڃو ها ،پر مون سوچيو تہ جيئن منهنجو پٽ شمعون توهان جي گهر ۾ هو ،شايد توهان هن سان مهرباني ڪري سگهو ٿا ،تنهن ڪري مون توهان سان اهو ڪم نہ ڪيو.
40هاڻي ڏس ،منهنجو پٽ بنيامين منهنجن پٽن سان گڏ تو وٽ اچي رهيو آهي ،هن کان خبردار رهو ۽ پنهنجون اکيون هن تي رکجو ،۽ پوءِ خدا پنهنجون اکيون توهان تي ۽ توهان جي سڄي بادشاهت تي رکندو.
41هاڻي مون توکي سڀ ڪجهه ٻڌايو آهي جيڪو منهنجي دل ۾ آهي ،۽ ڏسو منهنجا پٽ پنهنجي ڀاءُ سان گڏ تو وٽ اچي رهيا آهن ،انهن جي خاطر سڄي زمين جي منهن جو جائزو وٺو ۽ انهن کي پنهنجن ڀائرن سان سلامتيءَ سان واپس موڪليو.
42۽ يعقوب اهو ڪتاب پنهنجن پٽن کي يهودا جي حوالي ڪيو تہ جيئن اهو مصر جي بادشاهه کي ڏئي سگهن.

باب53

1۽ يعقوب جا پٽ اٿيا ۽ بنيامين ۽ سڀ تحفا کڻي ويا ،۽ اهي مصر ڏانهن ويا ۽ يوسف جي اڳيان بيٺا.
2۽ يوسف پنهنجي ڀاءُ بنيامين کي انهن سان گڏ ڏٺو ۽ انهن کي سلام ڪيو ،۽ اهي ماڻهو يوسف جي گهر آيا.
3۽ يوسف پنهنجي گهر جي نگران کي حڪم ڏنو تہ پنهنجي ڀائرن کي کائڻ لاءِ ڏئي ،۽ هن انهن سان ائين ئي ڪيو.
4۽ منجهند جو يوسف بنيامين سان گڏ ماڻهن کي پاڻ وٽ سڏايو ،۽ انهن ماڻهن يوسف جي گهر جي نگران کي انهن پئسن جي باري ۾ ٻڌايو جيڪي سندن ٿيلهن ۾ واپس ڪيا ويا هئا ،۽ هن انهن کي چيو تہ" اوهان جو ڀلو ٿيندو ،ڊڄو نہ "،۽ هو انهن جي ڀاءُ شمعون کي انهن وٽ وٺي آيو.
5۽ شمعون پنهنجن ڀائرن کي چيو تہ” ،مصرين جي مالڪ مون سان تمام گهڻو مهرباني ڪئي آهي ،هن مون کي قيد ۾ نہ رکيو ،جيئن توهان پنهنجين اکين سان ڏٺو آهي ،ڇاڪاڻ تہ جڏهن توهان شهر مان ٻاهر نڪتا هئا تہ هن مون کي آزاد ڪيو ۽ پنهنجي گهر ۾ مون سان مهرباني ڪئي“.
6۽ يهوداه بنيامين جو هٿ جهليو ،۽ اهي يوسف جي اڳيان آيا ،۽ انهن کيس زمين تي سجدو ڪيو.
7۽ ماڻهن يوسف کي تحفو ڏنو ۽ اهي سڀ سندس اڳيان ويٺا ،۽ يوسف انهن کي چيو تہ" ڇا اوهان جا ٻار خيريت سان آهن ،ڇا اوهان جو بزرگ پيءُ خيريت سان آهن؟ "۽ انهن چيو تہ" خير آهي ،۽ يهوداه اهو ڪتاب ورتو جيڪو يعقوب موڪليو هو ۽ ان کي يوسف جي هٿ ۾ ڏنو.
8۽ يوسف خط پڙهيو ۽ پنهنجي پيءُ جي لکڻ کي سمجهي ويو ،۽ هن روئڻ چاهيو ۽ هو هڪ اندروني ڪمري ۾ ويو ۽ هو تمام گهڻو روئي رهيو هو؛ ۽ هو ٻاهر نڪري ويو.
9۽ هن اکيون مٿي ڪري پنهنجي ڀاءُ بنيامين کي ڏٺو ،۽ چيو” ،ڇا هي تنهنجو ڀاءُ آهي جنهن بابت تو مون کي چيو هو؟ “۽ بنيامين يوسف جي ويجهو آيو ،۽ يوسف پنهنجو هٿ سندس مٿي تي رکيو ۽ کيس چيو” ،خدا تو تي رحم ڪري منهنجا پٽ“.
10۽ جڏهن يوسف پنهنجي ڀاءُ ،پنهنجي ماءُ جي پٽ کي ڏٺو ،تڏهن هن وري روئڻ چاهيو ،۽ هو ڪمري ۾ ويو ،۽ اتي روئي پيو ،۽ هن پنهنجو منهن ڌوئي ڇڏيو ،۽ ٻاهر نڪري ويو ۽ روئڻ کان پاسو ڪيو ،۽ چيو تہ کاڌو تيار ڪريو.
11۽ يوسف وٽ هڪ پيالو هو جنهن مان هن پيتو ،۽ اهو چانديءَ جو هو جنهن تي سُليماني پٿر ۽ ٻڊيليم خوبصورتيءَ سان جڙيل هئا ،۽ يوسف پنهنجن ڀائرن جي سامهون پيالو کي ڌڪ هنيو جڏهن اهي ساڻس گڏ کائڻ لاءِ ويٺا هئا.
12۽ يوسف ماڻهن کي چيو تہ” مون کي هن پيالي مان خبر پوي ٿي تہ ڀهريون پٽ روبن ،شمعون ،لاوي ۽ يهوداه ،اِشڪار ۽ زبولون هڪ ئي ماءُ جا ٻار آهن ،پنهنجي ڄمڻ جي مطابق کائڻ لاءِ ويهي رهو.
13۽ هن ٻين کي بہ انهن جي ڄمڻ جي مطابق رکيو ،۽ هن چيو تہ ،مون کي خبر آهي تہ توهان جي هن ننڍي ڀاءُ جو ڪو ڀاءُ ناهي ،۽ مون کي ،هن وانگر ،ڪو ڀاءُ ناهي ،تنهن ڪري هو مون سان گڏ کائڻ لاءِ ويهندو.
14۽ بنيامين يوسف جي اڳيان ويو ۽ تخت تي ويٺو ،۽ ماڻهن يوسف جي ڪمن کي ڏٺو ،۽ اهي انهن تي حيران ٿي ويا؛ ۽ ماڻهن ان وقت يوسف سان گڏ کاڌو پيتو ،۽ پوءِ هن انهن کي تحفا ڏنا ،۽ يوسف بنيامين کي هڪڙو تحفو ڏنو ،۽ منسي ۽ افرائيم پنهنجي پيءُ جا ڪم ڏٺا ،۽ انهن پڻ کيس تحفا ڏنا ،۽ اوسنٿ کيس هڪڙو تحفو ڏنو ،۽ اهي بنيامين جي هٿ ۾ پنج تحفا هئا.
15پوءِ يوسف انهن کي شراب پيئڻ لاءِ ٻاهر آندو ،پر انهن پيئڻ نہ چاهيو ،۽ چيائون تہ ،جنهن ڏينهن کان يوسف گم ٿي ويو ،اسان نہ شراب پيتي آهي ۽ نہ ئي ڪا لذيذ کاڌي آهي.
16۽ يوسف انهن سان قسم کنيو ،۽ انهن کي سخت زور ڏنو ،۽ انهن ان ڏينهن هن سان گڏ گهڻو پيتو ،۽ پوءِ يوسف پنهنجي ڀاءُ بنيامين ڏانهن رخ ڪيو تہ هن سان ڳالهائي ،۽ بنيامين اڃا تائين يوسف جي اڳيان تخت تي ويٺو هو.
17۽ يوسف کيس چيو" ،ڇا توکي ڪو اولاد آهي؟ "۽ هن چيو" ،تنهنجي نوڪر جا ڏهه پٽ آهن ،۽ اهي انهن جا نالا آهن ،بيلا ،بکر ، اشبال ،جيرا ،نعمان ،آچي ،روش ،موپيم ،چوپيم ۽ ارد ،۽ مون انهن جا نالا پنهنجي ڀاءُ جي نالي تي رکيا آهن جنهن کي مون نہ ڏٺو آهي".
18۽ هن انهن کي حڪم ڏنو تہ تارن جو نقشو سندس اڳيان آڻيو ،جنهن سان يوسف هر وقت کي ڄاڻيندو هو ،۽ يوسف بنيامين کي چيو ، مون ٻڌو آهي تہ عبراني سڀ حڪمت کان واقف آهن ،ڇا توهان کي هن بابت ڪجهه خبر آهي؟
19۽ بنيامين چيو تہ ،اوهان جو نوڪر پڻ سڀني حڪمتن ۾ ڄاڻي ٿو جيڪو منهنجي پيءُ مون کي سيکاريو هو ،۽ يوسف بنيامين کي چيو تہ ،هاڻي هن ساز کي ڏس ۽ سمجهو تہ اوهان جو ڀاءُ يوسف مصر ۾ ڪٿي آهي ،جنهن بابت اوهان چيو هو تہ مصر ڏانهن ويو هو.

20۽ بنيامين آسمان جي تارن جي نقشي سان ان اوزار کي ڏٺو ،۽ هو عقلمند هو ۽ ان ۾ ڏسڻ لڳو ته سندس ڀاءُ ڪٿي آهي ،۽ بنيامين مصر جي سڄي ملڪ کي ڇنڊ حصن ۾ ورهايو ،۽ هن ڏٺو ته جيڪو سندس اڳيان تخت تي ويٺو هو اهو سندس ڀاءُ يوسف هو ،۽ بنيامين تمام گهڻو حيران ٿيو ،۽ جڏهن يوسف ڏٺو ته سندس ڀاءُ بنيامين تمام گهڻو حيران ٿي ويو آهي ،تڏهن هن بنيامين کي چيو ته ،تو ڇا ڏٺو آهي ،۽ تون ڇو حيران آهين؟
21۽ بنيامين يوسف کي چيو تہ ،مان ڏسي سگهان ٿو تہ منهنجو ڀاءُ يوسف هتي مون سان گڏ تخت تي ويٺو آهي ،۽ يوسف کيس چيو تہ ، مان يوسف تنهنجو ڀاءُ آهيان ،پنهنجن ڀائرن کي هي ڳالهه نه ٻڌاءِ؛ ڏس تہ جڏهن اهي هليا ويندا تہ مان توکي انهن سان گڏ موڪليندس ،۽ مان انهن کي حڪم ڏيندس تہ انهن کي شهر ۾ واپس آندو وڃي ،۽ مان توکي انهن کان پري ڪري وٺندس.
22۽ جيڪڏهن اهي پنهنجي جان جي جرئت ڪن ۽ توهان لاءِ وڙهن ،ته پوءِ مان ڄاڻندس ته انهن مون سان ڪيل ڪم کان توبه ڪئي آهي ،۽ مان انهن تي پاڻ کي ظاهر ڪندس ،۽ جيڪڏهن اهي توهان کي ڇڏي ڏين جڏهن مان توهان کي وٺندس ،ته پوءِ توهان مون سان گڏ رهندا ،۽ مان انهن سان جهيڳڙو ڪندس ،۽ اهي هليا ويندا ،۽ مان انهن تي ظاهر نه ٿيندس.
23ان وقت يوسف پنهنجي آفيسر کي حڪم ڏنو ته انهن جا ٿيلها کاڌي سان ڀري ،هر هڪ جا پئسا هن جي ٿيلهي ۾ وجهي ،۽ پيالو بنيامين جي ٿيلهي ۾ وجهي ،۽ انهن کي رستي لاءِ کاڌو ڏئي ،۽ انهن سان ائين ئي ڪيو.
24ٻئي ڏينهن تي اهي ماڻهو صبح جو سوير اٿيا ۽ پنهنجن گڏهن تي اناج لاد ڪري بنيامين سان گڏ نڪتا ۽ پنهنجي ڀاءُ بنيامين سان گڏ ڪنعان جي ملڪ ڏانهن ويا.
25اهي مصر کان گهڻو پري نه ويا هئا جڏهن يوسف پنهنجي گهر جي مٿان مقرر ڪيل شخص کي حڪم ڏنو ته" ،اُٿ ،انهن ماڻهن جو پيڇو ڪر ،ان کان اڳ جو اهي مصر کان گهڻو پري ٿي وڃن ۽ انهن کي چئو ته ،توهان منهنجي مالڪ جو پيالو ڇو چوري ڪيو آهي؟"
26پوءِ يوسف جو آفيسر اٿيو ۽ انهن وٽ پهتو ،۽ انهن کي يوسف جون سڀ ڳالهيون ٻڌائين؛ ۽ جڏهن انهن هي ڳالهه ٻڌي تہ اهي تمام گهڻو ڪاوڙيا ،۽ چيائون تہ ،جنهن وٽ اوهان جي مالڪ جو پيالو ملندو سو مري ويندو ،۽ اسين بہ غلام ٿينداسين.
27۽ انهن جلدي ڪئي ۽ هر هڪ پنهنجي گڏهه تان پنهنجو ٿيلهو لاٿو ،۽ انهن پنهنجي ٿيلهين ۾ ڏٺو ته پيالو بنيامين جي ٿيلهي ۾ مليو ،۽ انهن سڀني پنهنجا ڪپڙا ڦاڙي شهر ڏانهن موٽي ويا ،۽ انهن بنيامين کي رستي ۾ ماريو ،مسلسل ان کي ماريندا رهيا جيستائين هو شهر ۾ نه پهتو ،۽ اهي يوسف جي اڳيان بيٺا رهيا.
28۽ يهوداه جو غضب ڀڙڪي پيو ،۽ هن چيو تہ" هي ماڻهو مون کي اڄ مصر کي تباهه ڪرڻ لاءِ واپس آندو آهي".
29۽ اهي ماڻهو يوسف جي گهر آيا ،۽ انهن يوسف کي پنهنجي تخت تي ويٺو ڏٺو ،۽ سڀ طاقتور ماڻهو سندس ساڄي ۽ کاٻي پاسي بيٺا هئا.
30۽ يوسف انهن کي چيو تہ" هي ڪهڙو ڪم آهي جيڪو توهان ڪيو آهي ،جو توهان منهنجو چانديءَ جو پيالو کڻي هليا ويا آهيو؟ پر مون کي خبر آهي تہ توهان منهنجو پيالو انهيءَ لاءِ ورتو هو ته جيئن ڄاڻو ته توهان جو ڀاءُ ڪهڙي زمين تي هو".
31۽ يهودا چيو تہ ،اسين پنهنجي پالڻهار کي ڇا چئون ،اسين ڇا چئون ۽ پاڻ کي ڪيئن سچو ثابت ڪريون ،خدا اڄ اوهان جي سڀني ٻانهن جي گناهه کي ڳولي لڌو آهي ،تنهنڪري هن اڄ اسان سان هي ڪم ڪيو آهي.
32پوءِ يوسف اٿيو ۽ بنيامين کي پڪڙيو ۽ کيس زور سان سندس ڀائرن کان وٺي ويو ،۽ گهر ۾ آيو ۽ انهن تي دروازو بند ڪري ڇڏيو ،۽ يوسف پنهنجي گهر جي مُنتظم کي حڪم ڏنو تہ انهن کي چوي تہ بادشاهه چوي ٿو تہ پنهنجي پيءُ وٽ سلامتيءَ سان وڃو ،ڏسو تہ مون انهيءَ ماڻهوءَ کي پڪڙيو آهي جنهن جي هٿ ۾ منهنجو پيالو لڌو هو.

باب54

1۽ جڏهن يهودا يوسف جي انهن سان پيش قدمي ڏٺي ،تڏهن يهودا سندس ويجهو آيو ۽ دروازو ڪوليو ،۽ پنهنجن ڀائرن سان گڏ يوسف جي اڳيان آيو.
2۽ يهوداه يوسف کي چيو تہ ،منهنجي مالڪ جي نظر ۾ اهو ڏکيو نہ لڳي ،مهرباني ڪري پنهنجو ٻانهو اوهان جي اڳيان هڪ ڳالهہ ڳالهائي؟ ۽ يوسف کيس چيو تہ ،ڳالهاءِ.
3۽ يهوداه يوسف جي اڳيان ڳالهايو ،۽ سندس ڀائر انهن جي اڳيان بيٺا هئا؛ ۽ يهوداه يوسف کي چيو تہ" يقيناً جڏهن اسين پهريون ڀيرو پنهنجي مالڪ وٽ اناج خريد ڪرڻ لاءِ آيا هئاسين ،تڏهن تو اسان کي ملڪ جا جاسوس سمجهيو ،۽ اسان بنيامين کي تنهنجي اڳيان آندو ، ۽ تون اڄ تائين اسان سان مذاق ڪري رهيو آهين".
4تنهنڪري هاڻي بادشاهه منهنجون ڳالهيون ٻڌي ،۽ مان تو کي عرض ٿو ڪريان تہ اسان جي ڀاءُ کي اسان سان گڏ اسان جي پيءُ وٽ موڪلي ،متان اڄ تنهنجو روح مصر جي سڀني رهاڪن سان گڏ ناس ٿئي.
5ڇا توکي خبر ناهي ته منهنجن ٻن ڀائرن ،شمعون ۽ لاوي ،اسان جي ڀيڻ دينه جي ڪري شڪم شهر ۽ امورين جي سٽن شهرن سان ڇا ڪيو ،۽ اهي پنهنجي ڀاءُ بنيامين جي خاطر ڇا ڪندا؟
6۽ مان پنهنجي طاقت سان ،جيڪو انهن ٻنهي کان وڌو ۽ طاقتور آهيان ،اڄ توهان تي ۽ توهان جي ملڪ تي اچي رهيو آهيان جيڪڏهن توهان اسان جي ڀاءُ کي موڪلڻ لاءِ تيار نه آهيو.
7ڇا توهان نه ٻڌو آهي ته اسان جي خدا ،جنهن اسان کي چونڊيو ،اسان جي ماءُ ساره جي ڪري فرعون سان ڇا ڪيو ،جنهن کي هن اسان جي پيءُ کان کسي ورتو ،ته هن کيس ۽ سندس گهر وارن کي سخت آفتن سان ماريو ،جو اڄ تائين مصري هڪ ٻئي سان هي معجزو بيان ڪن ٿا؟ اسان جو خدا توهان سان بنيامين جي ڪري ڪندو ،جنهن کي توهان اڄ هن جي پيءُ کان کسيو آهي ،۽ انهن برائين جي ڪري جيڪي توهان اڄ پنهنجي ملڪ ۾ اسان تي وجهي رهيا آهيو .ڇو ته اسان جو خدا اسان جي پيءُ ابراهيم سان پنهنجو عهد ياد ڪندو ۽ توهان تي برائي آڻيندو ،ڇاڪاڻ ته توهان اڄ اسان جي پيءُ جي روح کي غمگين ڪيو آهي.
8تنهنڪري هاڻي منهنجا لفظ ٻڌو جيڪي مون اڄ اوهان کي ٻڌايا آهن ،۽ اسان جي ڀاءُ کي موڪليو تہ جيئن هو هليو وڃي ،متان اوهين ۽ اوهان جي ملڪ جا ماڻهو تلوار سان نہ مرن ،ڇاڪاڻ تہ اوهين سڀ مون تي غالب نہ اچي سگهو.

9۽ يوسف يهودا کي جواب ڏنو تہ” ،تون پنهنجو وات چو کوليو آهين ۽ اسان تي فخر چو ٿو ڪرين ،چوين ٿو تہ طاقت تو سان آهي؟ فرعون جي حياتيءَ جو قسم ،جيڪڏهن مان پنهنجن سپني بهادر ماڻهن کي حڪم ڏيان تہ توهان سان وڙهن ،تہ ضرور تون ۽ توهان جا پائر مٽيءَ ۾ پڏي ويندا“.

10۽ يهودا يوسف کي چيو تہ بيشڪ تو ۽ تنهنجي قوم کي مون کان ڊڄڻ گهرجي؛ جيڪر خداوند جي حياتيءَ جو قسم آهي تہ جيڪڏهن مان هڪ پيرو پنهنجي تلوار ڪيان تہ مان ان کي وري ميان نہ ڪندس جيستائين اج سڄي مصر کي نہ ماري ڇڏيان ،۽ مان تو سان شروع ڪندس ۽ تنهنجي آقا فرعون سان ختم ڪندس.

11يوسف جواب ڏنو ۽ کيس چيو تہ ،يقيناً طاقت رڳو تنهنجي ئي ناهي ،مان تو کان وڌيڪ طاقتور ۽ طاقتور آهيان ،يقيناً جيڪڏهن تون پنهنجي تلوار ڪيين تہ مان ان کي تنهنجي ڳچيءَ ۾ ۽ تنهنجي سپني پائرن جي ڳچيءَ ۾ وجهندس.

12۽ يهودا هن کي چيو ،يقيناً جيڪڏهن مان اج پنهنجو وات تنهنجي خلاف کوليندس ته مان توکي نگلي ڇڏيندس ته جيئن تون زمين تان تباهه ٿي وڃين ۽ اج پنهنجي بادشاهت مان تباهه ٿي وڃين .۽ يوسف چيو ،يقيناً جيڪڏهن تون پنهنجو وات کوليندين ته مون وٽ طاقت ۽ طاقت آهي ته مان تنهنجي وات کي پٿر سان بند ڪري ڇڏيان جيستائين تون هڪ لفظ به نه ڳالهائي سگهندين .ڏس ته اسان جي اڳيان ڪيترا پٿر آهن ،يقيناً مان هڪ پٿر کڻي ،زور سان تنهنجي وات ۾ وجهي سگهان ٿو ۽ تنهنجا جبڙا ڀڃي سگهان ٿو.

13۽ يهودا چيو تہ خدا اسان جي وچ ۾ شاهد آهي تہ اسان اجا تائين اوهان سان جنگ ڪرڻ جي خواهش نہ ڪئي آهي ،رڳو اسان کي پنهنجو ڀاءُ ڏيو تہ اسين اوهان کان هليا وينداسين؛ ۽ يوسف جواب ڏنو تہ ،فرعون جي حياتيءَ جو قسم ،جيڪڏهن ڪنعان جا سڀ بادشاه اوهان سان گڏ ٿين تہ اوهان کي کيس منهنجي هٿ مان نہ وٺڻ گهرجي.

14تنهن ڪري هاڻي پنهنجي پيءُ ڏانهن وڃ ،۽ تنهنجو ڀاءُ مون وٽ غلام هوندو ،چاڪاڻ ته هن بادشاهه جي گهر کي لُٽيو آهي .۽ يهودا چيو ،توهان کي يا بادشاهه جي ڪردار کي ڇا آهي ،يقيناً بادشاهه پنهنجي گهر مان ،سڄي ملڪ ۾ ،چاندي ۽ سون تحفن ۾ يا خرچن ۾ موڪليندو آهي ،۽ توهان اجا تائين پنهنجي پيالي بابت ڳالهائي رهيا آهيو جيڪو توهان اسان جي ڀاءُ جي ٿيلهي ۾ رکيو هو ۽ چئو ٿا ته هن اهو توهان کان چوري ڪيو آهي؟

15خدا نه ڪري ته اسان جو ڀاءُ بنيامين يا ابراهيم جي اولاد مان ڪو به اهڙو ڪم ڪري ته جيئن توهان کان يا ڪنهن ٻئي کان ،چاهي بادشاهه هجي ،شهزادو هجي يا ڪو ٻيو ماڻهو چوري ڪري.

16تنهن ڪري هاڻي هي الزام بند ڪريو ته جيئن سڄي زمين توهان جون ڳالهيون ٻڌي ،چون ته ٿوري پئسن لاءِ مصر جي بادشاهه ماڻهن سان جهڳڙو ڪيو ،۽ انهن تي الزام هنيو ۽ انهن جي ڀاءُ کي غلام بڻائي ورتو.

17يوسف جواب ڏنو تہ” هي پيالو کڻي وڃ ۽ مون کان پري هليو وڃ ۽ پنهنجي ڀاءُ کي غلام ڪري ڇڏي ڏي ،چاڪاڻ   تہ چور جو غلام ٿيڻ سزا آهي“.

18۽ يهودا چيو" ،تون پنهنجي لفظن تي شرمسار چو نه ٿي ،اسان جي ڀاءُ کي ڇڏي پنهنجو پيالو وٺڻ لاءِ؟ يقيناً جيڪڏهن تون اسان کي پنهنجو پيالو ،يا هزار پيرا وڌيڪ ڏئين ،ته اسان پنهنجي ڀاءُ کي ان پئسن جي بدلي ۾ نه ڇڏينداسين جيڪو ڪنهن به ماڻهو جي هٿ ۾ ملي ٿو ،ته جيئن اسين ان تي نه مرون".

19يوسف جواب ڏنو تہ” ،۽ چو اوهان پنهنجي ڀاءُ کي ڇڏي ڏنو ۽ اج تائين کيس ويهہ چانديءَ جي سِڪن ۾ وڪڻي ڇڏيو ،۽ پوءِ اوهين پنهنجي هن ڀاءُ سان چو نہ ٿا ائين ڪريو؟“

20۽ يهوداه چيو تہ خداوند منهنجي ۽ اوهان جي وچ ۾ شاهد آهي تہ اسين اوهان جي جنگين جي خواهش نہ ٿا ڪريون ،تنهنڪري هاڻي اسان کي اسان جو ڀاءُ ڏيو تہ اسين اوهان کان سواءِ جهڳڙو نہ ڪنداسين.

21۽ يوسف جواب ڏنو ۽ چيو ته ،جيڪڏهن ملڪ جا سڀ بادشاهه گڏ ٿين ته اهي توهان جي ڀاءُ کي منهنجي هٿ کان نه کسي سگهندا؛ ۽ يهودا چيو ته ،اسان پنهنجي پيءُ کي ڇا چئون ،جڏهن هو ڏسندو ته اسان جو ڀاءُ اسان سان گڏ نه آهي ۽ ان تي غمگين ٿيندو؟

22يوسف جواب ڏنو تہ” هي اها ڳالهہ آهي جيڪا اوهين پنهنجي پيءُ کي ٻڌائيندؤ تہ رسي ٻوليءَ جي پٺيان هلي وئي آهي“.

23۽ يهودا چيو ،يقيناً تون بادشاهه آهين ،۽ تون اهڙيون ڳالهيون چو ٿو ڪرين ،غلط فيصلو ڏئين ٿو؟ افسوس آهي ان بادشاهه تي جيڪو تو جهڙو آهي.

24يوسف جواب ڏنو ۽ چيو تہ” ،مون اوهان جي ڀاءُ يوسف جي باري ۾ جيڪو ڪجهہ چيو آهي ،ان ۾ ڪوبہ ڪوڙو فيصلو ڪونهي ، چو تہ اوهان سپني کيس مديانين کي ويهہ چانديءَ جي سِڪن ۾ وڪڻي ڇڏيو هو ،۽ اوهان سپني پنهنجي پيءُ کي انڪار ڪيو ۽ کيس چيو تہ ،هڪ بڇڙي جانور کيس کائي ويو آهي ،يوسف کي ٽڪرا ٽڪرا ڪري ڇڏيو ويو آهي“.

25۽ يهوداه چيو تہ ڏسو ،شيم جي باهه منهنجي دل ۾ ٻري رهي آهي ،هاڻي مان توهان جي سڄي ملڪ کي باهه سان ساڙي ڇڏيندس؛ ۽ يوسف جواب ڏنو تہ ،يقيناً توهان جي ڀيڻ تمر ،جنهن توهان جي پٽن کي ماريو هو ،شڪم جي باهه کي وسائي ڇڏيو.

26۽ يهوداه چيو تہ جيڪڏهن مان پنهنجي گوشت مان هڪڙو وار بہ ڪيان تہ سڄي مصر کي سندس رت سان پري ڇڏيندس.

27يوسف جواب ڏنو تہ” اوهان جو دستور اهو آهي تہ جيئن اوهين پنهنجي ڀاءُ سان ڪيو ،جنهن کي اوهان وڪڻيو هو ،۽ سندس ڪوٽ رت ۾ ٻوڙي پنهنجي پيءُ وٽ آندو تہ جيئن هو چوي تہ ڪنهن بڇڙي جانور کيس کائي ويو ۽ هتي سندس رت آهي.

28۽ جڏهن يهودا هي ڳالهه ٻڌي ته تمام گهڻو ڪاوڙجي پيو ۽ سندس غصو سندس اندر ۾ ساڙيو ،۽ ان جاءِ تي سندس سامهون هڪ پٿر هو ،جنهن جو وزن تقريباً چار سؤ شيڪل هو ،۽ يهودا جو غصو ڀڙڪي پيو ۽ هن هڪ هٿ ۾ پٿر کڻي آسمان ڏانهن اڇلايو ۽ پنهنجي کاٻي هٿ سان ان کي پڪڙيو.

29۽ پوءِ هن ان کي پنهنجي ٽنگن هيٺان رکيو ،۽ هو پنهنجي سڄي طاقت سان ان تي ويٺو ۽ يهودا جي طاقت کان پٿر مٽي ٿي ويو.

30۽ يوسف يهوداه جو ڪم ڏٺو ۽ هو تمام گهڻو ڊڄي ويو ،پر هن پنهنجي پٽ منسا کي حڪم ڏنو ۽ هن به ٻئي پٿر سان يهوداه جي ڪم وانگر ڪيو ،۽ يهوداه پنهنجن ڀائرن کي چيو ته توهان مان ڪو به اهو نه چوي ته هي ماڻهو مصري آهي ،پر هن جي هن ڪم ڪرڻ سان هو اسان جي پيءُ جي خاندان مان آهي.

31۽ يوسف چيو ته” صرف اوهان کي طاقت نه ڏني وئي آهي ،چو ته اسين به طاقتور ماڻهو آهيون ،۽ اوهين اسان سڀني تي فخر چو ٿا ڪريو؟ “۽ يهوداه يوسف کي چيو ته” مهرباني ڪري اسان جي ڀاءُ کي موڪليو ۽ اڄ پنهنجو ملڪ برباد نه ڪريو“.

32يوسف جواب ڏنو ۽ انهن کي چيو ته وڃو ۽ پنهنجي پيءُ کي ٻڌايو ته جيئن توهان پنهنجي ڀاءُ يوسف بابت چيو هو ته هڪ بڇڙو جانور کيس کائي ويو آهي.

33۽ يهوداه پنهنجي ڀاءُ نفتالي سان ڳالهايو ،۽ کيس چيو ته" جلدي ڪر ،هاڻي وڃ ۽ مصر جي سڀني گهٽين کي ڳڻيو ۽ اچي مون کي ٻڌاءِ؛ ۽ شمعون کيس چيو ته" هن ڳالهه کي تو لاءِ تڪليف نه ڏي ،هاڻي مان جبل تي ويندس ۽ جبل تان هڪڙو وڏو پٿر کڻندس ۽ ان کي مصر جي هر هڪ تي برابر ڪندس ،۽ جيڪي ان ۾ آهن تن کي ماري ڇڏيندس".

34۽ يوسف اهي سڀ ڳالهيون ٻڌيون جيڪي سندس ڀائرن هن جي اڳيان ڪيون ،۽ انهن کي خبر نه هئي ته يوسف انهن کي سمجهي ٿو ، ڇاڪاڻ ته انهن سمجهيو ته هو عبراني ڳالهائڻ نٿو ڄاڻي.

35۽ يوسف پنهنجن ڀائرن جي ڳالهين تي تمام گهڻو ڊڄي ويو ته متان اهي مصر کي تباهه ڪن ،۽ هن پنهنجي پٽ منسي کي حڪم ڏنو ته ، "هاڻي جلدي ڪر ۽ مصر جي سڀني رهاڪن ۽ سڀني بهادر ماڻهن کي گڏ ڪر ،۽ انهن کي هاڻي گهوڙن تي ،پيادل ۽ هر قسم جي موسيقي جي سازن سان مون وٽ اچڻ ڏيو ،۽ منسي ويو ۽ ائين ئي ڪيو".

36۽ نفتالي يهوداه جي حڪم مطابق هليو ويو ،ڇاڪاڻ ته نفتالي تيز رفتار هرڻ وانگر هلڪو پير هو ،۽ هو اناج جي ڪنن تي هلندو هو ۽ اهي هن جي هيٺان نه ٽٽندا هئا.

37پوءِ هو ويو ۽ مصر جي سڀني گهٽين کي ڳڻيو ،۽ انهن کي ٻارهن ڏٺائين ،۽ هو جلدي ۾ آيو ۽ يهوداه کي ٻڌايو ،۽ يهوداه پنهنجن ڀائرن کي چيو ،جلدي ڪريو ۽ هر هڪ پنهنجي تلوار پنهنجي ڪمر تي وجهيو ،۽ اسين مصر تي پهچنداسين ،۽ انهن سڀني کي ماريداسين ،۽ هڪ به باقي نه رهڻ ڏينداسين.

38۽ يهوداه چيو ته ،ڏسو ،مان پنهنجي طاقت سان ٽي گهٽيون تباهه ڪندس ،۽ اوهان مان هر هڪ هڪ گهٽي تباهه ڪندو؛ ۽ جڏهن يهوداه هي ڳالهه ڪري رهيو هو ،تڏهن ڏسو ،مصر جا رهاڪو ۽ سڀ طاقتور ماڻهو هر قسم جي موسيقي جي سازن ۽ وڏي آواز سان انهن ڏانهن آيا.

39۽ انهن جو تعداد پنج سؤ گهوڙي سوار ۽ ڏهه هزار پيادل هو ،۽ چار سؤ ماڻهو جيڪي تلوار يا نيزي کان سواءِ وڙهي سگهن ٿا ، صرف پنهنجن هٿن ۽ طاقت سان.

40۽ سڀئي طاقتور ماڻهو وڏي طوفان ۽ للڪار سان آيا ،۽ انهن سڀني يعقوب جي پٽن کي گهيرو ڪيو ۽ انهن کي ڊڄاريو ،۽ زمين انهن جي للڪار جي آواز تي ڏڏي وئي.

41۽ جڏهن يعقوب جا پٽ انهن لشڪرن کي ڏٺا ته اهي پنهنجي جان کان تمام گهڻو ڊڄي ويا ،۽ يوسف ائين ڪيو ته جيئن يعقوب جي پٽن کي ڊيڄاري ۽ آرام ڪري.

42۽ يهودا پنهنجن ڪجهه ڀائرن کي ڊڄندي ڏٺو ،۽ انهن کي چيو ته" ،توهان ڇو ڊڄو ٿا جڏهن ته خدا جو فضل اسان سان گڏ آهي؟ "۽ جڏهن يهودا ڏٺو ته مصر جا سڀ ماڻهو يوسف جي حڪم تي انهن کي ڊيڄارڻ لاءِ گهيرو ڪري رهيا آهن ،صرف يوسف انهن کي حڪم ڏنو ته" ،انهن مان ڪنهن کي به نه ڇهو".

43پوءِ يهودا تڪڙ ڪئي ۽ پنهنجي تلوار ڪڍي ،۽ هڪ وڏي ۽ تلخ رڙ ڪئي ،۽ هن پنهنجي تلوار سان وار ڪيو ،۽ هو زمين تي ٽپو ڏنو ۽ اڃا تائين سڀني ماڻهن جي خلاف رڙ ڪندو رهيو.

44۽ جڏهن هن اهو ڪم ڪيو ته خداوند يهودا ۽ سندس ڀائرن جو خوف بهادر ماڻهن ۽ انهن جي چوڌاري سڀني ماڻهن تي نازل ڪيو.

45۽ اهي سڀ شور جي آواز تي ڀڄي ويا ،۽ اهي ڊڄي ويا ۽ هڪ ٻئي تي ڪري پيا ،۽ انهن مان ڪيترائي ڪري پوڻ سان مري ويا ،۽ اهي سڀ يهودا ۽ سندس ڀائرن ۽ يوسف جي اڳيان ڀڄي ويا.

46۽ جڏهن اهي ڀڄي رهيا هئا ،يهودا ۽ سندس ڀائر فرعون جي گهر تائين انهن جو پيڇو ڪيو ،۽ اهي سڀ ڀڄي ويا ،۽ يهودا ٻيهر يوسف جي اڳيان ويٺو ۽ شينهن وانگر هن تي گجگوڙ ڪئي ،۽ هن تي هڪ وڏي ۽ زبردست چيخ ڪئي.

47۽ اهو شور پري کان ٻڌڻ ۾ آيو ،۽ سُڪات جي سڀني رهواسين اهو ٻڌو ،۽ سڄو مصر ان شور جي آواز تي ڏڏي ويو ،۽ زمين جي ڌڏڻ سان مصر ۽ گوشن جي زمين جون ڀتيون ڪري پيون ،۽ فرعون به پنهنجي تخت تان زمين تي ڪري پيو ،۽ مصر ۽ گوشن جون سڀئي پيٽ واريون عورتون به جڏهن ڌڏڻ جو آواز ٻڌيون ته انهن جو پيٽ ساڙيو ويو ،ڇاڪاڻ ته اهي تمام ڊڄي ويون هيون.

48۽ فرعون پيغام موڪليو ته” اڄ مصر جي ملڪ ۾ ڇا ٿيو آهي؟ “۽ اهي آيا ۽ کيس شروع کان آخر تائين سڀ ڳالهيون ٻڌايون ،۽ فرعون ڊڄي ويو ۽ حيران ٿي ويو ۽ تمام گهڻو ڊڄي ويو.

49۽ جڏهن هن اهي سڀ ڳالهيون ٻڌيون ته هن جو خوف وڌي ويو ،۽ هن يوسف ڏانهن پيغام موڪليو ته" ،تون عبراني ماڻهن کي مون وٽ سڄي مصر کي تباهه ڪرڻ لاءِ آندو آهي .تون هن چور غلام سان ڇا ڪندين؟ هن کي موڪل ڏي ۽ هن کي پنهنجن ڀائرن سان گڏ وڃڻ ڏي ،۽ اسان کي انهن جي بڇڙائي جي ڪري تباهه نه ٿيڻ ڏيو ،اسان ،توهان ۽ سڄو مصر".

50۽ جيڪڏهن تون هي ڪم ڪرڻ نٿي چاهين ،ته پوءِ منهنجا سڀ قيمتي شيون پاڻ کان اڇلائي ڇڏ ،۽ انهن سان گڏ انهن جي ملڪ ڏانهن هليو وڃ ،جيڪڏهن توکي ان ۾ خوشي آهي ،ڇاڪاڻ ته اهي اڄ منهنجو سڄو ملڪ تباهه ڪندا ۽ منهنجي سڀني ماڻهن کي ماري ڇڏيندا؛ مصر جون سڀ عورتون به پنهنجي چيخن جي ڪري حمل ضايع ڪري ڇڪيون آهن؛ ڏسو ته انهن صرف پنهنجي رڙ ۽ ڳالهائڻ سان ڇا ڪيو آهي ،ان کان علاوه جيڪڏهن اهي تلوار سان وڙهندا ،ته اهي ملڪ کي تباهه ڪندا .تنهن ڪري هاڻي اهو چونڊيو جيڪو تون چاهين ٿو ،ڇا مان يا عبراني ،ڇا مصر يا عبراني ملڪ.

51۽ اهي آيا ۽ يوسف کي فرعون جون سڀ ڳالهيون ٻڌايون جيڪي هن سندس باري ۾ چيون هيون ،۽ يوسف فرعون ۽ يهوداه جي ڳالهين تي تمام گهڻو ڊڄي ويو ۽ سندس ڀائر اڃا تائين يوسف جي اڳيان بيٺا هئا ۽ غضب ۽ غضب ۾ هئا ،۽ يعقوب جا سڀئي پٽ يوسف تي سمنڊ ۽ ان جي لهرن جي گوڙ وانگر گجگوڙ ڪرڻ لڳا.

52۽ يوسف پنهنجن ڀائرن ۽ فرعون کان تمام گهڻو ڊڄندو هو ،۽ يوسف پنهنجن ڀائرن تي پاڻ کي ظاهر ڪرڻ لاءِ هڪ بهانو ڳوليو ،متان اهي سڄي مصر کي تباهه نه ڪن.
53۽ يوسف پنهنجي پٽ منسي کي حڪم ڏنو ،۽ منسي ويو ۽ يهوداه جي ويجهو ويو ،۽ پنهنجو هٿ سندس ڪلهي تي رکيو ،۽ يهوداه جو غضب ختم ٿي ويو.
54۽ يهوداه پنهنجن ڀائرن کي چيو ته اوهان مان ڪو به ائين نه چوي ته هي مصري نوجوان جو ڪم آهي ڇو ته هي منهنجي پيءُ جي گهر جو ڪم آهي.
55۽ يوسف ڏٺو ۽ ڄاڻي ورتو ته يهوداه جو غضب رڪجي ويو آهي ،هو يهوداه سان نرمي جي ٻولي ۾ ڳالهائڻ لاءِ ويجهو ويو.
56۽ يوسف يهودا کي چيو ته بيشڪ تون سچ ٿو چوين ۽ اڄ پنهنجي طاقت بابت پنهنجي دعويٰ کي ثابت ڪيو آهي ،۽ تنهنجو خدا جيڪو تو کان خوش آهي ،تنهنجي ڀلائي وڌائي؛ پر مون کي سچ ٻڌاءِ ته تنهنجن سڀني ڀائرن مان ڇو تون مون سان ڇوڪرو جي ڪري جهڳڙو ڪرين ٿو ،ڇاڪاڻ ته انهن مان ڪنهن به مون کي ان بابت هڪ لفظ به نه چيو آهي.
57۽ يهوداه يوسف کي جواب ڏنو ته” ،يقيناً توکي خبر پوندي ته مان ڇوڪرو سندس پيءُ جي لاءِ محفوظ هوس ،۽ چوندو هوس ته جيڪڏهن مان کيس سندس وٽ نه آڻيندس ته مان سندس گناهه هميشه لاءِ برداشت ڪندس“.
58تنهن ڪري ،مان پنهنجن سڀني ڀائرن مان توهان وٽ آيو آهيان ،ڇاڪاڻ ته مون ڏٺو ته توهان هن کي پاڻ کان وڃڻ جي اجازت ڏيڻ لاءِ تيار نه هئا؛ تنهن ڪري هاڻي مون کي توهان جي نظر ۾ فضل ملي ته توهان هن کي اسان سان گڏ موڪليو ،۽ ڏسو ته مان هن جي متبادل طور تي رهندس ،جيڪو توهان چاهيو ٿا ان ۾ توهان جي خدمت ڪرڻ لاءِ ،ڇاڪاڻ ته جتي به توهان مون کي موڪليندا ،مان وڏي طاقت سان توهان جي خدمت ڪرڻ لاءِ ويندس.
59هاڻي مون کي هڪ طاقتور بادشاهه ڏانهن موڪليو جنهن توهان جي خلاف بغاوت ڪئي آهي ،۽ توهان کي خبر پوندي ته مان هن سان ۽ سندس ملڪ سان ڇا ڪندس؛ جيتوڻيڪ هن وٽ گهوڙي سوار ۽ پيادل فوج هجي يا تمام گهڻو طاقتور ماڻهو هجي ،مان انهن سڀني کي ماري ڇڏيندس ۽ بادشاهه جو سر توهان جي اڳيان آڻيندس.
60ڇا توهان کي خبر ناهي يا توهان ٻڌو ناهي ته اسان جي پيءُ ابراهيم پنهنجي خادم اليعزر سان گڏ هڪ رات ۾ ايلام جي سڀني بادشاهن کي انهن جي لشڪر سان ماريو ،انهن هڪ به باقي نه ڇڏيو؟ ۽ ان ڏينهن کان وٺي اسان جي پيءُ جي طاقت اسان کي ورثي طور ڏني وئي ،اسان لاءِ ۽ اسان جي اولاد لاءِ هميشه لاءِ.
61۽ يوسف جواب ڏنو ۽ چيو ته” ،تون سچ ڳالهائين ٿو ،۽ تنهنجي وات ۾ ڪوڙ ناهي ،ڇاڪاڻ ته اسان کي اهو به ٻڌايو ويو هو ته عبراني ماڻهن وٽ طاقت آهي ۽ خداوند انهن جو خدا انهن کان گهڻو خوش آهي ،۽ پوءِ ڪير انهن جي اڳيان بيهي سگهي ٿو؟
62پر ،مان هن شرط تي توهان جي ڀاءُ کي موڪليندس ،جيڪڏهن توهان منهنجي اڳيان سندس ڀاءُ ،سندس ماءُ جو پٽ ،آڻيو ،جنهن بابت توهان چيو هو ته هو توهان کان مصر هليو ويو آهي؛ ۽ اهو ٿيندو جڏهن توهان سندس ڀاءُ کي مون وٽ آڻيندؤ ته مان ان جي جاءِ تي ان کي وٺي ويندس ،ڇاڪاڻ ته توهان مان ڪو به پنهنجي پيءُ لاءِ ان لاءِ محفوظ نه هو ،۽ جڏهن هو مون وٽ ايندو ،ته پوءِ مان توهان سان گڏ سندس ڀاءُ موڪليندس جنهن لاءِ توهان محفوظ رهيا آهيو.
63۽ جڏهن يهودا هي ڳالهه ٻڌي ته يوسف تي ڪاوڙجي پيو ،۽ سندس اکين مان غصي سان رت وهي رهيو هو ،۽ هن پنهنجن ڀائرن کي چيو ته ،هي ماڻهو اڄ ڪيئن پنهنجي ۽ سڄي مصر جي تباهي جي ڪوشش ڪري رهيو آهي!
64شمعون يوسف کي جواب ڏنو ته” ،ڇا اسان توکي پهريائين نه ٻڌايو هو ته اسان کي خبر نه هئي ته هو ڪهڙي جاءِ تي ويو آهي ،۽ اهو مئل آهي يا جيئرو ،۽ منهنجو مالڪ اهڙيون ڳالهيون ڇو ٿو ڪري؟“
65۽ يوسف يهودا جي چهري تي نظر ڪندي ڏٺو ته سندس ڪاوڙ پڙڪي رهي هئي جڏهن هن کيس چيو ته ،هن ڀاءُ جي بدران پنهنجو ٻيو ڀاءُ مون وٽ آڻيو.
66۽ يوسف پنهنجن ڀائرن کي چيو ته ،بيشڪ اوهان چيو ته اوهان جو ڀاءُ مري ويو يا گم ٿي ويو ،هاڻي جيڪڏهن آءٌ اڄ کيس سڏيان ۽ اهو اوهان جي اڳيان اچي ،ته ڇا اوهين کيس سندس ڀاءُ جي بدران مون کي ڏيندا؟
67۽ يوسف ڳالهائڻ لڳو ۽ سڏ ڪرڻ لڳو ،يوسف ،يوسف ،اڄ منهنجي سامهون اچ ۽ پنهنجن ڀائرن کي ڏيکاري انهن جي سامهون ويهه.
68۽ جڏهن يوسف انهن جي اڳيان اها ڳالهه ڪئي ،تڏهن اهي هر هڪ مختلف طرف ڏسڻ لڳا ته يوسف ڪٿان انهن جي اڳيان ايندو.
69۽ يوسف انهن جي سڀني ڪمن کي ڏٺو ۽ انهن کي چيو ته ،توهان هتي ۽ اتي ڇو ٿا ڏسو؟ مان يوسف آهيان جنهن کي توهان مصر ڏانهن وڪرو ڪيو هو ،تنهن ڪري هاڻي توهان کي غم نه ڪرڻ گهرجي ته توهان مون کي وڪرو ڪيو ،ڇاڪاڻ ته ڏڪار دوران مدد لاءِ خدا مون کي توهان کان اڳ موڪليو هو.
70۽ سندس ڀائر يوسف جون ڳالهيون ٻڌي ڊڄي ويا ،۽ يهودا هن کان تمام گهڻو ڊڄي ويو.
71۽ جڏهن بنيامين يوسف جون ڳالهيون ٻڌيون ته هو گهر جي اندرئين حصي ۾ انهن جي اڳيان هو ،۽ بنيامين پنهنجي ڀاءُ يوسف ڏانهن ڊوڙيو ،۽ کيس ڀاڪر ڀائي سندس ڳچيءَ ۾ ڀئجي ويو ،۽ اهي روئڻ لڳا.
72۽ جڏهن يوسف جي ڀائرن ڏٺو ته بنيامين پنهنجي ڀاءُ جي ڳچيءَ ۾ ڀئجي ويو آهي ۽ ان سان گڏ روئي رهيو آهي ،تڏهن اهي به يوسف تي ڪري پيا ۽ ان کي ڀاڪر ڀائي ،۽ اهي يوسف سان گڏ تمام گهڻو روئي رهيا هئا.
73۽ يوسف جي گهر ۾ آواز ٻڌڻ ۾ آيو ته اهي يوسف جا ڀائر آهن ،۽ اهو فرعون کي تمام گهڻو خوش ٿيو ،ڇاڪاڻ ته هو انهن کان ڊڄندو هو ته متان اهي مصر کي تباهه ڪن.
74۽ فرعون پنهنجا نوڪر يوسف ڏانهن موڪليا ته جيئن کيس سندس ڀائرن جي باري ۾ مبارڪباد ڏئي سگهن جيڪي هن وٽ آيا هئا ،۽ فوجن ۽ لشڪر جا سڀئي سردار جيڪي مصر ۾ هئا ،يوسف سان گڏ خوش ٿيڻ لاءِ آيا ،۽ سڄو مصر يوسف جي ڀائرن جي ڪري تمام گهڻو خوش ٿيو.
75۽ فرعون پنهنجا نوڪر يوسف ڏانهن موڪليا ته پنهنجي ڀائرن کي چئو ته پنهنجو سڀ ڪجهه کڻي اچن ۽ انهن کي مون وٽ اچڻ ڏيو ، ۽ مان انهن کي مصر جي ملڪ جي سڀ کان سٺي حصي ۾ وجهندس ،۽ انهن ائين ئي ڪيو.

76۽ يوسف پنهنجي گهر جي مٿان مقرر ڪيل شخص کي حڪم ڏنو ته هو پنهنجن ڀائرن لاءِ تحفا ۽ ڪپڙا ڪڍي ،۽ هن انهن لاءِ ڪيترائي ڪپڙا ڪڍيا جيڪي شاهي لباس ۽ ڪيترائي تحفا هئا ،۽ يوسف انهن کي پنهنجن ڀائرن ۾ ورهايو.
77۽ هن پنهنجي هر ڀاءُ کي سون ۽ چانديءَ جا ڪپڙا ۽ ٽي سؤ چانديءَ جا سڪا ڏنا ،۽ يوسف انهن سڀني کي حڪم ڏنو ته اهي ڪپڙا پائين ۽ فرعون جي اڳيان پيش ڪيا وڃن.
78۽ فرعون ڏٺو ته يوسف جا سڀ ڀائر بهادر ۽ سهڻا هئا ،تڏهن هو تمام گهڻو خوش ٿيو.
79پوءِ اهي فرعون جي حضور مان نڪري پنهنجي پيءُ وٽ ڪنعان جي ملڪ ڏانهن ويا ۽ انهن جو ڀاءُ بنيامين انهن سان گڏ هو.
80پوءِ يوسف اٿيو ۽ انهن کي فرعون کان يارهن رٿ ڏنا ،۽ يوسف انهن کي پنهنجو رٿ ڏنو ،جنهن تي هو مصر ۾ پنهنجي تاج پوشي جي ڏينهن تي سوار هو ،پنهنجي پيءُ کي مصر وٺي وڃڻ لاءِ؛ ۽ يوسف پنهنجي سڀني ڀائرن جي ٻارن کي انهن جي تعداد مطابق ڪپڙا موڪليا ،۽ انهن مان هر هڪ کي چانديءَ جا سؤ سڪا ،۽ هن پنهنجي ڀائرن جي زالن کي به بادشاهه جي زالن جي ڪپڙن مان ڪپڙا موڪليا ،۽ هن انهن کي موڪليو.
81۽ هن پنهنجي هر هڪ ڀاءُ کي ڏهه ماڻهو ڏنا ته جيئن انهن سان گڏ ڪنعان جي ملڪ ۾ وڃن ته جيئن انهن جي خدمت ڪن ،انهن جي ٻارن ۽ انهن جي سڀني ملڪيت جي خدمت ڪن جڏهن اهي مصر ۾ اچن.
82۽ يوسف پنهنجي ڀاءُ بنيامين جي هٿان پنهنجن ڏهن پٽن لاءِ ڏهه ڪپڙا موڪليا ،جيڪي يعقوب جي پٽن جي اولاد کان وڌيڪ هئا.
83۽ هن فرعون جي خاطر هر هڪ کي پنجاهه چانديءَ جا سڪا ۽ ڏهه رٿ موڪليا ،۽ هن پنهنجي پيءُ ڏانهن مصر جي سڀني عيش عشرت سان ڀريل ڏهه گڏهه موڪليا ،۽ سندس پيءُ لاءِ ۽ جيڪي ساڻس گڏ هئا ،انهن سڀني لاءِ رستي جي سامان جي طور تي اناج ،ماني ۽ کاڌي سان ڀريل ڏهه گڏهه موڪليا.
84۽ هن پنهنجي ڀيڻ دينا ڏانهن چاندي ۽ سون جا ڪپڙا ،لوبان ،مُر ،عود ۽ عورتن جا زيور گهڻا موڪليا ،۽ هن فرعون جي زالن کان بنيامين جي زالن ڏانهن ساڳيو ئي موڪليو.
85۽ هن پنهنجن سڀني ڀائرن کي ،۽ انهن جي زالن کي به ،هر قسم جا سُليماني پٿر ۽ بدليلم ڏنا ،۽ مصر جي وڏن ماڻهن جي سڀني قيمتي شين مان ،سڀني قيمتي شين مان ڪجهه به نه بچيو پر جيڪو يوسف پنهنجي پيءُ جي گهر ڏانهن موڪليو هو.
86۽ هن پنهنجن ڀائرن کي موڪليو ،۽ اهي هليا ويا ،۽ هن پنهنجي ڀاءُ بنيامين کي انهن سان گڏ موڪليو.
87۽ يوسف انهن سان گڏ مصر جي سرحدن جي رستي تي انهن سان گڏ هليو ويو ،۽ هن انهن کي پنهنجي پيءُ ۽ پنهنجي گهر وارن بابت حڪم ڏنو ته مصر ڏانهن اچو.
88۽ هن انهن کي چيو ته رستي تي جهڳڙو نه ڪريو ،ڇاڪاڻ ته هي ڪم خداوند جي طرفان هو ته جيئن وڏي قوم کي ڏڪار کان بچائي ،ڇو ته ملڪ ۾ اڃا پنج سال ڏڪار پوندو.
89۽ هن انهن کي حڪم ڏنو ته ،جڏهن اوهين ڪنعان جي ملڪ ۾ اچو ،تڏهن اوچتو منهنجي پيءُ جي اڳيان هن ڪم ۾ نه اچو ،پر پنهنجي حڪمت سان ڪم ڪريو.
90پوءِ يوسف انهن کي حڪم ڏيڻ ڇڏي ڏنو ،۽ هو موٽيو ۽ مصر ڏانهن موٽي ويو ،۽ يعقوب جا پٽ خوشي ۽ خوشي سان پنهنجي پيءُ يعقوب وٽ ڪنعان جي ملڪ ڏانهن ويا.
91۽ اهي ملڪ جي حدن تي آيا ،۽ هڪ ٻئي کي چوڻ لڳا ته ،اسان پنهنجي پيءُ جي اڳيان هن معاملي ۾ ڇا ڪريون ،ڇاڪاڻ ته جيڪڏهن اسين اوچتو هن وٽ اچون ۽ هن کي معاملو ٻڌايون ،ته هو اسان جي لفظن تي تمام گهڻو ڏڇي ويندو ۽ اسان تي يقين نه ڪندو.
92۽ اهي اڳتي هليا جيستائين اهي پنهنجن گهرن جي ويجهو پهتا ،۽ انهن کي آشر جي ڌيءَ سرح ملي ،جيڪا انهن سان ملڻ لاءِ ٻاهر نڪتي ،۽ ڇوڪري تمام سٺي ۽ هوشيار هئي ،۽ بربط وڄائڻ ڄاڻيندي هئي.
93۽ انهن هن کي سڏيو ۽ هوءَ انهن جي اڳيان آئي ،۽ هن انهن کي چمي ڏني ،۽ انهن هن کي ڪٽي ورتو ۽ هن کي هڪ بربط ڏني ،۽ چيو ته ،هاڻي اسان جي پيءُ جي اڳيان وڃ ،۽ هن جي اڳيان ويهه ،۽ بربط تي وڄاءِ ۽ اهي لفظ چئو.
94۽ انهن کيس حڪم ڏنو ته پنهنجي گهر وڃي ،۽ هوءَ بربط کڻي جلدي انهن جي اڳيان هلي ،۽ اچي يعقوب جي ڀرسان ويٺي.
95۽ هوءَ چڱي طرح وڄائي ۽ ڳائي ،۽ پنهنجي لفظن جي مٺاس ۾ چيو ،يوسف منهنجو چاچو جيئرو آهي ،۽ هو مصر جي سڄي ملڪ تي حڪومت ڪري ٿو ،۽ مئل ناهي.
96۽ هوءَ اهي لفظ ورجائيندي ۽ چوندي رهي ،۽ يعقوب سندس لفظ ٻڌا ۽ اهي هن سان متفق ٿيا.
97جڏهن هوءَ انهن کي ٻه ٽي ڀيرا ورجائيندي رهي ته هن ٻڌو ،۽ سندس لفظن جي مٺاس تي يعقوب جي دل ۾ خوشي داخل ٿي ،۽ خدا جو روح مٿس هو ،۽ هو ڄاڻي ٿو ته سندس سڀئي لفظ سچا آهن.
98۽ يعقوب جڏهن سيرخ کي اهي لفظ ٻڌايا ته کيس برڪت ڏني ،۽ هن کيس چيو ته ،منهنجي ڌيءَ ،موت ڪڏهن به تو تي غالب نه اچي ، ڇو ته تو منهنجي روح کي جياريو آهي؛ صرف منهنجي سامهون ائين ڳالهايو جيئن تو ڳالهايو آهي ،ڇاڪاڻ ته تو مون کي پنهنجي سڀني لفظن سان خوش ڪيو آهي.
99۽ هوءَ اهي لفظ ڳائيندي رهي ،۽ يعقوب ٻڌو ۽ اهو کيس پسند آيو ،۽ هو خوش ٿيو ،۽ خدا جو روح هن تي هو.
100جڏهن هو اڃا ساڻس ڳالهائي رهيو هو ،ته ڏسو سندس پٽ گهوڙا ،رٿ ،شاهي لباس ۽ نوڪر کڻي سندس اڳيان ڊوڙي رهيا هئا.
101۽ يعقوب انهن سان ملڻ لاءِ اٿيو ،۽ ڏٺائين ته سندس پٽ شاهي لباس ۾ هئا ۽ هن اهي سڀ خزانا ڏٺا جيڪي يوسف انهن ڏانهن موڪليا هئا.
102۽ انهن کيس چيو ته” ،خبر رک ته اسان جو ڀاءُ يوسف جيئرو آهي ،۽ اهو ئي آهي جيڪو سڄي مصر تي حڪومت ڪري ٿو ،۽ اهو ئي آهي جنهن اسان سان ڳالهايو جيئن اسان توکي ٻڌايو هو“.
103۽ يعقوب پنهنجن پٽن جون سڀ ڳالهيون ٻڌيون ،۽ سندس دل انهن جي ڳالهين تي ڌڙڪڻ لڳي ،ڇاڪاڻ ته هو انهن تي يقين نه ڪري سگهيو جيستائين هن اهو سڀ ڪجهه نه ڏٺو جيڪو يوسف انهن کي ڏنو هو ۽ جيڪو هن کيس موڪليو هو ،۽ اهي سڀ نشانيون جيڪي يوسف انهن کي ٻڌايون هيون.

104۽ انهن سندس اڳيان دروازو کوليو ،۽ کيس اهو سڀ ڪجهه ڏيکاريو جيڪو يوسف موڪليو هو ،انهن هر هڪ کي اهو ڏنو جيڪو يوسف کيس موڪليو هو ،۽ هن کي خبر هئي ته انهن سچ ڳالهايو هو ،۽ هو پنهنجي پٽ جي ڳالهه تي تمام گهڻو خوش ٿيو.
105۽ يعقوب چيو ته ،مون لاءِ اهو ڪافي آهي ته منهنجو پٽ يوسف اڃا تائين جيئرو آهي ،مان مرڻ کان اڳ وڃي کيس ڏسندس.
106۽ سندس پٽن کيس سڀ ڪجهه ٻڌايو جيڪو انهن سان ٿيو هو ،۽ يعقوب چيو ته ،مان پنهنجي پٽ ۽ سندس اولاد کي ڏسڻ لاءِ مصر ويندس.
107۽ يعقوب اٿيو ۽ اهي ڪپڙا پهرايا جيڪي يوسف کيس موڪليا هئا ،۽ ڌوئڻ ۽ وار ڪٽڻ کان پوءِ ،هن پنهنجي مٿي تي اهو پڳهه لڳايو جيڪو يوسف کيس موڪليو هو.
108۽ يعقوب جي گهر جي سڀني ماڻهن ۽ انهن جي زالن اهي ڪپڙا پائي جيڪي يوسف انهن کي موڪليا هئا ،۽ اهي يوسف تي تمام گهڻو خوش ٿيا ته هو اڃا تائين جيئرو آهي ۽ اهو مصر ۾ حڪومت ڪري رهيو آهي،
109۽ ڪنعان جي سڀني رهاڪن هن ڳالهه جي خبر ٻڌي ،۽ اهي آيا ۽ يعقوب سان تمام گهڻو خوش ٿيا ته هو اڃا تائين جيئرو آهي.
110۽ يعقوب انهن لاءِ ٽن ڏينهن لاءِ دعوت ڪئي ،۽ ڪنعان جي سڀني بادشاهن ۽ ملڪ جي اميرن يعقوب جي گهر ۾ کاڌو پيتو ۽ خوشيون ڪيون.

باب55

1۽ ان کان پوءِ ائين ٿيو ته يعقوب چيو ته ،مان مصر ۾ پنهنجي پٽ کي ڏسڻ ويندس ۽ پوءِ ڪنعان جي ملڪ ۾ واپس ايندس جنهن بابت خدا ابراهيم سان ڳالهايو هو ،ڇاڪاڻ ته مان پنهنجي جنم ڀومي جي ملڪ کي ڇڏي نٿو سگهان.
2ڏس ،خداوند جو ڪلام هن ڏانهن آيو ،ته پنهنجي سڄي گهر سان مصر ڏانهن وڃ ۽ اتي رهو ،مصر ڏانهن وڃڻ کان نه ڊڄو ڇو ته مان اتي توکي هڪ وڏي قوم بڻائيندس.
3۽ يعقوب پاڻ ۾ چيو ته” آءٌ وڃي پنهنجي پٽ کي ڏسندس ته ڇا سندس خدا جو خوف مصر جي سڀني رهاڪن جي دل ۾ اڃا تائين آهي؟“
4۽ خداوند يعقوب کي چيو ته ،يوسف کان نه ڊڄ ،ڇالاءِ جو هو اڃا تائين منهنجي خدمت ڪرڻ لاءِ پنهنجي وفاداري برقرار رکي ٿو ، جيئن تنهنجي نظر ۾ سٺو لڳندو ،۽ يعقوب پنهنجي پٽ تي تمام گهڻو خوش ٿيو.
5ان وقت يعقوب پنهنجي پٽن ۽ گهر وارن کي خداوند جي ڪلام موجب مصر وڃڻ جو حڪم ڏنو ،۽ يعقوب پنهنجن پٽن ۽ پنهنجي سڄي گهر وارن سان گڏ اٿيو ،۽ هو خوشيءَ ۽ دل جي خوشيءَ سان ڪنعان جي ملڪ مان بيرسبا کان نڪري ويو ،۽ اهي مصر جي ملڪ ڏانهن ويا.
6۽ جڏهن اهي مصر جي ويجهو پهتا ،تڏهن يعقوب يهودا کي پاڻ کان اڳ يوسف ڏانهن موڪليو ته جيئن هو کيس مصر ۾ هڪ صورتحال ڏيکاري ،۽ يهودا پنهنجي پيءُ جي چوڻ مطابق ڪيو ،۽ هو جلدي ڪري ڀڄي يوسف وٽ آيو ،۽ انهن پنهنجي سڄي گهر لاءِ گوشن جي ملڪ ۾ هڪ جاءِ مقرر ڪئي ،۽ يهودا موٽي آيو ۽ رستي تي پنهنجي پيءُ ڏانهن آيو.
7۽ يوسف رٿ تيار ڪئي ،۽ پنهنجن سڀني طاقتور ماڻهن ،پنهنجن نوڪرن ۽ مصر جي سڀني آفيسرن کي گڏ ڪيو ته جيئن پنهنجي پيءُ يعقوب سان ملڻ لاءِ وڃن ،۽ يوسف جو حڪم مصر ۾ اعلان ڪيو ويو ته ،جيڪو به يعقوب سان ملڻ لاءِ نه ويندو سو مري ويندو.
8ٻئي ڏينهن تي يوسف سڄي مصر سان گڏ هڪ وڏو ۽ طاقتور لشڪر وٺي نڪتو ،جيڪو سڀني کي نفيس ڪپڙي ۽ واڱڻائي رنگ جا ڪپڙا پهريل هئا ،چاندي ۽ سون جا اوزار ۽ جنگي هٿيار پاڻ سان گڏ هئا.
9۽ اهي سڀ هر قسم جي موسيقيءَ جي سازن سان ،دال ۽ دف سان ،رستي تي مُر ۽ عود پکيڙيندي يعقوب سان ملڻ لاءِ ويا ،۽ اهي سڀ هن طريقي سان هليا ،۽ زمين انهن جي آواز تي ڌوم مچائي ڇڏي.
10۽ مصر جون سڀ عورتون يعقوب سان ملڻ لاءِ مصر جي ڇتين ۽ ڀتين تي ويون ،۽ يوسف جي مٿي تي فرعون جو شاهي تاج هو ، ڇاڪاڻ ته فرعون اهو کيس موڪليو هو ته هو پنهنجي پيءُ سان ملڻ لاءِ وڃڻ وقت پائي.
11۽ جڏهن يوسف پنهنجي پيءُ کان پنجاهه فوٽ جي مفاصلي تي پهتو ،تڏهن هو رٿ تان لهي پنهنجي پيءُ ڏانهن هليو ويو ،۽ جڏهن مصر جي سڀني حاڪمن ۽ اميرن ڏٺو ته يوسف پنهنجي پيءُ ڏانهن پيادو ويو آهي ،تڏهن اهي به لهي يعقوب ڏانهن پيادو هليا ويا.
12۽ جڏهن يعقوب يوسف جي لشڪر جي ويجهو پهتو ،تڏهن يعقوب ان لشڪر کي ڏٺو جيڪو يوسف سان گڏ سندس طرف اچي رهيو هو ،۽ اهو کيس خوش ڪيو ۽ يعقوب ان تي حيران ٿي ويو.
13۽ يعقوب يهودا کي چيو ته” ،اهو ماڻهو ڪير آهي جيڪو مان مصر جي لشڪرگاهه ۾ ڏسان ٿو ،جيڪو شاهي لباس پائي رهيو آهي ۽ سندس مٿي تي هڪ تمام ڳاڙهو لباس ۽ شاهي تاج آهي ،جيڪو پنهنجي رٿ تان لهي اسان ڏانهن اچي رهيو آهي؟ “۽ يهوداه پنهنجي پيءُ کي جواب ڏنو ته” ،هي توهان جو پٽ يوسف بادشاهه آهي “.۽ يعقوب پنهنجي پٽ جي شان کي ڏسي خوش ٿيو.
14۽ يوسف پنهنجي پيءُ جي ويجهو آيو ۽ پنهنجي پيءُ کي سجدو ڪيو ،۽ خيمي جا سڀ ماڻهو يعقوب جي اڳيان زمين تي ڪري پيا.
15۽ ڏسو ،يعقوب ڊوڙي پنهنجي پٽ يوسف وٽ ويو ۽ سندس ڳچيءَ ۾ پئجي ويو ۽ کيس چمي ڏني ،۽ اهي روئي پيا ،۽ يوسف به پنهنجي پيءُ کي ڀاڪر پائي چمي ڏني ،۽ اهي روئي پيا ۽ مصر جا سڀ ماڻهو انهن سان گڏ روئي پيا.
16۽ يعقوب يوسف کي چيو ته” هاڻي مان تنهنجي مُنهن ڏسڻ کان پوءِ خوشيءَ سان مرندس ،ڇاڪاڻ ته تون اڃا تائين جيئرو ۽ شان سان آهين“.
17۽ يعقوب جا پٽ ،سندن زالون ،سندن ٻار ۽ سندن نوڪر ،۽ يعقوب جو سڄو گهراڻو يوسف سان گڏ تمام گهڻو روئيو ،۽ انهن کيس چمي ڏني ۽ ساڻس گڏ تمام گهڻو روئيو.
18پوءِ يوسف ۽ سندس سڀ ماڻهو مصر ڏانهن موٽي ويا ،۽ يعقوب ،سندس پٽ ۽ سندس گهر جا سڀ ٻار يوسف سان گڏ مصر ڏانهن ويا ، ۽ يوسف انهن کي مصر جي بهترين حصي ۾ ،گوشن جي ملڪ ۾ رکيو.

19۽ يوسف پنهنجي پيءُ ۽ پنهنجن ڀائرن کي چيو ته” ،آءٌ وڃي فرعون کي ٻڌايان ٿو ته منهنجا ڀائر ۽ منهنجي پيءُ جو گهراڻو ۽ انهن جو سڀ مال مون وٽ آيو آهي ،۽ ڏسو ته اهي گوشن جي ملڪ ۾ آهن“.
20۽ يوسف ائين ڪيو ۽ پنهنجن ڀائرن روبن ،اِشڪار زبولون ۽ پنهنجي ڀاءُ بنيامين کي وٺي فرعون جي اڳيان حاضر ڪيو.
21۽ يوسف فرعون سان ڳالهائيندي چيو ته” منهنجا ڀائر ۽ منهنجي پيءُ جو گهراڻو ۽ انهن جو سڀ مال ۽ سندن ڌڻ ۽ ڍور ڪنعان جي ملڪ مان مون وٽ آيا آهن ته جيئن مصر ۾ رهن ،ڇاڪاڻ ته انهن تي ڏڪار سخت هو.
22۽ فرعون يوسف کي چيو ته پنهنجي پيءُ ۽ ڀائرن کي ملڪ جي سڀ کان سٺي حصي ۾ رک ،انهن کان سڀ ڪجهه نه روڪيو ،۽ انهن کي ملڪ جي چربي مان کائو.
23يوسف جواب ڏنو ته” ڏسو ،مون انهن کي گوشن جي ملڪ ۾ مقرر ڪيو آهي ،ڇاڪاڻ ته اهي ڌنار آهن ،تنهنڪري انهن کي گوشن ۾ رهڻ ڏيو ته جيئن مصرين کان سواءِ پنهنجا ڌڻ چاري سگهن.
24۽ فرعون يوسف کي چيو ته” پنهنجن ڀائرن سان جيڪي چون سو ڪر “.۽ يعقوب جا پٽ فرعون کي سجدو ڪيو ۽ سلامتيءَ سان اتان نڪري ويا ۽ پوءِ يوسف پنهنجي پيءُ کي فرعون جي اڳيان حاضر ڪيو.
25۽ يعقوب آيو ۽ فرعون کي سجدو ڪيو ،۽ يعقوب فرعون کي برڪت ڏني ،۽ پوءِ هو ٻاهر هليو ويو؛ ۽ يعقوب ۽ سندس سڀ پٽ ۽ سندس سڄو گهر گوشن جي ملڪ ۾ رهيو.
26ٻئي سال ۾ ،جيڪو يعقوب جي زندگي جي هڪ سئو ٽيهن سالن ۾ آهي ،يوسف پنهنجي پيءُ ۽ ڀائرن ۽ پنهنجي پيءُ جي سڀني گهرڀاتين کي ،انهن جي ننڍڙن ٻارن جي مطابق ،ڏڪار جي سڀني ڏينهن ۾ ماني ڏني؛ انهن کي ڪنهن به شيءِ جي ڪوٽ نه هئي.
27۽ يوسف انهن کي سڄي ملڪ جو بهترين حصو ڏنو؛ يوسف جي سڄي زندگي مصر جو بهترين حصو انهن وٽ هو؛ ۽ يوسف انهن کي ۽ پنهنجي پيءُ جي سڄي گهر کي سال به سال ڪپڙا ۽ ڪپڙا ڏيندو رهيو؛ ۽ يعقوب جا پٽ پنهنجي پاءُ جي سڄي زندگي مصر ۾ سلامتيءَ سان رهيا.
28۽ يعقوب هميشه يوسف جي دسترخوان تي کائيندو هو ،يعقوب ۽ سندس پٽ ڏينهن يا رات يوسف جي دسترخوان تان نه نڪرندا هئا ، سواءِ ان جي جيڪو يعقوب جا ٻار پنهنجن گهرن ۾ کائيندا هئا.
29۽ ڏڪار جي ڏينهن ۾ سڄو مصر يوسف جي گهراڻي جي ماني کائيندو هو ،ڇاڪاڻ ته ڏڪار جي ڪري سڀني مصرين پنهنجو سڀ ڪجهه وڪڻي ڇڏيو هو.
30۽ يوسف فرعون کان ماني لاءِ مصر جون سڀ زمينون ۽ زمينون خريد ڪيون ،۽ يوسف ڏڪار جي سڀني ڏينهن ۾ سڄي مصر کي ماني فراهم ڪئي ،۽ يوسف سڄي چاندي ۽ سون گڏ ڪيو جيڪو اناج لاءِ آيو جيڪو انهن سڄي ملڪ مان خريد ڪيو ،۽ هن گهڻو سون ۽ چاندي گڏ ڪئي ،ان کان علاوه هڪ وڏي مقدار ۾ سُليماني پٿر ،ٻڊيليم ۽ قيمتي ڪپڙا جيڪي اهي ملڪ جي هر حصي کان يوسف ڏانهن آڻيندا هئا جڏهن انهن جا پئسا خرچ ٿي ويا.
31۽ يوسف سڀ چاندي ۽ سون جيڪو سندس هٿ ۾ آيو ،تقريبن ٻاهتر تولا سون ۽ چاندي ،۽ گڏوگڏ سُليماني پٿر ۽ ٻڊيليم به تمام گهڻو ،۽ يوسف ويو ۽ انهن کي چئن حصن ۾ لڪايو ،۽ هن هڪ حصو ڳاڙهي سمنڊ جي ويجهو بيابان ۾ ،۽ هڪ حصو فارات نديءَ جي ڪناري تي ،۽ ٽيون ۽ چوٿون حصو فارس ۽ مادي جي بيابان جي سامهون ريگستان ۾ لڪايو.
32۽ هن بچيل سون ۽ چانديءَ مان ڪجهه ڪڍي پنهنجي سڀني ڀائرن ۽ پنهنجي پيءُ جي گهر جي سڀني عورتن ۽ پنهنجي پيءُ جي گهر جي سڀني عورتن کي ڏنو ،۽ باقي جيڪو هو فرعون جي گهر ۾ کڻي آيو ،تقريباً ويهه ٽئنٽ سون ۽ چاندي.
33۽ يوسف سڀ سون ۽ چاندي جيڪا بچي هئي ،فرعون کي ڏني ،۽ فرعون ان کي خزاني ۾ رکي ڇڏيو ،۽ ان کان پوءِ ملڪ ۾ ڏڪار جا ڏينهن ختم ٿي ويا ،۽ اهي سڄي ملڪ ۾ پوکيندا ۽ لڻندا هئا ،۽ انهن کي سال به سال پنهنجو معمول جو مقدار ملندو هو؛ انهن کي ڪنهن به شيءِ جي گهٽتائي نه هئي.
34۽ يوسف مصر ۾ سلامتيءَ سان رهيو ،۽ سڄو ملڪ سندس صلاح هيٺ هو ،۽ سندس پيءُ ۽ سندس سڀ ڀائر گوشن جي ملڪ ۾ رهيا ۽ ان تي قبضو ڪيو.
35۽ يوسف تمام پوڙهو ۽ عمر ۾ وڏو ٿي چڪو هو ،۽ سندس ٻه پٽ ،اِفرائيم ۽ منسي ،يعقوب جي گهر ۾ ،پنهنجن ڀائرن ،يعقوب جي پٽن جي اولاد سان گڏ ،خداوند جي طريقن ۽ سندس شريعت سکڻ لاءِ هميشه رهيا.
36۽ يعقوب ۽ سندس پٽ مصر جي ملڪ ۾ گوشن جي ملڪ ۾ رهيا ،۽ انهن ان تي قبضو ڪيو ،۽ اهي ان ۾ ميويدار ۽ گهڻا ٿيا.

باب56

1۽ يعقوب مصر جي ملڪ ۾ سترهن سال رهيو ،۽ يعقوب جا ڏينهن ۽ سندس زندگي جا سال هڪ سؤ ستيتاليهه سال هئا.
2انهيءَ وقت يعقوب کي اها بيماري ٿي پئي جنهن جي ڪري هو مري ويو ۽ هن پنهنجي پٽ يوسف کي مصر مان گهرايو ۽ سندس پٽ يوسف مصر مان آيو ۽ يوسف پنهنجي پيءُ وٽ آيو.
3۽ يعقوب يوسف ۽ سندس پٽن کي چيو ته ڏسو ،آءٌ مرندس ،۽ اوهان جي ابن ڏاڏن جو خدا اوهان جي خدمت ڪندو ۽ اوهان کي انهيءَ ملڪ ۾ واپس آڻيندو ،جيڪو خداوند اوهان کي ۽ اوهان جي اولاد کي اوهان کان پوءِ ڏيڻ جو قسم کنيو هو ،تنهنڪري هاڻي جڏهن آءٌ مرندس ،ته مون کي ڪنعان جي ملڪ حبرون ۾ مڪفيلا ۾ منهنجي ابن ڏاڏن جي ويجهو غار ۾ دفن ڪجو.
4۽ يعقوب پنهنجن پٽن کي قسم کنيو ته کيس حبرون ۾ مڪفيلا ۾ دفن ڪن ،۽ سندس پٽن هن ڳالهه بابت قسم کنيو.
5۽ هن انهن کي حڪم ڏنو ته” ،پنهنجي خداوند خدا جي عبادت ڪريو ،ڇالاءِ جو جنهن اوهان جي ابن ڏاڏن کي بچايو ،سو اوهان کي به سڀني مصيبتن کان بچائيندو.
6۽ يعقوب چيو ته پنهنجن سڀني ٻارن کي مون وٽ سڏ ڪريو ،۽ يعقوب جي سڀني پٽن جا ٻار آيا ۽ سندس اڳيان ويٺا ،۽ يعقوب انهن کي برڪت ڏني ،۽ انهن کي چيو ته خداوند اوهان جي ابن ڏاڏن جو خدا اوهان کي هزار ڀيرا وڌيڪ عطا ڪندو ۽ اوهان کي برڪت ڏيندو ،۽

اوهان کي اوهان جي پيءُ ابراهيم جي برڪت ڏيندو .۽ يعقوب جي سڀني پٽن جا ٻار انهيءَ ڏينهن تي نڪري ويا جڏهن هن انهن کي برڪت ڏني.

7ٻئي ڏينهن تي يعقوب وري پنهنجن پٽن کي سڏيو ،۽ اهي سڀ گڏ ٿيا ۽ سندس اڳيان ويٺا ،۽ انهيءَ ڏينهن يعقوب پنهنجي موت کان اڳ پنهنجن پٽن کي برڪت ڏني ،هر هڪ ماڻهوءَ کي سندس برڪت موجب برڪت ڏني؛ ڏسو ،اهو خداوند جي شريعت جي ڪتاب ۾ لکيل آهي جيڪو بني اسرائيل سان لاڳاپيل آهي.

8۽ يعقوب يهودا کي چيو ته” ،مون کي خبر آهي ته تون پنهنجن ڀائرن لاءِ هڪ طاقتور ماڻهو آهين ،انهن تي حڪومت ڪر ،۽ تنهنجا پٽ هميشه لاءِ پنهنجن پٽن تي حڪومت ڪندا“.

9صرف پنهنجن پٽن کي ڪمان ۽ جنگ جا سڀ هٿيار سيکاريو ،ته جيئن اهي پنهنجي ڀاءُ جي جنگ وڙهندا ،جيڪو پنهنجي دشمنن تي حڪومت ڪندو.

10۽ يعقوب ان ڏينهن پنهنجي پٽن کي ٻيهر حڪم ڏنو ته ،ڏسو ،اڄ مان پنهنجي قوم ۾ گڏ ٿيندس ،مون کي مصر مان کڻي وڃو ۽ جيئن مون توهان کي حڪم ڏنو آهي ،مون کي مڪفيلا جي غار ۾ دفن ڪريو.

11پر مان توهان کي عرض ٿو ڪريان ته احتياط ڪريو ته توهان جي پٽن مان ڪو به مون کي نه کڻي وڃي ،صرف توهان ،۽ اهو طريقو توهان مون سان ڪندا ،جڏهن توهان منهنجي لاش کي ڪنعان جي ملڪ ۾ کڻي ويندا ته جيئن مون کي دفن ڪري سگهو،

12يهوداه ،اِشڪار ۽ زبولون منهنجو جنازو اوپر پاسي کڻندا ،روبين ،شمعون ۽ جاد ڏکڻ پاسي ،افرائيم ،منسي ۽ بنيامين اولهه پاسي ،دان ، آشر ۽ نفتالي اتر پاسي.

13لاوي کي پاڻ سان گڏ نه کڻي وڃڻ ڏيو ،ڇاڪاڻ ته هو ۽ سندس پٽ خداوند جي عهد جو صندوق بني اسرائيل سان گڏ ڪئمپ ۾ کڻندا ، ۽ نه ئي منهنجو پٽ يوسف کڻي وڃڻ ڏيو ،ڇاڪاڻ ته بادشاهه وانگر سندس شان هجي؛ پر ،افرائيم ۽ منسي انهن جي جاءِ تي هوندا.

14جڏهن اوهين مون کي کڻي وڃو ته مون سان ائين ئي ڪندا؛ جيڪي حڪم مون اوهان کي ڏنا آهن تن مان ڪنهن به شيءِ کي نظرانداز نه ڪندا؛ ۽ جڏهن اوهين مون سان هي ڪندا ،ته خداوند اوهان کي ۽ اوهان جي اولاد کي اوهان کان پوءِ هميشه ياد رکندو.

15۽ اي منهنجا پٽو ،هر هڪ پنهنجي ڀاءُ ۽ مائٽ جي عزت ڪريو ،۽ پنهنجي ٻارن ۽ پنهنجي پوٽن جي ٻارن کي حڪم ڏيو ته اهي توهان جي ابن ڏاڏن جي خدا جي هر وقت خدمت ڪن.

16ته جيئن اوهين ۽ اوهان جا ٻار ۽ اوهان جي ٻارن جا ٻار ملڪ ۾ پنهنجي عمر ڊگهي ڪندا رهو ،جڏهن اوهين اهو ڪندا رهو جيڪو خداوند پنهنجي خدا جي نظر ۾ سٺو ۽ صحيح آهي ،۽ سندس سڀني طريقن تي هلندا رهو.

17۽ تون ،منهنجا پٽ يوسف ،مان توکان دعا ٿو گهران ته پنهنجن ڀائرن جي گناهن ۽ انهن جي سڀني گناهن کي معاف ڪر ،جيڪي انهن تو تي ڪيا آهن ،ڇاڪاڻ ته خدا اهو تنهنجي ۽ تنهنجي ٻارن جي فائدي لاءِ ارادو ڪيو هو.

18۽ اي منهنجا پٽ پنهنجن ڀائرن کي مصر جي رهواسين جي حوالي نه ڪر ،۽ نه ئي انهن جي دل کي ڏک ڏي ،ڇو ته ڏسو ،مان انهن کي خدا جي هٿ ۾ ۽ توهان جي هٿ ۾ سونپيان ٿو ته جيئن انهن کي مصرين کان بچائين؛ ۽ يعقوب جي پٽن پنهنجي پيءُ کي جواب ڏنو ته ، اي اسان جا پيءُ ،جيڪو ڪجهه تو اسان کي حڪم ڏنو آهي ،اهو ئي ڪنداسين؛ صرف خدا اسان سان گڏ هجي.

19۽ يعقوب پنهنجن پٽن کي چيو ته” اهڙيءَ طرح خدا اوهان سان گڏ هجي جڏهن اوهين سندس سڀني طريقن تي عمل ڪندا رهو؛ سندس طريقن کان ساڄي يا کاٻي طرف نه مُڙيو ،انهيءَ لاءِ ته جيڪو سندس نظر ۾ سٺو ۽ سڌو آهي سو ڪريو.

20ڇو ته مون کي خبر آهي ته ملڪ جي آخري ڏينهن ۾ توهان تي ڪيتريون ئي ۽ ڏکوئيندڙ مصيبتون اينديون ،ها ،توهان جا ٻار ۽ پوٽا ، صرف خداوند جي خدمت ڪريو ۽ هو توهان کي سڀني مصيبتن کان بچائيندو.

21۽ جڏهن توهان خدا جي خدمت ڪرڻ لاءِ سندس پٺيان هلندؤ ۽ پنهنجي ٻارن کي ۽ پنهنجي ٻارن جي ٻارن کي خداوند کي سڃاڻڻ سيکاريندؤ ،تڏهن خداوند توهان جي ۽ توهان جي ٻارن لاءِ توهان جي ٻارن مان هڪ خادم پيدا ڪندو ،۽ خداوند توهان کي پنهنجي هٿ سان سڀني مصيبتن کان بچائيندو ،۽ توهان کي مصر مان ڪڍيندو ۽ توهان کي توهان جي ابن ڏاڏن جي ملڪ ۾ واپس آڻيندو ته جيئن ان کي سلامتيءَ سان وارث بڻائين.

22پوءِ يعقوب پنهنجن پٽن کي حڪم ڏيڻ ڇڏي ڏنو ۽ پنهنجا پير بستري تي رکي ڇڏيا ،۽ مري ويو ۽ پنهنجي ماڻهن ۾ شامل ٿي ويو.

23۽ يوسف پنهنجي پيءُ تي ڪري پيو ۽ رڙيون ڪري سندس مٿان روئي پيو ۽ کيس چمي ڏنائين ۽ ڪاوڙ واري آواز ۾ رڙ ڪري چيو ته اي منهنجا پيءُ ،منهنجا پيءُ.

24۽ سندس پٽ جون زالون ۽ سندس سڄو گهر يعقوب تي ڪري پيا ،۽ اهي سندس لاءِ روئيا ،۽ يعقوب جي لاءِ وڏي آواز سان روئيا.

25۽ يعقوب جا سڀ پٽ گڏجي اٿيا ،۽ پنهنجا ڪپڙا ڦاڙيا ،۽ سڀني پنهنجي ڪمر تي ٽاٽ ويڙهيا ،۽ منهن پر ڪريا ،۽ پنهنجي مٿن تي آسمان ڏانهن مٽي وجهي ڇڏيائون.

26۽ اها ڳالهه اوسنٿ يوسف جي زال کي ٻڌائي وئي ،۽ هوءَ اُٿي ۽ ٿيلهو ڍڪي ۽ سڀني مصري عورتن سان گڏ آئي ۽ يعقوب لاءِ ماتم ڪيو ۽ روئي.

27۽ مصر جا سڀ ماڻهو جيڪي يعقوب کي سڃاڻندا هئا ،اهي سڀ انهيءَ ڏينهن تي آيا جڏهن انهن اها ڳالهه ٻڌي ،۽ سڄو مصر ڪيترن ڏينهن تائين روئيندو رهيو.

28۽ ڪنعان جي ملڪ مان عورتون پڻ مصر ۾ آيون جڏهن انهن ٻڌو ته يعقوب مري ويو آهي ،۽ انهن مصر ۾ ستر ڏينهن تائين سندس لاءِ روئيو.

29۽ ان کان پوءِ ائين ٿيو ته يوسف پنهنجن نوڪرن طبيبن کي حڪم ڏنو ته سندس پيءُ کي مُر ،لوبان ۽ هر قسم جي عطر ۽ عطر سان خوشبوءِ لڳائين ،۽ طبيبن يعقوب کي جيئن يوسف انهن کي حڪم ڏنو هو ،تيئن خوشبوءِ لڳائين.

30۽ مصر جا سڀ ماڻهو ،بزرگ ۽ گوشن جي ملڪ جا سڀ رهواسي يعقوب لاءِ روئي ۽ ماتم ڪيو ،۽ سندس سڀئي پٽ ۽ سندس گهر جا ٻار پنهنجي پيءُ يعقوب لاءِ ڪيترائي ڏينهن روئندا ۽ ماتم ڪندا رهيا.

31۽ جڏهن سندس روئڻ جا ڏينهن گذري ويا ،ستر ڏينهن جي آخر ۾ ،يوسف فرعون کي چيو ته ،مان وڃي پنهنجي پيءُ کي ڪنعان جي ملڪ ۾ دفن ڪندس جيئن هن مون کي قسم کنايو هو ،۽ پوءِ مان موٽي ايندس.
32۽ فرعون يوسف کي موڪليو ته وڃي پنهنجي پيءُ کي دفن ڪر جيئن هن چيو ۽ جيئن هن تو کي قسم کنايو ،پوءِ يوسف پنهنجن سڀني ڀائرن سان گڏ ڪنعان جي ملڪ ڏانهن ويو ته جيئن هن انهن کي حڪم ڏنو هو ته پنهنجي پيءُ يعقوب کي دفن ڪري.
33۽ فرعون حڪم ڏنو ته سڄي مصر ۾ اهو اعلان ڪيو وڃي ته جيڪو به يوسف ۽ سندس ڀائرن سان گڏ يعقوب کي دفن ڪرڻ لاءِ ڪنعان جي ملڪ ۾ نه ويندو ،اهو مري ويندو.
34۽ سڀني مصرين فرعون جي اعلان جي خبر ٻڌي ،۽ اهي سڀ گڏ اٿيا ،۽ فرعون جا سڀ نوڪر ،سندس گهر جا بزرگ ،۽ مصر جي ملڪ جا سڀ بزرگ يوسف سان گڏ ويا ،۽ فرعون جا سڀ آفيسر ۽ امير يوسف جي نوڪرن وانگر ويا ،۽ اهي يعقوب کي ڪنعان جي ملڪ ۾ دفن ڪرڻ لاءِ ويا.
35۽ يعقوب جا پٽ جنازي کڻي ويا جنهن تي هو رکيل هو؛ جيئن سندن پيءُ حڪم ڏنو هو ،تيئن سندس پٽن به هن سان ڪيو.
36۽ لنگر خانو خالص سون جو هو ،۽ ان جي چوڌاري سُليماني پٿرن ۽ بتيليم سان جڙيل هو؛ ۽ لنگر خانو جو ڍڪ سون جي ڪم جو هو ،جيڪو ڌاتو سان ڳنڍيل هو ،۽ انهن جي مٿان سُليماني پٿرن ۽ بتيليم جا ڪُنڊا هئا.
37۽ يوسف پنهنجي پيءُ يعقوب جي مٿي تي هڪڙو وڏو سون جو تاج رکيو ،۽ سندس هٿ ۾ سون جو عصا رکيو ،۽ انهن جنازي کي گهيرو ڪيو ،جيئن بادشاهن جي پنهنجي زندگيءَ ۾ رواج هوندو هو.
38۽ مصر جا سڀ لشڪر هن صف ۾ سندس اڳيان هليا ،پهرين فرعون جا سڀ طاقتور ماڻهو ،۽ يوسف جا طاقتور ماڻهو ،۽ انهن کان پوءِ باقي مصر جا رهواسي ،۽ اهي سڀ تلوارن سان ٻڌل ۽ زره جي ڪوٽ سان ليس هئا ،۽ جنگ جا ڦندا انهن تي هئا.
39۽ سڀ روئڻ وارا ۽ ماتم ڪندڙ جنازي جي سامهون پري هليا ويا ،روئندا ۽ ماتم ڪندا ويا ،۽ باقي ماڻهو جنازي جي پٺيان هليا.
40۽ يوسف ۽ سندس گهر وارا گڏجي جنازي جي ويجهو ننگي پير روئي رهيا هئا ،۽ يوسف جا باقي نوڪر سندس چوڌاري گهمي رهيا هئا؛ هر هڪ ماڻهو پنهنجا زيور پائي رهيو هو ،۽ اهي سڀئي پنهنجي جنگي هٿيارن سان ليس هئا.
41۽ يعقوب جا پنجاهه نوڪر جنازي جي اڳيان هليا ،۽ رستي تي مُر ،عود ۽ هر قسم جو عطر ڇڙي ويا ،۽ يعقوب جا سڀئي پٽ جنازي کي کڻي ويا ،عطر تي هليا ،۽ يعقوب جا نوڪر انهن جي اڳيان رستي تي عطر ڇڙي رهيا هئا.
42۽ يوسف هڪ ڳري لشڪر سان مٿي چڙهيو ،۽ اهي هر روز ائين ڪندا هئا جيستائين اهي ڪنعان جي ملڪ ۾ پهتا ،۽ اهي اٽد جي ڳهه تي پهتا ،جيڪو اردن جي پار هو ،۽ انهن ان جاءِ تي تمام وڏو ۽ سخت ماتم ڪيو.
43۽ ڪنعان جي سڀني بادشاهن هي ڳالهه ٻڌي ۽ اهي سڀ پنهنجي گهر مان نڪري ويا ،ڪنعان جا ٽيهه بادشاهه ،۽ اهي سڀئي پنهنجن ماڻهن سان گڏ يعقوب تي ماتم ڪرڻ ۽ روئڻ لاءِ آيا.
44۽ انهن سڀني بادشاهن يعقوب جي جنازي کي ڏٺو ،۽ ڏٺو ته يوسف جو تاج ان تي هو ،۽ انهن پنهنجا تاج جنازي تي رکيا ،۽ ان کي تاجن سان گهيرو ڪيو.
45۽ انهن سڀني بادشاهن اتي يعقوب ۽ مصر جي پٽن سان گڏ يعقوب تي وڏو ۽ سخت ماتم ڪيو ،ڇاڪاڻ ته ڪنعان جا سڀئي بادشاهه يعقوب ۽ سندس پٽن جي بهادري کي ڄاڻندا هئا.
46۽ اِها خبر عيسو تائين پهتي ته يعقوب مصر ۾ مري ويو ۽ سندس پٽ ۽ سڄو مصري ڪيس دفن ڪرڻ لاءِ ڪنعان جي ملڪ ۾ کڻي ويا آهن.
47۽ عِيسو هي ڳالهه ٻڌي ،جڏهن هو جبل سعير ۾ رهڻ لڳو ،۽ هو پنهنجن پٽن ،پنهنجي سڀني ماڻهن ۽ پنهنجي سڀني گهر وارن سان گڏ اٿيو ،هڪ تمام وڏي قوم ،۽ اهي يعقوب لاءِ ماتم ڪرڻ ۽ روئڻ لاءِ آيا.
48۽ جڏهن عيسو آيو ته هن پنهنجي ڀاءُ يعقوب لاءِ ماتم ڪيو ،۽ سڄو مصر ۽ سڄو ڪنعان وري اٿيو ۽ عيسو سان گڏ يعقوب لاءِ اتي وڏو ماتم ڪيو.
49۽ يوسف ۽ سندس ڀائر پنهنجي پيءُ يعقوب کي اتان ڪڍي حبرون ويا ،۽ يعقوب کي سندس پيءُ ڏاڏن جي غار ۾ دفن ڪرڻ لاءِ ويا.
50۽ اهي قريٿ اربع ۾ ،غار وٽ آيا ،۽ جڏهن اهي آيا ته عيسي پنهنجن پٽن سان گڏ يوسف ۽ سندس ڀائرن جي خلاف غار ۾ رڪاوٽ بڻيو ،۽ چيو ته يعقوب کي ان ۾ دفن نه ڪيو ويندو ،ڇاڪاڻ ته اهو اسان جو ۽ اسان جي پيءُ جو آهي.
51۽ يوسف ۽ سندس ڀائرن عيسو جي پٽن جون ڳالهيون ٻڌيون ،۽ اهي تمام گهڻو ڪاوڙيا ،۽ يوسف عيسو وٽ ويو ۽ چيو ته ،هي ڇا ڳالهه آهي جيڪا انهن ڳالهائي آهي؟ يقيناً منهنجي پيءُ يعقوب پنجويهه سال اڳ اسحاق جي وفات کان پوءِ وڏي دولت سان تو کان خريد ڪئي هئي ،۽ ڪنعان جي سڄي زمين به تو کان ،تنهنجي پٽن کان ۽ تنهنجي اولاد کان خريد ڪئي هئي.
52۽ يعقوب ان کي پنهنجي پٽن ۽ پنهنجي اولاد لاءِ هميشه لاءِ ميراث طور خريد ڪيو ،۽ اڄ تو هان اهي ڳالهيون ڇو ٿا ڪريو؟
53عيسيو جواب ڏنو ته” ،تون ڪوڙ ٿو ڳالهائين ۽ ڪوڙ ٿو ڳالهائين ،ڇاڪاڻ ته جيئن تون چوين ٿو ته مون هن سڄي ملڪ ۾ پنهنجو ڪجهه به نه وڪڻيو ،۽ نه ئي منهنجي ڀاءُ يعقوب هن ملڪ ۾ پنهنجو ڪجهه خريد ڪيو.
54۽ عيسي اهي ڳالهيون يوسف کي پنهنجن لفظن سان دوکو ڏيڻ لاءِ ڪيون ،ڇاڪاڻ ته عيسي کي خبر هئي ته يوسف انهن ڏينهن ۾ موجود نه هو جڏهن عيسي ڪنعان جي ملڪ ۾ پنهنجو سڀ ڪجهه يعقوب کي وڪڻي ڇڏيو هو.
55۽ يوسف عيسو کي چيو ته ،بيشڪ منهنجي پيءُ اهي شيون تو سان گڏ خريداريءَ جي ڪتاب ۾ داخل ڪيون آهن ،۽ شاهدن سان گڏ ڪتاب جي تصديق ڪئي آهي ،۽ ڏسو ته اهو اسان سان گڏ مصر ۾ آهي.
56۽ عيسيو کيس چيو ته ،ڪتاب آڻيو ،جيڪو ڪجهه توکي ڪتاب ۾ ملندو ،سو اسين ڪنداسين.
57۽ يوسف پنهنجي ڀاءُ نفتالي کي سڏيو ،۽ هن چيو ته جلدي ڪر ،نه رهو ،۽ مان تو هان کي عرض ٿو ڪريان ته مصر ڏانهن ڀڄي وڃو ۽ سڀئي رڪارڊ آڻيو؛ خريداري جو ريڪارڊ ،مهر ٿيل ريڪارڊ ۽ کليل ريڪارڊ ،۽ سڀ پهرين ريڪارڊ جن ۾ پيدائشي حق جا سڀ معاملا لکيل آهن ،تون کڻي اچ.

58۽ تون انهن کي هتي اسان وٽ آڻيو ،ته جيئن اسين انهن کان عيسو ۽ سندس پٽن جون سڀ ڳالهيون سکي سگهون جيڪي انهن اڄ چيون آهن.
59۽ نفتالي يوسف جي آواز کي ٻڌو ۽ هو جلدي ڪري مصر ڏانهن پهچي ويو ،۽ نفتالي جهنگ ۾ هر ڪنهن هرڻ کان پيادل هلڪو هو ، ڇاڪاڻ ته هو اناج جي ڪنن تي چڙهي ويندو هو بغير انهن کي ڪٽيندو هو.
60۽ جڏهن عيسي ڏٺو ته نفتالي رڪارڊ ڪڻڻ لاءِ ويو آهي ،تڏهن هن ۽ سندس پٽن غار جي خلاف پنهنجو مقابلو وڌايو ،۽ عيسي ۽ سندس سڀ ماڻهو يوسف ۽ سندس ڀائرن جي خلاف جنگ ڪرڻ لاءِ اٿيا.
61۽ يعقوب جا سڀ پٽ ۽ مصر جا ماڻهو عيسو ۽ سندس ماڻهن سان وڙهيا ،۽ عيسو جا پٽ ۽ سندس ماڻهو يعقوب جي پٽن جي اڳيان شڪست کاڌي ،۽ يعقوب جي پٽن عيسو جي ماڻهن مان چاليهه ماڻهو ماريا.
62۽ يعقوب جو پٽ دان جو پٽ ڪشم ،ان وقت يعقوب جي پٽن سان گڏ هو ،پر هو جنگ جي جاءِ کان تقريباً هڪ سو هٿ پري هو ، ڇاڪاڻ ته هو يعقوب جي پٽن جي اولاد سان گڏ يعقوب جي جنازي وٽ ان جي حفاظت لاءِ رهيو.
63۽ چوشم گونگو ۽ ٻوڙو هو ،تڏهن به هو ماڻهن ۾ خوف جي آواز کي سمجهي رهيو هو.
64۽ هن پڇيو ،ته" :تون مُڙدن کي ڇو نه ٿو دفن ڪرين ،۽ هي وڏو خوف ڇا آهي؟ "۽ انهن کيس عيسو ۽ سندس پٽن جي لفظن جو جواب ڏنو؛ ۽ هو جنگ جي وچ ۾ عيسو ڏانهن پهچي ويو ،۽ هن عيسو کي تلوار سان ماريو ،۽ هن سندس مٿو ڪٽي ڇڏيو ،۽ اهو پري تائين پکڙجي ويو ،۽ عيسو جنگ جي ماڻهن جي وچ ۾ ڪري پيو.
65۽ جڏهن خُشيم اهو ڪم ڪيو ته يعقوب جا پٽ عيسو جي پٽن تي غالب آيا ،۽ يعقوب جي پٽن پنهنجي پيءُ يعقوب کي غار ۾ زبردستي دفن ڪيو ،۽ عيسو جي پٽن اهو ڏٺو.
66۽ يعقوب کي حبرون ۾ ،مڪفيلا جي غار ۾ دفن ڪيو ويو ،جيڪو ابراهيم حٿ جي پٽن کان دفن جي جاءِ جي ملڪيت لاءِ خريد ڪيو هو ،۽ کيس تمام قيمتي ڪپڙن ۾ دفن ڪيو ويو.
67۽ ڪنهن به بادشاهه کيس اهڙو اعزاز نه ڏنو جيترو يوسف پنهنجي پيءُ کي سندس وفات تي ڏنو ،ڇاڪاڻ ته هن کيس بادشاهن جي دفن وانگر وڏي عزت سان دفن ڪيو.
68۽ يوسف ۽ سندس ڀائرن پنهنجي پيءُ لاءِ ست ڏينهن سوڳ ڪيو.

باب57

1۽ ان کان پوءِ عيسو جا پٽ يعقوب جي پٽن سان جنگ ڪئي ،۽ عيسو جا پٽ حبرون ۾ يعقوب جي پٽن سان جنگ ڪئي ،۽ عيسو اڃا تائين مئل پيو هو ،۽ دفن نه ڪيو ويو هو.
2۽ انهن جي وچ ۾ سخت جنگ ٿي ،۽ عيسي جا پٽ يعقوب جي پٽن کان شڪست کاڌي ،۽ يعقوب جي پٽن عيسي جي پٽن مان اسي ماڻهو ماريا ،۽ يعقوب جي پٽن مان هڪڙو بہ نہ مريو؛ ۽ يوسف جو هٿ عيسي جي پٽن جي سڀني ماڻهن تي غالب آيو ،۽ هن عيسو جي پٽ اليفاز جي پٽ صفو کي ۽ پنهنجن پنجاهه ماڻهن کي قيد ڪيو ،۽ انهن کي لوهه جي زنجيرن سان ٻڌو ،۽ انهن کي پنهنجي نوڪرن جي هٿ ۾ ڏنو تہ جيئن انهن کي مصر وٺي وڃن.
3۽ جڏهن يعقوب جا پٽ صفو ۽ سندس ماڻهن کي قيد ڪري ويا ،تڏهن جيڪي بچيا هئا سي سڀ عيسو جي گهر مان پنهنجي جان کان تمام گهڻو ڊڄي ويا ،متان اهي به قيد ٿي وڃن ،۽ اهي سڀ عيسو جي پٽ اليفاز ۽ سندس ماڻهن سان گڏ ،عيسو جي لاش سان گڏ ڀڄي ويا ،۽ اهي جبل سعير ڏانهن پنهنجي رستي تي هليا ويا.
4۽ اهي سعير جبل تي آيا ۽ عيساؤ کي سعير ۾ دفن ڪيو ،پر انهن سندس سر پاڻ سان گڏ سعير ۾ نه آندو ،ڇاڪاڻ تہ اهو انهيءَ جاءِ تي دفن ٿيل هو جتي حبرون ۾ جنگ ٿي هئي.
5۽ جڏهن عيساؤ جا پٽ يعقوب جي پٽن کان ڀڄي ويا ،تڏهن يعقوب جا پٽ سعير جي حدن تائين انهن جو پيڇو ڪيو ،پر جڏهن انهن انهن جو پيڇو ڪيو ته انهن مان هڪ به ماڻهو نه ماريو ،ڇاڪاڻ ته عيساؤ جو لاش جيڪو انهن پاڻ سان گڏ کنيو هو انهن کي پريشان ڪري ڇڏيو ،تنهن ڪري اهي ڀڄي ويا ۽ يعقوب جا پٽ انهن کان ڦري ويا ۽ ان جاءِ تي آيا جتي انهن جا ڀائر حبرون ۾ هئا ،۽ اهي ان ڏينهن ۽ ٻئي ڏينهن تي اتي رهيا جيستائين انهن جنگ کان آرام نه ڪيو.
6۽ ٽئين ڏينهن تي اهو ٿيو تہ انهن سعير حوري جي سڀني پٽن کي گڏ ڪيو ،۽ انهن اوڀر جي سڀني ٻارن کي گڏ ڪيو ،سمنڊ جي واريءَ وانگر ماڻهن جو ميڙ ،۽ اهي وڃي مصر ڏانهن لٿا تہ جيئن يوسف ۽ سندس ڀائرن سان وڙهي ،تہ جيئن پنهنجن ڀائرن کي بچائي سگهن.
7۽ يوسف ۽ يعقوب جي سڀني پٽن ٻڌو ته عيسو جا پٽ ۽ اوڀر جا ماڻهو پنهنجن ڀائرن کي بچائڻ لاءِ انهن تي جنگ ڪرڻ لاءِ آيا آهن.
8۽ يوسف ۽ سندس ڀائر ۽ مصر جا طاقتور ماڻهو نڪري ويا ۽ رعمسيس شهر ۾ وڙهيا ،۽ يوسف ۽ سندس ڀائرن عيسو جي پٽن ۽ اوڀر جي ماڻهن کي سخت مار ڏني.
9۽ انهن مان ڇهه لک ماڻهو ماريا ،۽ انهن مان سعير حوري جي اولاد مان سڀني طاقتور ماڻهن کي ماريو؛ انهن مان صرف ٿورا بچيا ،۽ انهن اوڀر جي ٻارن ۽ عيسو جي ٻارن مان تمام گهڻا ماريا؛ ۽ عيسو جو پٽ اليفاز ،۽ اوڀر جا سڀئي ٻار يوسف ۽ سندس ڀائرن کان ڀڄي ويا.
10۽ يوسف ۽ سندس ڀائر انهن جو پيڇو ڪندا رهيا جيستائين اهي سُڪوت ۾ پهتا ،۽ انهن سُڪوت ۾ انهن مان ٽيهه ماڻهو ماري ڇڏيا ،۽ باقي بچي ويا ۽ هر هڪ پنهنجي شهر ڏانهن ڀڄي ويو.
11۽ يوسف ،سندس ڀائر ۽ مصر جا طاقتور ماڻهو خوشيءَ ۽ دل جي خوشيءَ سان انهن کان ڦري ويا ،ڇاڪاڻ ته انهن پنهنجن سڀني دشمنن کي ماريو هو.
12۽ اليفاز جو پٽ صفو ۽ سندس ماڻهو اڃا تائين مصر ۾ يعقوب جي پٽن جا غلام هئا ،۽ انهن جون تڪليفون وڌي ويون.
13۽ جڏهن عيساؤ جا پٽ ۽ سعير جا پٽ پنهنجي ملڪ ڏانهن موٽيا ،تڏهن سعير جي پٽن ڏٺو ته اهي سڀ يعقوب جي پٽن ۽ مصر جي ماڻهن جي هٿن ۾ ڪري پيا آهن ،عيساؤ جي پٽن جي جنگ جي ڪري.

14۽ سعير جي پٽن عيسي جي پٽن کي چيو تہ اوهان ڏنو آهي ۽ تنهنڪري اوهين ڄاڻو ٿا تہ هي لشڪر اوهان جي ڪري هو ،۽ هڪڙو بہ طاقتور يا جنگ ۾ ماهر ماڻهو باقي نہ رهيو.

15تنهنڪري هاڻي اسان جي ملڪ مان نڪري وڃو ،اسان کان ڪنعان جي ملڪ ڏانهن وڃو پنهنجي پيءُ ڏاڏن جي رهائش جي ملڪ ڏانهن؛ ڇو اوهان جا ٻار اسان جي اولاد جي اٿرن کي آخري ڏينهن ۾ وارث ٿيندا؟

16۽ عيساؤ جي اولاد سعير جي اولاد جي ڳالهه نه ٻڌي ،۽ سعير جي اولاد انهن سان جنگ ڪرڻ جو ارادو ڪيو.

17۽ عيسو جي اولاد خفيه طور تي آفريڪا جي بادشاهه اينجياس ڏانهن موڪليو ،جيڪو دنهابہ آهي ،چوڻ لڳو ته،

18پنهنجن ماڻهن مان ڪجهہ اسان ڏانهن موڪليو ۽ انهن کي اسان وٽ اچڻ ڏيو ،۽ اسين سعير حوري جي اولاد سان گڏجي وڙهنداسين ، ڇاڪاڻ تہ انهن اسان سان وڙهڻ جو فيصلو ڪيو آهي تہ جيئن اسان کي ملڪ مان ڪڍي ڇڏجي.

19۽ دِنهابا جي بادشاهه انجياس ائين ڪيو ،ڇاڪاڻ ته هو انهن ڏينهن ۾ عيسو جي اولاد سان دوستانه هو ،۽ انجياس عيسو جي اولاد ڏانهن پنج سؤ بهادر پيادل ۽ اٺ سؤ سوار موڪليا.

20۽ سعير جي اولاد اوپر جي ماڻهن ۽ مدين جي ماڻهن ڏانهن پيغام موڪليا ته” ،اوهان ڏٺو آهي ته عيسو جي اولاد اسان سان ڇا ڪيو آهي ،جن جي ڪري اسين تقريبن سڀ تباهه ٿي ويا آهيون ،يعقوب جي پٽن سان جنگ ۾.

21تنهنڪري هاڻي اسان وٽ اچو ۽ اسان جي مدد ڪريو ،۽ اسين گڏجي انهن سان وڙهنداسين ،۽ اسين انهن کي ملڪ مان ڪڍي ڇڏينداسين ۽ پنهنجن پائرن جي سبب جو بدلو وٺنداسين جيڪي پنهنجن پائرن يعقوب جي پٽن سان جنگ ۾ پنهنجي خاطر مارجي ويا.

22۽ اوپر جي سڀني ماڻهن سعير جي ماڻهن جي ڳالهه ٻڌي ،۽ اهي تقريباً اٺ سؤ ماڻهو تلوارون کڻي انهن وٽ آيا ،۽ عيسي جي اولاد ان وقت فاران جي بيابان ۾ سعير جي ماڻهن سان وڙهيو.

23۽ پوءِ سعير جا ٻار عيسو جي پٽن تي غالب آيا ،۽ سعير جي ٻارن انهيءَ ڏينهن عيساؤ جي اولاد مان دنهابه جي بادشاهه انجياس جي ماڻهن مان لڳ ڀڳ ٻه سو ماڻهو ماريا.

24ٻئي ڏينهن تي عيسو جا اولاد وري ٻئي ڀيري شعير جي اولاد سان جنگ ڪرڻ لاءِ آيا ،۽ هن ٻئي ڀيري عيسو جي اولاد تي سخت جنگ ٿي ،۽ انهن کي شعير جي اولاد جي ڪري تمام گهڻو پريشان ڪيو.

25۽ جڏهن عيساؤ جي اولاد ڏٺو ته سعير جا اولاد انهن کان وڌيڪ طاقتور آهن ،تڏهن عيساؤ جي اولاد مان ڪجهه ماڻهو ڦري ويا ۽ سعير جي اولاد کي انهن جي دشمنن جي مدد ڪئي.

26۽ ٻي جنگ ۾ عيساؤ جي اولاد مان اڃا تائين اٺاويهه ماڻهو دنهابه جي بادشاهه انجياس وٽ مارجي ويا.

27ٽئين ڏينهن تي عيسي جي اولاد ٻڌو ته سندن ڪجهه ڀائر ٻئي جنگ ۾ انهن سان وڙهڻ لاءِ انهن کان ڦري ويا آهن؛ ۽ عيسي جي اولاد هي ڳالهه ٻڌي ماتم ڪيو.

28۽ انهن چيو ته ،اسان پنهنجن ڀائرن سان ڇا ڪريون جيڪي اسان کان ڦري ويا ته جيئن اسان جي دشمنن جي اولاد سعير جي مدد ڪن؟ ۽ عيسو جي اولاد ٻيهر دينهابا جي بادشاهه انجياس ڏانهن موڪليو ،چوڻ لڳو ته،

29اسان ڏانهن ٻيا ماڻهو ٻيهر موڪليو ته جيئن اسين انهن سان گڏ سعير جي ٻارن سان وڙهون ،ڇاڪاڻ ته اهي اڳ ۾ ئي اسان کان ٻه ڀيرا وڌيڪ وزني ٿي چڪا آهن.

30۽ اينجياس وري عيسو جي اولاد ڏانهن تقريباً ڇهه سئو بهادر ماڻهو موڪليا ،۽ اهي عيسو جي اولاد جي مدد ڪرڻ لاءِ آيا.

31۽ ڏهن ڏينهن کان پوءِ عيسو جي اولاد فاران جي بيابان ۾ عيسو جي اولاد سان ٻيهر جنگ ڪئي ،۽ عيسو جي اولاد تي تمام سخت جنگ ٿي ،۽ عيسو هن وقت عيسو جي اولاد عيسو جي اولاد تي غالب آيا ،۽ عيسو جي اولاد عيسو جي اولاد کان شڪست کاڌي ،۽ عيسو جي اولاد انهن مان لڳ ڀڳ ٻه هزار ماڻهو ماريا.

32۽ سعير جي اولاد جا سڀ طاقتور ماڻهو هن جنگ ۾ مارجي ويا ،۽ صرف انهن جا ٻار باقي رهيا جيڪي انهن جي شهرن ۾ رهجي ويا.

33۽ سڀئي مديان ۽ اوپر جا ماڻهو جنگ کان ڀڄڻ لاءِ تيار ٿيا ،۽ جڏهن انهن ڏٺو ته جنگ انهن تي سخت هئي ته اهي سعير جي ماڻهن کي ڇڏي ڀڄي ويا ،۽ عيسو جي ماڻهن اوپر جي سڀني ماڻهن جو پيڇو ڪيو جيستائين اهي پنهنجي ملڪ ۾ نه پهتا.

34۽ عيسو جي اولاد انهن مان لڳ ڀڳ ٻه سو پنجاهه ماڻهو ماريا ۽ عيسو جي اولاد مان لڳ ڀڳ ٽيهه ماڻهو انهيءَ جنگ ۾ مارجي ويا ، پر هي برائي انهن تي انهن جي ڀائرن جي ڪري آئي جو انهن کان ڦري ويا ته جيئن شعير حوري جي اولاد جي مدد ڪن ،۽ عيسو جي اولاد وري پنهنجن ڀائرن جي بڇڙن ڪمن جي باري ۾ ٻڌو ،۽ اهي ٻيهر هن ڳالهه جي ڪري ماتم ڪرڻ لڳا.

35۽ جنگ کان پوءِ ،عيسو جا ٻار موٽي ويا ۽ عيسو جي گهر ۾ آيا ،۽ عيسو جي اولاد انهن کي قتل ڪيو جيڪي عيسو جي ملڪ ۾ بچيا هئا؛ انهن انهن جي زالن ۽ ننڍڙن ٻارن کي ٻه قتل ڪيو ،انهن پنجاهه جوان ڇوڪرن ۽ ڇوڪرين کان سواءِ ڪو ٻه جيئرو نه ڇڏيو ،جن کي انهن جيئرو رهڻ ڏنو ،۽ عيسو جي اولاد انهن کي نه ماريو ،۽ ڇوڪرا انهن جا غلام بڻجي ويا ،۽ ڇوڪريون انهن کي شاديون ڪيون.

36۽ عِيسو جا اولاد سعير جي اولاد جي جاءِ تي سعير ۾ رهيا ،۽ انهن پنهنجي زمين جو وارث ٿيو ۽ ان تي قبضو ڪيو.

37۽ عيساؤ جي اولاد ملڪ جي سڀ ملڪيت سعير جي اولاد کي ڏني ،انهن جا ڌڻ ،انهن جا ڍڳا ۽ انهن جو سامان ،۽ سعير جي اولاد جو سڀ ملڪيت ،عيساؤ جي اولاد ورتو ،۽ عيساؤ جا اولاد سعير جي اولاد جي جاءِ تي سعير ۾ اڄ ڏينهن تائين رهندا آهن ،۽ عيساؤ جي اولاد ملڪ کي عيساؤ جي پنجن پٽن ۾ ورهائي ڇڏيو ،انهن جي خاندانن جي مطابق.

38۽ انهن ڏينهن ۾ اهو ٿيو ته عيسو جي اولاد فيصلو ڪيو ته انهن جي ملڪ ۾ هڪ بادشاهه کي تاج پهرايو وڃي جنهن تي اهي قابض ٿيا هئا .۽ انهن هڪ ٻئي کي چيو ته ،ائين نه آهي ،ڇاڪاڻ ته هو اسان جي ملڪ ۾ اسان تي حڪومت ڪندو ،۽ اسين سندس صلاح هيٺ هونداسين ۽ هو اسان جي جنگين ،اسان جي دشمنن سان وڙهندو ،۽ انهن ائين ڪيو.

39۽ عيسو جي سڀني اولاد قسم کنيو تہ ،تہ سندن ڀائرن مان ڪو بہ انهن تي ڪڏهن بہ حڪومت نہ ڪندو ،پر هڪ اجنبي ماڻهو جيڪو سندن ڀائرن مان نہ هجي ،ڇاڪاڻ تہ عيسو جي سڀني اولاد جا دل پنهنجي پٽ ،پاءُ ۽ دوست جي خلاف ڪاوڙيل هئا ،ڇاڪاڻ تہ جڏهن اهي سعير جي اولاد سان وڙهيا تہ انهن پنهنجن ڀائرن کان برائي برداشت ڪئي.

40تنهن ڪري عيسو جي پٽن قسم کنيو ته” ،اڄ کان وٺي اهي پنهنجن پيئرن مان بادشاهه نه چونڊيندا ،پر هڪ ڌاري ملڪ مان جيڪو اڄ ڏينهن تائين هوندو“.

41۽ اتي هڪ ماڻهو هو جيڪو دنهابه جي بادشاهه انجياس جي ماڻهن مان هو؛ سندس نالو بيلا پٽ بعور هو ،جيڪو هڪ تمام بهادر ماڻهو هو ،سهڻو ۽ سهڻو ۽ هر طرح جي حڪمت ۾ عقلمند ،۽ عقلمند ۽ صلاح ڏيندڙ ماڻهو هو؛ ۽ انجياس جي ماڻهن مان ڪو به هن جهڙو نه هو.

42۽ عيسو جي سڀني اولاد کيس ورتو ۽ کيس مسح ڪيو ۽ انهن کيس بادشاهه جو تاج پهرايو ،۽ انهن کيس سجدو ڪيو ،۽ انهن کيس چيو ته بادشاهه جيئرو رهي ،بادشاهه جيئرو رهي.

43۽ انهن چادر وڇائي ،۽ هر هڪ ماڻهوءَ لاءِ سون ۽ چانديءَ جا ڪنوارا يا انگوٺيون يا ڪنگڻ آندا ،۽ انهن کيس چانديءَ ۽ سون ، سُليماني پٿرن ۽ بديليم سان تمام گهڻو امير بڻايو ،۽ انهن کيس شاهي تخت بڻايو ،۽ انهن سندس مٿي تي شاهي تاج رکيو ،۽ انهن سندس لاءِ هڪ محل ٺاهيو ۽ هو ان ۾ رهڻ لڳو ،۽ هو عيسو جي سڀني اولادن جو بادشاهه ٿيو.

44۽ انجياس جي ماڻهن پنهنجي جنگ لاءِ پنهنجو اجورو عيسو جي اولاد کان ورتو ،۽ اهي ان وقت دنهابه ۾ پنهنجي مالڪ وٽ ويا ۽ موٽي ويا.

45۽ بالع عيسو جي اولاد تي ٽيهه سال حڪومت ڪئي ،۽ عيسو جا اولاد شعير جي اولاد جي بدران ملڪ ۾ رهيا ،۽ اهي اڄ ڏينهن تائين انهن جي جاءِ تي سلامتي سان رهندا آهن.

باب58

1۽ بني اسرائيل جي مصر ڏانهن وڃڻ جي بتيسهين سال ۾ ،جيڪو يوسف جي زندگي جو ايڪهتر هون سال آهي ،ان سال مصر جو بادشاهه فرعون فوت ٿيو ،۽ سندس پٽ مجرون سندس جاءِ تي بادشاهي ڪئي.

2۽ فرعون پنهنجي موت کان اڳ يوسف کي حڪم ڏنو ته هو پنهنجي پٽ ،مجرون جو پيءُ بڻجي ،۽ مجرون يوسف جي سنڀال ۽ سندس صلاح هيٺ هجي.

3۽ سڄو مصر انهيءَ ڳالهه تي راضي ٿيو ته يوسف انهن تي بادشاهه ٿئي ،ڇاڪاڻ ته سڀ مصري يوسف سان اڳ وانگر پيار ڪندا هئا ، صرف فرعون جو پٽ مجرون پنهنجي پيءُ جي تخت تي ويٺو هو ،۽ هو انهن ڏينهن ۾ پنهنجي پيءُ جي جاءِ تي بادشاهه ٿيو.

4جڏهن مئگرون حڪومت ڪرڻ لڳو ته سندس عمر ايڪيتاليهه سال هئي ،۽ هن مصر ۾ چاليهه سال حڪومت ڪئي ،۽ سڄي مصر سندس پيءُ جي نالي تي سندس نالو فرعون رکيو ،جيئن مصر ۾ هر بادشاهه سان ڪرڻ جو رواج هو جيڪو انهن تي حڪومت ڪندو هو.

5۽ جڏهن فرعون پنهنجي پيءُ جي جاءِ تي حڪومت ڪئي ،تڏهن هن مصر جا قانون ۽ حڪومت جا سڀ ڪم يوسف جي هٿ ۾ رکيا ، جيئن سندس پيءُ کيس حڪم ڏنو هو.

6۽ يوسف مصر جو بادشاهه ٿيو ،ڇاڪاڻ ته هو سڄي مصر جو نگران هو ،۽ سڄو مصر سندس سنڀال ۽ صلاح هيٺ هو ،ڇاڪاڻ ته فرعون جي وفات کان پوءِ سڄو مصر يوسف ڏانهن مائل ٿيو ،۽ اهي هن کي تمام گهڻو پيار ڪندا هئا ته جيئن انهن تي حڪومت ڪري.

7پر انهن ۾ ڪجھ ماڻهو هئا ،جيڪي کيس پسند نه ڪندا هئا ،۽ چوندا هئا تہ ڪوبہ اجنبي اسان تي حڪومت نہ ڪندو .تڏهن بہ مصر جي سڄي حڪومت انهن ڏينهن ۾ فرعون جي وفات کان پوءِ يوسف جي حوالي ٿي ،جيڪو حڪمران هو ،۽ سڄي ملڪ ۾ جيڪو چاهيندو هو سو ڪندو رهيو ،بنا ڪنهن مداخلت جي.

8۽ سڄو مصر يوسف جي سنڀال هيٺ هو ،۽ يوسف پنهنجي چوڌاري سڀني دشمنن سان جنگ ڪئي ،۽ انهن کي شڪست ڏني؛ ۽ سڄو ملڪ ۽ سڀئي فلستين ،ڪنعان جي سرحدن تائين ،يوسف کي شڪست ڏني ،۽ اهي سڀ سندس اختيار هيٺ هئا ۽ اهي يوسف کي ساليانو ٽيڪس ڏيندا هئا.

9۽ مصر جو بادشاهه فرعون پنهنجي پيءُ جي جاءِ تي تخت تي ويٺو ،پر هو يوسف جي اختيار ۽ صلاح هيٺ هو ،جيئن هو پهرين پنهنجي پيءُ جي اختيار هيٺ هو.

10۽ نه ئي هن رڳو مصر جي ملڪ ۾ حڪومت ڪئي ،يوسف جي صلاح سان ،پر يوسف ان وقت سڄي ملڪ تي حڪومت ڪئي ، مصر کان وٺي وڏي درياءَ فارات تائين.

11۽ يوسف پنهنجي سڀني طريقن ۾ ڪامياب ٿيو ،۽ خداوند هن سان گڏ هو ،۽ خداوند يوسف کي مصرين جي دلين ۾ ۽ سڄي ملڪ ۾ وڌيڪ حڪمت ،عزت ،شان ۽ محبت ڏني ،۽ يوسف سڄي ملڪ تي چاليهه سال حڪومت ڪئي.

12۽ فلستين ،ڪنعان ،صيدا ۽ اردن جي ٻئي پاسي جا سڀ ملڪ يوسف لاءِ سندس سڄي زندگي تحفا آڻيندا هئا ،۽ سڄو ملڪ يوسف جي هٿ ۾ هو ،۽ اهي مقرر ڪيل وقت تي ساليانو خراج آڻيندا هئا ،ڇاڪاڻ ته يوسف پنهنجي چوڌاري سڀني دشمنن سان وڙهيو هو ۽ انهن کي شڪست ڏني هئي ،۽ سڄو ملڪ يوسف جي هٿ ۾ هو ،۽ يوسف مصر ۾ پنهنجي تخت تي سلامتيءَ سان ويٺو هو.

13۽ سندس سڀئي پائر ،يعقوب جا پٽ ،يوسف جي سڄي زندگي ملڪ ۾ سلامتيءَ سان رهيا ،۽ اهي ملڪ ۾ گهڻا ميوا ۽ گهڻا ٿيا ،۽ پنهنجي سڄي زندگي خداوند جي خدمت ڪندا رهيا ،جيئن سندن پيءُ يعقوب انهن کي حڪم ڏنو هو.

14۽ گهڻن ڏينهن ۽ سالن جي آخر ۾ ،جڏهن عيسو جا ٻار پنهنجي ملڪ ۾ پنهنجي بادشاهه بالع سان گڏ آرام سان رهي رهيا هئا ،ته عيسو جا ٻار ميوا ۽ ملڪ ۾ وڌندا ويا ،۽ انهن فيصلو ڪيو ته وڃي يعقوب جي پٽن ۽ سڄي مصر سان وڙهندا ،۽ پنهنجي پاءُ صفو ،اليفاز جي پٽ ،۽ سندس ماڻهن کي بچائيندا ،ڇاڪاڻ ته اهي اڃا تائين انهن ڏينهن ۾ يوسف جا غلام هئا.

15۽ عيسو جي اولاد سڀني اوڀر وارن ڏانهن موڪليا ،۽ انهن سان صلح ڪئي ،۽ اوڀر وارا سڀ انهن وٽ آيا ته جيئن عيسو جي اولاد سان گڏ جنگ ڪرڻ لاءِ مصر ڏانهن وڃن.

16۽ دنهابہ جي بادشاهه ،انجياس جي ماڻهن مان انهن وٽ پڻ آيا ،۽ انهن پڻ اسماعيل جي اولاد ڏانهن موڪليا ۽ اهي پڻ انهن وٽ آيا.

17۽ هي سڀ ماڻهو گڏ ٿيا ۽ عيسو جي اولاد کي انهن جي جنگ ۾ مدد ڪرڻ لاءِ سعير ڏانهن آيا ،۽ هي لشڪر تمام وڏو ۽ ڳرو هو ، ماڻهن سان ،سمنڊ جي واريءَ جيتري تعداد ۾ ،لڳ ڀڳ اٺ لک ماڻهو ،پيادل ۽ گهوڙي سوار ،۽ اهي سڀئي لشڪر يعقوب جي پٽن سان وڙهڻ لاءِ مصر ڏانهن ويا ،۽ انهن رعمسيس جي پرسان خيمو لڳايو.

18۽ يوسف پنهنجن ڀائرن سان گڏ مصر جي طاقتور ماڻهن سان گڏ نڪتو ،تقريبن ڇهه سؤ ماڻهو ،۽ انهن سان رعمسيس جي ملڪ ۾ جنگ ڪئي؛ ۽ يعقوب جا پٽ ان وقت ٻيهر عيسو جي اولاد سان جنگ ڪئي ،يعقوب جي پٽن جي مصر ڏانهن وڃڻ جي پنجاهه سال ۾ ، جيڪو سعير ۾ عيسو جي اولاد تي بالع جي حڪومت جو ٽيهه سال آهي.

19۽ خداوند عيسو جي سڀني طاقتور ماڻهن ۽ اوپر جي اولاد کي يوسف ۽ سندس ڀائرن جي هٿ ۾ ڏنو ،۽ عيسو جي اولاد ۽ اوپر جي اولاد يوسف جي اڳيان شڪست کاڌي.

20۽ عيسو جي ماڻهن ۽ اوپر جي ماڻهن مان جيڪي مارجي ويا هئا ،يعقوب جي پٽن جي اڳيان لڳ ڀڳ ٻه لک ماڻهو مارجي ويا ،۽ انهن جو بادشاهه بعور جو پٽ بالع انهن سان گڏ جنگ ۾ مارجي ويو ،۽ جڏهن عيسو جي ٻارن ڏٺو ته انهن جو بادشاهه جنگ ۾ ڪري پيو ۽ مري ويو ،تڏهن انهن جا هٿ جنگ ۾ ڪمزور ٿي ويا.

21۽ يوسف ،سندس ڀائر ۽ سڄو مصري اڃا تائين عيسو جي گهر جي ماڻهن کي ماري رهيا هئا ،۽ عيسو جا سڀ ماڻهو يعقوب جي پٽن کان ڊڄي ويا ۽ انهن جي اڳيان ڀڃي ويا.

22۽ يوسف ،سندس ڀائر ۽ سڄو مصري هڪ ڏينهن جي سفر تائين انهن جو پيڇو ڪيو ،۽ انهن مان اٽڪل ٽي سؤ ماڻهو ماري ڇڏيا ،۽ رستي ۾ انهن کي ماريندا رهيا؛ ۽ پوءِ اهي انهن کان ڦري ويا.

23پوءِ يوسف ۽ سندس سڀ ڀائر مصر موٽي آيا ،انهن مان هڪڙو به نه وڃايو ويو ،پر مصرين مان ٻارهن ماڻهو مارجي ويا.

24۽ جڏهن يوسف مصر واپس آيو ته هن زفو ۽ سندس ماڻهن کي وڌيڪ پابند ڪرڻ جو حڪم ڏنو ،۽ انهن انهن کي لوهه ۾ ٻڌو ۽ انهن جو غم وڌايو.

25۽ عيسو جي اولاد جا سڀ ماڻهو ۽ اوپر جا ماڻهو ،هر هڪ شرمسار ٿي پنهنجي شهر ڏانهن موٽي ويا ،ڇاڪاڻ ته سڀ طاقتور ماڻهو جيڪي انهن سان گڏ هئا جنگ ۾ مارجي ويا هئا.

26۽ جڏهن عيساؤ جي اولاد ڏٺو ته سندن بادشاهه جنگ ۾ مارجي ويو آهي ته انهن تڪڙ ڪئي ۽ اوپر جي ماڻهن مان هڪ ماڻهو کي ورتو؛ ان جو نالو يوباب هو جيڪو زارخ جو پٽ هو ،جيڪو بوصراه جي ملڪ مان هو ،۽ انهن ان کي پنهنجي بادشاهه بالع جي بدران پاڻ تي بادشاهي ڏني.

27۽ يوباب بالع جي تخت تي سندس جاءِ تي بادشاهه ٿي ويٺو ،۽ يوباب ادوم ۾ عيسو جي سڀني اولاد تي ڏهه سال حڪومت ڪئي ،۽ عيسو جا اولاد ان ڏينهن کان وٺي يعقوب جي پٽن سان جنگ ڪرڻ لاءِ ٻيهر نه ويا ،ڇاڪاڻ ته عيسو جا پٽ يعقوب جي پٽن جي بهادري کي ڄاڻندا هئا ،۽ اهي انهن کان تمام گهڻو ڊڄندا هئا.

28پر ان ڏينهن کان وٺي عيسو جي اولاد يعقوب جي پٽن کان نفرت ڪرڻ لڳا ،۽ انهن جي وچ ۾ نفرت ۽ دشمني تمام گهڻي هئي ،اڄ ڏينهن تائين.

29۽ ڏهن سالن کان پوءِ ائين ٿيو ته ،يوباب ،جيڪو بُتصراه جو رهاڪو هو ،زارخ جو پٽ هو ،مري ويو ،۽ عيسو جي اولاد تيمان جي ملڪ مان هڪ ماڻهو کي کنيو جنهن جو نالو ڪشم هو ،۽ انهن کي يُوباب جي جاءِ تي پاڻ تي بادشاهه بڻايو ،۽ ڪشم ادوم ۾ عيسو جي سڀني اولاد تي ويهه سال حڪومت ڪئي.

30۽ مصر جو بادشاهه يوسف ،سندس ڀائر ۽ سڀ بني اسرائيل انهن ڏينهن ۾ ،يوسف جي سڀني اولاد ۽ سندس ڀائرن سان گڏ ،ڪنهن به رڪاوٽ يا بڇڙي حادثي کان سواءِ ،مصر ۾ امن سان رهندا هئا ۽ ان وقت يوسف ۽ سندس ڀائرن جي ڏينهن ۾ مصر جو ملڪ جنگ کان آرام ۾ هو.

باب59

1۽ اهي بني اسرائيل جي پٽن جا نالا آهن جيڪي مصر ۾ رهندا هئا ،جيڪي يعقوب سان گڏ آيا هئا ،يعقوب جا سڀ پٽ مصر ۾ آيا ،هر هڪ ماڻهو پنهنجي گهر سان گڏ.

2ليه جا ٻار روبين ،شمعون ،لاوي ،يهودا ،اشڪار ۽ زبولون ۽ سندن ڀيڻ دينه هئا.

3۽ راحيل جا پٽ يوسف ۽ بنيامين هئا.

4۽ ليه جي ٻانهي زلفه جا پٽ جاد ۽ آشر هئا.

5۽ راحيل جي ٻانهي بِلهاه جا پٽ دان ۽ نفتالي هئا.

6۽ اِهي سندن اولاد هئا جيڪي ڪنعان جي ملڪ ۾ پيدا ٿيا هئا ،ان کان اڳ جو اهي پنهنجي پيءُ يعقوب سان گڏ مصر ۾ آيا.

7روبن جا پٽ حنوڪ ،فلو ،قطزرون ۽ ڪرمي هئا.

8۽ شمعون جا پٽ جموئيل ،يامين ،اُهد ،ياڪين ،ضوڪر ۽ ساؤل ،جيڪو ڪنعاني عورت جو پٽ هو.

9۽ لاوي جا ٻار گيرشون ،ڪهت ۽ مراري هئا ،۽ انهن جي ڀيڻ يوڪبد ،جيڪا انهن جي مصر ڏانهن وڃڻ وقت پيدا ٿي هئي.

10۽ يهوداه جا پٽ عير ،اونان ،شيله ،فارص ۽ زارخ هئا.

11۽ عير ۽ اونان ڪنعان جي ملڪ ۾ مري ويا؛ ۽ فارص جا پٽ ڪصرون ۽ ڪمول هئا.

12۽ اِشڪار جا پٽ تولع ،فووا ،ايوب ۽ سامرون هئا.

13۽ زبولون جا پٽ سرد ،ايلون ۽ يخليل هئا ۽ دان جو پٽ ڪوشيم هو.

14۽ نفتالي جا پٽ يخزييل ،جُوني ،يضر ۽ شيلام هئا.

15۽ جاد جا پٽ هئا :زيفيون ،ڇاجي ،شوني ،عزبون ،عيري ،ارودي ۽ اريلي.

16آشر جا پٽ جمنا ،يشوا ،يشوي ،بريعا ۽ سندن ڀيڻ سِرخ هئا؛ بريعا جا پٽ حِبر ۽ ملڪيئيل هئا.
17۽ بنيامين جا پٽ هي هئا :بالع ،بکر ،اشبيل ،جيرا ،نعمان ،آخي ،روش ،موپيم ،چوپيم ۽ عرد.
18۽ يوسف جا پٽ جيڪي مصر ۾ پيدا ٿيا ،منسي ۽ افرائيم هئا.
19۽ يعقوب جي اولاد مان جيڪي سڀ جان نڪتا ،ستر جان هئا؛ اهي اهي آهن جيڪي پنهنجي پيءُ يعقوب سان گڏ مصر ۾ رهڻ لاءِ آيا هئا :۽ يوسف ۽ سندس سڀئي ڀائر مصر ۾ امن سان رهيا ،۽ انهن يوسف جي زندگي جي سڀني ڏينهن تائين مصر جو بهترين کاڌو کاڌو.
20۽ يوسف مصر جي ملڪ ۾ ٺيانوي سال رهيو ۽ يوسف سڄي مصر تي اسي سال حڪومت ڪئي.
21۽ جڏهن يوسف جي مرڻ جا ڏينهن ويجها آيا ،تڏهن هن پنهنجي ڀائرن ۽ پنهنجي پيءُ جي سڀني گهرڀاتين کي گهرايو ،۽ اهي سڀ گڏ ٿيا ۽ سندس اڳيان ويٺا.
22۽ يوسف پنهنجن ڀائرن ۽ پنهنجي پيءُ جي سڄي گهر وارن کي چيو ته” ڏسو ،آءٌ مرڻ وارو آهيان ،۽ خدا ضرور اوهان جي خبر وٺندو ۽ اوهان کي هن ملڪ مان انهيءَ ملڪ ۾ وٺي ويندو جيڪو هن اوهان جي ابن ڏاڏن کي ڏيڻ جو قسم کنيو هو“.
23۽ جڏهن خدا توهان جي مدد ڪندو ته جيئن توهان کي هتان کان توهان جي ابن ڏاڏن جي ملڪ ۾ وٺي وڃي ،تڏهن منهنجيون هڏيون هتان پاڻ سان گڏ کڻي اچجو.
24۽ يوسف بني اسرائيل کان سندن اولاد لاءِ قسم ورتو ،چيو ته خدا ضرور اوهان جي زيارت ڪندو ۽ اوهين منهنجا هڏا هتان پاڻ سان گڏ کڻي ايندا.
25۽ ان کان پوءِ اهو ٿيو ته يوسف انهيءَ سال ۾ فوت ٿيو ،جيڪو بني اسرائيلن جي مصر ڏانهن وڃڻ جو ايڪهتر هون سال هو.
26۽ يوسف هڪ سؤ ڏهه سالن جو هو جڏهن هو مصر جي ملڪ ۾ فوت ٿيو ،۽ سندس سڀ ڀائر ۽ سڀ نوڪر اٿيا ۽ انهن پنهنجي دستور مطابق يوسف کي خوشبوءِ لڳائي ،۽ سندس ڀائر ۽ سڄو مصر ستر ڏينهن تائين سندس لاءِ ماتم ڪيو.
27۽ انهن يوسف کي مصالحن ۽ هر قسم جي عطر سان ڀريل تابوت ۾ رکيو ،۽ انهن کيس درياءَ جي ڪناري تي دفن ڪيو ،جيڪو سيحور آهي ،۽ سندس پٽن ۽ سندس سڀني ڀائرن ۽ سندس پيءُ جي سڄي گهراڻي سندس لاءِ ست ڏينهن سوگ ڪيو.
28۽ يوسف جي وفات کان پوءِ ،سڀني مصرين انهن ڏينهن ۾ بني اسرائيل تي حڪومت ڪرڻ شروع ڪئي ،۽ مصر جو بادشاهه فرعون ، جيڪو پنهنجي پيءُ جي جاءِ تي حڪومت ڪندو هو ،مصر جا سڀ قانون اختيار ڪيا ۽ مصر جي سڄي حڪومت کي پنهنجي صلاح سان هلائيندو هو ،۽ هو پنهنجي ماڻهن تي سلامتيءَ سان حڪومت ڪندو هو.

باب60

1۽ جڏهن سال آيو ،جيڪو بني اسرائيلن جي مصر ڏانهن وڃڻ کان ستر هون سال هو ،يوسف جي وفات کان پوءِ ،صفو ،اليفاز جو پٽ ، عيسو جو پٽ ،۽ سندس ماڻهو مصر مان ڀڄي ويا ،۽ اهي هليا ويا.
2۽ هو آفريڪا ۾ آيو ،جيڪو ڏينهابا آهي ،آفريڪا جي بادشاهه اينجياس وٽ ،۽ اينجياس انهن جو وڏي عزت سان استقبال ڪيو ،۽ هن زيفو کي پنهنجي لشڪر جو ڪپتان بڻايو.
3۽ زيفو اينجياس ۽ سندس ماڻهن جي نظر ۾ پسند آيو ،۽ زيفو ڪيترن ئي ڏينهن تائين آفريڪا جي بادشاهه اينجياس جي لشڪر جو ڪپتان رهيو.
4۽ زيفو آفريڪا جي بادشاهه اينجياس کي لالچايو ته هو پنهنجي سڄي فوج گڏ ڪري مصرين ۽ يعقوب جي پٽن سان وڙهڻ ۽ انهن کان پنهنجن ڀائرن جي ڏوهه جو بدلو وٺڻ لاءِ.
5پر اينجياس زيفو جي ڳالهه نه ٻڌي ته اهو ڪم ڪري ،ڇاڪاڻ ته اينجياس کي خبر هئي ته يعقوب جي پٽن جي طاقت ڇا هئي ۽ انهن عيسو جي اولاد سان جنگ ۾ سندس فوج سان ڇا ڪيو هو.
6۽ زيفو انهن ڏينهن ۾ اينجياس ۽ سندس سڀني ماڻهن جي نظر ۾ تمام وڏو هو ،۽ هو مسلسل انهن کي مصر جي خلاف جنگ ڪرڻ لاءِ لالچائيندو رهيو ،پر اهي نه مڃيائون.
7۽ انهن ڏينهن ۾ چٽيم جي ملڪ ۾ پزيمنه شهر ۾ هڪ ماڻهو هو ،جنهن جو نالو اوزو هو ،۽ هو چٽيم جي ٻارن طرفان بي رحميءَ سان خدا بڻيو ويو ،۽ اهو ماڻهو مري ويو ۽ ان کي ڪو به پٽ نه هو ،صرف هڪ ڌيءَ هئي جنهن جو نالو يانيا هو.
8۽ ڇوڪري تمام گهڻي سهڻي ،سهڻي ۽ ذهين هئي ،سڄي ملڪ ۾ هن جهڙي خوبصورتي ۽ دانائي ڪا به نه ڏٺي وئي.
9۽ آفريڪا جي بادشاهه اينجياس جي ماڻهن هن کي ڏٺو ۽ اهي آيا ۽ هن جي تعريف ڪئي ،۽ اينجياس چٽيم جي ٻارن ڏانهن موڪليو ،۽ هن درخواست ڪئي ته هن کي پاڻ سان زال ڪري وٺي ،۽ چٽيم جي ماڻهن هن کي زال طور ڏيڻ تي رضامندي ڏني.
10۽ جڏهن اينجياس جا قاصد چٽيم جي ملڪ مان پنهنجو سفر ڪرڻ لاءِ نڪري رهيا هئا ،ته ڏسو ببينٽو جي بادشاهه ترنس جا قاصد چٽيم ۾ آيا ،ڇاڪاڻ ته ببينٽو جي بادشاهه ترنس پڻ پنهنجا قاصد موڪليا هئا ته جيئن هن لاءِ يانيا جي درخواست ڪن ،ته هو پاڻ لاءِ زال وٺي ،ڇاڪاڻ ته سندس سڀني ماڻهن به هن جي تعريف ڪئي هئي ،تنهن ڪري هن پنهنجا سڀئي نوڪر هن ڏانهن موڪليا.
11۽ ترنس جا نوڪر چِٽِم ۾ آيا ،۽ انهن يانيا کي پنهنجي بادشاهه ترنس وٽ زال طور وٺي وڃڻ لاءِ عرض ڪيو.
12۽ چِٽِم جي ماڻهن انهن کي چيو ته ،اسين هن کي نٿا ڏئي سگهون ،ڇاڪاڻ ته آفريڪا جي بادشاهه اينجياس توهان جي اچڻ کان اڳ هن کي پنهنجي زال طور وٺڻ جي خواهش ڪئي هئي ،۽ اسان هن کي هن کي ڏيون ،۽ هاڻي اسان اينجياس کي ڇوڪري کان محروم ڪرڻ لاءِ اهو ڪم نٿا ڪري سگهون ته جيئن هن کي ٽرنس کي ڏئي سگهجي.
13ڇاڪاڻ ته اسان کي اينجياس کان تمام گهڻو ڊپ آهي ته متان هو اسان سان جنگ ڪري اسان کي ناس ڪري ڇڏي ،۽ اوهان جو مالڪ ترنس اسان کي سندس هٿ کان بچائي نه سگهندو.
14۽ جڏهن ترنس جي قاصدن چٽيم جي ٻارن جون سڀ ڳالهيون ٻڌيون ،تڏهن اهي پنهنجي مالڪ ڏانهن موٽيا ۽ کيس چٽيم جي ٻارن جون سڀ ڳالهيون ٻڌايون.

15۽ چنِم جي ٻارن اينجياس ڏانهن هڪ يادگار موڪلي ،چيو ته ،ڏسو ٽرنس يانيا کي زال بنائڻ لاءِ سڏيو آهي ،۽ اسان هن کي اهڙي طرح جواب ڏنو آهي؛ ۽ اسان ٻڌو آهي ته هن پنهنجي سڄي فوج کي توهان جي خلاف جنگ ڪرڻ لاءِ گڏ ڪيو آهي ،۽ هو توهان جي پاءُ لُوڪس سان وڙهڻ لاءِ سردونيا جي رستي تان گذرڻ جو ارادو رکي ٿو ،۽ ان ڪان پوءِ هو توهان جي خلاف وڙهڻ لاءِ ايندو.
16۽ اينجياس چتيم جي ٻارن جون ڳالهيون ٻڌيون جيڪي انهن کيس رڪارڊ ۾ موڪليون هيون ،۽ سندس غضب ڀڙڪي پيو ۽ هو اٿيو ۽ پنهنجي سڄي فوج گڏ ڪئي ۽ سمنڊ جي پيٽن ذريعي ،سردونيا جي رستي تي ،پنهنجي پاءُ لوڪس سردونيا جي بادشاهه وٽ آيو.
17۽ لُوڪس جي پٽ ،نِبلوس ،ٻڌو ته سندس چاچو اينجياس اچي رهيو آهي ،۽ هو هڪ وڏي فوج سان گڏ ساڻس ملڻ لاءِ ٻاهر نڪتو ،۽ هن کيس چمي ڏني ۽ کيس ڀاڪر پاتو ،۽ نِبلوس اينجياس کي چيو ،جڏهن تون منهنجي پيءُ کان سندس خيرخواهي پڇندين ،جڏهن مان توسان گڏ ٽرنس سان وڙهڻ لاءِ ويندس ،ته هن ڪان پڇجانءِ ته مون کي سندس لشڪر جو ڪمانڊر بڻائي ،۽ اينجياس ائين ڪيو ،۽ هو پنهنجي پاءُ وٽ آيو ۽ سندس پاءُ کيس ملڻ آيو ،۽ هن ڪان سندس خيرخواهي پڇي.
18۽ اينجياس پنهنجي پاءُ لُوڪس کي پنهنجي پلائي لاءِ چيو ،۽ پنهنجي پٽ نبلوس کي پنهنجي لشڪر جو ڪپتان بڻايو ،۽ لُوڪس ائين ئي ڪيو ،۽ اينجياس ۽ سندس پاءُ لُوڪس اٿيا ۽ جنگ لاءِ ٽرنس ڏانهن ويا ،۽ انهن سان گڏ هڪ وڏو لشڪر ۽ هڪ ڳرو ماڻهو هو.
19۽ هو ٻيڙين ۾ آيو ،۽ اهي اشتورش صوبي ۾ آيا ،۽ ڏسو ٽرنس انهن ڏانهن آيو ،ڇاڪاڻ ته هو سردونيا ڏانهن ويو ،۽ ان کي تباهه ڪرڻ جو ارادو ڪيو ۽ بعد ۾ اتان کان اينجياس ڏانهن ويو ته جيئن هن سان وڙهجي.
20۽ اينجياس ۽ سندس پاءُ لُوڪس ڪينوپيا جي وادي ۾ ٽرنس سان مليا ،۽ ان جاءِ تي انهن جي وچ ۾ سخت ۽ زبردست جنگ ٿي.
21۽ جنگ سردونيا جي بادشاهه لُوڪس تي سخت ٿي ،۽ سندس سڄي فوج ڪري پئي ،۽ سندس پٽ نِبلوس پڻ انهيءَ جنگ ۾ ماريو ويو.
22۽ سندس چاچي اينجياس پنهنجن نوڪرن کي حڪم ڏنو ۽ انهن نيبلوس لاءِ هڪ سون جو تابوت ٺاهيو ۽ انهن کيس ان ۾ وجهي ڇڏيو ، ۽ اينجياس ٻيهر ٽرنس ڏانهن جنگ ڪئي ،۽ اينجياس هن کان وڌيڪ طاقتور هو ،۽ هن کيس قتل ڪيو ،۽ هن پنهنجي سيني ماڻهن کي تلوار جي ڌڙ سان ماريو ،۽ اينجياس پنهنجي پاءُ جي پٽ نيبلوس ۽ پنهنجي پاءُ لُوڪس جي فوج جي سبب جو بدلو ورتو.
23۽ جڏهن ٽرنس مري ويو ،ته جنگ ۾ بچيل ماڻهن جا هٿ ڪمزور ٿي ويا ،۽ اهي اينجياس ۽ سندس پاءُ لُوڪس کان ڀڄي ويا.
24۽ اينجياس ۽ سندس پاءُ لُوڪس انهن جو پيڇو ڪيو ،جيڪو الفانو ۽ روما جي وچ ۾ آهي ،۽ انهن ٽرنس جي سڄي فوج کي تلوار جي ڌڙ سان ماري ڇڏيو.
25۽ سربونيا جي بادشاهه لُوڪس پنهنجن نوڪرن کي حڪم ڏنو ته اهي پيتل جو هڪ تابوت ٺاهين ،۽ ان ۾ سندس پٽ نبلوس جو لاش رکن ،۽ انهن کيس انهيءَ جاءِ تي دفن ڪيو.
26۽ انهن ان تي هڪ بلند منارو ٺاهيو ،اتي وڏي رستي تي ،۽ انهن ان جو نالو اڄ تائين نيبلوس جي نالي تي رکيو ،۽ انهن اتي ببينٽو جي بادشاهه ٽرنس کي به نيبلوس سان گڏ دفن ڪيو.
27۽ ڏسو الفانو ۽ روما جي وچ ۾ وڏي رستي تي ،هڪ پاسي نيبلوس جي قبر ۽ ٻئي پاسي ٽرنس جي قبر آهي ،۽ انهن جي وچ ۾ اڄ تائين هڪ فرش آهي.
28۽ جڏهن نيبلوس کي دفن ڪيو ويو ،ته سندس پيءُ لُوڪس پنهنجي فوج سان گڏ پنهنجي ملڪ ساربونيا ڏانهن موٽيو ،۽ سندس پاءُ آفريڪا جو بادشاهه اينجياس پنهنجي ماڻهن سان گڏ ببينٽو شهر ڏانهن ويو ،جيڪو ٽرنس جو شهر آهي.
29۽ ببينٽو جي رهواسين سندس شهرت ٻڌي ۽ اهي هن کان تمام گهڻو ڊڄي ويا ،۽ اهي روئڻ ۽ منٿ سان هن سان ملڻ لاءِ نڪتا ،۽ ببينٽو جي رهواسين اينجياس کي التجا ڪئي ته انهن کي قتل نه ڪري ۽ نه ئي انهن جي شهر کي تباهه ڪري؛ ۽ هن ائين ڪيو ،ڇاڪاڻ ته انهن ڏينهن ۾ ببينٽو کي چتيم جي ٻارن جي شهرن مان هڪ سمجهيو ويندو هو؛ تنهن ڪري هن شهر کي تباهه نه ڪيو.
30پر ان ڏينهن کان وٺي آفريڪا جي بادشاهه جون فوجون چتيم ڏانهن وينديون هيون ته جيئن ان کي لُٽي ۽ ڦري سگهن ،۽ جڏهن به اهي ويندا هئا ،ته اينجياس جي لشڪر جو ڪپتان زيفو انهن سان گڏ ويندو هو.
31۽ ان کان پوءِ اينجياس پنهنجي فوج سان گڏ موٽيو ۽ اهي پوزيمنا شهر ۾ آيا ،۽ اينجياس اتان ازو جي ڌيءَ جانيا کي شادي ڪري ورتو ۽ ان کي آفريڪا ڏانهن پنهنجي شهر ۾ وٺي آيو.

باب61

1۽ ان وقت مصر جي بادشاهه فرعون پنهنجي سيني ماڻهن کي حڪم ڏنو ته مصر ۾ سندس لاءِ هڪ مضبوط محل ٺاهيو وڃي.
2۽ هن يعقوب جي پٽن کي به حڪم ڏنو ته هو مصرين جي تعمير ۾ مدد ڪن ،۽ مصرين شاهي رهائش لاءِ هڪ خوبصورت ۽ شاندار محل ٺاهيو ،۽ هو ان ۾ رهڻ لڳو ۽ هن پنهنجي حڪومت کي نئون ڪيو ۽ هن محفوظ طور تي حڪومت ڪئي.
3۽ زبولون ،يعقوب جو پٽ ،انهيءَ سال ۾ فوت ٿيو ،جيڪو بني اسرائيلن جي مصر ڏانهن وڃڻ جو ستر هون سال هو ،۽ زبولون هڪ سؤ چوڏهن سالن جي عمر ۾ فوت ٿيو ،۽ کيس تابوت ۾ رکيو ويو ۽ سندس ٻارن جي هٿن ۾ ڏنو ويو.
4۽ پنجهتر سالن ۾ سندس پاءُ شمعون فوت ٿي ويو ،جڏهن هو فوت ٿيو ته سندس عمر هڪ سؤ ويهه سال هئي ،۽ کيس پڻ تابوت ۾ رکي سندس ٻارن جي هٿن ۾ ڏنو ويو.
5۽ عيسو جي پٽ اليفاز جو پٽ صفو ،جيڪو دنهابہ جي بادشاهه انجياس جي لشڪر جو سردار هو ،روزانو انجياس کي مصر ۾ يعقوب جي پٽن سان جنگ ڪرڻ لاءِ تيار ڪرڻ لاءِ آماده ڪري رهيو هو ،۽ انجياس اهو ڪم ڪرڻ لاءِ تيار نه هو ،ڇاڪاڻ ته سندس نوڪرن کيس يعقوب جي پٽن جي سڄي طاقت جو ذڪر ڪيو هو ،جيڪو انهن عيسو جي اولاد سان جنگ ۾ انهن سان ڪيو هو.
6۽ انهن ڏينهن ۾ صفو روزانو اينجياس کي يعقوب جي پٽن سان جنگ ڪرڻ لاءِ ڀڙڪائيندو هو.
7۽ ڪجهه وقت کان پوءِ اينجياس زيفو جي ڳالهين تي ڌيان ڏنو ۽ کيس مصر ۾ يعقوب جي پٽن سان جنگ ڪرڻ لاءِ راضي ڪيو ،۽ اينجياس پنهنجي سيني ماڻهن کي ترتيب ڏنو ،هڪڙو ماڻهو جيڪو سمنڊ جي ڪناري تي واريءَ جيتري گهڻا هو ،۽ هن جنگ ڪرڻ لاءِ مصر ڏانهن وڃڻ جو ارادو ڪيو.

8۽ انجياس جي نوڪرن ۾ هڪ پندرهن سالن جو نوجوان هو ،جنهن جو نالو بعور جو پٽ بلعام هو ۽ اهو نوجوان تمام گهڻو عقلمند هو ۽ جادوگري جي فن کي سمجهندو هو.

9۽ اينجياس بلعام کي چيو ته ،اسان لاءِ جادو ڪريو ،ته جيئن اسان ڄاڻون ته هن جنگ ۾ ڪير غالب ايندو جنهن ڏانهن اسين هاڻي وڃي رهيا آهيون.

10۽ بلعام حڪم ڏنو ته اهي ڪيس موم آڻين ،۽ هن ان مان رٿهن ۽ گهوڙن جي شڪل ٺاهي جيڪا اينجياس جي فوج ۽ مصر جي فوج جي نمائندگي ڪري ٿي ،۽ هن انهن کي چالاڪيءَ سان تيار ڪيل پاڻيءَ ۾ وجهي ڇڏيو جيڪو هن وٽ ان مقصد لاءِ هو ،۽ هن پنهنجي هٿ ۾ ميرٽل وڻن جون ٽاريون کنيون ،۽ هن پنهنجي چالاڪيءَ جو استعمال ڪيو ،۽ هن انهن کي پاڻيءَ جي مٿان ملايو ،۽ اتي هن کي پاڻيءَ ۾ اينجياس جي لشڪر جون مشابهت واريون تصويرون نظر آيون جيڪي مصرين ۽ يعقوب جي پٽن جي مشابهت وارين تصويرن جي اڳيان ڪري رهيون هيون.

11۽ بلعام اِنجِياس کي اِهو ڳالهه ٻڌائي ،۽ اِنجِياس نااميد ٿي ويو ۽ پاڻ کي جنگ لاءِ مصر ڏانهن وڃڻ لاءِ هٿيار نه ٺاهيو ،۽ هو پنهنجي شهر ۾ رهيو.

12۽ جڏهن اليفاز جي پٽ صفو ڏٺو ته انجياس مصرين سان جنگ ڪرڻ لاءِ نڪرڻ کان نااميد ٿي ويو آهي ،صفو آفريڪا مان انجياس کان ڀڄي ويو ،۽ هو هليو ويو ۽ چتيم ڏانهن آيو.

13۽ چِتِم جي سڀني ماڻهن هن جو وڏي عزت سان استقبال ڪيو ،۽ انهن هن کي سڄو ڏينهن پنهنجيون جنگيون وڙهڻ لاءِ نوڪري تي رکيو ،۽ انهن ڏينهن ۾ زيفو تمام گهڻو امير ٿي ويو ،۽ آفريڪا جي بادشاهه جون فوجون انهن ڏينهن ۾ اڃا تائين پکڙجي ويون ،۽ چِتِم جا ٻار گڏ ٿيا ۽ آفريڪا جي بادشاهه اينجياس جي فوجن جي ڪري ڪيٽيزيا جبل ڏانهن ويا ،جيڪي انهن تي اڳتي وڌي رهيا هئا.

14۽ هڪ ڏينهن اهو ٿيو جو زيفو هڪ نوجوان ڳئون وڃائي ڇڏي ،۽ هو ان کي ڳولڻ لاءِ ويو ،۽ هن ان کي جبل جي چوڌاري رڙيون ڪندي ٻڌو.

15۽ صفو ويو ۽ ڏٺائين ته جبل جي تري ۾ هڪ وڏو غار هو ،۽ غار جي دروازي تي هڪ وڏو پٿر هو ،۽ صفو پٿر کي ٽڪرا ڪري ڇڏيو ۽ هو غار ۾ آيو ۽ هن ڏٺو ته هڪ وڏو جانور ڍڳي کي کائي رهيو هو؛ وچ کان مٿي اهو هڪ ماڻهو وانگر هو ،۽ وچ کان هيٺ اهو هڪ جانور وانگر هو ،۽ صفو جانور جي خلاف اٿي بيٺو ۽ ان کي پنهنجي تلوارن سان ماري ڇڏيو.

16۽ چتيم جي رهواسين هي ڳالهه ٻڌي ،۽ اهي تمام گهڻو خوش ٿيا ،۽ چيائون ته ،اسان هن ماڻهوءَ کي ڇا ڪريون جنهن هن جانور کي ماريو آهي جيڪو اسان جي ڍورن کي کائي ويو آهي؟

17۽ اهي سڀ سال ۾ هڪ ڏينهن هن لاءِ وقف ڪرڻ لاءِ گڏ ٿيا ،۽ انهن ان جو نالو سندس نالي تي زيفو رکيو ،۽ اهي سال سال ان ڏينهن تي هن لاءِ پيئڻ جون نذرانهون آڻيندا هئا ،۽ هن لاءِ تحفا آڻيندا هئا.

18انهيءَ وقت بادشاهه اينجياس جي زال اوزو جي ڌيءَ جانيا بيمار ٿي پئي ،۽ سندس بيماري اينجياس ۽ سندس آفيسرن کي سخت محسوس ٿي ،۽ اينجياس پنهنجن عقلمندن کي چيو” ،مان جانيا سان ڇا ڪريان ۽ هن کي هن جي بيماري کان ڪيئن شفا ڏيان؟ “۽ سندس عقلمندن کيس چيو” ،ڇاڪاڻ ته اسان جي ملڪ جي هوا چتيم جي زمين جي هوا وانگر ناهي ،۽ اسان جو پاڻي انهن جي پاڻي وانگر ناهي ، تنهن ڪري هن مان راڻي بيمار ٿي آهي.

19ڇاڪاڻ ته هوا ۽ پاڻي جي تبديلي جي ڪري هوءَ بيمار ٿي پئي ،۽ ان ڪري به جو پنهنجي ملڪ ۾ هوءَ صرف اهو پاڻي پيئندي هئي جيڪو پورما مان ايندو هو ،جيڪو سندس ابن ڏاڏن پلن سان پاليو هو.

20۽ اينجياس پنهنجن نوڪرن کي حڪم ڏنو ،۽ اهي چِتِم سان تعلق رکندڙ پورما جي پاڻيءَ جي برتنن ۾ هن وٽ کڻي آيا ،۽ انهن انهن پاڻيءَ کي آفريڪا جي زمين جي سڀني پاڻيءَ سان وزن ڪيو ،۽ انهن کي اهي پاڻي آفريڪا جي پاڻيءَ کان هلڪا مليا.

21۽ اينجياس هي شيءِ ڏٺي ،۽ هن پنهنجن سڀني آفيسرن کي حڪم ڏنو ته هزارين ۽ ڏهه هزارن ۾ پٿر ڪٽڻ وارن کي گڏ ڪن ،۽ انهن بيشمار پٿر ڪٽيا ،۽ تعمير ڪندڙ آيا ۽ انهن هڪ تمام مضبوط پل ٺاهيو ،۽ انهن پاڻي جي چشمي کي چتيم جي زمين کان آفريڪا تائين پهچايو ،۽ اهي پاڻي جانيا راڻي ۽ سندس سڀني خدشن لاءِ هئا ،پيئڻ ۽ پچائڻ ،ڌوئڻ ۽ غسل ڪرڻ لاءِ ،۽ ان سان گڏ سڀني ٻج کي پاڻي ڏيڻ لاءِ جنهن مان کاڌو حاصل ڪري سگهجي ٿو ،۽ زمين جو سڀ ميوو.

22۽ بادشاهه حڪم ڏنو ته اهي چِتِم جي مٽيءَ مان وڏين ٻيڙين ۾ آڻين ،۽ انهن پٿر به آندا ته جيئن ان سان تعمير ڪري سگهجي ،۽ معمارن راڻي جانيا لاءِ محلات ٺاهيا ،۽ راڻي پنهنجي بيماري کان شفاياب ٿي وئي.

23۽ سال جي انقلاب تي آفريڪا جون فوجون معمول مطابق لُٽ مار ڪرڻ لاءِ چِتِم جي ملڪ ۾ اينديون رهيون ،۽ اِلفَز جي پٽ زِفو انهن جي رپورٽ ٻڌي ،۽ هن انهن بابت حڪم ڏنو ۽ انهن سان وڙهيو ،۽ اهي هن جي اڳيان ڀڄي ويا ،۽ هن چِتِم جي ملڪ کي انهن کان بچايو.

24۽ چتيم جي ٻارن صفو جي بهادري ڏٺي ،۽ چتيم جي ٻارن فيصلو ڪيو ۽ انهن صفو کي پاڻ تي بادشاهه بڻايو ،۽ هو انهن تي بادشاهه ٿيو ،۽ جڏهن هو حڪومت ڪندو هو ته اهي توبل جي ٻارن ۽ آس پاس جي سڀني ٻيٽن کي قابو ڪرڻ لاءِ ويا.

25۽ انهن جو بادشاهه زيفو انهن جي اڳواڻي ۾ هليو ۽ انهن توبل ۽ ٻيٽن سان جنگ ڪئي ،۽ انهن انهن کي شڪست ڏني ،۽ جڏهن اهي جنگ کان واپس آيا ته انهن هن جي حڪومت کي نئين سر بڻايو ،۽ انهن هن جي لاءِ هڪ تمام وڏو محل سندس شاهي رهائش ۽ سيٽ لاءِ ٺاهيو ،۽ انهن هن لاءِ هڪ وڏو تخت ٺاهيو ،۽ زيفو سڄي چتيم جي ملڪ ۽ اٽلي جي ملڪ تي پنجاهه سال حڪومت ڪئي.

باب62

1انهيءَ سال ۾ ،جيڪو بني اسرائيلن جي مصر ڏانهن وڃڻ جو سترون سال هو ،يعقوب جو پٽ روبن مصر جي ملڪ ۾ فوت ٿيو؛ روبن هڪ سؤ پنجويهن سالن جو هو جڏهن هو فوت ٿيو ،۽ انهن کيس تابوت ۾ رکيو ،۽ کيس سندس ٻارن جي هٿن ۾ ڏنو ويو.

2۽ انين سال ۾ سندس ڀاءُ دان مري ويو؛ هو مرڻ وقت هڪ سو ويهه سالن جو هو ،۽ کيس پڻ هڪ تابوت ۾ رکيو ويو ۽ سندس ٻارن جي هٿن ۾ ڏنو ويو.

3۽ انهيءَ سال ۾ ادوم جو بادشاهه ڪشم مري ويو ،۽ ان ڪان پوءِ بداد جو پٽ حداد پنجٽيهه سال حڪومت ڪئي؛ ۽ ايڪياسي سال ۾ يعقوب جو پٽ اِشڪار مصر ۾ فوت ٿيو ،۽ اِشڪار مرڻ وقت هڪ سؤ ٻاويهه سال جو هو ،۽ کيس مصر ۾ هڪ تابوت ۾ رکيو ويو ،۽ سندس ٻارن جي هٿن ۾ ڏنو ويو.

4۽ ٻاهترين سالن ۾ سندس ڀاءُ آشر فوت ٿي ويو ،جڏهن هو وفات ڪري ويو ته سندس عمر هڪ سؤ ٽيويهه سال هئي ،۽ کيس مصر ۾ هڪ تابوت ۾ رکيو ويو ،۽ سندس ٻارن جي هٿن ۾ ڏنو ويو.

5۽ ٽياسي سالن ۾ جاد فوت ٿيو ،هو مرڻ وقت هڪ سؤ پنجويهه سالن جو هو ،۽ کيس مصر ۾ هڪ تابوت ۾ رکيو ويو ،۽ سندس ٻارن جي هٿن ۾ ڏنو ويو.

6۽ اِهو ٿيو تہ چوراسي سال ۾ ،جيڪو ادوم جي بادشاه بداد جي پٽ حدد جي حڪومت جو پنجاهون سال آهي ،حدد عيسو جي سڀني اولاد کي گڏ ڪيو ،۽ پنهنجي سڄي فوج تيار ڪئي ،لڳ ڀڳ چار لک ماڻهو ،۽ هو موآب جي ملڪ ڏانهن روانو ٿيو ،۽ موآب سان جنگ ڪرڻ ۽ انهن کي پنهنجو غلام بڻائڻ لاءِ ويو.

7۽ موآب جي ماڻهن هي ڳالهه ٻڌي ،۽ اهي تمام گهڻو ڊڄي ويا ،۽ انهن مدين جي ماڻهن ڏانهن موڪليا ته جيئن انهن کي ادوم جي بادشاهه بداد جي پٽ حداد سان جنگ ڪرڻ ۾ مدد ڪن.

8۽ حداد موآب جي ملڪ ڏانهن آيو ،۽ موآب ۽ بَنِي مِدين سندس مقابلي لاءِ نڪتا ،۽ انهن موآب جي ميدان ۾ سندس خلاف جنگ جي صف ۾ ويڙي.

9۽ حدد موآب سان جنگ ڪئي ،۽ موآب جي ماڻهن ۽ مدين جي ماڻهن مان ڪيترائي مارجي ويا ،لڳ ڀڳ ٻه لک ماڻهو.

10۽ موآب تي جنگ تمام سخت هئي ،۽ جڏهن موآب جي ماڻهن ڏٺو ته جنگ انهن تي سخت هئي ،تڏهن انهن پنهنجا هٿ ڪمزور ڪيا ۽ پٺي ڦيرائي ،۽ مدين جي ماڻهن کي جنگ جاري رکڻ لاءِ ڇڏي ڏنائين.

11۽ مديان جي ماڻهن کي موآب جي ارادن جي خبر نه هئي ،پر انهن جنگ ۾ پاڻ کي مضبوط ڪيو ۽ حداد ۽ سندس سڄي لشڪر سان وڙهيا ،۽ سڀ مديان سندس اڳيان ڪري پيا.

12۽ حدد سڀني مديانين کي سخت مار ڏني ،۽ انهن کي تلوار جي ڌڙ سان ماري ڇڏيو ،۽ جيڪي موآب جي مدد لاءِ آيا تن مان ڪنهن کي به باقي نه ڇڏيو.

13۽ جڏهن سڀ مديان جا ٻار جنگ ۾ مارجي ويا ۽ موآب جا ٻار ڀڄي ويا ،تڏهن حدد ان وقت سڀني موآب وارن کي پنهنجو غلام بڻايو ،۽ اهي سندس هٿ هيٺ ٿي ويا ،۽ جيئن حڪم ڏنو ويو هو ،انهن ساليانو ٽيڪس ڏنو ،۽ حدد موٽيو ۽ پنهنجي ملڪ ڏانهن موٽيو.

14۽ سال جي انقلاب تي ،جڏهن باقي مديانين جيڪي ملڪ ۾ هئا ،انهن ٻڌو ته انهن جا ڀائر موآب جي خاطر حداد سان جنگ ۾ مارجي ويا آهن ،چاڪاڻ ته موآب جا ماڻهو جنگ ۾ پٺي ڦيرائي ويا هئا ۽ جنگ لاءِ مديان ڇڏي ويا هئا ،تڏهن مديانين جي پنجن سردارن پنهنجن باقي ڀائرن سان گڏ فيصلو ڪيو جيڪي پنهنجي ملڪ ۾ رهيا ،ته جيئن پنهنجن ڀائرن جو بدلو وٺڻ لاءِ موآب سان جنگ ڪن.

15۽ مدين جي ماڻهن پنهنجن سڀني ڀائرن کي ،يعني اوڀر وارن کي ،۽ پنهنجن سڀني ڀائرن کي موڪليو ،قطورا جا سڀئي ٻار موآب سان جنگ ڪرڻ لاءِ مدين جي مدد ڪرڻ لاءِ آيا.

16۽ موآب جي ماڻهن هي ڳالهه ٻڌي ،۽ اهي تمام ڊڄي ويا ته اوڀر جا سڀ ماڻهو انهن جي خلاف جنگ لاءِ گڏ ٿيا آهن ،۽ انهن موآب جي ماڻهن بداد جي پٽ حداد کي ادوم جي ملڪ ۾ هڪ يادگار موڪليو ،چيو ته:

17هاڻي اسان وٽ اچو ۽ اسان جي مدد ڪريو ۽ اسين مدين کي مارينداسين ،چاڪاڻ ته اهي سڀ گڏ ٿيا آهن ۽ پنهنجن سڀني ڀائرن ،اوڀر جي ٻارن سان گڏ اسان جي خلاف جنگ ڪرڻ لاءِ آيا آهن ،ته جيئن مدين جي سبب جو بدلو وٺن جيڪو جنگ ۾ مارجي ويو.

18۽ ادوم جي بادشاهه بداد جو پٽ حداد پنهنجي سڄي فوج سان گڏ نڪتو ۽ موآب جي ملڪ ڏانهن مديان سان جنگ ڪرڻ لاءِ ويو ،۽ مديان ۽ اوڀر جا ماڻهو موآب جي ميدان ۾ موآب سان جنگ ڪئي ،۽ انهن جي وچ ۾ تمام گهڻي سخت جنگ ٿي.

19۽ حدد سڀني مديانين ۽ اوڀر وارن کي تلوار جي ڌوڙ سان ماريو ،۽ حدد ان وقت موآب کي مديانين جي هٿ کان بچايو ،۽ جيڪي مديانين ۽ اوڀر وارن مان بچيا ،اهي حدد ۽ سندس لشڪر کان ڀڄي ويا ،۽ حدد انهن جي ملڪ تائين انهن جو پيڇو ڪيو ،۽ انهن کي تمام سخت قتل عام سان ماريو ،۽ مقتول رستي ۾ ڪري پيا.

20۽ حدد موآب کي مديان جي هٿ کان بچايو ،چاڪاڻ ته سڀ مديان جا ٻار تلوار جي ڌڙ سان ڪِري پيا هئا ،۽ حدد مُڙي پنهنجي ملڪ ڏانهن موٽي ويو.

21۽ ان ڏينهن کان وٺي ،مديان جا ماڻهو موآب جي ماڻهن کان نفرت ڪرڻ لڳا ،چاڪاڻ ته اهي انهن جي خاطر جنگ ۾ مارجي ويا هئا ، ۽ انهن جي وچ ۾ سچو ڏينهن هڪ وڏو ۽ زبردست دشمني رهي.

22۽ جيڪي مِديان جا ماڻهو موآب جي ملڪ جي رستي تي مليا ،سي سڀ موآب جي تلوار سان تباهه ٿيا ،۽ جيڪي موآب جا ماڻهو مِديان جي ملڪ جي رستي تي مليا ،سي مِديان جي تلوار سان تباهه ٿيا؛ اهڙي طرح مِديان موآب سان ۽ موآب مِديان سان ڪيترن ئي ڏينهن تائين ڪيو.

23۽ اهو ٿيو ته يعقوب جو پٽ يهوداه مصر ۾ فوت ٿي ويو ،يعقوب جي مصر ڏانهن وڃڻ جي ڇهين سال ۾ ،۽ يهوداه جي موت وقت هڪ سؤ انتيس سال هئي ،۽ انهن کيس خوشبوءِ لڳائي ۽ هڪ تابوت ۾ رکيو ،۽ کيس سندس ٻارن جي هٿن ۾ ڏنو ويو.

24۽ اٺاسي سالن ۾ نفتالي فوت ٿيو ،هو هڪ سؤ ٻٽيهه سالن جو هو ،۽ کيس تابوت ۾ رکيو ويو ۽ سندس ٻارن جي هٿن ۾ ڏنو ويو.

25۽ بني اسرائيل جي مصر ڏانهن وڃڻ جي ايڪيهين سال ۾ ،يعني چٽيم جي اولاد تي عيسو جي پٽ اليفاز جي پٽ صفو جي حڪومت جي ٽيهين سال ۾ ،آفريڪا جا ماڻهو چٽيم جي اولاد تي آيا ته جيئن انهن کي هميشه وانگر لُٽي سگهن ،پر اهي انهن تيرهن سالن تائين انهن تي نه آيا هئا.

26۽ اهي انهيءَ سال ۾ انهن وٽ آيا ،۽ اليفاز جو پٽ صفو پنهنجن ڪجهه ماڻهن سان گڏ انهن ڏانهن نڪتو ۽ انهن کي سخت مار ڏني ،۽ آفريڪا جا لشڪر صفو کان ڀڄي ويا ۽ مقتول هن جي اڳيان ڪري پيا ،۽ صفو ۽ سندس ماڻهو انهن جو پيڇو ڪندا رهيا ،اڳتي وڌندا رهيا ۽ انهن کي ماريندا رهيا جيستائين اهي آفريڪا جي ويجهو نه پهتا.

27۽ آفريڪا جي بادشاهه اينجياس اهو ٻڌو جيڪو زيفو ڪيو هو ،۽ اهو ڪيس تمام گهڻو پريشان ڪيو ،۽ اينجياس سڄو ڏينهن زيفو کان ڊڄندو رهيو.

باب63

1۽ ٽيانوي سالن ۾ يعقوب جو پٽ ليوي مصر ۾ فوت ٿيو ،۽ ليوي هڪ سؤ سٽيهه سالن جو هو جڏهن هو فوت ٿيو ،۽ انهن ڪيس تابوت ۾ رکيو ۽ ڪيس سندس ٻارن جي هٿن ۾ ڏنو ويو.
2۽ لاوي جي وفات کان پوءِ ائين ٿيو ،جڏهن سڀني مصرين ڏٺو ته يعقوب جا پٽ ،يعني يوسف جا ڀائر مري ويا آهن ،تڏهن سڀني مصرين يعقوب جي اولاد کي تڪليف ڏيڻ شروع ڪئي ،۽ ان ڏينهن کان وٺي انهن جي مصر مان نڪرڻ جي ڏينهن تائين انهن جي زندگين ۾ تلخي پيدا ڪئي ،۽ انهن انهن جي هٿن مان اهي سڀ انگورن جا باغ ۽ زمينون کسي ورتيون جيڪي يوسف انهن کي ڏنيون هيون ،۽ اهي سڀ شاندار گهر جن ۾ بني اسرائيل رهندا هئا ،۽ مصر جي سڀ چربی ،مصرين انهن ڏينهن ۾ يعقوب جي پٽن کان کسي ورتيون.
3۽ انهن ڏينهن ۾ سڀني مصرين جو هٿ بني اسرائيلن جي خلاف وڌيڪ سخت ٿي ويو ،۽ مصري بني اسرائيلين کي ايستائين نقصان پهچائيندا رهيا ،جيستائين بني اسرائيل مصرين جي ڪري پنهنجي جان کان بيزار نه ٿيا.
4۽ انهن ڏينهن ۾ ،اسرائيل جي مصر ڏانهن وڃڻ جي هڪ سئو ٻه سال ۾ ،مصر جو بادشاهه فرعون مري ويو ،۽ سندس پٽ ميلول سندس جاءِ تي بادشاه ٿيو ،۽ مصر جا سڀ طاقتور ماڻهو ۽ اهو سڀ نسل جيڪو يوسف ۽ سندس ڀائرن کي سڃاڻندو هو ،انهن ڏينهن ۾ مري ويا.
5۽ انهن جي جاءِ تي هڪ ٻيو نسل پيدا ٿيو ،جنهن کي يعقوب جي پٽن ۽ انهن سڀني چڱاين جي خبر نه هئي جيڪي انهن انهن سان ڪيا هئا ،۽ مصر ۾ انهن جي سڀني طاقتن جي.
6تنهن ڪري سڄو مصر انهيءَ ڏينهن کان وٺي يعقوب جي پٽن جي زندگين کي تڪليف ڏيڻ ۽ انهن کي هر قسم جي سخت محنت سان تڪليف ڏيڻ شروع ڪيو ،ڇاڪاڻ ته انهن پنهنجن ابن ڏاڏن کي نه سڃاتو هو جن انهن کي ڏڪار جي ڏينهن ۾ بچايو هو.
7۽ اهو پڻ خداوند جي طرفان هو ،بني اسرائيل لاءِ ،ته جيئن انهن جي آخري ڏينهن ۾ انهن کي فائدو ڏئي ،ته جيئن سڀ بني اسرائيل خداوند پنهنجي خدا کي سڃاڻن.
8۽ انهن نشانين ۽ عظيم عجائبن کي ڄاڻڻ لاءِ جيڪي خداوند پنهنجي قوم بني اسرائيل جي خاطر مصر ۾ ڪندو ،ته جيئن بني اسرائيل پنهنجي ابن ڏاڏن جي خداوند خدا کان ڊڄن ۽ سندس سڀني طريقن تي هلن ،اهي ۽ سندن اولاد انهن کان پوءِ هر ڏينهن.
9ميلول ويهن سالن جو هو جڏهن هو بادشاهي ڪرڻ لڳو ،۽ هن چورانوي سال حڪومت ڪئي ،۽ سڄي مصر سندس نالو سندس پيءُ جي نالي تي فرعون رکيو ،جيئن انهن جو دستور هو ته هر بادشاهه سان جيڪو مصر ۾ انهن تي حڪومت ڪندو هو.
10انهيءَ وقت آفريڪا جي بادشاهه اينجياس جون سڀئي فوجون معمول موجب چِتِم جي سرزمين تي ڦرلٽ لاءِ پکڙجي ويون.
11۽ صفو ،اليفاز جو پٽ ،جيڪو عيسو جو پٽ هو ،انهن جي خبر ٻڌي ،۽ پنهنجي لشڪر سان انهن سان ملڻ لاءِ ٻاهر نڪتو ،۽ رستي تي انهن سان وڙهيو.
12۽ زيفو آفريڪا جي بادشاهه جي لشڪر کي تلوار جي ڌڙ سان ماريو ،۽ انهن مان ڪنهن کي به نه ڇڏيو ،۽ هڪ به آفريڪا ۾ پنهنجي مالڪ وٽ واپس نه آيو.
13۽ اينجياس ٻڌو ته اليفاز جي پٽ صفو پنهنجي سڀني لشڪر سان ڇا ڪيو هو ،ته هن انهن کي تباهه ڪري ڇڏيو هو ،۽ اينجياس پنهنجي سڀني لشڪر کي گڏ ڪيو ،آفريڪا جي ملڪ جا سڀئي ماڻهو ،سمنڊ جي ڪناري جي واريءَ وانگر گهڻا ماڻهو.
14۽ اينجياس پنهنجي ڀاءُ لُوڪس کي چيو ته" ،پنهنجن سڀني ماڻهن سان گڏ مون وٽ اچ ۽ منهنجي مدد ڪر ته زِفو ۽ چِتيم جي سڀني ٻارن کي ماريان ،جن منهنجي ماڻهن کي تباهه ڪيو آهي ،۽ لُوڪس پنهنجي سڄي فوج سان گڏ آيو ،هڪ تمام وڏي فوج ،پنهنجي ڀاءُ لُوڪس کي زِفو ۽ چِتيم جي ٻارن سان وڙهڻ ۾ مدد ڪرڻ لاءِ.
15۽ صفو ۽ چِتيم جي ٻارن هي ڳالهه ٻڌي ،۽ اهي تمام ڊڄي ويا ۽ انهن جي دلين تي وڏو خوف ڇانئجي ويو.
16۽ صفو پڻ ادوم جي ملڪ ڏانهن ادوم جي بادشاهه بداد جي پٽ حدد ۽ عيسو جي سڀني اولاد ڏانهن خط موڪليو ،چيو ته:
17مون ٻڌو آهي ته آفريڪا جو بادشاهه اينجياس پنهنجي ڀاءُ سان گڏ اسان سان جنگ ڪرڻ لاءِ اسان وٽ اچي رهيو آهي ،۽ اسان هن کان تمام گهڻو ڊڄون ٿا ،ڇاڪاڻ ته هن جي فوج تمام وڏي آهي ،خاص طور تي جڏهن هو پنهنجي ڀاءُ ۽ پنهنجي فوج سان گڏ اسان جي خلاف اچي رهيو آهي.
18تنهنڪري هاڻي اوهين ٻه مون سان گڏ مٿي اچو ۽ منهنجي مدد ڪريو ،۽ اسين گڏجي اينجياس ۽ سندس ڀاءُ لُوڪس سان وڙهنداسين ،۽ اوهين اسان کي انهن جي هٿن کان بچائيندؤ ،پر جيڪڏهن نه ،ته ڄاڻو ته اسين سڀ مري وينداسين.
19۽ عيسو جي اولاد چِتيم جي اولاد ۽ سندن بادشاهه صفو ڏانهن هڪ خط موڪليو ،جنهن ۾ چيو ويو ته ،اسان اينجياس ۽ سندس ماڻهن سان جنگ نٿا ڪري سگهون ڇو ته امن جو عهد اسان جي وچ ۾ ڪيترن سالن کان آهي ،ٻهرين بادشاهه بيلا جي ڏينهن کان ۽ مصر جي بادشاهه يعقوب جي پٽ يوسف جي ڏينهن کان ،جنهن سان اسان اردن جي ٻئي پاسي جنگ ڪئي جڏهن هن پنهنجي پيءُ کي دفن ڪيو.
20۽ جڏهن صفو پنهنجن ڀائرن ،عيسو جي اولاد جون ڳالهيون ٻڌيون ته انهن کان پاسو ڪيو ،۽ صفو اينجياس کان تمام گهڻو ڊڄي ويو.
21۽ اينجياس ۽ سندس ڀاءُ لُوڪس پنهنجي سڄي فوج ،لڳ ڀڳ اٺ لک ماڻهو ،چِتيم جي ٻارن جي خلاف تيار ڪيا.
22۽ چِتيم جي سڀني ٻارن صِفو کي چيو ته" پنهنجي ابن ڏاڏن جي خدا کان اسان لاءِ دعا گهرو ،شايد هو اسان کي اينجياس ۽ سندس لشڪر جي هٿ کان بچائي ،ڇاڪاڻ ته اسان ٻڌو آهي ته هو هڪ عظيم خدا آهي ۽ جيڪو مٿس ڀروسو ڪري ٿو ،انهن سڀني کي بچائي ٿو".
23۽ صفو انهن جون ڳالهيون ٻڌيون ،۽ صفو خداوند کي ڳولي لڌو ۽ هن چيو،
0 24اي منهنجا مالڪ ،منهنجي ابن ڏاڏن ابراهيم ۽ اسحاق جا خدا ،اڄ مون کي خبر آهي ته تون سچو خدا آهين ،۽ قومن جا سڀ ديوتا بيڪار ۽ بيڪار آهن.

25هاڻي اج مون کي ياد ڪر ته اسان جي پيءُ ابراهيم سان تنهنجو عهد ،جيڪو اسان جي ابن ڏاڏن اسان سان ڪيو هو ،۽ اج مون سان اسان جي پيءُ ابراهيم ۽ اسحاق جي خاطر مهرباني ڪر ،۽ مون کي ۽ چِتيم جي اولاد کي آفريڪا جي بادشاهه جي هٿ کان بچايو جيڪو اسان جي خلاف جنگ لاءِ اچي ٿو.
26۽ خداوند صفو جي آواز ٻڌو ،۽ ابراهيم ۽ اسحاق جي ڪري هن تي رحم ڪيو ،۽ خداوند صفو ۽ چتيم جي اولاد کي انجياس ۽ سندس ماڻهن جي هٿ کان بچايو.
27۽ زِفو انهيءَ ڏينهن آفريڪا جي بادشاهه اينجياس ۽ سندس سڀني ماڻهن سان وڙهيو ،۽ خداوند اينجياس جي سڀني ماڻهن کي چِتِم جي ٻارن جي هٿن ۾ ڏئي ڇڏيو.
28۽ اينجياس تي جنگ سخت ٿي ،۽ زيفو اينجياس جي سڀني ماڻهن ۽ سندس ڀاءُ لُوڪس کي تلوار جي ڌڙ سان ماري ڇڏيو ،۽ ان ڏينهن جي شام تائين انهن مان تقريباً چار لک ماڻهو مارجي ويا.
29۽ جڏهن اينجياس ڏٺو ته سندس سڀئي ماڻهو مري ويا آهن ،تڏهن هن آفريڪا جي سڀني رهاڪن کي هڪ خط موڪليو ته هو هن وٽ اچن ،جنگ ۾ سندس مدد ڪن ،۽ هن خط ۾ لکيو ته" ،آفريڪا ۾ جيڪي به ملن ٿا ،اهي ڏهن سالن ۽ ان کان مٿي عمر جا مون وٽ اچن . اهي سڀ مون وٽ اچن ،۽ ڏسو ته جيڪڏهن هو نه ايندو ته هو مري ويندو ،۽ جيڪو ڪجهه هن وٽ آهي ،سندس سڄي گهر سان گڏ ، بادشاهه کڻي ويندو.
30۽ آفريڪا جا باقي سڀ باشندا اينجياس جي لفظن تي ڊڄي ويا ،۽ شهر مان اٽڪل ٽي لک مرد ۽ ڇوڪرا ،ڏهن سالن کان مٿي ،نڪري ويا ۽ اينجياس ۾ آيا.
31۽ ڏهن ڏينهن جي آخر ۾ اينجياس صفو ۽ چتيم جي ٻارن جي خلاف نئين سر جنگ شروع ڪئي ،۽ انهن جي وچ ۾ جنگ تمام وڏي ۽ سخت هئي.
32۽ اينجياس ۽ لُوڪس جي فوج مان ،زيفو ڪيترائي زخمي پنهنجي هٿ ۾ موڪليا ،لڳ ڀڳ ٻه هزار ماڻهو ،۽ اينجياس جي لشڪر جو ڪپتان سوسفتر انهيءَ جنگ ۾ مارجي ويو.
33۽ جڏهن سوسيفتار ڪري پيو ،ته آفريقي لشڪر پٺڻ لاءِ پنهنجا ڦيرايون ،۽ اهي ڀڄي ويا ،۽ اينجياس ۽ سندس ڀاءُ لُوڪس انهن سان گڏ هئا.
34۽ صفو ۽ چتيم جي ٻارن انهن جو پيڇو ڪيو ،۽ انهن کي رستي تي اجا به سخت ماريو ،تقريبن ٻه سؤ ماڻهو ،۽ انهن عزدربل جو پٽ انجياس جو پيڇو ڪيو جيڪو پنهنجي پيءُ سان گڏ ڀڄي ويو هو ،۽ انهن سندس ويهن ماڻهن کي رستي ۾ ماريو ،۽ عزدربل چتيم جي ٻارن کان بچي ويو ،۽ انهن کيس قتل نه ڪيو.
35۽ اينجياس ۽ سندس ڀاءُ لُوڪس پنهنجن باقي ماڻهن سان گڏ ڀڄي ويا ،۽ اهي ڀڄي ويا ۽ خوف ۽ خوف سان آفريڪا ۾ آيا ،۽ اينجياس سڄو ڏينهن ڊڄندو رهيو ته متان اِلفز جو پٽ زِفو ساڻس جنگ ۾ نه وڃي.

باب64

1۽ بعور جو پٽ بلعام ان وقت جنگ ۾ انجياس سان گڏ هو ،۽ جڏهن هن ڏٺو ته صفو انجياس تي غالب آيو آهي ،تڏهن هو اتان ڀڄي ويو ۽ چتيم ڏانهن آيو.
2۽ صفو ۽ چِتيم جي ٻارن کيس وڏي عزت سان قبول ڪيو ،ڇاڪاڻ ته صفو بلعام جي حڪمت کي ڄاڻيندو هو ،۽ صفو بلعام کي ڪيتريون ئي تحفا ڏنيون ۽ هو ساڻس گڏ رهيو.
3۽ جڏهن صفو جنگ کان موٽي آيو ،تڏهن هن چتيم جي سڀني ٻارن کي گڏ ٿيڻ جو حڪم ڏنو جيڪي ساڻس گڏ جنگ ۾ ويا هئا ،۽ ڏسو ته هڪ به نه وڃايو ويو.
4۽ صفو هن ڳالهه تي خوش ٿيو ،۽ هن پنهنجي بادشاهت کي نئون بڻايو ،۽ هن پنهنجي سڀني رعيت لاءِ هڪ دعوت ڪئي.
5پر صفو خداوند کي ياد نه ڪيو ۽ نه سمجهيو ته خداوند هن کي جنگ ۾ مدد ڪئي هئي ،۽ هن هن کي ۽ سندس ماڻهن کي آفريڪا جي بادشاهه جي هٿ کان بچايو هو ،پر اجا تائين چتيم جي اولاد ۽ عيسو جي بدڪار اولاد جي طريقن تي هلندو رهيو ،ٻين ديوتائن جي عبادت ڪرڻ لاءِ جيڪي هن جي ڀائرن عيسو جي اولاد هن کي سيکاريا هئا؛ تنهن ڪري چيو ويندو آهي ته ،بدڪار مان بدڪاريءَ نڪرندي آهي.
6۽ صفو چتيم جي سڀني ٻارن تي سلامتيءَ سان حڪومت ڪئي ،پر خداوند کي نه ڄاتو جنهن کيس ۽ سندس سڀني ماڻهن کي آفريڪا جي بادشاهه جي هٿ کان بچايو هو؛ ۽ آفريڪا جون فوجون معمول مطابق لُٽ مار ڪرڻ لاءِ چِتيم ڏانهن نه آيون ،ڇاڪاڻ ته اهي صفو جي طاقت کي ڄاڻن ٿا جنهن انهن سڀني کي تلوار جي ڌڙ کان ماريو هو ،تنهن ڪري اينجياس اِلفز جي پٽ صفو ۽ چِتيم جي ٻارن کان سڄو ڏينهن ڊڄندو رهيو.
7ان وقت جڏهن صفو جنگ کان موٽي آيو هو ،۽ جڏهن صفو ڏٺو ته ڪيئن هن آفريڪا جي سڀني ماڻهن تي فتح حاصل ڪئي ۽ انهن کي تلوار جي ڌڙ سان جنگ ۾ ماريو ،تڏهن صفو چتيم جي ٻارن سان صلاح ڪئي ته يعقوب جي پٽن ۽ مصر جي بادشاهه فرعون سان جنگ ڪرڻ لاءِ مصر وڃن.
8ڇاڪاڻ ته صفو ٻڌو ته مصر جا طاقتور ماڻهو مري ويا آهن ۽ يوسف ۽ سندس ڀائر يعقوب جا پٽ مري ويا آهن ،۽ سندن سڀ ٻار ، يعني بني اسرائيل ،مصر ۾ رهيا آهن.
9۽ صفو سوچيو ته وڃي انهن سان ۽ سڄي مصر سان جنگ ڪري ،پنهنجن ڀائرن ،عيسو جي اولاد ،جن کي يوسف پنهنجن ڀائرن ۽ سڄي مصر سان گڏ ڪنعان جي ملڪ ۾ ماريو هو ،جڏهن اهي يعقوب کي حبرون ۾ دفن ڪرڻ لاءِ ويا هئا.
10۽ صفو ادوم جي بادشاهه بداد جي پٽ حداد ۽ سندس سڀني ڀائرن عيسو جي اولاد ڏانهن قاصد موڪليا ،چيائون ته:

11چا توهان اهو نه چيو هو ته توهان آفريڪا جي بادشاهه سان نه وڙهندا ڇو ته هو توهان جي عهد جو ميمبر آهي؟ ڏسو مون هن سان وڙهيو ۽ هن کي ۽ سندس سڀني ماڻهن کي ماريو.

12تنهن ڪري مون هاڻي مصر ۾ اتي رهندڙ يعقوب جي اولاد سان جنگ ڪرڻ جو ارادو ڪيو آهي ،۽ مان انهن کان اهو بدلو وٺندس جيڪو يوسف ،سندس ڀائرن ۽ ابن ڏاڏن اسان سان ڪنعان جي ملڪ ۾ ڪيو هو جڏهن اهي پنهنجي پيءُ کي حبرون ۾ دفن ڪرڻ لاءِ ويا هئا.

13هاڻي جيڪڏهن توهان منهنجي مدد ڪرڻ لاءِ انهن ۽ مصر سان جنگ ڪرڻ لاءِ تيار آهيو ،ته پوءِ اسين پنهنجن ڀائرن جو بدلو وٺنداسين.

14۽ عيسو جي اولاد صفو جي ڳالهين تي ڌيان ڏنو ،۽ عيسو جي اولاد گڏ ٿيا ،هڪ تمام وڏو ماڻهو ،۽ اهي صفو ۽ ڇتيم جي اولاد کي جنگ ۾ مدد ڪرڻ لاءِ ويا.

15۽ صفو اوپر جي سڀني ٻارن ۽ اسماعيل جي سڀني ٻارن ڏانهن اهڙن لفظن سان موڪليو ،۽ اهي پاڻ کي گڏ ڪيو ۽ مصر جي خلاف جنگ ۾ صفو ۽ ڇتيم جي ٻارن جي مدد لاءِ آيا.

16۽ اهي سڀ بادشاهه ،ادوم جو بادشاهه ۽ اوپر جا ٻار ،۽ اسماعيل جا سڀ ٻار ،۽ ڇٽيم جو بادشاهه صفو ،ٻاهر نڪتا ۽ پنهنجي سڀني لشڪرن کي حبرون ۾ تيار ڪيو.

17۽ ڪئمپ تمام ڳري هئي ،ٽن ڏينهن جي سفر جي ڊيگهه ۾ ،ماڻهن جو تعداد سمنڊ جي ڪناري تي واريءَ جيتري هئي جيڪا ڳڻپ ۾ نه ٿي اچي.

18۽ اهي سڀ بادشاه ۽ انهن جا لشڪر هيٺ لهي ويا ۽ سڄي مصر جي خلاف جنگ ۾ آيا ،۽ گڏجي پٿروس جي وادي ۾ خيما کوڙيا.

19۽ سڄي مصر انهن جي خبر ٻڌي ،۽ انهن پاڻ کي گڏ ڪيو ،مصر جي ملڪ جا سڀ ماڻهو ۽ مصر جي سڀني شهرن جا ،لڳ ڀڳ ٽي لک ماڻهو.

20۽ مصر جي ماڻهن بني اسرائيل کي جيڪي انهن ڏينهن ۾ گوشن جي ملڪ ۾ هئا ،موڪليا ته انهن وٽ اچن ۽ انهن بادشاهن سان جنگ ڪن.

21۽ بني اسرائيل جا ماڻهو گڏ ٿيا ۽ لڳ ڀڳ هڪ سو پنجاهه ماڻهو هئا ،۽ اهي مصرين جي مدد لاءِ جنگ ۾ ويا.

22۽ بني اسرائيل ۽ مصر جا ماڻهو نڪتا ،لڳ ڀڳ ٽي لک ماڻهو ۽ هڪ سئو پنجاهه ماڻهو ،۽ اهي انهن بادشاهن ڏانهن جنگ ڪرڻ لاءِ ويا ،۽ انهن پاڻ کي گوشن جي ملڪ کان ٻاهر پٿروس جي سامهون رکيو.

23۽ مصري بني اسرائيل تي يقين نه ڪيو ته اهي انهن سان گڏ جنگ لاءِ پنهنجن ڪئمپن ۾ وڃن ،ڇاڪاڻ ته سڀني مصري چيو ته شايد بني اسرائيل اسان کي عيسو ۽ اسماعيل جي اولاد جي حوالي ڪندا ،ڇاڪاڻ ته اهي انهن جا ڀائر آهن.

24۽ سڀني مصرين بني اسرائيل کي چيو ته اوهين هتي گڏجي پنهنجي جاءِ تي بيهو ۽ اسين وڃي عيسو ۽ اسماعيل جي اولاد سان وڙهنداسين ،۽ جيڪڏهن اهي بادشاه اسان تي غالب اچن ته پوءِ اوهين سڀ گڏجي انهن تي چڙهي اچو ۽ اسان جي مدد ڪريو ،۽ بني اسرائيل ائين ئي ڪيو.

25۽ صفو ،اليفاز جو پٽ ،عيسو جو پٽ ،ڪِتيم جو بادشاهه ،۽ بداد جو پٽ ،ادوم جو بادشاهه ،۽ انهن جون سڀئي لشڪر ،۽ اوپر جا سڀئي ماڻهو ،۽ اسماعيل جا ٻار ،جيڪي ريتي جيترا گهڻا هئا ،تخپنچس جي سامهون پتروس جي وادي ۾ گڏجي خيما هڻندا هئا.

26۽ بعور شام جو پٽ بلعام اتي صفو جي ڪئمپ ۾ هو ،ڇاڪاڻ ته هو ڪتيم جي ٻارن سان گڏ جنگ ۾ آيو هو ،۽ بلعام صفو ۽ سندس ماڻهن جي نظر ۾ هڪ تمام گهڻو معزز ماڻهو هو.

27۽ صفو بلعام کي چيو ته” اسان لاءِ فال ڏيکارڻ جي ڪوشش ڪر ته جيئن اسين ڄاڻون ته ڪير جنگ ۾ غالب ايندو ،اسان يا مصري.

28۽ بلعام اٿيو ۽ جادو ڪرڻ جي فن کي آزمايو ،۽ هو ان جي علم ۾ ماهر هو ،پر هو پريشان ٿي ويو ۽ ڪم سندس هٿ ۾ تباهه ٿي ويو.

29۽ هن ٻيهر ڪوشش ڪئي پر اهو ڪامياب نه ٿيو ،۽ بلعام ان کان نااميد ٿي ويو ۽ ان کي ڇڏي ڏنو ۽ ان کي مڪمل نه ڪيو ،ڇاڪاڻ ته اهو خداوند جي طرفان هو ،ته جيئن صفو ۽ سندس ماڻهن کي بني اسرائيل جي هٿن ۾ ڪيو وڃي ،جن پنهنجي جنگ ۾ خداوند تي ڀروسو ڪيو هو ،جيڪو سندن ابن ڏاڏن جو خدا هو.

30۽ صفو ۽ حدد پنهنجي فوج کي جنگ جي صف ۾ بيهاريو ،۽ سڀ مصري اڪيلا انهن جي خلاف ويا ،لڳ ڀڳ ٽي لک ماڻهو ،۽ بني اسرائيل جو هڪ به ماڻهو انهن سان گڏ نه هو.

31۽ سڀئي مصري پٿروس ۽ تاخپنچ جي سامهون انهن بادشاهن سان وڙهيا ،۽ جنگ مصرين جي خلاف سخت هئي.

32۽ انهيءَ جنگ ۾ بادشاهه مصرين کان وڌيڪ طاقتور هئا ،۽ انهيءَ ڏينهن مصر جا لڳ ڀڳ هڪ سؤ اسي ماڻهو مارجي ويا ،۽ بادشاهن جي فوج جا لڳ ڀڳ ٽيهه ماڻهو ،۽ مصر جا سڀ ماڻهو بادشاهن جي اڳيان ڀڄي ويا ،تنهن ڪري عيسو ۽ اسماعيل جي اولاد مصرين جو پيڇو ڪيو ،۽ انهن کي ان جاءِ تائين ماريندا رهيا جتي بني اسرائيل جي ڪئمپ هئي.

33۽ سڀني مصري بني اسرائيل کي رڙ ڪري چيو ته اسان وٽ جلدي ڪريو ۽ اسان جي مدد ڪريو ۽ اسان کي عيسو ،اسماعيل ۽ ڪِتيم جي اولاد کان بچايو.

34۽ بني اسرائيل جا سو پنجاهه ماڻهو پنهنجي جاءِ تان ڀڄي انهن بادشاهن جي ڪئمپن ڏانهن ويا ،۽ بني اسرائيل پنهنجي خدا خداوند کي فرياد ڪئي ته انهن کي بچائي.

35۽ خداوند اسرائيل جي ٻڌي ،۽ خداوند سڀني بادشاهن جي ماڻهن کي انهن جي هٿ ۾ ڏنو ،۽ بني اسرائيل انهن بادشاهن سان وڙهيا ،۽ بني اسرائيلن بادشاهن جي ماڻهن مان تقريباً چار هزار ماريا.

36۽ خداوند بادشاهن جي لشڪر ۾ وڏو خوف پيدا ڪيو ،ايتري قدر جو بني اسرائيل جو خوف انهن تي ڇانئجي ويو.

37۽ بادشاهن جا سڀ لشڪر بني اسرائيل جي اڳيان ڀڄي ويا ۽ بني اسرائيل انهن جو پيڇو ڪندا رهيا ۽ ڪوش جي ملڪ جي حدن تائين انهن کي ماريندا رهيا.

38۽ بني اسرائيل رستي تي ٻہ هزار ماڻهو ماريا ،۽ بني اسرائيل مان هڪ به نه ڪِريو.

39۽ جڏهن مصرين ڏٺو ته بني اسرائيل بادشاهن سان تمام ٿورن ماڻهن سان وڙهيا هئا ،۽ جنگ انهن جي خلاف تمام سخت هئي،
40سڀ مصري سخت جنگ جي ڪري پنهنجي جان ڪان ڊڄي ويا ،۽ سڀ مصري پٺي ويا ،هر هڪ ماڻهو پاڻ کي صف بندي ڪندڙ لشڪر ڪان لڪائي ،۽ پاڻ کي رستي ۾ لڪايو ،۽ بني اسرائيلين کي وڙهڻ لاءِ ڇڏي ڏنائون.
41۽ بني اسرائيل بادشاهن جي ماڻهن تي سخت حملو ڪيو ،۽ اهي انهن کان واپس موٽي ويا جڏهن انهن کي ڪوش جي ملڪ جي سرحد ڏانهن ڌڪي ڇڏيو هو.
42۽ سيني بني اسرائيلن کي خبر هئي ته مصر جي ماڻهن انهن سان ڇا ڪيو هو ،جو اهي جنگ ۾ انهن کان پٺي ويا هئا ،۽ انهن کي وڙهڻ لاءِ اڪيلو ڇڏي ويا هئا.
43تنهنڪري بني اسرائيل به چالاڪيءَ سان ڪم ڪيو ،۽ جڏهن بني اسرائيل جنگ کان موٽي رهيا ته انهن ڪجهه مصرين کي رستي تي ڏٺو ۽ اتي انهن کي ماري ڇڏيو.
44۽ جڏهن انهن انهن کي قتل ڪيو ،انهن کي هي لفظ چيائون:
45چو اوهان اسان کي ڇڏي ڏنو ۽ اسان کي ،ڪجهه ماڻهو هجڻ ڪري ،انهن بادشاهن سان وڙهڻ لاءِ جن وٽ اسان کي مارڻ لاءِ هڪ وڏو ماڻهو هو ،تہ جيئن اوهين پنهنجي جان بچائي سگهو؟
46۽ ڪجهه جيڪي بني اسرائيل رستي تي مليا ،انهن مان بني اسرائيل هڪٻئي کي چيو تہ مارو ،مارو ،ڇاڪاڻ تہ اهو اسماعيلي يا ادومي يا بني ڪتيم مان آهي ،۽ انهن سندس مٿان بيهي ڪيس قتل ڪيو ،۽ انهن کي خبر پئي تہ هو مصري آهي.
47۽ بني اسرائيل مصرين سان اهي ڪم مڪاريءَ سان ڪيا ،ڇاڪاڻ ته اهي جنگ ۾ انهن کي ڇڏي ويا هئا ۽ انهن کان پٺي ويا هئا.
48۽ بني اسرائيلن مصر جي ماڻهن مان ڪجھ کي رستي تي قتل ڪيو ،لڳ ڀڳ ٻہ سؤ ماڻهو.
49۽ مصر جي سيني ماڻهن اهو ٻڌڙو ڪم ڏٺو جيڪو بني اسرائيل انهن سان ڪيو هو ،تنهنڪري سچو مصر بني اسرائيل کان تمام گهڻو ڊڄڻ لڳو ،ڇاڪاڻ تہ انهن انهن جي وڏي طاقت ڏٺي هئي ،۽ انهن مان هڪڙو بہ نہ ڪري پيو هو.
50پوءِ سڀ بني اسرائيل خوشيءَ سان گوشن ڏانهن پنهنجي رستي تي موٽيا ،۽ باقي مصري هر هڪ پنهنجي پنهنجي جاءِ تي موٽيا.

باب65

1۽ انهن ڳالهين کان پوءِ اهو ٿيو ته ،مصر جي بادشاهه فرعون جا سڀ صلاحڪار ۽ مصر جا سڀ بزرگ گڏ ٿيا ۽ بادشاهه جي اڳيان آيا ۽ زمين تي جهڪيا ،۽ اهي سندس اڳيان ويٺا.
2۽ مصر جي صلاحڪارن ۽ بزرگن بادشاهہ سان ڳالهائيندي چيو تہ،
3ڏسو ،بني اسرائيل جا ماڻهو اسان کان وڌيڪ وڏا ۽ طاقتور آهن ،۽ توهان سيني بڇڙن ڪمن کي ڄاڻو ٿا جيڪي انهن اسان سان رستي ۾ ڪيا جڏهن اسان جنگ کان موٽي آيا هئاسين.
4۽ تو انهن جي مضبوط طاقت پڻ ڏٺي آهي ،ڇاڪاڻ ته هي طاقت انهن کي انهن جي ابن ڏاڏن کان آهي ،ڇاڪاڻ ته صرف چند ماڻهو ريتي جيتري وڏي قوم جي خلاف اٿيا ،۽ انهن کي تلوار جي ڌوڙ ۾ ماريو ،۽ انهن مان ڪو به نه ڪري سگهيو ،تنهنڪري جيڪڏهن اهي گهڻا هجن ها ته پوءِ انهن کي مڪمل طور تي تباهه ڪري ڇڏين ها.
5تنهنڪري هاڻي اسان کي صلاح ڏيو تہ انهن سان ڇا ڪجي ،جيستائين اسين انهن کي پاڻ مان بتدريج ختم نہ ڪريون ،متان اهي ملڪ ۾ اسان لاءِ گهڻا نہ ٿين.
6ڇالاءِ جو جيڪڏهن بني اسرائيل ملڪ ۾ وڌندا تہ اهي اسان لاءِ رڪاوٽ بڻجندا ،۽ جيڪڏهن ڪا جنگ ٿيندي تہ اهي پنهنجي وڏي طاقت سان اسان جي دشمن سان گڏجي اسان جي خلاف وڙهندا ،۽ اسان سان وڙهندا ،اسان کي ملڪ مان ناس ڪندا ۽ اتان نڪري ويندا.
7تنهنڪري بادشاهہ مصر جي بزرگن کي جواب ڏنو ۽ انهن کي چيو تہ" هي اهو منصوبو آهي جيڪو اسرائيل جي خلاف صلاح ڏنو ويو آهي ،جنهن کان اسين نہ هلنداسين،
8ڏسو ،ملڪ ۾ پتوم ۽ رعمسيس آهن ،جنگ جي خلاف مضبوط شهر نه آهن ،اهو توهان ۽ اسان تي واجب آهي ته انهن کي ٺاهيون ۽ مضبوط ڪيون.
9تنهنڪري هاڻي اوهين بہ وڃو ۽ انهن سان چالاڪيءَ سان ڪم ڪريو ،۽ بادشاهہ جي حڪم تي مصر ۽ گوشن ۾ هڪ آواز سان اعلان ڪريو تہ،
10اي مصر جا سيئي ماڻهو ،گوشن ،پاٿروس ۽ انهن جا سيئي رهواسي !بادشاهه اسان کي حڪم ڏنو آهي ته پتوم ۽ رعمسيس کي ٺاهيون ۽ انهن کي جنگ لاءِ مضبوط بڻايون .توهان مان جيڪو به مصر مان ،بني اسرائيل مان ۽ شهرن جي سيني رهواسين مان ،اسان سان گڏ تعمير ڪرڻ لاءِ تيار آهي ،هر هڪ کي بادشاهه جي حڪم تي روزانو سندس مزدوري ڏني ويندي .تنهن ڪري توهان پهرين وڃو ۽ چالاڪيءَ سان ڪم ڪريو ،۽ پاڻ کي گڏ ڪريو ۽ پتوم ۽ رعمسيس ڏانهن تعمير ڪرڻ لاءِ اچو.
11۽ جڏهن توهان تعمير ڪري رهيا آهيو ،ته بادشاهه جي حڪم تي هر روز سڄي مصر ۾ هن قسم جو اعلان ڪرايو.
12۽ جڏهن بني اسرائيل مان ڪجهه ماڻهو توهان سان گڏ تعمير ڪرڻ لاءِ اچن ،ته توهان انهن کي ڪجهه ڏينهن لاءِ روزانو انهن جي مزدوري ڏيو.
13۽ جڏهن اهي توهان سان گڏ پنهنجي روزاني مزدوري لاءِ تعمير ڪرائيندا ،ته روزانو هڪ هڪ ڪري پاڻ کي انهن کان لڪايو ،۽ پوءِ توهان اٿي انهن جا ڪم ڪندڙ مالڪ ۽ آفيسر بڻجي ويندا ،۽ توهان انهن کي بعد ۾ بغير ڪنهن اجرت جي تعمير ڪرڻ لاءِ ڇڏي ڏيندا ،۽ جيڪڏهن اهي انڪار ڪن ٿا ،ته پوءِ انهن کي پنهنجي پوري طاقت سان تعمير ڪرڻ تي مجبور ڪريو.
14۽ جيڪڏهن توهان اهو ڪندا ته اسان لاءِ سٺو ٿيندو ته اسان پنهنجي ملڪ کي بني اسرائيل جي خلاف مضبوط ڪريون ،ڇاڪاڻ ته عمارت ۽ ڪم جي ٿڪاوٽ جي ڪري ،بني اسرائيل گهٽجي ويندا ،ڇاڪاڻ ته توهان انهن کي روزانو انهن جي زالن کان محروم ڪندا.

15۽ مصر جي سڀني بزرگن بادشاهہ جي صلاح ٻڌي ،۽ اهو صلاح انهن جي نظر ۾ ،فرعون جي نوڪرن جي نظر ۾ ،۽ سڄي مصر جي نظر ۾ سٺي لڳي ،۽ انهن بادشاهہ جي چوڻ مطابق ڪيو.
16۽ سڀئي نوڪر بادشاهہ کان هليا ويا ،۽ انهن سڄي مصر ۾ ،تخپنچس ۽ گوشن ۾ ،۽ مصر جي چوڌاري سڀني شهرن ۾ اعلان ڪيو ،تہ،
17توهان ڏٺو آهي ته عيسو ۽ اسماعيل جي اولاد اسان سان ڇا ڪيو ،جيڪي اسان سان جنگ ڪرڻ لاءِ آيا ۽ اسان کي تباهه ڪرڻ چاهيندا هئا.
18تنهن ڪري بادشاهه اسان کي حڪم ڏنو ته ملڪ کي مضبوط ڪريون ،پتوم ۽ رعمسيس شهر ٺاهيون ،۽ جيڪڏهن اهي ٻيهر اسان جي خلاف اچن ته انهن کي جنگ لاءِ مضبوط ڪريون.
19اوهان مان جيڪو بہ سڄي مصر ۽ بني اسرائيل مان اسان سان گڏ تعمير ڪرڻ لاءِ ايندو ،تنهن کي بادشاهہ جي طرفان سندس روزاني مزدوري ڏني ويندي ،جيئن سندس اسان کي حڪم آهي.
20۽ جڏهن مصر ۽ بني اسرائيل جي سڀني ماڻهن ٻڌو ته فرعون جي نوڪرن ڇا چيو هو ،تڏهن مصري ۽ بني اسرائيل مان فرعون جي نوڪرن ،پتوم ۽ رعمسيس سان گڏ تعمير ڪرڻ لاءِ آيا ،پر لاوي جي اولاد مان ڪو به پنهنجن ڀائرن سان گڏ تعمير ڪرڻ لاءِ نه آيو.
21۽ فرعون جا سڀئي نوڪر ۽ سندس امير پهرين ٺڳيءَ سان آيا ته جيئن سڀني اسرائيلين سان روزاني مزدورن جي حيثيت سان تعمير ڪن ،۽ انهن شروعات ۾ اسرائيلين کي پنهنجو روزانو مزدوري ڏني.
22۽ فرعون جي نوڪرن سڀني بني اسرائيل سان گڏ تعمير ڪيو ،۽ هڪ مهيني تائين بني اسرائيل سان گڏ ان ڪم ۾ ملازم رهيا.
23۽ مهيني جي آخر ۾ ،فرعون جا سڀ نوڪر روزانو بني اسرائيل کان ڳجهي طور تي پوئتي هٽڻ لڳا.
24۽ بني اسرائيل ان وقت ڪم جاري رکيو ،پر پوءِ انهن کي روزانو مزدوري ملندي هئي ،ڇاڪاڻ ته ان وقت مصر جا ڪجهه ماڻهو اجا تائين اسرائيل سان گڏ ڪم ڪري رهيا هئا؛ تنهن ڪري مصري انهن ڏينهن ۾ اسرائيل کي پنهنجو مزدوري ڏيندا هئا ،ته جيئن اهي ، مصري سندن ساٿي مزدور ،پڻ پنهنجي محنت جي مزدوري وٺن.
25۽ هڪ سال ۽ چئن مهينن جي آخر ۾ سڀ مصري بني اسرائيل کان الڳ ٿي ويا ،تنهنڪري بني اسرائيل ڪم ۾ اڪيلو رهجي ويا.
26۽ جڏهن سڀ مصري بني اسرائيل کان ٻاهر نڪري ويا ته اهي موٽي آيا ۽ انهن تي ظلم ڪندڙ ۽ آفيسر بڻيا ،۽ انهن مان ڪجهه بني اسرائيلن تي ڪم سنڀاليندڙ طور بيٺا هئا ،ته جيئن انهن کان اهو سڀ ڪجهه وصول ڪن جيڪو انهن کي انهن جي محنت جي اجرت لاءِ ڏنو ويندو هو.
27۽ مصري بني اسرائيل سان روزانو ائين ڪندا هئا ،ته جيئن انهن جي ڪم ۾ تڪليف اچي.
28۽ سڀ بني اسرائيل اڪيلا ڪم ۾ مصروف هئا ،۽ مصري ان وقت کان وٺي بني اسرائيل کي ڪا به مزدوري ڏيڻ کان پاسو ڪندا هئا.
29۽ جڏهن بني اسرائيل جي ڪجهه ماڻهن مزدوري نه ملڻ جي ڪري ڪم ڪرڻ کان انڪار ڪيو ،تڏهن فرعون جي قرض وٺندڙن ۽ نوڪرن انهن تي ظلم ڪيو ۽ انهن کي سخت مار ڏني ۽ انهن کي زبردستي واپس موڪليو ته جيئن اهي پنهنجن ڀائرن سان گڏ ڪم ڪن . اهو ئي سڀ مصري سڀني ڏينهن تائين بني اسرائيل سان ڪندا رهيا.
30۽ سڀ بني اسرائيل هن معاملي ۾ مصرين کان تمام گهڻو ڊڄي ويا ،۽ سڀئي بني اسرائيل واپس موٽي آيا ۽ اڪيلو ڪم ڪرڻ لڳا بغير ڪنهن پگهار جي.
31۽ بني اسرائيل پتوم ۽ رعمسيس تعمير ڪيا ،۽ سڀني بني اسرائيل ڪم ڪيو ،ڪجه سرون ٺاهيندا هئا ،۽ ڪجه تعمير ڪندا هئا ،۽ بني اسرائيل سڄي مصر جي زمين ۽ ان جي ڀتين کي تعمير ۽ مضبوط ڪندا هئا ،۽ بني اسرائيل ڪيترن ئي سالن تائين ڪم ۾ مصروف رهيا ، جيستائين اهو وقت نه آيو جڏهن خداوند انهن کي ياد ڪيو ۽ انهن کي مصر مان ڪڍيو.
32پر لاوي جي اولاد کي شروع کان وٺي مصر مان نڪرڻ جي ڏينهن تائين پنهنجن بني اسرائيلي ڀائرن سان گڏ ڪم ۾ نه رکيو ويو هو.
33ڇاڪاڻ تہ سڀني لاوي جي اولاد کي خبر هئي ته مصرين اهي سڀ ڳالهيون بني اسرائيلين سان ٺڳيءَ سان ڪيون آهن ،تنهن ڪري لاوي جي اولاد پنهنجن ڀائرن سان گڏ ڪم تي وڃڻ کان پاسو ڪيو.
34۽ مصرين پنهنجو ڌيان لاوي جي اولاد کان پوءِ ڪم ڪرائڻ تي نه ڏنو ،ڇاڪاڻ ته اهي شروعات ۾ پنهنجن ڀائرن سان گڏ نه هئا ،تنهن ڪري مصرين انهن کي اڪيلو ڇڏي ڏنو.
35۽ مصري ماڻهن جا هٿ انهيءَ ڪم ۾ بني اسرائيل جي خلاف مسلسل سختيءَ سان هليا ويا ،۽ مصري بني اسرائيل کان سختيءَ سان ڪم ڪرائيندا هئا.
36۽ مصرين بني اسرائيل جي زندگين کي سخت محنت ،گاري ۽ سرن ۾ ،۽ ٻني ۾ هر قسم جي ڪم سان خراب ڪيو.
37۽ بني اسرائيل مصر جي بادشاهه ميلول کي" مُرور ،مصر جو بادشاهه "سڏيندا هئا ،ڇاڪاڻ ته سندس ڏينهن ۾ مصرين هر قسم جي ڪم سان پنهنجي زندگي کي خراب ڪري ڇڏيو هو.
38۽ سڀ ڪم جيڪي مصري بني اسرائيل کان ڪم ڪرائيندا هئا ،انهن تي سختي ڪئي ويندي هئي ته جيئن بني اسرائيل کي تڪليف ڏين ،پر جيترو وڌيڪ انهن کي تڪليف ڏيندا هئا ،اوترو ئي اهي وڌندا ۽ وڌندا هئا ،۽ مصري بني اسرائيل جي ڪري غمگين ٿيندا هئا.

باب66

1انهيءَ وقت ادوم جي بادشاهه بداد جو پٽ حدد مري ويو ۽ سندس جاءِ تي ساملا ،جيڪو مشرقي ملڪن مان مسرڪه جو رهاڪو هو ، راڄ ڪيو.
2مصر جي بادشاهه فرعون جي حڪومت جي تيرهين سال ۾ ،جيڪو بني اسرائيلن جي مصر ۾ لهڻ جو هڪ سئو پنجويهون سال هو ، سمله ادوم تي ارڙهن سال حڪومت ڪئي.
3۽ جڏهن هن حڪومت ڪئي ،تڏهن هن پنهنجا لشڪر ڪڍيا ته جيئن اليفاز جي پٽ زفو ۽ ڇتيم جي ٻارن سان وڙهجي ،ڇاڪاڻ ته انهن آفريڪا جي بادشاهه اينجياس سان جنگ ڪئي هئي ،۽ انهن سندس سڄي فوج کي تباهه ڪري ڇڏيو.

4پر هن ساڻس ڪو واسطو نه رکيو ،ڇاڪاڻ ته عيسو جي اولاد کيس روڪيو ،۽ چيائون ته هو سندن پاڻُ آهي ،تنهن ڪري سملا عيسو جي اولاد جي ڳالهه ٻڌي ،۽ پنهنجي سڄي لشڪر سان ادوم جي ملڪ ڏانهن موٽيو ،۽ اليفاز جي پٽ صفو سان جنگ ڪرڻ لاءِ اڳتي نه وڌيو.
5۽ مصر جي بادشاهه فرعون هي ڳالهه ٻڌي ڇيو ته ادوم جي بادشاهه سمله ڪتيم جي اولاد سان جنگ ڪرڻ جو ارادو ڪيو آهي ،۽ بعد ۾ هو مصر سان جنگ ڪرڻ لاءِ ايندو.
6۽ جڏهن مصرين هي ڳالهه ٻڌي ،تڏهن انهن بني اسرائيل تي محنت وڌائي ڇڏي ،متان بني اسرائيل انهن سان ائين نه ڪن جيئن انهن حدد جي ڏينهن ۾ عيسو جي اولاد سان جنگ ۾ ڪيو هو.
7پوءِ مصرين بني اسرائيل کي چيو تہ جلدي ڪريو ۽ پنهنجو ڪم ڪريو ،۽ پنهنجو ڪم پورو ڪريو ،۽ ملڪ کي مضبوط ڪريو ،متان اوهان جا پائر عيسو جا اولاد اسان سان وڙهڻ لاءِ نہ اچن ،ڇاڪاڻ تہ اوهان جي ڪري اهي اسان سان وڙهندا.
8۽ بني اسرائيل روزانو مصري ماڻهن جو ڪم ڪندا هئا ،۽ مصري بني اسرائيل کي ملڪ ۾ گهٽ ڪرڻ لاءِ تڪليف ڏيندا هئا.
9پر جيئن جيئن مصرين بني اسرائيل تي محنت وڌائي ،تيئن تيئن بني اسرائيل وڌندا ۽ وڌندا ويا ،۽ سڄو مصر بني اسرائيل سان ڀرجي ويو.
10۽ بني اسرائيل جي مصر ۾ وڃڻ جي هڪ سئو پنجويهين سال ۾ ،سڀني مصرين ڏٺو ته سندن صلاح اسرائيل جي خلاف ڪامياب نه ٿي ،پر اهي وڌندا ۽ وڌندا ويا ،۽ مصر جو ملڪ ۽ گوشن جو ملڪ بني اسرائيل سان ڀرجي ويو.
11پوءِ مصر جا سڀ بزرگ ۽ ان جا ڏاها بادشاهہ جي اڳيان آيا ۽ کيس سجدو ڪيو ۽ سندس اڳيان ويٺا.
12۽ مصر جي سڀني بزرگن ۽ ان جي دانشمندن بادشاہ کي چيو تہ بادشاہ هميشہ جيئرو رهي ،تو اسان کي بني اسرائيل جي خلاف صلاح ڏني ،۽ اسان بادشاهہ جي حڪم مطابق انهن سان ڪيو.
13پر محنت جي واڌ جي تناسب سان اهي وڌندا ۽ وڌندا آهن ۽ زمين ۾ ،۽ ڏسو سڄو ملڪ انهن سان ڀريل آهي.
14تنهنڪري اسان جا مالڪ ۽ بادشاہ ،سڄي مصر جون نظرون اوهان تي آهن تہ اوهان انهن کي پنهنجي دانائي سان صلاح ڏيو ،جنهن سان اهي اسرائيل تي غالب اچي انهن کي تباهہ ڪري سگهن ،يا انهن کي ملڪ مان گهٽائي سگهن؛ ۽ بادشاہ انهن کي جواب ڏنو تہ ،هن معاملي ۾ اوهان کي صلاح ڏيو تہ جيئن اسين ڄاڻون تہ انهن سان ڇا ڪجي.
15۽ هڪ آفيسر ،جيڪو بادشاهه جي صلاحڪارن مان هڪ هو ،جنهن جو نالو ايوب هو ،جيڪو عُز جي ملڪ ۾ ميسوپوٽيميا جو رهواسي هو ،بادشاهه کي جواب ڏيندي چيو ته:
16جيڪڏهن بادشاهه کي خوشي ٿئي ،ته هو پنهنجي نوڪر جي صلاح ٻڌي؛ ۽ بادشاهه کيس چيو ته ،ڳالهايو.
17۽ ايوب بادشاهه ،شهزادن ۽ مصر جي سڀني بزرگن جي اڳيان ڳالهايو ،چيو ته:
18ڏسو ،بادشاهه جي صلاح جيڪا هن اڳ ۾ بني اسرائيل جي محنت جي احترام ۾ ڏني هئي ،تمام سٺي آهي ،۽ توهان کي انهن کان هميشه لاءِ نه هٽائڻ گهرجي جيڪي محنت ڪن ٿا.
19پر اهو اهو مشورو آهي جنهن سان اوهين انهن کي گهٽائي سگهو ٿا ،جيڪڏهن بادشاہ کي انهن کي تڪليف ڏيڻ سٺو لڳي.
20ڏسو ،اسان کي گهڻي وقت کان جنگ جو ڊپ آهي ،۽ اسان چيو آهي ته ،جڏهن اسرائيل ملڪ ۾ ڪامياب ٿيندو ،جيڪڏهن جنگ ٿيندي ته اهي اسان کي ملڪ مان ڪڍي ڇڏيندا.
21جيڪڏهن بادشاهه کي مرضي هجي ته هڪ شاهي فرمان جاري ڪيو وڃي ۽ مصر جي قانونن ۾ لکيل هجي جيڪو رد نه ڪيو ويندو ته هر هڪ نر ٻار جيڪو بني اسرائيلن ۾ پيدا ٿئي ٿو ،ان جو رت زمين تي وهايو وڃي.
22۽ توهان جي ائين ڪرڻ سان ،جڏهن اسرائيل جا سڀئي مرد مري ويندا ،انهن جي جنگين جي برائي ختم ٿي ويندي؛ بادشاهه کي ائين ڪرڻ گهرجي ۽ سڀني عبراني دائيون کي سڏڻ گهرجي ۽ انهن کي هن معاملي ۾ حڪم ڏيڻ گهرجي ته ان کي عمل ۾ آڻين؛ تنهنڪري بادشاهه ۽ شهزادن کي اها ڳالهه پسند آئي ،۽ بادشاهه ايوب جي چوڻ مطابق ڪيو.
23۽ بادشاهہ عبراني دائيون سڏائڻ لاءِ موڪليو ،جن مان هڪڙي جو نالو شفرا ۽ ٻي جو نالو فوآهہ هو.
24۽ دائيون بادشاهه جي اڳيان آيون ،۽ سندس حضور ۾ بيٺيون.
25۽ بادشاہ انهن کي چيو تہ جڏهن اوهين عبراني عورتن لاءِ دائي جو ڪم ڪندا آهيو ۽ انهن کي اسٽول تي ڏسندا آهيو ،جيڪڏهن اهو پٽ آهي تہ اوهين ان کي ماري ڇڏيندا ،پر جيڪڏهن ڌيءَ آهي تہ پوءِ اها جيئري رهندي.
26پر جيڪڏهن تون هي ڪم نه ڪندين ته پوءِ مان توکي ۽ تنهنجي سڀني گهرن کي باهه سان ساڙي ڇڏيندس.
27پر دائيون خدا کان ڊڄنديون هيون ۽ مصر جي بادشاهه جي ڳالهه يا سندس ڳالهه نه ٻڌنديون هيون ،۽ جڏهن عبراني عورتون دائي کي پٽ يا ڌيءَ پيدا ڪنديون هيون ،تڏهن دائي ٻار لاءِ سڀ ڪجهه ڪندي هئي جيڪو ضروري هوندو هو ۽ ان کي جيئرو ڇڏي ڏيندي هئي؛ ائين ئي دائيون سڀني ڏينهن تائين ڪنديون هيون.
28۽ اها ڳالهه بادشاهه کي ٻڌائي وئي ،۽ هن دائيون کي سڏائي چيو ته ،توهان اهو ڪم ڇو ڪيو ۽ ٻارن کي جيئرو ڇو بچايو؟
29۽ دائيون جواب ڏنو ۽ گڏجي بادشاهه جي اڳيان ڳالهايو ،چيو ته،
30بادشاهہ کي اهو نہ سمجهڻ گهرجي تہ عبراني عورتون مصري عورتن وانگر آهن ،ڇاڪاڻ تہ بني اسرائيل جا سڀ ٻار سچا آهن ، ۽ دائي انهن وٽ اچڻ کان اڳ ئي ٻار ڄڻيا ويندا آهن ،۽ اسان اوهان جي ٻانهين لاءِ ،گهڻن ڏينهن کان ڪنهن بہ عبراني عورت اسان تي ٻار پيدا نہ ڪيو آهي ،ڇاڪاڻ تہ سڀ عبراني عورتون پنهنجون پاڻ جون دائيون آهن ،ڇاڪاڻ تہ اهي سچيون آهن.
31۽ فرعون انهن جون ڳالهيون ٻڌيون ۽ انهن تي يقين ڪيو ،۽ دائيون بادشاهه کان هليا ويون ،۽ خدا انهن سان ڀلائي ڪئي ،۽ ماڻهو وڌندا ۽ تمام گهڻو وڌندا ويا.

باب67

1مصر جي ملڪ ۾ لاوي جي نسل مان هڪڙو ماڻهو هو ،جنهن جو نالو عمرام هو ،جيڪو ڪحت جو پٽ هو ،جيڪو لاوي جو پٽ هو ۽ جيڪو اسرائيل جو پٽ هو.
2۽ هن ماڻهوءَ وڃي هڪ زال شادي ڪئي ،جنهن جو نالو يوڪبد هو ،جيڪا پنهنجي پيءُ جي پيڻ لاوي جي ڌيءَ هئي ،۽ هوءَ هڪ سؤ ڇهين سالن جي هئي ،۽ هو ان وٽ آيو.
3۽ عورت حامله ٿي ۽ هڪ ڌيءَ کي جنم ڏنو ،۽ هن ان جو نالو مريم رکيو ،ڇاڪاڻ ته انهن ڏينهن ۾ مصري بني اسرائيل جي زندگين کي ڪڙو ڪري ڇڏيو هو.
4۽ هوءَ ٻيهر حامله ٿي ۽ هڪ پٽ کي جنم ڏنو ۽ هن ان جو نالو هارون رکيو ،ڇاڪاڻ ته هن جي پيٽ ۾ هجڻ جي ڏينهن ۾ ،فرعون بني اسرائيل جي نر ٻارن جو رت وهائڻ شروع ڪيو.
5انهن ڏينهن ۾ صفو ،اليفاز جو پٽ ،عيسو جو پٽ ،جيڪو ڪِتيم جو بادشاهه هو ،مري ويو ۽ سندس جاءِ تي يانياه بادشاهه ٿيو.
6۽ اهو عرصو جڏهن صفو چتيم جي اولاد تي پنجاهه سال حڪومت ڪئي ،۽ هو مري ويو ۽ چتيم جي ملڪ ۾ نبنا شهر ۾ دفن ڪيو ويو.
7۽ يانياس ،جيڪو چتيم جي اولاد مان هڪ طاقتور ماڻهو هو ،هن کان پوءِ بادشاهي ڪئي ۽ هن پنجاهه سال حڪومت ڪئي.
8۽ چِتيم جي بادشاهه جي وفات کان پوءِ بعور جو پٽ بلعام چِتيم جي ملڪ مان ڀڄي ويو ۽ مصر ۾ مصر جي بادشاهه فرعون وٽ ويو.
9۽ فرعون کيس وڏي عزت سان آدرڀاءُ ڪيو ،ڇاڪاڻ ته هن سندس دانائي بابت ٻڌو هو ،۽ کيس تحفا ڏنا ۽ کيس صلاحڪار بڻايو ،۽ کيس وڏو ڪيو.
10۽ بلعام مصر ۾ رهيو ،بادشاهه جي سڀني اميرن سان عزت سان ،۽ اميرن کيس مٿاهون ڪيو ،ڇاڪاڻ   ته اهي سڀ سندس حڪمت سکڻ جي خواهش ڪندا هئا.
11۽ بني اسرائيل جي مصر ڏانهن وڃڻ جي هڪ سؤ ٽيهه سال ۾ ،فرعون خواب ڏٺو ته هو پنهنجي بادشاهي تخت تي ويٺو آهي ،۽ پنهنجون اکيون مٿي ڪيون ۽ ڏٺو ته هڪ پوڙهو ماڻهو سندس سامهون بيٺو آهي ،۽ پوڙهي ماڻهوءَ جي هٿن ۾ ترازو هئا ،اهڙا ترازو جيڪي واپاري استعمال ڪندا آهن.
12۽ پوڙهي ماڻهوءَ ترازو کڻي فرعون جي اڳيان لٽڪايو.
13۽ پوڙهي ماڻهوءَ مصر جي سڀني بزرگن ۽ ان جي سڀني اميرن ۽ وڏن ماڻهن کي ورتو ،۽ انهن کي گڏ ڪري هڪ ترازو ۾ رکيو.
14۽ هن هڪ کير وارو ٻڪرو کڻي ٻئي ترازو ۾ رکيو ،۽ اهو ٻڪرو سڀني کان وڌيڪ هو.
15۽ فرعون هن خوفناڪ خواب تي حيران ٿي ويو ،ڇو ته ٻار سڀني کان وڌيڪ غالب ٿي ويو ،۽ فرعون جاڳيو ۽ ڏٺو ته اهو هڪ خواب هو.
16۽ فرعون صبح جو سوير اٿيو ۽ پنهنجن سڀني نوڪرن کي سڏائي انهن کي خواب ٻڌايو ،۽ ماڻهو تمام ڊڄي ويا.
17۽ بادشاهه پنهنجن سڀني عقلمندن کي چيو ته” ،مون کي عرض آهي ته جيڪو خواب مون ڏٺو آهي تنهن جو تعبير ڪريو ته جيئن مان ان کي سمجهي سگهان.
18۽ بعور جي پٽ بلعام بادشاهه کي جواب ڏنو ۽ کيس چيو ته” ،هن جو مطلب ٻيو ڪجهه به نه آهي پر هڪ وڏي آفت جيڪا آخري ڏينهن ۾ مصر تي نازل ٿيندي.
19ڇو ته اسرائيل کي هڪ پٽ پيدا ٿيندو جيڪو سڀني مصر ۽ ان جي رهاڪن کي تباهه ڪندو ،۽ بني اسرائيل کي مصر مان هڪ طاقتور هٿ سان ڪڍي آڻيندو.
20تنهن ڪري ،اي بادشاهه ،هن معاملي تي صلاح ڪر ،ته جيئن تون بني اسرائيل جي اميد ۽ انهن جي اميد کي ختم ڪرين ،ان کان اڳ جو مصر تي هي آفت اچي.
21۽ بادشاهه بلعام کي چيو ته" ۽ اسان اسرائيل سان ڇا ڪريون؟ بيشڪ اسان پهريائين انهن جي خلاف هڪ خاص طريقي سان صلاح ڪئي هئي ۽ انهن تي غالب نه اچي سگهياسين".
22تنهنڪري هاڻي تون انهن جي خلاف صلاح ڏي ته جيئن اسين انهن تي غالب ٿيون.
23بلعام بادشاهه کي جواب ڏنو ته” ،هاڻي پنهنجن ٻن صلاحڪارن کي گهرايو ،۽ ڏسون ته هن معاملي تي سندن ڪهڙي صلاح آهي ۽ پوءِ اوهان جو نوڪر ڳالهائيندس.
24پوءِ بادشاهه پنهنجن ٻن صلاحڪارن ،رعوئيل مديانين ۽ ايوب عُزيين کي گهرايو ،۽ اهي آيا ۽ بادشاهه جي اڳيان ويٺا.
25۽ بادشاهه انهن کي چيو ته ڏسو اوهان ٻنهي اهو خواب ٻڌو آهي جيڪو مون ڏٺو آهي ۽ ان جي تعبير به .تنهنڪري هاڻي صلاح ڏيو ۽ ڄاڻو ۽ ڏسو ته بني اسرائيل سان ڇا ڪيو وڃي ،جنهن سان اسين انهن تي غالب ٿيون ،انهيءَ کان اڳ جو انهن جي بڇڙائي اسان تي اچي.
26۽ رعوئيل مديانيءَ بادشاهه کي جواب ڏنو ته بادشاهه جيئرو رهي ،بادشاهه هميشه جيئرو رهي.
27جيڪڏهن بادشاهه کي سٺو لڳي ته کيس عبرانين کان پاسو ڪرڻ گهرجي ۽ انهن کي ڇڏي ڏيڻ گهرجي ،۽ انهن تي پنهنجو هٿ نه هلائي.
28ڇالاءِ   جو اِهي اُهي آهن جن کي خداوند قديم زماني ۾ چونڊيو هو ،۽ زمين جي سڀني قومن ۽ زمين جي بادشاهن مان پنهنجي ميراث جو حصو ورتو هو؛ ۽ ڪير آهي جنهن پنهنجو هٿ انهن جي خلاف ٻي   ڏوهي سان وڌايو ،جن کان سندن خدا بدلو نه ورتو؟
29بيشڪ توکي خبر آهي ته جڏهن ابراهيم مصر ڏانهن ويو ،تڏهن مصر جي اڳوڻي بادشاهه ،فرعون ،پنهنجي زال ساره کي ڏٺو ۽ ان کي زال بڻايو ،ڇاڪاڻ ته ابراهيم چيو ته” ،هوءَ منهنجي ڀيڻ آهي “،ڇاڪاڻ ته هو ڊڄي ويو ته متان مصر جا ماڻهو هن کي سندس زال جي ڪري قتل ڪري ڇڏين.
30۽ جڏهن مصر جي بادشاهه ساره کي کڻي ويو ،تڏهن خدا هن کي ۽ سندس گهر وارن کي سخت آفتن سان ماريو ،جيستائين هن ابراهيم کي سندس زال ساره واپس نه ڏني ،پوءِ هو شفاياب ٿي ويو.
31۽ فلستين جي بادشاهه ابي ملڪ جراري کي خدا ابراهيم جي زال ساره جي ڪري سزا ڏني ،انسان کان جانور تائين هر پيٽ کي روڪي ڇڏيو.

32جڏهن انهن جو خدا رات جو خواب ۾ ابي ملڪ وٽ آيو ۽ هن کي ڏيڇاريو ته جيئن هو ابراهيم ساره کي واپس ڏئي جنهن کي هن کنيو هو ،۽ بعد ۾ جرار جي سڀني ماڻهن کي ساره جي ڪري سزا ڏني وئي ،۽ ابراهيم پنهنجي خدا کان انهن لاءِ دعا گهري ،۽ هن کان دعا گهري وئي ،۽ هن انهن کي شفا ڏني.

33۽ ابي ملڪ انهن سڀني برائين کان ڊڄي ويو جيڪي هن ۽ سندس قوم تي آيو ،۽ هو ابراهيم ڏانهن سندس زال ساره ڏانهن موٽي آيو ،۽ هن کي ڪيتريون ئي تحفا ڏنيون.

34جڏهن هن اسحاق کي جرار مان ڪڍي ڇڏيو هو ته هن سان به ائين ئي ڪيو هو ،۽ خدا هن سان عجيب ڪم ڪيا هئا ،جو جرار جا سڀئي پاڻي جا وهڪرا سڪي ويا هئا ،۽ انهن جا پيداواري وڻ نه پيدا ٿيا هئا.

35تان جو ابي ملڪ جرار ،سندس دوست احزت ۽ سندس لشڪر جو سردار فِڪُل ،سندس وٽ ويا ۽ اهي سندس اڳيان زمين تي جهڪي سجدو ڪيو.

36۽ انهن کيس عرض ڪيو ته هو انهن لاءِ دعا ڪري ،۽ هن انهن لاءِ خداوند کان دعا گهري ،۽ خداوند سندس منت قبول ڪئي ۽ انهن کي شفا ڏني.

37۽ يعقوب ،جيڪو صاف گو ماڻهو هو ،پنهنجي ايمانداري جي ڪري پنهنجي پاءُ عيسو جي هٿ کان ۽ پنهنجي ماءُ جي پاءُ لابن جي هٿ کان بچايو ويو ،جيڪو هن جي جان چاهيندو هو؛ ساڳئي طرح ڪنعان جي سڀني بادشاهن جي هٿ کان جيڪي هن جي ۽ هن جي ٻارن جي خلاف گڏ ٿيا هئا ته جيئن انهن کي تباهه ڪن ،۽ خداوند انهن کي انهن جي هٿن کان بچايو ،ته اهي انهن تي ڦري ويا ۽ انهن کي ماريو ،ڇاڪاڻ ته ڪنهن ڪڏهن به انهن جي خلاف پنهنجو هٿ بي گناهه وڌايو آهي؟

38بيشڪ ،تنهنجي پيءُ جي پيءُ ،فرعون ،يعقوب جي پٽ يوسف کي مصر جي ملڪ جي سڀني سردارن کان مٿي ڪيو ،جڏهن هن سندس حڪمت ڏٺي ،ڇاڪاڻ ته هن پنهنجي حڪمت سان ملڪ جي سڀني رهاڪن کي ڏڪار کان بچايو.

39پوءِ هن يعقوب ۽ سندس ٻارن کي مصر ڏانهن اچڻ جو حڪم ڏنو ،ته جيئن انهن جي نيڪيءَ سان مصر ۽ گوشن جي ملڪ کي ڏڪار کان بچايو وڃي.

40تنهنڪري جيڪڏهن اوهان کي اهو سٺو لڳي ٿو ته بني اسرائيل کي ناس ڪرڻ کان روڪيو ،پر جيڪڏهن اوهان جي مرضي نه آهي ته اهي مصر ۾ رهن ،ته پوءِ انهن کي هتان موڪليو ته جيئن اهي ڪنعان جي ملڪ ڏانهن وڃن ،جنهن ۾ سندن ابا ڏاڏا رهيا هئا.

41۽ جڏهن فرعون يٿرو جون ڳالهيون ٻڌيون ته هو مٿس تمام گهڻو ڪاوڙيو ،ايتري قدر جو هو بادشاهه جي حضور کان شرمسار ٿي اٿيو ،۽ پنهنجي ملڪ مديان ڏانهن ويو ،۽ يوسف جي لٺ پاڻ سان گڏ کڻي ويو.

42۽ بادشاهه عُزي ايوب کي چيو ته” تون ايوب ڇا ٿو چوين ،۽ عبراني ماڻهن جي باري ۾ تنهنجو ڪهڙو مشورو آهي؟“

43تنهنڪري ايوب بادشاهه کي چيو ته” ڏس ،ملڪ جا سڀ رهاڪو اوهان جي اختيار ۾ آهن ،بادشاهه کي جيڪو سٺو لڳي سو ڪرڻ ڏيو“.

44۽ بادشاهه بلعام کي چيو ته” بلعام ،تون ڇا ٿو چوين ،پنهنجو ڪلام ٻڌاءِ ته اسين اهو ٻڌون“.

45۽ بلعام بادشاهه کي چيو ته” بادشاهه عبرانيه جي خلاف جيڪي صلاح ڏني آهي ،انهن سڀني مان انهن کي بچايو ويندو ،۽ بادشاهه ڪنهن به صلاح سان انهن تي غالب نه اچي سگهندو.

46ڇالاءِ جو جيڪڏهن اوهين انهن کي ٻرندڙ باهه سان گهٽائڻ جو سوچيو ٿا ،ته اوهين انهن تي غالب نه ٿي سگهندؤ ،ڇاڪاڻ ته بيشڪ انهن جي خدا سندن پيءُ ابراهيم کي ڪلدين جي اُور کان بچايو هو؛ ۽ جيڪڏهن اوهين انهن کي تلوار سان ناس ڪرڻ جو سوچيو ٿا ،ته بيشڪ سندن پيءُ اسحاق کي اُن کان بچايو ويو ،۽ سندس جاءِ تي هڪ رڍ رکيو ويو.

47۽ جيڪڏهن تون سخت ۽ سخت محنت سان انهن کي گهٽائڻ جو ارادو ڪرين ٿو ،ته تون هن ۾ به ڪامياب نه ٿيندين ،ڇاڪاڻ ته انهن جو پيءُ يعقوب هر قسم جي محنت سان لابن جي خدمت ڪئي ۽ ڪامياب ٿيو.

48تنهن ڪري ،اي بادشاهه ،منهنجا لفظ ٻڌو ،ڇاڪاڻ ته هي اهو مشورو آهي جيڪو انهن جي خلاف صلاح ڏني وئي آهي ،جنهن سان توهان انهن تي غالب ايندا ،۽ جنهن کان توهان کي پري نه ٿيڻ گهرجي.

49جيڪڏهن بادشاهه کي مرضي هجي ته هو حڪم ڏئي ته انهن جي سڀني ٻارن کي جيڪي اڄ کان اڳتي پيدا ٿيندا ،پاڻيءَ ۾ اڇلائي ڇڏيو وڃي ،ڇاڪاڻ ته ان سان توهان انهن جو نالو ختم ڪري سگهو ٿا ،ڇاڪاڻ ته انهن مان ڪنهن کي به ،۽ نه ئي انهن جي پيءُ ڏاڏن کي هن طريقي سان آزمايو ويو هو.

50۽ بادشاهه بلعام جون ڳالهيون ٻڌيون ،۽ اهو ڳالهه بادشاهه ۽ سردارن کي پسند آئي ،۽ بادشاهه بلعام جي چوڻ مطابق ڪيو.

51۽ بادشاهه حڪم ڏنو ته سڄي مصر ۾ هڪ اعلان جاري ڪيو وڃي ۽ هڪ قانون جاري ڪيو وڃي ،جنهن ۾ چيو ويو ته اڄ کان وٺي عبراني ماڻهن ۾ پيدا ٿيندڙ هر هڪ نر ٻار کي پاڻيءَ ۾ اڇلايو وڃي.

52۽ فرعون پنهنجن سڀني نوڪرن کي سڏ ڪري چيو ته” هاڻي وڃو ۽ گوشن جي سڄي ملڪ ۾ جتي بني اسرائيل آهن ،ڳولا ڪريو ۽ ڏسو ته عبرانين مان پيدا ٿيندڙ هر پٽ کي درياءَ ۾ اڇلايو وڃي ،پر هر ڌيءَ کي جيئرو ڇڏيو وڃي“.

53۽ جڏهن بني اسرائيلن اهو ٻڌو جيڪو فرعون حڪم ڏنو هو ته پنهنجن پٽن کي درياءَ ۾ اڇلائي ڇڏيو ،ته ڪجهه ماڻهو پنهنجين زالن کان الڳ ٿي ويا ۽ ٻيا انهن سان چنبڙي پيا.

54۽ ان ڏينهن کان پوءِ ،جڏهن اسرائيل جي انهن عورتن جي ٻار ڄڻڻ جو وقت آيو جيڪي پنهنجن مڙسن سان گڏ رهيون هيون ،اهي ٻار ڄڻڻ لاءِ ميدان ۾ ويون ،۽ اهي ٻار ڄڻڻ لاءِ ميدان ۾ پهتيون ،۽ پنهنجن ٻارن کي ميدان ۾ ڇڏي گهر موٽي ويون.

55۽ خداوند ،جنهن انهن جي ابن ڏاڏن سان قسم کنيو هو ته انهن کي وڌائيندس ،پنهنجي خدمتگار ملائڪن مان هڪ کي موڪليو جيڪو آسمان ۾ آهي ته هر ٻار کي پاڻي سان ڌوئي ،ان کي مسح ڪري ۽ ان کي سينو ڪري ۽ ان جي هٿن ۾ ٻه هموار پٿر رکي ،جن مان هڪ مان اهو کير چوسي ٿو ۽ ٻئي مان ماکي ،۽ هن ان جا وار گوڏن تائين وڌا ،جن سان اهو پاڻ کي ڍڪي سگهي ٿو؛ ان کي تسلي ڏيڻ ۽ ان سان چنبڙڻ ،ان لاءِ پنهنجي رحم جي ڪري.

56۽ جڏهن خدا کي انهن تي رحم آيو ۽ انهن کي زمين جي مٿاچري تي وڌائڻ چاهيو ،تڏهن هن پنهنجي زمين کي حڪم ڏنو ته انهن کي انهن جي وڏي ٿيڻ تائين محفوظ رکيو وڃي ،جنهن کان پوءِ زمين پنهنجو وات کوليو ۽ انهن کي الٽي ڪيو ۽ اهي شهر مان زمين جي ٻوٽي ۽ ٻيلي جي گاهه وانگر نڪتا ،۽ اهي هر هڪ پنهنجي خاندان ۽ پنهنجي پيءُ جي گهر ڏانهن موٽي ويا ،۽ اهي انهن سان گڏ رهيا.

57۽ بني اسرائيل جا ٻار زمين تي زمين جي گاهه وانگر هئا ،خدا جي فضل سان جيڪو انهن تي هو.

58۽ جڏهن سڀني مصرين اهو ڏٺو ،تڏهن اهي هر هڪ پنهنجي ٻنيءَ ۾ پنهنجي ڍڳن جي جوڙي ۽ پنهنجي هر جي ڦالي سان گڏ ويا ،۽ انهن ان کي ائين هلايو جيئن ڪو ماڻهو ٻج پوکڻ وقت زمين کي هلائيندو آهي.

59۽ جڏهن اهي هر هلائيندا هئا ته اهي بني اسرائيل جي ٻارن کي نقصان نه پهچائي سگهيا ،تنهن ڪري ماڻهو وڌندا ۽ تمام گهڻو وڌندا ويا.

60۽ فرعون پنهنجن عملدارن کي روزانو حڪم ڏنو ته بني اسرائيل جي ٻارن جي ڳولا لاءِ گوشن ڏانهن وڃن.

61۽ جڏهن انهن هڪ کي ڳولي لڌو ،ته انهن ان کي زور سان ان جي ماءُ جي سيني مان ڪڍي درياءَ ۾ اڇلائي ڇڏيو ،پر ڌيءَ کي ان جي ماءُ سان ڇڏي ويا؛ مصري سڀني ڏينهن تائين بني اسرائيلين سان ائين ڪندا رهيا.

باب68

1۽ اهو وقت هو جڏهن خدا جو روح مريم تي هو ،جيڪو عمرام جي ڌيءَ ۽ هارون جي ڀيڻ هئي ،۽ هوءَ ٻاهر نڪري گهر جي باري ۾ پيشنگوئي ڪندي چوڻ لڳي ته ،ڏسو ،هن ڀيري منهنجي پيءُ ۽ ماءُ مان اسان لاءِ هڪ پٽ پيدا ٿيندو ،۽ هو اسرائيل کي مصر جي هٿن کان بچائيندو.

2۽ جڏهن عمرام پنهنجي ڌيءَ جون ڳالهيون ٻڌيون ،تڏهن هو ويو ۽ پنهنجي زال کي گهر واپس وٺي ويو ،جڏهن هن ان وقت کيس ڪڍي ڇڏيو هو جڏهن فرعون يعقوب جي گهر جي هر نر ٻار کي پاڻي ۾ اڇلائڻ جو حڪم ڏنو هو.

3تنهنڪري عمرام پنهنجي زال يوڪبد کي ،جنهن کي هن ڌڪي ڇڏڻ کان ٽي سال پوءِ ورتو ،۽ هو ساڻس گڏ آيو ۽ هوءَ حامله ٿي.

4۽ ستن مهينن جي پيٽ کان پوءِ هن هڪ پٽ کي جنم ڏنو ،۽ سڄو گهر اهڙي روشنيءَ سان ڀرجي ويو جيئن سج ۽ چنڊ جي روشنيءَ جي وقت انهن جي روشنيءَ جي ڪري.

5۽ جڏهن عورت ٻار ڏٺو ته اهو ڏسڻ ۾ سٺو ۽ وڻندڙ آهي ،ته هن ان کي ٽن مهينن تائين هڪ اندروني ڪمري ۾ لڪائي ڇڏيو.

6انهن ڏينهن ۾ مصرين سازش ڪئي ته اتي سڀني عبراني ماڻهن کي تباهه ڪيو وڃي.

7۽ مصري عورتون گوشن ڏانهن ويون جتي بني اسرائيل هئا ،۽ انهن پنهنجن ٻارن کي پنهنجن ڪلهن تي کنيو ،انهن جا ٻار جيڪي اڃا تائين ڳالهائي نه سگهيا.

8۽ انهن ڏينهن ۾ ،جڏهن بني اسرائيل جون عورتون ٻار پيدا ڪنديون هيون ،هر عورت پنهنجي پٽ کي مصرين کان لڪائي رکندي هئي ، ته جيئن مصري انهن جي پيدائش جي خبر نه پوي ۽ انهن کي ملڪ مان تباهه نه ڪن.

9۽ مصري عورتون گوشن ۾ آيون ۽ انهن جا ٻار جيڪي ڳالهائي نه سگهندا هئا انهن جي ڪلهن تي هئا ،۽ جڏهن هڪ مصري عورت هڪ عبراني عورت جي گهر ۾ آئي ته سندس ٻار روئڻ لڳو.

10۽ جڏهن اهو رڙ ڪئي ته ٻار جيڪو اندرئين ڪمري ۾ هو ان کي جواب ڏنو ،تنهن ڪري مصري عورتون ويون ۽ فرعون جي گهر ۾ اهو ٻڌايو.

11۽ فرعون پنهنجا عملدار موڪليا ته ٻارن کي ڪڍي وڃن ۽ انهن کي قتل ڪن؛ مصري سڄو ڏينهن عبراني عورتن سان ائين ڪندا رهيا.

12۽ اهو ان وقت هو ،يوڪبد جي پنهنجي پٽ کي لڪائڻ کان تقريباً ٽي مهينا پوءِ ،اهو خبر فرعون جي گهر ۾ مشهور ٿي وئي.

13۽ عورت جلدي ۾ پنهنجي پٽ کي کڻي وئي ان کان اڳ جو آفيسر اچن ،۽ هن ان لاءِ بلورش جو هڪ صندوق کڻي ان تي لچڪ ۽ رال سان ليپ ڪيو ،۽ ٻار کي ان ۾ وجهي ڇڏيو ،۽ ان کي درياءَ جي ڪناري تي جهنڊن ۾ رکي ڇڏيو.

14۽ سندس ڀيڻ مريم پري بيٺي رهي ته خبر پوي ته ساڻس ڇا ٿيندو ۽ سندس لفظن جو ڇا ٿيندو.

15۽ خدا انهيءَ وقت مصر جي ملڪ ۾ هڪ سخت گرمي موڪلي ،جنهن انسان جي جسم کي سج وانگر پنهنجي گردش ۾ ساڙي ڇڏيو ، ۽ ان مصرين کي تمام گهڻو تنگ ڪيو.

16۽ سڀ مصري درياءَ ۾ وهنجڻ لاءِ ويا ،ڇاڪاڻ ته گرميءَ انهن جو گوشت ساڙي ڇڏيو هو.

17۽ فرعون جي ڌيءَ بتيه پڻ سخت گرمي جي ڪري درياءَ ۾ وهنجڻ لاءِ وئي ،۽ سندس نوڪرياڻيون ۽ مصر جون سڀ عورتون به درياءَ جي ڪناري تي هلي رهيون هيون.

18۽ بتيه پنهنجون اکيون درياءَ ڏانهن کنيون ،۽ هن پاڻيءَ تي صندوق ڏٺو ،۽ پنهنجي نوڪرياڻيءَ کي ان کي آڻڻ لاءِ موڪليو.

19۽ هن ان کي کوليو ۽ ٻار کي ڏٺو ،۽ ٻار کي روئندي ڏٺو ،۽ هن کي هن تي رحم آيو ،۽ هن چيو ته ،هي عبراني ٻارن مان هڪ آهي.

20۽ مصر جون سڀ عورتون جيڪي درياءَ جي ڪناري تي هلنديون هيون ،سي کيس کير پيارڻ چاهينديون هيون ،پر هو کير پيارڻ کان انڪار ڪندو هو ،ڇاڪاڻ ته اهو ڪم خداوند جي طرفان هو ته جيئن کيس سندس ماءُ جي کير ۾ واپس آڻي سگهي.

21۽ مريم سندس ڀيڻ ان وقت درياءَ جي ڪناري تي مصري عورتن ۾ هئي ،۽ هن اهو سڀ ڪجهه ڏٺو ۽ فرعون جي ڌيءَ کي چيو ،ڇا مان وڃي عبراني عورتن مان هڪ دائي کي آڻيان ،جيڪا توهان لاءِ ٻار کي کير پياري؟

22۽ فرعون جي ڌيءَ کيس چيو ته” وڃ “،۽ ڇوڪري وڃي ٻار جي ماءُ کي سڏي.

23۽ فرعون جي ڌيءَ يوڪبد کي چيو ته” هن ٻار کي کڻي وڃ ۽ ان کي منهنجي لاءِ کير پيار ،۽ مان توکي تنهنجي مزدوري ڏيندس ، روزانو ٻه چانديءَ جا ٽڪرا؛ ۽ عورت ٻار کي کڻي ان کي پاليو.

24۽ ٻن سالن جي آخر ۾ ،جڏهن ٻار وڏو ٿيو ،ته هوءَ ان کي فرعون جي ڌيءَ وٽ کڻي آئي ،۽ هو هن کي پٽ وانگر ٿيو ،۽ هن ان جو نالو موسيٰ رکيو ،ڇاڪاڻ ته هن چيو ته ،ڇاڪاڻ ته مون هن کي پاڻي مان ڪڍيو هو.

25۽ سندس پيءُ عمرام سندس نالو ڪبار رکيو ،چاڪاڻ   تہ هن چيو تہ” اهو سندس لاءِ هو جو هن پنهنجي زال سان صحبت ڪئي جنهن ڪي هن ڦري ورتو هو“.
26۽ سندس ماءُ يوڪبد سندس نالو يڪوتئيل رکيو ،چاڪاڻ ته ،هن چيو ته ،مون هن لاءِ قادرِ مطلق کان اميد ڪئي آهي ،۽ خدا هن کي مون ڏانهن موٽايو.
27۽ سندس ڀيڻ مريم کيس يرد سڏيو ،چاڪاڻ ته هوءَ سندس پٺيان درياءَ تي لٿي ته سندس انجام ڇا ٿيندو.
28۽ سندس ڀاءُ هارون سندس نالو ابي زنوڪ رکيو ،چاڪاڻ   تہ هو چوڻ لڳو تہ” منهنجو پيءُ منهنجي ماءُ کي ڇڏي پنهنجي ڪري هن وٽ موٽي آيو“.
29۽ عمرام جي پيءُ قحط سندس نالو ابيگدور رکيو ،چاڪاڻ ته خدا سندس خاطر يعقوب جي گهر جي پٽ کي مرمت ڪيو ،ته جيئن اهي هاڻي پنهنجن پٽن کي پاڻي ۾ اڇلائي نه سگهن.
30۽ انهن جي دائي هن جو نالو ابي سوچي رکيو ،۽ چيو ته ،حام جي اولاد جي ڪري هن کي ٽن مهينن تائين پنهنجي خيمي ۾ لڪايو ويو.
31۽ سڀني اسرائيلي سندس نالو سمعياه رکيو ،جيڪو نٿنيل جو پٽ هو ،چاڪاڻ   تہ انهن چيو تہ" پنهنجي زماني ۾ خدا انهن جي فرياد ٻڌي آهي ۽ انهن کي انهن جي ظالمن کان بچايو آهي".
32۽ موسيٰ فرعون جي گهر ۾ هو ،۽ فرعون جي ڌيءَ بتيا لاءِ پٽ وانگر هو ،۽ موسيٰ بادشاهه جي ٻارن ۾ وڏو ٿيو.

باب69

1۽ ادوم جو بادشاهه انهن ڏينهن ۾ ،پنهنجي حڪومت جي ارڙهين سال ۾ فوت ٿيو ،۽ کيس پنهنجي مندر ۾ دفن ڪيو ويو جيڪو هن ادوم جي ملڪ ۾ پنهنجي شاهي رهائش لاءِ پاڻ لاءِ ٺاهيو هو.
2۽ عيساؤ جي اولاد پٿور ڏانهن موڪليا ،جيڪو درياءَ جي ڪناري تي آهي ،۽ اتان انهن هڪ خوبصورت اکين ۽ خوبصورت شڪل وارو نوجوان ،جنهن جو نالو شائول هو ،کي وٺي آيا ،۽ انهن ان کي سملا جي جاءِ تي پاڻ تي بادشاهه بڻايو.
3۽ شائول ادوم جي ملڪ ۾ عيسو جي سڀني اولاد تي چاليهه سال حڪومت ڪئي.
4۽ جڏهن مصر جي بادشاهه فرعون ڏٺو ته بلعام بني اسرائيل جي حوالي سان جيڪو مشورو ڏنو هو اهو ڪامياب نه ٿيو ،پر تڏهن به اهي ميويدار هئا ،وڌندا ۽ مصر جي سڄي ملڪ ۾ وڌندا رهيا،
5پوءِ فرعون انهن ڏينهن ۾ حڪم ڏنو ته سڄي مصر ۾ بني اسرائيل لاءِ هڪ اعلان ڪيو وڃي ته ڪو به ماڻهو پنهنجي روزاني محنت مان ڪجهه به گهٽ نه ڪري.
6۽ جيڪو ماڻهو پنهنجي روزاني ڪم ۾ ڪم نه ڪندو ،چاهي اهو گاري ۾ هجي يا سرن ۾ ،ته پوءِ سندس ننڍي پٽ کي انهن جي جاءِ تي رکيو ويندو.
7۽ انهن ڏينهن ۾ مصر جي محنت بني اسرائيل تي وڌيڪ زور ورتو ،۽ ڏسو ته جيڪڏهن ڪنهن به ماڻهوءَ جي روزاني محنت ۾ هڪ به ايٽ گهٽ هوندي هئي ،ته مصري سندس ننڍي پٽ کي زبردستي سندس ماءُ کان کسي وٺندا هئا ،۽ کيس ان ايٽ جي جاءِ تي عمارت ۾ وجهي ڇڏيندا هئا جيڪا سندس پيءُ گهٽ ڇڏي ڏني هئي.
8۽ مصري ماڻهن بني اسرائيل جي سڀني ٻارن سان روزانو ائين ڪيو ،سڀني ڏينهن تائين ڊگهي عرصي تائين.
9پر لاوي جو قبيلي ان وقت شروع کان وٺي پنهنجن ڀائرن بني اسرائيلن سان ڪم نه ڪيو ،چاڪاڻ ته لاوي جي اولاد کي خبر هئي ته مصري ڀهرين بني اسرائيلن سان ڪهڙي چالاڪيءَ سان پيش ايندا هئا.

باب70

1۽ موسيٰ جي پيدائش کان ٽئين سال ۾ ،فرعون هڪ ضيافت تي ويٺو هو ،جڏهن راڻي الپرانيت سندس ساڄي پاسي ۽ بتيا سندس کاٻي پاسي ويٺي هئي ،۽ ڇوڪرو موسيٰ سندس سيني تي ليٽي پيو هو ،۽ بعور جو پٽ بلعام پنهنجن ٻن پٽن سان گڏ ،۽ بادشاهي جا سڀ سردار بادشاهه جي حضور ۾ دسترخوان تي ويٺا هئا.
2۽ ڇوڪري پنهنجو هٿ بادشاه جي مٿي تي وڌايو ،۽ بادشاه جي مٿي تان تاج ڪڍي پنهنجي مٿي تي رکيو.
3۽ جڏهن بادشاهه ۽ شهزادن اهو ڪم ڏٺو جيڪو ڇوڪرو ڪيو هو ،ته بادشاهه ۽ شهزادا ڊڄي ويا ،۽ هڪ ماڻهو پنهنجي پاڙيسري کي حيرت جو اظهار ڪيو.
4۽ بادشاه انهن سردارن کي چيو جيڪي سندس اڳيان دسترخوان تي ويٺا هئا” ،اوهين ڇا ٿا چئو ۽ اوهان ڇا ٿا چئو ،اي اميرو ،هن معاملي ۾ ،۽ هن ڪم جي ڪري ڇوڪرو تي ڪهڙو فيصلو ٿيڻ گهرجي؟“
5۽ بعور جي پٽ بلعام جادوگر بادشاهه ۽ شهزادن جي اڳيان جواب ڏنو ،۽ هن چيو ته ،اي منهنجا مالڪ ۽ بادشاهه ،هاڻي ياد ڪر ،اهو خواب جيڪو توهان ڪيترن ڏينهن کان ڏٺو هو ،۽ جيڪو توهان جي نوڪر توهان کي تعبير ڪيو.
6تنهن ڪري هي عبراني ٻارن مان هڪ ٻار آهي ،جنهن ۾ خدا جو روح آهي ،۽ منهنجا مالڪ بادشاهه اهو نه سمجهو ته هن نوجوان اهو ڪم بي سمجهه سان ڪيو آهي.
7چاڪاڻ ته هو هڪ عبراني ڇوڪرو آهي ،۽ دانائي ۽ سمجهه هن سان گڏ آهي ،جيتوڻيڪ هو اڃا ٻار آهي ،۽ دانائي سان هن اهو ڪيو آهي ۽ پاڻ لاءِ مصر جي بادشاهي چونڊيو آهي.
8چالاءِ   جو سڀني عبراني ماڻهن جو طريقو اهو آهي تہ اهي بادشاهن ۽ انهن جي اميرن کي ٺڳين ،اهي سڀ ڪم چالاڪي سان ڪن ،تہ جيئن زمين جي بادشاهن ۽ انهن جي ماڻهن کي ڏڪائين.

9بيشڪ اوهين جاڻو ٿا ته سندن پيءُ ابراهيم ائين ڪيو ،جنهن بابل جي بادشاه نمرود ۽ جرار جي بادشاه ابي ملڪ جي فوج کي ٽڪيو ،۽ هن ڀاڻ کي حيث جي اولاد جي ملڪ ۽ ڪنعان جي سڀني بادشاهتن تي قبضو ڪيو.
10۽ اهو ته هو مصر ۾ لڏو ۽ پنهنجي زال ساره بابت چيو ته هو منهنجي ڀيڻ آهي ،انهيءَ لاءِ ته مصر ۽ سندس بادشاهه کي گمراه ڪري.
11سندس پٽ اسحاق به ائين ئي ڪيو جڏهن هو جرار ڏانهن ويو ۽ اتي رهيو ،۽ سندس طاقت فلستين جي بادشاهه ابي ملڪ جي فوج تي غالب ٿي وئي.
12هن فلستين جي بادشاهت کي به ڏک هڻڻ جو سوچيو ،اهو چئي ته سندس زال ربيڪا سندس ڀيڻ هئي.
13يعقوب به پنهنجي ڀاءُ سان دغا ڪئي ۽ سندس پهرين درجي جو حق ۽ سندس نعمت سندس هٿ مان کسي ورتي.
14پوءِ هو پدران ارام ۾ پنهنجي مامي لابن جي گهر ويو ،۽ چالاڪيءَ سان پنهنجي ڌيءَ ،پنهنجا ڍور ۽ سڀ ڪجهه پنهنجي ملڪيت مان کسي ورتو ،۽ ڀڄي ويو ۽ ڪنعان جي ملڪ ۾ پنهنجي پيءُ وٽ موٽي آيو.
15سندس پٽن پنهنجي ڀاءُ يوسف کي وڪيو ،جيڪو مصر ۾ ويو ۽ غلام بڻجي ويو ،۽ ٻارهن سالن تائين جيل ۾ رکيو ويو.
16جيستائين اڳوڻي فرعون خواب ڏٺو ،۽ کيس قيدخاني مان ڪڍيو ،۽ کيس مصر جي سڀني شهزادن کان مٿي عزت ڏني ،ڇاڪاڻ ته هن کيس پنهنجن خوابن جي تعبير ٻڌائي هئي.
17۽ جڏهن خدا سڄي ملڪ ۾ ڏڪار آندو ته هن پنهنجي پيءُ ۽ سڀني ڀائرن ۽ پنهنجي پيءُ جي سڄي گهر کي گهرايو ۽ انهن کي بغير ڪنهن قيمت يا معاوضي جي مدد ڪئي ،۽ مصري ماڻهن کي غلامن لاءِ خريد ڪيو.
18تنهن ڪري منهنجا مالڪ بادشاهه ڏسو ،هي ٻار مصر ۾ انهن جي جاءِ تي پيدا ٿيو آهي ،ته جيئن انهن جي ڪمن مطابق ڪم ڪري ۽ هر بادشاهه ،شهزادي ۽ جج سان مذاق ڪري.
19جيڪڏهن بادشاهه کي مرضي هجي ته هاڻي اسان سندس رت زمين تي وهايون ،متان هو وڏو ٿي اوهان جي هٿ کان حڪومت کسي وٺي ۽ سندس بادشاهت ڪرڻ کان پوءِ مصر جي اميد ختم ٿي وڃي.
20۽ بلعام بادشاهه کي چيو ته" اسان کي مصر جي سڀني قاضين ۽ انهن جي دانشمندن کي سڏڻ گهرجي ۽ اسان کي ٻڌايو ته ڇا هن ڇوڪرو کي موت جو حڪم ڏنو ويو آهي جيئن اوهان چيو آهي ،۽ پوءِ اسين کيس ماري ڇڏينداسين".
21پوءِ فرعون مصر جي سڀني عالمن کي سڏايو ۽ اهي بادشاهه جي اڳيان آيا ،۽ خداوند جو هڪ ملائڪ انهن جي وچ ۾ آيو ،۽ هو مصر جي عالمن مان هڪ جهڙو هو.
22۽ بادشاهه عقلمندن کي چيو ته" يقيناً اوهان ٻڌو آهي ته هن عبراني ڇوڪرو جيڪو گهر ۾ آهي ڇا ڪيو آهي ،۽ بلعام هن معاملي ۾ اهڙي طرح فيصلو ڪيو آهي.
23هاڻي توهان به فيصلو ڪريو ۽ ڏسو ته ڇوڪرو جيڪو ڪم ڪيو آهي ان جي ڪري ان کي ڇا گهرجي.
24۽ ملائڪ ،جيڪو فرعون جي ڏاهن مان هڪ جهڙو لڳي رهيو هو ،مصر جي سڀني ڏاهن ۽ بادشاهه ۽ شهزادن جي سامهون جواب ڏنو ۽ هن ريت چيو:
25جيڪڏهن بادشاهه کي مرضي هجي ته بادشاهه کي ماڻهو موڪلڻ گهرجن جيڪي سندس اڳيان هڪ سُليماني پٿر ۽ باهه جو ڪوئلو آڻين ،۽ انهن کي ٻار جي اڳيان رکن ،۽ جيڪڏهن ٻار پنهنجو هٿ وڌائي ۽ سُليماني پٿر کڻي ،ته پوءِ اسان کي خبر پوندي ته نوجوان جيڪو ڪجهه ڪيو آهي اهو سڀ ڪجهه دانائي سان ڪيو آهي ،۽ اسان کي ان کي مارڻ گهرجي.
26پر جيڪڏهن هو ڪوئلي تي هٿ وڌائيندو ته پوءِ اسان کي خبر پوندي ته هن اهو ڪم علم سان نه ڪيو هو ،۽ هو جيئرو رهندو.
27۽ اها ڳالهه بادشاهه ۽ شهزادن جي نظر ۾ سٺي لڳي ،تنهن ڪري بادشاهه خداوند جي ملائڪ جي حڪم مطابق ڪيو.
28۽ بادشاهه حڪم ڏنو ته سُليماني پٿر ۽ ڪوئلو آڻي موسيٰ جي اڳيان رکيو وڃي.
29۽ انهن ڇوڪرو کي پنهنجي اڳيان رکيو ،۽ ڇوڪرو پنهنجو هٿ سُليماني پٿر ڏانهن وڌائڻ جي ڪوشش ڪئي ،پر خداوند جي ملائڪ سندس هٿ کڻي ڪوئلي تي رکيو ،۽ ڪوئلي سندس هٿ ۾ وسامي ويو ،۽ هن ان کي مٿي کڻي پنهنجي وات ۾ رکيو ،۽ سندس چپن جو هڪ حصو ۽ سندس زبان جو هڪ حصو ساڙي ڇڏيو ،۽ هو وات ۽ زبان ۾ ڳرو ٿي ويو.
30۽ جڏهن بادشاهه ۽ شهزادن اهو ڏٺو ،تڏهن انهن کي خبر پئي ته موسيٰ بادشاهه جي مٿي تان تاج لاهي عقلمندي سان ڪم نه ڪيو هو.
31تنهن ڪري بادشاهه ۽ شهزادا ٻار کي مارڻ کان پاسو ڪيو ،تنهن ڪري موسيٰ فرعون جي گهر ۾ رهيو ،وڏو ٿيندو رهيو ،۽ خداوند هن سان گڏ هو.
32۽ جڏهن ڇوڪرو بادشاهه جي گهر ۾ هو ،تڏهن هن کي واڱڻائي رنگ جو لباس پهريل هو ۽ هو بادشاهه جي ٻارن ۾ وڏو ٿيو.
33۽ جڏهن موسيٰ بادشاهه جي گهر ۾ وڏو ٿيو ،تڏهن فرعون جي ڌيءَ بٿياه کيس پٽ وانگر سمجهيو ،۽ فرعون جي سڀني گهر وارن سندس عزت ڪئي ،۽ مصر جا سڀ ماڻهو هن کان ڊڄندا هئا.
34۽ هو روزانو ٻاهر نڪري گوشن جي ملڪ ۾ ايندو هو ،جتي سندس ڀائر بني اسرائيل هئا ،۽ موسيٰ انهن کي روزانو ساهه جي تڪليف ۽ سخت محنت ۾ ڏٺو.
35۽ موسيٰ انهن کان پڇيو ته" ،توهان کان روزانو هي محنت ڇو ورتي ويندي آهي؟"
36۽ انهن کيس سڀ ڪجهه ٻڌايو جيڪو انهن سان ٿيو هو ۽ اهي سڀ حڪم جيڪي فرعون سندس ڄمڻ کان اڳ مٿن رکيا هئا.
37۽ انهن کيس سڀ صلاحون ٻڌايون جيڪي بعور جي پٽ بلعام انهن جي خلاف ڪيون هيون ،۽ جيڪي هن سندس خلاف صلاحون ڏنيون هيون ته جڏهن هن بادشاهه جو تاج سندس مٿي تان لاهي ڇڏيو ته کيس قتل ڪري.
38جڏهن موسيٰ اهي ڳالهيون ٻڌيون ته سندس ڪاوڙ بلعام تي ڀڙڪي اٿي ،۽ هن کيس مارڻ جي ڪوشش ڪئي ،۽ هو روزانو سندس تاڙ ۾ رهندو هو.
39۽ بلعام موسيٰ کان ڊڄي ويو ،۽ هو ۽ سندس ٻه پٽ اٿيا ۽ مصر مان نڪري ويا ،۽ ڀڄي ويا ۽ پنهنجون جانون بچائي ڪوش جي ملڪ ۾ ڪوش جي بادشاهه ڪقيانوس وٽ وڃي ويٺا.

40۽ موسيٰ بادشاهه جي گهر ۾ هو ۽ ٻاهر ويندو ۽ ايندو ويندو هو ،خداوند هن کي فرعون جي نظر ۾ ،۽ سندس سڀني نوڪرن جي نظر ۾ ،۽ مصر جي سڀني ماڻهن جي نظر ۾ ،۽ اهي موسيٰ سان تمام گهڻو پيار ڪندا هئا.
41۽ اهو ڏينهن آيو جڏهن موسيٰ پنهنجن پائرن کي ڏسڻ لاءِ گوشن ڏانهن ويو ،تڏهن هن بني اسرائيل کي انهن جي بار ۽ سخت محنت ۾ ڏٺو ،۽ موسيٰ انهن جي ڪري غمگين ٿيو.
42۽ موسيٰ مصر موٽي ويو ۽ فرعون جي گهر ۾ آيو ،۽ بادشاه جي اڳيان آيو ،۽ موسيٰ بادشاه جي اڳيان سجدو ڪيو.
43۽ موسيٰ فرعون کي چيو ته” اي منهنجا مالڪ ،مان توکان هڪ ننڍڙي درخواست وٺڻ لاءِ آيو آهيان ،منهنجو منهن خالي نه موٽاءِ “.۽ فرعون کيس چيو ته” ڳالهاءِ“.
44۽ موسيٰ فرعون کي چيو ته” ،تنهنجي ٻانهن ،بني اسرائيلن ،جيڪي گوشن ۾ آهن ،کي هڪ ڏينهن ڏنو وڃي ته جيئن هو پنهنجي محنت کان آرام ڪن“.
45۽ بادشاهه موسيٰ کي جواب ڏنو ۽ چيو ته” ،ڏس ،مون تنهنجي درخواست پوري ڪرڻ لاءِ هن ڳالهه ۾ پنهنجو منهن مٿي ڪيو آهي.
46۽ فرعون مصر ۽ جشن ۾ هڪ اعلان ڪيو ته،
47بادشاهه فرمائي ٿو ته اوهان سڀني بني اسرائيلن کي ،ڇهه ڏينهن تائين پنهنجو ڪم ۽ محنت ڪريو ،پر ستين ڏينهن تي آرام ڪريو ۽ ڪوبه ڪم نه ڪريو ،جيئن بادشاهه ۽ بتياه جي پٽ موسيٰ حڪم ڏنو آهي ،اوهين سڀ ڏينهن ائين ڪندا رهو.
48۽ موسيٰ انهيءَ ڳالهه تي خوش ٿيو جيڪا بادشاهه کيس ڏني هئي ،۽ سڀني بني اسرائيلن ائين ڪيو جيئن موسيٰ انهن کي حڪم ڏنو هو.
49ڇالاءِ جو هي ڪم خداوند کان بني اسرائيل لاءِ هو ،ڇاڪاڻ ته خداوند بني اسرائيل کي ياد ڪرڻ شروع ڪيو هو ته جيئن انهن کي سندن پيءُ ڏاڏن جي خاطر بچائي سگهي.
50۽ خداوند موسيٰ سان گڏ هو ۽ سندس شهرت سڄي مصر ۾ پکڙجي وئي.
51۽ موسيٰ سڀني مصرين ۽ بني اسرائيل جي نظر ۾ عظيم ٿي ويو ،پنهنجي قوم بني اسرائيل لاءِ ڀلائي ڳوليندو رهيو ۽ بادشاهه سان انهن جي باري ۾ صلح جون ڳالهيون ڪندو رهيو.

باب71

1۽ جڏهن موسيٰ ارڙهن سالن جو ٿيو ،تڏهن هن پنهنجي پيءُ ۽ ماءُ کي ڏسڻ جي خواهش ڪئي ۽ هو انهن وٽ گوشن ڏانهن ويو ،۽ جڏهن موسيٰ گوشن جي ويجهو پهتو ،تڏهن هو ان جاءِ تي آيو جتي بني اسرائيل ڪم ۾ مصروف هئا ،۽ هن انهن جي بارن تي نظر ڪئي ،۽ هن هڪ مصري کي پنهنجي عبراني ڀاءُ مان هڪ کي ماريندي ڏٺو.
2۽ جڏهن اهو ماڻهو جيڪو ماريو ويو هو موسيٰ کي ڏٺو ته مدد لاءِ ڊوڙيو ،ڇاڪاڻ ته اهو ماڻهو موسيٰ فرعون جي گهر ۾ تمام گهڻو عزت ڪندو هو ،۽ هن کيس چيو ته ،منهنجا مالڪ منهنجي ڳالهه ٻڌ ،هي مصري رات جو منهنجي گهر آيو ،مون کي ٻڌو ،۽ منهنجي سامهون منهنجي زال وٽ آيو ،۽ هاڻي هو منهنجي جان وٺڻ چاهي ٿو.
3جڏهن موسيٰ هي بڇڙي ڳالهه ٻڌي ،تڏهن سندس ڪاوڙ مصري تي ڀڙڪي اٿي ،۽ هو اِدهر اُدهر ڦري ويو ،۽ جڏهن ڏٺائين ته اتي ڪوبه ماڻهو ڪونهي ،تڏهن هن مصري کي ماريو ۽ کيس ريتيءَ ۾ لڪائي ڇڏيو ،۽ عبراني کي انهيءَ جي هٿ کان ڇڏايو جنهن کيس ماريو هو.
4۽ عبراني پنهنجي گهر ويو ،۽ موسيٰ پنهنجي گهر موٽي آيو ،۽ ٻاهر نڪري بادشاه جي گهر ڏانهن موٽي آيو.
5۽ جڏهن اهو ماڻهو گهر موٽي آيو ،تڏهن هن پنهنجي زال کي رد ڪرڻ جو سوچيو ،ڇاڪاڻ ته يعقوب جي گهراڻي ۾ اهو صحيح نه هو ته ڪو به ماڻهو پنهنجي زال جي بي حرمتي کان پوءِ ان وٽ اچي.
6۽ عورت وڃي پنهنجن ڀائرن کي ٻڌايو ،۽ عورت جا ڀائر کيس مارڻ جي ڪوشش ڪرڻ لڳا ،۽ هو پنهنجي گهر ڀڄي ويو ۽ ڀڄي ويو.
7ٻئي ڏينهن موسيٰ پنهنجن ڀائرن وٽ ويو ۽ ڏٺائين ته ٻه ماڻهو پاڻ ۾ جهڳڙو ڪري رهيا هئا ،۽ هن بدڪار کي چيو ته تون پنهنجي پاڙيسري کي ڇو ٿو مارين؟
8۽ هن کيس جواب ڏنو ۽ چيو ته ،ڪنهن توکي اسان تي حاڪم ۽ جج مقرر ڪيو آهي؟ ڇا تون مون کي مارڻ جو سوچين ٿو جيئن تو مصري کي ماريو هو؟ ۽ موسيٰ ڊڄي ويو ۽ هن چيو ته ،يقيناً ڳالهه معلوم ٿي وئي آهي؟
9۽ فرعون هن معاملي جي خبر ٻڌي ،۽ هن موسيٰ کي قتل ڪرڻ جو حڪم ڏنو ،تنهن ڪري خدا پنهنجو ملائڪ موڪليو ،۽ هو فرعون کي نگهبانن جي سردار جي صورت ۾ ظاهر ٿيو.
10۽ خداوند جي ملائڪ نگهبان جي سردار جي هٿ مان تلوار ڪڍي ۽ ان سان سندس سر لاهي ڇڏيو ،ڇاڪاڻ ته نگهبان جي سردار جي صورت موسيٰ جي صورت ۾ بدلجي وئي هئي.
11۽ خداوند جي ملائڪ موسيٰ جو ساڄو هٿ جهليو ۽ کيس مصر مان ٻاهر ڪڍيو ۽ مصر جي سرحدن کان ٻاهر رکيو ،جيڪو چاليهن ڏينهن جو سفر هو.
12۽ سندس ڀاءُ هارون اڪيلو مصر جي ملڪ ۾ رهيو ،۽ هن بني اسرائيل کي نبوت ڪندي چيو ته،
13خداوند اوهان جي ابن ڏاڏن جو خدا ائين فرمائي ٿو ته ،هر هڪ ماڻهو پنهنجين اکين جون نفرت انگيز شيون اڇلائي ڇڏيو ،۽ پاڻ کي مصر جي بتن سان پليت نه ڪريو.
14۽ بني اسرائيل بغاوت ڪئي ۽ ان وقت هارون جي نه ٻڌي.
15۽ خداوند انهن کي تباهه ڪرڻ جو ارادو ڪيو ،جيڪڏهن اهو نه هجي ها ته خداوند اهو عهد ياد نه ڪري ها جيڪو هن ابراهيم ، اسحاق ۽ يعقوب سان ڪيو هو.
16انهن ڏينهن ۾ فرعون جو هٿ بني اسرائيل تي سخت رهيو ،۽ هو انهن کي ڇيڀاٽيندو ۽ ظلم ڪندو رهيو ،جيستائين خدا پنهنجو ڪلام موڪليو ۽ انهن تي نظر رکي.

باب72

1۽ انهن ڏينهن ۾ ڪوش جي ماڻهن ۽ اوپر ۽ ارام جي ماڻهن جي وچ ۾ هڪ وڏي جنگ ٿي ،۽ انهن ڪوش جي بادشاهه خلاف بغاوت ڪئي جنهن جي هٿن ۾ اهي هئا.
2تنهنڪري ڪُش جو بادشاهه ڪِڪيانوس ڪُش جي سڀني ٻارن سان گڏ نڪتو ،جيڪي ريتي جيترا گهڻا هئا ،۽ ارام ۽ اوپر جي ماڻهن سان جنگ ڪرڻ لاءِ ويو ،تہ جيئن انهن کي تابع ڪري.
3۽ جڏهن ڪڪيانُس ٻاهر نڪتو ،تڏهن هن بلعام جادوگر کي ،سندس ٻن پٽن سان گڏ ،شهر جي حفاظت لاءِ ۽ ملڪ جي گهٽ درجي جي ماڻهن کي ڇڏي ڏنو.
4تنهنڪري ڪڪيانس ارام ۽ اوپر جي ماڻهن ڏانهن نڪتو ،۽ انهن سان وڙهيو ۽ انهن کي ماريو ،۽ اهي سڀ ڪڪيانس ۽ سندس ماڻهن جي اڳيان زخمي ٿي ڪري پيا.
5۽ هن انهن مان ڪيترن کي قيد ڪيو ۽ انهن کي پهرين وانگر تابع ڪيو ،۽ هن انهن جي زمين تي خيمه هنيو ته جيئن انهن کان معمول مطابق خراج وٺي.
6۽ بعور جو پٽ بلعام ،جڏهن ڪُش جو بادشاهه کيس شهر ۽ شهر جي غريبن جي حفاظت لاءِ ڇڏي ويو هو ،تڏهن هو اٿيو ۽ ملڪ جي ماڻهن سان صلاح ڪيائين ته بادشاهه ڪڪيانوس جي خلاف بغاوت ڪن ،۽ جڏهن هو گهر واپس اچي ته کيس شهر ۾ داخل ٿيڻ نه ڏين.
7۽ ملڪ جي ماڻهن سندس ڳالهه مڃي ،۽ قسم کنيو ۽ کيس پاڻ تي بادشاهه بڻايو ،۽ سندس ٻن پٽن کي لشڪر جا سردار بڻايو.
8تنهنڪري اهي اٿيا ۽ شهر جي ٻنهي ڪنڌن کان ڀتين کي بلند ڪيو ،۽ انهن هڪ تمام مضبوط عمارت ٺاهي.
9۽ ٽئين ڪنڌ تي انهن شهر ۽ درياءَ جي وچ ۾ بي شمار خندقون کوٽيون ،جيڪي ڪُش جي سڄي ملڪ کي گهيرو ڪري رهيون هيون ، ۽ انهن درياءَ جو پاڻي اتي ڦاٽي ڇڏيو.
10چوٿين ڪنڌ تي انهن پنهنجي منترن ۽ جادو سان ڪيترائي نانگ گڏ ڪيا ،۽ انهن شهر کي مضبوط ڪيو ۽ ان ۾ رهڻ لڳا ،۽ ڪو به انهن جي اڳيان ٻاهر يا اندر نه ويو.
11۽ ڪڪيانُس ارام ۽ اوپر جي ماڻهن سان وڙهيو ۽ انهن کي اڳي وانگر شڪست ڏني ،۽ انهن کيس پنهنجو معمول جو خراج ڏنو ،۽ هو هليو ويو ۽ پنهنجي ملڪ ڏانهن موٽي ويو.
12۽ جڏهن ڪُش جو بادشاهه ڪڪيانس ۽ سندس لشڪر جا سڀئي سردار پنهنجي شهر جي ويجهو آيا ،تڏهن انهن پنهنجون اکيون مٿي ڪري ڏٺو ته شهر جون ڀتيون مضبوط ۽ تمام گهڻيون اوچيون هيون ،تنهن ڪري ماڻهو هن تي حيران ٿي ويا.
13۽ انهن هڪ ٻئي کي چيو ته ،اهو ان ڪري آهي جو انهن ڏٺو ته اسان کي جنگ ۾ دير ٿي رهي هئي ،۽ اسان کان تمام گهڻو ڊڄي ويا هئا ،تنهن ڪري انهن اهو ڪم ڪيو آهي ۽ شهر جي ڀتين کي بلند ڪيو آهي ۽ انهن کي مضبوط ڪيو آهي ته جيئن ڪنعان جا بادشاهه انهن جي خلاف جنگ ۾ نه اچن.
14پوءِ بادشاهه ۽ لشڪر شهر جي دروازي جي ويجهو پهتا ۽ انهن مٿي ڏٺو ۽ ڏٺو ته شهر جا سڀ دروازا بند هئا ،۽ انهن پهريدارن کي سڏ ڪري چيو ته ،اسان لاءِ کوليو ته جيئن اسين شهر ۾ داخل ٿي سگهون.
15پر پهريدارن جادوگر بلعام جي حڪم سان ،جيڪو سندن بادشاهه هو ،انهن لاءِ دروازو کولڻ کان انڪار ڪيو ،انهن انهن کي پنهنجي شهر ۾ داخل ٿيڻ نه ڏنو.
16تنهنڪري انهن شهر جي دروازي جي سامهون انهن سان جنگ ڪئي ،۽ ڪڪيانس ۾ فوج جا هڪ سؤ ٽيهہ ماڻهو انهيءَ ڏينهن مارجي ويا.
17۽ ٻئي ڏينهن تي اهي وڙهندا رهيا ۽ اهي درياءَ جي ڪناري تي وڙهندا رهيا؛ انهن اڳتي وڌڻ جي ڪوشش ڪئي پر نه سگهيا ،تنهن ڪري انهن مان ڪجهه کڏن ۾ ٻڏي ويا ۽ مري ويا.
18تنهن ڪري بادشاهه انهن کي حڪم ڏنو ته وڻ ڪٽي ٻيڙا ٺاهين ،جن تي اهي انهن تائين پهچائي سگهن ،۽ انهن ائين ئي ڪيو.
19۽ جڏهن اهي کڏن جي جاءِ تي پهتا ،ته پاڻي چڪين سان ڦرڻ لڳو ،۽ ڏهن ٻيڙين تي سوار ٻه سؤ ماڻهو ٻڏي ويا.
20۽ ٽئين ڏينهن تي اهي ان پاسي وڙهڻ لاءِ آيا جتي نانگ هئا ،پر اهي اتي پهچي نه سگهيا ،ڇاڪاڻ ته نانگن انهن مان هڪ سئو ستر ماڻهو ماري ڇڏيا ،۽ انهن ڪوش سان وڙهڻ بند ڪيو ،۽ انهن نو سالن تائين ڪوش جو گهيرو ڪيو ،ڪو به ماڻهو ٻاهر يا اندر نه آيو.
21جڏهن ڪوش جي خلاف جنگ ۽ گهيرو هو ،موسيٰ مصر کان ڀڄي ويو ،فرعون کان جيڪو هن کي مارڻ جي ڪوشش ڪري رهيو هو ڇاڪاڻ ته هن مصري کي قتل ڪيو هو.
22۽ موسيٰ ارڙهن سالن جو هو جڏهن هو فرعون جي حضور کان مصر مان ڀڄي ويو ،۽ هو ڀڄي ويو ۽ ڪڪيانوس جي ڪئمپ ۾ ڀڄي ويو ،جيڪو ان وقت ڪوش کي گهيرو ڪري رهيو هو.
23۽ موسيٰ ڪُش جي بادشاهه ڪڪيانوس جي ڪئمپ ۾ نو سال رهيو ،اهو سڄو وقت جڏهن اهي ڪُش کي گهيرو ڪري رهيا هئا ،۽ موسيٰ ٻاهر نڪري انهن سان گڏ اندر آيو.
24۽ بادشاهه ۽ شهزادا ۽ سڀئي جنگجو موسيٰ سان پيار ڪندا هئا ،ڇاڪاڻ ته هو عظيم ۽ لائق هو ،سندس قد هڪ عظيم شينهن وانگر هو ،سندس چهرو سج وانگر هو ،۽ سندس طاقت شينهن وانگر هئي ،۽ هو بادشاهه جو صلاحڪار هو.
25۽ نون سالن جي آخر ۾ ،ڪڪيانس کي هڪ موتمار بيماري لڳي ،۽ سندس بيماري مٿس غالب آئي ،۽ هو ستين ڏينهن تي فوت ٿي ويو.
26تنهنڪري سندس نوڪرن سندس لاش کي خوشبوءِ لڳائي ۽ کڻي ويا ۽ کيس مصر جي اتر ۾ شهر جي دروازي جي سامهون دفن ڪيو.
27۽ انهن سندس مٿان هڪ شاندار مضبوط ۽ اوچي عمارت ٺاهي ،۽ هيٺان وڏا پٿر رکيا.
28۽ بادشاهه جي لکندڙن انهن پٿرن تي پنهنجي بادشاهه ڪڪيانس جي سڄي طاقت ۽ سندس سڀني جنگين کي اُڪريو ،جيڪي هن وڙهيون هيون ،ڏسو ،اهي اڄ به اتي لکيل آهن.

29هاڻي ڪُش جي بادشاهه ڪڪيانس جي موت کان پوءِ ،سندس ماڻهن ۽ فوجن کي جنگ جي ڪري تمام گهڻو ڏک ٿيو.
30پوءِ انهن هڪبئي کي چيو ته” اسان کي صلاح ڏيو ته هن وقت اسان کي ڇا ڪرڻ گهرجي ،ڇاڪاڻ ته اسين نو سال پنهنجن گهرن کان پري بيابان ۾ رهيا آهيون“.
31جيڪڏهن اسين چئون ته اسين شهر سان وڙهنداسين ته اسان مان ڪيترائي زخمي ٿي پوندا يا مارجي ويندا ،۽ جيڪڏهن اسين هتي گهيري ۾ رهنداسين ته اسين به مري ويندا سين.
32ڇالاءِ جو هاڻي ارام جا سڀ بادشاه ۽ اوپر جا ماڻهو ٻڌندا ته اسان جو بادشاهه مري ويو آهي ،۽ اهي اوچتو اسان تي دشمنيءَ سان حملو ڪندا ،۽ اسان سان وڙهندا ۽ اسان مان ڪو به نه ڇڏيندا.
33تنهنڪري هاڻي اچو ته اسان تي بادشاهه مقرر ڪريون ،۽ جيستائين شهر اسان جي حوالي نه ڪيو وڃي ،اسان کي گهيري ۾ رهڻ ڏيو.
34۽ انهن انهيءَ ڏينهن ڪڪيانُس جي لشڪر مان هڪڙي ماڻهوءَ کي بادشاهه چونڊڻ جي خواهش ڪئي ،۽ انهن کي موسيٰ جهڙو ڪوبه پسند جو ماڻهو نه مليو جيڪو انهن تي حڪومت ڪري.
35۽ انهن تڪڙ ڪئي ۽ هر هڪ ماڻهوءَ پنهنجا ڪپڙا لاهي زمين تي اڇلائي ڇڏيا ،۽ هڪڙو وڏو ڍير ٺاهي موسيٰ کي ان تي رکيائون.
36۽ اهي اٿيا ۽ توتارا وڄايا ۽ سندس اڳيان رڙ ڪري چيائون” ،بادشاهه جيئرو رهي ،بادشاهه جيئرو رهي“!
37۽ سڀني ماڻهن ۽ اميرن ڪيس قسم کنيو ته هو ڪيس ڪڪيانس جي زال ،ڪُشي ،راڻي ادونياه سان شادي ڪن ،۽ انهن انهيءَ ڏينهن موسيٰ کي پاڻ تي بادشاه بڻايو.
38۽ انهيءَ ڏينهن ڪُش جي سڀني ماڻهن هڪ اعلان ڪيو ،ته هر ماڻهو پنهنجي ملڪيت مان موسيٰ کي ڪجهه ڏئي.
39۽ انهن ڍير تي هڪ چادر وڇائي ،۽ هر هڪ ماڻهوءَ پنهنجيءَ شيءِ مان ڪجهه ان ۾ وجهي ڇڏيو ،هڪڙي ۾ سون جي ڪنن جي بالي ۽ ٻئي ۾ هڪ سڪو.
40۽ ڪُش جي ماڻهن موسيٰ کي ڍير تي سُليماني پٿر ،بڊيليم ،موتي ۽ سنگ مرمر اڇلايا ،۽ چاندي ۽ سون به تمام گهڻو هو.
41۽ موسيٰ سڀ چاندي ،سون ،سڀ برتن ،۽ بڊيليم ۽ سُليماني پٿر ،جيڪي سڀني ڪوش جي ماڻهن ڪيس ڏنا هئا ،ڪٺي پنهنجي خزانن ۾ رکيا.
42۽ موسيٰ انهيءَ ڏينهن ڪوش جي بادشاهه ڪڪيانس جي جاءِ تي ڪوش جي اولاد تي حڪومت ڪئي.

باب73

1مصر جي بادشاهه فرعون جي حڪومت جي پنجونجاهه سال ۾ ،جيڪو بني اسرائيلن جي مصر ۾ وڃڻ جو هڪ سئو ستون سال آهي ، موسيٰ ڪُش ۾ حڪومت ڪئي.
2موسيٰ ستائيس سالن جو هو جڏهن هن ڪُش تي حڪومت ڪرڻ شروع ڪئي ،۽ هن چاليهه سال حڪومت ڪئي.
3۽ خداوند موسيٰ کي ڪُش جي سڀني ٻارن جي نظر ۾ فضل ۽ فضل عطا ڪيو ،۽ ڪُش جا ٻار ڪيس تمام گهڻو پيار ڪندا هئا ،تنهن ڪري موسيٰ خداوند ۽ ماڻهن جي طرفان پسند ڪيو ويو.
4۽ سندس حڪومت جي ستين ڏينهن تي ،سڀ ڪوش جا ماڻهو گڏ ٿيا ۽ موسيٰ جي اڳيان آيا ۽ ڪيس زمين تي سجدو ڪيو.
5۽ سڀني ٻارن گڏجي بادشاهه جي حضور ۾ ڳالهايو ،چيو ته اسان کي صلاح ڏيو ته ڏسون ته هن شهر سان ڇا ڪجي.
6ڇو ته هاڻي نو سال ٿي ويا آهن جو اسان شهر جي چوڌاري گهيرو ڪيو آهي ،۽ اسان پنهنجا ٻار ۽ زالون نه ڏٺا آهن.
7تنهنڪري بادشاه انهن کي جواب ڏنو ته ،جيڪڏهن اوهين منهنجي ڳالهه ٻڌندؤ ،جيڪي آءٌ اوهان کي حڪم ڏيندس ،ته پوءِ خداوند شهر کي اسان جي هٿن ۾ ڏيندو ۽ اسين ان کي قابو ڪنداسين.
8ڇالاءِ جو جيڪڏهن اسين انهن سان اهڙيءَ طرح وڙهون جيئن اڳئين جنگ ۾ ڪڪيانس جي موت کان اڳ ڪئي هئي ،ته اسان مان گهڻا زخمي ٿي ڪري پوندا جيئن اڳي ڪري پوندا.
9تنهنڪري هاڻي ڏسو ،هن معاملي ۾ اوهان لاءِ صلاح آهي؛ جيڪڏهن اوهين منهنجي آواز ٻڌندؤ ،ته شهر اسان جي هٿن ۾ ڏنو ويندو.
10تنهنڪري سڀني لشڪر بادشاهه کي جواب ڏنو ته” ،جيڪو اسان جو مالڪ حڪم ڪندو ،سو اسين ڪنداسين.
11۽ موسيٰ انهن کي چيو ته” وڃو ۽ سڄي خيمي ۾ سڀني ماڻهن کي آواز ڏيو ته،
12بادشاهه چوي ٿو ته ٻيلي ۾ وڃو ۽ پاڻ سان گڏ سارس جا ٻچا به کڻي اچو ،هر هڪ ماڻهوءَ جو هڪ ٻچو هٿ ۾ هجي.
13۽ جيڪو به بادشاهه جي حڪم جي خلاف ورزي ڪندو ،جيڪو پنهنجي ٻار کي نه آڻيندو ،اهو مرندو ،۽ بادشاهه ان جو سڀ ڪجهه کسي وٺندو.
14۽ جڏهن توهان انهن کي آڻيندين ته اهي تنهنجي سنڀال ۾ هوندا ،توهان انهن کي پاليندين جيستائين اهي وڏا نه ٿين ،۽ توهان انهن کي تير هلائڻ سيکاريندين ،جيئن باز جي ٻارن جو طريقو آهي.
15پوءِ ڪُش جي سڀني ماڻهن موسيٰ جون ڳالهيون ٻڌيون ،۽ اُٿيا ۽ سڄي ڪئمپ ۾ هڪ اعلان ڪيو ،چيو ته،
16اوهان سڀني ڪوش جي اولاد ،بادشاه جو حڪم آهي ته اوهين سڀ گڏجي ٻيلي ۾ وڃو ،۽ اتي هر هڪ ماڻهو پنهنجي ٻچڙي کي پنهنجي هٿ ۾ پڪڙي گهر آڻيو.
17۽ جيڪو به بادشاهه جي حڪم جي خلاف ورزي ڪندو ،اهو مرندو ،۽ بادشاهه ان جو سڀ ڪجهه کڻي ويندو.
18۽ سڀني ماڻهن ائين ڪيو ،۽ اهي ٻيلي ڏانهن ويا ۽ صنوبر جي وڻن تي چڙهندا رهيا ۽ هر هڪ ماڻهو پنهنجي هٿ ۾ هڪ ٻار ،سڀني سارس جي ٻارن کي پڪڙيندا رهيا ،۽ انهن کي ريگستان ۾ وٺي آيا ۽ بادشاهه جي حڪم سان انهن کي پاليو ،۽ انهن کي نوجوان ٻازن وانگر تير هلائڻ سيکاريو.
19۽ جڏهن سارس جا ٻار پاليا ويا ،ته بادشاهه انهن کي ٽن ڏينهن تائين بکيو رکڻ جو حڪم ڏنو ،۽ سڀني ماڻهن ائين ئي ڪيو.

20۽ ٽئين ڏينهن تي ،بادشاهه انهن کي چيو ته ،پاڻ کي مضبوط ڪريو ۽ بهادر ماڻهو ٿيو ،۽ هر هڪ ماڻهو پنهنجو هٿيار ڏڪيو ۽ پنهنجي تلوار پاڻ تي ويهاريو ،۽ هر هڪ ماڻهو پنهنجي گهوڙي تي سوار ٿيو ۽ هر هڪ پنهنجي ننڍڙي سارس کي پنهنجي هٿ ۾ کڻي.
21۽ اسين اُتي شهر سان وڙهنداسين جتي نانگ آهن؛ ۽ سڀني ماڻهن ائين ڪيو جيئن بادشاهه حڪم ڏنو هو.
22۽ انهن مان هر هڪ پنهنجي ٻار کي هٿ ۾ کنيو ۽ هليا ويا ،۽ جڏهن اهي نانگن جي جاءِ تي پهتا ته بادشاهه انهن کي چيو ته هر هڪ ماڻهو پنهنجو ٻار لاغر نانگن تي موڪلي ڏيو.
23۽ انهن هر هڪ بادشاهه جي حڪم تي پنهنجو پنهنجو لعل موڪلي ڇڏيو ،۽ اهي لعل نانگن تي پڇي ويا ۽ انهن سڀني کي کائي ويا ۽ انهن کي اتان ڪان تباهه ڪري ڇڏيو.
24۽ جڏهن بادشاهه ۽ ماڻهن ڏٺو ته سڀ نانگ انهيءَ جاءِ تي تباهه ٿي ويا آهن ،تڏهن سڀني ماڻهن هڪ وڏو نعرو هنيو.
25۽ اهي ويجهو آيا ۽ شهر سان وڙهيا ۽ ان کي فتح ڪيو ۽ ان کي فتح ڪيو ،۽ شهر ۾ گهڙي ويا.
26۽ انهيءَ ڏينهن شهر جي ماڻهن مان هڪ هزار هڪ سؤ ماڻهو مري ويا ،جيڪي شهر ۾ رهندا هئا ،پر گهيرو ڪندڙ ماڻهن مان هڪ به نه مريو.
27تنهنڪري ڪُش جا سڀ ٻار پنهنجي پنهنجي گهر ،پنهنجي زال ۽ ٻارن ۽ پنهنجي سڀني ملڪيتن ڏانهن ويا.
28۽ بلعام جادوگر ،جڏهن ڏٺو ته شهر تي قبضو ڪيو ويو آهي ،تڏهن هن دروازو کوليو ۽ هو ۽ سندس ٻه پٽ ۽ اٺ پائر پڇي ويا ۽ مصر جي بادشاهه فرعون وٽ مصر ڏانهن موٽي ويا.
29اِهي جادوگر ۽ جادوگر آهن جن جو ذڪر شريعت جي ڪتاب ۾ آهي ،جيڪي موسيٰ جي خلاف بيٺا هئا جڏهن خداوند مصر تي آفتون آنديون.
30تنهنڪري موسيٰ پنهنجي حڪمت سان شهر تي قبضو ڪيو ،۽ ڪُش جي اولاد ڪُش جي بادشاهہ ڪڪيانس جي بدران کيس تخت تي ويهاريو.
31۽ انهن سندس مٿي تي شاهي تاج رکيو ،۽ کيس ڪڪيانُس جي زال ،ڪُش جي راڻي ،ادونياه سان شادي ڪئي.
32۽ موسيٰ پنهنجي ابن ڏاڏن جي خدا کان ڊڄندو هو ،تنهنڪري هو هن وٽ نہ ويو ۽ نڪي سندس طرف اکيون ڦيرايون.
33ڇاڪاڻ تہ موسيٰ کي ياد آيو تہ ڪيئن ابراهيم پنهنجي نوڪر اليعزر کان قسم کڻي چيو هو تہ” ،تون منهنجي پٽ اسحاق لاءِ ڪنعان جي ڌيئرن مان ڪابہ عورت نہ شادي ڪندين“.
34۽ اسحاق جيڪو ڪيو جڏهن يعقوب پنهنجي پاءُ کان پڇي ويو ،جڏهن هن کيس حڪم ڏنو ته ،تون ڪنعان جي ڌيئرن مان ڪنهن سان به شادي نه ڪر ،۽ نه ئي حام جي اولاد مان ڪنهن سان اتحاد ڪر.
35ڇالاءِ جو خداوند اسان جي خدا نوح جي پٽ حام کي ،سندس اولاد ۽ سندس سڄي اولاد کي ،سام ۽ يافث جي اولاد کي ۽ انهن کان پوءِ انهن جي اولاد کي هميشہ لاءِ غلام ڪري ڏنو.
36تنهنڪري موسيٰ ڪُش تي حڪومت ڪرڻ جي سڀني ڏينهن ۾ ڪڪيانُس جي زال ڏانهن نہ دل ۽ نہ اکيون ڦيرايون.
37۽ موسيٰ پنهنجي سڄي زندگي خداوند پنهنجي خدا کان ڊڄندو رهيو ،۽ موسيٰ پنهنجي سڄي دل ۽ جان سان سچائيءَ سان خداوند جي اڳيان هلندو رهيو ،پنهنجي سڄي زندگي صحيح رستي کان نه ڦريو؛ هو ساڄي يا کاٻي رستي کان نه ڦريو ،جنهن تي ابراهيم ،اسحاق ۽ يعقوب هليا هئا.
38۽ موسيٰ ڪوش جي اولاد جي بادشاهت ۾ پاڻ کي مضبوط ڪيو ،۽ هن پنهنجي معمولي حڪمت سان ڪوش جي اولاد جي رهنمائي ڪئي ،۽ موسيٰ پنهنجي بادشاهت ۾ خوشحال ٿيو.
39۽ اُن وقت ارام ۽ اوپر جي ماڻهن ٻڌو ته ڪُش جو بادشاهه ڪِڪيانُس مري ويو آهي ،تنهن ڪري ارام ۽ اوپر جي ماڻهن اُنهن ڏينهن ۾ ڪُش جي خلاف بغاوت ڪئي.
40۽ موسيٰ ڪُش جي سڀني ٻارن کي گڏ ڪيو ،جيڪي تمام طاقتور ماڻهو هئا ،لڳ ڀڳ ٽيهه هزار ماڻهو ،۽ هو ارام ۽ اوپر جي ماڻهن سان جنگ ڪرڻ لاءِ نڪتو.
41۽ اهي پهريان اوپر جي ماڻهن ڏانهن ويا ،۽ جڏهن اوپر جي ماڻهن انهن جي خبر ٻڌي ،اهي انهن سان ملڻ لاءِ ويا ،۽ انهن سان جنگ ۾ مشغول ٿيا.
42۽ اوپر وارن جي خلاف جنگ سخت هئي ،تنهن ڪري خداوند اوپر وارن سڀني ماڻهن کي موسيٰ جي هٿ ۾ ڏنو ،۽ اٽڪل ٽي سؤ ماڻهو مارجي ويا.
43۽ اوپر جا سڀ ماڻهو پوئتي هٽي ويا ۽ پوئتي هٽي ويا ،تنهن ڪري موسيٰ ۽ ڪوش جا ماڻهو انهن جي پٺيان لڳا ۽ انهن کي قابو ڪيو ، ۽ انهن تي ٽيڪس لڳايو ،جيئن انهن جو دستور هو.
44پوءِ موسيٰ ۽ سندس سڀ ماڻهو اتان جنگ لاءِ ارام جي ملڪ ڏانهن ويا.
45۽ ارام جا ماڻهو به انهن سان ملڻ لاءِ ويا ،۽ انهن سان وڙهيا ،۽ خداوند انهن کي موسيٰ جي هٿ ۾ ڏنو ،۽ ڪيترائي ارام جا ماڻهو زخمي ٿي ڪري پيا.
46۽ ارام پڻ موسيٰ ۽ ڪوش جي ماڻهن جي تابع ٿيا ،۽ انهن پنهنجو معمول جو محصول پڻ ڏنو.
47۽ موسيٰ ارام ۽ اوپر وارن کي ڪوش جي ماڻهن جي تابع ڪيو ،۽ موسيٰ ۽ سڀئي ماڻهو جيڪي هن سان گڏ هئا ،ڪوش جي ملڪ ڏانهن رخ ڪيو.
48۽ موسيٰ ڪوش جي اولاد جي بادشاهت ۾ پاڻ کي مضبوط ڪيو ،۽ خداوند هن سان گڏ هو ،۽ سڀ ڪوش جا ٻار هن کان ڊڄندا هئا.

باب74

1سالن جي آخر ۾ ادوم جو بادشاهه شائول مري ويو ،۽ عڪبور جو پٽ بعل حنان سندس جاءِ تي بادشاهي ڪئي.

2مُوسيٰ جي ڪُش تي بادشاهت جي سورهين سال ۾ ،عڪبور جي پٽ بعل حنان ادوم جي ملڪ ۾ ادوم جي سڀني اولاد تي اٺيهه سال حڪومت ڪئي.
3سندس ڏينهن ۾ موآب ادوم جي طاقت کان بغاوت ڪئي ،جيڪو بداد جي پٽ حدد جي ڏينهن کان وٺي ادوم جي ماتحت هو ،جنهن انهن کي ۽ مديان کي ماريو ،۽ موآب کي ادوم جي تابع ڪيو.
4۽ جڏهن بعل حنان پٽ عڪبور ادوم تي حڪومت ڪئي ،تڏهن موآب جا سڀ اولاد ادوم کان پنهنجي وفاداري واپس وٺي ويا.
5۽ انهن ڏينهن ۾ آفريڪا جو بادشاهه اينجياس مري ويو ،۽ سندس پٽ ازدروبل سندس جاءِ تي بادشاهي ڪئي.
6۽ انهن ڏينهن ۾ چِتيم جي اولاد جو بادشاهه ياناس مري ويو ،۽ انهن کيس سندس مندر ۾ دفن ڪيو جيڪو هن ڪينوپيا جي ميدان ۾ پنهنجي رهائش لاءِ ٺاهيو هو ،۽ لاطينيئس سندس جاءِ تي بادشاهي ڪئي.
7ڪوش جي اولاد تي موسيٰ جي حڪومت جي ٻاويهين سال ۾ ،لطينيس چِتيم جي اولاد تي پنجيتاليهه سال حڪومت ڪئي.
8۽ هن پنهنجي لاءِ هڪ وڏو ۽ طاقتور منارو پڻ ٺاهيو ،۽ ان ۾ پنهنجي رهائش لاءِ هڪ شاندار مندر ٺاهيو ،جيئن هو پنهنجي حڪومت هلائي سگهي ،جيئن رواج هو.
9پنهنجي حڪومت جي ٽئين سال ۾ ،هن پنهنجن سڀني مهارت وارن ماڻهن کي هڪ اعلان ڪرايو ،جن سندس لاءِ گهڻا جهاز ٺاهيا.
10۽ ليٽينس پنهنجي سڀني فوجن کي گڏ ڪيو ،۽ اهي ٻيڙين ۾ آيا ،۽ انهن ۾ آفريڪا جي بادشاهه اينجياس جي پٽ ازدروبل سان وڙهڻ لاءِ ويا ،۽ اهي آفريڪا ۾ آيا ۽ ازدروبل ۽ سندس فوج سان جنگ ۾ مشغول ٿيا.
11۽ لاطينيئس ازدروبل تي غالب ٿي ويو ،۽ لاطينيئس ازدروبل کان اهو پاڻي جو وهڪرو کسي ورتو جيڪو سندس پيءُ چتيم جي اولاد کان آندو هو ،جڏهن هن اوزي جي ڌيءَ جانيه کي شادي ڪئي هئي ،تنهن ڪري لاطينيئس آب جي پل کي اونڌو ڪري ڇڏيو ،۽ ازدروبل جي سڄي فوج کي سخت ڌڪ هنيو.
12۽ ازدروبل جي باقي طاقتور ماڻهن پاڻ کي مضبوط ڪيو ،۽ انهن جون دليون حسد سان پرجي ويون ،۽ انهن موت کي قبول ڪيو ،۽ ٻيهر چِتيم جي بادشاهه لاطيني سان جنگ ۾ مشغول ٿي ويا.
13۽ جنگ آفريڪا جي سڀني ماڻهن تي سخت هئي ،۽ اهي سڀ لاطيني ۽ سندس ماڻهن جي اڳيان زخمي ٿي پيا ،۽ بادشاهه ازدروبل پڻ ان جنگ ۾ مارجي ويو.
14۽ بادشاهه ازدروبل جي هڪ تمام سهڻي ڌيءَ هئي ،جنهن جو نالو اُشپيزينا هو ،۽ آفريڪا جا سڀئي ماڻهو هن جي وڏي خوبصورتي ۽ سهڻي شڪل جي ڪري پنهنجن ڪپڙن تي هن جي صورت ٺاهيندا هئا.
15۽ لاطيني ماڻهن ازدروبل جي ڌيءَ اُشپزينا کي ڏٺو ۽ پنهنجي بادشاهه لاطيني جي اڳيان سندس تعريف ڪئي.
16۽ لاطينيئس حڪم ڏنو ته هن کي پاڻ وٽ آندو وڃي ،۽ لاطينيئس اُشپزينا کي زال بڻائي ورتو ،۽ هو چِتِم ڏانهن واپس هليو ويو.
17۽ اهو اينجياس جي پٽ ازدروبل جي موت کان پوءِ هو ،جڏهن لاطينيئس جنگ کان واپس پنهنجي ملڪ ڏانهن موٽيو هو ،ته آفريڪا جا سڀئي رهواسي اٿيا ۽ اينجياس جي پٽ انيبل کي ،جيڪو ازدروبل جو ننڍو ڀاءُ هو ،ورتو ۽ کيس سندس ڀاءُ جي بدران آفريڪا جي سڄي زمين تي بادشاهه بڻايو.
18۽ جڏهن هن حڪومت ڪئي ،تڏهن هن چِتِم ڏانهن وڃڻ جو ارادو ڪيو ته هو چِتِم جي ٻارن سان وڙهندو ،پنهنجي ڀاءُ ازدروبل جي سبب ۽ آفريڪا جي رهاڪن جي سبب جو بدلو وٺندو ،۽ هن ائين ڪيو.
19۽ هن ڪيتريون ئي ٻيڙيون ٺاهيون ،۽ هو پنهنجي سڄي فوج سان گڏ انهن ۾ آيو ،۽ هو چِتِم ڏانهن ويو.
20تنهنڪري انيبال چِتيم جي ٻارن سان وڙهيو ،۽ چِتيم جا ٻار انيبال ۽ سندس فوج جي اڳيان زخمي ٿي پيا ،۽ انيبال پنهنجي ڀاءُ جي ڏوهه جو بدلو ورتو.
21۽ انيبال چِتيم جي ٻارن سان ارڙهن سالن تائين جنگ جاري رکي ،۽ انيبال چِتيم جي ملڪ ۾ رهيو ۽ اتي گهڻو وقت خيمه هنيو.
22۽ انيبال چِتيم جي ٻارن کي تمام گهڻو ماريو ،۽ انهن جي وڏن ۽ سردارن کي ماري ڇڏيو ،۽ باقي ماڻهن مان هن تقريباً اسي هزار ماڻهو ماريا.
23۽ ڏينهن ۽ سالن جي آخر ۾ ،انيبل پنهنجي ملڪ آفريڪا ڏانهن موٽيو ،۽ هن پنهنجي ڀاءُ ازدروبل جي جاءِ تي محفوظ طور تي حڪومت ڪئي.

باب75

1انهيءَ وقت ،بني اسرائيل جي مصر ۾ لهڻ جي هڪ سؤ اٺين سال ۾ ،مصر مان ٽيهه هزار بهادر ماڻهو پيادا نڪتا ،بني اسرائيل مان ، جيڪي سڀ يوسف جي قبيلي مان هئا ،يوسف جي پٽ افرائيم جي اولاد مان.
2چاڪاڻ ته انهن چيو ته اهو عرصو پورو ٿيو جيڪو خداوند بني اسرائيل کي قديم زماني ۾ مقرر ڪيو هو ،جيڪو هن ابراهيم سان ڳالهايو هو.
3۽ انهن ماڻهن پنهنجو ڪمر بند ڪيو ،۽ هر هڪ پنهنجي تلوار پنهنجي پاسي ۾ رکي ،۽ هر هڪ پنهنجي هٿيار پاڻ تي رکيا ،۽ انهن پنهنجي طاقت تي ڀروسو ڪيو ،۽ اهي گڏجي مصر مان هڪ طاقتور هٿ سان نڪري ويا.
4پر اهي رستي لاءِ ڪا به شيءِ نه کڻي آيا ،صرف چاندي ۽ سون ،ان ڏينهن لاءِ ماني به نه کڻي آيا ،چاڪاڻ ته انهن سوچيو ته فلستين کان پگهار لاءِ پنهنجو کاڌو وٺن ،۽ جيڪڏهن نه ته اهي زور سان وٺندا.
5۽ اهي ماڻهو ڏاڍا طاقتور ۽ بهادر هئا ،هڪ ماڻهو هڪ هزار کي پٺي ڏئي سگهي ٿو ۽ ٻه ڏهه هزار کي شڪست ڏئي سگهن ٿا ،تنهن ڪري انهن پنهنجي طاقت تي ڀروسو ڪيو ۽ جيئن هئا تيئن گڏ هليا.
6۽ انهن پنهنجو رستو گات جي ملڪ ڏانهن هلايو ،۽ هيٺ لهي ويا ۽ گات جي ريڍارن کي گات جي ٻارن جي ڍورن کي چاريندي ڏٺائون.

7۽ انهن رڍن کي چيو تہ اسان کي ڪجھ رڍون مزدوري لاءِ ڏيو تہ جيئن اسين کائي سگھون ،ڇاڪاڻ تہ اسين بکيا آهيون ، ڇاڪاڻ تہ اسان اڄ ماني نہ کاڌي آهي.
8۽ ريڍارن چيو تہ” ڇا اهي اسان جون رڍون يا ٻور آهن جو اسين اوهان کي مزدوري لاءِ ڏيون؟ “تنهنڪري افرائيم جا ماڻهو زور سان انهن کي وٺڻ لاءِ ويجھا آيا.
9۽ گت جي رڍن انهن تي رڙيون ڪيون جو انهن جو روئڻ پري تائين ٻڌو ويو ،تنهنڪري گت جا سڀ ٻار انهن وٽ نڪري ويا.
10۽ جڏهن گت جي ماڻهن افرائيم جي ٻچڙا ڪم ڏٺا ،تڏهن اهي موٽي آيا ۽ گت جي ماڻهن کي گڏ ڪيو ،۽ هر هڪ ماڻهو پنهنجو هٿيار پائي ،۽ جنگ لاءِ افرائيم جي ماڻهن ڏانهن نڪتا.
11۽ انهن انهن سان گت جي وادي ۾ جنگ ڪئي ،۽ جنگ سخت ٿي ،۽ انهن انهيءَ ڏينهن هڪ ٻئي کان گھڻا ماريا.
12۽ ٻئي ڏينهن تي گت جي ماڻهن فلستين جي سڀني شهرن ڏانهن پيغام موڪليا تہ اهي انهن جي مدد لاءِ اچن ۽ چيائون تہ:
13اسان وٽ اچو ۽ اسان جي مدد ڪريو ،تہ جيئن اسين افرائيم جي اولاد کي ماريون جيڪي مصر مان اسان جا ٻور وٺڻ ۽ اسان سان بي سبب وڙهڻ لاءِ نڪتا آهن.
14هاڻي افرائيم جي ماڻهن جا روح بک ۽ اڃ کان ٿڪجي پيا هئا ،ڇاڪاڻ تہ انهن ٽن ڏينهن کان ماني نہ کاڌي هئي .۽ چاليھ هزار ماڻهو فلستين جي شهرن مان گت جي ماڻهن جي مدد لاءِ نڪتا.
15۽ اهي ماڻهو افرائيم جي ماڻهن سان جنگ ۾ مصروف هئا ،۽ خداوند افرائيم جي ماڻهن کي فلستين جي هٿن ۾ ڏنو.
16۽ انهن سڀني افرائيم جي اولاد کي ماريو ،جيڪي مصر مان نڪتا هئا ،ڪو بہ باقي نہ رهيو سواءِ ڏھ ماڻهن جي جيڪي جنگ کان ڀڄي ويا هئا.
17ڇالاءِ جو اِفرائيم جي اولاد تي خداوند جي طرفان اها برائي نازل ٿي ،ڇاڪاڻ تہ انهن خداوند جي ڪلام جي نافرماني ڪئي جڏهن هو مصر مان نڪتا ،انهيءَ وقت جي اچڻ کان اڳ جيڪو خداوند قديم زماني ۾ اسرائيل لاءِ مقرر ڪيو هو.
18۽ فلستين مان بہ گھڻا مارجي ويا ،لڳ ڀڳ ويھ هزار ماڻهو ،۽ انهن جي ڀائرن انهن کي کڻي پنهنجن شهرن ۾ دفن ڪيو.
19۽ افرائيم جي اولاد جا مقتول گھڻن ڏينهن ۽ سالن تائين گت جي وادي ۾ ڇڏيا ويا ،۽ دفن نہ ڪيا ويا ،۽ وادي ماڻهن جي هڏين سان ڀرجي وئي.
20۽ جيڪي ماڻهو جنگ مان بچي ويا هئا ،سي مصر ۾ آيا ،۽ سڀني بني اسرائيلن کي اهو سڀ ڪجھ ٻڌايو جيڪو انهن سان ٿيو هو.
21۽ سندن پيءُ افرائيم ڪيترن ڏينهن تائين انهن تي سوگ ڪندو رهيو ،۽ سندس ڀائر کيس تسلي ڏيڻ لاءِ آيا.
22۽ هو پنهنجي زال وٽ آيو ۽ هن هڪ پٽ ڄڻيو ،۽ هن ان جو نالو بريعه رکيو ،ڇاڪاڻ تہ هوءَ سندس گھر ۾ بدبخت هئي.

باب76

1۽ موسيٰ پٽ عمرام انهن ڏينهن ۾ ڪُش جي ملڪ ۾ بادشاهه هو ،۽ هو پنهنجي بادشاهت ۾ خوشحال ٿيو ،۽ هن ڪُش جي ٻارن جي حڪومت انصاف ،صداقت ۽ سالميت سان هلائي.
2۽ ڪُش جا سڀ ٻار موسيٰ سان پيار ڪندا هئا ،جيستائين هو انهن تي حڪومت ڪندو هو ،۽ ڪُش جي ملڪ جا سڀ رهواسي هن کان تمام گھڻو ڊڄندا هئا.
3۽ موسيٰ جي ڪُش تي حڪومت جي چاليهين سال ۾ ،موسيٰ شاهي تخت تي ويٺو هو جڏهن تہ راڻي ادونياه سندس اڳيان هئي ،۽ سڀ امير سندس چوڌاري ويٺا هئا.
4۽ راڻي ادونياه بادشاهه ۽ شهزادن جي اڳيان چيو تہ ،هي ڪهڙو ڪم آهي جيڪو توهان ،ڪوش جا ٻار ،هن ڊگھي عرصي کان ڪيو آهي؟
5اوهان کي خبر آهي تہ چاليھ سال جڏهن کان هن ماڻهوءَ ڪُش تي حڪومت ڪئي آهي ،هن منهنجي ويجھو نہ آيو آهي ،۽ نڪي ڪُش جي اولاد جي ديوتائن جي عبادت ڪئي آهي.
6تنهنڪري هاڻي ٻڌو ،اي ڪوش جا اولاد ،۽ هن ماڻهوءَ کي اوهان تي وڌيڪ حڪومت نہ ڪرڻ ڏيو ڇو تہ هو اسان جو نسل مان نہ آهي.
7ڏسو ،منهنجو پٽ منڪرس وڏو ٿي ويو آهي ،تنهن ڪري هو توهان تي بادشاهي ڪري ،ڇو تہ توهان لاءِ پنهنجي مالڪ جي پٽ جي خدمت ڪرڻ مصر جي بادشاهه جي هڪ اجنبي غلام جي خدمت ڪرڻ کان بهتر آهي.
8۽ ڪُش جي سڀني ماڻهن ۽ اميرن اهي لفظ ٻڌا جيڪي راڻي ادونيا پنهنجي ڪنن ۾ ٻڌا هئا.
9۽ سڀ ماڻهو شام تائين تياري ڪندا رهيا ،۽ صبح جو سوير اُٿي ڪڪيانس جي پٽ مناڪرس کي پاڻ تي بادشاهه بڻايو.
10۽ ڪُش جا سڀ ٻار موسيٰ جي خلاف هٿ وڌائڻ کان ڊڄي ويا ،ڇاڪاڻ تہ خداوند موسيٰ سان گڏ هو ،۽ ڪُش جي ٻارن کي اهو قسم ياد آيو جيڪو انهن موسيٰ سان قسم کنيو هو ،تنهن ڪري انهن کيس ڪو بہ نقصان نہ پهچايو.
11پر ڪُش جي ماڻهن موسيٰ کي ڪيترين ئي تحفا ڏنيون ۽ کيس وڏي عزت سان موڪليو.
12پوءِ موسيٰ ڪُش جي ملڪ مان نڪري ويو ،۽ گھر هليو ويو ۽ ڪُش تي حڪومت ڪرڻ ڇڏي ڏنائين ،۽ موسيٰ ڇهٽيھ سالن جو هو جڏهن ڪُش جي ملڪ مان نڪتو ،ڇاڪاڻ تہ اهو ڪم خداوند جي طرفان هو ،ڇاڪاڻ تہ اهو وقت آيو هو جيڪو هن قديم زماني ۾ مقرر ڪيو هو ،تہ جيئن بني اسرائيل کي حام جي اولاد جي مصيبت مان ڪڍي سگھجي.
13پوءِ موسيٰ مديان ڏانهن ويو ،ڇاڪاڻ تہ هو فرعون جي ڪري مصر ڏانهن موٽي وڃڻ کان ڊڄندو هو ،تنهنڪري هو مديان ۾ پاڻيءَ جي هڪڙي کوهہ تي وڃي ويٺو.
14۽ رعوئيل مديانيءَ جون ست ڌيئرون پنهنجي پيءُ جي ڌڻ کي چارڻ لاءِ ويون.
15۽ اهي کوهه تي آيون ۽ پنهنجي پيءُ جي ڌڻ کي پاڻي پيارڻ لاءِ پاڻي پريائين.

16پوءِ مديان جا ڏنار آيا ۽ انهن کي ڌڪي پڃائي ڇڏيو ،۽ موسيٰ اٿي انهن جي مدد ڪئي ۽ ڌڻ کي پاڻي پياريو.

17۽ اهي پنهنجي پيءُ رعوئيل وٽ گهر آيا ۽ کيس ٻڌايو ته موسيٰ انهن لاءِ ڇا ڪيو هو.

18۽ چيائون تہ” ،هڪ مصري اسان کي رڍن جي هٿن کان ڇڏايو آهي ،هن اسان لاءِ پاڻي ڪڍيو ۽ ڌڻ کي پاڻي پياريو“.

19۽ رعوئيل پنهنجي ڌيئرن کي چيو ته" ،۽ هو ڪٿي آهي؟ توهان هن ماڻهوءَ کي ڇو ڇڏيو؟"

20پوءِ رعوئيل کيس سڏائي گهر وٺي آيو ۽ هن سان گڏ ماني کاڌي.

21۽ موسيٰ رعوئيل کي ٻڌايو ته هو مصر کان ڀڄي ويو هو ۽ هن ڪُش تي چاليهه سال حڪومت ڪئي ،۽ پوءِ انهن کانئس حڪومت کسي ورتي هئي ،۽ کيس عزت ۽ تحفن سان امن سان روانو ڪيو هو.

22۽ جڏهن رعوئيل موسيٰ جون ڳالهيون ٻڌيون ،تڏهن رعوئيل پاڻ ۾ چيو ته” ،مان هن ماڻهوءَ کي قيد خاني ۾ وجهندس ،جتي مان ڪوش جي ٻارن کي صلح ڪرائيندس ،چاڪاڻ ته هو انهن کان ڀڄي ويو آهي“.

23۽ انهن کيس ڪٺي قيد خاني ۾ رکيو ،۽ موسيٰ ڏهه سال قيد ۾ رهيو ،۽ جڏهن موسيٰ قيد خاني ۾ هو ،تڏهن رعوئيل جي ڌيءَ صفوره مٿس رحم ڪيو ،۽ کيس هر وقت ماني ۽ پاڻي سان سنڀاليو.

24۽ سڀ بني اسرائيل اڃا تائين مصر جي ملڪ ۾ هئا ۽ هر قسم جي سخت محنت ۾ مصرين جي خدمت ڪري رهيا هئا ،۽ انهن ڏينهن ۾ مصر جو هٿ بني اسرائيلن تي سخت هو.

25انهيءَ وقت خداوند مصر جي بادشاهه فرعون کي ماريو ،۽ هن کي پيرن جي ترين کان وٺي مٿي جي چوٽي تائين ڪوڙهه جي بيماري ٿي؛ بني اسرائيل جي ظلم جي ڪري ،انهيءَ وقت خداوند جي طرفان مصر جي بادشاهه فرعون تي هي وبا آئي.

26چاڪاڻ تہ خداوند پنهنجي قوم بني اسرائيل جي دعا ٻڌي هئي ،۽ انهن جي سخت محنت جي ڪري انهن جي فرياد هن تائين پهتي.

27تڏهن به سندس غضب انهن کان نه ٽٽو ،۽ فرعون جو هٿ اڃا تائين بني اسرائيل جي خلاف وڌايو ويو ،۽ فرعون خداوند جي اڳيان پنهنجي ڳچيءَ کي سخت ڪيو ،۽ بني اسرائيل تي پنهنجو جوڙو وڌايو ،۽ هر قسم جي سخت محنت سان انهن جي زندگين کي ڪڙو ڪيو.

28۽ جڏهن خداوند مصر جي بادشاهه فرعون تي وبا موڪلي ،تڏهن هن پنهنجن عقلمندن ۽ جادوگرن کي چيو ته هو کيس شفا ڏين.

29۽ سندس ڏاهن ۽ جادوگرن کيس چيو تہ جيڪڏهن ننڍڙن ٻارن جو رت زخمن ۾ لڳايو وڃي تہ هو چڱو ڀلو ٿي ويندو.

30۽ فرعون انهن جي ڳالهه ٻڌي ،۽ پنهنجا وزير بني اسرائيل ڏانهن گوشن ڏانهن موڪليا ته جيئن انهن جا ننڍڙا ٻار ڪٺي وڃن.

31۽ فرعون جا وزير ويا ۽ بني اسرائيل جي ٻارن کي انهن جي مائرن جي سيني مان زبردستي ڪٺي ويا ،۽ اهي انهن کي روزانو هڪ ٻار فرعون وٽ آڻيندا هئا ،۽ طبيب انهن کي ماريندا هئا ۽ انهن کي وبا تي لاڳو ڪندا هئا؛ اهي سڀ ڏينهن ائين ڪندا هئا.

32۽ فرعون جي مارجڻ وارن ٻارن جو تعداد ٽي سو پنجهتر هو.

33پر خداوند مصر جي بادشاهه جي طبيبن جي نه ٻڌي ،۽ وبا تمام گهڻي وڌي وئي.

34۽ فرعون ڏهه سال انهيءَ وبا ۾ مبتلا رهيو ،تڏهن به فرعون جو دل بني اسرائيل جي خلاف وڌيڪ سخت هو.

35۽ ڏهن سالن جي آخر ۾ خداوند فرعون کي تباهي واري آفتن سان متاثر ڪندو رهيو.

36۽ خداوند هن کي پيٽ ۾ هڪ خراب ڳلي ۽ بيماري سان ماريو ،۽ اها بيماري سخت ڦڦڙن ۾ تبديل ٿي وئي.

37انهيءَ وقت فرعون جا ٻہ وزير گوشن جي ملڪ مان آيا جتي بني اسرائيل سڀ هئا ،۽ فرعون جي گهر ۾ ويا ۽ کيس چيو تہ” اسان بني اسرائيل کي پنهنجي ڪم ۾ سست ۽ پنهنجي محنت ۾ لاپرواهي ڪندي ڏٺو آهي.

38۽ جڏهن فرعون پنهنجن وزيرن جون ڳالهيون ٻڌيون ،تڏهن بني اسرائيل تي سندس غضب تمام گهڻو پڙڪيو ،چاڪاڻ ته هو پنهنجي جسماني سور تي تمام گهڻو غمگين ٿيو.

39۽ هن جواب ڏنو ۽ چيو ته هاڻي جڏهن بني اسرائيل ڄاڻن ٿا ته مان بيمار آهيان ،اهي ڦري اسان تي ٺٺوليون ڪن ٿا ،تنهن ڪري هاڻي منهنجي لاءِ منهنجو رٿ تيار ڪريو ،۽ مان پاڻ کي گوشن ڏانهن وٺي ويندس ۽ بني اسرائيل جي ٺٺولي کي ڏسندس جنهن سان اهي مون تي ٺٺوليون ڪري رهيا آهن؛ تنهن ڪري سندس نوڪرن سندس لاءِ رٿ تيار ڪئي.

40۽ انهن کيس گهوڙي تي سوار ڪيو ،چاڪاڻ تہ هو پاڻ سواري ڪري نہ سگهيو.

41۽ هو پاڻ سان گڏ ڏهه گهوڙي سوار ۽ ڏهه پيادا وٺي ،بني اسرائيل ڏانهن گوشن ڏانهن ويو.

42۽ جڏهن اهي مصر جي سرحد تي پهتا ،ته بادشاهه جو گهوڙو هڪ تنگ جاءِ ۾ لنگهي ويو ،جيڪا انگورن جي باغ جي کوهي واري حصي ۾ بلند هئي ،ٻنهي پاسن کان باڙ سان ڀريل هئي ،هيٺاهون ،ميداني علائقو ٻئي پاسي هو.

43۽ گهوڙا ان جاءِ تي تيزي سان ڊوڙيا ۽ هڪ ٻئي کي دٻايو ،۽ ٻيا گهوڙا بادشاهه جي گهوڙي کي دٻايو.

44۽ بادشاهه جو گهوڙو هيٺاهين ميدان ۾ ڪري پيو جڏهن بادشاهه ان تي سوار هو ،۽ جڏهن هو ڪري پيو ته رٿ بادشاهه جي منهن تي ڦري ويو ۽ گهوڙو بادشاهه تي ڪري پيو ،۽ بادشاهه رڙ ڪئي ،چاڪاڻ ته سندس جسم تمام گهڻو ڏکوئيندڙ هو.

45۽ بادشاهه جو گوشت هن کان ڦاٽي پيو ،۽ هن جون هڏيون ڀڄي ويون ۽ هو سواري نه ڪري سگهيو ،چاڪاڻ ته هي ڳالهه خداوند کان هن لاءِ هئي ،چاڪاڻ ته خداوند پنهنجي قوم بني اسرائيل جي فرياد ۽ انهن جي مصيبت ٻڌي هئي.

46۽ سندس نوڪر کيس ٿوري ٿوري وقت ۾ پنهنجن ڪلهن تي کڻي ويا ،۽ اهي کيس مصر واپس وٺي آيا ،۽ گهوڙي سوار جيڪي ساڻس گڏ هئا اهي به مصر واپس آيا.

47۽ انهن کيس سندس بستري تي ليٽايو ،۽ بادشاهه کي خبر پئي ته سندس موت اچي ويو آهي ،تنهن ڪري سندس زال اپارانٽ راڻي آئي ۽ بادشاهه جي اڳيان روئي ،۽ بادشاهه هن سان گڏ تمام گهڻو روئيو.

48۽ سندس سڀ امير ۽ نوڪر انهيءَ ڏينهن آيا ۽ بادشاهه کي انهيءَ مصيبت ۾ ڏٺو ،۽ ساڻس گڏ روئي روئي روئي.

49۽ بادشاهه جي شهزادن ۽ سندس سڀني صلاحڪارن بادشاهه کي صلاح ڏني ته ملڪ ۾ سندس جاءِ تي هڪ اهڙو بادشاهه مقرر ڪري ،جنهن کي هو پنهنجي پٽن مان چونڊي.

50۽ بادشاهه جا ٽي پٽ ۽ ٻه ڌيئرون هيون جيڪي سندس زال راڻي اپارانٽ کيس پيدا ڪيون هيون ،ان کان علاوه بادشاهه جي ڪنوارن جي ٻارن مان به.

51۽ انهن جا نالا هي هئا ،پهرين پٽ اوٽري ،ٻي اديڪم ،۽ ٽيون موريون ،۽ انهن جون پيرون ،وڏي پٽ ٻٽيا جو نالو ۽ ٻي اڪوزي جو نالو.
52۽ بادشاهه جو پهريون پٽ اوٽري هڪ بيوقوف هو ،تڪڙ ۾ ۽ پنهنجي لفظن ۾ جلدي ڪندو هو.
53پر اديقام هڪ چالاڪ ۽ عقلمند ماڻهو هو ۽ مصر جي سڀني حڪمتن ۾ ماهر هو ،پر ظاهر ۾ بيوقوفي ،جسم ۾ ٿلهو ۽ قد ۾ تمام ننڍو هو؛ سندس قد هڪ هٿ هو.
54۽ جڏهن بادشاهه پنهنجي پٽ اديڪم کي هر شيءِ ۾ هوشيار ۽ عقلمند ڏٺو ،تڏهن بادشاهه فيصلو ڪيو ته سندس وفات کان پوءِ هو سندس جاءِ تي بادشاهه ٿئي.
55۽ هن ابيلوت جي ڌيءَ گدوده سان شادي ڪئي ،۽ هو ڏهن سالن جو هو ،۽ هن کي چار پٽ ڄاوا.
56پوءِ هن وڃي ٽي زالون ڪيون ۽ اٺ پٽ ۽ ٽي ڌيئرون پيدا ٿيون.
57۽ بادشاهه تي تمام گهڻو فساد ٿي ويو ،۽ سندس گوشت سج جي گرمي ۾ ،گرمين جي موسم ۾ ميدان ۾ اڇلايل لاش جي گوشت وانگر بدبودار ٿيڻ لڳو.
58۽ جڏهن بادشاهه ڏٺو ته سندس بيماري مٿس تمام گهڻي غالب اچي وئي آهي ،تڏهن هن پنهنجي پٽ اديڪم کي پاڻ وٽ آڻڻ جو حڪم ڏنو ،۽ انهن کيس سندس جاءِ تي ملڪ جو بادشاهه بڻايو.
59۽ ٽن سالن جي آخر ۾ ،بادشاهه شرم ،ذلت ۽ نفرت سان مري ويو ،۽ سندس نوڪرن کيس کڻي ويا ۽ ضعن مصر ۾ مصر جي بادشاهن جي قبر ۾ دفن ڪيو.
60پر انهن کيس بادشاهن وانگر نه سينگاريو ،ڇاڪاڻ ته سندس گوشت بدبودار هو ،۽ بدبوءَ جي ڪري اهي کيس سينگار ڪرڻ لاءِ ويجهو نه وڃي سگهيا ،تنهن ڪري انهن کيس تڪڙ ۾ دفن ڪيو.
61ڇالاءِ جو اها برائي خداوند جي طرفان هن تي هئي ،ڇاڪاڻ ته خداوند کيس انهيءَ برائي جو بدلو ڏنو هو جيڪا هن پنهنجي زماني ۾ اسرائيل سان ڪئي هئي.
62۽ هو خوف ۽ شرم سان مري ويو ،۽ سندس پٽ اديڪام سندس جاءِ تي بادشاهي ڪئي.

باب77

1اديقام ويهن سالن جو هو جڏهن هن مصر تي حڪومت ڪئي ،هن چار سال حڪومت ڪئي.
2بني اسرائيل جي مصر ڏانهن وڃڻ جي ٻه سو ڇهين سال ۾ ،اديقام مصر تي حڪومت ڪئي ،پر هو مصر تي پنهنجي حڪومت ۾ ايترو وقت نه رهيو جيترو سندس ابن ڏاڏن پنهنجي حڪومت جاري رکي هئي.
3ڇالاءِ جو سندس پيءُ ميلول مصر ۾ چورانوي سال حڪومت ڪئي ،پر ڏهه سال بيمار رهيو ۽ مري ويو ،ڇاڪاڻ ته هو خداوند جي نظر ۾ بڇڙو هو.
4۽ سڀ مصري فرعون جو نالو سندس پيءُ ڏاڏن جي نالي وانگر رکيائون ،جيئن مصر ۾ سندن دستور هو.
5۽ فرعون جي سڀني ڏاهن ان جو نالو اديڪم آحوز رکيو ،مختصر طور تي مصري ٻولي ۾ ان کي آحوز سڏيو ويندو آهي.
6۽ اديقام تمام گهڻو بدصورت هو ،۽ هو هڪ هٿ ۽ ويڪري هو ۽ هن جي ڏاڙهي وڏي هئي جيڪا هن جي پيرن جي تلائن تائين پهچي ٿي.
7۽ فرعون مصر تي حڪومت ڪرڻ لاءِ پنهنجي پيءُ جي تخت تي ويٺو ،۽ هن پنهنجي حڪمت سان مصر جي حڪومت هلائي.
8۽ جڏهن هو بادشاهي ڪري رهيو هو ته هو پنهنجي پيءُ ۽ سڀني اڳوڻن بادشاهن کان بدڪاري ۾ وڌي ويو ،۽ هن بني اسرائيل تي پنهنجو جوءِ وڌايو.
9۽ هو پنهنجن نوڪرن سان گڏ گوشن ڏانهن بني اسرائيل ڏانهن ويو ،۽ انهن تي ڪم کي مضبوط ڪيو ۽ انهن کي چيو ته پنهنجو ڪم ، هر روز جو ڪم پورو ڪريو ،۽ اڄ کان پوءِ پنهنجا هٿ اسان جي ڪم کان سست نه ڪريو جيئن توهان منهنجي پيءُ جي ڏينهن ۾ ڪيو هو.
10۽ هن بني اسرائيل مان انهن تي آفيسر مقرر ڪيا ،۽ انهن آفيسرن تي هن پنهنجن نوڪرن مان ڪم سنڀاليندڙ مقرر ڪيا.
11۽ هن انهن تي سرن جو ماپ رکيو ته جيئن انهن کي روزانو ان جي تعداد مطابق ڪم ڪرڻ گهرجي ،۽ هو واپس مصر ڏانهن هليو ويو.
12انهيءَ وقت فرعون جي ڪم سنڀاليندڙن بني اسرائيل جي آفيسرن کي فرعون جي حڪم موجب حڪم ڏنو ته،
13فرعون چوي ٿو ته ،روزانو پنهنجو ڪم ڪر ،۽ پنهنجو ڪم پورو ڪر ،۽ ايٽن جي روزاني ماپ جو خيال رک؛ ڪجهه به نه گهٽاءِ.
14۽ ائين ٿيندو ته جيڪڏهن توهان پنهنجي روزاني سرن ۾ گهٽتائي محسوس ڪندا ،ته مان توهان جي ننڍڙن ٻارن کي انهن جي جاءِ تي رکندس.
15۽ مصر جي ڪارخانن وارن انهن ڏينهن ۾ ائين ڪيو جيئن فرعون انهن کي حڪم ڏنو هو.
16۽ جڏهن به بني اسرائيل جي روزاني سرن جي ماپ ۾ ڪا گهٽتائي نظر ايندي هئي ،ته فرعون جا ڪمدار بني اسرائيل جي زالن وٽ ويندا هئا ۽ بني اسرائيل جي ٻارن کي ايتري تائين کڻي ويندا هئا جيترين سرون گهٽ هونديون هيون ،اهي انهن کي زبردستي انهن جي ماءُ جي گود مان ڪڍي ڇڏيندا هئا ،۽ انهن کي سرن جي بدران عمارت ۾ وجهي ڇڏيندا هئا.
17جڏهن سندن پيءُ ۽ ماءُ انهن تي روئي رهيا هئا ۽ روئي رهيا هئا جڏهن انهن عمارت جي ڀت ۾ پنهنجن ٻارن جي روئڻ جا آواز ٻڌا.
18۽ ڪم سنڀاليندڙ بني اسرائيل تي غالب ٿي ويا ،جو بني اسرائيل پنهنجا ٻار عمارت ۾ رکندا هئا ،ايتري قدر جو هڪ ماڻهو پنهنجي پٽ کي ڀت ۾ رکي ان تي گارا اڇلائي ڇڏيو ،جڏهن ته هن جون اکيون هن تي روئي رهيون هيون ،۽ هن جا ڳوڙها هن جي ٻار تي وهي رهيا هئا.

19۽ مصر جا ڪم سنڀاليندڙ ڪيترن ئي ڏينهن تائين بني اسرائيل جي ٻارن سان ائين ڪندا رهيا ،۽ ڪنهن به بني اسرائيل جي ٻارن تي رحم يا رحم نه ڪيو.

20۽ عمارت ۾ مارجي ويل سڀني ٻارن جو تعداد ٻه سو ستر هو ،ڪجهه جن تي انهن سرن جي بدران تعمير ڪيو هو جيڪي انهن جي پيءُ ڏاڏن طرفان گهٽ رهجي ويون هيون ،۽ ڪجهه جن کي انهن عمارت مان مئل ڪڍيو هو.

21۽ اديقام جي ڏينهن ۾ بني اسرائيل تي جيڪو ڪم ڪيو ويو هو اهو سندس پيءُ جي ڏينهن ۾ ڪيل محنت کان وڌيڪ هو.

22۽ بني اسرائيل پنهنجي ڳري ڪم جي ڪري هر روز آهون ڀريندا هئا ،ڇاڪاڻ ته اهي پاڻ ۾ چوندا هئا ته ،ڏسو جڏهن فرعون مري ويندو ،ته سندس پٽ اٿي اسان جو ڪم هلڪو ڪندو!

23پر انهن پوئين ڪم کي پهرئين کان وڌيڪ وڌايو ،۽ بني اسرائيل هن تي آهون ڀريون ۽ انهن جي محنت جي ڪري انهن جي فرياد خدا ڏانهن پهچي وئي.

24۽ خدا انهن ڏينهن ۾ بني اسرائيل جي آواز ۽ انهن جي فرياد ٻڌي ،۽ خدا انهن کي پنهنجو عهد ياد ڪيو جيڪو هن ابراهيم ،اسحاق ۽ يعقوب سان ڪيو هو.

25۽ خدا انهن ڏينهن ۾ بني اسرائيل جي بار ۽ انهن جي ڳري ڪم کي ڏٺو ،۽ هن انهن کي بچائڻ جو ارادو ڪيو.

26۽ عمرام جو پٽ موسيٰ انهن ڏينهن ۾ اڃا تائين قيد خاني ۾ ،رعوئيل مديان جي گهر ۾ هو ،۽ رعوئيل جي ڌيءَ صفوره روزانو ڳجهي طور تي کاڌو ڏئي سندس مدد ڪندي هئي.

27۽ موسيٰ ڏهه سال رعوئيل جي گهر جي قيد خاني ۾ بند رهيو.

28۽ ڏهن سالن جي آخر ۾ جيڪو مصر تي فرعون جي حڪومت جو پهريون سال هو ،پنهنجي پيءُ جي جاءِ تي،

29صفوره پنهنجي پيءُ رعوئيل کي چيو ته” ڪوبہ بہ انهيءَ عبراني ماڻهوءَ جي ڳولا يا ڳولا نٿو ڪري ،جنهن کي تو ڏهه سال قيد ۾ رکيو هو.

30تنهن ڪري ،جيڪڏهن توهان جي نظر ۾ سٺو لڳي ،ته اسان کي موڪلڻ ڏيو ۽ ڏسون ته هو جيئرو آهي يا مري ويو ،پر هن جي پيءُ کي خبر نه هئي ته هن هن جي مدد ڪئي هئي.

31۽ سندس پيءُ رعوئيل جواب ڏنو ۽ کيس چيو ته ڇا ڪڏهن اهڙو ٿيو آهي جو ڪو ماڻهو ڏهه سال کاڌي کان سواءِ قيد ۾ بند هجي ۽ هو جيئرو رهي؟

32۽ صفوره پنهنجي پيءُ کي جواب ڏيندي چيو ته” يقيناً تو ٻڌو آهي تہ عبرانين جو خدا وڏو ۽ خوفناڪ آهي ،۽ هر وقت انهن لاءِ عجيب ڪم ڪندو آهي.

33اهو اهو هو جنهن ابراهيم کي ڪلدين جي اُور کان ،۽ اسحاق کي سندس پيءُ جي تلوار کان ،۽ يعقوب کي خداوند جي ملائڪ کان بچايو ،جيڪو جبوڪ جي ڪناري تي ساڻس وڙهيو هو.

34۽ هن ماڻهوءَ سان هن ڪيترائي ڪم ڪيا آهن ،هن کيس مصر ۾ درياءَ کان ۽ فرعون جي تلوار کان ۽ ڪش جي اولاد کان بچايو ، تنهن ڪري هو کيس ڏڪار کان به بچائي سگهي ٿو ۽ کيس جيئرو ڪري سگهي ٿو.

35۽ اِها ڳالھ رعوئيل کي چڱي لڳي ،۽ هن پنهنجي ڌيءَ جي چوڻ موجب ڪيو ،۽ قيدخاني ڏانهن موڪليائين تہ معلوم ڪري تہ موسيٰ سان ڇا ٿيو.

36۽ هن ڏٺو ،۽ ڏٺو ته موسيٰ قيد خاني ۾ رهندڙ ماڻهو پنهنجن پيرن تي بيٺو هو ،پنهنجي ابن ڏاڏن جي خدا جي تعريف ۽ دعا ڪري رهيو هو.

37۽ رعوئيل موسيٰ کي قيدخاني مان ٻاهر ڪڍڻ جو حڪم ڏنو ،تنهن ڪري انهن سندس ڏاڙهي ڪٽي ڇڏي ۽ هن پنهنجا قيدخاني جا ڪپڙا بدلايا ۽ ماني کائي.

38۽ پوءِ موسيٰ گهر جي پويان رعوئيل جي باغ ۾ ويو ،۽ اتي هن پنهنجي خداوند خدا کان دعا گهري ،جنهن هن لاءِ وڏا معجزا ڪيا هئا.

39۽ اهو ٿيو ته جڏهن هو دعا گهري رهيو هو ته هن پنهنجي سامهون ڏٺو ،۽ ڏٺائين ته هڪ نيلم جي لٺ زمين ۾ رکيل هئي ،جيڪا باغ جي وچ ۾ لڳائي وئي هئي.

40۽ هو لٺ جي ويجهو ويو ۽ هن ڏٺو ،۽ ڏٺائين ته لشڪر جي خدا جو نالو ان تي اُڪريل هو ،لکيل ۽ لٺ تي ترقي ڪئي وئي هئي.

41۽ هن ان کي پڙهيو ۽ پنهنجو هٿ وڌايو ۽ ان کي جهنگ مان ٻيلي جي وڻ وانگر ڇڪيو ،۽ لٺ سندس هٿ ۾ هئي.

42۽ هي اُهو لٺ آهي جنهن سان اسان جي خدا جا سڀ ڪم ڪيا ويا ،جڏهن هن آسمان ۽ زمين ،۽ انهن جي سڀني لشڪر ،سمنڊ ،درياءَ ۽ انهن جي سڀني مڇين کي پيدا ڪيو هو.

43۽ جڏهن خدا آدم کي عدن جي باغ مان ڪڍي ڇڏيو ،تڏهن هن پنهنجي هٿ ۾ لٺ کنئي ۽ وڃي ان زمين کي آباد ڪيو جنهن مان هو پيدا ٿيو هو.

44۽ اها لٺ نوح وٽ لٿي ۽ شيم ۽ سندس اولاد کي ڏني وئي ،جيستائين اها ابراهيم عبراني جي هٿ ۾ نه آئي.

45۽ جڏهن ابراهيم پنهنجو سڀ ڪجهه پنهنجي پٽ اسحاق کي ڏئي ڇڏيو ،تڏهن هن کيس هي لٺ به ڏني.

46۽ جڏهن يعقوب پدمان ارام ڏانهن ڀڄي ويو ،تڏهن هن ان کي پنهنجي هٿ ۾ کنيو ،۽ جڏهن هو پنهنجي پيءُ وٽ موٽي آيو ته هن ان کي پنهنجي پٺيان نه ڇڏيو هو.

47۽ جڏهن هو مصر ڏانهن ويو تہ هن اهو پنهنجي هٿ ۾ کنيو ۽ يوسف کي ڏنو ،پنهنجي ڀائرن کان هڪڙو حصو ،ڇاڪاڻ تہ يعقوب اهو پنهنجي ڀاءُ عيسو کان زور سان ورتو هو.

48۽ يوسف جي وفات کان پوءِ ،مصر جا امير يوسف جي گهر ۾ آيا ،۽ لٺ رعوئيل مديان جي هٿ ۾ آئي ،۽ جڏهن هو مصر مان نڪتو ، تڏهن هن ان کي هٿ ۾ کڻي پنهنجي باغ ۾ پوکيو.

49۽ ڪنيتين جي سڀني طاقتور ماڻهن ان کي ڪڍڻ جي ڪوشش ڪئي جڏهن انهن سندس ڌيءَ صفوره کي حاصل ڪرڻ جي ڪوشش ڪئي ،پر اهي ناڪام ٿيا.

50تنهنڪري اها لٺ رعوئيل جي باغ ۾ رکيل رهي ،جيستائين اهو آيو جنهن جو ان تي حق هو ۽ ان کي ڪٽي ويو.
51۽ جڏهن رعوئيل موسيٰ جي هٿ ۾ لٺ ڏٺي ،تڏهن هو حيران ٿي ويو ،۽ هن پنهنجي ڌيءَ صفوره کي کيس شادي ڪرائي.

باب78

1انهيءَ وقت ادوم جي بادشاه عڪبور جو پٽ بعل حنان مري ويو ۽ ادوم جي ملڪ ۾ سندس گهر ۾ دفن ڪيو ويو.
2۽ سندس وفات کان پوءِ عيسو جي اولاد ادوم جي ملڪ ڏانهن موڪليا ۽ اتان هڪ ماڻهو کي ورتو جيڪو ادوم ۾ رهندو هو ،جنهن جو نالو حدد هو ،۽ انهن ان کي پنهنجي بادشاهه بعل چنان جي جاءِ تي پنهنجو بادشاهه بڻايو.
3۽ حدد ادوم جي اولاد تي اٺيتاليهه سال حڪومت ڪئي.
4۽ جڏهن هن حڪومت ڪئي ته هن موآب جي ٻارن سان وڙهڻ جو ارادو ڪيو ،ته جيئن انهن کي عيسو جي ٻارن جي طاقت هيٺ آڻين جيئن اهي اڳ ۾ هئا ،پر هو نه ڪري سگهيو ،ڇاڪاڻ ته موآب جي ٻارن هي ڳالهه ٻڌي ،۽ اهي اٿيا ۽ جلدي ڪئي ته پنهنجن پائرن مان پاڻ تي بادشاهه چونڊين.
5۽ پوءِ انهن هڪ وڏو ماڻهو گڏ ڪيو ،۽ پنهنجن پائرن عمون جي اولاد ڏانهن موڪليا ته جيئن ادوم جي بادشاهه حداد سان جنگ ڪن.
6۽ حدد اهو ٻڌو جيڪو موآب جي ماڻهن ڪيو هو ،۽ انهن کان تمام گهڻو ڊڄي ويو ،۽ انهن سان وڙهڻ کان پاسو ڪيو.
7انهن ڏينهن ۾ ،موسيٰ ،عمرام جي پٽ ،جيڪو مديان ۾ هو ،رعوئيل مديان جي ڌيءَ صفوره سان شادي ڪئي.
8۽ صفوره يعقوب جي ڌيئرن جي طريقن تي هلندي هئي ،هوءَ ساره ،ربيڪا ،راحيل ۽ ليا جي صداقت کان گهٽ نه هئي.
9۽ صفوره حامله ٿي ۽ کيس پٽ ڄائو ۽ هن پنهنجو نالو گيرشوم رکيو ،ڇاڪاڻ ته هن چيو ته ،مان هڪ پرديسي ملڪ ۾ پرديسي هوس؛ پر هن پنهنجي سُسر رعوئيل جي حڪم تي پنهنجي پيشاني جو ختنو نه ڪيو.
10۽ هوءَ ٻيهر حامله ٿي ۽ هڪ پٽ کي جنم ڏنو ،پر هن جي چمڙي جو ختنو ڪيو ،۽ ان جو نالو اليعزر رکيو ،ڇاڪاڻ ته موسيٰ چيو ته ،ڇاڪاڻ ته منهنجي ابن ڏاڏن جو خدا منهنجو مددگار هو ،۽ مون کي فرعون جي تلوار کان بچايو.
11۽ مصر جي بادشاهه فرعون انهن ڏينهن ۾ بني اسرائيل جي محنت کي تمام گهڻو وڌايو ،۽ بني اسرائيل تي پنهنجو جُوءِ وڌيڪ ڳرو ڪندو رهيو.
12۽ هن مصر ۾ هڪ اعلان ڪرڻ جو حڪم ڏنو ،ته ماڻهن کي سرون ٺاهڻ لاءِ وڌيڪ ٻُنگو نه ڏيو ،انهن کي وڃڻ ڏيو ۽ جيئن ڳولي سگهن پاڻ لاءِ ٻُنگو گڏ ڪريو.
13۽ جيڪي سرون اهي ٺاهيندا ،انهن کي هر روز ڏيڻ گهرجي ،۽ انهن مان ڪجهه به گهٽ نه ڪرڻ گهرجي ،ڇاڪاڻ ته اهي پنهنجي ڪم ۾ بيڪار آهن.
14۽ بني اسرائيلن اهو ٻڌو ،۽ اهي ماتم ڪرڻ لڳا ۽ آهون پريا ،۽ انهن پنهنجي روح جي تلخي جي ڪري خداوند کي روئڻ لڳا.
15۽ خداوند بني اسرائيل جي فرياد ٻڌي ،۽ مصرين جي ظلم کي ڏٺو.
16۽ خداوند پنهنجي قوم ۽ پنهنجي ميراث تي حسد ڪيو ،۽ انهن جي آواز ٻڌو ،۽ انهن کي مصر جي مصيبت مان ڪڍڻ جو ارادو ڪيو ، ۽ انهن کي ڪنعان جو ملڪ ملڪيت طور ڏنو.

باب79

1۽ انهن ڏينهن ۾ موسيٰ پنهنجي سُسر رعوئيل مديان جي ڌڻ کي سين جي بيابان جي پار چاري رهيو هو ،۽ اها لٺ جيڪا هن پنهنجي سُسر کان ورتي هئي ،سندس هٿ ۾ هئي.
2۽ هڪ ڏينهن اهو ٿيو ته ٻڪرين جو هڪ ٻڪر ڌڻ مان ڀڄي ويو ،۽ موسيٰ ان جي پٺيان لڳو ۽ اهو خدا جي جبل تي هورب وٽ پهتو.
3۽ جڏهن هو حورب وٽ پهتو ،ته خداوند اتي کيس ٻوڙي ۾ ظاهر ٿيو ،۽ هن ٻوڙي کي باهه سان ساڙيندي ڏٺو ،پر باهه کي ٻوڙي تي ڪا به طاقت نه هئي ته ان کي ساڙي.
4۽ موسيٰ هن نظاري تي تمام گهڻو حيران ٿيو ،ڇو ته ٻوٽو نه سڙي ويو ،۽ هو هن عظيم شيءِ کي ڏسڻ لاءِ ويجهو آيو ،۽ خداوند موسيٰ کي باهه مان سڏيو ۽ کيس حڪم ڏنو ته هو مصر ڏانهن ،مصر جي بادشاهه فرعون ڏانهن وڃي ،ته جيئن بني اسرائيل کي سندس خدمت کان موڪلائي.
5۽ خداوند موسيٰ کي چيو ته” مصر ڏانهن موٽي وڃ ،ڇاڪاڻ   ته جيڪي ماڻهو تنهنجي جان وٺڻ جي ڪوشش ڪري رهيا هئا ،اهي سڀ مري ويا آهن ،۽ تون فرعون سان ڳالهاءِ ته بني اسرائيل کي سندس ملڪ مان ڪڍي ڇڏي.
6۽ خداوند کيس فرعون ۽ سندس رعيت جي اکين اڳيان مصر ۾ نشانيون ۽ عجائبات ڏيکاريا ،ته جيئن اهي يقين ڪن ته خداوند کيس موڪليو آهي.
7۽ موسيٰ سڀ ڪجهه ٻڌو جيڪو خداوند کيس حڪم ڏنو هو ،۽ هو پنهنجي سسر ڏانهن موٽي آيو ۽ کيس ڳالهه ٻڌائي ،۽ رعوئيل کيس چيو ته سلامتيءَ سان وڃ.
8تنهنڪري موسيٰ مصر ڏانهن وڃڻ لاءِ اٿيو ،۽ پنهنجي زال ۽ پٽن کي پاڻ سان گڏ وٺي ويو ،۽ هو رستي تي هڪڙي مسافرخاني ۾ هو ،۽ خدا جو هڪڙو ملائڪ هيٺ لهي آيو ۽ سندس خلاف موقعو ڳولڻ لڳو.
9۽ هن چاهيو ته سندس پهرين پٽ جي ڪري کيس مارائي ڇڏي ،ڇاڪاڻ ته هن سندس طهر نه ڪرايو هو ۽ خدا جي ابراهيم سان ڪيل عهد جي پيڪڙي ڪئي هئي.

10چاڪاڻ ته موسيٰ پنهنجي سسر جي ڳالهين تي غور ڪيو هو جيڪي هن کيس چيو هو ته پنهنجي پهرين پٽ جو طهر نه ڪرايو ، تنهنڪري هن سندس طهر نه ڪرايو.
11۽ صفورا ڏنو ته خداوند جو ملائڪ موسيٰ جي خلاف ڪو موقعو ڳولي رهيو آهي ،۽ هن کي خبر هئي ته هي سڀ ڪجهه ان ڪري ٿيو آهي جو موسيٰ سندس پٽ گيرشوم جو طهر نه ڪرايو هو.
12۽ صفوره تڪڙ ڪئي ۽ اتي موجود تيز پٿرن مان ڪجهه کنيو ،۽ پنهنجي پٽ جو طهر ڪرايو ،۽ پنهنجي مڙس ۽ پنهنجي پٽ کي خداوند جي ملائڪ جي هٿ کان بچايو.
13۽ موسيٰ جو پاءُ ،عمرام جو پٽ هارون ،ان ڏينهن مصر ۾ درياءَ جي ڪناري تي گهمي رهيو هو.
14۽ خداوند ان جاءِ تي کيس ظاهر ڪيو ،۽ هن کي چيو ته هاڻي بيابان ۾ موسيٰ ڏانهن وڃ ،۽ هو ويو ۽ خدا جي جبل تي ان سان مليو ،۽ هن کيس چمي ڏني.
15۽ هارون اکيون کڻي موسيٰ جي زال صفوره ۽ سندس ٻارن کي ڏٺو ،۽ موسيٰ کي چيو ته هي توهان لاءِ ڪير آهن؟
16۽ موسيٰ کيس چيو ته” هي منهنجا زال ۽ پٽ آهن ،جيڪي خدا مون کي مديان ۾ ڏنا هئا؛ ۽ انهيءَ ڳالهه هارون کي عورت ۽ سندس ٻارن جي ڪري ڏک ڏنو.
17۽ هارون موسيٰ کي چيو ته” ان عورت ۽ سندس ٻارن کي موڪل ڏي ته اهي سندس پيءُ جي گهر وڃن “،۽ موسيٰ هارون جي ڳالهه ٻڌي ۽ ائين ئي ڪيو.
18۽ صفوره پنهنجن ٻارن سان گڏ موٽي آئي ،۽ اهي رعوئيل جي گهر ڏانهن ويا ،۽ اتي رهيا جيستائين اهو وقت نه آيو جڏهن خداوند پنهنجي ماڻهن تي نظر ڪئي ،۽ انهن کي فرعون جي هٿ کان مصر مان ڪڍيو.
19۽ موسيٰ ۽ هارون مصر ۾ بني اسرائيل جي جماعت وٽ آيا ،۽ انهن انهن کي خداوند جون سڀ ڳالهيون ٻڌايون ،۽ ماڻهن تمام گهڻي خوشي ڪئي.
20ٻئي ڏينهن تي موسيٰ ۽ هارون صبح جو سوير اٿيا ،۽ فرعون جي گهر ۾ ويا ،۽ انهن خدا جي لٺ کي پنهنجن هٿن ۾ کنيو.
21۽ جڏهن اهي بادشاهه جي دروازي تي پهتا ،ته به نوجوان شينهن اتي لوهه جي اوزارن سان بند هئا ،۽ ڪو به انهن جي اڳيان ٻاهر يا اندر نه ايندو هو ،سواءِ انهن جي جن کي بادشاهه اچڻ جو حڪم ڏنو هو ،جڏهن جادوگر آيا ۽ پنهنجن منترن سان شينهن کي هٽائي ڇڏيو ،۽ اهو انهن کي بادشاهه وٽ وٺي آيو.
22پوءِ موسيٰ تڪڙ ڪئي ۽ شينهن تي لٺ کنيائين ،۽ انهن کي ڇڏي ڏنائين ،۽ موسيٰ ۽ هارون بادشاهه جي محل ۾ آيا.
23شينهن به خوشيءَ سان انهن سان گڏ آيا ،۽ اهي انهن جي پٺيان هليا ۽ خوش ٿيا جيئن ڪتو پنهنجي مالڪ تي خوش ٿيندو آهي جڏهن هو ميدان مان ايندو آهي.
24جڏهن فرعون هي ڳالهه ڏٺي ته هو حيران ٿي ويو ،۽ انهيءَ خبر تي ڏاڍو ڊڄي ويو ،چاڪاڻ ته انهن جو ظاهر خدا جي ٻارن جهڙو هو.
25۽ فرعون موسيٰ کي چيو ته” توکي ڇا گهرجي؟ “۽ انهن کيس جواب ڏنو ته” عبرانين جي خداوند خدا اسان کي تو ڏانهن موڪليو آهي ته اسان کي چئو ته منهنجي قوم کي موڪل ته اهي منهنجي عبادت ڪن“.
26جڏهن فرعون انهن جون ڳالهيون ٻڌيون ته انهن جي اڳيان تمام گهڻو ڊڄي ويو ۽ انهن کي چيائين ته اڄ وڃو ۽ سڀاڻي مون وٽ موٽي اچو ،۽ انهن بادشاهه جي حڪم مطابق ڪم ڪيو.
27۽ جڏهن اهي هليا ويا ته فرعون جادوگر بلعام ۽ سندس پٽن ينيس ۽ جمريس کي ۽ سڀني جادوگرن ،جادوگرن ۽ صلاحڪارن کي گهرايو جيڪي بادشاهه جا هئا ،۽ اهي سڀ اچي بادشاهه جي اڳيان ويٺا.
28۽ بادشاه انهن کي اهي سڀ ڳالهيون ٻڌايون جيڪي موسيٰ ۽ سندس ڀاءُ هارون کيس ٻڌايون هيون ،۽ جادوگرن بادشاه کي چيو ته" پر اهي ماڻهو تو وٽ ڪيئن آيا ،چاڪاڻ ته شينهن دروازي تي بند هئا؟"
29۽ بادشاه چيو ته ،چاڪاڻ ته انهن پنهنجو لٺ شينهن تي کنيو ۽ انهن کي ڇڏي ڏنو ،۽ مون وٽ آيا ،۽ شينهن پڻ انهن تي خوش ٿيا جيئن ڪتو پنهنجي مالڪ سان ملڻ تي خوش ٿيندو آهي.
30۽ بعور جادوگر جي پٽ بلعام بادشاهه کي جواب ڏنو ته” ،هي اسان جهڙا جادوگر آهن.
31تنهنڪري هاڻي انهن کي گهرايو ،۽ انهن کي اچڻ ڏيو ۽ اسين انهن کي آزمائينداسين ،۽ بادشاهه ائين ئي ڪيو.
32۽ صبح جو فرعون موسيٰ ۽ هارون کي بادشاه جي اڳيان سڏايو ،۽ انهن خدا جي لٺ کنئي ،۽ بادشاه وٽ آيا ۽ ساڻس ڳالهائي چيائون ته،
33خداوند عبرانين جو خدا فرمايو آهي ته منهنجي قوم کي موڪليو ته اهي منهنجي خدمت ڪن.
34بادشاهه انهن کي چيو ته” پر اوهان تي ڪير يقين ڪندو ته اوهين خدا جا قاصد آهيو ۽ اوهين سندس حڪم سان مون وٽ آيا آهيو؟“
35تنهنڪري هاڻي هن معاملي ۾ ڪو معجزو يا نشاني ڏيو ،۽ پوءِ جيڪي ڳالهيون توهان چئو ٿا تن تي ايمان آندو ويندو.
36۽ هارون تڪڙ ڪئي ۽ فرعون ۽ سندس نوڪرن جي اڳيان پنهنجي هٿ مان لٺ اڇلائي ڇڏي ،۽ لٺ نانگ ٿي وئي.
37۽ جادوگرن اهو ڏٺو ۽ هر هڪ پنهنجي لٺ زمين تي اڇلائي ۽ اهي نانگ بڻجي ويا.
38۽ هارون جي لٺ واري نانگ پنهنجو مٿو مٿي کنيو ۽ جادوگرن جي لٺن کي نگلڻ لاءِ پنهنجو وات کوليو.
39۽ بلعام جادوگر جواب ڏنو ۽ چيو ته” قديم زماني کان وٺي اهو ٿيندو پيو اچي ته نانگ پنهنجي ساٿي کي نگليندو آهي ۽ جيئرا هڪ ٻئي کي نگليندا آهن.
40تنهن ڪري هاڻي ان کي هڪ لٺ تي بحال ڪريو جيئن اهو پهرين هو ،۽ اسان پڻ پنهنجون لٺيون ٻيهر بحال ڪنداسين جيئن اهي پهرين هيون ،۽ جيڪڏهن توهان جو لٺ اسان جي لٺين کي نگليندو ،ته پوءِ اسان کي خبر پوندي ته خدا جو روح توهان ۾ آهي ۽ جيڪڏهن نه ،ته توهان صرف اسان وانگر هڪ ڪاريگر آهيو.

41۽ هارون تڪڙ ڪئي ۽ پنهنجو هٿ ٻگهو ڪري نانگ جي پڇ کي جهليو ۽ اهو سندس هٿ ۾ هڪ لٺ بڻجي ويو ،۽ جادوگرن پنهنجن لٺن سان ائين ئي ڪيو ،۽ انهن هر هڪ پنهنجي نانگ جي پڇ کي جهليو ،۽ اهي پهرين وانگر لٺيون بڻجي ويون.
42۽ جڏهن اهي لٺن ۾ بحال ڪيا ويا ،ته هارون جي لٺ انهن جي لٺن کي نگلي وئي.
43۽ جڏهن بادشاهه هي ڳالهه ٻڌي ،تڏهن هن حڪم ڏنو ته مصر جي بادشاهن سان لاڳاپيل رڪارڊن جو ڪتاب آندو وڃي ،۽ اهي رڪارڊن جو ڪتاب ،مصر جي بادشاهن جي تاريخ ،جنهن ۾ مصر جا سڀ بت لکيل هئا ،کڻي آيا ،ڇاڪاڻ ته انهن سوچيو ته ان ۾ خداوند جو نالو ڳوليو ،پر انهن کي اهو نه مليو.
44۽ فرعون موسيٰ ۽ هارون کي چيو ته” ڏسو ،مون اوهان جي خدا جو نالو هن ڪتاب ۾ لکيل نه ڏٺو آهي ،۽ نه ئي سندس نالو مون کي خبر آهي“.
45۽ صلاحڪارن ۽ ڏاهن بادشاهه کي جواب ڏنو ته ،اسان ٻڌو آهي ته عبرانين جو خدا عقلمندن جو پٽ آهي ،قديم بادشاهن جو پٽ.
46۽ فرعون موسيٰ ۽ هارون ڏانهن مُڙيو ۽ انهن کي چيو ته” آءٌ خداوند کي نٿو سڃاڻان ،جنهن جو توهان اعلان ڪيو آهي ،۽ نه ئي مان سندس ماڻهن کي موڪليندس.
47۽ انهن بادشاهه کي جواب ڏنو ته ،خداوند خدا جو خدا سندس نالو آهي ،۽ هن اسان جي ابن ڏاڏن جي زماني کان اسان تي پنهنجو نالو ظاهر ڪيو ،۽ اسان کي موڪليو ته فرعون وٽ وڃو ۽ کيس چئو ته منهنجي قوم کي موڪليو ته اهي منهنجي عبادت ڪن.
48تنهنڪري هاڻي اسان کي موڪل ڏيو ته اسين ٽي ڏينهن بيابان ۾ سفر ڪريون ۽ اتي کيس قرباني ڪريون ،ڇاڪاڻ ته جڏهن کان اسين مصر ڏانهن لٿا آهيون ،هن اسان جي هٿن کان نه ته ساڙڻ جي قرباني ،نه نذرانو ۽ نه ئي قرباني ورتي آهي ،۽ جيڪڏهن اوهين اسان کي نه موڪليندؤ ته سندس غضب اوهان تي پوندو ،۽ هو مصر کي وبا يا تلوار سان ماريندو.
49۽ فرعون انهن کي چيو ته هاڻي مون کي سندس طاقت ۽ طاقت ٻڌايو ؛ ۽ انهن کيس چيو ته ،هن آسمان ۽ زمين ،سمنڊ ۽ انهن جون سڀ مڇيون پيدا ڪيون ،هن روشني ٺاهي ،اونده پيدا ڪئي ،زمين تي مينهن وسايو ۽ ان کي پاڻي ڏنو ،۽ گاهه ۽ گاهه اُڀريو ،هن انسان ۽ جانور ۽ ٻيلي جا جانور ،هوا جا پکي ۽ سمنڊ جون مڇيون پيدا ڪيون ،۽ سندس وات سان اهي جيئن ٿا ۽ مرن ٿا.
50بيشڪ هن توکي تنهنجي ماءُ جي پيٽ ۾ پيدا ڪيو ،۽ تو ۾ زندگيءَ جو ساهه وڌو ،۽ توکي پاليو ۽ توکي مصر جي شاهي تخت تي رکيو ،۽ هو تنهنجو ساهه ۽ روح تو کان کسي وٺندو ،۽ توکي ان زمين تي واپس آڻيندو جتان تون ڪڍيو ويو هئين.
51۽ بادشاهه جو غضب انهن جي ڳالهين تي ڀڙڪي پيو ،۽ هن انهن کي چيو ته" پر قومن جي سڀني ديوتائن مان ڪير اهو ڪري سگهي ٿو؟ منهنجو درياءُ منهنجو آهي ،۽ مون ان کي پاڻ لاءِ ٺاهيو آهي".
52۽ هن انهن کي پاڻ کان پري ڪري ڇڏيو ،۽ هن اسرائيل تي محنت کي ڪالهه ۽ اڳ کان وڌيڪ سخت ڪرڻ جو حڪم ڏنو.
53پوءِ موسيٰ ۽ هارون بادشاهه جي حضور مان نڪري ويا ،۽ انهن بني اسرائيل کي بڇڙي حالت ۾ ڏٺو ،ڇاڪاڻ ته ڪم سنياليندڙن انهن جي محنت کي تمام گهڻو ڳرو ڪري ڇڏيو هو.
54۽ موسيٰ خداوند وٽ موٽي آيو ۽ چيو ته” تو پنهنجي قوم سان ڇو ظلم ڪيو آهي؟ جڏهن کان مان فرعون سان اهو ٻڌائڻ لاءِ آيو آهيان جيڪو تو مون کي موڪليو آهي ،تڏهن کان هن بني اسرائيلن سان تمام گهڻو ظلم ڪيو آهي.
55۽ خداوند موسيٰ کي چيو ته” ،ڏس ،تون ڏسندين ته فرعون پنهنجي ٻڌي هٿ ۽ سخت آفتن سان بني اسرائيل کي پنهنجي ملڪ مان ڪڍي ڇڏيندو.
56۽ موسيٰ ۽ هارون پنهنجن ڀائرن بني اسرائيلن سان گڏ مصر ۾ رهيا.
57۽ بني اسرائيل جي حوالي سان ،مصرين انهن جي زندگين کي سخت محنت سان خراب ڪيو ،جيڪو انهن تي لاڳو ڪيو ويو.

باب80

1۽ ٻن سالن جي آخر ۾ ،خداوند وري موسيٰ کي فرعون ڏانهن موڪليو ته جيئن بني اسرائيل کي ٻاهر ڪڍي ۽ انهن کي مصر جي ملڪ مان ٻاهر موڪلي.
2پوءِ موسيٰ فرعون جي گهر ويو ،۽ کيس خداوند جا لفظ ٻڌايائين جيڪو کيس موڪليو هو ،پر فرعون خداوند جي آواز کي نه ٻڌو ،۽ خدا مصر ۾ فرعون ۽ سندس رعيت تي پنهنجو زور وڌو ،۽ خدا فرعون ۽ سندس قوم کي تمام وڏين ۽ ڏکوئيندڙ آفتن سان ماريو.
3۽ خداوند هارون جي هٿ سان موڪليو ۽ مصر جي سڀني پاڻيءَ کي رت ۾ تبديل ڪري ڇڏيو ،انهن جي سڀني ندين ۽ دريائن سان.
4۽ جڏهن هڪ مصري پاڻي پيئڻ ۽ ڀرڻ آيو ،تڏهن هن پنهنجي دٻي ۾ ڏٺو ،۽ ڏٺائين ته سڄو پاڻي رت ۾ تبديل ٿي ويو هو؛ ۽ جڏهن هو پنهنجي پيالي مان پيئڻ آيو ته پيالي ۾ پاڻي رت ٿي ويو.
5۽ جڏهن ڪا عورت پنهنجو اٽو گوندهندي هئي ۽ پنهنجو کاڌو پچائيندي هئي ،ته انهن جو رنگ رت جهڙو ٿي ويندو هو.
6۽ خداوند وري موڪليو ۽ انهن جي سڀني پاڻيءَ مان ڏيڏر ڪڍيا ،۽ سڀئي ڏيڏر مصرين جي گهرن ۾ داخل ٿيا.
7۽ جڏهن مصري پاڻي پيئندا هئا ،ته انهن جا پيٽ ڏيڏرن سان ڀرجي ويندا هئا ۽ اهي پنهنجي پيٽ ۾ ڏيڏر وانگر ناچ ڪندا هئا جيئن اهي درياءَ ۾ ناچ ڪندا آهن.
8۽ انهن جو سڀ پيئڻ جو پاڻي ۽ پچائڻ جو پاڻي ڏيڏرن ۾ تبديل ٿي ويو ،۽ جڏهن اهي پنهنجن بسترن ۾ ليٽندا هئا ته انهن جي پسيني ڏيڏر پيدا ڪيا.
9پر ان سڀ جي باوجود خداوند جو غضب انهن کان نه رڪيو ،۽ سندس هٿ سڀني مصرين تي وڌيو ته جيئن انهن کي هر قسم جي سخت آفت سان ماري.
10۽ هن انهن جي مٽيءَ کي جُوئن ڏانهن ڌڪيو ،۽ جُوئون مصر ۾ زمين تي ٻن هٿن جي اوچائي تائين وڌي ويون.
11جُوئون تمام گهڻيون هيون ،انسانن ۽ جانورن جي گوشت ۾ ،مصر جي سڀني رهاڪن ۾ ،۽ خداوند بادشاهه ۽ راڻي تي جُوئون موڪليو ، ۽ جُوئن جي ڪري مصر کي تمام گهڻو غمگين ڪيو.

12پر ان جي باوجود ،خداوند جو غضب نه ٽري ويو ،۽ سندس هٿ اڃا تائين مصر تي وڌايو ويو.

13۽ خداوند هر قسم جا جهنگلي جانور مصر ۾ موڪليا ،۽ انهن اچي سڄي مصر ،انسان ۽ جانور ،وڻ ۽ مصر ۾ موجود هر شيءِ کي تباهه ڪري ڇڏيو.

14۽ خداوند ٻرندڙ نانگ ،وڇون ،چوها ،نيلو ،ڏيڏر ۽ ٻيا مٽيءَ ۾ ريڙهندڙ موڪليا.

15مکيون ،ٻينگ ،پسو ،جيت ۽ مُڇون ،هر هڪ پنهنجي قسم جي مطابق.

16۽ سڀ جيتڻ وارا ۽ پرن وارا جانور پنهنجي قسم جا مصر ۾ آيا ۽ مصرين کي تمام گهڻو ڏک ڏنو.

17۽ مِس ۽ مکيون مصرين جي اکين ۽ ڪنن ۾ پئجي ويون.

18۽ ڀونگر انهن تي آيو ۽ انهن کي پڇائي ڇڏيو ،۽ اهي ان مان نڪري پنهنجن اندروني ڪمرن ۾ هليا ويا ،۽ اهو انهن جو پيڇو ڪيو.

19۽ جڏهن مصري جانورن جي ميڙ جي ڪري پاڻ کي لڪائي رهيا هئا ،انهن انهن جي پٺيان پنهنجا دروازا بند ڪري ڇڏيا ،۽ خدا سليمانٽ کي جيڪو سمنڊ ۾ هو ،حڪم ڏنو ته مٽي اچي مصر ۾ وڃي.

20۽ سندس هٿ ٻڌا هئا ،مرد جي هٿ جي ڊيگهه ۾ ڏهه هٿ.

21۽ هوءَ ڇتين تي وئي ۽ ڇتين ۽ فرش کي لڪايو ۽ انهن کي ڪٽيو ،۽ پنهنجو هٿ گهر ۾ وڌايو ۽ تالا ۽ ڪنگڻ هٽايو ،۽ مصر جا گهر کوليا.

22ان کان پوءِ جانورن جو ميڙ مصر جي گهرن ۾ داخل ٿيو ،۽ جانورن جي ميڙ مصرين کي تباهه ڪري ڇڏيو ،۽ انهن کي تمام گهڻو ڏک ٿيو.

23پر ان جي باوجود خداوند جو غضب مصرين کان نه ٽري ويو ،۽ سندس هٿ اڃا تائين انهن جي خلاف وڌيو ويو.

24۽ خدا وبا موڪلي ،۽ اها وبا مصر ۾ پکڙجي وئي ،گهوڙن ،گڏهن ،اُٺن ،ڍڳن ۽ رڍن جي ڌڻن ۽ ماڻهن ۾.

25۽ جڏهن مصري صبح جو سوير اٿيا ته پنهنجا ڍور چراگاهه ڏانهن وٺي وڃن ،تڏهن ڏٺائون ته سندن سڀ ڍور مئل هئا.

26۽ مصرين جي چوپائي مال مان ڏهن مان رڳو هڪ بچيو ،۽ گوشن ۾ بني اسرائيل جي چوپائي مال مان هڪ به نه مريو.

27۽ خدا مصرين جي گوشت ۾ هڪ ٻرندڙ سوزش موڪلي ،جنهن انهن جي چمڙي ڦاٽي پئي ،۽ اهو سڀني مصرين ۾ انهن جي پيرن جي تلوين کان وٺي انهن جي مٿي جي تاج تائين سخت خارش ٿي وئي.

28۽ انهن جي گوشت ۾ ڪيترائي ڦڙا هئا ،جيڪي انهن جو گوشت سڙي ويو ،ايتري تائين جو اهي سڙي ۽ بدبودار ٿي ويا.

29پر ان جي باوجود خداوند جو غضب نه رڪيو ،۽ سندس هٿ اڃا تائين سڄي مصر تي وڌيل هو.

30۽ خداوند هڪ تمام وڏو ڳڙو موڪليو ،جنهن انهن جي انگورن کي ماريو ۽ انهن جي ميويدار وڻن کي ڀڃي ڇڏيو ۽ انهن کي سڪائي ڇڏيو جيڪي انهن تي ڪري پيا.

31۽ سڀ سائي ٻوٽي سڪي وئي ۽ ناس ٿي وئي ،ڇاڪاڻ ته ڳڙن جي وچ ۾ هڪ گڏيل باهه نازل ٿي ،تنهن ڪري ڳڙن ۽ باهه سڀ ڪجهه ساڙي ڇڏيو.

32۽ جيڪي ماڻهو ۽ جانور ٻاهر مليا ،سي باهه جي شعلن ۽ ڳڙن جي ڪري مري ويا ،۽ سڀ جوان شينهن ٿڪجي پيا.

33۽ خداوند ڪيترائي ٽڪڙ موڪليا ۽ مصر ۾ آندا ،چاسيل ،سلوم ،چارگول ۽ چاگول ،هر قسم جا ٽڪڙ ،جيڪي ڳڙن کان بچيل سڀ ڪجهه کائي ويا.

34پوءِ مصري ماڪڙن تي خوش ٿيا ،جيتوڻيڪ اهي ميدان جي پيداوار کائي ويا ،۽ انهن انهن کي گهڻو ڪري پڪڙيو ۽ ڪاڏي لاءِ لوڻ وڌو.

35۽ خداوند سمنڊ جو زوردار واءُ ڦيرايو جيڪو سڀني ماڪڙن کي کڻي ويو ،جيتوڻيڪ اهي جيڪي لوڻ وارا هئا ،۽ انهن کي ڳاڙهي سمنڊ ۾ اڇلائي ڇڏيو؛ مصر جي حدن ۾ هڪ به ماڪڙ نه رهي.

36۽ خدا مصر تي اونداهه ڪئي ،ايتري قدر جو مصر ۽ پاٿروس جو سڄو ملڪ ٽن ڏينهن تائين اونداهه ۾ رهيو ،جو ڪو به ماڻهو پنهنجو هٿ وات تي کڻي نه ڏسي سگهيو.

37انهيءَ وقت بني اسرائيل جا ڪيترائي ماڻهو مري ويا ،جن خداوند جي خلاف بغاوت ڪئي هئي ۽ موسيٰ ۽ هارون جي ڳالهه نه ٻڌي هئي ۽ انهن تي يقين نه ڪيو هو ته خدا انهن کي موڪليو آهي.

38۽ ڪنهن چيو هو ته' اسين مصر مان نه نڪرنداسين ،متان اسين ويران بيابان ۾ بک سان مري وڃون '،۽ ڪنهن موسيٰ جي ڳالهه نه ٻڌي؟

39۽ خداوند انهن کي ٽن ڏينهن جي اونداهي ۾ عذاب ڏنو ،۽ بني اسرائيل انهن ڏينهن ۾ انهن کي دفن ڪيو ،بغير مصري انهن جي خبر نه پئي ۽ نه ئي انهن تي خوشي ٿي.

40۽ ٽن ڏينهن تائين مصر ۾ تمام گهڻو اونداهو رهيو ،۽ جيڪو به اونداهو ٿيڻ تي بيٺو هو ،اهو پنهنجي جاءِ تي بيٺو رهيو ،۽ جيڪو ويٺو هو اهو ويٺو رهيو ،۽ جيڪو پيو هو اهو ساڳئي حالت ۾ پيو رهيو ،۽ جيڪو هلي رهيو هو اهو ساڳئي جاءِ تي زمين تي ويٺو رهيو؛ ۽ اهو ئي واقعو سڀني مصرين سان ٿيو ،جيستائين اونداهو نه لٿو.

41۽ اونداهي جا ڏينهن گذري ويا ،۽ خداوند موسيٰ ۽ هارون کي بني اسرائيل ڏانهن موڪليو ،۽ چيو ته پنهنجي عيد ملهايو ۽ پنهنجو عيد ملهايو ،ڇو ته ڏسو ،مان رات جي وچ ۾ سڀني مصرين جي وچ ۾ ايندس ،۽ مان انهن جي سڀني پهرين ڄاول کي ماريندس ،ماڻهوءَ جي پهرين ڄاول کان وٺي جانور جي پهرين ڄاول تائين ،۽ جڏهن مان اوهان جي عيد ڏسندس ،تڏهن اوهان جي مٿان کان گذرندس.

42۽ بني اسرائيلن اهو سڀ ڪجهه ڪيو جيڪو خداوند موسيٰ ۽ هارون کي حڪم ڏنو هو ،۽ ائين ئي انهن ان رات ڪيو.

43۽ رات جي وچ ۾ ائين ٿيو جو خداوند مصر جي وچ ۾ نڪتو ،۽ مصرين جي سڀني پهرئين ڄاول کي ماريو ،انسان جي پهرئين ڄاول کان وٺي جانور جي پهرئين ڄاول تائين.

44۽ فرعون رات جو اٿيو ،هو ،سندس سڀ نوڪر ۽ سڀ مصري ،۽ ان رات سڄي مصر ۾ وڏو واڪا ٿيو ،ڇاڪاڻ ته ڪو به اهڙو گهر نه هو جنهن ۾ لاش نه هجي.

45۽ مصر جي پهرئين چاول ٻار جون شڪليون ،جيڪي انهن جي گهرن جي پٽين تي اُڪريل هيون ،تباهه ٿي ويون ۽ زمين تي ڪري پيون.
46ايتري تائين جو انهن جي پهرين چاول ٻارن جون هڏيون جيڪي هن ڪان اڳ مري ويا هئا ۽ جن کي انهن پنهنجن گهرن ۾ دفن ڪيو هو ،انهن کي به مصر جي ڪتن ان رات ڪڍيو ۽ مصرين جي اڳيان ڇڪي انهن جي اڳيان اڇلائي ڇڏيو.
47۽ سڀني مصرين اهو برائي ڏٺو جيڪا اوچتو انهن تي آئي هئي ،۽ سڀني مصرين وڏي آواز سان رڙيون ڪيون.
48۽ مصر جا سڀ خاندان انهيءَ رات روئي رهيا هئا ،هر هڪ مرد پنهنجي پٽ لاءِ ۽ هر هڪ مرد پنهنجي ڌيءَ لاءِ ،جيڪا پهرين ڄائي هئي ،۽ انهيءَ رات مصر جو شور پري تائين ٻڌڻ ۾ آيو.
49۽ فرعون جي ڌيءَ بتيا انهيءَ رات بادشاهه سان گڏ موسيٰ ۽ هارون کي پنهنجن گهرن ۾ ڳولڻ لاءِ نڪتي ،۽ انهن انهن کي پنهنجن گهرن ۾ ڏٺو ،کائيندا پيئندا ۽ سڀني بني اسرائيل سان گڏ خوش ٿيندا رهيا.
50۽ بتيا موسيٰ کي چيو ته چا هي ان نيڪيءَ جو بدلو آهي جيڪو مون تو سان ڪيو آهي ،جنهن توکي پاليو ۽ وڏايو آهي ،۽ تو مون تي ۽ منهنجي پيءُ جي گهر تي هي برائي آندي آهي؟
51موسيٰ کيس چيو ته” يقيناً خداوند مصر تي ڏهه آفتون آنديون آهن؛ چا انهن مان ڪنهن کان به تو تي ڪا آفت آئي؟ چا انهن مان ڪنهن به توکي متاثر ڪيو؟ “۽ هن چيو ته” نه“.
52موسيٰ کيس چيو ته” جيتوڻيڪ تون پنهنجي ماءُ جي پهرين ڄائي آهين ،پر تون نه مرندين ،۽ نه ئي مصر ۾ تو تي ڪو بڇڙائي ايندي“.
53۽ هن چيو ته” مون کي ڪهڙو فائدو ٿيندو جڏهن مان بادشاهه ،منهنجي ڀاءُ ،سندس سڀني گهرڀاتين ۽ رعيت کي هن مصيبت ۾ ڏسان ، جن جا پهريان ٻار مصر جي سڀني پهريان ٻارن سان گڏ مري وڃن ٿا؟“
54موسيٰ کيس چيو ته” يقيناً تنهنجو ڀاءُ ۽ سندس گهر ۽ غلام ،مصر جا گهراڻا ،خداوند جا لفظ نه ٻڌندا هئا ،تنهنڪري هي آفت انهن تي آئي.
55۽ مصر جو بادشاهه فرعون موسيٰ ۽ هارون ۽ بني اسرائيل جي ڪجهه ماڻهن وٽ آيو جيڪي انهن سان گڏ ان جاءِ تي هئا ،۽ انهن کي دعا گهريائين،
56اُٿ ۽ پنهنجن ڀائرن ،سڀني بني اسرائيلن کي جيڪي ملڪ ۾ آهن ،پنهنجين رڍن ۽ ڍڳن ۽ انهن جي سڀني شين کي گڏ ڪري وٺو ،اهي ڪجهه به نه ڇڏيندا ،رڳو پنهنجي خداوند خدا کان منهنجي لاءِ دعا گهرو.
57۽ موسيٰ فرعون کي چيو ته” ڏس ،جيتوڻيڪ تون پنهنجي ماءُ جو پهريون ٻار آهين ،پر ڊڄ نه ،چو ته تون نه مرندين ،چاڪاڻ ته خداوند حڪم ڏنو آهي ته تون جيئرو رهين ،انهيءَ لاءِ ته جيئن تو کي پنهنجو وڏو زور ۽ مضبوط ٻڌهو هٿ ڏيکاري.
58۽ فرعون بني اسرائيلن کي موڪلڻ جو حڪم ڏنو ،۽ سڀني مصرين پاڻ کي انهن کي موڪلڻ لاءِ همت ڏني ،چاڪاڻ ته انهن چيو ته ، اسان سڀ تباهه ٿي رهيا آهيون.
59۽ سڀني مصرين بني اسرائيلين کي وڏي دولت ،رڍن ،ڍڳن ۽ قيمتي شين سان گڏ موڪليو ،جيئن خداوند اسان جي پيءُ ابراهيم ۽ سندس وچ ۾ قسم کنيو هو.
60۽ بني اسرائيل رات جو نڪرڻ ۾ دير ڪئي ،۽ جڏهن مصري انهن کي ٻاهر ڪڍڻ لاءِ انهن وٽ آيا ،تڏهن انهن انهن کي چيو ته ،چا اسين چور آهيون جو رات جو ٻاهر نڪرون؟
61۽ بني اسرائيل مصرين کان چانديءَ جا ٿانو ،سون جا ٿانو ۽ ڪپڙا گهريا ،۽ بني اسرائيلين مصرين کان ڪپڙا لاهي ڇڏيا.
62پوءِ موسيٰ تڪڙ ڪئي ۽ اٿيو ۽ مصر جي درياءَ ڏانهن ويو ،۽ اتان يوسف جو تابوت ڪڍي آيو ۽ ان کي پاڻ سان گڏ کڻي ويو.
63بني اسرائيل پڻ ،هر هڪ پنهنجي پيءُ جو تابوت پاڻ سان گڏ کڻي آيا ،۽ هر هڪ پنهنجي قبيلي جا تابوت به.

باب81

1۽ بني اسرائيل رعمسيس کان سُڪوت تائين سفر ڪيو ،ننڍڙن ٻارن ۽ سندن زالن کان سواءِ ،لڳ ڀڳ ڇهه لک مرد پيادل هئا.
2۽ انهن سان گڏ هڪ مخلوط ميڙ ۽ ڌڻ ۽ ڌڻ ،ايتري قدر جو گهٽا ڍور به هئا.
3۽ بني اسرائيلن جو ،جيڪي مصر جي ملڪ ۾ سخت محنت مزدوري ۾ رهندا هئا ،انهن جو رهڻ ٻه سو ڏهه سال هو.
4۽ ٻه سؤ ڏهه سالن جي آخر ۾ ،خداوند بني اسرائيل کي مصر مان مضبوط هٿ سان ڪڍيو.
5۽ بني اسرائيل مصر ۽ گوشن ۽ رعمسيس کان سفر ڪري پهرين مهيني جي پندرهين ڏينهن تي سُڪوت ۾ خيما هڻندا هئا.
6۽ مصري پنهنجن سڀني پهلوانن کي دفن ڪندا هئا جن کي خداوند ماريو هو ،۽ سڀني مصري پنهنجن مقتولن کي ٽن ڏينهن تائين دفن ڪندا هئا.
7۽ بني اسرائيل سُڪات کان سفر ڪيو ۽ بيابان جي ڇيڙي تي ايٿوم ۾ خيمو لڳايو.
8۽ ٽئين ڏينهن جڏهن مصري پنهنجي پهرين چاول کي دفن ڪري چڪا هئا ،ڪيترائي ماڻهو مصر مان اٿيا ۽ بني اسرائيل جي پٺيان ويا ته جيئن انهن کي مصر ڏانهن موٽائي آڻين ،چاڪاڻ ته انهن کي افسوس ٿيو ته انهن بني اسرائيل کي انهن جي غلامي کان ٻاهر ڪڍيو هو.
9۽ هڪڙي ماڻهوءَ پنهنجي پاڙيسري کي چيو ته” ،يقيناً موسيٰ ۽ هارون فرعون سان ڳالهايو ته اسين ٽن ڏينهن جو سفر بيابان ۾ ڪنداسين ۽ پنهنجي خدا خداوند جي لاءِ قرباني ڪنداسين“.
10تنهن ڪري اچو ته صبح جو سوير اُٿون ۽ انهن کي واپس آڻيون ،۽ اهو ٿيندو ته جيڪڏهن اهي اسان سان گڏ مصر ڏانهن پنهنجن مالڪن ڏانهن موٽندا ،ته پوءِ اسان کي خبر پوندي ته انهن ۾ ايمان آهي ،پر جيڪڏهن اهي واپس نه ايندا ،ته پوءِ اسان انهن سان وڙهنداسين ،۽ انهن کي وڏي طاقت ۽ مضبوط هٿ سان واپس آڻينداسين.

11۽ فرعون جا سڀ امير صبح جو اٿيا ،۽ انهن سان گڏ لڳ ڀڳ ست لک ماڻهو ،۽ اهي ان ڏينهن مصر مان نڪري ويا ،۽ ان جاءِ تي پهتا جتي بني اسرائيل هئا.

12۽ سڀني مصرين ڏٺو ۽ ڏٺو ته موسيٰ ،هارون ۽ سڀ بني اسرائيل في-هخيروت جي اڳيان ويٺا هئا ،کائي پي رهيا هئا ۽ خداوند جي عيد ملهائي رهيا هئا.

13۽ سڀني مصرين بني اسرائيل کي چيو ته” يقيناً اوهان چيو هو ته اسين ٽن ڏينهن تائين بيابان ۾ سفر ڪنداسين ۽ پنهنجي خدا کي قرباني ڏينداسين ۽ موٽي ايندياسين“.

14هاڻي توهان جي وڃڻ کان پنج ڏينهن ٿيا آهن ،پوءِ توهان پنهنجن مالڪن ڏانهن ڇو نه ٿا موٽي وڃو؟

15۽ موسيٰ ۽ هارون انهن کي جواب ڏنو ته” ،ڇاڪاڻ ته خداوند اسان جو خدا اسان جي باري ۾ شاهدي ڏني آهي ته اوهين وري مصر ڏانهن نه موٽندؤ ،پر اسين پاڻ کي اهڙي ملڪ ڏانهن وٺي وينداسين جتي کير ۽ ماکي وهندي آهي ،جيئن خداوند اسان جي خدا اسان جي ابن ڏاڏن سان قسم کنيو هو ته اسان کي ڏيندو“.

16۽ جڏهن مصر جي اميرن ڏٺو ته بني اسرائيل انهن جي ڳالهه نه ٻڌي ،ته جيئن مصر ڏانهن موٽي وڃن ،تڏهن انهن بني اسرائيل سان جنگ ڪرڻ لاءِ پاڻ کي تيار ڪيو.

17۽ خداوند بني اسرائيل جي دلين کي مصرين جي خلاف مضبوط ڪيو ،ايتري قدر جو انهن انهن کي سخت شڪست ڏني ،۽ مصرين تي جنگ سخت ٿي ،۽ سڀ مصري بني اسرائيل جي اڳيان ڀڄي ويا ،ڇاڪاڻ ته انهن مان ڪيترائي بني اسرائيل جي هٿان مارجي ويا.

18۽ فرعون جا امير مصر ڏانهن ويا ۽ فرعون کي ٻڌايو ته” ،بني اسرائيل ڀڄي ويا آهن ۽ هاڻي مصر ڏانهن واپس نه ويندا ،۽ موسيٰ ۽ هارون اسان سان اهڙي طرح ڳالهايو.

19۽ فرعون هي ڳالهه ٻڌي ،۽ سندس دل ۽ سندس سڀني رعيت جا دل اسرائيل جي خلاف ٿي ويا ،۽ انهن کي توبه ٿي ته انهن اسرائيل کي موڪليو هو؛ ۽ سڀني مصرين فرعون کي صلاح ڏني ته هو اسرائيل جي ٻارن جو پيڇو ڪري ته جيئن انهن کي انهن جي ٻارن ڏانهن واپس آڻي.

20۽ انهن مان هر هڪ پنهنجي ڀاءُ کي چيو ته ،اسان هي ڇا ڪيو آهي جو اسان بني اسرائيل کي پنهنجي غلامي مان ڪڍي ڇڏيو آهي؟

21۽ خداوند سڀني مصرين جي دلين کي مضبوط ڪيو ته بني اسرائيلين جو پيڇو ڪن ،ڇاڪاڻ ته خداوند مصرين کي ڳاڙهي سمنڊ ۾ شڪست ڏيڻ چاهيندو هو.

22پوءِ فرعون اٿيو ۽ پنهنجو رٿ تيار ڪيو ،۽ سڀني مصرين کي گڏ ٿيڻ جو حڪم ڏنو ،ننڍڙن ٻارن ۽ عورتن کان سواءِ هڪڙو به مرد نه بچيو.

23۽ سڀ مصري بني اسرائيل جي پٺيان ڊوڙڻ لاءِ فرعون سان گڏ نڪتا ،۽ مصر جي لشڪر هڪ تمام وڏي ۽ ڳري لشڪر هئي ،جنهن ۾ لڳ ڀڳ ڏهه لک ماڻهو هئا.

24۽ هن سڄي لشڪر بني اسرائيل جي پٺيان هليو ويو ته جيئن انهن کي مصر ڏانهن واپس آڻين ،۽ اهي ڳاڙهي سمنڊ جي ڪناري تي خيمه لڳائي انهن تائين پهتا.

25۽ بني اسرائيل اکيون کڻي ڏٺو ته سڀ مصري انهن جي پٺيان پيا اچن ،۽ بني اسرائيل انهن کان تمام گهڻو ڊڄي ويا ،۽ بني اسرائيل خداوند کان دعا گهري.

26۽ مصرين جي ڪري ،بني اسرائيل پاڻ کي چئن حصن ۾ ورهائي ڇڏيو ،۽ اهي پنهنجي راءِ ۾ ورهائجي ويا ،ڇاڪاڻ ته اهي مصرين کان ڊڄندا هئا ،۽ موسيٰ انهن مان هر هڪ سان ڳالهايو.

27پهريون ٽولو روبن ،شمعون ۽ اِشڪار جي اولاد جو هو ،۽ انهن پاڻ کي سمنڊ ۾ اڇلائڻ جو فيصلو ڪيو ،ڇاڪاڻ ته اهي مصرين کان تمام گهڻو ڊڄندا هئا.

28موسيٰ انهن کي چيو ته” ڊڄو نه ،بيٺا رهو ۽ خداوند جي نجات کي ڏسو جيڪو هو اڄ اوهان لاءِ ڪندو.

29ٻيو ڀاڱو زبولون ،بنيامين ۽ نفتالي جي اولاد جو هو ،۽ انهن مصرين سان گڏ واپس مصر وڃڻ جو ارادو ڪيو.

30۽ موسيٰ انهن کي چيو ته ڊڄو نه ،ڇاڪاڻ ته جيئن اڄ توهان مصرين کي ڏٺو آهي ،تيئن توهان انهن کي وري ڪڏهن به نه ڏسندا.

31ٽيون حصو يهوداه ۽ يوسف جي اولاد جو هو ،۽ انهن مصرين سان وڙهڻ لاءِ وڃڻ جو فيصلو ڪيو.

32۽ موسيٰ انهن کي چيو ته پنهنجي پنهنجي جاءِ تي بيهو ،ڇو ته خداوند اوهان لاءِ وڙهندو ،۽ اوهين خاموش رهندؤ.

33۽ چوٿون حصو لاوي ،جاد ۽ آشر جي اولاد مان هو ،۽ انهن مصرين جي وچ ۾ وڃڻ جو ارادو ڪيو ته جيئن انهن کي پريشان ڪري سگهن ،۽ موسيٰ انهن کي چيو ته ،پنهنجي جاءِ تي رهو ۽ نه ڊڄو ،صرف خداوند کي سڏيو ته هو توهان کي انهن جي هٿن کان بچائي.

34ان کان پوءِ موسيٰ ماڻهن مان اٿيو ۽ خداوند کان دعا گهري ۽ چيو ته

35اي خداوند سڄي زمين جا خدا ،هاڻي پنهنجي قوم کي بچايو جن کي تون مصر مان ڪڍيو هو ،۽ مصري فخر نه ڪن ته طاقت ۽ طاقت انهن جي آهي.

36پوءِ خداوند موسيٰ کي چيو ته” تون مون کي ڇو ٿو روئين؟ بني اسرائيل کي چئو ته اهي اڳتي وڌن ،۽ تون پنهنجو لٺ سمنڊ تي ڊگهو ڪر ۽ ان کي ورهاءِ ،۽ بني اسرائيل ان مان لنگهي ويندا“.

37موسيٰ ائين ڪيو ،۽ پنهنجو لٺ سمنڊ تي کنيو ۽ ان کي ورهائي ڇڏيو.

38۽ سمنڊ جو پاڻي ٻارهن حصن ۾ ورهائجي ويو ،۽ بني اسرائيل پيادل ،جوتن سان ،جيئن ڪو ماڻهو تيار ٿيل رستي تان لنگهندو آهي ، تيئن لنگهندا هئا.

39۽ خداوند موسيٰ ۽ هارون جي هٿان بني اسرائيل تي مصر ۽ سمنڊ ۾ پنهنجا معجزا ڏيکاريا.

40۽ جڏهن بني اسرائيل سمنڊ ۾ داخل ٿيا ،ته مصري انهن جي پٺيان آيا ،۽ سمنڊ جو پاڻي انهن تي ٻيهر چڙهي ويو ،۽ اهي سڀ پاڻي ۾ ٻڏي ويا ،۽ فرعون کان سواءِ ڪو به ماڻهو نه بچيو ،جنهن خداوند جو شڪر ادا ڪيو ۽ مٿس ايمان آندو ،تنهن ڪري خداوند ان وقت مصرين سان گڏ کيس تباهه نه ڪيو.

41۽ خداوند هڪ ملائڪ کي حڪم ڏنو ته کيس مصرين مان وٺي وڃي ،جنهن کيس نينوه جي ملڪ تي اچلائي ڇڏيو ۽ هو ان تي گهڻي وقت تائين حڪومت ڪندو رهيو.

42۽ انهيءَ ڏينهن خداوند بني اسرائيل کي مصر جي هٿ کان بچايو ،۽ سڀني بني اسرائيل ڏٺو ته مصري تباهه ٿي ويا آهن ،۽ انهن خداوند جو وڏو هٿ ڏٺو ،جيڪو هن مصر ۽ سمنڊ ۾ ڪيو هو.

43پوءِ موسيٰ ۽ بني اسرائيل خداوند جي آڏو هي گيت ڳايو ،جنهن ڏينهن خداوند مصرين کي انهن جي اڳيان ڪيرايو.

44۽ سڀ بني اسرائيل گڏجي گيت ڳائي رهيا هئا ،۽ چوڻ لڳا ته ،مان خداوند جي لاءِ گيت ڳائيندس ڇو ته هو تمام گهڻو بلند آهي ،هن گهوڙي ۽ سوار کي سمنڊ ۾ اڇلائي ڇڏيو آهي؛ ڏسو ،اهو خدا جي شريعت جي ڪتاب ۾ لکيل آهي.

45ان کان پوءِ بني اسرائيل پنهنجي سفر تي روانا ٿيا ۽ ماره ۾ خيما لڳايا ،۽ خداوند بني اسرائيل کي ماره ۾ انهيءَ جاءِ تي قانون ۽ فيصلا ڏنا ،۽ خداوند بني اسرائيل کي حڪم ڏنو ته سندس سڀني طريقن تي هلن ۽ سندس خدمت ڪن.

46۽ اهي ماره کان سفر ڪري ايليم ۾ آيا ،۽ ايليم ۾ پاڻيءَ جا ٻارهن چشما ۽ ستر کجور جا وڻ هئا ،۽ ٻارن اتي پاڻيءَ جي ڪناري تي خيما هنيا.

47۽ اهي ايليم کان سفر ڪري سين جي بيابان ۾ آيا ،مصر مان نڪرڻ کان پوءِ ٻئي مهيني جي پندرهين تاريخ تي.

48انهيءَ وقت خداوند بني اسرائيل کي کائڻ لاءِ مَن ڏنو ،۽ خداوند بني اسرائيل لاءِ روزانو آسمان مان ماني جو مينهن وسايو.

49۽ بني اسرائيل چاليهه سالن تائين مَن کائيندا رهيا ،جيترا ڏينهن اهي بيابان ۾ رهيا ،جيستائين اهي ڪنعان جي ملڪ ۾ ان تي قبضو ڪرڻ لاءِ آيا.

50۽ اهي سين جي بيابان مان نڪري الوش ۾ خيما هڻندا هئا.

51۽ انهن الوش کان سفر ڪيو ۽ رفيديم ۾ خيما هنيا.

52۽ جڏهن بني اسرائيل رفيديم ۾ هئا ،عماليق ،اليفاز جو پٽ ،عيسو جو پٽ ،صفو جو ڀاءُ ،اسرائيل سان جنگ ڪرڻ لاءِ آيو.

53۽ هو پاڻ سان گڏ اٺ لک هڪ هزار ماڻهو ،جادوگر ۽ جادوگر کڻي آيو ،۽ هن رفيديم ۾ اسرائيل سان جنگ لاءِ تيار ٿيو.

54۽ انهن بني اسرائيل جي خلاف هڪ وڏي ۽ سخت جنگ ڪئي ،۽ خداوند عماليق ۽ سندس ماڻهن کي موسيٰ ۽ بني اسرائيل جي هٿن ۾ ۽ موسيٰ جي خادم نون جي پٽ افرات جي يشوع جي هٿ ۾ ڏنو.

55۽ بني اسرائيل عماليق ۽ سندس ماڻهن کي تلوار جي ڌڙ کان ماريو ،پر بني اسرائيل تي جنگ تمام سخت هئي.

56۽ خداوند موسيٰ کي چيو ته” هي ڳالهه پنهنجي لاءِ يادگار طور هڪ ڪتاب ۾ لک ۽ ان کي پنهنجي ٻانهي نون جي پٽ يشوع جي هٿ ۾ رک ۽ بني اسرائيل کي حڪم ڪر ته جڏهن تون ڪنعان جي ملڪ ۾ ايندين ته عماليق جي ياد کي آسمان هيٺان بلڪل مٽائي ڇڏ“.

57۽ موسيٰ ائين ڪيو ،۽ ڪتاب کڻي ان تي هي لفظ لکيا ،چيائين ته

58ياد ڪر ته عماليق تو سان ڇا ڪيو جڏهن تون مصر مان نڪتو هئين.

59جيڪو رستي ۾ تو سان مليو ۽ تنهنجي پٺيان ڌڪ هنيو ،انهن کي به جيڪي تنهنجي پٺيان ڪمزور هئا جڏهن تون ٿڪل ۽ ٿڪل هئين.

60تنهن ڪري جڏهن خداوند توهان جو خدا توهان کي پنهنجي چوڌاري سڀني دشمنن کان آرام ڏيندو ،جيڪو خداوند توهان جو خدا توهان کي ورثي ۾ ڏئي ٿو ته جيئن ان تي قبضو ڪري ،ته پوءِ توهان عماليق جي ياد کي آسمان هيٺان کان ختم ڪري ڇڏيندا ،توهان ان کي نه وساريندا.

61۽ جيڪو بادشاهه عمالق تي ،يا سندس يادگيري تي يا سندس اولاد تي رحم ڪندو ،ڏس ،مان ان کان ان جو بدلو وٺندس ،۽ مان ان کي سندس قوم مان ڪٽي ڇڏيندس.

62۽ موسيٰ اهي سڀ ڳالهيون هڪ ڪتاب ۾ لکي ڇڏيون ،۽ بني اسرائيل کي انهن سڀني ڳالهين جو احترام ڪرڻ جو حڪم ڏنو.

باب82

1۽ بني اسرائيل رفيديم کان روانا ٿيا ۽ مصر مان نڪرڻ کان پوءِ ٽئين مهيني ۾ سينا جي بيابان ۾ خيما لڳا.

2اُن وقت موسيٰ جو سُسرو رعوئيل مديان وارو ،پنهنجي ڌيءَ صفوره ۽ ٻن پٽن سان گڏ آيو ،ڇاڪاڻ ته هن خداوند جي انهن معجزن جي باري ۾ ٻڌو هو جيڪي هن بني اسرائيل سان ڪيا هئا ،جيڪي هن انهن کي مصر جي هٿ کان ڇڏايا هئا.

3۽ رعوئيل موسيٰ وٽ بيابان ۾ آيو جتي هن خيمو لڳايو هو ،جتي خدا جو جبل هو.

4۽ موسيٰ وڏي عزت سان پنهنجي سُسري سان ملڻ لاءِ نڪتو ،۽ سڄو بني اسرائيل ساڻس گڏ هو.

5۽ رعوئيل ۽ سندس ٻار ڪيترن ئي ڏينهن تائين بني اسرائيلن ۾ رهيا ،۽ رعوئيل ان ڏينهن کان وٺي خداوند کي سڃاتو.

6۽ بني اسرائيل جي مصر کان نڪرڻ جي ٽئين مهيني ۾ ،ڇهين ڏينهن تي ،خداوند اسرائيل کي سينا جبل تي ڏهه حڪم ڏنا.

7۽ سڀني بني اسرائيلن اهي سڀ حڪم ٻڌا ،۽ سڀ بني اسرائيل ان ڏينهن خداوند ۾ تمام گهڻو خوش ٿيا.

8۽ خداوند جو جلال سينا جبل تي بيٺو ،۽ هن موسيٰ کي سڏيو ،۽ موسيٰ ڪڪر جي وچ ۾ آيو ۽ جبل تي چڙهي ويو.

9۽ موسيٰ چاليهه ڏينهن ۽ چاليهه راتيون جبل تي رهيو؛ هن نه ماني کاڌي ۽ نه پاڻي پيتو ،۽ خداوند کيس بني اسرائيل کي سيکارڻ لاءِ قانون ۽ فيصلا سيکاريا.

10۽ خداوند اهي ڏهه حڪم لکيا جيڪي هن بني اسرائيل کي ڏنا هئا ،پٿر جي ٻن تختين تي ،جيڪي هن موسيٰ کي ڏنا ته جيئن بني اسرائيل کي حڪم ڏئي.

11۽ چاليهه ڏينهن ۽ چاليهه راتين جي آخر ۾ ،جڏهن خداوند موسيٰ سان جبل سينا تي ڳالهائڻ ختم ڪيو ،تڏهن خداوند موسيٰ کي پٿر جون تختيون ڏنيون ،جيڪي خدا جي آڱر سان لکيل هيون.

12۽ جڏهن بني اسرائيل ڏٺو ته موسيٰ جبل تان لهڻ ۾ دير ڪري ٿو ،تڏهن اهي هارون جي چوڌاري گڏ ٿيا ۽ چيائون ته” ،هن ماڻهوءَ موسيٰ جي باري ۾ اسان کي خبر ناهي ته هن جو ڇا ٿيو آهي“.

13تنهنڪري هاڻي اٿي ،اسان لاءِ هڪڙو ديوتا ٺاه جيڪو اسان جي اڳيان هلي ،ته جيئن اوهين مرڻ نه ڏيو.

14۽ هارون ماڻهن کان تمام گهڻو ڊڄي ويو ،۽ هن انهن کي حڪم ڏنو ته هو سون آڻين ۽ هن ان مان ماڻهن لاءِ ڳهريل ڳابي ٺاهيو.

15۽ خداوند موسيٰ کي چيو ته ،جبل تان لهڻ کان اڳ ،هيٺ لهي وڃ ،ڇاڪاڻ ته تنهنجا ماڻهو جن کي تون مصر مان ڪڍيو هو ،اهي پاڻ کي خراب ڪري چڪا آهن.

16انهن پاڻ لاءِ هڪ ڳهريل ڳابي ٺاهي آهي ۽ ان کي سجدو ڪيو آهي .تنهنڪري هاڻي مون کي ڇڏي ڏيو ته جيئن مان انهن کي زمين تان ناس ڪريان ،ڇاڪاڻ ته اهي هنيلا ماڻهو آهن.

17۽ موسيٰ خداوند کان مهرباني گهري ،۽ خداوند کان ماڻهن لاءِ ان ڳابي جي ڪري دعا گهري جيڪا انهن ٺاهي هئي ،۽ پوءِ هو جبل تان لهي آيو ۽ سندس هٿن ۾ پٿر جون ٻه تختيون هيون ،جيڪي خدا کيس بني اسرائيلن کي حڪم ڏيڻ لاءِ ڏنيون هيون.

18۽ جڏهن موسيٰ خيمي جي ويجهو آيو ۽ ماڻهن جي ٺاهيل ڳابي کي ڏٺو ،تڏهن موسيٰ جو غضب ڀڙڪي پيو ۽ هن جبل جي هيٺان تختيون ڀڃي ڇڏيون.

19پوءِ موسيٰ خيمي ۾ آيو ۽ ڳابي کي ڪٽي باهه ۾ ساڙيو ۽ ان کي پيسيو جيستائين اهو باريڪ مٽي ٿي ويو ،۽ ان کي پاڻيءَ تي ڇڙڪايو ۽ بني اسرائيلن کي پيئڻ لاءِ ڏنو.

20۽ ماڻهن مان اٽڪل ٽي هزار ماڻهو هڪ ٻئي جي تلوارن سان مري ويا ،جن ڳابي کي ٺاهيو هو.

21۽ ٻئي ڏينهن موسيٰ ماڻهن کي چيو ته” ،آءٌ خداوند وٽ مٿي ويندس ،شايد مان توهان جي گناهن جو ڪفارو ڏيان جيڪي توهان خداوند وٽ ڪيا آهن.

22۽ موسيٰ وري خداوند وٽ مٿي ويو ،۽ خداوند سان گڏ چاليهه ڏينهن ۽ چاليهه راتيون رهيو.

23۽ چاليهن ڏينهن دوران موسيٰ بني اسرائيل جي لاءِ خداوند کان دعا گهري ،۽ خداوند موسيٰ جي دعا ٻڌي ،۽ خداوند هن کان اسرائيل جي لاءِ دعا گهري.

24پوءِ خداوند موسيٰ کي چيو ته ٻه پٿر جون تختيون ڪٽي ۽ انهن کي خداوند وٽ ڪٽي اچ ،جيڪو انهن تي ڏهه حڪم لکندو.

25پوءِ موسيٰ ائين ڪيو ،۽ هيٺ لٿو ۽ ٻه تختيون ڪٽيون ۽ خداوند وٽ سينا جبل تي چڙهي ويو ،۽ خداوند انهن تختين تي ڏهه حڪم لکيا.

26۽ موسيٰ چاليهه ڏينهن ۽ چاليهه راتيون خداوند سان گڏ رهيو ،۽ خداوند کيس بني اسرائيل کي قانون ۽ فيصلا ڏيڻ جي هدايت ڪئي.

27۽ خداوند کيس بني اسرائيل جي حوالي سان حڪم ڏنو ته اهي خداوند لاءِ هڪ مقدس جاءِ ٺاهين ته جيئن سندس نالو ان ۾ رهي ،۽ خداوند کيس مقدس جاءِ جي صورت ۽ ان جي سڀني سامان جي صورت ڏيکاري.

28۽ چاليهن ڏينهن جي آخر ۾ ،موسيٰ جبل تان هيٺ لهي آيو ۽ ٻه تختيون سندس هٿ ۾ هيون.

29۽ موسيٰ بني اسرائيلن وٽ آيو ۽ انهن کي خداوند جون سڀ ڳالهيون ٻڌايون ،۽ انهن کي قانون ،قانون ۽ فيصلا سيکاريا جيڪي خداوند کيس سيکاريا هئا.

30۽ موسيٰ بني اسرائيل کي خداوند جو ڪلام ٻڌايو ،ته هن لاءِ هڪ مقدس جاءِ ٺاهي وڃي ته جيئن بني اسرائيل جي وچ ۾ رهي سگهي.

31۽ ماڻهو انهن سڀني چڱاين تي تمام گهڻو خوش ٿيا جيڪي خداوند موسيٰ جي ذريعي انهن سان ڳالهايو هو ،۽ چيائون ته ،اسين سڀ ڪجهه ڪنداسين جيڪو خداوند توهان سان ڳالهايو آهي.

32۽ ماڻهو هڪ ماڻهو وانگر اٿيا ۽ خداوند جي مقدس جاءِ ڏانهن سخاوت سان نذرانو پيش ڪيو ،۽ هر هڪ ماڻهو مقدس جاءِ جي ڪم ۽ ان جي سڀني خدمت لاءِ خداوند جو نذرانو ڪٽي آيو.

33۽ سڀني بني اسرائيلن هر هڪ ماڻهو کي پنهنجي ملڪيت مان جيڪو ڪجهه مليو ،سونا ،چاندي ،ٽامي ۽ هر شيءِ جيڪا مقدس جاءِ جي ڪم لاءِ هئي ،ڪٽي آيا.

34۽ سڀئي عقلمند ماڻهو جيڪي ڪم ۾ ماهر هئا آيا ۽ خداوند جي مقدس جاءِ ٺاهي ،جيئن خداوند حڪم ڏنو هو ،هر هڪ ماڻهو پنهنجي ڪم ۾ جيڪو هن ڪيو هو؛ ۽ سڀني عقلمند ماڻهن دل سان مقدس جاءِ ،ان جو فرنيچر ۽ پاڪ خدمت لاءِ سڀ سامان ٺاهيو ،جيئن خداوند موسيٰ کي حڪم ڏنو هو.

35۽ پنجن مهينن جي آخر ۾ خيمه جي مقدس جاءِ جو ڪم پورو ٿيو ،۽ بني اسرائيل اهو سڀ ڪجهه ڪيو جيڪو خداوند موسيٰ کي حڪم ڏنو هو.

36۽ اهي موسيٰ وٽ مقدس جاءِ ۽ ان جو سڀ سامان ڪٽي آيا؛ جيئن خداوند موسيٰ کي ڏيکاريو هو ،تيئن بني اسرائيل به ڪيو.

37۽ موسيٰ ڪم ڏٺو ،۽ ڏسو ته انهن اهو ڪيو جيئن خداوند کيس حڪم ڏنو هو ،تنهن ڪري موسيٰ انهن کي برڪت ڏني.

باب83

1۽ ٻارهين مهيني ۾ ،مهيني جي تيئيهين ڏينهن تي ،موسيٰ هارون ۽ سندس پٽن کي ورتو ،۽ انهن کي انهن جا ڪپڙا پهرايا ،۽ انهن کي مسح ڪيو ۽ انهن سان ائين ڪيو جيئن خداوند کيس حڪم ڏنو هو ،۽ موسيٰ اهي سڀ نذرانا ڪٽي آيو جيڪي خداوند ان ڏينهن تي کيس حڪم ڏنو هو.

2پوءِ موسيٰ هارون ۽ سندس پٽن کي وٺي ويو ۽ کين چيو ته” اوهين ست ڏينهن خيمي جي دروازي تي رهو ،ڇو ته مون کي اهو حڪم ڏنو ويو آهي.

3۽ هارون ۽ سندس پٽن اهو سڀ ڪجهه ڪيو جيڪو خداوند موسيٰ جي ذريعي انهن کي حڪم ڏنو هو ،۽ اهي ست ڏينهن خيمه جي دروازي تي رهيا.

4۽ بني اسرائيل جي مصر مان نڪرڻ کان ٻئي سال ۾ ،انين ڏينهن تي ،جيڪو پهرين مهيني جو پهريون ڏينهن هو ،موسيٰ مقدس جاءِ ٺاهي ،۽ موسيٰ خيمه جو سڀ سامان ۽ مقدس جاءِ جو سڀ سامان گڏ ڪيو ،۽ هن اهو سڀ ڪجهه ڪيو جيڪو خداوند کيس حڪم ڏنو هو.

5پوءِ موسيٰ هارون ۽ سندس پٽن کي سڏيو ،۽ اهي پاڻ لاءِ ۽ بني اسرائيل لاءِ ساڙڻ واري قرباني ۽ گناهه جي قرباني ڪٽي آيا ،جيئن
خداوند موسيٰ کي حڪم ڏنو هو.
6انهيءَ ڏينهن هارون جا ٻہ پٽ ،ناداب ۽ ابيهو ،عجيب باهه ڪٽي خداوند جي اڳيان ڪٽي آيا ،جنهن انهن کي حڪم نه ڏنو هو ،۽ خداوند جي
اڳيان باهه نڪري انهن کي ساڙي ڇڏيو ،۽ اهي انهيءَ ڏينهن خداوند جي اڳيان مري ويا.
7پوءِ جنهن ڏينهن موسيٰ مقدس جاءِ ٺاهڻ جو ڪم پورو ڪيو ،تنهن ڏينهن بني اسرائيل جي سردارن قربان گاهہ جي وقف لاءِ پنهنجون
نذرانو خداوند جي اڳيان آڻڻ شروع ڪيو.
8۽ انهن هر هڪ شهزادي هڪ ڏينهن لاءِ پنهنجا نذرانا آندا ،۽ هر ڏينهن هڪ شهزادي ٻارهن ڏينهن لاءِ.
9۽ سڀ نذرانا جيڪي اهي ڪٽي آيا ،هر هڪ پنهنجي ڏينهن ۾ ،هڪ چانديءَ جو ٿانو جنهن جو وزن هڪ سؤ ٽيهه مثقال هو ،هڪ
چانديءَ جو پيالو ستر مثقال جو مقدس جاءِ جي مثقال مطابق ،ٻئي مٿي اٽي سان ڀريل هئا ،جيڪو گوشت جي نذراني لاءِ تيل سان ملايو
ويو هو.
10هڪ چمچو ،جنهن جو وزن ڏهه مثقال سون هو ،جيڪو لوبان سان ڀريل هو.
11ساڙڻ واري قرباني لاءِ هڪڙو جوان ڍڳو ،هڪڙو گهيٽو ،هڪڙو ڀهريون سال جو گهيٽو.
12۽ گناهه جي قرباني لاءِ هڪ ٻڪري.
13۽ سلامتيءَ جي قربانيءَ لاءِ ٻہ ڍڳا ،پنج رڍون ،پنج ٻڪريون ۽ پنج هڪ سالا گهيٽا.
14ائين بني اسرائيل جا ٻارهن سردار روزانو ڪندا هئا ،هر هڪ پنهنجي ڏينهن ۾.
15۽ ان کان پوءِ ،مهيني جي تيرهين ڏينهن تي ،موسيٰ بني اسرائيل کي فسح ملهائڻ جو حڪم ڏنو.
16۽ بني اسرائيل فسح جي عيد مهيني جي چوڏهين تاريخ تي پنهنجي وقت تي ملهائي ،جيئن خداوند موسيٰ کي حڪم ڏنو هو ،ائين ئي بني
اسرائيل ڪيو.
17۽ ٻئي مهيني ۾ ،ان جي پهرين ڏينهن تي ،خداوند موسيٰ سان ڳالهايو ،چيو ته،
18بني اسرائيل جي سڀني مردن جي سرن کي ڳڻيو جيڪي ويهن سالن ۽ ان کان مٿي آهن ،تون ۽ تنهنجو ڀاءُ هارون ۽ بني اسرائيل جا
ٻارهن سردار.
19۽ موسيٰ ائين ڪيو ،۽ هارون بني اسرائيل جي ٻارهن سردارن سان گڏ آيو ،۽ انهن سينا جي بيابان ۾ بني اسرائيل جي ڳڻپ ڪئي.
20۽ بني اسرائيلن جو ڳڻپ سندن پيئرن جي گهرن مطابق ،ويهن سالن ۽ ان کان مٿي عمر وارن جي ،ڇهه لک ٽي هزار پنج سئو پنجاهه
هئي.
21پر لاوي جي اولاد کي پنهنجن پائرن ،يعني بني اسرائيلن سان نه ڳڻيو ويو.
22۽ بني اسرائيل جي سڀني مردن جو تعداد جيڪي هڪ مهيني ۽ ان کان مٿي هئا ،ٻہ هزار ٻه سئو ٽيهتر هئا.
23۽ لاوي جي اولاد جو تعداد هڪ مهيني ۽ ان کان مٿي هو ،ٻہ هزار هئا.
24۽ موسيٰ ڪاهنن ۽ لاوين مان هر هڪ کي سندس خدمت ۽ بار تي مقرر ڪيو تہ جيئن هو مقدس خيمي جي خدمت ڪري ،جيئن
خداوند موسيٰ کي حڪم ڏنو هو.
25۽ مهيني جي ويهين تاريخ تي ،ڪڪر شاهدي جي خيمي تان هٽايو ويو.
26انهيءَ وقت بني اسرائيل سينا جي بيابان مان پنهنجو سفر جاري رکيو ،۽ انهن ٽن ڏينهن جو سفر ڪيو ،۽ ڪڪر فاران جي بيابان تي
بيٺو؛ اتي خداوند جو غضب بني اسرائيل تي پڙڪي پيو ،ڇاڪاڻ ته انهن خداوند کان ماني گهري هئي ته جيئن اهي کائي سگهن.
27۽ خداوند انهن جي ڳالهه ٻڌي ،۽ انهن کي گوشت ڏنو جيڪو انهن هڪ مهيني تائين کاڌو.
28پر هن کان پوءِ خداوند جو غضب انهن تي پڙڪيو ،۽ هن انهن کي وڏي قتل عام سان ماريو ،۽ انهن کي اتي ئي دفن ڪيو ويو.
29۽ بني اسرائيل انهيءَ جاءِ جو نالو ڪبروت هٽاوه رکيو ،ڇاڪاڻ ته اتي انهن انهن ماڻهن کي دفن ڪيو جيڪي گوشت جي لالچ ۾ هئا.
30۽ انهن ڪبروت هٽاوا کان روانو ٿي حصوروت ۾ خيما هنيا ،جيڪو فاران جي بيابان ۾ آهي.
31۽ جڏهن بني اسرائيل حضروت ۾ هئا ،تڏهن موسيٰ جي ڪري خداوند جو غضب مريم تي پڙڪيو ،۽ هوءَ ڪوڙهي ٿي وئي ،برف
وانگر اڇي.
32۽ هوءَ ست ڏينهن تائين ڪئمپ کان ٻاهر بند رهي ،جيستائين هن کي پنهنجي ڪوڙهه جي بيماري کان پوءِ ٻيهر گهرايو ويو.
33پوءِ بني اسرائيل حصاروت کان روانا ٿيا ۽ فاران جي بيابان جي ڇيڙي تي خيما لڳا.
34انهيءَ وقت ،خداوند موسيٰ سان ڳالهايو ته بني اسرائيل مان ٻارهن ماڻهو موڪلي ،هڪ هڪ قبيلي ڏانهن ،ته جيئن ڪنعان جي ملڪ
جي ڳولا ڪن.
35۽ موسيٰ ٻارهن ماڻهن کي موڪليو ،۽ اهي ڪنعان جي ملڪ ۾ آيا ته جيئن ان کي ڳولي ۽ جانچي سگهن ،۽ انهن سين جي بيابان کان
وٺي رخوب تائين سڄي ملڪ جي ڳولا ڪئي جيئن تون ڪموت تائين پهچين ٿو.
36۽ چاليهن ڏينهن جي آخر ۾ اهي موسيٰ ۽ هارون وٽ آيا ،۽ انهن ڪيس پنهنجي دلين جي ڳالهه ٻڌائي ،۽ ڏهه ماڻهو بني اسرائيل کي ان
ملڪ جي باري ۾ هڪ خراب خبر ڪٽي آيا ،جيڪو انهن ڏنو هو ،۽ چوڻ لڳا ته اسان لاءِ هن ملڪ ڏانهن وڃڻ کان بهتر آهي ته مصر
ڏانهن موٽي وڃون ،اهو ملڪ جيڪو پنهنجي رهاڪن کي کائي ٿو.
37پر نون جو پٽ يشوع ۽ يفُونہ جو پٽ ڪالب ،جيڪي ملڪ جي جاچ پڙتال ڪندڙن مان هئا ،چيو تہ” زمين تمام سٺي آهي“.
38جيڪڏهن خداوند اسان سان خوش آهي ،ته هو اسان کي هن ملڪ ۾ آڻيندو ۽ ان کي اسان کي ڏيندو ،ڇاڪاڻ ته اهو کير ۽ ماکي سان
وهندڙ ملڪ آهي.
39پر بني اسرائيل انهن جي نہ ٻڌي ،۽ انهن ڏهن ماڻهن جي ڳالهين تي ڌيان ڏنو ،جيڪي ملڪ جي بڇڙي خبر ڪٽي آيا هئا.
40۽ خداوند بني اسرائيل جي ڪُرڪَ ٻڌي ۽ ڪاوڙيو ۽ قسم ڪٽي چيو تہ،

41يقيناً هن بڇڙي نسل مان ڪو به ماڻهو ويهن سالن ۽ ان کان مٿي جي عمر جو ملڪ نه ڏسندو سواءِ يفُونَه جي پٽ ڪالب ۽ نون جي پٽ يشوع جي.

42پر يقيناً هي بڇڙي نسل هن بيابان ۾ تباهه ٿي ويندي ،۽ انهن جا ٻار ملڪ ۾ ايندا ۽ اهي ان تي قبضو ڪندا؛ تنهن ڪري خداوند جو غضب اسرائيل تي پڙڪيو ،۽ هن انهن کي چاليهه سالن تائين بيابان ۾ ڀٽڪايو جيستائين ان بڇڙي نسل جي خاتمي تائين ،ڇاڪاڻ ته اهي خداوند جي پيروي نه ڪئي.

43۽ ماڻهو فاران جي بيابان ۾ گهڻو وقت رهيا ،۽ پوءِ اهي ڳاڙهن سمنڊ جي رستي سان بيابان ڏانهن هليا ويا.

باب84

1ان وقت قورح ،يضر جو پٽ ،ڪهت جو پٽ ۽ لاوي جو پٽ ،بني اسرائيل مان گهڻن ماڻهن کي گڏ ڪيو ،۽ اهي اٿيا ۽ موسيٰ ،هارون ۽ سڄي جماعت سان جهڳڙو ڪيو.

2۽ خداوند انهن تي غضبناڪ ٿيو ،۽ زمين پنهنجو وات کوليو ۽ انهن کي ،انهن جي گهرن کي ۽ انهن جي سڀني ملڪيتن کي ،۽ قورح جي سڀني ماڻهن کي نگليو.

3۽ ان کان پوءِ خدا ماڻهن کي گهڻي وقت تائين جبل سعير جي رستي تي گهمايو.

4ان وقت خداوند موسيٰ کي چيو ته عيسو جي اولاد سان جنگ نه ڪر ،ڇالاءِ جو مان توکي انهن جي ڪا به شيءِ نه ڏيندس ،جيتري پيرن جي تري تي هلي سگهي ،ڇاڪاڻ ته مون عيسو کي ميراث طور جبل شعير ڏنو آهي.

5تنهن ڪري عيسو جا اولاد اڳئين زماني ۾ عيسو جي اولاد سان وڙهيا ،۽ خداوند عيسو جي اولاد کي عيسو جي اولاد جي هٿن ۾ ڏنو ،۽ انهن کي انهن جي اڳيان تباهه ڪيو ،۽ عيسو جا اولاد اڄ تائين انهن جي جاءِ تي رهندا آهن.

6تنهن ڪري خداوند بني اسرائيل کي چيو ته پنهنجن پائرن عيسو جي اولاد سان نه وڙهو ،ڇاڪاڻ ته انهن جي ملڪ ۾ ڪجهه به توهان جو ناهي ،پر توهان انهن کان پئسن سان کاڌو خريد ڪري کائي سگهو ٿا ،۽ توهان انهن کان پئسن سان پاڻي خريد ڪري پي سگهو ٿا.

7۽ بني اسرائيل خداوند جي ڪلام جي مطابق ڪيو.

8۽ بني اسرائيل بيابان ۾ گهمندا رهيا ،سينا جبل جي رستي تي گهڻو وقت تائين گهمندا رهيا ،۽ عيسو جي اولاد کي نه ڇهيو ،۽ اهي ان علائقي ۾ انيس سالن تائين رهيا.

9انهيءَ وقت چِتيم جي اولاد جو بادشاهه لطينيس پنهنجي حڪومت جي پنجيتاليهه سال ۾ فوت ٿيو ،جيڪو بني اسرائيل جي مصر مان نڪرڻ جو چوڏهون سال آهي.

10۽ انهن کيس سندس جاءِ تي دفن ڪيو جيڪو هن چتيم جي ملڪ ۾ پاڻ لاءِ ٺاهيو هو ،۽ ابيمناس سندس جاءِ تي اٺتيهه سال حڪومت ڪئي.

11۽ بني اسرائيل انهن ڏينهن ۾ ،اٽويهن سالن جي آخر ۾ ،عيسو جي اولاد جي حد کان لنگهي ويا ،۽ اهي آيا ۽ موآب جي بيابان جي رستي کان لنگهيا.

12۽ خداوند موسيٰ کي چيو ته موآب کي گهيرو نه ڪر ۽ انهن سان نه وڙهه ،ڇالاءِ جو آءٌ اوهان کي انهن جي ملڪ مان ڪجهه به نه ڏيندس.

13۽ بني اسرائيل اُني سالن تائين موآب جي بيابان جي رستي تي لنگهيا ،۽ انهن انهن سان جنگ نه ڪئي.

14۽ بني اسرائيل جي مصر مان نڪرڻ جي ڇٽيهين سال ۾ ،خداوند امورين جي بادشاهه سيحون جي دل کي ڏک هنيو ،۽ هو جنگ ڪرڻ لڳو ،۽ موآب جي ماڻهن سان جنگ ڪرڻ لاءِ نڪتو.

15۽ سيحون بعور ،يانياس جي پٽ ،بلعام جي پٽ ،مصر جي بادشاهه جو صلاحڪار ۽ سندس پٽ بلعام ڏانهن قاصد موڪليا ته موآب تي لعنت ڪن ،ته جيئن اهو سيحون جي هٿ ۾ ڏنو وڃي.

16پوءِ قاصد ويا ۽ بعور کي يانياس جي پٽ ۽ سندس پٽ بلعام کي ميسوپوٽيميا جي پٽ پتور مان وٺي آيا ،پوءِ بعور ۽ سندس پٽ بلعام سيحون جي شهر ۾ آيا ۽ امورين جي بادشاهه سيحون جي سامهون موآب ۽ پنهنجي بادشاهه تي لعنت ڪئي.

17تنهنڪري سيحون پنهنجي سڄي لشڪر سان گڏ نڪتو ،۽ موآب ڏانهن ويو ۽ انهن سان وڙهيو ،۽ انهن کي شڪست ڏنائين ،۽ خداوند انهن کي سندس هٿ ۾ ڏنو ،۽ سيحون موآب جي بادشاهه کي ماري ڇڏيو.

18۽ سيحون جنگ ۾ موآب جا سڀ شهر کسي ورتا؛ ۽ انهن کان حسبون به کسي ورتا ،ڇاڪاڻ ته حسبون موآب جي شهرن مان هڪ هو ،۽ سيحون پنهنجا سردار ۽ امير حشبون ۾ رکيا ،۽ انهن ڏينهن ۾ حسبون سيحون جو هو.

19تنهن ڪري ،مثال ڏيندڙ بعور ۽ سندس پٽ بلعام اهي لفظ چيا ،چيو ته ،حشبون ۾ اچو ،سيحون جو شهر تعمير ۽ قائم ڪيو ويندو.

20افسوس آهي تو تي موآب !اي ڪموش جا ماڻهو ،تون گم ٿي ويو آهين !ڏسو ،اهو خدا جي شريعت جي ڪتاب تي لکيل آهي.

21۽ جڏهن سيحون موآب کي فتح ڪيو ،تڏهن هن انهن شهرن ۾ محافظ مقرر ڪيا جيڪي هن موآب کان کسيا هئا ،۽ موآب جي ٻارن مان گهڻا جنگ ۾ سيحون جي هٿ ۾ ڪري پيا ،۽ هن انهن کي گهڻو پڪڙيو ،پٽ ۽ ڌيئرون ،۽ هن انهن جي بادشاهه کي قتل ڪيو؛ تنهن ڪري سيحون پنهنجي ملڪ ڏانهن موٽيو.

22۽ سيحون بعور ۽ سندس پٽ بلعام کي چاندي ۽ سون جا ڪيترائي تحفا ڏنا ،۽ هن انهن کي موڪل ڏني ،۽ اهي ميسوپوٽيميا ڏانهن پنهنجي گهر ۽ ملڪ ڏانهن هليا ويا.

23انهيءَ وقت سڀ بني اسرائيل موآب جي بيابان جي رستي کان لنگهي ويا ۽ موٽي آيا ۽ ادوم جي بيابان کي گهيرو ڪيو.

24پوءِ سڄي جماعت مصر مان نڪرڻ کان چاليهين سال جي پهرين مهيني ۾ سين جي بيابان ۾ آئي ،۽ بني اسرائيل اتي سين جي بيابان جي قادش ۾ رهڻ لڳا ،۽ مريم اتي مري وئي ۽ اتي ئي دفن ڪئي وئي.

25انهيءَ وقت موسيٰ ادوم جي بادشاهه حداد ڏانهن قاصد موڪليا ۽ چيو تہ” ،تنهنجو ڀاءُ اسرائيل چوي ٿو تہ مون کي پنهنجي ملڪ مان گذرڻ ڏيو ،اسين ميدان يا انگورن جي باغ مان نہ لنگهنداسين ،اسين کوهہ جو پاڻي نہ پيئنداسين .اسين بادشاهہ جي رستي تي هلنداسين.
26۽ ادوم کيس چيو تہ” تون منهنجي ملڪ مان نہ لنگهندين “،۽ ادوم هڪ طاقتور قوم سان گڏ بني اسرائيل سان ملڻ لاءِ نڪتو.
27۽ عيسو جي اولاد بني اسرائيل کي پنهنجي ملڪ مان گذرڻ کان انڪار ڪيو ،تنهنڪري بني اسرائيل انهن کان پري ٿي ويا ۽ انهن سان جنگ نہ ڪئي.
28ڇاڪاڻ تہ هن کان اڳ خداوند بني اسرائيل کي حڪم ڏنو هو تہ ،اوهين عيسو جي اولاد سان نہ وڙهو ،تنهنڪري بني اسرائيل انهن کان پري ٿي ويا ۽ انهن سان نہ وڙهيا.
29پوءِ بني اسرائيل قادش کان روانا ٿيا ۽ سڀ ماڻهو هور جبل تي آيا.
30ان وقت خداوند موسيٰ کي چيو تہ پنهنجي ڀاءُ هارون کي چئو تہ هو اتي مري وڃي ،ڇاڪاڻ تہ هو انهيءَ ملڪ ۾ نہ ايندو جيڪو مون بني اسرائيل کي ڏنو آهي.
31۽ هارون خداوند جي حڪم تي ،چاليهہ سال ۾ ،پنجين مهيني ۾ ،مهيني جي پهرين ڏينهن تي ،هور جبل تي چڙهيو.
32۽ هارون هڪ سؤ ٽيويهہ سالن جو هو جڏهن هور جبل تي فوت ٿيو.

باب85

1۽ ڪنعاني بادشاهہ اراد ،جيڪو ڏکڻ ۾ رهندو هو ،ٻڌو تہ بني اسرائيل جاسوسن جي رستي کان آيا آهن ،۽ هن بني اسرائيلن سان وڙهڻ لاءِ پنهنجي فوج کي ترتيب ڏنو.
2۽ بني اسرائيل هن کان تمام گهڻو ڊڄي ويا ،ڇاڪاڻ تہ هن وٽ هڪ وڏو ۽ ڳرو لشڪر هو ،تنهن ڪري بني اسرائيل مصر ڏانهن واپس وڃڻ جو ارادو ڪيو.
3۽ بني اسرائيل مسيرٿ بني يعقون ڏانهن ٽن ڏينهن جي سفر جي مفاصلي تي موٽيا ،ڇاڪاڻ تہ اهي اراد بادشاهہ جي ڪري تمام گهڻو ڊڄي ويا هئا.
4۽ بني اسرائيل پنهنجن هنڌن ڏانهن واپس نہ موٽيا ،تنهن ڪري اهي ٽيهہ ڏينهن تائين بني يعقون ۾ رهيا.
5۽ جڏهن لاوي جي اولاد ڏٺو تہ بني اسرائيل پوئتي نہ هٽندا ،اهي خداوند جي خاطر حسد ڪرڻ لڳا ،۽ اهي اٿيا ۽ پنهنجن ڀائرن بني اسرائيلين سان وڙهيا ،۽ انهن مان هڪ وڏي جماعت کي قتل ڪيو ،۽ انهن کي مجبور ڪيو تہ هو پنهنجي جاءِ ،جبل هور ڏانهن موٽن.
6۽ جڏهن اهي موٽي آيا ،تہ اراد بادشاهہ اڃا تائين بني اسرائيلن سان جنگ لاءِ پنهنجي لشڪر کي ترتيب ڏئي رهيو هو.
7۽ بني اسرائيل قسم کڻي چيو تہ” جيڪڏهن تون هن قوم کي منهنجي هٿ ۾ ڏئين تہ مان انهن جي شهرن کي بلڪل تباهہ ڪندس“.
8۽ خداوند بني اسرائيل جي ڳالهہ ٻڌي ،۽ ڪنعاني ماڻهن کي انهن جي هٿ ۾ ڏنو ،۽ انهن کي ۽ انهن جي شهرن کي بلڪل تباهہ ڪري ڇڏيو ،۽ هن جڳهہ جو نالو حرمہ رکيو.
9۽ بني اسرائيل حور جبل کان سفر ڪيو ۽ اوبوت ۾ خيما لڳايا ،۽ اوبوت کان سفر ڪيو ۽ موآب جي سرحد تي عِيي-عباريم ۾ خيما لڳايا.
10۽ بني اسرائيل موآب ڏانهن پيغام موڪليو تہ اسان کي هاڻي توهان جي ملڪ مان پنهنجي جاءِ تي وڃڻ ڏيو ،پر موآب جا ماڻهو بني اسرائيل کي پنهنجي ملڪ مان گذرڻ نہ ڏيندا هئا ،ڇاڪاڻ تہ موآب جا ماڻهو تمام گهڻو ڊڄي ويا هئا تہ متان بني اسرائيل انهن سان ائين ڪن جيئن امورين جي بادشاهہ سيحون انهن سان ڪيو هو ،جنهن انهن جي ملڪ تي قبضو ڪيو هو ۽ انهن مان ڪيترن کي قتل ڪيو هو.
11تنهنڪري موآب بني اسرائيلين کي پنهنجي ملڪ مان گذرڻ جي اجازت نہ ڏني ،۽ خداوند بني اسرائيلين کي حڪم ڏنو تہ ،موآب سان جنگ نہ ڪريو ،تنهنڪري بني اسرائيل موآب کان هليا ويا.
12۽ بني اسرائيل موآب جي سرحد کان سفر ڪيو ۽ ارنون جي ٻئي پاسي آيا ،موآب جي سرحد ،موآب ۽ امورين جي وچ ۾ ،۽ انهن قديموت جي بيابان ۾ امورين جي بادشاهہ سيحون جي سرحد ۾ خيما هنيا.
13۽ بني اسرائيل امورين جي بادشاهہ سيحون ڏانهن قاصد موڪليا ،۽ چيائون تہ:
14اسان کي توهان جي ملڪ مان گذرڻ ڏيو ،اسين ٻنين يا انگورن جي باغن ۾ نہ وينداسين ،اسين بادشاهہ جي شاهراهہ تي هلنداسين جيستائين اسان توهان جي سرحد مان نہ گذري وڃون ،پر سيحون بني اسرائيلين کي گذرڻ نہ ڏنو.
15تنهنڪري سيحون سڀني امورين کي گڏ ڪيو ۽ بني اسرائيل سان ملڻ لاءِ بيابان ۾ نڪتو ،۽ يهض ۾ اسرائيل سان وڙهيو.
16۽ خداوند امورين جي بادشاهہ سيحون کي بني اسرائيل جي هٿ ۾ ڏنو ،۽ اسرائيل سيحون جي سڀني ماڻهن کي تلوار جي ڌڙ سان ماريو ۽ موآب جي حق جو بدلو ورتو.
17۽ بني اسرائيل سيحون جي ملڪ تي قبضو ڪيو ارام کان وٺي يبوق تائين ،عمون جي ماڻهن تائين ،۽ انهن شهرن جو سڀ مال غنيمت کڻي ويو.
18۽ اسرائيل انهن سڀني شهرن تي قبضو ڪيو ،۽ اسرائيل امورين جي سڀني شهرن ۾ رهڻ لڳو.
19۽ سڀني بني اسرائيلن عمون جي اولاد سان وڙهڻ جو فيصلو ڪيو ،تہ جيئن انهن جي زمين بہ وٺي سگهن.
20تنهنڪري خداوند بني اسرائيل کي چيو تہ عمون جي ماڻهن کي نہ گهيرو ڪريو ،۽ نڪي انهن سان جنگ ڪريو ،ڇاڪاڻ تہ مان اوهان کي انهن جي ملڪ مان ڪجهہ بہ نہ ڏيندس ،۽ بني اسرائيل خداوند جي ڪلام کي ٻڌو ۽ عمون جي ماڻهن سان نہ وڙهيو.
21۽ بني اسرائيل مُڙيا ۽ بسن جي رستي سان بسن جي بادشاهہ عوج جي ملڪ ڏانهن ويا ،۽ بسن جو بادشاهہ عوج جنگ ۾ بني اسرائيلين سان ملڻ لاءِ نڪتو ،۽ هن سان گڏ ڪيترائي بهادر ماڻهو ۽ امورين جي ماڻهن جو هڪ تمام مضبوط لشڪر هو.
22۽ بسن جو بادشاهہ عوج هڪ تمام طاقتور ماڻهو هو ،پر سندس پٽ نارون تمام گهڻو طاقتور هو ،۽ ان کان بہ وڌيڪ طاقتور هو.

23۽ عوج پنهنجي دل ۾ چيو ته ،ڏسو هاڻي بني اسرائيل جي سڄي لشڪر ٽن پارن جي جاءِ ورتي آهي ،هاڻي مان انهن کي تلوار يا نيزي کان سواءِ هڪ ئي وقت ماريندس.

24۽ عوج جبل پهاڙ تي چڙهيو ،۽ اتان هڪڙو وڏو پٿر کڻيو ،جنهن جي ڊيگهه ٽي پارا هئي ،۽ ان کي پنهنجي مٿي تي رکيو ،۽ اهو ارادو ڪيو ته ان کي بني اسرائيل جي ڪئمپ تي اڇلائي ،سڀني بني اسرائيلين کي ان پٿر سان ماري.

25۽ خداوند جو ملائڪ آيو ۽ عوج جي مٿي تي پٿر کي چيڙيو ،۽ اهو پٿر عوج جي ڳچيءَ تي ڪري پيو ،۽ عوج سندس ڳچيءَ تي پٿر جي وزن جي ڪري زمين تي ڪري پيو.

26ان وقت خداوند بني اسرائيل کي چيو ته” ان کان نه ڊڄو ،ڇاڪاڻ ته مون کيس ،سندس سڀني ماڻهن ۽ سندس سڄي ملڪ کي اوهان جي هٿ ۾ ڏئي ڇڏيو آهي ،۽ اوهين ان سان ائين ئي ڪندؤ جيئن اوهان سيحون سان ڪيو هو“.

27۽ موسيٰ بني اسرائيل جي ٿورن ماڻهن سان گڏ ان ڏانهن لٿو ،۽ موسيٰ عوج کي سندس پيرن جي پيرن تي لٺ سان ماريو ۽ ان کي ماري ڇڏيو.

28پوءِ بني اسرائيل عوج جي اولاد ۽ سندس سڀني ماڻهن جو پيڇو ڪيو ،۽ انهن کي ماريو ۽ تباهه ڪيو ،جيستائين انهن مان ڪو به باقي نه رهيو.

29پوءِ موسيٰ بني اسرائيل جي ڪجهه ماڻهن کي يعزر جي جاسوسي ڪرڻ لاءِ موڪليو ،ڇاڪاڻ ته يعزر هڪ تمام مشهور شهر هو.

30۽ جاسوس يعزر ڏانهن ويا ۽ ان جي جاچ ڪئي ،۽ جاسوسن خداوند تي ڀروسو ڪيو ،۽ اهي يعزر جي ماڻهن سان وڙهيا.

31۽ انهن ماڻهن يعزير ۽ ان جي ڳوٺن تي قبضو ڪيو ،۽ خداوند انهن کي انهن جي هٿ ۾ ڏنو ،۽ انهن اموري ماڻهن کي ڪڍي ڇڏيو جيڪي اتي هئا.

32۽ بني اسرائيلن امورين جي ٻن بادشاهن جي ملڪ تي قبضو ڪيو ،سٺ شهر جيڪي اردن جي ٻئي پاسي هئا ،ارنون جي وهڪري کان وٺي حرمين جبل تائين.

33۽ بني اسرائيل سفر ڪيو ۽ موآب جي ميدان ۾ آيا جيڪو اردن جي هن پار يريحو جي ويجهو آهي.

34۽ موآب جي ماڻهن اهو سڀ ڪجهه ٻڌو جيڪو بني اسرائيل امورين جي ٻن بادشاهن ،سيحون ۽ عوج سان ڪيو هو ،تنهن ڪري موآب جا سڀ ماڻهو بني اسرائيلين کان تمام گهڻو ڊڄي ويا.

35۽ موآب جي بزرگن چيو ته ڏسو ،امورين جا ٻه بادشاهه ،سيحون ۽ عوج ،جيڪي زمين جي سڀني بادشاهن کان وڌيڪ طاقتور هئا ،بني اسرائيل جي خلاف بيهي نه سگهيا ،پوءِ اسين انهن جي اڳيان ڪيئن بيهي سگهون ٿا؟

36بيشڪ انهن اڳ ۾ ئي اسان کي پيغام موڪليو هو ته اسان جي ملڪ مان پنهنجي رستي تي لنگهو ،۽ اسان انهن کي اجازت نه ڏني ، هاڻي اهي پنهنجين ڳري تلوارن سان اسان تي حملو ڪندا ۽ اسان کي ناس ڪندا؛ ۽ موآب بني اسرائيل جي ڪري پريشان ٿيو ،۽ اهي انهن کان تمام گهڻو ڊڄي ويا ،۽ انهن گڏجي صلاح ڪئي ته بني اسرائيل سان ڇا ڪيو وڃي.

37۽ موآب جي بزرگن فيصلو ڪيو ۽ پنهنجي هڪڙي ماڻهوءَ ،صفور موآبي جي پٽ بالق کي ورتو ۽ ان وقت ان کي پنهنجو بادشاهه بڻايو ،۽ بالق تمام گهڻو عقلمند ماڻهو هو.

38پوءِ موآب جا بزرگ اٿيا ۽ مديان جي پارن ڏانهن موڪليائون ته جيئن انهن سان صلح ڪن ،ڇاڪاڻ ته انهن ڏينهن ۾ موآب ۽ مديان جي وچ ۾ وڏي جنگ ۽ دشمني هئي ،ادوم جي بادشاهه بداد جي پٽ حداد جي ڏينهن کان وٺي ،جنهن موآب جي ميدان ۾ مديان کي ماريو ، انهن ڏينهن تائين.

39۽ موآب جي ماڻهن مديان جي ماڻهن ڏانهن ماڻهو موڪليا ،۽ انهن انهن سان صلح ڪئي ،۽ مديان جا بزرگ موآب جي ملڪ ۾ آيا ته جيئن مديان جي ماڻهن جي طرفان صلح ڪن.

40۽ موآب جي بزرگن مديان جي بزرگن سان صلاح ڪئي ته اسرائيل کان پنهنجي جان بچائڻ لاءِ ڇا ڪجي.

41۽ سڀني موآبي ماڻهن مديان جي بزرگن کي چيو ته هاڻي بني اسرائيل اسان جي چوڌاري سڀني کي ڪائي ڇڏيندا ،جيئن ڍڳو ميدان جي گاهه کي ڪائي ويندو آهي ،چو ته انهن امورين جي ٻن بادشاهن سان اهڙو ئي ڪيو ،جيڪي اسان کان وڌيڪ طاقتور آهن.

42۽ مديان جي بزرگن موآب کي چيو ته اسان ٻڌو آهي ته جنهن وقت امورين جي بادشاهه سيحون اوهان سان جنگ ڪئي ،جڏهن هن اوهان تي غالب ٿي اوهان جو ملڪ ورتو ،تڏهن هن بعور ،يناس جي پٽ ۽ سندس پٽ بلعام کي ميسوپوٽيميا مان موڪليو ،۽ اهي آيا ۽ اوهان تي لعنت ڪئي؛ تنهنڪري سيحون جو هٿ اوهان تي غالب ٿيو ،جو هن اوهان جو ملڪ ورتو.

43تنهنڪري هاڻي اوهين به سندس پٽ بلعام ڏانهن موڪليو ،ڇاڪاڻ ته هو اڃا تائين پنهنجي ملڪ ۾ رهي ٿو ،۽ کيس پنهنجو مزور ڏيو ته جيئن هو اچي انهن سڀني ماڻهن کي لعنت ڪري جن کان اوهين ڊڄو ٿا .پوءِ موآب جي بزرگن هي ڳالهه ٻڌي ،۽ انهن کي بعور جي پٽ بلعام ڏانهن موڪلڻ ۾ خوشي ٿي.

44تنهنڪري موآب جي بادشاهه صفور جي پٽ بلق بلعام ڏانهن قاصد موڪليا ته،

45ڏسو ،هڪ قوم مصر مان نڪرندي آهي ،ڏسو ،اهي زمين جي منهن کي ڍڪيندا آهن ،۽ اهي منهنجي سامهون ويٺا آهن.

46تنهنڪري هاڻي اچو ۽ منهنجي خاطر هن قوم تي لعنت ڪريو ،ڇاڪاڻ ته اهي مون کان ڏاڍا طاقتور آهن ،شايد مان انهن سان وڙهڻ ۽ انهن کي ڪڍڻ ۾ غالب ٿيندس ،ڇاڪاڻ ته مون ٻڌو آهي ته جنهن کي تون برڪت ڏيندين اهو برڪت وارو آهي ،۽ جنهن کي تون لعنت ڏيندين اهو لعنتي آهي.

47تنهنڪري بالاق جا قاصد بلعام وٽ ويا ۽ بلعام کي وٺي آيا ته جيئن هو موآب سان وڙهڻ لاءِ ماڻهن تي لعنت ڪري.

48۽ بلعام بني اسرائيل کي لعنت ڪرڻ لاءِ بالاق وٽ آيو ،۽ خداوند بلعام کي چيو ته” هن قوم کي لعنت نه ڪر ،ڇاڪاڻ ته اهو برڪت وارو آهي.

49۽ بلق روزانو بلعام کي زور ڏيندو رهيو ته هو اسرائيل کي لعنت ڪري ،پر بلعام بالاق جي ڳالهه نه ٻڌي ،ڇاڪاڻ ته خداوند جو ڪلام جيڪو هن بلعام کي ٻڌايو هو.

50۽ جڏهن بالق ڏٺو ته بلعام سندس مرضي نه مڃيندو ،تڏهن هو اٿيو ۽ گهر هليو ويو ،۽ بلعام به پنهنجي ملڪ ڏانهن موٽيو ۽ اتان کان مديان ڏانهن هليو ويو.

51۽ بني اسرائيل موآب جي ميدان کان سفر ڪيو ۽ اردن جي ڪناري تي بيت يسيموت کان ابيل شطيم تائين ،موآب جي ميدانن جي آخر ۾ خيما لڳايا.

52۽ جڏهن بني اسرائيل شطيم جي ميدان ۾ رهيا ،تڏهن انهن موآب جي ڌيئرن سان زنا ڪرڻ شروع ڪيو.

53۽ بني اسرائيل موآب جي ويجهو پهتا ،۽ بني موآب بني اسرائيل جي ڪئمپ جي سامهون پنهنجا خيما کوڙيا.

54۽ موآب جا پار بني اسرائيل کان ڊڄڻ لڳا ،۽ موآب جا پار پنهنجين سڀني ڌيئرن ۽ پنهنجين زالن کي ڪٺو ڪيو ۽ گڏيا جيڪي خوبصورت ۽ خوبصورت نظر ايندڙيون هيون ،۽ انهن کي سون ،چاندي ۽ قيمتي ڪپڙا پارائيندا هئا.

55۽ موآب جي ماڻهن انهن عورتن کي پنهنجن خيمن جي دروازي تي ويهاريو ،ته جيئن بني اسرائيل انهن کي ڏسي ۽ انهن ڏانهن رخ ڪن ۽ موآب سان جنگ نه ڪن.

56۽ سڀني موآبي بني اسرائيل سان ائين ڪيو ،۽ هر مرد پنهنجي زال ۽ ڌيءَ کي پنهنجي خيمي جي دروازي تي رکيو ،۽ سڀني بني اسرائيل موآبي بني اسرائيلن جو ڪم ڏٺو ،۽ بني اسرائيل موآبي ڌيئرن ڏانهن رخ ڪيو ۽ انهن کي لالچ ڏني ،۽ اهي انهن ڏانهن ويا.

57۽ اهو ٿيو ته جڏهن ڪو عبراني موآب جي خيمي جي دروازي تي آيو ،۽ موآب جي هڪ ڌيءَ کي ڏٺو ۽ پنهنجي دل ۾ ان جي خواهش ڪئي ،۽ خيمي جي دروازي تي ان سان اهو ڳالهايو جيڪو هو چاهيندو هو ،جڏهن اهي پاڻ ۾ ڳالهائي رهيا هئا ته خيمي جا ماڻهو ٻاهر نڪرندا هئا ۽ عبراني سان انهن لفظن وانگر ڳالهائيندا هئا:

58اوهان کي خبر آهي ته اسين ڀائر آهيون ،اسين سڀ لوط جو اولاد ۽ سندس ڀاءُ ابراهيم جو اولاد آهيون ،پوءِ اوهين اسان سان گڏ ڇو نه رهو ٿا ،۽ اسان جي ماني ۽ اسان جي قرباني ڇو نه کائو ٿا؟

59۽ جڏهن موآب جي ماڻهن هن کي پنهنجن ڳالهين سان حيران ڪري ڇڏيو ،۽ پنهنجي خوشامد وارين ڳالهين سان هن کي لالچايو ،تڏهن انهن هن کي خيمي ۾ ويهاريو ۽ هن لاءِ پچايو ۽ قرباني ڪئي ،۽ هن انهن جي قرباني ۽ انهن جي ماني کائي.

60پوءِ انهن کيس شراب ڏني ۽ هو پيتو ۽ نشي ۾ مست ٿي ويو ،۽ انهن هن جي اڳيان هڪ سهڻي ڇوڪري رکي ،۽ هن ان سان جيئن چاهيو ڪيو ،ڇاڪاڻ ته هن کي خبر نه هئي ته هو ڇا ڪري رهيو آهي ،ڇاڪاڻ ته هن گهڻو شراب پيتو هو.

61۽ اهڙي طرح بني موآب اسرائيل سان انهيءَ جاءِ تي ،شطيم جي ميدان ۾ ڪيو ،۽ خداوند جو غضب اسرائيل تي هن معاملي جي ڪري ڀڙڪي پيو ،۽ هن انهن ۾ وبا موڪلي ،۽ بني اسرائيل مان چوويهه هزار ماڻهو مري ويا.

62هاڻي شمعون جي اولاد مان هڪ ماڻهو هو جنهن جو نالو زمري هو ،جيڪو سلو جو پٽ هو ،جنهن پاڻ کي مديان جي بادشاهه صور جي ڌيءَ ،مديان جي ڪسبيءَ سان ڳنڍيو ،جيڪو سڀني بني اسرائيلن جي نظر ۾ هو.

63۽ هارون ڪاهن جي پٽ ،العازر جي پٽ فيناس ،زمري جي هن بڇڙي ڪم کي ڏٺو ،۽ هن هڪ ڀولو کنيو ۽ اٿيو ۽ انهن جي پٺيان لڳو ،۽ انهن ٻنهي کي ڇهي ڇڏيو ۽ انهن کي ماري ڇڏيو ،۽ بني اسرائيل مان وبا ختم ٿي وئي.

باب86

1انهيءَ وقت وبا کان پوءِ ،خداوند موسيٰ ۽ هارون ڪاهن جي پٽ عيلازر کي چيو ته،

2بني اسرائيل جي سڄي جماعت جي سردارن کي ڳڻيو ،ويهن سالن ۽ ان کان مٿي جي عمر جا ،جيڪي لشڪر ۾ ويا هئا.

3۽ موسيٰ ۽ عيلعزر بني اسرائيل کي سندن گهراڻن مطابق ڳڻيو ،۽ سڀني بني اسرائيلن جو تعداد ست لک ست سئو ٽيهه هو.

4۽ لاوي جي اولاد جو تعداد ،هڪ مهيني ۽ ان کان مٿي ،ٽيويهه هزار هو ،۽ انهن مان هڪ به ماڻهو نه هو جيڪو موسيٰ ۽ هارون سينا جي بيابان ۾ ڳڻيو هو.

5ڇاڪاڻ ته خداوند انهن کي ٻڌايو هو ته اهي بيابان ۾ مرندا ،تنهنڪري اهي سڀ مري ويا ،۽ انهن مان ڪوبه نه بچيو هو سواءِ يفُونه جي پٽ ڪالب ۽ نون جي پٽ يشوع جي.

6۽ ان کان پوءِ خداوند موسيٰ کي چيو ته ،بني اسرائيل کي چئو ته مديان کان پنهنجن ڀائرن ،بني اسرائيلن جي حق ۾ بدلو وٺن.

7۽ موسيٰ ائين ڪيو ،۽ بني اسرائيل پاڻ مان ٻارهن هزار ماڻهو چونڊيا ،هڪ قبيلي لاءِ هڪ هزار ،۽ اهي مديان ڏانهن ويا.

8۽ بني اسرائيل مديانين سان جنگ ڪئي ،۽ انهن هر مرد کي قتل ڪيو ،مديانين جي پنجن سردارن کي به ،۽ بعور جي پٽ بلعام کي تلوار سان قتل ڪيو.

9۽ بني اسرائيل مديان جي زالن کي ،انهن جي ٻارن ،ڍورن ۽ انهن جي سڀني ملڪيتن کي قيد ڪري ورتو.

10۽ انهن سڀ مال ۽ سڀ لُوٽ ڪٺي موسيٰ ۽ عيلعزر وٽ موآب جي ميدانن ۾ آندو.

11۽ موسيٰ ،العازر ۽ جماعت جا سڀ سردار خوشيءَ سان انهن سان ملڻ لاءِ نڪتا.

12۽ انهن مديان جي سڄي لُوٽ کي ورهايو ،۽ بني اسرائيل کي پنهنجن ڀائرن بني اسرائيل جي سبب مديان کان بدلو ورتو ويو هو.

باب87

1ان وقت خداوند موسيٰ کي چيو ته” ڏس ،تنهنجا ڏينهن ختم ٿيڻ وارا آهن ،هاڻي پنهنجي ٻانهي نون جي پٽ يشوع کي وٺي وڃ ۽ کيس خيمه ۾ رک ،۽ مان کيس حڪم ڏيندس ،۽ موسيٰ ائين ئي ڪيو.

2۽ خداوند خيمي ۾ ڪڪر جي ٿنڀ ۾ ظاهر ٿيو ،۽ ڪڪر جو ٿنڀ خيمي جي دروازي تي بيٺو هو.

3۽ خداوند نون جي پٽ يشوع کي حڪم ڏنو ۽ کيس چيو ته” مضبوط ۽ همت وارو رهه ،ڇالاءِ جو تون بني اسرائيل کي انهيءَ ملڪ ڏانهن وٺي ويندين جيڪو مون انهن کي ڏيڻ جو قسم کنيو هو ،۽ مان توسان گڏ هوندس.

4۽ موسيٰ يشوع کي چيو تہ مضبوط ۽ دلير ٿيو ،ڇو تہ تون بني اسرائيل کي ملڪ جو وارث بڻائيندين ،۽ خداوند تو سان گڏ هوندو ،هو توکي نہ ڇڏيندو ۽ نہ ئي تو کي ڇڏيندو ،نہ ڊڄ ۽ نہ ئي دل شڪستو ٿيندو.
5۽ موسيٰ سڀني بني اسرائيلن کي سڏيو ۽ انهن کي چيو تہ ،توهان سڀ چڱائي ڏٺي آهي جيڪا خداوند توهان جي خدا توهان لاءِ بيابان ۾ ڪئي آهي.
6تنهنڪري هاڻي هن شريعت جي سڀني ڳالهين تي عمل ڪريو ،۽ خداوند پنهنجي خدا جي واٽ تي هلو ،انهيءَ رستي کان نہ ڦرو جيڪو خداوند اوهان کي حڪم ڏنو آهي ،ساڄي يا کاٻي پاسي.
7۽ موسيٰ بني اسرائيل کي ملڪ ۾ ڪرڻ لاءِ قانون ،فيصلا ۽ قانون سيکاريا جيئن خداوند کيس حڪم ڏنو هو.
8۽ هن انهن کي خداوند جو رستو ۽ سندس قانون سيکاريو؛ ڏسو ،اهي خدا جي شريعت جي ڪتاب تي لکيل آهن جيڪو هن موسيٰ جي هٿ سان بني اسرائيل کي ڏنو هو.
9۽ موسيٰ بني اسرائيل کي حڪم ڏيڻ ختم ڪيو ،۽ خداوند کيس چيو تہ ،عباريم جبل تي چڙهہ ۽ اتي مري وڃ ،۽ پنهنجي قوم ۾ گڏ ٿي وڃ جيئن تنهنجو ڀاءُ هارون گڏ ٿيو هو.
10۽ موسيٰ جيئن خداوند کيس حڪم ڏنو هو تيئن مٿي چڙهيو ،۽ هو اتي موآب جي ملڪ ۾ خداوند جي حڪم سان وفات ڪئي ،يعني بني اسرائيل جي مصر جي ملڪ مان نڪرڻ جي چاليهين سال ۾.
11۽ بني اسرائيل موسيٰ لاءِ موآب جي ميدانن ۾ ٽيهہ ڏينهن رويا ،۽ موسيٰ لاءِ روئڻ ۽ ماتم ڪرڻ جا ڏينهن پورا ٿيا.

باب88

1۽ موسيٰ جي وفات کان پوءِ خداوند نون جي پٽ يشوع کي چيو تہ،
2اُٿ ۽ اردن پار ڪر ان ملڪ ڏانهن جيڪو مون بني اسرائيل کي ڏنو آهي ،۽ تون بني اسرائيل کي ان ملڪ جو وارث ڪر.
3هر جڳهہ جتي توهان جي پيرن جو تلو هلندو ،اهو توهان جو هوندو ،لبنان جي بيابان کان وڏي درياءَ تائين ،فارات جي درياءَ توهان جي حد هوندي.
4ڪو بہ ماڻهو توهان جي سڄي زندگي توهان جي خلاف نہ بيهندو .جيئن مان موسيٰ سان گڏ هوس ،تيئن مان توهان سان گڏ هوندس ، صرف مضبوط ۽ همت وارو رهو تہ جيئن موسيٰ توهان کي حڪم ڏنو آهي تہ سڀني قانونن تي عمل ڪريو ،رستي کان ساڄي يا کاٻي طرف نہ موڙ ،تہ جيئن توهان هر ڪم ۾ ڪامياب ٿيو.
5۽ يشوع بني اسرائيل جي آفيسرن کي حڪم ڏنو تہ” ،ڇنيءَ مان لنگهو ۽ ماڻهن کي حڪم ڏيو تہ پاڻ لاءِ کاڌو تيار ڪريو ،ڇو تہ ٽن ڏينهن ۾ اوهين اردن پار ڪري ملڪ تي قبضو ڪندا.
6۽ بني اسرائيل جي سردارن ائين ئي ڪيو ،۽ انهن ماڻهن کي حڪم ڏنو ۽ انهن سڀ ڪجهہ ڪيو جيڪو يشوع حڪم ڏنو هو.
7۽ يشوع ٻہ ماڻهو يريحو جي ملڪ جي جاسوسي ڪرڻ لاءِ موڪليا ،۽ اهي ماڻهو ويا ۽ يريحو جي جاسوسي ڪئي.
8۽ ستن ڏينهن جي آخر ۾ اهي يشوع وٽ ڪئمپ ۾ آيا ۽ کيس چيو تہ ،خداوند سڄي ملڪ کي اسان جي هٿ ۾ ڏنو آهي ،۽ ان جا رهواسي اسان جي ڪري ڊڄي ويا آهن.
9۽ ان کان پوءِ ائين ٿيو تہ يشوع صبح جو اٿيو ۽ سڀ بني اسرائيل ساڻس گڏ شطيم کان سفر ڪيو ،۽ يشوع ۽ سڀ بني اسرائيل ساڻس گڏ اردن پار ڪيا؛ ۽ يشوع ٻاهٺ سالن جو هو جڏهن هو بني اسرائيل سان گڏ اردن پار ڪيو.
10۽ ماڻهو پهرين مهيني جي ڏهين ڏينهن تي اردن کان مٿي ويا ۽ يريحو جي اوڀرندي ڪنڌ تي گلجال ۾ خيما هڻندا رهيا.
11۽ بني اسرائيل يريحو جي ميدانن ۾ گلجال ۾ ،مهيني جي چوڏهين تاريخ تي عيد فصح ملهائي ،جيئن موسيٰ جي شريعت ۾ لکيل آهي.
12۽ ان وقت فسح جي ٻئي ڏينهن تي مَن بند ٿي ويو ،۽ بني اسرائيل لاءِ وري مَن نہ رهيو ،۽ انهن ڪنعان جي ملڪ جي پيداوار مان کاڌو.
13۽ يريحو بني اسرائيل جي سامهون بلڪل بند هو ،ڪو بہ ٻاهر يا اندر نہ ويندو هو.
14۽ ٻئي مهيني ۾ ،مهيني جي پهرين ڏينهن تي ،خداوند يشوع کي چيو تہ ،اٿ ،ڏس ،مون يريحو کي ان جي سڀني ماڻهن سان گڏ تنهنجي هٿ ۾ ڏنو آهي؛ ۽ توهان جا سڀئي جنگي ماڻهو هر روز هڪ ڀيرو شهر جي چوڌاري گهمندا ،ائين توهان ڇهن ڏينهن تائين ڪندا.
15۽ ڪاهن توتارا وڄائيندا ،۽ جڏهن اوهين توتارا جو آواز ٻڌندا ،تڏهن سڀ ماڻهو وڏي واڪي چوندا ،جو شهر جون ڀتيون ڪري پونديون؛ سڀ ماڻهو پنهنجي مخالف جي خلاف چڙهائي ڪندا.
16۽ يشوع ائين ئي ڪيو جيئن خداوند کيس حڪم ڏنو هو.
17۽ ستين ڏينهن تي اهي شهر جي چوڌاري ست ڀيرا گهميا ،۽ ڪاهنن توتارا وڄايا.
18۽ ستين چڪر ۾ ،يشوع ماڻهن کي چيو تہ ،زور سان نعرو لڳايو ،ڇاڪاڻ تہ خداوند سڄو شهر اسان جي هٿن ۾ ڏئي ڇڏيو آهي.
19رڳو شهر ۽ ان ۾ موجود سڀ ڪجهہ خداوند جي لعنت آهي ،۽ پاڻ کي لعنت ڪيل شيءِ کان بچايو ،متان توهان بني اسرائيل جي لشڪرگاهہ کي لعنتي بڻايو ۽ ان کي تڪليف ڏيو.
20پر سڀ چاندي ،سون ،ٽامي ۽ لوهہ خداوند جي لاءِ وقف ڪيا ويندا ،اهي خداوند جي خزاني ۾ ايندا.
21۽ ماڻهن توتارا وڄايا ۽ وڏي واڪي چيو ،۽ يريحو جون ڀتيون ڪري پيون ،۽ سڀ ماڻهو سڌو سندس سامهون چڙهي ويا ،۽ شهر تي قبضو ڪيو ۽ ان ۾ موجود هر شيءِ کي ،مرد ۽ عورت ،جوان ۽ پوڙهو ،ڍڳ ،رڍون ۽ گڏهہ ،تلوار جي ڌار سان بلڪل ناس ڪري ڇڏيو.
22۽ انهن سڄي شهر کي باهہ سان ساڙي ڇڏيو؛ رڳو چاندي ،سون ،ٽامي ۽ لوهہ جا برتن ،انهن خداوند جي خزاني ۾ وجهي ڇڏيا.
23۽ يشوع ان وقت قسم کڻي چيو تہ ،لعنت هجي ان ماڻهوءَ تي جيڪو يريحو ٺاهيندو؛ هو ان جو بنياد پنهنجي پهرين پٽ ۾ رکندو ،۽ پنهنجي ننڍي پٽ ۾ ان جا دروازا قائم ڪندو.

24۽ عڪن ،ڪرمي جو پٽ ،زبديءَ جو پٽ ،زارح جو پٽ ،يهودا جي پٽ ،لعنت ڪيل شيءِ ۾ غداري ڪئي ،۽ هن لعنت ڪيل شيءِ
مان ڪجهه ورتو ۽ ان کي خيمه ۾ لڪائي ڇڏيو ،۽ خداوند جو غضب اسرائيل تي ڀڙڪيو.
25۽ ان کان پوءِ جڏهن بني اسرائيل يريحو کي ساڙڻ کان موٽي آيا ،يشوع ماڻهو موڪليا ته جيئن عائي جي جاسوسي ڪن ۽ ان سان
وڙهن.
26پوءِ ماڻهو مٿي ويا ۽ عِي جي جاچ ڪئي ،۽ موٽي آيا ۽ چيائون ته سڀ ماڻهو اوهان سان گڏ عِي ڏانهن نه وڃن ،رڳو ٽي هزار ماڻهو
مٿي وڃي شهر تي حملو ڪن ،ڇاڪاڻ ته اُتي ماڻهو ٿورا آهن.
27۽ يشوع ائين ڪيو ،۽ بني اسرائيل مان اٽڪل ٽي هزار ماڻهو ساڻس گڏ ويا ،۽ انهن عِي جي ماڻهن سان وڙهيو.
28۽ اسرائيل جي خلاف جنگ سخت ٿي ،۽ عِي جي ماڻهن بني اسرائيل جي ڇٽيهه ماڻهن کي ماريو ،۽ بني اسرائيل عِي جي ماڻهن کان
ڀڄي ويا.
29۽ جڏهن يشوع هي ڳالهه ٻڌي ،تڏهن هن پنهنجا ڪپڙا ڦاڙيا ۽ خداوند جي اڳيان زمين تي ڪري پيو ،هو ۽ بني اسرائيل جا بزرگ به
پنهنجي مٿن تي مٽي وجهي رهيا.
30۽ يشوع چيو ته ،اي خداوند ،تون هن قوم کي اردن جي پار ڇو آندو؟ جڏهن بني اسرائيل پنهنجن دشمنن کان پٺي ڦيرائي ڇڏين ته پوءِ
مان ڇا چوان؟
31تنهن ڪري هاڻي سڀ ڪنعاني ،ملڪ جا رهواسي ،هي ڳالهه ٻڌندا ۽ اسان کي گهيرو ڪندا ۽ اسان جو نالو ختم ڪندا.
32۽ خداوند يشوع کي چيو ته ،تون ڇو مُنهن ڀر ڪرين ٿو؟ اُٿ ،هيٺ لهي وڃ ،ڇاڪاڻ ته بني اسرائيل گناهه ڪيو آهي ،۽ لعنت ڪيل
شيءِ مان ڪجهه ورتو آهي .مان وڌيڪ انهن سان گڏ نه هوندس جيستائين اهي لعنت ڪيل شيءِ کي پنهنجي وچ مان تباهه نه ڪن.
33پوءِ يشوع اٿيو ۽ ماڻهن کي گڏ ڪيو ،۽ خداوند جي حڪم سان اُوريم آندو ،۽ يهوداه جو قبيلو ورتو ويو ،۽ ڪرمي جو پٽ عڪن ورتو
ويو.
34۽ يشوع عڪن کي چيو ته" منهنجا پٽ ،مون کي ٻڌاءِ ته تو ڇا ڪيو آهي "،عڪن چيو ته" مون لُوٽ ۾ شنار جو هڪ سٺو ڪپڙو ۽
ٻه سو شيڪل چاندي ۽ پنجاهه شيڪل وزن جو سون جو هڪ ٽڪرو ڏٺو؛ مون انهن کي لالچايو ۽ انهن کي ورتو ،۽ ڏسو ته اهي سڀ
خيمي جي وچ ۾ زمين ۾ لڪيل آهن.
35پوءِ يشوع ماڻهو موڪليا جيڪي وڃي عڪن جي خيمي مان انهن کي ڪڍيائون ،۽ اهي انهن کي يشوع وٽ کڻي آيا.
36۽ يشوع عڪن ۽ انهن برتنن کي ،۽ سندس پٽن ۽ ڌيئرن کي ۽ سندس سڀ ملڪيت کي کڻي ويو ،۽ انهن کي عڪور جي وادي ۾ آندو.
37۽ يشوع انهن کي اتي باهه سان ساڙي ڇڏيو ،۽ سڀني بني اسرائيلن عڪن کي پٿرن سان سنگسار ڪيو ،۽ انهن سندس مٿان پٿرن جو
ڍير لڳايو ،تنهن ڪري هن ان جاءِ کي عڪور جي وادي سڏيو ،تنهن ڪري خداوند جو غضب ٺنڊو ٿيو ،۽ بعد ۾ يشوع شهر ۾ آيو ۽ ان
سان وڙهندو رهيو.
38۽ خداوند يشوع کي چيو ته" ڊڄ نه ،۽ نڪي پريشان ٿيو ،ڏس ته مون عِي ،ان جي بادشاهه ۽ ان جي ماڻهن کي تنهنجي هٿ ۾ ڏئي ڇڏيو
آهي ،۽ تون انهن سان ائين ئي ڪندين جيئن تو يريحو ۽ ان جي بادشاهه سان ڪيو هو ،رڳو ان جي لُٽ ۽ ان جا ڍور پاڻ لاءِ لُٽ ڪري
وٺ .ان جي پويان شهر لاءِ گهات ۾ ويهه.
39پوءِ يشوع خداوند جي ڪلام موجب ڪيو ،۽ جنگ جي پٽن مان ٽيهه هزار بهادر ماڻهو چونڊيائين ،۽ انهن کي موڪليو ،۽ اهي شهر
جي گهيري ۾ ويٺا.
40۽ هن انهن کي حڪم ڏنو ته ،جڏهن توهان اسان کي ڏسندا ته اسان انهن جي اڳيان ڇالاڪيءَ سان ڀڄي ويندا‌سين ،۽ اهي اسان جو پيڇو
ڪندا ،پوءِ توهان گهات مان نڪري شهر تي قبضو ڪريو ،۽ انهن ائين ئي ڪيو.
41۽ يشوع وڙهيو ،۽ شهر جا ماڻهو بني اسرائيل ڏانهن نڪتا ،پر انهن کي خبر نه هئي ته اهي شهر جي پٺيان انهن لاءِ گهيرو ڪري ويٺا
آهن.
42۽ يشوع ۽ سڀ بني اسرائيلي انهن جي اڳيان ٿڪل ٿي چڪا هئا ،۽ اهي ڇالاڪيءَ سان بيابان جي رستي ڀڄي ويا.
43۽ عِي جي ماڻهن سڀني ماڻهن کي گڏ ڪيو جيڪي شهر ۾ هئا ته جيئن بني اسرائيلن جو پيڇو ڪن ،۽ اهي ٻاهر نڪتا ۽ شهر کان پري
ڀڄي ويا ،هڪڙو به نه بچيو ،۽ انهن شهر کي کليل ڇڏيو ۽ بني اسرائيلن جو پيڇو ڪيو.
44۽ جيڪي ماڻهو گهيرو ڪري رهيا هئا ،اهي پنهنجين جاين تان اٿيا ۽ شهر ڏانهن تڪڙ ۾ آيا ۽ ان کي فتح ڪيو ۽ ان کي باهه ڏئي
ڇڏي ،۽ عِي جا ماڻهو پوئتي موٽيا ۽ ڏٺائون ته شهر جو دونهون آسمان ڏانهن وڌي رهيو هو ،۽ انهن وٽ هڪ طرف يا ٻئي طرف پوئتي
هٽڻ جو ڪو به طريقو نه هو.
45۽ عِي جا سڀ ماڻهو بني اسرائيل جي وچ ۾ هئا ،ڪجهه هن پاسي ۽ ڪجهه هن پاسي ،۽ انهن انهن کي اهڙو ماريو جو انهن مان هڪ
به نه بچيو.
46۽ بني اسرائيل عِي جي بادشاهه ميلوش کي جيئرو پڪڙيو ،۽ کيس يشوع وٽ وٺي آيا ،۽ يشوع کيس وڻ تي لٽڪائي ڇڏيو ۽ هو مري
ويو.
47۽ بني اسرائيل شهر کي ساڙڻ کان پوءِ موٽي آيا ،۽ انهن سڀني کي تلوار جي ڌڙ سان ماري ڇڏيو.
48۽ عِي جي ماڻهن مان جيڪي ڪِري پيا هئا ،مرد ۽ عورت ٻنهي جو تعداد ٻارهن هزار هو؛ رڳو ڍور ۽ شهر جو مال انهن پاڻ ۾ ڪنيو ،
جيئن خداوند يشوع کي چيو هو.
49۽ اردن جي پار سڀني بادشاهن ،يعني ڪنعان جي سڀني بادشاهن ،بني اسرائيل جي يريحو ۽ عِي سان ڪيل برائي بابت ٻڌو ،۽ اهي بني
اسرائيل سان جنگ ڪرڻ لاءِ گڏ ٿيا.
50صرف جبعون جا رهواسي بني اسرائيلن سان وڙهڻ کان تمام گهڻو ڊڄي ويا ته متان اهي تباهه ٿي وڃن ،تنهن ڪري انهن ڇالاڪيءَ
سان ڪم ڪيو ،۽ اهي يشوع ۽ سڀني بني اسرائيلن وٽ آيا ۽ انهن کي چيائون ته ،اسين هڪ پري ملڪ کان آيا آهيون ،تنهن ڪري هاڻي
اسان سان هڪ عهد ڪريو.

51۽ جبعون جا رهواسي بني اسرائيل تي غالب آيا ،۽ بني اسرائيل انهن سان عهد ڪيو ،۽ انهن سان صلح ڪئي ،۽ جماعت جي سردارن انهن سان قسم کنيو ،پر بعد ۾ بني اسرائيل کي خبر پئي ته اهي انهن جا پاڙيسري آهن ۽ انهن جي وچ ۾ رهندا هئا.
52پر بني اسرائيل انهن کي قتل نہ ڪيو؛ ڇاڪاڻ تہ انهن انهن سان خداوند جو قسم کنيو هو ،۽ اهي ڪاٺيون ڪٽڻ وارا ۽ پاڻي پرڻ وارا ٿيا.
53۽ يشوع انهن کي چيو تہ" توهان مون کي ڇو ٺڳيو تہ اسان سان هي ڪم ڪيو؟ "۽ انهن کيس جواب ڏنو تہ" ڇاڪاڻ تہ اهو سڀ ڪجهه جيڪو توهان امورين جي سڀني بادشاهن سان ڪيو هو ،تنهن ڪري اسان کي پنهنجي جان کان تمام گهڻو ڊپ ٿيو ،۽ اسان اهو ڪم ڪيو".
54۽ يشوع انهيءَ ڏينهن انهن کي ڪاٺيون ڪٽڻ ۽ پاڻي پرڻ لاءِ مقرر ڪيو ،۽ انهن کي بني اسرائيل جي سڀني قبيلن ۾ غلامن لاءِ ورهايو.
55۽ جڏهن يروشلم جي بادشاهه ادون صدق ٻڌو ته اهو سڀ ڪجهه جيڪو بني اسرائيل يريحو ۽ عِي سان ڪيو هو ،تڏهن هن حبرون جي بادشاهه هوهم ڏانهن ۽ يرموت جي بادشاهه پيرام ڏانهن ،۽ لڪش جي بادشاهه يافيا ڏانهن ۽ عجلون جي بادشاهه دبير ڏانهن موڪليو ، ته:
56مون وٽ اچو ۽ منهنجي مدد ڪريو ،ته جيئن اسين بني اسرائيل ۽ جبعون جي رهاڪن کي ماريون ،جن بني اسرائيل سان صلح ڪئي آهي.
57۽ اهي پاڻ کي گڏ ڪري گڏ ٿيا ۽ امورين جا پنج بادشاهه پنهنجن سڀني لشڪرن سان گڏ چڙهي ويا ،هڪ طاقتور قوم جيڪا سمنڊ جي ڪناري جي واريءَ جيترو هئي.
58۽ اهي سڀئي بادشاهه آيا ۽ جبعون جي سامهون خيما کوڙيا ،۽ اهي جبعون جي رهاڪن سان جنگ ڪرڻ لڳا ،۽ جبعون جي سڀني ماڻهن يشوع ڏانهن پيغام موڪليو ته" ،اسان وٽ جلدي اچو ۽ اسان جي مدد ڪريو ،ڇاڪاڻ ته امورين جا سڀئي بادشاهه اسان سان وڙهڻ لاءِ گڏ ٿيا آهن".
59۽ يشوع ۽ سڀ جنگي ماڻهو گلجال کان مٿي ويا ،۽ يشوع اوچتو انهن تي آيو ،۽ انهن پنجن بادشاهن کي وڏي قتل عام سان ماريو.
60۽ خداوند انهن کي بني اسرائيل جي اڳيان پريشان ڪيو ،جنهن انهن کي جبعون ۾ هڪ خوفناڪ قتل عام سان ماريو ،۽ انهن جو تعاقب ڪيو رستي تي جيڪو بيت حورون ڏانهن مڪيده ڏانهن وڃي ٿو ،۽ اهي بني اسرائيل جي اڳيان ڀڄي ويا.
61۽ جڏهن اهي ڀڄي رهيا هئا ،ته خداوند آسمان مان انهن تي ڳڙا موڪليا ،۽ انهن مان وڌيڪ بني اسرائيل جي قتل کان وڌيڪ ڳڙن جي ڪري مري ويا.
62۽ بني اسرائيل انهن جو پيڇو ڪيو ،۽ اڃا تائين انهن کي رستي ۾ ماريندا رهيا ،اڳتي وڌندا ۽ انهن کي ماريندا رهيا.
63۽ جڏهن اهي ماري رهيا هئا ،ڏينهن شام جو لهي رهيو هو ،۽ يشوع سڀني ماڻهن جي سامهون چيو ته ،سج ،تون جبعون تي بيٺو رهه ،۽ چنڊ ،اجالون جي وادي ۾ ،جيستائين قوم پنهنجن دشمنن کان بدلو نه وٺي.
64۽ خداوند يشوع جي آواز کي ٻڌو ،۽ سج آسمان جي وچ ۾ بيٺو رهيو ،۽ اهو ڇٽيهه منٽ بيٺو رهيو ،۽ چنڊ پڻ بيٺو رهيو ۽ هڪ سڄو ڏينهن لهڻ ۾ جلدي نه ڪئي.
65۽ ڪو به اهڙو ڏينهن نه هو ،ان کان اڳ يا ان کان پوءِ ،جو خداوند ڪنهن ماڻهوءَ جي آواز کي ٻڌو هجي ،ڇاڪاڻ ته خداوند اسرائيل لاءِ وڙهيو هو.

باب89

1پوءِ يشوع هي گيت ڳايو ،جنهن ڏينهن خداوند امورين کي يشوع ۽ بني اسرائيل جي هٿ ۾ ڏنو هو ،۽ هن سڀني بني اسرائيل جي نظر ۾ چيو،
2اي خداوند ،تو وڏا ڪم ڪيا آهن ،تو وڏا ڪم ڪيا آهن .تو جهڙو ڪير آهي؟ منهنجا لب تنهنجي نالي جا گيت ڳائيندا.
3منهنجي نيڪي ۽ منهنجو قلعو ،منهنجو بلند برج ،مان تو لاءِ هڪ نئون گيت ڳائيندس ،شڪرگذاري سان مان تو لاءِ گيت ڳائيندس ،تون منهنجي نجات جي طاقت آهين.
4زمين جا سڀ بادشاهه تنهنجي تعريف ڪندا ،دنيا جا شهزادا تنهنجي لاءِ گيت ڳائيندا ،بني اسرائيل تنهنجي نجات ۾ خوش ٿيندا ،اهي گيت ڳائيندا ۽ تنهنجي طاقت جي تعريف ڪندا.
5اي خداوند ،اسان تو تي اعتبار ڪيو؛ اسان چيو ته تون اسان جو خدا آهين ،ڇاڪاڻ ته تون اسان جي پناهه ۽ اسان جي دشمنن جي خلاف مضبوط برج هئين.
6اسان تو ڏانهن فرياد ڪئي ۽ شرمسار نه ٿيا ،اسان تو تي ڀروسو ڪيو ۽ نجات حاصل ڪئي؛ جڏهن اسان تو ڏانهن فرياد ڪئي ،تو اسان جو آواز ٻڌو ،تو اسان جي جان کي تلوار کان بچايو ،تو اسان تي پنهنجو فضل ظاهر ڪيو ،تو اسان کي پنهنجو نجات ڏنو ،تو اسان جي دلين کي پنهنجي طاقت سان خوش ڪيو.
7تون اسان جي نجات لاءِ نڪرين پيو ،پنهنجي هٿ سان پنهنجي قوم کي ڇڏايو ،تو پنهنجي پاڪائي جي آسمان مان اسان کي جواب ڏنو ، تو اسان کي ڏهه هزار ماڻهن کان بچايو.
8سج ۽ چنڊ آسمان ۾ بيٺا رهيا ،۽ تون اسان جي ظالمن جي خلاف پنهنجي غضب ۾ بيٺو هئين ۽ انهن تي پنهنجا فيصلا ڪرڻ جو حڪم ڏنو.
9زمين جا سڀ سردار اٿي بيٺا ،قومن جا بادشاهه پاڻ کي گڏ ڪري چڪا هئا ،اهي توهان جي حضور ۾ نه ڊڳيا ،اهي توهان جي جنگين جي خواهش ڪندا هئا.

10تون پنهنجي غضب ۾ انهن جي خلاف اٿيو ، ۽ پنهنجو غضب انهن تي نازل ڪيو؛ تون پنهنجي غضب ۾ انهن کي ناس ڪيو ، ۽ پنهنجي دل ۾ انهن کي ڪٽي ڇڏيو.

11قومون تنهنجي غضب سان سڙي ويون آهن ،بادشاهتون تنهنجي غضب جي ڪري ختم ٿي ويون آهن ،تو پنهنجي غضب جي ڏينهن ۾ بادشاهن کي زخمي ڪيو.

12تو پنهنجو غضب انهن تي نازل ڪيو ،تنهنجي سخت غضب انهن کي پڪڙيو؛ تو انهن جي بڇڙائي مٿن ڦيرائي ، ۽ انهن کي سندن بڇڙائيءَ ۾ ڪٽي ڇڏيو.

13انهن هڪ ڄار وڇايو ، ۽ ان ۾ ڪري پيا ،جنهن ڄار ۾ اهي لڪا هئا ،انهن جو پير پڪڙيو ويو.

14تنهنجو هٿ تنهنجي سڀني دشمنن لاءِ تيار هو جيڪي چون پيا ته ،انهن پنهنجي تلوار سان ملڪ تي قبضو ڪيو ،پنهنجي بازو سان اهي شهر ۾ رهندا هئا؛ تو انهن جا منهن شرم سان پوري ڇڏيا ،تو انهن جا سڱ زمين تي لاٿا ،تو انهن کي پنهنجي غضب ۾ ڊيڄاريو ، ۽ پنهنجي غضب ۾ انهن کي تباهه ڪيو.

15زمين ڏڪي وئي ۽ ڏڪي وئي جڏهن توهان جو طوفان انهن تي هو ،توهان انهن جي روحن کي موت کان نه بچايو ، ۽ انهن جي جان کي قبر ۾ لاٿو.

16تو پنهنجي طوفان ۾ انهن جو پيڇو ڪيو ،تو انهن کي پنهنجي واءُ ۾ ناس ڪيو ،تو انهن جي مينهن کي ڳڙن ۾ تبديل ڪيو ،اهي اونهي کڏن ۾ ڪري پيا تنهنڪري اُٿي نه سگهيا.

17انهن جا لاش ڪچري وانگر گهٽين جي وچ ۾ اڇلايا ويا.

18اهي تنهنجي غضب ۾ تباهه ۽ برباد ٿي ويا ،تو پنهنجي قوم کي پنهنجي طاقت سان بچايو.

19تنهنڪري اسان جون دليون تو ۾ خوش ٿين ٿيون ،اسان جون جانون تنهنجي نجات ۾ بلند ٿين ٿيون.

20اسان جون زبانون توهان جي طاقت جو ذڪر ڪنديون ،اسين گيت ڳائينداسين ۽ توهان جي عجيب ڪمن جي تعريف ڪنداسين.

21ڇالاءِ جو تو اسان کي اسان جي دشمنن کان بچايو ،تو اسان کي انهن کان بچايو جيڪي اسان جي خلاف اٿيا ،تو انهن کي اسان جي اڳيان ناس ڪيو ۽ انهن کي اسان جي پيرن هيٺان دٻائي ڇڏيو.

22اهڙيءَ طرح اي خداوند ،تنهنجا سڀ دشمن ناس ٿي ويندا ، ۽ بدڪار هوا سان اڏايل ڀُون وانگر هوندا ، ۽ تنهنجو پيارو پاڻيءَ جي ڪناري تي لڳل وڻ وانگر هوندو.

23پوءِ يشوع ۽ سڀ بني اسرائيل ساڻس گڏ گلگال جي ڪئمپ ۾ موٽي آيا ،سڀني بادشاهن کي مارڻ کان پوءِ ،ايتري قدر جو انهن مان ڪو به بچيل نه رهيو.

24۽ پنج ئي بادشاهه جنگ مان اڪيلو پيادل ڀڄي ويا ، ۽ پاڻ کي هڪ غار ۾ لڪايو ، ۽ يشوع انهن کي جنگ جي ميدان ۾ ڳوليو ،پر انهن کي نه مليو.

25۽ پوءِ يشوع کي ٻڌايو ويو ته" ،بادشاهه ملي ويا آهن ۽ ڏسو ته اهي هڪ غار ۾ لڪيل آهن.

26۽ يشوع چيو ته غار جي مُنهن تي ماڻهن کي مقرر ڪريو ته جيئن انهن جي حفاظت ڪن ،متان اهي پاڻ کي ڪٽي وڃن؛ ۽ بني اسرائيلن ائين ئي ڪيو.

27پوءِ يشوع سڀني بني اسرائيل کي سڏ ڪيو ۽ جنگي سردارن کي چيو ته پنهنجا پير انهن بادشاهن جي ڳچين تي رکو ، ۽ يشوع چيو ته خداوند اوهان جي سڀني دشمنن سان ائين ئي ڪندو.

28۽ پوءِ يشوع حڪم ڏنو ته اهي بادشاهن کي قتل ڪن ۽ انهن کي غار ۾ اڇلائي ڇڏين ، ۽ غار جي منهن تي وڏا پٿر رکين.

29پوءِ يشوع سڀني ماڻهن سان گڏ جيڪي ان ڏينهن ساڻس گڏ هئا ،مڪّيده ڏانهن ويو ۽ ان کي تلوار جي ڌڙ سان ماريو.

30۽ هن شهر جي سڀني جانين ۽ ملڪيت کي بلڪل تباهه ڪري ڇڏيو ، ۽ هن بادشاهه ۽ ان جي ماڻهن سان ائين ڪيو جيئن هن يريحو سان ڪيو هو.

31۽ هو اتان لِبناه ڏانهن ويو ۽ ان سان وڙهيو ، ۽ خداوند ان کي سندس هٿ ۾ ڏنو ، ۽ يشوع ان کي تلوار جي ڌڙ سان ماريو ، ۽ ان سان ۽ ان جي بادشاهه سان ائين ڪيو جيئن هن يريحو سان ڪيو هو.

32۽ اتان کان هو لڪش ڏانهن ويو ته ان سان وڙهجي ، ۽ غزه جو بادشاهه هورام لڪش جي ماڻهن جي مدد ڪرڻ لاءِ مٿي ويو ، ۽ يشوع کيس ۽ سندس ماڻهن کي ايتري تائين ماريو جو سندس ڪو به نه بچيو.

33۽ يشوع لڪيش ۽ ان جي سڀني ماڻهن کي قبضو ڪيو ، ۽ ان سان به ائين ئي ڪيو جيئن هن لبنا سان ڪيو هو.

34۽ يشوع اتان کان عجلون ڏانهن ويو ، ۽ ان کي به قبضو ڪيو ، ۽ ان کي ۽ ان جي سڀني ماڻهن کي تلوار جي ڌڙ سان ماريو.

35۽ اتان کان هو حبرون ڏانهن ويو ۽ ان سان جنگ ڪئي ۽ ان کي قبضو ڪيو ۽ ان کي بلڪل تباهه ڪيو ، ۽ هو اتان سڀني اسرائيلين سان گڏ دبير ڏانهن موٽيو ۽ ان سان جنگ ڪئي ۽ ان کي تلوار جي ڌڙ سان ماريو.

36۽ هن ان ۾ هر هڪ جان کي تباهه ڪيو ،ڪنهن کي به باقي نه ڇڏيو ، ۽ هن ان سان ۽ ان جي بادشاهه سان ائين ڪيو جيئن هن يريحو سان ڪيو هو.

37۽ يشوع قادش برنيع کان عزا تائين امورين جي سڀني بادشاهن کي ماريو ، ۽ هن هڪ ئي وقت انهن جو ملڪ ورتو ،ڇاڪاڻ ته خداوند اسرائيل لاءِ وڙهيو هو.

38۽ يشوع سڀ بني اسرائيل سان گڏ گلجال جي ڪئمپ ۾ آيو.

39جڏهن انهيءَ وقت حصور جي بادشاهه يابن ٻڌو ته يشوع امورين جي بادشاهن سان ڇا ڪيو هو ،تڏهن يابن مديان جي بادشاهه يوباط ۽ شمرون جي بادشاهه لابن ،اخشاف جي بادشاهه يافل ۽ امورين جي سڀني بادشاهن ڏانهن پيغام موڪليو ته،

40اسان وٽ جلدي اچو ۽ اسان جي مدد ڪريو ،ته جيئن اسين بني اسرائيل کي ماريون ،ان کان اڳ جو اهي اسان تي حملو ڪن ۽ اسان سان ائين ڪن جيئن انهن امورين جي ٻين بادشاهن سان ڪيو آهي.

41۽ انهن سڀني بادشاهن خاسور جي بادشاهه يابين جي لفظن کي ٻڌو ،۽ اهي پنهنجن سڀني لشڪرن سان گڏ نڪتا ،ستر بادشاه ،۽ انهن جا ماڻهو سمنڊ جي ڪناري تي واريءَ جيترا هئا ،انهن سان گڏ بيشمار گهوڙا ۽ رٿه هئا ،۽ اهي آيا ۽ ميروم جي پاڻي تي گڏ ٿيا ،۽ اهي اسرائيل جي خلاف جنگ ڪرڻ لاءِ گڏ ٿيا.
42۽ خداوند يشوع کي چيو ته” انهن کان نہ ڊڄو ،ڇو ته سڀاڻي هن وقت آءٌ انهن سڀني کي تنهنجي اڳيان قتل ڪندس ،تون انهن جي گهوڙن کي ڪُٽيندين ۽ انهن جي رٿهن کي باهه ۾ ساڙيندين“.
43۽ يشوع سڀني جنگي ماڻهن سان گڏ اوچتو انهن تي چڙهي آيو ۽ انهن کي ماريو ،۽ اهي انهن جي هٿن ۾ ڪري پيا ،ڇاڪاڻ ته خداوند انهن کي بني اسرائيل جي هٿن ۾ ڏنو هو.
44تنهنڪري بني اسرائيل انهن سڀني بادشاهن جو پيڇو ڪيو ۽ انهن کي ماريو جيستائين انهن مان ڪو به نہ بچيو ،۽ يشوع انهن سان ائين ڪيو جيئن خداوند کيس چيو هو.
45۽ يشوع ان وقت حصور ڏانهن موٽيو ۽ ان کي تلوار سان ماريو ۽ ان ۾ موجود هر جان کي تباهه ڪيو ۽ ان کي باهه سان ساڙي ڇڏيو ، ۽ حصور کان ،يشوع شمرون ڏانهن ويو ۽ ان کي ماريو ۽ ان کي بلڪل تباهه ڪري ڇڏيو.
46اتان کان هو اخشاف ڏانهن ويو ۽ ان سان به ائين ئي ڪيو جيئن هن شمرون سان ڪيو هو.
47اتان کان هو ادولام ڏانهن ويو ۽ اتي جي سڀني ماڻهن کي ماريو ،۽ ادولام سان به ائين ئي ڪيو جيئن هن اخشاف ۽ شمرون سان ڪيو هو.
48۽ هو انهن کان گذري انهن سڀني بادشاهن جي شهرن ڏانهن ويو جن کي هن ماريو هو ،۽ هن انهن سڀني ماڻهن کي ماريو جيڪي انهن مان بچيل هئا ۽ انهن کي بلڪل تباهه ڪري ڇڏيو.
49بني اسرائيل رڳو سندن مال ۽ چوپايو مال پاڻ وٽ رکيا ،پر هر انسان کي ماريو ،هڪ به جان کي جيئرو نه رهڻ ڏنو.
50جيئن خداوند موسيٰ کي حڪم ڏنو هو ،تيئن يشوع ۽ سڀني بني اسرائيلن ڪيو ،اهي ڪنهن به شيءِ ۾ ناڪام نه ٿيا.
51تنهنڪري يشوع ۽ سڀني بني اسرائيلن ڪنعان جي سڄي ملڪ کي ماريو جيئن خداوند انهن کي حڪم ڏنو هو ،۽ انهن جي سڀني بادشاهن کي ماريو ،جيڪي ٽيهہ بادشاه هئا ،۽ بني اسرائيلن پنهنجو سڄو ملڪ قبضو ڪري ورتو.
52ان کان علاوه سيحون ۽ عوج جي بادشاهتون جيڪي اردن جي پار آهن ،جن مان موسيٰ ڪيترائي شهر فتح ڪيا هئا ،۽ موسيٰ اهي روبين ۽ جادين ۽ منسي جي اڌ قبيلي کي ڏنا.
53۽ يشوع سڀني بادشاهن کي ماريو جيڪي اردن جي هن پار اولهه طرف هئا ،۽ انهن کي نو قبيلن ۽ بني اسرائيل جي اڌ قبيلو کي ميراث طور ڏنو.
54يشوع پنجن سالن تائين انهن بادشاهن سان جنگ جاري رکي ،۽ هن انهن جا شهر بني اسرائيلين کي ڏنا ،۽ امورين ۽ ڪنعاني جي شهرن ۾ ملڪ جنگ کان امن ۾ اچي ويو.

باب90

1ان وقت جڏهن بني اسرائيل اردن پار ڪري ويا هئا ،پنجين سال ۾ جڏهن بني اسرائيل ڪنعاني ماڻهن سان جنگ کان آرام ڪيو هو ،ان وقت ادوم ۽ بني هٿيم جي وچ ۾ وڏيون ۽ سخت جنگيون لڳيون ،۽ بني هٿيم ادوم جي خلاف وڙهيا.
2۽ چِتيم جو بادشاهه ابيانوس انهيءَ سال ،يعني پنهنجي حڪومت جي ايڪٽيهين سال ۾ ،۽ چِتيم جي اولاد جي طاقتور ماڻهن جي هڪ وڏي فوج سان گڏ نڪتو ،۽ هو عيسو جي اولاد سان جنگ ڪرڻ لاءِ سعير ڏانهن ويو.
3۽ ادوم جي بادشاهه حدد سندس خبر ٻڌي ،۽ هو هڪ ڳري قوم ۽ مضبوط فوج سان گڏ ان سان ملڻ لاءِ نڪتو ،۽ ادوم جي ميدان ۾ ان سان جنگ ۾ مشغول ٿيو.
4۽ ڪتيم جو هٿ عيسي جي اولاد تي غالب ٿيو ،۽ ڪتيم جي اولاد عيسي جي اولاد مان ٻاويهه هزار ماڻهن کي ماري ڇڏيو ،۽ عيسي جا سڀ اولاد انهن جي اڳيان ڀڄي ويا.
5۽ چِتيم جا ٻار انهن جو پيڇو ڪيو ۽ اهي ادوم جي بادشاهه حداد تائين پهتا ،جيڪو انهن جي اڳيان ڊوڙي رهيو هو ۽ انهن کيس جيئرو پڪڙيو ۽ کيس چِتيم جي بادشاهه ابيانوس وٽ آندو.
6۽ ابيانيوس کيس قتل ڪرڻ جو حڪم ڏنو ،۽ ادوم جو بادشاهه حداد پنهنجي حڪومت جي اٺيتاليهه سال ۾ فوت ٿي ويو.
7۽ چِتيم جي اولاد ادوم جو پيڇو جاري رکيو ،۽ انهن کي وڏي خونريزي سان ماريو ۽ ادوم چِتيم جي اولاد جي تابع ٿي ويو.
8۽ چِتيم جي اولاد ادوم تي حڪومت ڪئي ،۽ ادوم چتيم جي اولاد جي هٿ هيٺ ٿي ويو ۽ ان ڏينهن کان هڪ بادشاهت بڻجي وئي.
9۽ ان وقت کان پوءِ اهي وڌيڪ پنهنجو مٿو مٿي نه ڪري سگهيا ،۽ انهن جي بادشاهي چِتيم جي اولاد سان هڪ ٿي وئي.
10۽ ابيانَس ادوم ۾ آفيسر مقرر ڪيا ۽ ادوم جا سڀئي ٻار ابيانَس جا تابع ۽ غلام بڻجي ويا ،۽ ابيانَس پنهنجي ملڪ ،چِتيم ڏانهن موٽيو.
11۽ جڏهن هو واپس آيو ته هن پنهنجي حڪومت کي نئين سر ٺاهيو ۽ پنهنجي لاءِ شاهي رهائش لاءِ هڪ وسيع ۽ مضبوط محل تعمير ڪرايو ،۽ چِتيم ۽ ادوم جي اولاد تي محفوظ طور تي حڪومت ڪئي.
12انهن ڏينهن ۾ ،جڏهن بني اسرائيل سڀني ڪنعاني ۽ اموري ماڻهن کي پڇائي ڇڏيو هو ،يشوع پوڙهو ۽ عمر ۾ وڏو ٿي چڪو هو.
13۽ خداوند يشوع کي چيو ته ،تون پوڙهو آهين ،عمر ۾ وڏو آهين ،۽ ملڪ جو هڪ وڏو حصو اڃا تائين قبضو ڪرڻ لاءِ باقي آهي.
14تنهنڪري هاڻي هن ملڪ کي نو قبيلن ۽ منسيءَ جي اڌ قبيلي کي ورثي ۾ ورهايو ،۽ يشوع اٿيو ۽ جيئن خداوند کيس چيو هو تيئن ڪيو.
15۽ هن سڄي زمين بني اسرائيل جي قبيلن کي انهن جي ورثي موجب ورثي ۾ ورهايو.
16پر لاوي جي قبيلي کي ڪا به ميراث نه ڏني ،خداوند جون نذرون انهن جي ميراث آهن جيئن خداوند موسيٰ جي هٿان انهن بابت چيو هو.

17۽ يشوع جبل حبرون يفُونہ جي پٽ ڪالب کي ڏنو ،سندس پائرن کان هڪ حصو ،جيئن خداوند موسيٰ جي ذريعي چيو هو.
18تنهن ڪري حبرون اڄ تائين ڪالب ۽ سندس اولاد جي ميراث رهيو.
19۽ يشوع سڄي زمين کي سڀني بني اسرائيلن ۾ ورثي طور ورهائي ڇڏيو ،جيئن خداوند کيس حڪم ڏنو هو.
20۽ بني اسرائيلن لاوين کي پنهنجي ورثي مان شهر ۽ پنهنجي ڍورن ۽ ملڪيت لاءِ نواحي زمينون ڏنيون ،جيئن خداوند موسيٰ کي حڪم
ڏنو هو ،ائين ئي بني اسرائيل ڪيو ،۽ انهن زمين کي وڏي يا ننڍي سان ورهائي ڇڏيو.
21۽ اهي پنهنجي حدن مطابق ملڪ جي وارث ٿيڻ لاءِ ويا ،۽ بني اسرائيل نون جي پٽ يشوع کي پنهنجي وچ ۾ ميراث ڏني.
22خداوند جي ڪلام سان انهن کيس اهو شهر ڏنو جيڪو هن گهريو هو ،يعني افرائيم جبل ۾ تمنت سرح ،۽ هن اهو شهر ٺاهيو ۽ ان ۾
رهيو.
23هي اهي ميراثون آهن جيڪي عيلازر ڪاهن ،يشوع پٽ نون ۽ قبيلي جي ابن ڏاڏن جي سردارن بني اسرائيل کي شيلو ۾ خداوند جي
اڳيان خيمي جي دروازي تي قرعہ اندازي سان ورهايون ،۽ انهن زمين کي ورهائڻ ڇڏي ڏنو.
24۽ خداوند اهو ملڪ بني اسرائيل کي ڏنو ،۽ جيئن خداوند انهن سان ڳالهايو هو ۽ جيئن خداوند انهن جي ابن ڏاڏن سان قسم کنيو هو ،
انهن ان تي قبضو ڪيو.
25۽ خداوند بني اسرائيلين کي انهن جي چوڌاري سڀني دشمنن کان آرام ڏنو ،۽ ڪو به انهن جي خلاف نه بيٺو ،۽ خداوند انهن جي سڀني
دشمنن کي انهن جي هٿن ۾ ڏئي ڇڏيو ،۽ انهن سڀني چڱاين مان هڪ به ڪم ناڪام نه ٿيو جيڪي خداوند بني اسرائيل سان ڳالهايو هو ،
ها ،خداوند سڀ ڪجهه ڪيو.
26۽ يشوع سڀني بني اسرائيلن کي سڏيو ۽ انهن کي برڪت ڏني ،۽ انهن کي حڪم ڏنو ته خداوند جي خدمت ڪن ،۽ پوءِ هن انهن کي
موڪل ڏني ،۽ اهي هر هڪ پنهنجي شهر ڏانهن ويا ،۽ هر هڪ پنهنجي ميراث ڏانهن.
27۽ بني اسرائيل يشوع جي سڄي زندگي خداوند جي خدمت ڪندا رهيا ،۽ خداوند انهن کي چوڌاري آرام ڏنو ،۽ اهي پنهنجن شهرن ۾
سلامتي سان رهندا هئا.
28۽ انهن ڏينهن ۾ اهو ٿيو ته چتيم جو بادشاهه ابيانس پنهنجي حڪومت جي اٺتيهين سال ۾ فوت ٿيو ،جيڪو ادوم تي سندس حڪومت جو
ستين سال آهي ،۽ انهن کيس سندس جاءِ تي دفن ڪيو جيڪو هن پاڻ لاءِ ٺاهيو هو ،۽ لاطينينس سندس جاءِ تي پنجاهه سال حڪومت
ڪئي.
29۽ پنهنجي حڪومت دوران هن هڪ لشڪر ڪڍيو ،۽ هو وڃي برطانيا ۽ ڪرنانيه جي رهاڪن سان وڙهيو ،جيڪي اليشع پٽ ياوان
جا اولاد هئا ،۽ هن انهن تي غالب آيو ۽ انهن کي غلام بڻايو.
30پوءِ هن ٻڌو ته ادوم چتيم جي هٿ کان بغاوت ڪري ڇڏي آهي ،۽ لاطيني انهن تي حملو ڪيو ۽ انهن کي ماريو ۽ انهن کي قابو ڪيو ،
۽ انهن کي چتيم جي اولاد جي هٿ هيٺ ڪيو ،۽ ادوم سڀني ڏينهن تائين چتيم جي اولاد سان گڏ هڪ بادشاهي بڻجي ويو.
31۽ ڪيترن سالن تائين ادوم ۾ ڪو به بادشاهه نه هو ،۽ انهن جي حڪومت چتيم جي اولاد ۽ انهن جي بادشاهه سان هئي.
32۽ بني اسرائيل جي اردن پار ڪرڻ کان پوءِ ڇهين سال ۾ ،يعني بني اسرائيل جي مصر مان نڪرڻ کان پوءِ ڇهين سال ،يشوع پوڙهو
ٿي ويو ،سالن ۾ وڏو ٿي ويو ،انهن ڏينهن ۾ هڪ سؤ اٺ سال جو هو.
33۽ يشوع سڀني بني اسرائيلن کي ،انهن جي بزرگن کي ،انهن جي ججن ۽ آفيسرن کي سڏيو ،جڏهن خداوند سڀني بني اسرائيلن کي انهن
جي چوڌاري سڀني دشمنن کان آرام ڏنو ،۽ يشوع اسرائيل جي بزرگن ۽ انهن جي ججن کي چيو ،ڏسو ،مان پوڙهو آهيان ،سالن ۾ وڏو
آهيان ،۽ توهان ڏٺو آهي ته خداوند انهن سڀني قومن سان ڇا ڪيو آهي جن کي هن توهان جي اڳيان ڏڪي ڇڏيو آهي ،ڇاڪاڻ ته اهو
خداوند آهي جيڪو توهان لاءِ وڙهيو آهي.
34تنهنڪري هاڻي پاڻ کي مضبوط ڪريو تہ موسيٰ جي شريعت جي سڀني ڳالهين تي عمل ڪريو ۽ انهن کان ساڄي يا کاٻي پاسي نہ
وڃو ،۽ انهن قومن ۾ نہ وڃو جيڪي ملڪ ۾ رهيل آهن؛ ۽ نڪي انهن جي ديوتائن جي نالي جو ذڪر ڪريو ،پر اوهين خداوند پنهنجي
خدا سان وابسته رهو ،جيئن اڄ تائين ڪيو آهي.
35۽ يشوع بني اسرائيل کي تمام گهڻي نصيحت ڪئي ته اهي پنهنجي سڄي زندگي خداوند جي خدمت ڪن.
36۽ سڀني بني اسرائيلين چيو تہ اسين پنهنجي سڄي زندگي خداوند پنهنجي خدا جي عبادت ڪنداسين ،اسين ۽ اسان جا ٻار ،اسان جا ٻار ۽
اسان جو اولاد هميشه لاءِ.
37۽ يشوع انهيءَ ڏينهن ماڻهن سان هڪ عهد ڪيو ،۽ بني اسرائيل کي موڪل ڏني ،۽ اهي هر هڪ ماڻهو پنهنجي ميراث ۽ پنهنجي
شهر ڏانهن ويا.
38۽ انهن ڏينهن ۾ جڏهن بني اسرائيل پنهنجن شهرن ۾ سلامتي سان رهندا هئا ،تڏهن انهن پنهنجي ابن ڏاڏن جي قبيلن جي تابوت کي دفن
ڪيو ،جيڪي اهي مصر مان کڻي آيا هئا ،هر هڪ ماڻهو پنهنجي اولاد جي ميراث ۾ ،يعقوب جي ٻارهن پٽن کي بني اسرائيل دفن ڪيو ،
هر هڪ ماڻهو پنهنجي اولاد جي ملڪيت ۾.
39۽ اهي انهن شهرن جا نالا آهن جتي انهن يعقوب جي ٻارهن پٽن کي دفن ڪيو ،جن کي بني اسرائيل مصر مان ڪڍيو هو.
40۽ انهن روبين ۽ جاد کي اردن جي هن پار روميا ۾ دفن ڪيو ،جيڪو موسيٰ انهن جي ٻارن کي ڏنو هو.
41۽ شمعون ۽ لاوي کي مودا شهر ۾ دفن ڪيو ،جيڪو هن شمعون جي اولاد کي ڏنو هو ،۽ شهر جي نواحي لاوي جي اولاد لاءِ هئي.
42۽ يهوداه کي بنيامين جي شهر ۾ بيت لحم جي سامهون دفن ڪيو ويو.
43۽ اِشڪار ۽ زبولون جون هڏيون صيدا ۾ دفن ڪيون ،انهيءَ حصي ۾ جيڪو انهن جي ٻارن کي مليو.
44۽ دان کي سندس اولاد جي شهر اِشتائيل ۾ دفن ڪيو ويو ،۽ نفتالي ۽ آشر کي قادش نفتالي ۾ دفن ڪيو ويو ،هر هڪ ماڻهو پنهنجي جاءِ
تي جيڪو هن پنهنجي اولاد کي ڏنو هو.
45۽ يوسف جون هڏيون شڪم ۾ دفن ڪيون ،زمين جي ان حصي ۾ جيڪو يعقوب حمور کان خريد ڪيو هو ،۽ جيڪو يوسف لاءِ
ميراث بڻجي ويو.

46۽ انهن بنيامين کي يروشلم ۾ يبوسي جي سامهون دفن ڪيو ،جيڪو بنيامين جي اولاد کي ڏنو ويو هو؛ بني اسرائيلن مان هر هڪ پنهنجن پيءُ کي پنهنجي اولاد جي شهر ۾ دفن ڪيو.
47۽ ٻن سالن جي آخر ۾ ،نون جو پٽ يشوع هڪ سؤ ڏهه سالن جي عمر ۾ مري ويو ،۽ اهو وقت جنهن ۾ يشوع اسرائيل جو انصاف ڪيو اٺاويهه سال هو ،۽ اسرائيل پنهنجي سڄي زندگي خداوند جي خدمت ڪئي.
48۽ يشوع جا ٻيا معاملا ۽ سندس جنگيون ۽ سندس ملامتون جن سان هن اسرائيل کي ملامت ڪئي ،۽ اهي سڀ جيڪي هن انهن کي حڪم ڏنا هئا ،۽ انهن شهرن جا نالا جيڪي بني اسرائيل سندس ڏينهن ۾ رکيا هئا ،ڏسو ،اهي يشوع جي بني اسرائيل کي ڏنل لفظن جي ڪتاب ۾ ۽ خداوند جي جنگين جي ڪتاب ۾ لکيل آهن ،جيڪي موسيٰ ،يشوع ۽ بني اسرائيل لکيا هئا.
49۽ بني اسرائيل يشوع کي سندس ميراث جي حد ۾ ،تمنت سرح ۾ دفن ڪيو ،جيڪو کيس جبل افرائيم ۾ ڏنو ويو هو.
50۽ انهن ڏينهن ۾ هارون جو پٽ عيلعزر فوت ٿي ويو ،۽ انهن کيس سندس پٽ فيناس جي ٽڪري تي دفن ڪيو ،جيڪو کيس افرائيم جي جبل ۾ ڏنو ويو هو.

باب91

1ان وقت ،يشوع جي وفات کان پوءِ ،ڪنعاني ماڻهن جا ٻار اڃا تائين ملڪ ۾ هئا ،۽ بني اسرائيلن انهن کي ڪڍڻ جو ارادو ڪيو.
2۽ بني اسرائيل خداوند کان پڇيو ته” ،اسان جي طرفان ڪنعاني ماڻهن سان جنگ ڪرڻ لاءِ پهرين ڪير ويندو؟ “۽ خداوند چيو ته” يهودا مٿي ويندو“.
3۽ يهوداه جي اولاد شمعون کي چيو ته اسان سان گڏ اسان جي حصي ۾ چڙهه ،۽ اسين ڪنعاني ماڻهن سان وڙهنداسين ۽ اسين به اوهان سان گڏ اوهان جي حصي ۾ چڙهنداسين ،تنهنڪري شمعون جا اولاد يهوداه جي اولاد سان گڏ هليا.
4۽ يهوداه جا ٻار مٿي ويا ۽ ڪنعاني ماڻهن سان وڙهيا ،تنهن ڪري خداوند ڪنعاني ماڻهن کي يهوداه جي هٿن ۾ ڏنو ،۽ انهن انهن کي بزق ۾ ڏهه هزار ماڻهو ماريو.
5۽ اهي بزق ۾ ادوني بيزق سان وڙهيا ،۽ هو انهن جي اڳيان ڀڄي ويو ،۽ انهن سندس پيڇو ڪيو ۽ کيس پڪڙيو ،۽ انهن کيس پڪڙيو ۽ سندس آڱريون ۽ پير جون وڏيون آڱريون ڪٽي ڇڏيون.
6۽ ادوني بيزق چيو ته ،ٽيٽيهه بادشاهه جن جا هٿ ۽ پير جا آڱوٺا ڪٽيل هئا ،پنهنجو گوشت منهنجي ميز هيٺان گڏ ڪيو ،جيئن مون ڪيو آهي ،۽ خدا مون کي بدلو ڏنو آهي ،۽ اهي کيس يروشلم ۾ وٺي آيا ۽ هو اتي مري ويو.
7۽ شمعون جا ٻار يهوداه جي ٻارن سان گڏ ويا ۽ انهن ڪنعاني ماڻهن کي تلوار جي ڌار سان ماريو.
8۽ خداوند يهوداه جي اولاد سان گڏ هو ،۽ انهن جبل تي قبضو ڪيو ،۽ يوسف جا اولاد بيت ايل ڏانهن ويا ،جيڪو لوز آهي ،۽ خداوند انهن سان گڏ هو.
9۽ يوسف جي اولاد بيت ايل جي جاچ ڪئي ،۽ چوڪيدارن هڪ ماڻهو کي شهر مان نڪرندي ڏٺو ،۽ انهن کيس پڪڙيو ۽ کيس چيو ته هاڻي اسان کي شهر جو دروازو ڏيکاريو ۽ اسين توهان تي مهرباني ڪنداسين.
10۽ انهيءَ ماڻهوءَ انهن کي شهر جو دروازو ڏيکاريو ،۽ يوسف جا ٻار آيا ۽ شهر کي تلوار جي ڌار سان ماريائون.
11۽ جنهن ماڻهوءَ کي سندس ڪٽنب سميت موڪليو ويو ،۽ هو حِتّين ڏانهن ويو ۽ هن هڪڙو شهر ٺاهيو ،۽ ان جو نالو لُوز رکيو ، تنهنڪري سڀ بني اسرائيل پنهنجن شهرن ۾ رهيا ،۽ بني اسرائيل پنهنجن شهرن ۾ رهيا ،۽ بني اسرائيل يشوع جي سڄي زندگي ۽ انهن بزرگن جي سڀني زندگين ۾ خداوند جي خدمت ڪندا رهيا ،جن يشوع کان پوءِ پنهنجا ڏينهن ڊگها ڪيا هئا ،۽ خداوند جو اهو وڏو ڪم ڏٺو ، جيڪو هن بني اسرائيل لاءِ ڪيو هو.
12۽ بزرگ يشوع جي وفات کان پوءِ سترهن سالن تائين اسرائيل جو انصاف ڪندا رهيا.
13۽ سڀني بزرگن بني اسرائيل جي ڪنعاني ماڻهن سان جنگيون به وڙهيون ۽ خداوند بني اسرائيل جي اڳيان ڪنعاني ماڻهن کي ڀڄائي ڇڏيو ته جيئن بني اسرائيلين کي انهن جي ملڪ ۾ آباد ڪري سگهي.
14۽ هن اهي سڀ ڳالهيون پوريون ڪيون جيڪي هن ابراهيم ،اسحاق ۽ يعقوب سان ڪيون هيون ،۽ اهو قسم جيڪو هن قسم ڪنعاني ماڻهن جي ملڪ ۾ انهن کي ۽ انهن جي اولاد کي ڏيڻ جو قسم ڪنيو هو.
15۽ خداوند بني اسرائيل کي ڪنعان جو سڄو ملڪ ڏنو ،جيئن هن انهن جي ابن ڏاڏن سان قسم ڪنيو هو ،۽ خداوند انهن کي انهن جي چوڌاري ماڻهن کان آرام ڏنو ،۽ بني اسرائيل پنهنجن شهرن ۾ سلامتي سان رهڻ لڳا.
16خداوند جي هميشه لاءِ تعريف هجي ،آمين ،۽ آمين.
17پاڻ کي مضبوط ڪريو ،۽ جيڪي خداوند تي ڀروسو ڪن ٿا ،تن جي دلين ۾ همت هجي .آخر.